VICTOR DUŢĂ

OCULTA MONDIALĂ CONTRA ROMÂNIEI

Moto:

„Francmasoneria are menirea să refacă lumea. Sarcina nu-i peste puteri dacă devine ceea ce trebuie să fie”.

— Oswald Wirth.

„Nu pentru o lopată de rumenă pâine, Nu pentru pătule, nu pentru pogoane, ci pentru văzduhul tău liber de mâine, Ridică-te Gheorghe, ridică-te Ioane!”

— Radu Gyr

„Democraţia e imperfectă, dar fără ea e greu de vieţuit. E un fel de haos suportabil”.

— Petre Ţuţea

VICTOR DUŢĂ

OCULTA MONDIALĂ contra ROMÂNIEI

Editura LUCMAN

Bucureşti – 2013

GLOBALIZAREA APOCALIPSA DEMOCRAŢIEI CONFRERIA MASONICĂ ÎN ROMÂNIA COMUNISM ŞI NEOCOMUNISM

CUVÂNT ÎNAINTE

„Viaţa e **un trandafir, la care fiecare petală e o iluzie şi fiecare spin e o realitate" constata Alfred de Musset.** Vedem cu ochii noştri cum frumosul este permanent maculat de urât, cum binele este infestat de rău şi cum un vis poate fi alterat de împrejurări şi întâmplări nefericite. Un ilustru cugetător şi un mare scriitor, William Faulkner arăta că: **„Adevărul nu se confundă întotdeauna cu realitatea".**

Viaţa omului se construieşte pe vise şi speranţe şi din acest motiv fiecare individ se zbate şi se luptă pentru existenţa sa între iluzie şi realitate. Există o istorie secretă a lumii, care, prin politică, relaţii social-economice, comerţ, interese diverse şi manipulări abile, ascunde adevăruri crude şi demonstrează că **„Dreptatea nu este altceva decât folosul celui puternic"** aşa cum spune Thrasimaca. Şi mai categoric, Grigore Alexandrescu ne avertizează:

„Cei puternici oriunde au dreptate". Spiritul evanghelic, umanitatea, ajutorul pentru cei slabi şi neajutoraţi, drepturile omului sunt vorbe frumoase care, foarte rar şi adesea doar interesat, apar şi se aplică în plan

social-economic. Lumea în care trăim e o junglă şi cei tari stăpânesc comunităţile, huzuresc în bogăţie şi desfrâu, iar la cazinoul existenţei umane **„fac jocurile”** în folosul lor. Chiar şi din punct de vedere religios, secretele vieţii sociale sunt recunoscute şi luate în considerare.

În Evanghelie găsim textul: **„Celui care are, i se mai dă, iar celui care n-are, i se va mai lua**!” Adevărul umblă cu capul spart, deranjează pe cei care conduc căci, acesta le afectează interesele şi le prejudiciază poziţia social-politică. Poetul Mihai Eminescu afirmă că; **„Unde interesul dictează, acolo nu există adevăr”.**

Realist şi un excelent cunoscător al oamenilor, Lev Tolstoi în „Război şi pace”, prin cuvântul prinţesei Katerina Simionovna, afirmă un adevăr greu de combătut**: „În viaţă reuşesc numai acei care pot fi ticăloşi şi mişei”.** Istoria lumii este cel mai relevant exemplu pentru a demonstra afirmaţia citată mai sus. Nu există niciun mare conducător al lumii din antichitate şi până astăzi să nu-şi fi cucerit locul pe culmile puterii fără a apela la intrigi, conspiraţie, asasinate sau a se ajuta chiar, în caz de nevoie, de trădări incredibile. Nu rareori, dintre ticăloşi şi mişei, sunt aleşi conducătorii unor comunităţi mai mici sau mai mari, de companii, state sau chiar de imperii.

Cucerirea puterii fără limite stârneşte ambiţii, zgândăre orgolii, provoacă mari conflicte şi lupta se dă fără menajamente. Cel mai des, împăraţii, regii, preşedinţii de state, trăind strict în sfera de interese pe care le reprezintă, vieţuiesc într-o lume artificială, sunt rupţi de realitate şi din acest motiv iau decizii pur şi simplu monstruoase. Din această cauză, liderii sunt în situaţia de a se lepăda de adevăr, de ce-i moral şi tot ceea ce este omenesc.

În mod natural, apar lideri în regnul animal şi totul are la bază legile junglei existenţiale. La om, puterea zgândăre orgolii, creează vicii şi patimi şi permite unor conducători să ajungă a fi stăpâni autocraţi. În această ipostază artificială, liderii dictează cu o forţă supremă absolută ce se doreşte să acţioneze doar interesat şi care dirijează strict destinele celor din subordine.

Egoişti, vanitoşi şi mercantili, fiind permanent corupţi şi ticăloşi, mulţi conducători au adoptat minciuna ca pe o armă secretă a profesiei lor, iar aceasta şi tehnicile de manipulare a opiniei publice devin instrumente de bază în conducerea destinelor omenirii. Edgar Jeffries arată că **„Politicienii se folosesc de cuvinte meşteşugit alese nu pentru a explica idei, ci pentru a le ascunde”.**

Şi mai direct este Will Rogers care spune: **„Dacă am putea injecta adevăr în politică am rămâne fără politică şi fără politicieni”.**

Un conducător pur sânge vânează abil şi insistent frâiele puterii, aspiră continuu la ranguri şi funcţii, se luptă viclean pentru a acapara mari sume de bani şi bogăţii, iar la momentul potrivit organizează conspiraţii, face crime, declanşează conflicte şi războaie şi-şi însuşeşte puterea fără limite. Interesele private prevalează în istorie, iar cei care deţin puterea caută autoritar şi egoist să-şi îndeplinească toate dorinţele care le permite situaţia. PUTEREA, fie ea politică, economică, socială, etc., reprezintă o totalitate de voinţă transmisă unei persoane, unui grup, unei şcoli, sau unui partid, toate acestea descinzând dintr-o ideologie, o concepţie de viaţă, sau a fost promovată de nişte interese strict particulare. Trebuie atenţionat că puterea fără limite ajunsă în mâinile unor nemernici reprezintă cea mai gravă încălcare a libertăţilor şi drepturilor omului. Exemple relevante ale ultimului secol sunt reprezentate de dictatorii pur şi simplu satanici: Adolf Hitler, V.I. Lenin, I.V. Stalin, Mao-Tze-Dun, Ana Pauker, Gheorghiu-Dej, Pol Pot. Într-un almanah editat în 1996 găsim o descriere interesantă a lui V.I. Stalin: **„Acest**

gruzin răspopit a satanizat secolul XX. În mod paradoxal şi nemeritat, el purta numele IOSIF, pe care l-a avut şi tatăl pământesc al Mântuitorului”.

În politică, ca şi în alte domenii ale vieţii cotidiene, moralitatea ocupă un loc secund, iar în prim plan, permanent, sunt interese particulare, ocuparea de funcţii, acapararea de bogăţii, obţinerea de favoruri şi onoruri sau satisfacerea unor vicii.

Iată ce declara în 1944, Winston Churchill, prim-ministru al Marii Britanii: **„Când încercăm să relevăm realizările britanicilor şi americanilor, nu trebuie să uităm niciodată serviciul incomensurabil pe care l-a făcut Rusia cauzei noastre comune. În toţi aceşti ani de nemăsurate suferinţe, ea îl vlăguieşte pe monstrul militar german”.** Anticomunistul prim-ministru britanic, din interese politice, consideră colaborarea cu monstruosul dictator I.V. Stalin a fi benefică. Politician pur sânge, Churchill a fost un lider politic cu un comportament paradoxal. România care nu a adus niciodată probleme atât Marii Britanii şi nici SUA, pentru că şi-a cerut drepturile asupra Basarabiei şi Bucovinei, URSS-ului, va deveni duşmanul de moarte atât pentru Churchill cât şi pentru Roosevelt. Interesele au primat. Acelaşi Churchill

va spune: „A **încerca să rămâi în relaţii bune cu un comunist e ca şi cum ai curta un crocodil. Nu ştii dacă să-l gâdili sub bărbie sau să-l pocneşti în cap. Când deschide gura, nu poţi spune dacă încearcă să zâmbească sau se pregăteşte să te înfulece”.** Tot prim-ministrul britanic mai afirmă: **„Bolşevismul nu e politică, e o boală”.** Iată că ideile lui Churchill deşi au fost total contrare, politicianul britanic având interese, nu s-a sfiit să fie apropiat de **I.V.** Stalin şi să se alieze cu **„terminatorul roşu”.**

Interesele conduc politica omenirii. **În viaţa politică, în afaceri şi în general, în relaţiile interumane, între stăpâni şi supuşi, moralitatea este o pasăre rară.** Americanii au creat Revoluţia Bolşevică şi au ajutat la apariţia istorică a URSS-ului. Nu e de mirare că tot ei au reprezentat aliatul de prim ordin al sovieticilor în Al Doilea Război Mondial, iar românii au fost consideraţi a fi adversari care trebuiau loviţi, bombardaţi, distruşi.

Lev Tolstoi arată că **„Puterea politică, din punct de vedere al experienţei, nu este altceva decât dependenţa care există între expresia voinţei unei persoane şi îndeplinirea acestei voinţe de către alţi oameni”.** Descinzând din formele religioase ale Ordinului

Templului, masoneria ca organizaţie secretă s-a dezvoltat în timp, a evoluat extraordinar şi formând un guvern ocult, astăzi, conduce lumea. Planul pentru a instaura un GUVERN MONDIAL este vechi şi a fost urmărit şi realizat pas cu pas. Astfel, au fost create organizaţii secrete, s-au stârnit conspiraţii şi s-au provocat atentate şi masacre, sau planificat revoluţii şi războaie şi... într-o succesiune neîntreruptă de acţiuni subversive s-a trecut de la feudalism la capitalism, apoi s-a ajuns la comunism şi trăim epoca globalizării care reprezintă de fapt crearea unui imperiu mondial format din două clase absolut contrarii: stăpâni şi sclavi. La umbra dogmelor despre LIBERTATE, DREPTATE, EGALITATE, etc. se restaurează în lume NOUA ORDINE MONDIALĂ, IMPERIUL RĂULUI. Răsfoind o carte a lui Liviu Rebreanu citesc o definiţie incitantă: **„Viaţa omului e ca floarea câmpului. Azi e, mâine nu-i”.** Ca să-şi impună legile specifice, masoneria sprijină diverşi lideri care, fiindu-le aserviţi execută ordinele şi totodată îşi fac plenar şi interesele. Vorbind despre rolul ei în istoria omenirii, Oswald Wirth arată dar: **„Francmasoneria are menirea să refacă lumea. Sarcina nu-i este peste puteri dacă devine ceea ce trebuie să fie”.** Astăzi, masoneria creând Marea Ordine

Mondială (MOM) a ajuns să dirijeze destinele întregii lumi.

Pentru a impune realizarea planurilor guvernului ocult sunt utilizaţi lideri special pregătiţi, obedienţi, îndoctrinaţi sever, cointeresaţi prin interese, uşor de manipulat prin şantaj şi mijloace specifice organizaţiilor secrete, având profil psihologic de terorişti de tip asasin. Într-o formă pur şi simplu simbolică am numit aceşti lideri ce slujesc masoneria CIOCOI, care sunt lăcustele ce pustiesc bogăţiile omenirii şi provoacă un adevărat tsunami în democraţia globală.

Scriitorul şi socialistul francez Pierre Joseph Proudon sintetizează exact ceea ce reprezintă Marea Ordine Mondială: principiul nostru este: **„ateism în religie, anarhie în politică, nicio proprietate în sfera economică”.**

Cine are curiozitatea să facă o comparaţie între structurile politice, economice, sociale, etc. comuniste şi cele din actuala democraţie, va constata că, la nivel mondial, prin criza economică se realizează o pauperizare a populaţiei şi mai mare decât cea existentă în comunism şi ne îndreptăm spre un comunism sovietic şi mai crâncen decât cel creat de Lenin şi Stalin.

Actuala criză mondială nu este doar o criză economică,

ci şi una morală, prin care se realizează o nouă orânduire socială având două clase absolut contrare în interese şi în ceea ce priveşte principiile de viaţă: sclavi şi stăpâni. Menţionăm că prin globalizare are loc o stăpânire totală din punct de vedere economic şi politic a omului de rând, iar ca o componentă de bază a mondializării se manifestă plenar controlul individului până şi în sentimente, speranţe şi chiar aspiraţii. Frica şi vinovăţia alcătuiesc două pârghii prin care oamenii (sclavii zilelor noastre) sunt ţinuţi sub un control strict. Trecerea la o formă superioară de sovietizare şi bolşevizare a omenirii impune o nouă structurare economică a ei. Scopul mondializării îl reprezintă tocmai această transformare politico-economică a omenirii.

România nu este plasată în afara procesului de globalizare şi lovitura de stat din decembrie 1989 a determinat nu numai trecerea imediată de la comunism la capitalism, ci şi intrarea ţării în procesul de globalizare. În acest sens, pe plan european s-au luat măsuri stricte, ţara a fost obligată să intre în NATO ŞI UE, iar politicienii români care au ocupat locurile cele mai importante în conducerea economică, socială, culturală, etc. au fost cei care s-au încadrat în rândurile masoneriei.

Cu aceşti oameni obedienţi faţă de Marea Ordine Mondială s-a pornit atacul masoneriei contra României.

Marea Ordine Mondială, puterea ocultă care conduce din umbră omenirea, impune prin globalizare un control absolut asupra individului. În cartea noastră vom prezenta, cum prin procesul de mondializare se încearcă să se impună un control absolut asupra psihicului colectiv, spălarea creierului oamenilor şi programarea lor impunând ce relaţii de familie să aibă, cum să-şi educe copii, ce credinţă religioasă să urmeze, ce avere să posede, ce să mănânce, cum să se îmbrace, ce să consume, ce ideologie politică să accepte, etc. Mondializarea este un tsunami asupra democraţiei şi acest proces se realizează prin agresiune directă, terorism individual sau colectiv, stăpânire economică, control strict asupra fiecărei persoane şi modelarea psihicului uman. Gustave Le Bon avertiza: **„Furnizorilor de himere le-a înălţat omenirea cele mai multe temple, statui** şi **altare”.**

Nu fără noimă, în politica globală, oculta mondială manipulează mulţimile inspirând iluzii, propagând dogme şi înfierbântând spiritele. Procesul de alienare în masă a populaţiei creează condiţiile impunerii globalizării. Noua Ordine Mondială, pentru a-şi crea un imperiu global,

impune mondializarea.

Istoria a demonstrat că exploatarea cea mai facilă pentru stăpâni este cea a sclavilor, iar rezistenţa acestora la dictatura stăpânilor este cea mai slabă.

Într-o societate formată din stăpâni şi sclavi nu există democraţie.

Societatea românească de astăzi poate constitui un model de discutat. De la comunism la capitalism s-a sărit din lac în puţ.

Autorul

Capitolul 1

PUTEREA

Moto:

„Vai de acele naţii, unde un mic număr de cetăţeni îşi întemeiază puterea şi fericirea lor pe robirea gloatelor”.

— Nicolae Bălcescu

„Între regi, între popoare, între particulari, cel mai tare îşi dă drepturi asupra celui mai slab şi aceeaşi regulă este urmată şi de animale, de materie, de elemente, etc., astfel încât totul se execută în univers prin forţă şi această orânduire, pe care noi o dezaprobăm cu oarecare aparenţă de

justiţie, este legea cea mai generală, cea mai absolută şi cea mai veche a naturii” se arată în aforismul 4513 din cunoscuta carte a lui Theofil Simenschy „Un dicţionar de înţelepciune”. Lumea a fost, este şi va fi stăpânită de cei puternici. Toleranţa faţă de cei slabi, înţelegerea faţă de cei insuficient adaptaţi, ajutorarea celor în necaz, etc., sunt nişte vorbe, nişte minciuni frumos ambalate, cu care sunt hrăniţi cei încrezători. Astfel, sunt manipulate interesat mari mase de oameni sufocaţi de sărăcie şi mizerie. **„Pe valurile lumii, ca şi pe undele mării nu plutesc decât acei care ştiu să înoate”** arată A.I. Cuza.

Lupta pentru existenţă reprezintă în fapt o manifestare practică a luptei pentru putere. Ea apare şi îşi are originea în structurile intime ale legilor naturii.

Între două fire de iarbă care cresc în apropiere apare o competiţie, iar cel mai puternic, cel mai dotat va creşte mai rapid şi îi va face umbră celui mai slab, sau va căuta să preia cât mai multă apă şi mai multe săruri minerale din pământ, va creşte şi se va dezvolta. Când competiţia se va tranşa, cel puternic va prelua liber lumina solară, iar firul de iarbă slab va rămâne pipernicit sau pur şi simplu se va

ofili. Într-o comunitate de lei, liderul este cel care se va hrăni primul din prada prinsă de ceilalţi (cel mai des, liderul nu participă la acţiunea de vânătoare), iar în ceea ce priveşte urmaşii, el va fi masculul care îşi va face datoria, ca urmaşii să fie din sângele său.

Lupta pentru existenţă, manifestată prin putere creează în mod obiectiv o competiţie şi o selecţie naturală care împarte lumea în: învingători şi învinşi adică într-o mare masă de învinşi, cei slabi neputincioşi, fără voinţă sau pur şi simplu lipsiţi de viclenie şi abilitate şi învingători, câţiva, care se impun şi au un comportament dominant.

De subliniat că, Morgenthau afirmă că lupta pentru putere este **„inerentă naturii umane”** şi ea reprezintă o forţă biologică, analoagă **„luptei pentru existenţă”.** În acest sens, Charles Darwin a enunţat cunoscuta teorie a evoluţiei speciilor. Trebuie subliniat că lupta pentru cucerirea puterii în colectivităţile omeneşti are un numai un specific strict natural, ci comportă şi o gamă completă de aspecte psihice având conotaţii morale, religioase, politice, sociale, economice, culturale, etc. Există o dorinţă arzătoare a omului de a căuta puterea, care-l atrage ca un magnet, aducându-i bucurii, satisfacţii şi privilegii deosebite; ea stârneşte pasiuni, implică patimi, îi gâdilă

orgoliul şi-l face să se simtă ca un adevărat Dumnezeu pe pământ. Iată o întâmplare care doreşte să demonstreze cele prezentate de noi mai sus:

„Era o zi de aprilie a anului 1655. Ludovic al XIV-lea, tânărul rege al Franţei (n-avea atunci nici douăzeci de ani) a venit grăbit la parlament în costum de vânătoare, cu botfori în picioare şi cu cravaşa în mână. Nervos şi plin de aroganţă, regele l-a întrebat pe preşedinte de ce parlamentul se opune aprobării unui edict al său.

«Fiindcă apără interesele statului» a răspuns preşedintele. Nervos, frământând cravaşa în mână, regele a replicat autoritar: «L'etat c'est moi!» «Statul sunt eu!»

Aceste trei cuvinte rezumă nu numai principiul monarhiei absolute, ci şi ce semnificaţii are puterea în structura ei. **Sfidând pe parlamentari, călcând în picioare dreptul lor de a-şi spune cuvântul într-o instituţie a statului, tânărul rege, cu cravaşa în mână, reprezintă plenar puterea**. În situaţia în care ar fi avut loc un caz de nesupunere parlamentară, orgoliosul suveran Ludovic al XIV-lea, cu siguranţă ar fi luat măsuri constrictive. Parlamentarii care nu s-ar fi supus voinţei

suveranului, ar fi fost pedepsiţi exemplar. **Viaţa demonstrează permanent că omul este o fiinţă egoistă, însetată de putere, orgolioasă, pătimaşă, răzbunătoare.** Fiecare om s-ar dori a fi un dictator, un şef care să stăpânească lumea, iar semenii lui să-i fie sclavi, supuşi tuturor dorinţelor sau intereselor lui. **„Omul este cel mai desăvârşit dintre animale”** arată Dante Alighieri.

Încă din fragedă copilărie, oamenii învaţă că puterea este generată din forţă, prin violenţă. Pentru a acapara şi deţine puterea, omul face orice şi foloseşte forţa, violenţa, minciuna, delaţiunea, trădarea. El va utiliza manipularea va plăti recompense şi va promite orice pentru a-şi atinge scopul. Toate acestea îl determină pe Lamartine să afirme: **„Mărginit prin natura sa, infinit în dorinţe, omul este un zeu care-şi aminteşte de cer”.** De fapt, aşa cum ţine să arate Nietzsche **„Omul este o funie legată între animal şi supraom – o funie peste un abis”.** Schema hegeliană ilustrată prin legătura, dintre „stăpân şi servitor”, în fapt, ilustrează clasica luptă permanentă pentru putere. Rudolf Kjellen, părintele geopoliticii, **susţinea ideea că omul este produsul propriului său mediu natural şi de aceea ideile, motivările şi**

interesele sale nu sunt decât o reflectare a mediului în care el trăieşte.

Silviu Brucan, în lucrarea **„Dialectica politicii mondiale”** arată: **„Potrivit lui Morgenthau, interesul naţional trebuie definit în termenii conceptului de putere şi nu în termeni legali sau ideologici, care nu fac decât să camufleze realităţile inerente luptei pentru putere”.**

Trebuie subliniat că între „puterea politică” şi „forţă” există o strânsă legătură şi că, nu rareori, atât relaţiile dintre indivizi sau între comunităţi (mai mici, mai mari, state şi chiar imperii) **pot exista poziţii amiabile, de competiţie economică (socială, culturală, de civilizaţie) sau politici „de pe poziţii de forţă”.**

Un important politician american, Henry Kissinger susţine ideea că în relaţiile internaţionale trebuie să existe un for conducător, o autoritate centrală care să conducă, să dispună de tribunale, poliţie, etc. Pentru Kissinger dacă nu exista un asemenea for conducător, va predomina starea naturală, iar lupta pentru putere va fi mobilul-politicii internaţionale (conform conceptului lui Morgenthau) iar violenţa va fi legitimă. (R. Aron).

Alfred Adler numit de unii exegeţi **„un Socrate**

modern” arată**: „În ceea ce priveşte structura sa naturală”, omul este o fiinţă inferioară. Dar această inferioritate constitutivă, pe care şi-o conştientizează ca pe un sentiment de neîmplinire şi de insecuritate acţionează permanent ca un stimulent în direcţia descoperirii unei căi de adaptare la viaţă, unde să-şi creeze situaţii în care să fie echilibrate dezavantajele poziţiei omului în natură. Este vorba, în fond, tot despre organul psihic care are capacitatea de a realiza adaptarea şi securitatea” (...) „Gorila,** scrie Adlei; **căreia îi admirăm forţa, tigrul, cel mai redutabil dintre animale, nu au nevoie de comunitate. Omul, dacă ni-l reprezentăm, lipsit de toate beneficiile culturii, despuiat de toate mijloacele ce i le-a procurat inteligenţa, ar fi pierdut încă din prima zi, fără cooperare, în pădurea virgină. Observaţia noastră ne duce şi mai departe. Achiziţiile cele mai preţioase ale omului i-au venit de la inferioritatea sa”.** În fapt, Darwin încearcă să explice evoluţia speciilor prin adaptabilitate. Freud se străduieşte să demonstreze că la originea unor fenomene sociale, în special desprinderea omului din **„hoarda primitivă”,** ar sta

„complexul lui Oedip”, în timp ce Adler pune întregul Univers sub stăpânirea **„unui complex de inferioritate”** primordial.

Acelaşi Alfred Adler arată că: **„Viaţa omului este determinată de un scop. Niciun om nu poate gândi, voi sau chiar visa, face ca toate acestea să fie determinate, condiţionate, limitate, dirijate de un scop care îi stă în faţă”, t**ot Adler concluzionează spunând: **„Toţi cei care cred că viaţa psihică umană se bazează (numai) pe cauzalitate se înşală”.**

Michel Senellart scrie: **„Sfinţii Părinţi ai Bisericii opuneau «produs regiminis» – greaua sarcină de a-i conduce pe ceilalţi – poftei de dominare. În mijlocul secolului al XVIII-lea, Mirabeau, recomanda o strictă igienă guvernamentală – „a nu se promulga decât legile necesare” împotriva „înverşunării de a guverna cea mai funestă maladie a guvernărilor moderne. Într-un anumit sens, istoria pe care am parcurs-o nu este altceva decât povestea acestei înverşunări, născută din dorinţa de a linişti sufletele”.** Din punctul de vedere al lui Sigmund Freud: **„În 1917, am adoptat ipoteza lui Ch. Darwin potrivit căreia forma primitivă a societăţii umane ar fi fost**

reprezentată de o hoardă supusă dominaţiei absolute a unui mascul puternic. Am încercat atunci să arăt că destinele acestei hoarde au lăsat urme de neşters în istoria ereditară a umanităţii şi mai ales în evoluţia toteismului care cuprinde începuturile religiei, ale moralei şi ale diferenţierii sociale, se află în legătură cu suprimarea violentă a sufletului şi cu înlocuirea hoardei paterne cu o comunitate fraternă”.

N. (Paulescu, într-o carte a sa, scrie: **„Observarea atentă i societăţilor umane şi animale, ne arată că relaţiile dintre indivizii ce le constituie sunt determinate de nişte instincte specifice, instinctele sociale, care prezidează constituirea şi menţinerea acestor societăţi, instincte analoage în ceea ce priveşte esenţa lor, cu instinctele individuale de nutriţie, de relaţie şi de reproducere”.** După Paulescu, instinctele sunt constituite din următoarele elemente:

A) o idee emotivă, însoţită de un sentiment de dorinţă, de trebuinţe;

b) o reacţie emotivă, adică o tendinţă sau un impuls de a executa acte complexe a căror îndeplinire provoacă un

sentiment de plăcere.

Paulescu concluzionează spunând: **„Actele instinctive se produc întotdeauna în vederea unui scop util, care însă este ignorat de fiinţa-om sau animal-ce le realizează. Dar omul poate transforma actele instinctive în acte voluntare atunci când ajunge să le cunoască scopul”.**

1.1. STRUCTURA PUTERII

Moto:

„Sclavii şi conducătorii n-au prieteni”.

— Friederich Nietzsche

Sofocle, un mare înţelept şi cunoscător al omului constata: **„Există multe lucruri minunate pe lume, dar niciunul nu-i mai minunat decât omul”.** Cu spiritul său vizionar şi atotcuprinzător, Leonardo da Vinci defineşte fiinţa umană într-o chintesenţă divină: **„Omul este modelul lumii”.**

„Nimic nu-i mai presus de om (...) omul e mai presus de orice, mai presus chiar de întreg

Universul. Ce-ar fi Pământul fără omul care să-l vadă, să-l folosească, să-l măsoare, să-l înconjoare? Ca şi Pământul, Universul prin om a devenit o realitate mai interesantă” arată Gros locotenentul evreu, erou al lui Liviu Rebreanu în romanul **„Pădurea spânzuraţilor”.**

„În grădina naturii, floarea cea mai aleasă e însuşi omul şi la om, frumuseţea spiritului său” defineşte cu multă dragoste şi preţuire fiinţa umană, scriitorul român, Ion Agârbiceanu. Şi totuşi **„Puterea poate duce la paranoia”.**

spune un politician cu mare experienţă, comunist convins şi tot atât de convins democrat al jalnicei noastre transformări, Ion Iliescu. Realităţile vieţii dovedesc că lupta pentru putere transformă omul, îi contaminează caracterul. În concordanţă cu lupta pentru existenţă: **„Omul este lup pentru om”.** Ca un mare savant şi un fin psiholog ce era, Blaise Pascal va arăta: **„Esenţialul pe Pământ e puterea, iar în ceruri, credinţa”.**

„Dreptatea celui mai puternic este întotdeauna cea mai bună” se arată în primul vers al celebrei fabule **„Lupul şi mielul”** a lui Lafontaine. Nu trebuie uitat niciodată că **„Lumea este condusă de interese”** aşa

cum ne atenţionează Friedrich Schiller în **„Moartea lui Wallenstein”.** Din cele arătate mai sus, rezultă concluzia că **„după legea naturii, dreptul stă în forţă, în putere”.** Chiar dacă ultimul citat este luat din **„Protocoalele înţelepţilor Stanului”,** cititorii noştri trebuie să înţeleagă că, în sinea ei, PUTEREA reprezintă o manifestare a unor legi cu caracter general valabil, şi vrând nevrând, ea nu poate fi ocolită. Manifestările puterii au la bază în speţă factori biologici, economici, sociali, politici, etc., dar nu ocolesc nici pe cei de ordin moral, caracterul, etc.

„Virtutea şi puterea supremă nu merg împreună” ne avertizează din timpuri străvechi Lucanus.

Cu un rafinament specific unui suflet de mare poet, Alfred **de** Musset ne atenţionează: **„Viaţa e un trandafir, în care fiecare petală este o iluzie şi fiecare spin o realitate”.** La Marc Aurelius **„Viaţa aceasta nu e joc, ci luptă, ori de unde ar veni loviturile neaşteptate, trebuie să le primeşti pregătit şi neclintit”** căci puterea, prin manifestările ei implică luptă, efort fizic şi psihic, dorinţă fără margini de a fi un învingător. Totul depinde firesc de dotările naturale, dar şi de caracterul individual sau colectiv în aplicarea

manifestărilor puterii.

Henri Lacordaire arată clar: **„Caracterul face puterea omului”.** Un prestigios politician englez, Bejamin Disraeli susţine: **„A rămâne credincios scopului este secretul succesului”.**

„Agresivitatea e o trăsătură comună oamenilor şi zeilor noi” observa Emil Cioran. Puterea oferă unui lider posibilitatea de a avea controlul asupra celorlalţi şi în forma cea mai generală, a-i stăpâni şi folosi în interes personal.

„Otrava, trădarea, vicleşugul, omorul întotdeauna au fost arme de război” arată James Clevell, dar, şi forme de cucerire a puterii subliniem noi. Prin conspiraţii, atentate, revoluţii şi în general prin lupta pentru putere, se stabilesc ordini sociale, ierarhii administrative, guverne, se făuresc imperii, geopolitici, etc. şi sunt repartizate sferele de influenţă, bogăţiile lumii şi toate interesele şi facilităţile posibile în folosul celor învingători.

Puterea politică ignoră voinţa celor mulţi, iar puterea economică jefuieşte pe cei slabi în folosul celor bogaţi. De fapt, în sine, ce este puterea?

PUTEREA reprezintă o formă de manifestare a autorităţii depline, care stăpâneşte cu autoritate,

domină, supune, convinge, manipulează, modelează şi stăpâneşte eficient masele în folosul privat al unor lideri locali, regionali sau mondiali. În mod real, puterea este un atribut al clasei dominante, iar statul este organizat şi folosit ca instrument al său şi o ajută în conducerea şi aservirea societăţii. **Politica în manifestarea puterii, de orice fel ar fi (administrativă, militară, economică, socială, religioasă, etc.), nu are legătură cu morala.** Pragmatic şi un bun cunoscător al realităţilor vieţii, Marin Preda spune: **„Când n-ai putere, taci şi înghite”.** Şi mai categoric în analiza puterii, Nicolae Bălcescu arată: **„Vai de acele naţii, unde un număr mic de cetăţeni îşi întemeiază puterea şi fericirea lor pe robirea gloatelor”.**

Este o părere generală care consideră că puterea are trei componente de bază:

A) violenţa – forţa sub toate formele ei de a se manifesta şi aplica;

b) bogăţia – ea implică bani, stăpânirea unor bunuri cum ar fi: pământuri, resurse naturale, fabrici, uzine, aur şi bijuterii, valori artistice, etc.;

c) cunoaşterea – în sensul unui adevărat tezaur

acumulat din cunoştinţe ştiinţifice, tehnologii, informaţii (de tot felul de la cele ştiinţifice până la cele cu caracter de spionaj economic, militar, etc.), relaţii (personale sau de tip organizaţional).

Este interesant de cunoscut de către cititorii noştri cum este organizată şi care sunt simbolurile puterii imperiale în Japonia:

1- spada – având semnificaţia forţei;

2- giuvaerul – fiind imperial semnul bogăţiei;

3- oglinda – semnificaţia ei fiind cunoaşterea de sine şi forţa minţii.

Tacit, **în** „Historiae”, scrie: **„Zeii sunt de partea celor tari”.** Prin forţa pumnului, omul puternic se impune în relaţii la nivel de grup mic, sau a fost exponentul comunităţilor primitive. În această calitate, el devine şef, conducător sau stăpân al comunităţii respective şi-şi va însuşi bunuri materiale şi spirituale în interes privat, îşi va asigura o viaţă prosperă, invidiată de ceilalţi şi... nu de puţine ori îşi va permite să aibă urmaşi care să-i moştenească poziţia social-economică, temporar bine stabilită.

Cancelarul german Bismarck a lansat dogma: **„Forţa merge înaintea dreptului”** şi întreaga sa politică s-a

bazat pe acest mod de a gândi şi gestiona puterea.

Atunci când forţa fizică nu a mai fost suficientă pentru a menţine dominaţia asupra celorlalţi semeni, au fost inventate armele, s-au perfecţionat tehnicile de apărare şi de atac, s-a dotat individul sau colectivitatea cu tot ceea ce este necesar pentru a obţine şi păstra dominaţia asupra celorlalţi. În noua situaţie creată, liderul comunist chinez Mao-Tze-Dun dă o definiţie sugestivă afirmând că **„Puterea răsare din ţeava puştii”.** Ca o ciudăţenie a lumii apare faptul că buruienile şi oamenii răi au o rezistenţă naturală mai mare, încât ai impresia stranie că nu se îmbolnăvesc niciodată, iar înainte să moară aceştia, tu, un om normal şi moral eşti deja oale şi ulcele. **Este o regulă ca atunci când cineva a reuşit să-şi apropie puterea, unul sau mai mulţi oameni îşi vor pierde libertatea şi se vor găsi sub talpa nemiloasă a cizmei noului conducător. Lumea a fost, este şi va fi, condusă prin forţă.**

Cititorii noştri nu trebuie să facă greşeala de a crede că puterea, forţa fizică de excepţie, vitejie, etc. au fost reprezentate de miturile cu eroi ca: Ahile, Hercule, Ghilgameş sau cavalerii mesei rotunde. Aceştia nu au fost decât prototipuri de idealuri umane ale unor epoci

romantice.

Specifici puterii, forţei brute, satrapii, dictatorii trebuie incriminaţi. La fel şi acei şefi criminali, mai mari sau mai mici, care au însângerat lumea, creând spaime apocaliptice. Un exemplu relevant îl constituie Atilla, cel care a îndoliat lumea cu peste un milion de cadavre. Alte exemple apropiate de zilele noastre sunt: I.V. Stalin, Adolf Hitler, Pol Pot. De fapt, se poate concluziona în ceea ce priveşte armata (împreună cu toate formele de poliţie, securitate, etc.), cu tot ceea ce constituie ea, ca organizare, tehnică, oameni, reprezintă de fapt **„o prelungire a forţei pumnului lipsit de judecată”** aşa cum afirma Alvin Toffler.

Experienţa istorică a demonstrat că puterea asigurată doar prin forţa brută este total insuficientă pentru dominarea şi stăpânirea oamenilor.

Când comunităţile s-au închegat, viaţa socială s-a dezvoltat şi când civilizaţiile au căpătat contur, economicul a căpătat un rol şi un loc din ce în ce mai important în sânul colectivităţii şi mai apoi în stat.

Dacă forţa brută, prin violenţă creează frică şi este un

instrument specific pentru a impune o putere şi a pedepsi, ea asigură totuşi o dominaţie limitată, cu un grad foarte mare de inflexibilitate. Cu forţa brută poţi stârni panica, poţi pedepsi şi chiar ucide, dar nu poţi stimula oamenii sau plăti servicii făcute de supuşi.

În cartea sa foarte cunoscută **„Numele trandafirului”,**U mberto Eco arată: **„Oamenii simpli sunt vite de tăiat, de folosit când sunt buni să încurce puterea adversă şi de sacrificat când nu sunt buni de nimic”.**

Banii (bogăţia) de fapt reprezintă tot o forţă, dar o forţă de tip economic, sunt un instrument care asigură nu numai dominaţia puterii, dar ca formă superioară a ei, asigură mult mai variat şi rafinat supremaţia, putând atât pedepsi prin amenzi, impozite, confiscări de bunuri, etc., cât şi prin recompense (plăţi, danii, cadouri, prime, etc.)

Stăpân pe situaţie, ajuns regulator în viaţa publică, banul a devenit zeul la care se închină toţi, fie ei stăpâni sau supuşi.

Nu fără o acoperire strictă în realitate se spune: **„Banul vorbeşte”** sau când se întâmplă ceva, analiştii susţin regula aflării adevărului: **„Urmaţi drumul banilor”.**

Cnutul, pumnul, ciomagul şi harapnicul, sabia şi puşca au fost înlocuite în mare parte de un portofel plin cu bani, de un cec având multe zerouri, de stimulente materiale importante constând în acţiuni, terenuri, sau diverse avantaje economice.

Operaţiile financiare iscusit conduse au dovedit că pot înlocui forţa brută şi că ele având o acţiune mai stabilă în timp, mai rafinată, prezintă şi o flexibilitate de utilizare cu mult mai mare. Banii, respectiv bogăţia, reprezintă nu numai o putere de calitate superioară, ci are şi o mai mare eficientă practică.

O întâmplare, plină de miez, povestită de un contemporan la curtea Regelui Soare, apare relevantă ca aspect al manifestării puterii. Doi ţărani s-au oprit să admire alaiul suveranului care mergea la o vânătoare regală. Unul din ţărani surprins, spune mirat celuilalt:

Priveşte, ia te uită! E un frig de îngheaţă apele şi regele nu poartă mănuşi!

— Nu te mira, îi răspunse celălalt ţăran. Regele îşi ţine mâinile în buzunarele noastre!”

Horaţiu, ca un adevărat cunoscător al realităţii crude constata: **„Virtus post nummos” – „Virtutea vine după bani”.** În societate, permanent şi continuu, puterea

urmează neclintită **„drumul banilor”.**

Trebuie arătat că dictatura banilor şi forţa pumnului sau a puştii aşezate în coasta unui om sau a unei colectivităţi se completează reciproc, nu se exclud, iar cei care au luptat pentru acapararea puterii le-au folosit de mii de ani, acolo unde interesele lor au cerut-o. La violenţă şi la bani, ca elemente specifice ale puterii, trebuie să adăugăm un al treilea instrument, foarte important, chiar unii îl socotesc a fi cel mai important, **cunoaşterea.** În timpul nostru, cunoaşterea capătă un rol şi un loc din ce în ce mai important. **Dacă Francis Bacon echivala cunoaşterea cu puterea, Winston Churchill vorbind despre orizontul destinului omenirii decreta: „Imperiile viitorului sunt imperii ale cunoaşterii”.** În acest sens, R. Emerson afirmă: **„Nu există cunoaştere care să nu fie putere”.** Cu 2500 de ani în urmă, un general chinez spunea: **„Dacă-ţi cunoşti adversarul, poţi câştiga multe bătălii, dacă** te **cunoşti pe tine, poţi câştiga războiul”.**

Prin cunoaştere şi prin interes pentru aprofundarea celor mai importante domenii ale cercetării realităţii, prin aplicarea în practică a descoperirilor ştiinţei şi tehnicii,

schimbările de civilizaţii s-au realizat într-un ritm din ce în ce mai rapid, progresul omenirii s-a accentuat şi odată cu aceasta, a avut loc concentrarea puterii, în toate formele ei, în mâinile unui grup din ce în ce mai mic de oameni.

După milenii de dezvoltare lentă, abia perceptibilă, civilizaţia de tip agricol a fost depăşită şi au pătruns rapid, uneori chiar violent, tipuri de civilizaţii având la bază diverse stadii de dezvoltare industrială. Începând cu secolul al XV-lea, progresele ştiinţei şi tehnicii vor produce uriaşe modificări în viaţa de fiecare zi a oamenilor, nu numai în ceea ce priveşte nivelul de trai, dar şi în modul de a gândi, de a percepe lumea. Se vor face descoperiri care vor sta la baza schimbării civilizaţiilor: – **Gutenberg a descoperit tiparul cu litere mobile, iar influenţa cuvântului tipărit va fi pur şi simplu copleşitoare.** Se va deschide larg o fereastră spre mari mase de oameni, pentru ca omul să poată cunoaşte cât mai mult şi să producă o adevărată revoluţie intelectuală. Tiparul a fost un factor mobilizator în progresul social, a permis reforma justiţiei, reorganizarea învăţământului şi culturii şi a participat direct la crearea naţiunilor şi a descătuşat modul de viaţă al oamenilor.

Descoperind America, Columb va crea europenilor

condiţia nu numai de a evada de pe bătrânul continent, dar a deschis şi noi orizonturi de gândire, în abordarea practică a noilor descoperiri.

Exploatarea noilor teritorii colonizate a condus la acumularea unor uriaşe bogăţii, iar în afara acestora s-au pus în mişcare, în teritoriile ocupate, noi moduri de abordare tehnică, tehnologică, s-au descoperit noi plante (porumb, cartofi, etc.) care au fost aduse în Europa şi s-au cultivat.

Descoperirile ştiinţifice ale unor personalităţi ca Isaac Newton, Kepler, Galileo Galilei, Copernic, Faraday, soţii Curie, A. Einstein, etc., au schimbat profund lumea.

Prin cunoaştere, puterea capătă noi dimensiuni: apar statele naţionale, viaţa financiară se va organiza în bănci cartelate, se dezvoltă rapid corporaţiile naţionale şi transnaţionale, iar puterea în sine şi conducerea omenirii se va efectua de conducători tot mai puternici şi mai eficienţi.

În epoca atomului, calculatorului, zborurilor interplanetare, puterea capătă tendinţa de a acţiona planetar, a controla totul şi toate din ce în ce mai atent şi mai lipsit de orice scrupule. **„Cunoaşterea”,** în sine, este un factor al puterii, dar nu unul oarecare, ci unul de

calitate superioară, cu mari posibilităţi în ceea ce priveşte flexibilitatea.

Puterea prin cunoaştere nu este doar o formă de a stăpâni eficient totul şi toate, ci prezintă şi marele avantaj că ea are o calitate extraordinară: ea este inepuizabilă în timp şi spaţiu. Concluzionând putem spune că alături de violenţă, bogăţia şi cunoaşterea alcătuiesc triada puterii. Cititorii trebuie să înţeleagă că aceste elemente ale puterii pot acţiona în funcţie de situaţie, separat sau combinate între ele. Eficienţa maximă se obţine când toate trei folosite armonios sunt utilizate de către un stăpân interesat. În lucrarea **„Puterea în mişcare”,** Alvin Toffler scrie: **„Cunoaşterea, violenţa, avuţia şi relaţia dintre ele, definesc puterea în societate”.**

1.2. STĂPÂNI ŞI SUPUŞI

Moto:

„Calea bogăţiei şi măririi este aceea în care sunt jertfiţi săracii şi se ucid cei slabi”.

— G.B. Shaw

Puterea fascinează, zgândăre orgolii, stârneşte patimi şi vise şi ascunde, de cele mai multe ori, un imens noian de interese. Scopul scuză mijloacele. **„Lumea este condusă de interese”** (n.a. Fr. Schiller), iar **„Acolo unde interesul dictează, acolo nu există adevăr”,** spunea Mihai Eminescu. **Cei care conduc** (împăraţi, regi, preşedinţi de state, conducători militari, şefi mai mari sau mai mici, etc.) sunt personalităţi ale timpului, iubite sau urâte, adorate sau contestate, dar care, având instrumentele specifice puterii, **împart societatea în două clase absolut distincte: stăpâni şi supuşi.** Pentru a conduce un supus sau o masă din aceştia, stăpânul apelează la pârghiile puterii care au la bază două principii:

a) frica;

b) interesul;

Pavel Coruţ arată în cartea sa **„Quinta spartă”: „Dresajul uman este mult mai greu decât cel chinologic, deoarece omul este o fiinţă mai complexă decât câinele”.**

Prin **„frică şi interes”,** un stăpân reuşeşte să-şi regleze relaţiile cu un supus şi le permanentizează în timp.

În sens larg, un supus trebuie creat, iar în timp, recreat. Pentru a realiza acest proces, stăpânii trebuie să controleze strict trei componente ale personalităţii individului şi anume: comportamentul, gândirea şi sentimentele. Identificarea unui om este dată de împletirea armonioasă a celor trei componente prezentate mai sus. În lupta pentru păstrarea puterii, controlul comportamentului uman este strâns legat de controlul realităţii fizice în care trăieşte individul.

Pentru ca un individ să poată fi ţinut sub un control strict, el trebuie să fie dependent (ca supus) de un patron, de un lider sau de un conducător exigent.

Henry Kissinger, un important politician american contemporan, spunea că **„Puterea este afrodiziacul suprem”.** Ea incită spiritului stăpânului, îl perturbă şi-l provoacă să ia măsuri care pot fi aberante, criminale sau pur şi simplu incredibile pentru un om normal. Emil Cioran scoate în relief acest lucru afirmând: **„Dacă forţa este molipsitoare, slăbiciunea e tot atât; îşi are şi farmecul ei; nu-i rezistă prea uşor”.** Puterea aflată în mâinile unui stăpân ambiţios ţinteşte să atingă noi culmi în ceea ce priveşte acumularea de bogăţii, extinderea ariei de persoane care îl servesc şi-i ascultă umil poruncile, îi

execută perfect ordinele, şi-i dă posibilitatea să-şi satisfacă deplin toate dorinţele şi să-şi împlinească în totalitate interesele. **În felul acesta, un stăpân puternic este un adevărat zeu terestru.** Un aforism al lui J. Herder scoate în evidenţă aspecte specifice legate de putere şi de influenţele ei: **„Omul care are nevoie de un stăpân este un animal; îndată ce devine om cu adevărat, stăpânul îi este inutil”.**

Aceasta explică de ce masele sunt ţinute în întuneric şi în mizerie şi de ce nu se fac eforturi pentru ca ele să progreseze, să evolueze. E mai uşor de condus un om ignorant, fără vise şi fără speranţe într-un progres social şi democratizarea relaţiilor cu stăpânul, decât unul evoluat, cunoscător al realităţilor politice, economice şi sociale ale momentului.

În societatea omenească, legea junglei acţionează în mod absolut, dar ea, ia forme subtile, ascunde realitatea crudă şi prin minciuni sforăitoare şi manipulări abile, stabileşte relaţii dure, uneori violente sau chiar sângeroase între stăpân şi supuşi şi chiar între stăpâni. Selecţia naturală face mari epurări şi ajung pe culmile puterii cei mai dotaţi indivizi ai momentului. Gustave Le Bon, făcând o analiză atentă a evoluţiei omenirii stabileşte

că în fapt **„Civilizaţiile au fost create de către o mică aristocraţie intelectuală, niciodată de către mase”.** Această aristocraţie, ca să poată dirija soarta unei comunităţi (mai mari sau mai mici) trebuie să cucerească puterea, să plaseze în fruntea sa un lider puternic, bogat şi respectat şi prin acesta să determine evoluţia socială, politică, economică, religioasă, etc. Petre Ţuţea, un important filosof mistic român arată: **„Scara valorilor conţine: sfântul, eroul, geniul şi omul obişnuit – dincolo de aceştia situându-se infractorul! Sfântul, eroul şi geniul sunt fără voia societăţii, care e obligată să-i recunoască. Nimeni nu-ţi contestă dreptul la existenţă dacă eşti om obişnuit, sfânt, erou sau geniu”.** În principiu, aristocraţia intelectuală formează baza din care pot fi propulsate personalităţile epocii, iar stăpânii perioadei îi vor folosi ca instrumente ale puterii pentru a conduce viaţa politică, socială, economică sau religioasă a comunităţii. Adesea, marile personalităţi ale unei perioade devin chiar reprezentanţii puterii şi se comportă în adevăratul sens al cuvântului ca stăpâni. Lu**pta pentru putere, pentru acapararea ei este continuă. Puterea, în sine, se manifestă ca o maladie contagioasă care îmbolnăveşte spiritul şi**

stârneşte conflicte dure între indivizi, provoacă animozităţi între diverse grupuri sociale, şi nu rar, dezlănţuie războaie între popoare, între religii sau chiar între civilizaţii.

A scrie istoria lumii este ca şi când ai dori să deschizi un tribunal suprem, pentru a judeca la rece, luptele crâncene care s-au dat pe viaţă şi pe moarte, pentru a cuceri puterea fără limite. **Trădarea, viclenia, delaţiunea, minciuna, manipularea, crima, atentatul, terorismul de orice fel, complotul, conspiraţia, revolta, războiul, etc., toate relele posibile sunt clemente care zămislesc, prin legea junglei, efortul unor oameni sau grupuri pentru a acapara puterea fără limite. În** mod îndreptăţit, Voltaire, cu spiritul său clarvăzător, constata**" Istoria marilor evenimente ale lumii nu este decât istoria crimelor".**

Cirus cel Mare, mai întâi a conspirat şi apoi a răsturnat prin forţă pe bunicul său. Nepotul va lua locul bunicului şi apoi prin talent militar şi administrativ va crea un mare imperiu. **Pentru calităţile sale providenţiale de conducător şi suveran, Cirus cel Mare nu va fi tratat ca un conspirator sângeros, ucigaş şi profitor, ci ca un idol al mulţimilor şi un făuritor de istorie.**

Conform legendei, Darius trebuia să lupte pentru a cuceri tronul cu alţi şase candidaţi. Alegerea lui Darius s-a făcut prin procedeul **„hipomagiei”.** Aceasta constă în ajutorul zeilor care determinau calul învingătorului să necheze primul la ivirea zorilor. Se pare că Darius şi-a făcut calul să necheze primul, iar apoi el **„a avut de luptat cu ceilalţi pretendenţi la tron, nu mai puţin de nouăsprezece bătălii”.** A curs sânge mult la cucerirea tronului, iar făurirea Imperiului Persan s-a realizat tot cu forţa armelor.

Solomon pentru a deveni moştenitorul tatălui său David, regele Palestinei, a trebuit să scoată din competiţie doi fraţi ai săi mai mari. Alexandru cel Mare, pentru a cuceri tronul Macedoniei, a complotat împreună cu mama sa Olimpia, şi un credincios al acestora, îl va asasina pe Filip al II-lea, regele, tatăl lui Alexandru. Marele Iulius Caesar şi-a început ascensiunea pentru cucerirea puterii supreme în Imperiul Roman când **„a trecut Rubiconul”** încălcând o lege care era în apărarea statului şi îl ferea de acţiunile unor militari ticăloşi şi orgolioşi care îşi doreau puterea supremă la Roma. Ecaterina cea Mare, pentru a cuceri puterea fără limite, n-a ezitat să devină amanta unui general rus şi, cu ajutorul lui, conspirând va da o lovitură de stat. Ţarul va fi arestat şi lichidat. Atât Stalin cât şi

Hitler au cucerit puterea prin conspiraţii de culise, crime şi asasinate feroce. Până şi J.F. Kennedy, ca să câştige alegerile prezidenţiale în SUA, va apela în campania electorală, la ajutorul financiar al Mafiei americane.

A

Friedrich Schiller scrie**: „Întreaga istorie universală este lupta mereu repetată a lăcomiei de putere cu libertatea”.**

Trebuie bine înţeles că: acapararea puterii se realizează prin mijloace nu întotdeauna morale, ci de cele mai multe ori se utilizează minciuna, delaţiunea, crima sau lovitura sub centură; că din cei care au luat puterea (şi acesta este un lucru real), s-au format mari personalităţi şi la baza puterii lor, de cele mai multe ori, au stat fapte infamante. Alexandru Vlahuţă atenţiona că: **„Adevăratele măsuri după care se judecă orice putere: cât bine a adus pe lume, nu cât zgomot a făcut”.** Mircea Eliade, un mare istoric şi un excelent analist al existenţei umane constata: **„Personalitatea umană e subiectul progresului”,** iar un alt mare filosof şi cugetător român, Lucian Blaga scrie: **„Personalitatea este o monedă de argint care, oricum o arunci, cade mereu în sus, niciodată cu reversul”.** Acest lucru explică de ce istoria lumii, nu

păstrează ca lideri autentici decât personalităţi care au determinat progresul social-politic, au schimbat civilizaţii, au apărat interesele unor comunităţi. Ei au fundamentat credinţe noi, au stabilit relaţii noi în producţie, au modificat legile vieţuirii sociale, politice şi economice, etc., iar masele i-au adulat şi i-au transformat în idoli. Istoria a păstrat sub formă de legende şi de cronici, în special faptele lor pozitive uitând erorile şi chiar păstrând sub tăcere faptele infamante cu care au luptat şi au cucerit puterea fără limite. Astfel, au rămas modele de urmat: Cirus cel Mare, Alexandru cel Mare, Napoleon Bonaparte, Abraham Lincoln. W. Churchill, J.F. Kennedy, etc. Nu rareori, apar ca personalităţi discutabile chiar dictatorii de tipul: V.I. Lenin, I.V. Stalin, A. Hitler, etc.

Relaţia stăpân-supus implică atât o sferă strict economică, dar comportă şi relaţii cu caracter psihologic, biologic, de tip Iclinologic, social, religios, cutume şi tradiţie, etc.

„Caracterul omului este destinul său”, arăta Herodot. În lupta pentru cucerirea puterii, caracterul omului este factorul cel mai important. **„Caracterul este destinul”** fiinţei umane, arăta Herodot. Caracterul în sine, reprezintă ceea ce eşti tu în taină: voinţă, fermitate,

moralitate, devotament, cinste, modestie, curaj, spirit de sacrificiu, etc.

Atât pentru stăpân, cât şi pentru supus este plin de valabilitate aforismul enunţat de Thomas liabington Macaulay: **„Măsura adevăratului caracter al unui om este ceea ce el ar face dacă ar şti că nu va fi niciodată descoperit”.**

Oamenii pot fi controlaţi şi stăpâniţi prin elementele specifice ale puterii, dar ei simt acest lucru direct şi fără a putea să le conteste când au nevoie de energie, hrană, locuinţă, etc. şi când ei, puternic dogmatizaţi prin percepte religioase, politice, etc., manipulaţi şi dezinformaţi, doresc cu frenezie să fie în pas cu **trei principii de viaţă: să fie liberi să facă ceea ce vor, să aibă tot ce le place şi să nu dea socoteală de ce fac la nimeni.** Se pune problema dacă societatea poate funcţiona fără a aplica legi general valabile? **Răspunsul este categoric** NU! De milenii, omul a urât puterea, văzând în ea principalul inamic al libertăţii. Dar ea a fost aceea care a asigurat evoluţia istorică a omenirii şi a permis ca aceasta să se desfăşoare într-o relativă ordine. Trebuie înţeles că puterea îşi manifestă efectele la nivel individual, local, naţional şi global.

Hegel a stabilit că între stăpân şi servitor (supus) există o contradicţie legată în sine de interese şi care poate duce chiar la rupturi şi conflicte. Trebuie bine înţeles că fără stăpân nu există supus şi fără supus nu există stăpân. Armonia relaţiei dintre stăpân şi supus duce la progres, iar conflictul provoacă procese grave, revolte, revoluţii şi duce fie la schimbări, fie la falimente şi ruină economică. **Hans Morgenthau susţine că politica internaţională reprezintă, în fapt, o luptă pentru putere, iar interesul naţional trebuie definit în termenii conceptului de putere şi nu în termeni morali, legali sau ideologici.**

Nichifor Crainic arată: **„Naţionalismul e condiţia elementară a renaşterii fiecărui popor, precum şi lipsa lui, e semnul decadenţei şi al morţii.”,** iar James Joice scrie: **„Naţiunile, ca şi indivizii, îşi au propriul ego”.** Acelaşi Morgenthau se opune unor formule idealiste şi consideră că doctrina realismului politic se impune, ea reprezentând în fapt tendinţa de a elimina subiectivitatea din politica externă. În acest sens, Silviu Brucan susţine: **„Postulatul principal al realismului politic este concordanţa dintre interesele de stat şi forţele care le susţin, preconizând evaluarea realistă a forţelor**

disponibile înainte de a lua decizii de politică externă, fără prejudicii morale sau ideologice”. În fapt, un stat ca şi un individ se prezintă ca un partener în lupta pentru putere. În relaţiile dintre state pot exista politici de forţă şi conflicte, concurenţă în sens financiar sau în ceea ce priveşte nivelul de bogăţie şi bineînţeles o competiţie acerbă în domeniul dezvoltării tehnologice şi ştiinţifice.

În sens general, conceptul puterii funcţionează şi ocupă un loc central, atât la nivel de indivizi, comunităţi locale, cât şi la nivel de stat şi în relaţiile internaţionale. Practic, în mod natural, relaţia stăpân – supus sau servitor există de la un nivel individual, la unul superior ajungând până la cel al relaţiilor între state. Depinde cât de dură şi de armonioasă este această relaţie şi la un nivel discutabil apar elemente specifice legale de principii cum ar fi: egalitate, libertate, democraţie, totul are un caracter ideologic şi ţine cont de evoluţia statului, de civilizaţie şi de condiţiile social-politice ale epocii. Lupta pentru putere se dă continuu şi prezintă un caracter natural, dar are un specific strict legat de fiinţa umană.

1.3. DEMOCRAŢIA, EGALITATEA, LIBERTATEA ÎN RAPORT CU PUTEREA

Moto:

„Lumea e condusă numai de interese”.

— Friederich Schiller

Descartes arată că fiinţa umană are **„un sentiment viu şi intern”** de a fi liber şi a face ceea ce vrea şi a nu se supune niciunei constrângeri. Iată cum descrie Didier Julia, libertatea în **„Dicţionarul de filozofie – Larousse”:**

1-„La nivelul cel mai de jos, exclusiv biologic, libertatea se identifică cu sănătatea organismului”, pe care Leriche a definit-o drept **„viaţa în tăcerea organelor”.** Omul bolnav se simte aservit corpului său, el nu este liber să facă ce vrea.

2-„La un stadiu mai înalt, libertatea se identifică în spontaneitatea tendinţelor”. Omul este liber atunci când îşi poate realiza dorinţele (epicurianism). Există însă dorinţe împotriva cărora luptăm, date fiind urmările lor supărătoare pentru organism sau pentru că raţiunea li se opune.

În acest sens, Platon afirmă: **„Nu avem conştiinţa de a fi liberi când cedăm patimilor”.** Se poate afirma în acest sens că **omul nu este liber când are tendinţa să-şi facă de cap sub impulsul patimilor.**

3-„La nivelul conştiinţei libertatea se defineşte prin posibilitatea de a alege”. Alegerea este imposibilă atunci când motivele sunt echivalente: măgarul lui Buridan, aşezat între doi saci cu ovăz identici, moare de foame pentru că nu are mai multe motive să o ia la dreapta decât la stânga. În acest caz există **„o libertate a indiferenţei”,** şi nu reprezintă expresia unei personalităţi.

4-În deplinul sens al cuvântului, **„libertatea se defineşte drept realizare voluntară, justificată în cel mai înalt grad pe plan motivaţional, căci acţiunea noastră este atunci nu numai expresia unei opţiuni personale, ci a uneia capabile de a se justifica raţional în ochii tuturor oamenilor”.** Potrivit lui Platon şi Spinoza, în cazul libertăţii: **„acţiunea liberă este aceea care hotărăşte în favoarea dorinţei raţionale”.**

Kant dă şi mai multă amploare caracterului raţional al libertăţii. Didier Julia scoate în relief faptul că nu contează

ceea ce faci, ci felul cum îl faci. **Libertatea este o atitudine a omului.** Filosofii moderni (Jaspers, Sarte) scot în relief faptul că omul devine liber când substituie o **„atitudine activă”** unei **„situaţii pe care o suportă”** când ia parte la evenimentele timpului său. În acest fel, individul se defineşte în raport cu regimul (politic, economic, social, religios) şi cu ceilalţi oameni. **Prin libertate, omul îşi împlineşte personalitatea în contextul desfăşurării unor evenimente ale lumii.** Libertatea este legată de probleme sociale (bunăstarea lui). Potrivit lui Kant **„Libertatea constă în puterea de a fi autonom”, deci, în principiu a nu depinde de nimeni.** Voltaire scrie în **„Filosoful ignorant”: „V-am spus că libertatea (omului) constă în puterea sa de a acţiona şi nu în puterea himerică de a voi să urci”.** În fapt, libertatea reprezintă puterea raţiunii omului, a voinţei lui asupra vieţii. Libertatea cere ca pe plan social, membrii săi să-şi găsească de lucru, iar pe plan uman presupune voinţa cetăţenilor de a munci eficient pentru a construi o economie înfloritoare. **Libertatea individuală reprezintă în fapt o conciliere cu legile statului care să-i asigure particularului posibilitatea de a se exprima liber, fără limite.** În acest sens, Platon spunea

că reflectă **„o democraţie directă”.** Tudor Arghezi afirmă că: **„Drepturile omului implică şi datoriile lui”.** Anatole France subliniază că **„Libertatea este cel mai preţios dintre bunuri”,** iar P.P.

Negulescu arată: **„Libertatea este (...) primul postulat al raţiunii practice”.** Marele scriitor rus, Lev Nicolaevici Tolstoi spunea: **„Libertatea care nu este cu nimic limitată, este esenţa vieţii în conştiinţa umană”.** Când într-un stat, libertatea încetează să mai existe, când democraţia este sugrumată, apare autocraţia, tirania, despotismul sau dictatura. Articolul IV din **„Declaraţia drepturilor omului şi cetăţeanului”** (august 1781) defineşte: **„Libertatea constă în a putea face tot ceea ce nu dăunează semenilor”.** Astfel, pe plan economic s-a născut ideea **liberalismului.** El, în concepţie, asigură prosperitatea prin simplul motiv că el permite **libera iniţiativă.** Noţiunea de libertate se extinde de la individ la comunitate şi ajunge până la nivel de stat. O naţiune nu este liberă când în stat domneşte sărăcia, mizeria, iar toţi şi toate depind de cei bogaţi din interiorul şi exteriorul ţării. Stăpânirea populaţiei sărace, lipsite de drepturi se face de către cei bogaţi prin elementele specifice ale trinomului puterii (violenţa,

sistemul financiar bancar, tehnologie şi ştiinţă). Termenul de democraţie a fost creat din două cuvinte greceşti: **„demos” – „popor”** şi **„kratein” – „a comanda”** şi are semnificaţia de **„guvernare prin popor”**. În democraţie există un regim în care sufragiul universal este exercitat în mod liber şi fără nicio constrângere morală sau fizică. **Într-o democraţie consolidată, structura politică şi administrativă se caracterizează printr-un echilibru al puterilor între executiv şi legislativ.** Principiul conducerii statului de către popor reprezintă în fapt, suveranitatea acestuia. Democraţia are o evoluţie istorică şi în acest sens, au existat mai multe tipuri de democraţii. În fapt, **democraţia** s-a cristalizat în Grecia antică, în secolele 7-5 î. Hr. În concepţia sintetizată de Aristotel, democraţia era privită ca o formă derivativă din **„politeia”** modelul **„buna cetate”. Democraţia directă** este cea care implică participarea nemijlocită a tuturor membrilor societăţii la decizie şi conducere. **Democraţia indirectă** sau reprezentativă este aceea în care membrii unei societăţi nu participă direct la guvernare, ei prin intermediul unor reprezentanţi aleşi de ei şi care răspund în faţa lor.

În societatea modernă, democraţia este un sistem

politic bazat pe câteva principii: **parlament reprezentativ, separarea puterilor în stat, domnia legii, garantarea drepturilor civile.**

În acest tip de democraţie, există o proporţie optimă între **democraţie pe orizontală** (principiul participării generale la conducere) şi **democraţie pe verticală** (principiul ierarhiei), într-un stat democratic există şi o exercitare a democraţiei care exprimă voinţa grupurilor profesionale şi sociale. În acest sens, apar tot felul de forme democratice şi anume:

— **Democraţie socială** – membrii ei se consideră socialmente egali;

— **Democraţie industrială** – se dezvoltă în marile întreprinderi şi se referă la autoguvernarea muncitorilor;

— **Democraţie economică** – se tinde să egalizeze averile prin redistribuirea bogăţiilor şi egalizarea şanselor economice;

— **Democraţie creştină** – ce susţine spiritul creştin în organizarea social-economică a societăţii;

În **„Declaraţia drepturilor omului”** din 1789 scrie că din punct de vedere moral **„toţi oamenii se nasc şi rămân egali în drepturi”.** Această egalitate este concepută în diverse forme:

a) în a da **„fiecăruia acelaşi lucru”** (justiţie comutativă). Această formă de egalitate a fost preconizată de către comunistul francez Babeuf la sfârşitul secolului al XVIII-lea.
b) să se dea **„fiecăruia după nevoi”.**

Fiecare om este o individualitate, iar el se deosebeşte atât fizic cât şi comportamental, ceea ce l-a făcut pe Aristotel să emită ideea că egalitatea trebuie legată de nevoile fiecăruia. Mai târziu se va lansa teza **„fiecăruia după munca sa, după meritul său”** va apărea **„egalitatea proporţională”** (justiţia distributivă).

Acest tip de egalitate are în vedere teoria marxistă care a pus bazele comunismului mondial. Conform lui Marx, sursa inegalităţii social-politice constă în inegalitatea situaţiei materiale şi a repartiţiei incorecte între oamenii bogaţi şi cei săraci. **Mai există şi o egalitate în faţa legilor sociale,** care face ca toţi oamenii, indiferent de condiţia lor materială, socială sau din ce ţară provin, au acelaşi drept fundamental de a fi respectaţi. **Libertatea implică o stare a unei persoane care nu se supune voinţei unui stăpân.**

Situaţia de fapt creată de putere, impune nişte caracteristici care, vrând nevrând, te plasează de o parte sau de alta a baricadei. **Posezi cele trei elemente ale**

puterii, tu eşti cel care dirijezi lucrurile, în cazul că nu, vrei nu vrei, depinzi în existenţa ta de cei care au puterea şi o manifestă în plan politic, social, economic, religios, etc. Chiar şi în relaţia stăpân/supus există limite specifice de manifestare, sau de libertate restrânsă. Există o **libertate de conştiinţă** care reprezintă un principiu al unei societăţi pluraliste, în religie, în felul de a gândi, a se comporta, etc. Dar când tu nu ai puterea, libertatea care ţi se dă este o **libertate supravegheată, restrânsă şi limitată.**

Chiar şi în societăţile cele mai democratice din lume (SUA, Anglia, Franţa, Germania), între oameni nu există egalitate deplină (ca avere, cunoştinţe, etc.), locul şi rolul cetăţenilor în plan politic, social, economic este diferit, iar măsurile revendicative permanente o dovedesc din plin. Cine a avut curiozitatea să studieze legile statelor care formează federaţia americană, a constatat că ele sunt diferite, iar prin aplicarea lor, se fac mari diferenţe între cetăţeni. Unitatea dintre statele americane se face prin constituţia SUA. Astăzi, în lume se dă o luptă aprigă pentru ca drepturile fundamentale ale omului să fie integral aplicate, dar mai sunt încă multe probleme de rezolvat:

— **Oamenii sunt diferiţi fizic şi psihic** şi din acest

punct de vedere şi cerinţele lor sunt extrem de diferite;

— Există legături de familie, religioase, profesionale, de naţionalitate, etc. cu tradiţii şi cutume care sunt greu de depăşit şi de evitat;

— În natură şi în societate funcţionează principiul puterii, iar acesta se manifestă prin triade şi se împarte lumea în stăpâni şi supuşi.

În acest context, libertatea, democraţia şi egalitatea în drepturi vor fi restrânse.

Aşa cum arată Gustave Le Bon: **„Civilizaţiile au fost create şi îndrumate de către o mică aristocraţie intelectuală, niciodată de către mase. Acestea din urmă nu au forţă decât pentru a distruge, iar dominaţia lor reprezintă întotdeauna dezordine”.**

Când într-o comunitate sau într-un stat apare anarhia şi dezordinea, se deschide larg drumul spre apariţia dictaturii care va călca în picioare libertatea, egalitatea şi democraţia şi va impune cu violenţă înechitatea socială.

polarizarea socială în bogaţi şi săraci implică o repartizare înechitabilă a bogăţiilor, creează o prăpastie foarte adâncă între stăpân şi supus şi conduce în final la răscoale, mişcări sociale şi revoluţii;

existenţa de state foarte puternice, bogate şi cu

tendinţe de extindere a zonelor de influenţă creează la nivel geopolitic acelaşi profil de manifestare a puterii, rezumat la stat stăpân, ţară supusă (colonie sau semicolonie). În situaţiile prezentate (cât şi în altele numeroase), potrivit lui Kant **„puterea de a fi autonom”** dispare, iar libertatea este încălcată. Chiar şi principiul stipulat în Art. IV din **„Declaraţia drepturilor omului”** este încălcat. Oare principiul **„Libertatea constă în a putea face tot ceea ce nu dăunează semenilor”, poate fi respectat în raportul stăpân/supus?** în ceea ce priveşte democraţia (directă sau indirectă), un om bogat şi un om sărac are acelaşi rol şi loc, la o guvernare într-un stat fie el oricât de modern s-ar dori? Iată un exemplu care poate fi luat ca reper:

Când cei bogaţi din SUA au impus preşedinţia lui George Bush J. A fost necesară numărarea voturilor de mai multe ori. Numărarea s-a efectuat până ce s-a impus practic rezultatul politic dorit. **Aceasta este democraţia?** Să nu uităm că SUA reprezintă astăzi modelul de democraţie spre care se tinde. Din cele mai vechi timpuri şi până în zilele noastre, un om puternic sau un stat puternic, s-au comportat exact ca un animal de pradă, acţionând asupra unui individ sau unui stat slab impunându-şi voinţa sau

valorificându-şi la maxim interesele. Revenim la aforismul citat**: „Între regi, între popoare, între particulari, cel mai tare îşi dă drepturi asupra celui mai slab...”.** Există un for internaţional, ONU care, discută despre libertate, democraţie, egalitate. Acolo se dezbat problemele şi când interesele celor puternici o cer, se iau măsuri şi se aplică sancţiuni pentru a se respecta libertatea, democraţia şi drepturile omului.

Democraţia şi libertatea sunt vise clamate permanent şi mereu rămase să fie realizate în viitor.

Un mare înţelept indian constata: **„Istoria a ajuns acum în stadiul când omul moral, omul întreg, aproape fără să ştie, face din ce în ce mai mult loc omului politic şi omului de afaceri, omului cu un ideal limitat”.** Legea junglei se manifestă plenar şi în societatea omenească. Teoretic se vorbeşte adesea de sistemul modern de tip Robin Hood, care implică a se lua de la bogaţi (a se fura) şi a se da săracilor. Într-un fel, acest gen de democraţie, era o variantă ce putea conduce la ideologia comunistă. Cum se ştie, comunismul a falimentat istoric. Trebuie ştiut că, în timp ce Stalin huzurea la Kremlin, mânca icre negre şi bea vodcă, sovieticii mureau de foame şi putrezeau în gulaguri.

Libertatea, egalitatea, democraţia, etc. sunt elemente specifice care pot fi rezolvate în societăţi prospere, în care responsabilitatea şi raţiunea conduc statul, iar moralitatea şi justiţia ocupă locuri importante în viaţa publică.

1.4. BANUL, COMBUSTIBILUL LUPTEI PENTRU CUCERIREA PUTERII

Moto:

„Nu mai există o altă deosebire între oameni, decât cea pe care o stabileşte banul, oricum ar fi câştigat”.

— Mihai Eminescu

Un vechi dicton spune: **„Banii se îndreaptă spre putere”.** În fapt, banul reprezintă combustibilul luptei acerbe pentru cucerirea puterii fără limite.

JJ. Rousseau spunea**: „Banul pe care-l ai, te face stăpân, iar banul pe care-l vrei, te face slugă”.** Într-un mod subtil, creatorul contractului social arată cum bu**nul (proprietatea, bogăţia) împarte oamenii în**

stăpâni şi supuşi (servitori). Din vremurile vechi (iar cu trecerea timpului, din ce în ce mai pregnant), banul a devenit un factor atât de important, încât nu numai că simbolizează puterea şi o face să fie prezentă în viaţa omului, dar banul afectează fiecare aspect al existenţei umane. Pentru cei interesaţi de evoluţia evenimentelor din istoria omenirii, trebuie arătat că banii au constituit permanent un factor determinant, uneori chiar cel mai important în cucerirea puterii fără limite. Filip al II-lea, rege al Macedoniei, a fost un suveran cu calităţi deosebite, atât ca militar, cât şi ca administrator, nu numai al ţării sale, ci şi al cetăţilor greceşti care existau în acea vreme. Despre acest mare conducător, Theotopos scrie: „E**uropa n-a mai cunoscut un bărbat ca Filip",** evidenţiind calităţile acestuia. În ceea ce priveşte relaţiile interumane legate de putere, Filip al II-lea spunea: „Î**n faţa unui măgar încărcat cu aur se deschid porţile oricărei cetăţi". Ba**nii, omul şi bogăţiile sunt forţe care învinge şi domină peste tot în lume.

„Banul este aurul afacerilor" spunea Diogene. Acest aforism dat de Diogene va fi utilizat şi de Cicero în **„Philipice".**

Horaţiu arată: **„Banii adunaţi te slujesc ca un sclav**

sau îţi poruncesc ca un domn”.

Un aforism atribuit lui Napoleon Bonaparte este următorul: **„Banul face războiul”. L**egea junglei reprezintă o lege general valabilă pe Terra. Cinic, dar un bun cunoscător al realităţilor, Napoleon Bonaparte susţinea**: „Le bon Dieu est toujours du côté des gros bataillons” – „Bunul Dumnezeu e totdeauna de partea marilor batalioane”.** Iar banul face armatele mari, bine înarmate şi susţinătoare ale puterii fără limite. Această cugetare care se atribuie împăratului francez a fost exprimată şi de alţi conducători de-a lungul vremurilor.

Cronicarul Miron Costin atenţionează că: **„Banii răscolesc şi mari cetăţi surpă”.** Cronicarul mai adaugă şi proverbul polonez care spune: **„Sula de aur zidul pătrunde”. „Banii cumpără orice”,** ne anunţă Paulo Coelho, iar Juvenal arată: **„Cu cât creşte grămada de bani, cu atât creşte şi iubirea pentru ei”.**

În ceea ce priveşte puterea, Umberto Eco scrie: **„Şi regii sunt negustori şi armele lor sunt banii (...) Peste tot circulă banii”.**

O istorioară arată cât de importanţi sunt banii pentru putere. La înscăunare, împăratul Vespasian (69-79 d. H.) a

găsit vistieria imperiului goală şi a fost obligat să recurgă la soluţii extreme pentru a redresa situaţia după teribila domnie a lui Nero şi a urmaşilor acestuia. Suveranul va pune taxe pentru a strânge grabnic bani şi una din ele a fixat-o pe toaletele publice (n.a. de aici le-a rămas acestora şi numele de „vespasiene”). După un timp, la împărat va veni fiul său Titus (viitor suveran) care i-a povestit tatălui că lumea este nemulţumită şi bârfeşte zgomotos.

Vespasian a scos o monedă şi i-a pus-o sub nas fiului, spunându-i: **„Non olet” – „Nu miroase”,** în sensul că **„Banul n-are miros”.** Nimic nu l-a împiedicat pe Vespasian ca adunând bani să-şi consolideze puterea şi apoi să-l aducă în ipostaza de împărat şi pe Titus, fiul său. Banul n-are miros, dar dă o putere fără limite indiscutabilă.

François Rabelais spunea: **„Îţi lipsesc toate când îţi lipsesc banii”.** Că marele scriitor a avut dreptate o dovedeşte o întâmplare din viaţa sa. Rabelais, întorcându-se de la Roma, a fost reţinut, din lipsă de bani la un han din Lyon. I s-a dat pentru a-şi achita consumaţia un răgaz de un sfert de oră. Atunci, marele scriitor a avut o idee năstruşnică: el a pus la loc vizibil, în cameră, câteva pacheţele pe care erau scrise textele: **otravă pentru**

rege, otravă pentru regină, otravă pentru Dauphin. Hangiul, văzând textele de pe pacheţele, a anunţat poliţia, iar Rabelais a fost imediat arestat şi dus cu diligenţa la Paris de către jandarmerie. Aflând adevărul, regele Francisc I s-a amuzat şi l-a invitat pe Rabelais la dejun. **„Sfertul de oră a lui Rabelais”** a rămas o glumă, având ca suport o complicaţie bănească sau un moment neplăcut din viaţa cuiva. De obicei, aşa cum spune chiar Rabelais **„Îţi lipsesc toate când îţi lipsesc banii”.**

Banul reprezintă un combustibil de mare calitate pentru putere. W. Somerset Maughan spune: **„Banii sunt ca un al şaselea simţ fără de care nu poţi face o completă utilizare celorlalte cinci”.**

În anul 1773, pe o stradă locuită de evrei din Frankfurt, sau întâlnit în mare secret, în casa lui Mayer Amschel Rothschild 12 evrei foarte bogaţi, care acordau credite uriaşe celor mai importanţi conducători ai timpului. Ei au constatat că prin influenţarea Băncii Angliei, s-a reuşit un control perfect al economiei acestei importante ţări. Cei 12 bancheri au făcut la această întâlnire secretă un plan prin care, utilizând pârghii financiar-bancare să poată prelua conducerea averii întregii lumi. Singura problemă pe care o aveau bancherii era legată de restituirea împrumuturilor

pe care ei le acordau: regilor, guvernanţilor sau altor persoane importante ale timpului.

În discuţie a fost pusă o modalitate de returnare a împrumuturilor şi astfel să se poată interveni în politica naţională. **S-au stabilit astfel capcane şi ele constau în finanţarea duşmanului celui care nu respectă returnarea împrumutului.**

Miguel Pedrero scrie în: **„Corupţia marilor puteri”: „Astfel spus, orice naţiune trebuie să aibă un duşman, dacă acesta nu există Rothschild avea grijă să-l inventeze”.** Pentru a-şi facilita punerea în aplicare a planului, bancherul şi-a răspândit prin marile oraşe ale Europei fiii şi au fost create diverse sucursale ale societăţii sale.

Se poate astăzi aprecia, că prin sistemul financiar-bancar pus minuţios la punct, marii bancheri ai lumii au dirijat conflictele cele mai importante şi au reuşit să le conducă în aşa fel încât au acumulat averi uriaşe şi şi-au realizat la nivel superior toate interesele politice şi economice. Astfel, pornind de la întâlnirea secretă între cei 12 bancheri evrei s-au pus bazele unui plan care, în timp, a statuat declanşarea unor conflicte regionale, a unor războaie mondiale şi s-a bătătorit drumul spre instaurarea

unui guvern mondial şi a unei globalizări a statelor lumii.

De fapt, planul întocmit de cei 12 bancheri evrei nu venea decât să completeze planul efectuat pentru a prelua conducerea întregii lumi, stabilit prin **„Protocoalele înţelepţilor Sionului”.**

Despre bani şi rolul lor în acapararea puterii fără limite vom prezenta câteva întâmplări semnificative în acest capitol, dar vom continua să le citǎm şi în alte părţi ale lucrării noastre.

Este de notat ceea ce spunea preşedintele SUA, Thomas Jefferson într-o scrisoare adresată lui John Adams: **„La fel ca şi tine, cred sincer că instituţiile bancare sunt mai periculoase decât o armată pusă pe atac”.**

Ne aflăm înaintea marii confruntări de la Waterloo. Nathan Rothschild a înţeles perfect cât de important era acest eveniment în plan financiar-bancar şi politic, şi în consecinţă a luat măsurile de rigoare. La 18 iunie 1815, la Waterloo, armatele engleze şi prusace l-au învins pe Napoleon Bonaparte şi-l vor obliga să se predea. În data de 20 iunie 1815, un curier al bancherului a adus rapid ştirea şi cu repeziciunea unui adevărat magician în afaceri, Rothschild a reacţionat. Bancherul a aruncat pe piaţa bursei din Londra acţiunile **„English Consul”** simulând că

englezii ar fi cei care au fost învinşi în război. Demersul lui Rothschild, zvonurile şi manipulările de culise au provocat o adevărată groază între acţionarii posesori de titluri la compania respectivă şi ei vor vinde la preţuri foarte scăzute, chiar derizorii acţiunile. Într-un mare secret, bancherul va cumpăra toate acţiunile puse în vânzare şi atunci când s-a aflat adevărul că Napoleon a fost învins şi a abdicat, bancherul londonez devenise un om care se îmbogăţise considerabil. În câteva ore de la aflarea veştii victoriei asupra duşmanului de moarte al englezilor, împăratul francez, cursul acţiunilor **„English Consul”** a crescut cu mult peste valoarea lor iniţială. Ca în basme, averea lui Nathan Rothschild a crescut de circa douăzeci de ori.

După înfrângere, francezii s-au confruntat cu mari greutăţi financiare şi se vor împrumuta cu sume imense de la băncile Ouvrard din Paris şi Baring Brothers din Londra. Nu vor face împrumuturile de la banca patronată de Nathan Rothschild.

În 15 noiembrie 1818, s-au petrecut o serie de întâmplări ciudate după ce hârtiile de împrumut ale statului francez au fost cotate timp de un an la un curs ridicat, iar apoi valoarea lor a scăzut vertiginos. La curtea

regală s-a stârnit panica. Fraţii Kolman şi Jacob Rothschild, doi bancheri foarte bogaţi, au cumpărat imediat un număr imens de acţiuni ale statului francez. Astfel, cursul acţiunilor a crescut în octombrie. La 5 noiembrie însă, fraţii au început să vândă aceste titluri la bursele din capitalele europene. S-a creat o mare panică. Jocul bursier era condus din umbră de Nathan Rothschild şi guvernul francez a înţeles că va trebui să negocieze cu acest bancher. Curtea regală a Franţei va începe să acorde din nou lui Rothschild cea mai mare atenţie şi să-i confere numeroase favoruri. **„Scopul scuză mijloacele”.** Drumul banilor, în fapt, reprezintă direcţia celor care deţin puterea. Banii merg şi se adună la putere, iar puterea adună banii.

În războiul de secesiune din America (1861-1865) s-au confruntat statele din Nord, care erau împotriva sclavagismului, cu statele din Sud, care erau pentru menţinerea sclaviei negrilor, înainte de a se declanşa războiul, agenţii familiei Rothschild au dus o propagandă intensă pentru **„Uniune”** în statele din Nord, iar alţi agenţi tot ai familiei Rothschild au făcut campanie contra **„Uniunii”** în statele din Sud.

La izbucnirea războiului, Banca Rothschild din Londra a

finanţat războiul în statele din Sud. Singurii care au câştigat războiul au fost, în fapt, membrii familiei Rothschild.

Abraham Lincoln, cel de-al 16-lea preşedinte al SUA, a fost un om politic deosebit, un om pentru care libertatea şi democraţia reprezentau elemente esenţiale în viaţa cetăţeanului.

Când în primăvara anului 1965, Nordul a învins Sudul, 3.500.000 de negri au fost eliberaţi din sclavie. În timpul războiului de secesiune, Lincoln a înţeles jocurile politice ale casei Rothschild şi treptat, din anii 1962 şi 1963 a încetat să mai plătească dobânzile uriaşe (înrobitoare) percepute de instituţiile bancare şi a dat Congresului însărcinarea de a tipări dolarii **„Green Back”** cu care să plătească armata Uniunii. Operaţia aceasta a deranjat profund interesele masonice şi a constituit una, dar nu singura cauză care a determinat punerea la punct a conspiraţiei şi asasinarea preşedintelui.

Gândit şi finanţat de marii bancheri ai lumii (masoni de grad înalt), comunismul a reprezentat o construcţie socialpolitică în tentaculele căruia au fost cuprinşi şi exploataţi peste un miliard de oameni.

Creând două lagăre aflate permanent în conflict,

bancherii, reprezentând interesele ocultei mondiale au putut acumula sume uriaşe de bani.

Potrivit lui Machiavelli, **„dacă omenirea va fi în permanentă dezordine şi buimăceală, cei interesaţi o pot conduce şi exploata mai uşor”.** Crearea comunismului şi existenţa a două lagăre aflate în conflict a creat condiţia ideală ca drumul banilor să se îndrepte spre marile familii care aveau în subordine sistemul financiar-bancar al lumii.

La tipărirea **„Manifestului Comunist”** finanţarea a fost făcută de către bancherul Nathan Rothschild. Având interesul de a stăpâni economic, social şi politic omenirea, bancherii nu vor precupeţi să finanţeze mişcări revoluţionare sau războaie care le aduceau profituri uriaşe.

Stuart Crane constată: **„Dacă privim în urmă, ne dăm seama că fiecare război din Europa secolului al XIX-lea s-a încheiat prin realizarea unui echilibru de putere în interiorul unui grup din jurul casei Rothschild din Anglia, Franţa sau Austria. Analiza situaţiei naţiunilor pe timp de război arată, în general, cine va fi cel care va pierde”.**

La sfârşit de capitol, tragem concluzia că acea întâlnire din anul 1773 a celor 12 bancheri evrei deschide larg

drumul banilor care se doreşte a fi concretizat printr-un guvern mondial şi o globalizare, care să împartă lumea strict în stăpâni bogaţi şi atotputernici şi supuşi (sclavi) trăind în sărăcie şi mizerie.

Capitolul 2

PUTEREA – ADEVĂRURI TRUCATE

Moto:

„Politicienii sunt negustori care vând vise, iar minciunile lor sunt privite ca miracolele epocii”.

— Victor Duţă

Lumea care se clădeşte astăzi sub ochii noştri nu mai seamănă cu cea de ieri, dar fundaţia ei a fost pusă cu sute de Ani în urmă şi continuă şi în prezent să fie modificată. Trăim vremuri confuze, iar starea de instabilitate politică, economică şi socială se răsfrânge asupra tuturor domeniilor de activitate.

John Perkins, în cartea sa, **„Istoria secretă a imperiului american”** scrie: **„Statele Unite reprezintă mai puţin de 5 procente din populaţia globului şi consumă peste 25% din resursele globului. Acest lucru se realizează prin exploatarea altor ţări, în special a celor în curs de dezvoltare”.** În continuare, în confesiunile sale, Perkins arată că imperiul american

când nu reuşeşte să-şi realizeze interesele apelează la sofisticata sa armată, aşa cum a făcut-o în Irak sau Afganistan.

Mulţi, foarte mulţi oameni, refuză să înţeleagă ce se petrece, în statul cel mai democratic din lume. Se adună averi uriaşe de câteva persoane sau grupuri de personalităţi, iar totul se bazează pe înşelarea permanentă a celor mulţi şi săraci, a unor ţări care au bogăţii imense. Noi, românii care am trăit din plin evenimentele sângerosului decembrie 1989 nu înţelegem şi ne punem întrebări: **Aceasta este democraţia adevărată? Spre modelul american al democraţiei ne îndreptăm şi noi?** Se pare că lucrurile nu sunt întotdeauna cum ne sunt prezentate. Adevărurile pot fi trucate şi Transformate în iluzii deşarte. Oamenii au vise, îşi fac speranţe, cred în himere şi din acest motiv pot fi şi chiar sunt, uşor înşelaţi. Lumea nu a învăţat nimic din adevărurile crude prezentate de istorie şi din acest motiv poate fi minţită cu uşurinţă, programată psihic şi manipulaţi mental în direcţia dorită de cei care conduc omenirea.

Ioan Petru Culianu, arată că trăim într-o societate democratică, în care cei ascunşi după acest paravan, stăpânesc lumea, o controlează strict şi

eficient, uneori chiar brutal şi o manipulează după cum le sunt interesele.

Marcuse, cunoscutul filosof de la Frankfurt arată: **„esenţa capitalismului (societatea pe care o construiesc astăzi românii), este transformarea în marfă a oricărei lealităţi experimentabile şi că din aceasta derivă anularea individului, reducerea sa la simpla dimensiune economică, pierderea rădăcinilor umaniste însăşi ale civilizaţiei noastre".**

Puterea fără limite pe care o exercită câţiva înseamnă, în realitate, a avea controlul absolut asupra celorlalţi şi a-i exploata cu maximă exigenţă în interesul lor. Analizând pe **„reprezentanţii puterii", I**. P. Culianu demonstrează că aceştia urcând treptele cuceririi ei, pun în scenă abolirea normelor (legilor) existente. În acest sens, Culianu afirmă clar: **„Pe scurt răsturnarea rituală a normelor intră şi ea în norme".** Istoria lumii consemnează că pentru a cuceri puterea fără limite, împăraţi, regi, preşedinţi de state, dictatori, comandanţi de oşti, mari şi puternici conducători de bănci, concerne economicoindustriale, etc. au făcut crime abominabile, s-au pretat la conspiraţii şi trădări monstruoase, au distrus din temelii oraşe şi ţări, au vărsat

sângele a milioane şi milioane de oameni, etc. Legea junglei acţionează în societate cu ferocitate. Sângele a curs în valuri de la începuturile istoriei şi până în zilele noastre, iar crima şi teroarea au stat la baza cuceririi puterii.

Naivii cred că puterea unui guvern nu derivă din cucerirea şi subjugarea cetăţenilor din subordinea sa, ci din liberul consimţământ al celor guvernaţi. Sub iluzia existenţei democraţiei, se crede că statul modern nu poate avea puterea legitimă, dacă aceasta nu a fost acordată de către cetăţeni prin alegeri sau prin alte forme de manifestare. În acest capitol, autorul îşi propune să ridice un văl ce acoperă realităţile crude şi să prezinte cititorilor o parte din trucurile utilizate de putere, în anumite perioade istorice, pentru a ascunde adevărul. Subliniem că legile care sunt aprobate şi discutate, prin formele lor abil voalate, împiedică cetăţenii în mod continuu să participe la guvernarea statului.

Mondializarea, un tsunami pentru democraţie, este realizată în primul rând, aşa cum arată John Perkins de un „Imperiu stat-naţiune care domină alte state-naţiune” şi care prezintă una sau mai multe dintre următoarele trăsături:

1-exploatează resursele ţărilor asupra cărora îşi exercită dominaţia;

2-consumă cantităţi mari din resursele respective cantităţi disproporţionate faţă de dimensiunile propriei populaţii prin comparaţie cu cea a altor ţări;

3-menţine o armată numeroasă care impune cu forţa politica proprie acolo unde alte măsuri subtile au eşuat;

4-îşi răspândeşte limba, literatura, arta şi alte aspecte ale culturii în sfera sa de influenţă;

5-percepe impozite nu numai la proprii cetăţeni, ci şi la locuitorii altor ţări;

6-impune moneda proprie în ţările aflate sub controlul său.

Cum s-a ajuns la această situaţie? Am trecut de la comunism care promova colectivismul discutat şi am ajuns într-o societate în care egoismul exacerbat domină şi te pune pur şi simplu pe gânduri. Dolarii, euro şi banii în general, au devenit idealul, himere după care toţi umblă cu disperare, ca să-i aibă.

Un mare scriitor, **L.** Feuchwanger ne atenţionează: **„Cine nu are bani, aceluia îi stau deschise trei locuri: închisoarea, spitalul şi cimitirul”.** Între bani şi putere există o relaţie de reversibilitate şi anume: **banii**

merg (curg) către putere, iar puterea aleargă în ritm susţinut după bani.

Interesul este deasupra tuturor preceptelor legate de egalitate, democraţie sau principii democratice.

Este tipic pentru aşa zisele democraţii occidentale care în anii ’30 ai secolului al XX-lea l-au ales pe Hitler drept „Omul anului 1938”, iar pe Stalin „Omul anului 1939”. Iată cum o revistă de mare prestigiu şi cu un tiraj uriaş, Time a putut să onoreze cu laude şi mari onoruri pe doi dictatori criminali şi paranoici. Asemenea situaţii nu au apărut decât atunci când iţele ascunse ale puterii au putut fi împletite abil fără a fi cunoscute de mase. Faţetele puterii au foarte multe aspecte ascunse şi secretul lor reprezintă prin manifestările sale arme otrăvite ale celor care din plină lumină şi din umbră conduc destinele omenirii.

Marele politician Winston Churchill arată printr-un aforism cu un caracter paradoxal un mare adevăr. Minciuna, secretul frumos ambalat şi manipularea sunt arme prin care forţe oculte conduc lumea.

Câţi cetăţeni ştiu că bunicul preşedintelui George Bush J., i-a dat un ajutor extraordinar dictatorului Adolf Hitler. În ceea ce priveşte afacerile familiei cu dictatorul nazist, John

Laftus spune. **„Aceasta este originea averii familiei Bush: Al Treilea Reich”.**

„Marile adevăruri sunt simple, dar calea care duce spre ele nu este atât de simplă”, ne atenţionează George Enescu. Din noianul de minciuni şi manipulări cotidiene, a descoperi adevărul şi a-l prezenta oamenilor este nu numai foarte dificil de făcut, dar şi extrem de greu de realizat. Oamenii sunt mai degrabă dispuşi să creadă o minciună mai apetisantă, care li se prezintă ca o himeră, decât o realitate crudă care le aduce mari prejudicii. Marţial arată: **„Omul bun poate fi înşelat uşor”.** Acelaşi autor mai atenţionează: **„Bunătatea omului ascunde şi un iz de naivitate”.**

2.1. ORDINUL TEMPLULUI

Moto:

„Somnul raţiunii naşte monştri”.

— Goya

După învăţăturile Sfintei Scripturi, se ştie că bogăţiile şi banii pe de o parte şi învăţăturile false şi fastul pe de altă

parte, au o putere de vrajă asupra oamenilor. **Iluzia şi visul stau la temelia sufletului omenesc.** În acest sens, Traian Demetrescu scrie:

„Iluzia e a vieţii largă poartă / Şi fără ea viaţa e searbădă şi moartă”.

În anul 1118, un cruciat, un cavaler provensal Hugo de Payn, nepot al ducelui de Champagne creează împreună cu alţi opt cavaleri un ordin călugăresc şi războinic, Ordinul cavalerilor săraci al lui Hristos – Miliţia Cristi – cunoscut în istorie sub numele de Ordinul Templierilor. Sediul Ordinului era la Ierusalim, într-o clădire amplasată pe ruinele Templului lui Solomon, iar de aici i s-a dat numele de **„Ordinul Templului”.** Având o structură în componenţa căreia intrau mulţi nobili occidentali, Ordinul va căpăta rapid o puternică susţinere şi va deveni o forţă religioasă, militară şi politică de prim rang. Legat de aceasta, Ordinul va avea o serie de drepturi şi avantaje şi anume:

— Nu va plăti dări şi impozite;

— Va avea dreptul să perceapă taxe, împreună cu Papa;

— Nu se va supune nici justiţiei laice şi nici celei ecleziastice;

— Avea dreptul de a judeca şi condamna la

moarte.

În fapt, la început, Ordinul a fost un mic grup aflat sub conducerea lui Hugo de Payn şi Saint Omer, care s-a hotărât în 1117, de Crăciun, să facă de pază la Ierusalim pentru a apăra pe pelerini. În primăvara anului următor, ei s-au prezentat la patriarhul din Ierusalim şi regelui Balduin I planul lor şi li s-a permis să construiască acolo cazărmi proprii.

Aşa cum arată Jan van Helsing în lucrarea **„Organizaţiile secrete şi puterea lor în secolul XX”: „Istoria templierilor ar fi decurs desigur altfel, dacă în ruinele din Ierusalim nu s-ar fi făcut o descoperire. S-au găsit vechi scrieri ebraice cu care, la început templierii nu prea au ştiut ce să facă. Aceste scrieri au fost duse învăţatului din Provence, Eticnne Harding, care le-a tradus. S-a constatat că aceste fragmente de hârtie conţineau rapoartele evreilor Essaimin (spioni) puşi de rabinii de atunci, rapoarte în care ei aduceau la cunoştinţă activitatea blestematului Mamzer (fiu de curvă) Iisus, Care incita împotriva Dumnezeului evreilor, Jahwe cu Satana din cauza învăţăturilor lui. O dovadă clară a acestui lucru se poate citi în Evanghelia după Ioan**

(8; 44), unde Iisus spune evreilor: «Voi v-aţi ales ca Dumnezeu pe Diavol»”.

Contradicţiile între ceea ce prezentau documentele găsite şi dogmele religioase adoptate erau mari şi vor constitui adevărate secrete pentru templieri. În zona în care acţionau, templierii nu aveau o viaţă liniştită căci pe lângă scrieri creştine au fost descoperite şi documente legate de Coran, etc. iar activitatea militară, comercială şi religioasă pulsau cu o intensitate maximă. Stâlpii pe care se sprijinea credinţa templierilor au fost:

a) religie ebraico-creştină;

b) permisiunea de a lua camătă, preluate din Vechiul Testament şi sistemul monetar şi economic bazat pe aceste principii;

c) principiul admiterii absolutismului.

Fiind în contact cu documente vechi, fiind izolaţi şi având interese diferite de religia creştină clasică, templierii îşi vor forma în favoarea lor o credinţă religioasă mai apropiată de vechiul creştinism şi eliminând unele principii stipulate în Vechiul Testament. **În fapt, templierii vor răsturna vechiul sistem monetar şi bancar şi vor emite ideea desfiinţării absolutismului şi introducerea unui sistem politic de ordine**

republican, aristocratic. În felul acesta, templierii au intrat în conflict cu Papa de la Roma şi cu suveranii occidentali.

Militarii **„Ordinului”** asigurau securitatea pelerinilor care vizitau Sfântul Mormânt şi un timp, vor forma o armată redutabilă care, în funcţie de interese, participă activ la conflictele din regiune. **În războaie şi cruciade, mulţi templieri s-au umplut de glorie.**

Marele Maestru care conducea **„Ordinul”** avea rangul de prinţ şi era foarte respectat şi de temut în regiune. Ca semn al autorităţii sale, Marele Maestru avea un bastion **„abacus”,** de origine pitagorescianã şi dispunea de dreptul la patru cai şi tot atâţia scutieri. **Echipamentul templierilor – roşu şi alb – era identic cu cel al ismailiţilor. Ceea ce frapa era faptul că filosofi a secretă, ascunsă a Ordinului se asemăna izbitor cu esoterismul arab promovat de ismailiţi.**

În realitate, templierii vor colabora strâns cu ismailiţii şi astfel vor provoca mânia şi aspre critici de la Sfântul Scaun. Oameni de afaceri iscusiţi, templierii vor inventa biletul la ordin, vor perfecţiona sistemul de credite şi vor obţine beneficii uriaşe din speculaţii pe cursurile de schimb ale diverselor monede.

Prin forţa armelor şi prin dibăcia tranzacţiilor comerciale şi a speculaţiilor monetare, templierii vor acumula bogăţii uriaşe şi îşi vor extinde influenţa şi afacerile în Occident.

Ei îşi vor crea sedii în Franţa, Spania şi Ţările de Jos. Foarte bogaţi, templierii ajung să-i împrumute pe regi şi marea nobilime, iar unor suverani, cum a fost regele Ludovic al IX-lea făcut prizonier în Egipt, să-i plătească chiar şi suma de răscumpărare. **Puternic economic şi militar, Ordinul Templului acţiona ca o formă superioară de conducere suprastatală şi conspira în secret la preluarea conducerii din umbră a bătrânului continent.**

În 1187, Saladin îi va învinge pe creştini şi Marele Maestru al Ordinului a fost făcut prizonier. Saladin a cruţat oamenii de rând, dar faţă de templieri va aplica legea războiului sfânt (n.a. jihad); prizonierii trebuiau să se lepede de credinţă sau să moară. Marele Maestru a fost eliberat, iar Ierusalimul a fost ocupat de armatele lui Saladin. În timp, creştinii fac tot mai greu faţă atacurilor puternice ale urmaşilor lui Saladin. În anii 1250 şi 1270, Ludovic al IX-lea conduce ultimele două cruciade şi este învins şi luat prizonier. Templierii plătesc răscumpărarea din prizonierat a regelui, dar suveranul moare de ciumă.

Pierzând Ierusalimul, templierii îşi vor muta activitatea în Europa. Reşedinţa de bază o vor avea în Franţa, la Paris.

Regele Filip cel Frumos, un monarh absolut, a fost deranjat nu numai de luxul în care trăiau templierii, ci, în primul rând, de faptul că aceştia prin jocuri de culise au devalorizat banii aflaţi în circulaţie. **Puterea economică şi militară a templierilor era atât de mare, încât ei conspirau şi puteau periclita tronul regelui.**

Sosind la Paris, Jacques de Molay, Marele Maestru al Ordinului şi-a făcut o intrare triumfală de prinţ oriental, foarte bogat, puternic şi cu iz independent, având o suită impresionantă de cavaleri şi douăsprezece cămile încărcate cu aur, argint şi bijuterii de mare preţ. **Era momentul în care Ordinul Templierilor ajunsese atât de puternic, încât reprezenta nu numai un stat în stat, dar îşi arogă şi o putere internaţională şi suverană.** Regele Filip cel Frumos nu putea accepta o astfel de sfidare. **Din ordinul ferm al suveranului, într-o singură noapte, Marele Maestru şi toţi cavalerii templieri aflaţi pe teritoriul Franţei au fost arestaţi şi întemniţaţi.** Cea mai organizată şi puternică forţă care conducea din umbră, secret, destinele de pace şi război,

relaţiile comerciale şi financiare ale Europei se va destrăma şi va dispărea în câteva săptămâni. Prizonierii întemniţaţi vor fi anchetaţi şi supuşi unor torturi cumplite. Conducătorii Ordinului, Jacques de Molay, Chumay şi Goneville vor fi judecaţi şi în 18 martie 1314 vor fi arşi pe rug la Paris, în Cité. **Prin bula Papei Clement al V-lea şi prin intervenţia dură a regelui Filip cel Frumos, Ordinul Templierilor va fi desfiinţat, iar patrimoniul lui, va intra în proprietatea Ordinului Ospitalierilor.** O parte din templieri vor face închisoare pe viaţă, alţii vor fi ucişi, iar cei scăpaţi de masacru se vor refugia în Scoţia.

Atenţie! Ordinul Templierilor, fără a se identifica cu francmasoneria, a cuprins numeroşi masoni. Ei sunt revendicaţi a fi creat la Heredom, la sfârşitul secolului al XIV-lea o continuare secretă a Ordinului Templierilor. Activitatea conspirativă a cavalerilor templieri a determinat reacţia dură şi hotărâtă a regelui Filip cel Frumos. **Ceea ce rămâne revelator în istoria omenirii, este faptul că Ordinul Templierilor se constituise într-un organism suprastatal care dorea să conducă autoritar destinele politice, economice şi sociale ale Europei şi să supună toate statele continentului, propriilor interese.**

Văzându-şi tronul periclitat, regele Filip cel Frumos a acţionat dur, sângeros. Adept al absolutismului regal, el a acţionat punând în mişcare instrumentele de care dispunea puterea fără limite şi a ajuns să stăpânească situaţia. În acelaşi sens, H. Goering susţine: **„Oamenii pot fi determinaţi să se supună ordinelor date de conducător”.**

2.2. FRANCMASONERIA

Moto:

„Francmasoneria are menirea să refacă lumea. **Sarcina nu-i este peste puteri dacă devine ceea ce trebuie să fie”.**

— Oswald Wirth

Definită în diverse enciclopedii, **francmasoneria este o asociaţie secretă cu scopuri etico-religioase, politice şi filantropice, care a îmbinat, la origine, tradiţiile de solidaritate ale corporaţiilor de zidari cu diverse tradiţii oculte. Ea s-a cristalizat la începutul secolului al XVIII-lea în Anglia şi s-a**

răspândit apoi în numeroase ţări din Europa şi America. Istoric, este cunoscut faptul că, francmasoneria a evoluat mai întâi sub forma unor corporaţii de zidari liberi, sustraşi şerbiei şi care erau separaţi de societatea feudală, împărţită în **„oratores, bellatores, laboratores", adică în „ecleziasticii, nobilii războinici şi meşteşugari şi negustorii oraşelor".**

Simbolul breslei zidarilor – ECHERUL ŞI COMPASUL a devenit emblema francmasoneriei şi ea va fi regăsită cu uşurinţă pe marile edificii: catedrale, cetăţi, capele. Multitudinea de catedrale gotice ridicate în Europa romano-catolică în cursul câtorva secole, este opera acestor zidari liberi. Biserica Neagră din Braşov (c. 1285-c. 1476) şi capela catolică din Rădăuţi, păstrează pe ele simbolurile construcţiei lor de către francmasoni. Ei au construit şi catedrale monumentale cum sunt: Reims, Westminster sau Saint Paul s.

Numele de francmason vine de la **„frane-maçon", Frei. Maurer, „free-massons"** ceea ce exprimă libertatea lor de mişcare.

Serge Hutin, în cartea sa **„Societăţile secrete",** vorbind **despre francmasoneria modernă arată că ea a reluat ezoterismul rosacrucian preluând**

simbolurile lui hermetice cele mai tipice: pelicanul, pasărea Phoenix, vulturul bicefal, etc. Rosacrucienii (n.a. aveau ca simbol trandafirul şi crucea) doreau o **„reformă generală”** şi o **„reînnoire a Terrei”.** În secolul al XIV-lea au apărut cei din **„Frăţia şarpelui”** sub denumirea de **„Iluminaţi”.** În această organizaţie au intrat şi fraţii din **„Roscruce”,** întemeiată de împăratul Carol cel Mare, în secolul IX. **Legătura între Rosacruce şi Iluminaţi a fost deosebit de strânsă.** La prima vedere, francmasoneria apare ca o societate filantropică şi umanitară, urmărind ameliorarea morală şi materială a omenirii. **Ca principii pragmatice apar, credinţa în progresul neîntrerupt al omenirii şi toleranţa.**

O personalitate strâns legată de Iluminaţi şi Rosacruce a fost Martin Luther, semnul sigiliului său fiind o cruce şi un trandafir. După moartea lui Luther, cel care a dus reforma religioasă mai departe a fost Francis Bacon, unul dintre cei mai importanţi membri, regele James I al Angliei, numindu-l coordonatorul proiectului de elaborare a Bibliei anglicane. Această versiune a Bibliei, cunoscută sub numele de **„Versiunea King James”,** din 1611, reprezintă Biblia utilizată şi astăzi în lume, în limba engleză.

Cavalerul Michel de Ramsay, în 1736 definea masoneria

drept: **„o instituţie a cărui unic ţel este apropierea spiritelor şi inimilor pentru a le face mai bune, precum şi formarea, cu timpul, a unei naţiuni spirituale”.** O altă definiţie a masoneriei este dată de A. Lantoine, care o considera **„o religie a toleranţei”.**

I. Boucher afirma că: **„Patria masonului e întregul pământ”. Din start se poate lua în discuţie faptul că puterea masonică ţintea încă de la începutul prezenţei ei, să conducă întreaga omenire.** Iată câteva idei specifice masoneriei şi pe care cititorii noştri trebuie să le ia în seamă:

— Toţi francmasonii vorbesc de necesitatea răspândirii masoneriei pe întregul glob pământesc. Politicile de globalizare clamate cu obstinaţie de reprezentanţii acestei organizaţii secrete dezvăluie transparent, ideea că masoneria vrea să deţină puterea fără limite şi să stăpânească cu autoritate întreaga lume.

se sugerează o religie de toleranţă majoră, care de fapt constituie un pas spre a se crea o religie universală. Pe linia toleranţei, se aplică o înţelegere de fond a perversiunilor sexuale, a căsătoriilor dintre homosexuali şi se dă un sprijin major sectelor sataniste. **Ideea de fond este ca prin democratizarea**

moravurilor să se poată manipula şi monitoriza mulţimile. Sprijinind pe Martin Luther, reformatorul religios care a creat protestantismul, se stipulează clar că masoneria doreşte subminarea religiei creştine.

— Toate acţiunile **francmasoneriei se desfăşoară în cel mai mare secret.** Dacă secretul profesional îl considerăm normal când pe piaţa muncii apare concurenţa, nu acelaşi lucru îl socotim a reprezenta un factor moral când este vorba de problemele strict legate de viaţa omului: libertate, egalitate, democraţie, etc. Admitem că secretul profesional implică necesitatea de a elimina concurenţa în construcţia de catedrale, fortăreţe, palate, capele, etc., dar secretomania s-a extins supărător în viaţa organizaţiei în plan politic, economic, financiar, etc.

Cristian Negureanu trage o concluzie tranşantă: **„Francmasoneria este o societate secretă, satanică care urmăreşte realizarea Noii Ordini Mondiale”.** În paginile cărţii noastre vom prezenta numeroase acţiuni de tip masonic în care scopul organizaţiei este cel de a acapara puterea fără limite şi de a conduce cu autoritate destinele întregii lumi. **Din 1640 până în 1689, masonii au conspirat şi au pus la punct în Olanda, o acţiune**

subversivă de înlocuire pe tronul Angliei a Stuarţilor.

Finanţând acţiunea, Wilhelm cel Tăcut, în fruntea armatelor olandeze va deveni Wilhelm de Orania. Prin influenţe oculte s-a aranjat şi dirijat căsătoria lui Wilhelm de Orania cu fiica cea mare a Ducelui de York, iar fiul lor Wilhelm al III-lea se va căsători cu fiica regelui Iacob al II-lea. Prin acest joc murdar de culise, Stuarţii au fost îndepărtaţi de pe tronul Angliei şi în locul lor, din 1689 va domni Wilhelm al III-lea de Orania. Noul rege reprezintă o nouă dinastie în Anglia, cea de Hanovra, iar aceasta deţine tronul Marii Britanii şi în prezent. Atenţie! Cititorii noştri trebuie să ştie că datorită sprijinului primit de la masoni, monarhii englezi vor acorda mari privilegii acestora de câte ori vor fi solicitaţi. De exemplu, regele Wilhelm al III-lea va acorda mari facilităţi bancare masonilor:

a) li se va da dreptul să înfiinţeze **„Banca Angliei”,** banca centrală a ţării, aflată sub controlul lor;

b) se acceptă ca împrumuturile să devină secrete;

c) directorii **„Băncii Angliei”** au dreptul de a stabili preţul aurului la paritatea monedei de hârtie;

d) se împuternicesc reprezentanţii băncii pentru a consolida datoriile statului să poată încasa impozite directe de la populaţie.

Concluzie: de fapt prin înfiinţarea Băncii Angliei şi acordarea de mari privilegii bancherilor masoni, locul şi rolul lor, în conducerea şi administrarea economiei ţării, va creşte permanent.

Succesul extraordinar realizat prin înfiinţarea Băncii Angliei şi controlul economiei întregii ţări le-a demonstrat marilor bancheri ai lumii că ei pot realiza în fapt, o dictatură financiar bancară prin care să preia puterea fără limite în toate ţările lumii. Acţiunea realizată în 1773, de către Mayer Amschel Rothschild şi prietenii săi mari bancheri putea să intre în funcţiune şi să-şi arate roadele. Iată ce spune Petre Ţuţea:

„Francmasoneria doreşte puterea cu lozinci democrate. Nu sunt religioşi, au o singură religie: propria lor doctrină. Pe duşmani îi anulează social. Au o structură supranaţională, deci sunt antinaţionali. Toţi cei care aspiră la unitatea speciei om, anulează principiul concurenţei între popoare; anulează însuşi principiul civilizaţiei moderne, născută prin luptă”.

Lozincile de tip populist, libertate, egalitate, democraţie, etc. ascund în spatele masoneriei marile secrete care vizează dictatura brutală şi sinistră a banilor jefuiţi de la cei săraci pentru a face o viaţă de huzur unor bancheri francmasoni, bogaţi şi fără scrupule.

2.3. ADAM WEISHAUPT

Moto:

„Toate societăţile secrete au sfârşit prin a-şi vărsa apele tulburi şi pline de mâl în mocirla masoneriei”.

— Papa Pius al IX-lea

La data de 1 mai 1776, un profesor bavarez pe nume Adam Weishaupt lansează o mică societate secretă **„Ordinul Iluminaţilor”.** Pat Kobertson arată că **„Ţelurile lui Weishaupt constau în a înfiinţa o nouă ordine mondială bazată pe răsturnarea guvernelor civile, a bisericii şi a proprietăţii private şi pe aducerea la putere în lume a unui grup de «adepţi»**

sau «iluminaţi» aleşi pe sprânceană”. Ideea creării unui guvern mondial, urmărită continuu de către **„bancherii internaţionali”** şi de către **„asociaţiile mondialiste”,** va fi şi mai pregnant cerută după terminarea celui de-al doilea război mondial şi astăzi este în plin curs de desfăşurare prin mondializare. Adam Weishaupt a fost crescut şi educat într-o mănăstire de iezuiţi unde a dobândit titlul de profesor de canonică. În decursul a câţiva ani de practică profesională, el a intrat în conflict cu Biserica Catolică şi a devenit elevul personal al filosofului evreu Mendelssolm care l-a iniţiat în gnosticism (curent filosofic cu trăsături mistice, care a căutat să îmbine doctrina creştină cu filosofia elenistică şi cu religiile orientale).

În fapt, Adam Weishaupt era îndemnat să facă o erezie faţă de pregătirea sa efectuată în mănăstire. În anul 1770, el a fost contactat de către bancherul Rothschild şi însărcinat să fondeze **„Ordinul secret al Iluminaţilor Bavarezi”.**

Adam Weishaupt a fost ales ca un instrument de infiltrare şi de cucerire a Ordinului Continental al Francmasonilor, în care Frederick cel Mare al Prusiei devenise mare suveran comandor, iar bogatul Philippe al

Franţei, Duce d'Orleans, îi fusese numit locotenent, cu rangul de mare maestru al marelui ordin. Ca organizare, **„Ordinul Iluminaţilor Bavarezi"** avea o structură aidoma foilor unei cepe. Dacă un cerc al **„Ordinului"** dovedea că reuşeşte să păstreze un secret, atunci treceau într-un cerc mai mic, mai profund plasat în interiorul organizaţiei, ajungând spre secrete mai mari, mai importante. Regula de bază era ca membrii din gradele inferioare să se supună celor superioare.

Atenţie! Identificarea **„marilor** maeştri" era ţinută într-un mare secret. **„Ordinul Iluminaţilor"** era organizat în 13 grade, exact ca cele 13 trepte ale piramidei masonice care apare tipărită pe bancnota de un dolar SUA. Cu un sistem de spionaj bine pus la punct, preluat de la iezuiţi, discipolii lui Weishaupt s-au infiltrat relativ uşor în eşaloanele superioare ale autorităţilor din Germania, Franţa, Anglia, Olanda, Belgia, Italia, Danemarca, Suedia, Polonia şi Ungaria. Din punct de vedere tactic, prin spionajul efectuat se urmăreau slăbiciunile şi viciile unor personaje importante ale epocii. Acelaşi lucru se petrecea şi cu membrii **„Ordinului".** Tactica aplicată era aceea de a-i pune la încercare pe cei care erau afiliaţi la **„Ordin",** iar prin şantaj de a-i atrage pe cei din afară să acceadă în

structurile acestuia.

Weishaupt folosea şantajul, corupţia, mituirea, sexul, împrumuturile financiare pentru a controla strict persoane aflate în cele mai înalte posturi. Frica şi interesul erau instrumente eficace pentru a stăpâni eficient pe cei mai importanţi reprezentanţi ai epocii. Când Adam Weshaupt a fondat Ordinul Iluminaţilor Bavarezi avea 23 de ani. Importanţa acestuia a crescut mult când el s-a întâlnit şi a păstrat legătura cu un francmason important, baronul von Knigge. În structurile lui, Ordinul Iluminaţilor era asemănător masoneriei şi s-a alăturat acesteia. Adam Weishaupt împreună cu baronul von Knigge, au plănuit preluarea puterii mondiale, folosind Ordinul Fratern al francmasoneriei. Totul devenea relativ facil căci Iluminaţii au început să devină chiar **„sfetnicii”** celor care deţineau frâiele puterii. Ca **„sfetnici”** ai guvernanţilor, experţii dădeau sfaturi politice şi economice care erau în perfectă concordanţă cu vederile Iluminaţilor. Un eveniment neaşteptat şi neplăcut a făcut să fie cunoscută ideologia Iluminaţilor Bavarezi. Unul din conspiratorii lui Weishaupt, Lanze, a fost fulgerat în timp ce parcurgea drumul de la Frankfurt la Paris, unde urma să predea documentele lui Robespierre, conducătorul clubului

iacobinilor. Anchetând cazul morţii lui Lanze, documentele care conţineau informaţii importante privitoare la Ordinul Ilumimnaţilor şi asupra planurilor de distrugere a regimului din Franţa ca şi a regimurilor din toată lumea prin revoluţii şi mari revolte, etc. au căzut în mâna autorităţilor bavareze, care înţelegând marele pericol au ordonat să fie percheziţionate imediat sediile Iluminaţilor din Germania. Cercetările autorităţilor au scos la iveală ideologia Iluminaţilor lui Weishaupt şi se vor cunoaşte principiile **„Noului Testament Diabolic”.** Planul Iluminaţilor privind răsturnarea monarhiilor existente şi instaurarea unei NOI ORDINI MONDIALE dovedeau cât de periculoşi deveniseră ei în plan politic şi administrativ.

Principele bavarez va publica documentele găsite şi descoperite la curierul Iluminaţilor pentru a preveni casele regale europene. Lui Weishaupt i s-a luat titlul de profesor şi va dispărea împreună cu ducele de Saxonia – Gotha, un important membm al organizaţiei, Weishaupt va merge în Franţa unde va fi creată: **„Loja Marelui Orient”.** În această lojă s-a născut lozinca sub care s-a desfăşurat Revoluţia din Franţa: **„Libertate, egalitate, fraternitate”.** Atât de adânc s-au infiltrat Iluminaţii în rândurile guvernanţilor că Weishaupt a ajuns să aibă

legătură cu ducele de Orléans şi cu Talleyrand.

Jan van Helsing arată că **„Monarhii europeni nu au sesizat însă pericolul, ceea ce a dus la izbucnirea Revoluţiei Franceze şi instaurarea regimului de teroare”.** Contele de

Saint Germain a atenţionat-o pe regina Maria Antoaneta despre conspiraţia ce se punea la cale, dar suverana nu a luat în seamă preţioasa informaţie primită şi va sfârşi împreună cu regele, ghilotinaţi de revoluţionari. În data de 16 iulie 1782, la Congresul de la Willielmsbad s-a produs fuziunea dintre Iluminaţii lui Adam Weishaupt şi masonii din lojile engleze şi franceze. S-a ajuns ca numărul membrilor să fie de cca. 3.000.000. **Atenţie!** în toate lojile existente vor fi admişi şi evreii, care până atunci nu fuseseră primiţi. Congresul s-a desfăşurat într-un secret absolut. Întrebat de un prieten ce s-a dezbătut la congres, contele Vineu, un mason delegat la congres a spus: **„Conspiraţia care s-a pus aici în mişcare este atât de perfect organizată încât nu este scăpare pentru monarhie şi biserică”.** Numai peste câţiva ani de la congres, planul de distrugere a creştinismului şi de a se institui un guvern mondial s-au văzut puse în practică prima oară în Revoluţia Franceză. Sunt mulţi autori care

afirmă că numeroşi membri importanţi ai Revoluţiei Franceze au fost membri ai Iluminaţilor.

„Noul Testament Diabolic” conţine o serie de percepte extrem de importante, demne de a fi cunoscute:

„Primul secret privind felul în care se poate manipula societatea este supremaţia asupra opiniei publice. Prin aceasta, se poate semăna între oameni, atâta sciziune, îndoială şi păreri contradictorii încât ei nu se mai pot descurca în zăpăceala colectivă şi sunt convinşi că nu pot avea o părere personală. Trebuie dezlănţuite pasiuni în rândul maselor şi răspândite scrieri murdare şi lipsite de spiritualitate. Menirea presei este să dovedească neputinţa neiluminaţilor în domeniul treburilor publice şi în cel religios.

Al doilea secret este, a pune în mişcare toate slăbiciunile şi defectele omeneşti, patimile, greşelile, până ce oamenii nu se mai pot înţelege între ei. Trebuie combătută tăria personalităţii; nimic nu este mai periculos pentru noi ca aceasta. Dacă această calitate este dublată de puterea spirituală creativă, atunci nu se poate dăuna mai mult decât milioane de oameni la un loc. Prin

invidie, ură, discordie şi război, prin foamete, lipsuri şi molime, toate popoarele vor fi atât de slăbite, încât nu vor şti cum să iasă din impas, decât dacă se supun voinţei noastre, a Iluminaţilor. Un stat care este epuizat de prefaceri sau conflicte interne va fi, în orice caz, o pradă uşoară pentru noi. Vom obişnui popoarele să ia aparenţele drept monedă adevărată, să se mulţumească cu superficialitatea, să alerge numai după plăceri, să se epuizeze căutând mereu ceva nou pentru ca în sfârşit să asculte de noi, Iluminaţii. Iar noi vom răsplăti masele cu venituri adecvate pentru supunerea lor. Prin degradarea morală a societăţii, oamenii vor pierde credinţa în Dumnezeu. Prelucrate prin scrieri şi comunicări directe, discursuri, discuţii, masele vor fi educate în spiritul nostru, al Iluminaţilor. Prin şarlatanii şi vorbe goale, oamenii trebuie sustraşi, pentru a nu putea gândi cu mintea proprie. Oratorii politici instruiţi de Iluminaţi trebuie să bată atâta monedă pe conceptele de libertate şi democraţie, încât oamenii să fie dezgustaţi de discursuri de orice nuanţă politică ar fi ele. Ideologia Iluminaţilor însă trebuie să fie inoculată permanent. Masele

sunt oarbe, nesocotite şi lipsite de critică, deoarece nu au ce căuta în treburile statului. Ele trebuie stăpânite făcându-li-se dreptatea cuvenită, dar extrem de sever şi cu brutalitate. Dominaţia mondială se obţine tot pe căi ocolite, prin subminarea selectivă a libertăţilor, prin legi, prin orbire a electoratului, prin presă, prin educaţie şi metode de învăţământ, dar, mai ales sub strictă ţinere în secret a activităţilor noastre. Guvernele trebuie hărţuite până când, de dragul liniştii să fie dispuse să cedeze puterea. Vom aţâţa în Europa contradicţiile individuale şi naţionale, rasiale şi religioase, astfel ca statele să nu mai găsească punţi de înţelegere între ele. Niciun stat creştin nu va căpăta sprijin adevărat din partea noastră, a Iluminaţilor. Fiecare resort în stat să aibă o funcţie importantă şi bine definită astfel ca prin provocarea de perturbări într-un resort să poată fi stagnat întregul carusel statal. Preşedinţii de stat vor fi aleşi de noi, din rândul celor ce ne dau ascultare. Fiecare dintre ei trebuie să aibă câte un punct negru, vulnerabil în trecut, pentru ca să putem exercita presiuni asupra lor, spre a putea da legilor

sensul dorit de noi şi pentru a putea modifica constituţiile. Dându-i preşedintelui drepturi depline, ca şi dreptul de a declara război, vom căpăta influenţă asupra armatei. Pe aceia din guvern care nu au fost dintre noi, îi vom invita politicos să primească din însărcinări, misiuni onorifice, spre a i abate de la treburile statului. Vom corupe înalţi funcţionari ca să sporească datoriile externe ale statului, spre a deveni sclavii datornici ai băncilor noastre. Vom provoca crize economice prin speculaţii de bursă, pentru a distruge puterea monedei. Moneda trebuie să fie atotstăpânitoare în **industrie şi comerţ. Societatea spre care tindem, să fie alcătuită în afară de noi, dintr-o mână de milionari ce depind de noi, din poliţie şi soldaţi, iar în rest, din cetăţeni lipsiţi de avere. Prin introducerea dreptului de vot general şi individual, vom instaura supremaţia absolută a maselor. Prin propagarea dreptului de a dispune de sine însuşi al fiecărui individ, vom diminua importanţa familiei şi valoarea ei educativă. Printr-o educaţie bazată pe principii false, ideologii mincinoase facem ca tineretul să fie indus în eroare, uşor de condus şi**

depravat. Întemeierea cât mai multor organizaţii cu nume diferite, ademenirii cât mai multora în loji publice au ca scop să le arunce la cât mai mulţi nisip în ochi.

Prin toate metodele expuse, naţiunile vor fi silite să cedeze Iluminaţilor dominaţia lumii. Noul guvern mondial (de ex. ONU) va trebui să apară ca patronul şi binefăcătorul popoarelor. Dacă un popor se opune, trebuie mobilizaţi vecinii şi instigaţi la o acţiune armată". Vă rugăm dragi cititori, să citiţi cu atenţie de mai multe ori, textul prezentat mai sus, reprezentând Testamentul Diabolic al Iluminaţilor lui Adam Weishaupt. Practic, ce se doreşte prin punerea în rol a tezelor cuprinse în **„Testament"?**

— Formarea unui guvern mondial;

— Prin guvernul secret, Iluminaţii să stăpânească puterea pe Terra şi să efectueze politici doar în favoarea şi interesul lor. Atenţie! „Conspiraţia Iluminaţilor" reprezintă o manevră politică prin care se urmăreşte desfiinţarea tuturor rânduielilor orânduirii feudale şi formarea unui **„guvern mondial"** aservit intereselor lor.

Vom constata că marele ideolog al comunismului, Karl

Marx şi-a inspirat învăţăturile din tezele şi ideile specifice pentru a forma **„un guvern mondial”** şi a prelua conducerea întregii omeniri din învăţăturile lui Adam Weishaupt. Cine doreşte să studieze planurile prezentate în **„Testamentul Diabolic”** al Iluminaţilor, poate găsi originalul lucrării confiscat de poliţia bavareză: El se află astăzi în arhivele landului Bavaria.

O acţiune pusă în mişcare de Iluminaţi, înfrăţiţi cu masoneria, a reprezentat-o Revoluţia Franceză.

Pat Robertson arată. **„Când Revoluţia Franceză s-a încheiat, muriseră un milion de francezi; autoritatea statului, comerţul şi agricultura erau distruse, moneda se devalorizase, economiile oamenilor nu mai aveau nicio valoare. Franţa era gata de dictatură, nu a Iluminaţilor ci a lui Napoleon. Astfel, a luat sfârşit prima NOUA ORDINE MONDIALĂ. Ulterior, Lenin a spus că Revoluţia Franceză nu a mers destul de departe. Comunismul rus, a demonstrat cât de departe se putea ajunge”.**

2.4. FAMILIA ROTHSCHILD

Moto:

„Sunt familii care prin ceea ce au făcut şi au determinat, au schimbat istoria omenirii. Dictatura familiei Rothschild constituie poate, unul din cele mai dramatice regimuri politico financiare care au condus, din umbră, conspiraţii, războaie şi crize economice năpraznice”.

— Victor Duţă

Dinastia europeană de bancheri Rothschild a fost întemeiată de către Amschel Rothschild (1744-1812). Acesta şi-a început cariera ca angajat al unei bănci din Franklini. Numele de familie derivă de la blazonul roşu (n.a. În germană roşu este schild), de pe casa din ghetoul evreiesc în care au locuit strămoşii lui Mayer. Foarte multe enigme sunt strâns legate de activităţile vizibile, dar în special, de cele oculte puse la cale în cel mai discret mod de activităţile politice şi financiar-bancare ale Băncii Internaţionale Rothschilds-lor. În anul 1750, Mayer Amschel Bauer a preluat banca tatălui său în franklini şi-i va da numele Rothschild. **Atenţie! Placheta roşie de deasupra uşii de la Banca Rothschild va reprezenta semnul revoluţionar al evreilor din Europa de Est.**

Fiind un apropiat al prinţului Wilhelm al IX-lea de Hessen-Hanau. La început, prosperitatea lui Mayer Rothschild a depins de acest prinţ protector. De subliniat este faptul că Mayer lua parte împreună cu prinţul la şedinţele masonilor din Germania. Wilhelm al IX-lea era prieten cu casa domnitoare engleză (dinastia de Hanovra), care îi plătea sume mari de bani, pentru a-i închiria mercenari germani casei regale. Amintim că această armată era cea care lupta în America contra lui George Washington, în **„Vally Forge”.** În timp, Mayer Rothschild a devenit bancherul personal al prinţului Wilhelm al IX-lea.

Mayer Rothschild a avut 5 băieţi şi 5 fete. Dăm numele băieţilor bancherului, care vor avea diverse roluri politico-financiar-bancare în istoria omenirii: **Amschel, Solomon, Nathan, Carol, Jakob (James).**

În urma unor tulburări politice, prinţul Wilhelm al IX-lea a fost obligat să fugă din Germania şi ca să-şi salveze averea, a depus în banca lui Rothschild suma de 600.000 de lire sterline, soldul mercenarilor. Nathan Rothschild, fiul bancherului a luat banii primiţi de la prinţ şi a plecat cu ei în Anglia, iar acolo, a deschis în 1804, o bancă. Tranzacţiile financiare din timpul războaielor napoleoniene dintre 1798-1815, au constituit punctul de pornire a uriaşei averi

Rothschild.

Banca lui Nathan Rothschild, l-a împrumutat cu bani pe ducele Wellington şi va finanţa operaţiile militare ale englezilor, în această ipostază, Nathan va obţine profituri uriaşe. Profituri foarte mari, Nathan va realiza şi din vânzarea (mai târziu) a aurului depus ca garanţie. Era o operaţie ilegală dar... aşa e în afaceri...

Sume importante de bani a scos bancherul Nathan şi în afacerea legată de victoria trupelor anglo-prusace la Waterloo, istorie povestită anterior în cartea noastră.

Mayer şi fiul său Amschel (1773-1855) au coordonat din Frankfurt afaceri tot mai prospere, iar ceilalţi fii, vor migra în alte ţări şi vor deschide noi bănci ale dinastiei Rothschild: Nathan la Londra (1804), James (Jakob) la Paris (1811), Solomon la Viena (1820) şi Karl la Napoli (1820). Solomon, între timp, devenise şi el mason ca şi tatăl său. Reamintim cititorilor noştri că în 1773, Mayer Amschel Rothschild a organizat în casa sa din Frankfurt o întâlnire cu 12 evrei bogaţi şi s-a pus în discuţie un plan, ca utilizând pârghii financiar-bancare să se ajungă la a se controla cu o mână fermă averea întregii lumi. **Subliniez că un asemenea plan a fost discutat în anumite cercuri şi cu câteva secole înainte şi era stipulat în**

„Protocoalele înţelepţilor Sionului”.

Dinastia bancherilor Rothschild a avut la bază perceptele stipulate în testamentul lăsat de Mayer Rothschild urmaşilor:

— Averea familiei urma să fie administrată exclusiv de membrii familiei, bărbaţi;

— Fiul cel mai mare, având rolul hotărâtor în cazul unor divergenţe, sau în decizii importante;

— Toate conturile averii erau ţinute în cel mai mare secret, în special faţă de guvernele ţărilor unde funcţionau băncile Rothschild, etc.

În timp, dinastia Rothschild şi-a extins afacerile, ajungând şi în America, orientând afacerile în companii industriale, investind în căi ferate, industria siderurgică, petrolieră, metalurgie, cărbune, etc.

Activitatea politică subversivă, va continua să fie extrem de importantă pentru membrii clanului Rothschild. Ei îl vor sponsoriza pe Marx în tipărirea Manifestului Comunist, situaţii pe care noi le vom relata în lucrarea noastră.

Membrilor familiei Rothschild li s-au conferit multe titluri de onoare: cei 5 fii ai lui Mayer au fost numiţi baroni ai Imperiului Austriac, un alt Rothschild a fost primul evreu din Parlamentul britanic, iar un altul a fost primul ridicat la

rangul de pair. Membrii familiilor stabilite în Marea britanie şi Franţa, au fost singurii care au rămas în afaceri bancare după acapararea casei de Austria de către nazişti.

2.5. PROTOCOALELE ÎNŢELEPŢILOR SIONULUI

Moto:

„Importantă nu este realitatea vieţii, ci ceea ce cred oamenii”.

— Roger Mucchielli

Petre Ţuţea, un mare filosof mistic român, vorbind despre evrei arată: **„Sunt o rasă superioară, sunt părinţii religiei noastre. Pentru că, cultura înseamnă religie. Restul este artă şi ştiinţă. Cultura înseamnă că ai spirit şi numai ei au lăsat cultură pe unde au stat: ovreii. Cultura Europei e iudaică şi civilizaţia e multiformă, iudeo-germană, latino-slavă. De ce au existat întotdeauna resentimente faţă de ovrei? Stilul lor de viaţă. Când în Antichitate, au intrat în**

contact cu romanii, aceştia îi înţelegeau la nivelul sticlei. Nu ştiau ce sunt. Nu semănau cu romanii. Eu nu vorbesc rasial, antropologic: pur şi simplu nu-i înţelegeau”.

Popor vechi, cu o istorie bogată şi plină de lupte pentru a-şi păstra existenţa, evreii au avut realizări mari, în artă, cultură şi în sistemul financiar-bancar, iar sionişti au dorit permanent ca evreii să ajungă să înjghebeze un imperiu mondial în care ei să fie conducători. Aşa s-au născut **„Protocoalele sioniste”.** Ce reprezintă un protocol? El este un rezumat al unui document sau un proces verbal al unei întâlniri oficiale.

„Protocoalele înţelepţilor Sionului” reprezintă o lucrare care prezintă procesul verbal al unei întâlniri cu caracter secret a **„înţelepţilor Sionului”,** unde au fost structurate direcţiile de acţiune pentru a cuceri puterea fără limite şi a trece la conducerea necondiţionată a omenirii. Aşa cum arată Monica Petre într-un articol al său: **„Autenticitatea lor (n.a. – protocoalelor) a fost contestată de evrei, însă aceste contestaţii se referă mai des la originea documentului şi nu la realitatea conţinută, care este probată (n.a. Permanent) de cursul evenimentelor actuale”.**

Times din 8 mai 1920 rezumă: **„Protocoalele înţelepţilor Sionului”** astfel:

1. Există şi a existat de secole întregi, o organizaţie politică internaţională a evreilor;

2. Spiritul acestei organizaţii pare a fi unul tradiţional, etern, împotriva creştinătăţii şi o ambiţie uriaşă de a stăpâni lumea;

3. Scopul urmărit de veacuri, e distrugerea statelor naţionale şi înlocuirea lor cu o stăpânire evreiască internaţională;

4. Metoda întrebuinţată pentru a slăbi, pentru a distruge statele politice existente, constă în a le injecta idei care sfârşesc prin a le dezagrega, urmând o progresie calculată cu dibăcie, de la liberalism la radicalism, pe urmă la socialism, la comunism şi în sfârşit la anarhie;

5. Noile dogme politice din Europa creştină, politica ei şi Constituţiile democratice, sunt toate la fel de dispreţuite de bătrânii sau „Înţelepţii” lui Israel. Pentru ei, guvernarea este o artă sublimă şi este rezervată unei elite reduse, în vreun sanctuar ocult...

6. După această concepţie despre guvernanţi,

masele nu sunt decât o turmă de dispreţuit, iar conducătorii politici ai Goimilor, nu sunt decât nişte simple păpuşi în mâinile bătrânilor lui Israel; cel mai adesea sunt corupţi, totdeauna neputincioşi, uşor robiţi prin măguliri, prin ameninţări sau prin şantaj în folosul dominaţiei evreieşti.

7. Presa, teatrul, bursa, ştiinţa, legea, în mâinile celor care posedă tot aurul lumii, sunt tot atâtea mijloace pentru a înnebuni opinia publică, pentru a produce o aţâţare generală la viciu şi a distruge aspiraţiile idealiste (cultura creştină), pentru crearea cultului banilor, pentru răspândirea scepticismului materialist şi a poftei de plăceri".

Istoric, **„Protocoalelor înţelepţilor Sionului"** nu sunt singurele documente care se referă la planurile sioniştilor de a cuceri puterea asupra omenirii. Au fost găsite şi alte **„Protocoale" as**emănătoare. Primul din acestea, datând din anul 1489, a fost publicat în 1880 în „R**evista de studii evreieşti", fi**nanţată de către James de Rothschild. Rabinul regiunii Arles din Provence, Franţa, scria Marelui Sandhedriu (înţelepţii Sionului), care îşi afla sediul la Constantinopole, o epistolă prin care îl întreba ce trebuie să facă, pentru că oamenii din Arles ameninţă

sinagogile. Iată răspunsul dat de înţelepţii Sionului de atunci: „S**fatul nostru este: Dacă regele Franţei vă obligă să deveniţi creştini, dacă nu aveţi altă variantă, dar legea lui Moise să fie stăpână în inimile voastre. Dacă trebuie să renunţaţi la proprietăţile voastre, să vă faceţi fiii comercianţi, încet ei vor putea să ia averile creştinilor. Dacă ei au atentat la viaţa voastră, să vă faceţi fiii doctori şi farmacişti, pentru a putea să le luaţi viaţa. Dacă v-au distrus sinagogile, să vă faceţi fiii preoţi creştini, pentru a le putea distruge bisericile lor. Pentru celelalte necazuri pe care vi le-au pricinuit, să faceţi astfel încât fiii voştri să ajungă avocaţi, să se infiltreze în toate afacerile statului, pentru a-i aduce pe creştini sub jugul vostru, astfel încât să puteţi domina lumea şi să vă răzbunaţi pe ei. Nu vă abateţi de la aceste ordine pe care vi le-am dat, pentru că în acest fel veţi vedea, câştigând experienţă, că din umiliţi cum sunteţi, acum veţi ajunge să câştigaţi puterea. V.S.S.A.F.F. Prinţul evreilor. 21 noiembrie 1489”.**

În principiu, **„Protocoalele înţelepţilor Sionului”** reprezintă un program politic adresat evreilor şi având

scopul declarat, ca ei să ajungă să conducă destinele omenirii. Sunt necesare câteva concluzii:

Iată ce spune Werner Sombart: **„Datorită puterii pe care o au băncile lor, evreii au împins ţările creştine în războaie fără număr. Războaiele au o mare importanţă pentru evrei deoarece, în ele creştinii se masacrează şi fac astfel şi mai mult loc Poporului Ales. Războaiele sunt sărbătorile evreilor. Băncile evreieşti se îmbogăţesc în timpul războaielor creştinilor".**

Având programe şi scopuri comune, înţelepţii Sionului au intrat în legături şi au cooperat frăţeşte cu Iluminaţii lui Weishaupt şi cu masoneria. Din acest act de cooperare frăţesc, se poate afirma: **„Fără evrei, masoneria n-ar fi existat sau cel puţin n-ar fi ceea ce este azi: cea mai formidabilă şi mai periculoasă organizaţie secretă din câte a cunoscut omenirea".**

„Protocoalele înţelepţilor Sionului" impun:

1. controlul asupra finanţelor. Evreii trebuie să deţină în mâinile lor aurul. Ei au impus în toate ţările banii de hârtie şi şi-au păstrat aurul pentru ei. Evreii trebuie să controleze toate schimburile monetare, fixează rata de schimb, totul şi toate în interesul lor.

2. controlul presei. Prin presa aservită, evreii foloseau manipulări abile pentru a stârni presiuni dezlănţuite şi a-şi desăvârşi planurile.

Prin apărarea unor drepturi publice, prin utilizarea presei, evreii îşi extind puterea asupra celorlalţi.

3. controlul asupra credinţei. Pentru a stăpâni opinia publică, masele pot fi aduse într-o stare de zăpăceală şi derută. În final, oamenii vor ajunge să creadă că este mai bine să nu aibă nicio părere politică sau religie. Ei vor afirma că toţi politicienii sunt la fel!

4. dorinţă de a trăi în lux. Inspirând traiul în lux şi desfrâu se urmăreşte deliberat minarea social-economică a **„Goimilor”.**

5. se va folosi politica abil dirijată ca instrument de manipulare a maselor. Drepturi de genul libertate, egalitate, democraţie, constituţie, legi, toate presupun dezbateri, discuţii contradictorii, iar în final se urmăreşte distrugerea instituţiilor statului. Apar astfel guverne caricaturale, iar populaţia, un soi de păpuşi dirijate cu ajutorul sforilor din culise, de evrei.

6. controlul asupra hranei. Provocând crize, lipsuri, ură şi controverse, evreii vor putea stăpâni masele.

7. controlul asupra educaţiei. Un control strict asupra

educaţiei va impune ca **„Goimii”** să nu poată trage concluzii practice din observaţiile faptelor istorice şi vor fi împiedicaţi să aibă un spirit naţionalist, patriotic.

Goimii intelectuali nu trebuie să apară ca mari personalităţi, iar masele nu-i vor aprecia în mod deosebit Ca limbă, masele vor utiliza, limba impusă de evrei.

8. pentru a conduce lumea, evreii doresc să-şi impună controlul şi asupra legilor masonice.

Când **„Protocoalele înţelepţilor Sionului”** şi ideea realizării **NOII ORDINI MONDIALE,** au fost consolidate, casa bancară Rothschild l-a delegat, pe evreul bavarez, Adam Weishaupt să creeze **„Ordinul secret al Iluminaţilor Bavarezi”.**

2.6. LIGA CELOR DREPŢI

Moto:

„Manifestul comunist e Evanghelia roşie a comunismului”.

— Petre Ţuţea

Winston Churchill arată: **„Comunismul e o religie... iezuiţi fără Iisus”.** Primul evanghelist al acestei religii utopice, a fost Karl Marx. În calitatea sa de evreu revoluţionar, Marx şi-a scris şi publicat cartea care a schimbat istoria secolului al XX-lea, **„Manifestul Comunist”** sprijinit financiar de bancherul Nathan Rothschild. Cecurile cu care s-au plătit cheltuielile editării lucrării sunt păstrate la Muzeul Britanic.

Cunoscutul analist Bakunin arată clar că **„adepţii lui Karl Marx stau cu un picior în bancă, iar cu celălalt în mişcarea socialistă”.** Karl Marx şi Friedrich Engels, doi prieteni, erau membrii organizaţiei **„Liga celor drepţi”,** grupare revoluţionară secretă din Franţa care provenea şi ea dintr-o altă organizaţie: **„Societatea celor patru anotimpuri”,** Filială a Iluminaţilor lui Weishaupt. Ideologia **„Manifestului Comunist”** a fost discutată şi concepută în **„Liga celor drepţi”** şi era de mai mulţi ani în circulaţie, înainte ca Marx să-i dea forma finală, scrisă şi apoi **„Manifestul”** să fie pus în circulaţie tipărit.

Marx împreună cu Engels au modernizat şi au sistematizat planurile revoluţionare gândite şi stipulate de către Adam Weishaupt în **„Testamentul Diabolic”** şi în alte acţiuni şi documente. Prin acţiunile lor, **„Iluminaţii”**

au fost **„părinţii”** tuturor revoluţiilor izbucnite în secolele XVIII – XX. Această ideologie este folosită şi astăzi.

„Manifestul Comunist” deschidea lupta împotriva capitalismului în mod larg, plenar. Prin activitatea sa şi prin **„Manifest”,** Marx a transformat **„Liga celor drepţi”,** în fapt, într-o ligă comunistă.

Vorbind despre **„Manifestul Comunist”,** Petre Ţuţea arată: **„E cea mai crâncenă manifestare umană din câte am citit. Nu-i interesează pe Marx şi pe Engels decât distrugerea legică a burgheziei în istorie”.** Max I. Dimont în lucrarea sa **„Evreii, Dumnezeu şi istoria”** arată: **„Un alt evreu este venerat de mai mult de un miliard de oameni. Este vorba de Karl Marx, a cărui carte, Capitalul este scriptura laică a comunismului din întreaga lume”.**

În **„Manifestul Comunist”** sunt prezentate ideile concepute atât de **„Iluminaţii bavarezi”,** masoni cât şi de **„Protocoalele înţelepţilor Sionului”.** Iată câteva teze din **„Manifest”:**

1. eliminarea tuturor drepturilor de proprietate exclusivă;

2. dizolvarea unităţii familiale;

3. nimicirea «opiului popoarelor», religia.

În timp ce în manifest se pune un accent deosebit pe religie, ea reprezentând **„opiu”** pentru popor, se ştie că religia ebraică deosebit de bine apreciată de **„înţelepţii** Sionului” a reprezentat pentru Poporul Ales, cimentul care a păstrat unit poporul evreu. În **„Manifest”** apare un atac furibund împotriva familiei. Iată un citat semnificativ: **„Desfiinţarea familiei! Până şi cei mai radicali se indignează în faţa** acestei **infame intenţii a comuniştilor (...) Căsătoria burgheză** este **în realitate comunizarea femeii măritate. Comuniştilor Şi s-ar putea imputa cel mult că, în locul comunizării** făţarnice, **ascunse, ar voi să introducă comunizarea oficială şi** pe faţă **a femeii”.** Trebuie subliniat aici că în primele faze ale Revoluţiei Bolşevice, a existat o formă de liberalizare a moravurilor, iar familia a fost pur şi simplu desfiinţată.

În urma rezultatelor dezastruoase, atât în plan social, cât şi al dramelor legate de copii, s-a revenit. Şi astăzi, rămâne la modă, ideea masonică a libertăţii sexuale exacerbate. În **„Manifestul Comunist”** găsim textul: **„Comuniştilor li s-a imputat că ar voi să desfiinţeze naţionalitatea. Muncitorii nu au patrie. Dar nu li se poate lua ceva ce nu au”.**

Procesul mondializării care se desfăşoară în prezent, nu face decât să pună în aplicare, teze comune găsite atât la Iluminaţii lui Weishaupt, masoni, cât şi în **„Protocoalele înţelepţilor Sionului”.** La sfârşit de capitol, vom trage câteva concluzii:

— Operele lui Marx şi Engels au reprezentat adevărate ghiduri programatice pentru Revoluţia Bolşevică şi mai apoi, pentru guvernanţii sovietici;

— Pornind de la Marx, se poate afirma că istoria a dat naştere la comunismul mondial şi că acesta a scos pe scenă, dictatorii sângeroşi: **Lemn, Stalin, Mao-Tze-Dun, etc.**

— Comunismul a însemnat de fapt o negare a omului total. Marx a reprezentat şi continuă să fie o adevărată **„stafie”** pentru viaţa popoarelor.

Bântuind ca o pandemie extrem de periculoasă, **„comunismul lui Marx”,** sperie prin toxicitatea şi gradul său ridicat de periculozitate pentru viaţa oamenilor.

Winston Churchill arată clar: **„Bolşevismul nu e politică, e o boală”. Atenţie!** În viaţa politică, economică, socială, etc. interesul reprezintă forţa care decide plenar.

Pare incredibil, dar Revoluţia Bolşevică a fost

finanţată şi organizată cu banii bancherilor americani, englezi, francezi şi germani.

Capitolul 3

O REALITATE PE CARE NU POŢI S-O IGNORI

Moto:

„Realitatea vizibilă nu **este o ştiinţă exactă”.**

— Paulo Coelho

Karl R. Popper spunea în 1948: **„Nimeni nu mai crede astăzi în uneltirile zeilor lui Homer, considerate cauza tuturor peripeţiilor războiului troian. Locul zeilor din Olimp l-au luat înţelepţii Sionului, monopolurile, capitaliştii sau imperialiştii”.**

În lucrarea lui Des Griffin, **„Al patrulea Reich al bogaţilor”,** este schiţat şi prezentat planul Revoluţiei mondiale concepută de Adam Weishaupt:

1. abolirea tuturor guvernelor constituite;

2. abolirea proprietăţii private;

3. abolirea tuturor moştenirilor;

4. abolirea patriotismului;

5. abolirea religiilor;

6. abolirea familiei;

7. crearea unui guvern mondial.

Istoria a dovedit că Papa Pius al IX-lea a avut mare dreptate când a afirmat că **„Toate societăţile secrete au sfârşit prin a-şi vărsa apele tulburi şi pline de mâl în mocirla masoneriei”.** Şi rând pe rând, sub acţiunile concertate ale acestei organizaţii secrete foarte puternice, s-a creat statul american, s-a produs Revoluţia franceză, au avut loc revoluţiile secolului al XIX-lea, a apărut Napoleon Bonaparte şi s-au efectuat planurile masonice pentru izbucnirea Revoluţiei Bolşevice din Rusia, crearea statului Israel, izbucnirea unor războaie mondiale planificate.

Sloganul forţei revoluţionare a Iluminaţilor, în latină a fost: **„Novus ordo seculorum”, „O nouă ordine pentru secole”,** care derivă din filosofiile astrologice. În prezent aceasta a luat numele de NOUA ORDINE MONDIALĂ. Dar să vedem ce s-a întâmplat istoric în practica revoluţionară.

3.1. DESTINUL SECRET AL AMERICII

Moto:

„În spatele Statelor Unite şi al Constituţiei lor se află o mică grupare de indivizi al cărui unic obiectiv este să reducă la sclavie omenirea întregii lumi printr-o conspiraţie satanică pentru instaurarea unui guvern mondial”.

— Myron C. Fagon

Se ştie că Ordinul Templului a fost desfiinţat de către regele Filip cel Frumos şi Papă şi că templierii au fugit şi au căutat adăpost în lume.

Urgia declanşată împotriva lor, în 1307 a obligat o mare parte din templieri să ajungă refugiaţi pe un tărâm nou, care era peste Ocean şi pe care ei l-au numit LA MERICA. la mare distanţă de un control strict făcut de către suveranii epocii, în America de Nord, conspiratorii s-au putut organiza în linişte şi activa cu mai multă hotărâre.

După ce **„Cavalerii roşii”** au înfiinţat o primă colonie în Pensylvania, Loja masonică a întemeiat şi aici o Lojă şi apoi totul s-a dezvoltat şi a luat amploare.

În anul 1770, Adam Weishaupt a fost contactat de bancherul Rothschild şi însărcinat să fondeze **„Ordinul**

secret al Iluminaţilor Bavarezi”. Weishaupt şi-a îndeplinit sarcina la 1 mai 1776.1 mai va continua să constituie o dată calendaristică importantă pentru societăţile de tip conspiraţie ea rămânând în istorie, nu numai pentru că a fost creat un ordin secret, ci şi pentru că la **1** mai se sărbătoreşte şi **„ziua muncii”** (legată de acţiunile revendicative ale muncitorilor din America), ca sărbătoare aniversată în ţările comuniste şi astăzi pentru că, pe 1 mai a fost ucis teroristul numărul unu pentru americani, Osama ben Laden, etc. Pentru ca planul Iluminaţilor să reuşească, era necesar să fie distruse toate guvernele şi religiile existente. La câteva luni după crearea **„Ordinului Iluminaţilor”,** la 4 iulie 1776, este dată **„Declaraţia de Independenţă”,** care stipulează faptul că 13 colonii din America de Nord s-au unit şi au format SUA. Războiul de Independenţă al coloniilor engleze din America s-a desfăşurat între anii 1775-1783, a fost condus militar şi diplomatic de către un grup de masoni cu mare personalitate: George Washington, Thomas Jefferson, Benjamin Franklin. Cititorii noştri trebuie să ştie că (în principiu) **toţi generalii armatei lui George Washington erau masoni. În 1787, în SUA va fi adoptată Constituţia care va consfinţi apariţia pe**

harta Terrei a primului stat având o structură administrativă masonică. Principalii actori, de la preşedinte la componenţii guvernului erau masoni.

Potrivit legendelor masonice, toţi preşedinţii SUA au fost masoni. Ar fi existat o singură excepţie: J.F. Kennedy. **Prin formarea SUA s-a creat primul stat masonic din lume. În** cadrul Tratatului de Pace de la Paris, din 3 septembrie 1783, Declaraţia de Independenţă concepută de francmasonii Jefferson şi Franklin a fost recunoscută.

Atenţie! Constituţia masonică elaborată în 1786, deci cu un an înaintea Legii fundamentale a Americii, prevedea între altele, ca în fiecare stat american să existe o guvernare masonică, guvernată de un Consiliu Superior de grad 33. Primul Consiliu Suprem a fost creat la Charleston, în Carolina de Nord, sub denumirea de Consiliul Mamă al Lumii. Era clar că, formând primul stat masonic din lume, masoneria îi acorda acestuia un loc şi un rol special şi anume acela de a conduce omenirea şi de a crea O NOUĂ ORDINE MONDIALĂ. De la naşterea SUA se profila un mod discret, dar mereu prezent, aşa cum arăta Manly P. Hali: **„DESTINUL SECRET AL AMERICII”,** în politica lumii. La patru ani de la sfârşitul războiului, masonii

americani vor redacta Declaraţia Drepturilor Omului, document care, după unii, ar fi servit cunoscutelor Drepturi ale Omului şi Cetăţeanului din Franţa.

Marele sigiliu al SUA a fost aprobat în 1782, dar nu înainte ca mai multe comisii numite de Congres să fi încercat, fără succes, elaborarea altuia.

— Prima comisie a fost însărcinată de către Congresul Continental, pe data de 4 iulie 1776 şi era formată din: Benjamin Franklin, John Adams şi Tomas Jefferson. Ea n-a fost capabilă să aleagă un desen acceptat şi Congresul a ales un al doilea comitet, dar şi acela a eşuat în găsirea unei soluţii viabile. Problema a fost rezolvată de Charles Thomas, secretarul Congresului, iar desenele acestuia au fost aprobate pe 20 iunie 1782.

Max Toth arată: **„Toate cele trei comitete numite succesiv de Congres între 1776 şi 1782 includeau membri care deţineau poziţii (importante) În cadrul francmasoneriei”.**

Sigiliul SUA a fost adoptat în 1782. Trebuie ştiut că pe reversul tuturor bancnotelor de 1 dolar SUA este tipărit Marele Sigiliu al Statelor Unite. Ambele feţe ale sigiliului sunt imprimate pe banii americani. Pe o faţă apare vulturul american ţinând într-o gheară o ramură de măslin (simbol

al păcii), iar în cealaltă săgeţi ale războiului.

Pe faţa a doua a sigiliului apare o piramidă neterminată, deasupra căreia este prezentat un ochi într-o aură strălucitoare. La baza piramidei este înscris cu cifre romane numărul MDCCLXXVI, ceea ce corespunde anului 1776 (anul în care s-a declarat Independenţa SUA). Peste piramidă arcuiesc cuvintele **„Annuit Coeptis”** care traduse, înseamnă **„Priveşte binevoitor faptele noastre”.** Sub piramidă este scrisă expresia latină **„Novus Ordo Seculorum”,** reprezentând un vers al poetului latin Vergiliu, având semnificaţia **„o nouă ordine a epocilor”** sau **„NOUA ORDINE MONDIALĂ”.**

Ultima formulă este cea gândită de masoni, în permanenţă şi astăzi este impusă cu o hotărâre deosebită în procesul globalizării. Ca simbolistică, piramida are înţelesuri speciale pentru masoni, iar **„ochiul atoatevăzător”,** reprezintă providenţa divină. Mulţi analişti arată că el nu este legat de Dumnezeul biblic, ci este ochiul străvechii zeităţi egiptene, Osiris, venerat în înaltele ceremonii şi rituri ale Ordinului Masonic.

Privind piramida de pe sigiliu, se vede că ea nu este terminată, ceea ce ar avea ca semnificaţie că, sarcina construcţiei naţiunii nu a fost împlinită.

Semnificaţia secretă este că în anul 1776, potrivit ritualurilor masonice secrete, Noua Ordine Mondială este în construcţie. În fapt, prin sigiliul SUA, un grup de aleşi masoni din SUA doreau să fondeze o nouă ordine mondială, în care rolul şi locul statului american să fie cel mai important. Din 1782 şi până în zilele noastre, masonii cheamă permanent la crearea unei NOI ORDINI MONDIALE. Într-o Conferinţă, Myron C. Fagon afirmă**: „În spatele Statelor Unite şi Constituţiei lor se află o mică grupare de indivizi al cărui unic obiectiv este să readucă la sclavie omenirea întregii lumi, printr-o conspiraţie satanică pentru instaurarea unui guvern mondial”.**

3.2. O BAIE DE SÂNGE PENTRU DEMOCRAŢIE

Moto:

„Afirm că ultimul lucru care reprezintă democraţia este legea gloatei dezlănţuite”.

— Winston Churchill

La sfârşitul secolului al XVIII-lea, în Franţa domnea anarhia. Masele trăiau într-o sărăcie lucie, plăteau taxe şi impozite mari, mizeria şi bolile secerau permanent vieţile oamenilor săraci şi necăjiţi. În contrast cu marea masă a populaţiei, regele, curtea şi nobilii duceau o viaţă plină de huzur, făceau permanent petreceri şi cheltuiau sume imense pe diverse mofturi aristocratice.

Până în anul 1789, au apărut în Franţa cca. 300 de loji masonice, dintre care 65 funcţionau la Paris.

În conformitate cu informaţiile prezentate de diverşi autori, existau atunci peste 70.000 de membri ai francmasoneriei. Revoluţia Franceză din 1789 poate fi considerată a fi rezultatul activităţii conspirative a francmasoneriei care, fiind foarte puternică şi bine organizată, în mod abil şi premeditat, a utilizat nemulţumirea maselor agravată de situaţia economică şi politică din ţară, pentru a-şi pune în aplicare planurile de lichidare a privilegiilor nobilimii şi eliminarea nobilimii. În lojile francmasonice erau cuprinse personalităţi din toate clasele sociale: nobili, clerici, intelectuali, militari, burghezi, etc.

În loja **„Marelui Orient”** s-a născut celebra lozincă:

„Libertate, egalitate, fraternitate” sub care s-a desfăşurat întreaga **„Revoluţie”.** Planul iniţial a fost acela de a induce în populaţie speranţe şi dorinţe de schimbare. Lojile masonice erau atât de puternic infiltrate, încât ele voiau mai mult, şi s-au aprins la ideea că planul conceput de Iluminaţii Bavarezi din 1776 poate fi aplicat în programul pus în practică de Adunarea Constituantă Franceză în 1789. În rândul Iluminaţilor francezi erau: Danton, Desmoulins, Mirabeau, Marat, Robespierre, Guillotin, etc. Conform conceptului clasic creat de Adam Weishaupt şi al acoliţilor acestuia, masonii doreau să fondeze şi în Franţa o societate de tip materialist, revoluţionar, având ca model SUA. Masonii doreau ca ei să facă legea, să fie desfiinţate naţiunea şi religia, iar puterea să se afle în mâinile lor.

Jonathan Black arată că masonii erau organizaţi la fel ca iezuiţii şi acţionau ca o structură de tip militar.

Conspiraţia era condusă de **„Loja Marelui Orient”** şi treptat capătă forma unei revoluţii. Conform teoriei lui Curzio Maloparte: **„Nu există revoluţii, ci doar tehnici insurecţionale în bătălia pentru putere”. I**ată cum s-au derulat evenimentele:

— La 5 mai 1789 au fost convocate Statele Generale. Se impunea elaborarea şi aprobarea unei noi constituţii. Când regele a ezitat să accepte o serie de reforme impuse de Iluminaţi, Desmoulins a îndemnat la revoltă armata. Aflat în situaţie dificilă, Ludovic al XVI-lea a încercat să dizolve **„Adunarea”** şi a chemat în sprijinul său armata la Versailles.

— La 14 iulie 1789, parizienii iau cu asalt Bastilia, închisoarea care reprezenta simbolul absolutismului regal. Trebuie reamintit cititorilor că Bastilia, reprezenta un simbol al tiranilor, dar în ea erau închişi doar nobilii şi persoanele cu funcţii publice înalte. În acest sens, Eugen Ovidiu Chirovici face următoarea precizare: **„Masele populare nu aveau niciun motiv să considere Bastilia ca un duşman personal – perceptorii de taxe erau mai urâţi de popor decât gardienii respectivei închisori”.** Mai era un lucru de precizat şi anume: monarhia franceză sprijinise revoluţia americană antibritanică şi într-un fel special, ajutase masoneria din acea zonă a globului.

În Franţa, Iluminismul de tip masonic, era o filosofie de salon, de bonton, mai ales pentru aristocraţia care popula saloanele vremii şi mai puţin pentru burghezii preocupaţi

de afaceri care-şi făceau veacul la burse. ŞI ATENŢIE! foarte puţin această filosofie ajunsese la mase.

În fapt, cei care au luat cu asalt Bastilia, au fost vânzătorii de la hala de peşte, cei care vindeau mărunţişuri, îmbogăţiţii de peste noapte şi o gloată de neică nimeni care-şi vedeau ameninţate interesele.

Eugen Ovidiu Chirovici concluzionează: **„Şi** în **cazul Revoluţiei Franceze, urmărirea banilor ne relevă multe lucruri interesante”.**

— La 4 august 1789, Adunarea Constituantă a votat desfiinţarea privilegiilor feudale.

— La 26 august 1789, Adunarea Constituantă va vota „Declaraţia drepturilor omului şi cetăţeanului.

— Prima Constituţie burgheză a Franţei s-a votat la 3 septembrie 1791.

— Sub presiunea maselor revoluţionare având în frunte pe francmasoni, Adunarea Legislativă a suspendat monarhia pe 10 august 1792 şi a aprobat instaurarea „Comunei insurecţionale”. Se instaura în fapt, o altă orânduire socială.

Atunci când s-a declanşat Revoluţia, franţa avea un rege slab, fără vocaţie de suveran. Ludovic al XVI le-a era incapabil să ia hotărâri importante, fugea de răspundere şi

o maladie nefericită îl împiedicase ani la rând să-şi consume căsătoria cu Maria Antoaneta.

Regele era superstiţios, fricos şi în jurul său dădea naştere la bârfe şi la zâmbete maliţioase.

Bugetul ţării era în suferinţă şi situaţia economică se acutiza. Războiul de Şapte Ani şi aventura americană, secătuise şi mai mult vistieria statului. Sprijinul dat revoluţionarilor americani costase Franţa 2 miliarde de franci, adică, totalul rentei funciare pe 20 de ani. **Grosul bugetului – alimentat din taxe şi impozite – mergea la plata datoriilor rezultate din aventurile războinice ale predecesorilor regelui Ludovic al XVI-lea, a cheltuielilor regale şi a datoriei legate de Revoluţia Americană.** Pentru plata datoriilor, s-au făcut noi împrumuturi şi la vechile dobânzi s-au adăugat noi dobânzi.

Vistieria regală a devenit total dependentă de bancherii internaţionali. Noii nobilimi îi erau ameninţate privilegiile, de către reprezentanţii guvernului.

Francmasonii creau o atmosferă revoluţionară şi cereau schimbări şi chiar revoluţie, în discuţii aprinse în saloanele vremii. Cei care profitau din plin de situaţie erau bancherii

căci, în cei cincisprezece ani de domnie ai regelui (până în 1789, când a izbucnit Revoluţia), datoria publică a Franţei s-a triplat şi a ajuns la 4,5 miliarde de franci. Urmează un lung şir de scandaluri şi unul câte unul, miniştrii de finanţe sunt schimbaţi.

Practic, Franţa, sprijinind deschis secesiunea coloniilor engleze din Lumea Nouă, a lovit interesele Imperiului Britanic. Concluziv, Eugen O. Chirovici spune: **„Anglia primea o grea lovitură, iar paradoxul constă în faptul că Franţa a acţionat datorită împrumuturilor de la bancherii englezi din City”!**

Masonii doreau prin revoluţie să instituie în Franţa, republica. În principiu, marea finanţă voia o revoluţie de catifea şi formarea unei Curţi docile, cu privilegii sever amputate şi puteri limitate. Se voia un rege marionetă, total aservit, şi să se continue legislativ un mecanism care să permită o îmbogăţire rapidă a celor care dispun de bani.

Atacul asupra Bastiliei, are o poveste aparte. **Neker era ministrul de finanţe al Franţei şi în această calitate, el îşi formase un grup de partizani cu care manevra sume de bani publici şi îşi asigurau în acest fel o stare de îmbogăţire rapidă.** Când regele şi camarila

acestuia au văzut că sunt săpaţi de gruparea lui Neker, în noaptea de 10/11 iulie, regele va semna decretul de destituire a ministrului şi cere arestarea acestuia. Avertizat de amici, Neker fuge şi se ascunde. Toţi credeau că Neker va fi arestat şi închis la Bastilia.

Bancherii de la Bursă şi de la Banca de Scont, văzând că le sunt lezate interesele, scot bani şi cumpără 28.000 de puşti.

Camile Desmoulins, aflat în solda lui Neker răspândeşte zvonul în Paris, că regele şi Curtea va declanşa o „Noapte a **Sfântului Bartolomeu”** asupra **„patrioţilor francezi”. Atenţie!** Toţi adepţii lui Neker poartă cocardă verde (semnul casei lui Neker), înarmează populaţia şi fac propagandă pentru izbucnirea Revoluţiei. La 14 iulie 1789, mulţimile iau cu asalt Bastilia. Cum Neker nu se afla în Bastilia, acesta va fi căutat în continuare.

Plutoanele cu manifestanţi înarmaţi preiau puterea, flutură victorioşi steaguri verzi în Paris şi cer readucerea lui Neker în funcţia de ministru.

La 15 iulie, Adunarea Stărilor, impun regelui readucerea lui Neker în funcţie. Iată că, în fapt, acţiunea din 14 iulie 1789 a avut la bază, ca multe din numeroasele conflicte cunoscute în istorie **„drumul banilor”** publici. Bancherii

care înarmaseră **„gărzile de asalt”** au cucerit Bastilia, nu ca să elibereze deţinuţii politici, ci un acolit al lor care le facilitase câştiguri de bani uriaşe.

Prin acţiunile revoluţionare, regele îşi pierduse locul în conducerea ţării, iar nobilimea **„de sânge”** ca să nu fie masacrată de revoluţionari, trebuia să fugă peste graniţă. **Partida bancherilor îşi câştigase locul mult râvnit, acela de a conduce cu fermitate economia Franţei, în scopul de a se îmbogăţi fără probleme politice.**

În faţa primejdiei de invadare a franţei de trupe duşmane austro-prusace, se declară **„Patria în primejdie”.** Armatele revoluţionare vor învinge la Valmy, armatele invadatoare.

— La 11 septembrie 1792, Convenţia Naţională va proclama **Franţa, republică.**

— Regele va fi condamnat la moarte şi ghilotinat pe data de 21 ianuarie 1793. Când regele a încercat să vorbească mulţimilor, înainte de executarea sa, glasul său slab a fost acoperit de sunetele stridente ale tobelor. Numai atât s-a auzit: **„Oameni ai Franţei, sunt nevinovat şi îi iert pe cei responsabili pentru moartea mea. Mă rog lui Dumnezeu ca sângele vărsat aici să nu cadă niciodată asupra Franţei sau**

asupra ta, nefericitul meu popor”. Şi fără a apăra memoria lui Ludovic al XVI-lea un rege slab, cu mari păcate faţă de poporul francez, menţionăm că prezicerea suveranului se va împlini: Franţa va intra în perioada terorii, iar mii şi mii de oameni vor fi ghilotinaţi, etc.

O istorie relatează că, în agitaţia care s-a iscat după ghilotinarea regelui, un francmason căţărat pe un eşafod a strigat: **„Jacques de Molay este răzbunat”!** Francmasonul făcea referire la uciderea Marelui Maestru de către regele Filip cel Frumos şi lichidarea Ordinului Templului. În anarhia care s-a instituit în Franţa, liderii lojilor masonice au preluat controlul puterii în întreaga ţară. **Noii îmbogăţiţi preiau puterea vechii aristocraţii.**

— În urma înfrângerilor de pe front, trădării generalului Dumouriez, scumpirilor vieţii şi numeroaselor probleme social-politice ivite, va izbucni răscoala contrarevoluţionară din Vandeea. În o serie de provincii izbucnesc revolte ţărăneşti, mulţi nobili sunt masacraţi, iar registrele de datorii sunt arse. În toate oraşele, chiar şi în Paris, jafurile şi tâlhăriile se înmulţesc, iar **„partida bancherilor”** prin jocurile financiare se îmbogăţeşte.

Vistieria statului este goală şi se pun în circulaţie **„bonuri de valoare”** şi acestea apar între banii de hârtie şi vechile bonuri de stat. Sistemul este acela că prin bonuri de valoare se dau garanţii asigurate prin bunuri ale statului. Scoase la vânzare, deci valorificate, bonurile aduc mari profituri. **Se realizează un adevărat jaf** din **bunurile publice.** Băncile câştigau sume imense prin diverse tertipuri:

a) ele aveau dreptul de a schimba biletele emise de trezoreriile proprii. Aceste taxe de curtaj vor creşte continuu.

b) băncile câştigau prin repunerea în circulaţie a asignatelor pentru speculaţii comerciale. În ele se achiziţionau mărfuri de strictă necesitate, le stocau şi când preţurile creşteau vertiginos, vânzând mărfurile realizau venituri foarte mari.

c) când asignatele ajungeau iar în bănci se plăteau taxe de curtaj şi ciclul se relua. Atenţie! Fără ca o bancă să aibă o valoare în trezorerie, prin bonuri de valoare putea să-şi acumuleze valori imobiliare, terenuri, etc. prin speculaţii specifice financiare. **Băncile dădeau cursul afacerilor financiar-bancare,** iar acestea le aduceau profituri excepţionale. Când Banca de Ajutor a

Parisului, în fapt o bancă populară socotită sigură, a dat faliment şi a refuzat răscumpărarea asignatelor, acestea se vor aduna la 4 mari bănci, iar vistieria statului se va găsi sub o presiune deosebită şi va fi obligată să treacă la vânzarea unor bunuri publice.

Răspândirea tiparului a dat naştere la sporirea numărului celor care au învăţat să scrie şi să citească. Apar ziarele, cărţile şi publicaţiile de tot felul şi mass-media devine un mijloc important de comunicare.

Ziarele, adevărate foi volante vor da informaţii politice, economice, sociale, religioase, vor da informaţii comerciale (preţuri, pieţe de desfacere, etc.) şi vor prezenta evenimentele zilei (bârfe, scandaluri, etc.). Grupurile financiare ale vremii vor folosi foile volante şi ziarele pentru a manipula masele, şi vor prezenta permanent ideea că sursa dezastrului în care se afla Franţa, era viaţa de huzur din palatele regelui şi aristocraţiei vremii. Caricaturile din ziare îl prezentau pe rege mâncând, având burta revărsată peste centură, în timp ce populaţia suferea de foame, iar preţurile alimentelor erau incredibil de mari.

— În urma insurecţiei din 31 mai-2 iunie 1793, **în** Franţa s-a **instaurat dictatura revoluţionară a**

iacobinilor. În fapt, între 2 iunie 1793-27 iulie 1794 are loc cunoscuta „teroare **a iacobinilor”.** Atunci vor fi trimişi la moarte şi ghilotinaţi aşa-zişii **„duşmani ai poporului”.**

Forţa motrice **„a terorii”** era exercitată de un auster francmason, incoruptibilul avocat Maximilian Robespierre. Ca lider al **„Comitetului Siguranţei Publice”** şi responsabil al departamentului poliţienesc, el va trimite la moarte mii de **„duşmani ai poporului”. „Ca un cerber revoluţionar, Robespierre îl va trimite la moarte chiar şi pe Danton”.** În calitatea sa de mason revoluţionar, Robespierre a considerat că vărsarea de sânge reprezintă o îndatorire dură, menită să apere drepturile şi proprietăţile cetăţenilor. Ca lider al Comitetului Siguranţei Publice, Robespierre a trimis la ghilotină cca. 2750 de cetăţeni. Dintre aceştia, doar 650 au fost aristocraţi, restul fiind oameni de rând. Vărsarea de sânge avea un caracter pur şi simplu tipic revoluţionar, dar se abătea de la ideile care declanşaseră revolta. Astfel, Robespierre şi iacobinii vor juca rolul pe care îl vor profesa bolşevicii în atmosfera din Imperiul Rus distrus de război, trădare, subversiune şi sărăcie lucie. În fapt, tăvălugul prestat prin teroarea iacobină avea menirea să producă o adevărată disoluţie a statului.

Prin victoria Revoluţiei Americane, ideile Iluminaţilor au început nu numai să fie cunoscute, dar au devenit şi un ghid călăuzitor în eliberarea maselor de sub teroarea sistemului feudal.

Burghezia şi o parte din nobilimea care controlau sume mari de bani au devenit aliaţii băncilor şi marilor case de comerţ. Cluburile politice propagau ideile francmasonice şi mobilizau masele în diverse acţiuni revoluţionare. În privinţa ritualurilor specifice masonice, relatăm următoarea sărbătorire. La 8 iulie 1794, în faţa Luvrului s-a desfăşurat o ceremonie în care membrii Convenţiei Naţionale s-au aşezat într-un vast amfiteatru ridicat cu această ocazie, fiecare ţinând în mână un spic de grâu, care o simboliza pe zeiţa Isis. În faţa lor se afla un altar, alături de care stătea Robespierre îmbrăcat cu o haină de un albastru deschis, cu părul pudrat alb. După ce a declarat**: „Întregul Univers s-a adunat aici”** şi a invocat Fiinţa Supremă, liderul mason a rostit un discurs încheiat spunând: **„Mâine când ne vom întoarce la lucru, vom lupta din nou împotriva viciului şi tiranilor”.** Nu ştim câte vicii au fost pedepsite, dar teroarea declanşată a reprezentat **„o baie de sânge de** tip **masonic”,** care se va repeta de mai multe ori în istoria

omenirii.

Prin **„teroare bestială”** se va impune o economie dirijată şi, totodată, ea va fi utilizată pentru a sprijini efortul de război pentru a salva republica creată. **Iacobinii vor înăbuşi în sânge răscoala din Vandeea şi vor crea o armată de peste 6(10.000 de oameni.** Înlăturarea moderaţilor conduşi de Danton cât şi a extremiştilor de stânga având în frunte pe J. Roux şi Herbert au slăbit mult baza socială a dictaturii instaurate.

— La 27 iulie 1794, marea burghezie va organiza o lovitură de stat şi Robespierre, Saint-Just şi partizanii lor vor fi ghilotinaţi. Iată cum s-au desfăşurat evenimentele: Revolta împotriva „măcelarilor” va atinge apogeul, iar o mulţime uriaşă va asedia **„L’Hotel de Ville”** (Primăria Parisului). Robespierre fiind încolţit, el va încerca să se sinucidă. Prin împuşcare, Robespierre n-a reuşit decât să-şi sfărâme jumătate de maxilar. Când a fost arestat şi dus la ghilotină, Robespierre era îmbrăcat în acelaşi costum albastru ca şi la ceremonie. Robespierre a fost acuzat că încercase s-o determine pe o vârstnică profetesă (Catherine Thiert) să-l declare semizeu. Voind să se adreseze mulţimii, practic, nu a realizat decât un scâncet sugrumat de emoţie şi frică. Prin **venirea la putere** a

marii burghezii, **revoluţia şi-a îndeplinit scopul.** Se realizau astfel **principalele obiective masonice care** au stat la **baza organizării mişcării revoluţionare:** desfiinţarea **feudalismului, instaurarea** definitivă a relaţiilor de **producţie burgheze, erau înlăturate privilegiile** nobililor **şi monarhiei. Bancherii şi sistemul financiar-bancar** căpătau **o importanţă prioritară în stat.**

Conspiraţia masonică învinsese şi îşi realizase integral **toate planurile.** Evenimentele care vor urma nu vor face decât să aplice integral programul Iluminaţilor.

Cât de sângeroasă a fost Revoluţia Franceză o dovedesc datele statistice. Călăul Charles Henri Samson, cel care l-a ghilotinat pe regele Ludovic al XVI-lea a lăsat un memoriu în care sunt date specifice ce oglindesc amploarea execuţiilor efectuate în timpul Revoluţiei Masonice, iată cifrele:

1. Spânzuraţi 400
2. Morţi în războiul civil 32.000
3. Masacraţi în septembrie 3.400
4. Morţi prin ghilotinare 13.800
5. Exterminaţi în Vandéea de către 180.000 Chouannerie
6. Republicani ucişi de 87.000 Chouannerie

7. Foamete 7.000
8. Emigranţii morţi în 14.000 străinătate sau ghilotinaţi
9. împuşcaţi în provincii 18.000
10. Masacrul din colonii 50.000
11. Iacobini omorâţi 14.000
12. Familia regală 4
13. împuşcaţi 200.000

Cifrele prezentate au fost înregistrate de călău în perioada 14 iulie 1789-27 octombrie 1795.

Despre modul în care decurgea un proces în timpul Revoluţiei Franceze, ne putem da seama după felul cum a fost judecat şi executat marele savant al epocii, Antoine Laurent Lavoisier. Se putea afirma că, prin cercetările sale, Lavoisier, realiza o trecere specifică de la alchimie la chimie, descoperirile savantului având un caracter remarcabil. În acea vreme, savantul, în afara activităţii ştiinţifice, era angajat şi în alte activităţi, printre care şi în cea de a colecta taxe şi impozite.

În timpul Revoluţiei Franceze, **„părintele chimiei moderne”** a fost arestat şi condamnat la moarte.

La proces s-a făcut apel pentru graţierea savantului, având în vedere valoarea sa de om de ştiinţă genial, cât şi pentru serviciile făcute în slujba ţării şi ştiinţei mondiale.

Judecătorul a respins cu dispreţ cererea de graţiere spunând răspicat: **„Republica nu are nevoie de genii”.**

Marele matematician Lagrange va spune cu amărăciune: **„A durat o clipă tăierea acelui cap, deşi o sută de ani s-ar putea să nu se mai producă unul la fel”.** Situaţia se va repeta în Revoluţia Bolşevică pentru numeroşi oameni de artă şi cultură; cât şi în procesul de comunizare a ţărilor care vor forma Lagărul Mondial Comunist. Laureatul Premiului Nobel pentru Literatură, Boris Pasternak, va afirma concluziv: **„Revoluţiile, produc oameni de acţiune, fanatici cu ochelari de cal, genii mediocre”.** Cele mai bune exemple le pot constitui: Lenin, Stalin, Troţki, Mao-Tze-Dun, etc.

Toate acţiunile revoluţionare organizate de masonerie, au avut un singur scop, acela de a aduce frâiele puterii fără limite în mâinile unei minorităţi care să formeze guvernul NOII ORDINI MONDIALE şi aceasta să formeze un vast imperiu prin globalizare.

3.3. ŞI-A URMĂRIT STEAUA

Moto:

„Geniile sunt cele care văd viitorul, înainte ca el să se zărească la orizont”.

— Victor Duţă

Mulţi autori când scriu despre Napoleon Bonaparte, spun că acesta a fost un om de geniu, care şi-a urmat steaua. Vorbind despre Napoleon, Goethe scrie că el **„a fost omul totdeauna iluminat, totdeauna limpede şi hotărât, şi în fiecare clipă având energia suficientă pentru a împlini tot ce considera necesar să împlinească. Viaţa lui a fost marşul unui semizeu, din luptă în luptă, de la o victorie la alta. Se poate spune că a fost în stare de permanentă iluminare (...). În ultimii săi ani, această iluminare pare a-l fi uitat** la **fel ca steaua lui bună”.**

Napoleon Bonaparte, pe care mulţi îl consideră iniţiat în francmasonerie, şi-a dat seama de forţa acestei organizaţii secrete şi s-a folosit de Marele Orient al Franţei pentru a-şi satisface interesele. Napoleon Bonaparte, general, consul şi împărat al Franţei (1804-1814 şi 1815) a înţeles importanţa masoneriei şi se va folosi de implicarea ei în evenimentele politice, economice şi sociale ale epocii.

Ca un vizionar de geniu ce era, el a ştiut să valorifice

toate condiţiile existente şi le va utiliza în mod eficient. **În mod direct, Napoleon a cooperat cu masonii şi** va **impune ca generalii şi mareşalii săi să facă parte din „Loja Marelui Orient”.** Pentru a controla **„Loja”,** el s-a folosit de principele arhicancelar Cambaceres. Acest duce de Parrna era un om politic de mare ţinută, un excelent jurist şi a ocupat funcţia de al doilea Consul în 1800. În timpul **„Imperiului”** va fi numit arhicancelar. Pentru spiritul său deosebit, cât şi având în vedere pregătirea sa, el va lua parte la redactarea **„Codului civil** francez”.

Petre Ţuţea scrie despre Napoleon Bonaparte: **„El face adevărata istorie a Revoluţiei Franceze. Un om care a refăcut ordinea naturală, punând parul pe haimanalele de pe uliţă. Când a fost întrebat cum îşi explică intrarea armatelor sale în Ţările de Jos ca pe bulevard, în timp ce regii Franţei se opinteau la ele zadarnic, Napoleon a răspuns: N-au intrat armatele Franţei, ci ideile revoluţionare de pe drapel! începuse o nouă filosofie a istoriei, cu Napoleon”.**

Într-un articol, Jonathan Blach scrie: **„A reuşit tot ce şi-a propus, fiind capabil să supună lumea întreagă în faţa propriei voinţe. În ochii săi şi în cei ai multor**

contemporani, el era un Alexandru cel Mare al lumii moderne, unind Occidentul cu Orientul prin cuceririle sale”.

Trupele lui Napoleon au luptat şi în Egipt, Ian «a din punct de vedere personal, această campanie militară la la glorioasă. Dar, prezenţa lui Napoleon în Egipt i-a permis acestuia să se întâlnească în interiorul marii piramide, cu iniţiatul conte de St. Germain. Se ştie că Napoleon avea printre consilierii săi şi pe astrologul şi ezoteristul Fabre d’Olivoi. Din ordinul lui Napoleon se va alcătui un catalog al antichităţilor egiptene. Lucrarea **„Description de l’Egipt”** a fost dedicată lui **„Napoleon cel Mare”** sugerând prin această comparaţie cu Alexandru cel Mare. Pe coperta catalogului a fost înfăţişat cu **„Sol Invietus”,** zeul Soare. Imperiul lui Napoleon s-a mărit şi s-a extins cuprinzând: Italia, Germania, Austria şi Spania. **Atenţie!** Niciun împărat nu mai fusese încoronat de Papă, de la Carol cel Mare.

În 1804, i-au fost aduse coroana şi sceptrul, iar Napoleon îl va sili pe Papa Pius al VII-lea să participe la încoronare. La ceremonie, Napoleon a luat coroana din mâinile Pontifului şi s-a auto-încoronat ca împărat. În fapt, Papa a fost doar o prezenţă fizică asistând ca un spectator

ales în procesul de celebrare a încoronării. Tot Napoleon a pus o echipă de savanţi să afirme că Isis reprezintă zeiţa Parisului şi în consecinţă, zeiţa şi steaua ei trebuiau incluse în stema capitalei. Pe Arcul de Triumf, Josephine (soţia împăratului) era înfăţişată îngenunchind la picioarele lui şi purtând laurii zeiţei Isis. Trebuie ştiut că Josephine era născută în sânul unei familii cu adânci rădăcini în francmasoneria esoterică şi era chiar membră în masonerie. Ordinul **„Marele Orient”** s-a desprins din masoneria oficială şi va fi redeşteptat sub Directorat în 1795. **Napoleon Bonaparte îl va popula cu generali şi mareşali francezi şi va avea o influenţă deosebită în dezlănţuirea unor insurecţii armate sau naţionale în multe din ţările Europei şi Americii.**

Dan Amedeo Lăzărescu, arată într-o carte a sa că bătălia de la Valmy, din septembrie 1792 s-a desfăşurat într-o atmosferă de conspiraţie masonică. Armata regelui Prusiei avea misiunea să lichideze prin forţă Revoluţia Franceză şi colabora cu armatele nobilimii emigrate. Trupele prusace trebuiau să lichideze armata revoluţionară şi să-l readucă pe tron, pe regele legitim, Ludovic al XVI-lea.

Comandantul armatei prusace era Ferdinand von

Baumschweig, general al regelui prusac Frederic al II-lea şi succesor al acestuia în calitate de comandor al Ordinului masonic cavaleresc german.

Dan Amedeo Lăzărescu scrie: **„Foarte** probabil **din complicitate masonică, ducele a dat ordin trupelor** sale **să se retragă, fără să lupte, de pe poziţia Valmy,** în luna **septembrie 1792, înaintea armatelor republicane franceze conduse de generalii masoni Daumouriez şi Kellermann”.** Iată cum şi militar, masonii colaborau între ei.

Prin politica sa internă, Napoleon I a fost unul din constructorii orânduirii burgheze din Franţa, şi mai apoi, din lume. **De numele împăratului sunt legate realizarea şi punerea în aplicare a codurilor: civil (1804), comercial (1808) şi cel penal (1810) şi prin ele se vor pune bazele juridice ale relaţiilor burgheze, nu numai în Franţa ci şi în Europa.**

În urma războaielor purtate de Napoleon se vor forma ţări cum ar fi: Italia, Germania şi se va declanşa o adevărată luptă pentru crearea naţiunilor. Prin acţiunile lui Napoleon Bonaparte s-au împlinit în fapt, multe din obiectivele cuprinse în planurile masoneriei.

În bătălia de la Waterloo, armata franceză condusă de împăratul mason Napoleon I şi de mareşalul mason Ney, va fi înfrântă şi distrusă de acţiunea conjugată a trupelor conduse de ducele de Wellington, care ocupa un loc important în ierarhia masonică britanică, cu mareşalul principe prusian von Blucher, francmason de pe vremea lui Frédéric al II-lea. Pentru puterea supremă în Europa se luptau interese masonice divergente. Au învins cei din masoneria engleză şi cea germană.

NOTĂ! După abdicare, englezii l-au ţinut prizonier pe Napoleon Bonaparte pe insula Sfânta Elena. Aici, tristul împărat a gustat nu numai din cupa plină de venin a marilor învinşi ai istoriei, ci va cunoaşte şi umilinţa, cruzimea şi modul de a se răzbuna al britanicilor (mulţi dintre ei, francmasoni) şi felul lor de a-şi trata duşmanii de moarte.

În 1961, Sten Forshufrynd, un **stomatolog suedez făcând analiza compoziţiei firelor de păr dintr-o şuviţă rămasă de la împărat, descoperă că acesta a fost asasinat prin otrăvire lentă cu arsenic.** După opinia medicului suedez, autorul otrăvirii ar fi fost generalul Charles de Montholon, cel care făcea parte din

mica suită a suveranului din prizonierat.

Noi credem că britanicii aveau tot interesul să scape de un duşman periculos şi că otrăvirea ex-împăratului a fost posibilă. Se evita astfel posibilitatea ca Napoleon Bonaparte să evadeze iar, aşa cum a făcut-o când era prizonier în insula Elba şi să revină în Franţa şi...

3.4. DOLARUL AMERICAN

Moto:

„Bancherul care te împrumută îţi face prezentul plăcut şi viitorul nesigur”.

— Bisanne de Soleil

În lume, peste tot circulă banii. Diogene arăta că **„Banul este nervul afacerilor”. Pentru** mulţi oameni, originea banilor pare a fi misterioasă, chiar magică. Banii farmecă, produc o vrajă irezistibilă, dau senzaţia de atotputernicie şi în baza lor se creează corupţie şi lăcomie. Dante Alighieri arată: **„Din bani Dumnezeirea vi-e făcută! / Şi ce-i un biet păgân? / Nimic vezi bine / Căci eu ador-un zeu, dar voi pe-o sută”.** L.N. Tolstoi,

concis şi la obiect constata: **„Banii nu sunt altceva decât o nouă formă de sclavie impersonală, în locul sclaviei personale”.** Banii stabilesc în mod cinic raportul economic şi psihologic dintre stăpân şi supus.

Cu bani se plăteşte munca prestată şi în acest fel se primeşte o leafă; cu bani se cumpără mâncare, îmbrăcăminte, se plăteşte transportul, casa în care locuim şi... astăzi, contul la bancă, mai gras, sau foarte mic, a devenit un mijloc de apreciere a omului modern.

Banul stabileşte astăzi ierarhia socială şi te pune în ipostaza de stăpân cu puteri deosebite, în a dirija destinele semenilor tăi, sau de serv şi atunci vei simţi cu toată fiinţa ta ce înseamnă să fii un biet sclav al unor oameni îmbogăţiţi. Semnalăm că o parte apreciabilă din banii câştigaţi se duc pe impozite, conform sistemului fiscal, iar băncile sunt instituţiile respectabile care împrumută pe cei care duc lipsă de bani.

Pentru bancheri, banii reprezintă o marfă tot aşa cum, mărfuri sunt şi pâinea, benzina, cimentul, etc. Pentru cetăţeanul de rând, banul reprezintă o hârtie imprimată (sau un metal cu valoare) având imagini de preşedinţi de stat sau de mari personalităţi şi care au o valoare oarecare reflectând un raport social al muncii şi al preţului acesteia.

Când „Părinţii SUA” au creat Constituţia, ei au dat o importanţă deosebită banilor. Prin prevederea constituţională Art. L, punctul 8, s-au însărcinat explicit reprezentanţii poporului, Congresul cu puterea, să bată monedă şi să reglementeze valoarea acesteia. Pe reversul tuturor bancnotelor de 1 dolar SUA este tipărit Marele Sigiliu al SUA. Acest Sigiliu a fost adoptat de Congres în 1782. Nu trebuie uitat niciodată că SUA reprezintă primul stat creat de masoni şi că aceştia doreau să realizeze un stat puternic care să conducă lumea printr-un guvern mondial.

Am arătat că banii în sine, reprezintă putere şi din acest motiv, Părinţii SUA au dat importanţă şi au legiferat cine are puterea de a crea bani, a regulariza cantitatea şi valoarea lor. Masonii au înţeles că prin puterea banilor, vor putea controla viaţa unei naţiuni, iar prin dolar vor putea controla financiar lumea.

Pat Robertson arată: **„Controlul asupra banilor reprezintă capacitatea de a-i aduce unei naţiuni prosperitate sau dezastru”.**

Atunci când se formează un guvern cu caracter mondial, controlul banilor înseamnă o pârghie absolut esenţială de a stăpâni destinele omenirii.

Autorul marelui Sigiliu a fost Charles Thomas, dar se pare că el a fost gândit şi conceput în familia Rothschild.

O primă schiţă a machetei piramidei de pe bancnota de 1 dolar, a fost făcută de Filip Rothschild împreună cu iubita sa Any Rand, aşa cum scrie aceasta în cartea sa: **„Atlas Shrugged”.**

Amschel Mayer Rothschild, vorbind despre importanţa banilor arată clar: **„Daţi-mi controlul asupra unei monede naţionale şi mi-e indiferent cine face legile”.** Este absolut clar pentru toţi de ce **„Părinţii SUA”** toţi masoni, au dat o asemenea importanţă dolarului şi totodată au pus pe bancnota de 1 dolar, simbolistica Iluminaţilor. După moartea lui Benjamin Franklin, Alexander Hamilton, un agent al lui Rothschild, a fost numit ministru de finanţe şi a întemeiat **„First Naţional Bank of the United States”.** Această bancă a fost controlată de familia Rothschild. În 1811, când concesiunea acestei bănci s-a sfârşit, nu a mai fost prelungită pe încă cinci ani, căci economia americană se afla într-o profundă destabilizare.

Rothschild a făcut prin parlamentul englez, mari presiuni să se ceară americanilor coloniile, ceea ce a condus la războiul din perioada 1812-1814.

Războiul a fost istovitor pentru America; s-au făcut mari datorii, ceea ce a determinat ca să se prelungească mandatul băncii.

Preşedintele Jackson a retras iar dreptul de funcţionare al băncii, pentru ca în 1836 să se redea concesiunea. În 1913, banca a devenit **„Federal Rezerve Bank”** (FED). Ea funcţionează şi în prezent şi reprezintă o puternică bancă care are un rol deosebit pentru SUA şi în conducerea proceselor financiar-bancare ale întregii lumi. Dolarul este şi astăzi o monedă care are rolul de monedă de schimb cu caracter mondial. Comitetul de bancheri ai FED decide cantitatea de dolari care se tipăreşte. Jan van Helsing arată că: **„Banca FED dă guvernului american aceşti dolari, în schimbul unor obligaţii (polițe de împrumut), care folosesc banii drept garanţie (...) şi încasează anual procente. Şi muntele datoriilor creşte şi iar creşte”.**

Trebuie bine înţeles că FED adună profituri uriaşe nu numai de la SUA, ci dirijând marile afaceri din lume, ajunge prin munţii de dolari adunaţi să stăpânească comunităţi, ţări, continente şi a devenit conducătorul financiar al omenirii.

Charles Lindbergh, un membru al Congresului SUA, a

numit **„Federal Rezerve Bank” „guvernul invizibil”. Atenţie!** Deţinătorii acţiunilor acestei bănci erau:

1. **Băncile Rothschild din Paris şi Londra;**
2. **Banca Lazard din Paris;**
3. **Israel Moses Seif Bank din Italia;**
4. **Banca Warburg din Amsterdam şi Hamburg;**
5. **Banca Lehman din New York;**
6. **Banca Cuhn şi Loeb din New York;**
7. **Banca Chase Manhattan din New York;**
8. **Goldman Sachs Bank din New York.**

NOTĂ! Toate aceste bănci sunt evreieşti. Nathan Rothschild a înfiinţat după moartea tatălui său, în 1814, banca **„Nathan Mayer Rothschild şi Fiii”,** la Londra, având filiale la Viena, Berlin şi Paris. În SUA, banca lui Nathan era reprezentată de băncile Cuhn Loeb Co, J.P. Morgan & Co, August Belmont & Co. Familia de bancheri Rothschild îşi va câştiga o imensă influenţă în economia americană nu numai prin investiţii bancare, ci şi prin asigurări şi credite guvernamentale, finanţând construcţii de căi ferate, fabrici de oţel şi armament, etc. Aşa cum am mai arătat în carte, fraţii Rothschild au finanţat şi războiul dintre Nord şi Sud (1861-1865), iar atunci când marele preşedinte al SUA, Abraham Lincoln s-a opus acţiunii

afacerilor lor veroase, va fi asasinat de un actor plătit pentru a comite crima.

CONCLUZIE! Banca N.M. Rothschild şi **Fiii** controlează City-ul din Londra, coloniile coroanei engleze, guvernele englez şi francez, Comitetul celor 300, toate lojile Iluminaţilor din Europa şi America.

Prin băncile din America, a fost ridicat Imperiul Rockefeller, Standard Oli, liniile ferate Harriman şi fabrica de oţel Carnegie. Aceste consorţii bancare, fiind cele mai puternice din lume au creat pentru bancheri instrumente financiare extraordinar de puternice care le-au permis să stăpânească economiile şi toate ţările unde aveau legături. Prin bani şi investiţii, masonii au putut stăpâni şi dirija mass-media, au sufocat activităţile cultural-artistice şi au ajuns să impună chiar ideea că banii reprezintă singurul mijloc de apreciere al valorii unui individ.

Familia Rockefeller, în timp, îşi va completa puterea financiar-bancară formidabilă, creând şi un imperiu cu fundaţii ştiinţifice, cultural-artistice şi de propagandă.

3.5. PRIMĂVARA POPOARELOR

Moto:

„Cea mai bună filosofie e, a acţiona”.

— Nicolae Iorga

Istoric, deceniul al cincilea al secolului al XIX-lea a reprezentat deceniul celei de a doua revoluţii la nivel european, având la bază modelul masonic.

În plin progres tehnic şi tehnologic, ţările europene s-au dezvoltat economic şi cultural, iar relaţiile de producţie capitaliste au atins cote care impuneau schimbări social-politice majore. Trebuie arătat că în perioada 1821-1830 au mai avut loc mişcări revoluţionare masonice sporadice. Revoluţia din iulie 1830 din Franţa s-a încheiat printr-o soluţie de compromis, suveran al ţării devenind ducele d’Orleans, fiul ducelui Philippe Egalité. Acesta din urmă votase în Convenţia Naţională din 1793, condamnarea la moarte prin ghilotinare a vărului său, regele Ludovic al XVI-lea. **Louis-Philippe, „regele cetăţean”** a cârmuit Franţa în primii ani de domnie ca un suveran liberal cu tentă burgheză, tolerând proliferarea lojilor masonice în întreaga ţară. Trebuie arătat că **„regele cetăţean”** era apropiat de **„Marele Orient”.** Revoluţia europeană din anii 1848-1849 s-a produs pe fondul unei situaţii grele

economice provocate de criza agrară din anii 1845-1847 şi de criza financiară şi industrială din 1847.

Izvorâtă dintr-o situaţie generală gravă şi din condiţii de existenţă specifice fiecărei naţiuni, revoluţia din 1848 a antrenat mari mase de oameni.

Revoluţia Franceză din februarie 1848 a avut un caracter radical, nu liberal, şi ea a antrenat mase largi de cetăţeni. În acea vreme, lojile masonice fiind foarte active aveau legături în toate ţările europene. Din acest motiv, când revoluţia a izbucnit în Franţa, ea a avut un larg ecou în toate ţările Europei, ajungând chiar până la graniţa cu Rusia ţaristă.

Luna în care s-a dezlănţuit revoluţia masonică europeană a fost luna martie şi din acest motiv, simbolic mişcarea revoluţionară s-anumit **„Primăvara popoarelor”.**

Dan A. Lăzărescu arată: **„Misterioase cuvinte de ordine au pornit de la sediul central al Marelui Orient parizian către toate lojile europene”.** Iată o cronologie a revoluţiei masonice europene de la 1848:

1. 23 februarie. Se proclamă cea de-a doua republică franceză şi se va alcătui un guvern provizoriu condus de Alphonse de Lamartine;

2. 27 februarie. La această dată se întrunesc reprezentanţii lojilor şi ai periodicelor germane la Munnheim. Se hotărăşte dezlănţuirea revoluţiei în cele 39 de state germane existente la acea vreme în vederea constituirii unui singur stat federal german.

3. 13 martie. La acea dată are loc izbucnirea revoluţiei masonice la Viena. Acţiunea revoluţionară îl sileşte pe puternicul cancelar Metternich să demisioneze. Se formează un guvern imperial provizoriu. Împăratul se va refugia la Insbruck în ziua de 17 mai 1848.

4. 14 mai. La acea dată are loc la Praga o adunare populară care hotărăşte trimiterea la Viena a unui memoriu prin care se solicită pentru regatul Boemiei şi margraviatul Moraviei libertatea de întrunire a cetăţenilor, constituirea gărzii naţionale, abolirea privilegiilor tipic feudale ale nobilimii germane şi (în perspectivă) formarea unui singur stat al tuturor provinciilor (aşa cum se întâmplase sub coroana lui Wenceslaw).

5. 15 martie. La îndemnul deputatului radical ungur Lajos Kossuth **„Dicta maghiară”** întrunită hotărăşte a se da egalitate în drepturi tuturor cetăţenilor înaintea legilor şi a impozitelor şi desfiinţarea tuturor corvezilor cu caracter feudal, hotărând trimiterea unei delegaţii la Viena

care să solicite omologarea drepturilor stabilite.

6. 18 martie. La această dată izbucneşte revoluţia la Berlin, împotriva regelui Friedrich Wilhelm al IV-lea. Se convoacă Dicta prusiană pentru a se institui un regim constituţional şi parlamentar. Se cer a se realiza reforme sociale, politice şi economice.

Despre revoluţiile din Principate, am scris la cap.4.3. **„Primăvara popoarelor în Ţările Române”**„Le **Printemps des Peuples”.**

„Primăvara popoarelor” nu va dura decât un an şi jumătate şi aceasta numai în câteva ţări care s-au răsculat în primăvara anului 1848: Veneţia, Roma şi Ungaria. În toate celelalte ţări, reacţiunea fiind foarte puternică a izbutit să înăbuşe năzuinţele revoluţionare.

NOTĂ! Alphonse Lamartine (1790-1869) a fost poet, istoric şi ministru de Externe (1848). În această calitate, el a pus la cale (fără succes) liberalizarea întregii Europe şi eventual federalizarea ei după principii masonice, conform ideologiei lui Giuseppe Mazzini, şeful masoneriei italiene.

Lamartine este cel care, în cadrul izbucnirii Revoluţiei Franceze din 25 februarie 1848 a impus menţinerea culorilor steagului Franţei, care, în acea epocă revoluţionară, era cerut de radicalii socialişti să fie roşu.

Iată ce a declarat atunci Lamartine de la balconul Primăriei Parisului: **„Nu voi accepta niciodată drapelul roşu. Drapelul tricolor al republicii şi al imperiului a făcut ocolul Europei, încununat de libertate şi slavă. Drapelul roşu a fost târât pe maidan în sângele poporului”.** Convingător şi la obiect, Lamartine, a reuşit să găsească o largă audienţă în rândul manifestanţilor care au început să strige: **„Trăiască Lamartine! Trăiască drapelul tricolor!**

3.6. PLANUL PENTRU UN GUVERN MONDIAL

Moto:

„Există o forţă atât de bine organizată, atât de subtilă, atât de perfectă şi atât de pătrunzătoare, încât e mai bine să nici nu te gândeşti măcar la ceva ce ai putea întreprinde împotriva ei”.

— Preşedintele Woodrow Wilson

Masonii şi-au dorit dintotdeauna să ajungă a avea

puterea supremă în lume şi din umbra acesteia să conducă destinele omenirii. Adam Weishaupt scria: **„Punctul forte al ordinului nostru se află în tăinuirea sa; nu-i dezvălui niciodată adevăratul său nume, ci înregistrează-l întotdeauna cu un altul decât cel real. Nimic nu ar fi mai potrivit decât cele trei grade inferioare ale francmasoneriei...**

Forma unei organizaţii de cărturari se pretează cel mai bine pentru următoarele noastre planuri...

Prin introducerea comunităţilor de cititori şi a bibliotecilor pe bază de abonament, şi prin preluarea controlului asupra lor, putem manevra opinia publică cum vrem, plasând în aceste cercuri forţele noastre de muncă şi lăsându-le să-şi facă efectul".

În fapt, prin secret şi o discreţie absolută în acţiuni, francmasonii îşi realizează acţiunile în mod viclean, cu perfidie şi, insidios, stăpânesc destinele unor comunităţi, ţări sau chiar continente. Călcând pe urmele confraţilor americani şi francezi, francmasonii răspândiţi în diverse ţări inspiră mişcări de stradă şi provoacă revoluţii. Aşa apar carbonarii în Italia, precursorii revoluţionari ai lui Garibaldi, revoluţionarii din Ungaria având în frunte pe

Lajos Kossuth, iar în America de Sud, Simon Bolívar, Francisco de Miranda, Venustiano Carranza, Benito Suarez şi mai târziu Fidel Castro. Revoluţionarul Giuseppe Garibaldi (1807-1882), francmason de prestigiu, era adeptul **„Patriei Universale”.** Om politic, general şi unul dintre conducătorii luptelor pentru independenţă şi unificarea Italiei. Când a fost în exil, a luat parte la lupta pentru independenţa ţărilor din America de Sud. Participant la Revoluţia din anii 1848-1849 din Italia, a luptat pentru eliberarea ţării de sub jugul austriac şi va contribui efectiv la edificarea statului naţional unitar. Garibaldi a organizat şi două expediţii militare împotriva Romei papale în anii 1862 şi 1867. Aşa cum este definită în diverse documente **„Francmasoneria nu este altceva decât «Revoluţia în acţiune», o conspiraţie împotriva despotismului politic religios şi lupta pentru eliminarea prinţilor (nobililor) şi preoţilor”.** Participând ca voluntar şi în războiul francoprusac (1870-1871), Giuseppe Garibaldi a demonstrat prin toată viaţa sa revoluţionar-masonică, că este un adevărat adept al **„Patriei Universale”.** Planul pentru crearea unui guvern mondial reprezintă scopul principal al conspiraţiilor şi revoluţiilor organizate de francmasonerie. Sub stindardul

francmasonic al lozincii, Libertate, Egalitate, Fraternitate, au apărut şi în Principatele Române acţiunile francmasonice ale lui Horia, Cloşca şi Cri şan, Revoluţiile din Moldova, Ţara Românească şi Ardeal şi mai apoi Unirea Principatelor. Despre acestea vom vorbi separat în lucrarea noastră.

În anul 1830 a murit Adam Weishaupt, iar conducerea **„Iluminaţilor”** va fi preluată între 1834-1872 de către Giuseppe Mazzini. Loja **„Marelui Orient”** din Europa a avut unele probleme din cauza participării directe în activitatea revoluţionară a lui Mazzini. Acesta, în tinereţe a fost carbonar. Mazzini ca om politic şi publicist s-a integrat printre conducătorii mişcării de eliberare a poporului italian. În exil, la Marsilia, Mazzini a organizat societatea masonică revoluţionară **„Tânăra Italie”** (1831). În Revoluţia din Italia (1848-1849), Mazzini a făcut parte dintr-un triumvirat în care el avea rolul de conducător. Când Revoluţia a fost înfrântă, Mazzini va emigra în Anglia şi împreună cu Kossuth şi Fedm Kollin au creat Comitetul Democratic European (1850).

Lider mason de un grad înalt, Mazzini era adeptul acţiunii revoluţionare atât pentru unificarea Italiei, sprijinind expediţiile militare ale lui Garibaldi, cât şi

acţiunea cu caracter general de creare a unui guvern mondial.

În aceeaşi perioadă, Albert Pike era suveran Maestru al ritului scoţian din loja americană. **Mazzini şi Pike au colaborat strâns şi au reorganizat lojile masonice contribuind la eficientizarea activităţii lor în special în domeniul conspirativ.** Ei au hotărât să creeze un for suprem, absolut secret, care în calitate de centrală internaţională să dirijeze toate activităţile. **În forul suprem erau aleşi doar masonii cu un grad de la 33 în sus.**

În scrisoarea sa din 15 august 1871, Albert Pike îi propune lui Giuseppe Mazzini, un plan care prezintă liniile directoare pentru constituirea unui guvern mondial. Să fim atenţi! Era în 1871,15 august! Pentru realizarea planului diabolic de creare a unui guvern mondial masonic au fost stabilite ca fiind absolut necesare trei războaie mondiale.

A – PRIMUL RĂZBOI MONDIAL

Acest război a fost gândit astfel ca o mare putere, Rusia ţaristă să intre sub controlul total al iluminaţilor. **„Pe ruşi îi vom folosi de sperietoare pentru activităţile noastre din restul lumii”** se arată în scrisoare. Se ştie

că în Rusia erau organizate pogromuri împotriva evreilor şi că aceştia se revoltau permanent. Aşa cum vor decurge evenimentele, ruşii comunişti vor constitui principala formă de sperietoare pentru celelalte naţiuni ale lumii.

B – AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL

Al doilea război mondial urma să fie înscenat pentru ca prin manipularea neînţelegerilor dintre naţionalişti germani şi sionişti politici să se declanşeze un conflict major, mondial. Dintr-un astfel de conflict să se extindă zona de influenţă rusească în lume şi să se creeze condiţiile necesare formării statului Israel în Palestina.

C – AL TREILEA RĂZBOI MONDIAL

Izbucnirea celui de-al treilea război mondial a fost gândită a avea la bază contradicţia exacerbată dintre sionişti politici şi arabii islamişti. **„Planul nostru cuprinde extinderea foarte mare a conflictului”** se arată în scrisoarea lui Albert Pike. În ceea ce priveşte acest război se are în vedere a se exacerba conflictul şi prin disputa dură dintre atei şi nihilişti, pentru a crea o tulburare socială generală, nemaipomenită. Combătând cu brutalitate Religia Creştină, francmasonii doreau să impună oamenilor credinţa masonică în Lucifer.

Analizând programul şi concepţia izbucnirii celui de-al

doilea şi celui de-al treilea război mondial, constatăm că în ambele, combatanţii în conflict sunt evreii, lucru străveziu şi în primul război mondial.

Jan van Helsing arată că: **„Declaraţia făcută în parlamentul israelian din 1980, ca Ierusalimul să fie capitala Israelului are la bază planul sioniştilor de a face din Ierusalim, capitala unui guvern mondial”.** Acest fapt l-a anunţat prima dată public Ben Gurion în anul 1962. În fapt, scrisoarea lui Albert Pike, prevede planul masonic desfăşurat pe etape care, în final să ducă la formarea unui mare imperiu masonic, condus de un guvern mondial aservit Iluminaţilor. Istoric, se poate afirma că planul lui Albert Pike a fost însuşit de masoni, care, în timp l-au pus punct cu punct în aplicare. Planul pentru a crea un guvern mondial a fost însuşit de numeroşi oameni politici masoni şi, în diverse ocazii, el a fost expus public, deşi realizarea lui era strict secretă.

Iată ce va declara bancherul Warburg, directorul băncii FED, pe **17** februarie **1950: „Noi vom avea în viitor un guvern mondial indiferent dacă ne convine sau nu! Singura întrebare este numai dacă se va instaura prin violenţă sau pe cale paşnică”.** Trebuie cunoscut că doi reprezentanţi ai familiei Warburg sunt bancheri

evrei din Hamburg, unul din ei ajungând şeful Serviciului de Informaţii în timpul ultimei monarhii din Germania, iar celălalt a ajuns directorul FED în New York. De la evenimentele produse pe 11 septembrie **2001,** cât şi de la războiul americano-irakian se poate afirma că cel de-al treilea război mondial s-a declanşat ca o adevărată **„Cruciadă împotriva Islamului”.**

Să nu uităm că primul război pornit de SUA, împotriva Irakului avea ca principal sprijinitor pe George Bush, un important mason din America, iar cel de-al doilea război declanşat împotriva Irakului şi Afganistanului, l-a avut la timonă pe George W. Bush, fiul preşedintelui mason.

3.7. ALBERT PIKE

Moto:

„Pike a fost (...) unul dintre cele mai mari genii pe care le-a cunoscut vreodată francmasoneria. Era (...) un profesor al adevărurilor ascunse ale francmasoneriei”.

— Cari Claudy

Albert Pike a fost Suveran Mare Comandor al Jurisdicţiei Sudice a francmasoneriei de Rit Scoţian din 1859 şi până la moartea sa în 1891.

Diverse personalităţi l-au caracterizat în felurite moduri pe acest important francmason:

Dr. Robert Watts, francmason de gradul 33 a afirmat despre Albert Pike că era **„cel mai mare savant masonic al lumii”** şi-i lăuda **„cutremurătorul geniu”.** Cari Claudy a scris: **„Pike a fost (...) unul dintre cele mai mari genii pe care le-a cunoscut francmasoneria. Era** (...) **un** profesor **al adevărurilor ascunse ale francmasoneriei”.**

Fără îndoială cel mai important triumf pentru cauza masonică l-a avut lucrarea lui Pike **„Morala** şi **dogma”** publicată în 1871 de către Consiliul Suprem al Gradului 33 Jurisdicţia Sudică a SUA. Henry Clauzen, unul din succesorii lui Pike în funcţia de Suveran Mare Comandor al Masonilor, va elogia lucrarea arătând că ea reprezintă **„o compilaţie inspirată** şi **clasică a propriilor cercetări ale lui Pike”.**

Mulţi ani cartea **„Morala** şi **dogma”** a fost recomandată spre studiu tuturor masonilor, iar la primirea în masonerie, lucrarea era făcută cadou novicelui.

Am arătat că în SUA, mulţi preşedinţi au fost masoni.

Există însă o ierarhie şi fiind mai mici în grad, au fost preşedinţi ai SUA care au primit ordine de la masonii cu grade superioare şi acestea au fost executate rapid şi în mod exemplar. **Disciplina masonică era atent respectată şi verificată, iar liderii politici ai SUA se încadrau exemplar în ea, chiar dacă ei conduceau destinele politice ale omenirii.** Cât de mare era importanţa funcţiei masonice a lui Albert Pike se poate vedea din faptul că Marele Comandor i-a acordat preşedintelui american Andrew Jonson gradul 32 în **„Ritul Scoţian”.** Planul pe care Pike l-a prezentat în scrisoarea sa către Mazzini dovedeşte că masoneria, încă din secolul al XIX-lea, constituia principala forţă politică, care, din umbră, dirija destinele omenirii. Masonii conspirau în secret, iar reprezentanţii lor, la nivelul conducerii statelor puneau în aplicare planurile conspirative pentru prezentul şi viitorul omenirii.

Astăzi, SUA reprezintă jandarmul geoglobal al lumii, dar disciplina masonică continuă să fie aplicată şi respectată. Din 1840, structura organizatorică a francmasoneriei americane va sta sub controlul **„Ritului Scoţian”,** care

rămăsese un instrument de control al coroanei britanice în America

În secolul XIX, activitatea **„Nitului Scoţian”** a dus la conflicte rasiale şi la acte de terorism, ca de exemplu ocuparea Mexicului, în războiul american din anii 1846-1848, campania sângeroasă Ku-Klux-Klanului, etc. Cititorii trebuie să ştie că organizaţia secretă Ku-Klux-Klan a fost fondată în 1866 de către veteranii sudişti adepţii sclaviei negrilor şi avea un caracter terorist şi rasist. Ea a fost desfiinţată în 1877 şi a fost refăcută în Atlanta în 1915. Trebuie ştiut că această organizaţie rasistă avea emblema cavalerilor de Malta. În anul 1843 a fost întemeiat Ordinul B’ritn având la bază comunităţi evreieşti şi reprezentând şi el o lojă masonică secretă. În cuvântarea sa din 4 iulie 1889, Albert Pike a declarat:

„Religia noastră a masonilor celor mai înalţi în grad este credinţa neprihănită în Lucifer. Dacă Lucifer nu **este Dumnezeu, atunci nici Cristos nu este Dumnezeu. Dar ei sunt amândoi Dumnezei. Ştiinţa ne învaţă că** nu **există lumină fără umbră, frumuseţe fără urâciune, alb fără negru. Absolutul poate exista numai prin doi Dumnezei. Lucifer este „Dumnezeul luminii”. Deci Albert Pike era satanist.**

Karl Marx şi Adolf Hitler au fost şi ei satanişti.

La sfârşit de capitol trebuie să rămânem cu o concluzie, care, cunoscând-o, nu ne vom mira niciodată de ce preşedinţii SUA iau uneori măsuri de neînţeles: **Toţi preşedinţii americani care sunt masoni primesc ordine de la fraţii lor masoni superiori. Ei execută rapid, fără să crâcnească ordinele primite şi care au fost concepute în structurile secrete francmasonice.**

3.8. NOI SUNTEM PĂRINŢII TUTUROR REVOLUŢIILOR

Moto:

„Lumea e condusă de interese”.

— Friederich Schiller

În ultimele sute de ani, viaţa în lume s-a transformat de la o revoluţie la alta sau a fost marcată de mari conflagraţii mondiale. A curs mult sânge, s-au făcut manifestaţii uriaşe, s-au strigat lozinci, s-au purtat războaie ideologice vehemente şi în final, forţe oculte au

pus mâna pe frâiele puterii, iar viaţa maselor nu a suferit decât schimbări nesemnificative în sensul satisfacerii tot mai depline a cerinţelor materiale şi spirituale. Frica, nesiguranţa personală sau a comunităţii, viitorul incert în plan existenţial au rămas repere ale vieţii curente. Ce se întâmplă? Vor oamenii să schimbe mersul istoriei făcând revoluţii şi războaie? Sunt sacrificate vieţile a milioane şi milioane de oameni pentru idei neclare, ascunse sub cuvinte efemere cum ar fi: LIBERTATE, EGALITATE, FRATERNITATE, DREPTURILE OMULUI, etc. SUA ţara masonică creată de oculta mondială în structurile ei este ca un model de democraţie? De ce în America s-a născut Ku-Klux-Klanul, rezervaţiile pentru indieni şi ghetourile pentru negri? Nu în SUA a fost ucis Martin Luther King şi a fost asasinat marele preşedinte democrat J.F. Kennedy? Când preşedintele Abraham Lincoln nu a acceptat afacerile de corupţie ale familiei de bancheri Rothschild, nu a fost el eliminat printr-un atentat?

Mihai Eminescu ne arată clar: **„Acolo unde interesul dictează, acolo nu există adevăr”.**

Masoneria ţinteşte ca prin guvernul ei ocult să acapareze puterea mondială şi să conducă lumea în interesul unei aşa zise elite formate din Iluminaţi. Un

francmason deosebit de controversat, între un om de o cultură şi de o valoare deosebită şi un cinic şi revelator nonconformiist, Voltaire arată: **„Istoria marilor evenimente ale lumii nu este altceva decât istoria crimelor”.** Şi mai precis în exprimare este Friederich Schiller care spune**: „Întreaga istorie este lupta mereu repetată a lăcomiei pentru putere cu libertatea”. I**ată ce scrie într-un articol din jurnalul **„Catolic Gazete”** din Londra apărut în februarie 1939: **„Câtă vreme va dăinui printre masoni vreo concepţie morală a ordinii sociale şi câtă vreme orice religie, ori patriotism, orice sentiment al demnităţii nu vor fi lichidate, domnia noastră asupra lumii nu va putea veni. Noi am răspândit spiritul REVOLUŢIEI şi al FALSULUI LIBERALISM printre naţiunile creştine,** pentru a ajunge **să le convingem să se îndepărteze de** CREDINŢA **lor şi** să **le aducem în starea de a le fi ruşine să profeseze** învăţăturile **religiei lor şi să asculte poruncile bisericii lor.** Noi am **adus un mare număr dintre aceştia în stare de a se** transforma **în atei, ba mai mult de a se făli că se trag din** maimuţă.

Le-am insuflat teorii, în **realitate imposibil** de realizat, **precum comunismul, socialismul şi**

anarhismul (...) Noi **suntem părinţii tuturor revoluţiilor (...) Noi suntem maeştri** supremi **ai războiului şi ai păcii (...) „Noi am reuşit să** distrugem **majoritatea tronurilor europene”.**

Trebuie bine înţeles că activitatea masonică se realizează programatic, pas cu pas şi că NOUA ORDINE MONDIALĂ acţionează la nivel mondial având structuri bine articulate în toate ţările din Europa, America şi Asia. Uniunea Europeană, Trilaterala, Banca Mondială, FMI-ul, Clubul de la Roma sunt instrumente cu care masoneria îşi realizează planurile.

Procesul de globalizare la care asistăm are un scop precis: a desfiinţa statele şi naţiunile, iar oamenii deveniţi simpli cetăţeni vor fi transformaţi în sclavi, uşor de exploatat, stăpânit şi utilizat. Un mare politician, Zbigniew Brzezinski arată clar: **„Lumea veche se apropie de sfârşit. Va fi înlocuită cu un nou mod de existenţă. Lumea nouă se va numi «NOUA ORDINE MONDIALĂ»”.**

Capitolul 4

MASONERIA ŞI ROMÂNII

Moto:

„Reţine că scopul scuză mijloacele şi că cel înţelept trebuie să ia, pentru a face bine, toate măsurile, pe care le ia un ticălos pentru a face rău”.

— Adam Weishaupt

În Ţările Române, francmasoneria a pătruns prin mai multe căi:

— În Transilvania, masoneria a apărut încă din 1743, primind ajutor de la o lojă vieneză. Iosif al II-lea ajuns împărat a dispus înfiinţarea unei vaste reţele de loji masonice. Încurajat de „demofilia” manifestată de împărat, Horea (Vasile Ursu Nicola), ţăran iobag va merge la Viena pentru a prezenta situaţia extrem de grea în care se aflau ţăranii români din Transilvania, asupririle şi silniciile la care erau supuşi de nobilii maghiari. Este sigur că Horea a făcut mai multe călătorii la Viena şi se crede că a avut anumite discuţii tainice cu Iosif al II-lea. Împăratul

dorea să găsească un mijloc eficient, puternic şi chiar violent, de a constrânge pe nobilii maghiari să accepte reforme impuse de Curtea de la Viena, care reprezentau de fapt ordine masonice.

Că se dorea acest lucru o dovedeşte faptul că împăratul a vizitat Transilvania în două rânduri şi suveranul s-a interesat direct de soarta românilor şi le-a promis sprijin acestora.

Amploarea şi violenţa „Răscoalei lui Horia” (1784) îl vor speria pe împărat şi Iosif al II-lea nu numai că va da înapoi, dar va da ordine armatei sale să reprime răscoala. Capii răsculaţilor vor fi prinşi, Horea şi Cloşca vor fi martirizaţi, fiind executaţi prin tragere pe roată, iar Crişan s-a sinucis în închisoare.

Răscoala din Transilvania a fost de inspiraţie masonică şi justifică într-un fel scrisorile trimise de francmasonul francez Brissot, împăratului mason Iosif al II-lea, pentru a-i cere graţierea lui Horea, unul din capii acţiunii revoluţionare.

— În 1756 exista o lojă masonică la Iaşi, iar prin prezenţa armatelor de ocupaţie ruseşti, va avea loc iniţierea în masonerie a marilor boieri moldoveni şi munteni. În 1776, funcţiona o lojă în Moldova şi ea avea

printre membrii săi pe: Ion Cantacuzino, Iordache Bals, Neculai Bals, Matei Cantacuzino, Gheorghe Jora, Alecu Bogdan, etc. **Jean-Louis Carra, secretar al domnitorului fanariot Grigore Ghica este considerat ca fiind întemeietorul masoneriei în Moldova.** În 31 iulie 1778, pentru complot împotriva domnului, Constantin Moruzzi porunceşte decapitarea boierilor masoni Manolache Bogdan şi Ioniţă Cuza. Arhimandritul Gherasim din cadrul Mitropoliei Moldovei, a tradus şi a pregătit pentru tipar cartea abatelui francez Pérou **„Taina francmasonilor”** în care erau prezentate informaţii despre ritualurile masonice, etc. În Moldova, domnitorul Alexandru Moruzzi, iniţiat la Sibiu în loja Sf. Andréas, va deveni în 1776 venerabilul lojii de la Iaşi.

În Ţările Române, loja Moldovei a fost cea mai puternică.

„Eteriştii”, influenţaţi de idealurile revoluţionare, democratice şi naţionaliste ale Revoluţiei Franceze au dorit ca prin insurecţia armată să producă eliberarea popoarelor creştine de sub jugul otoman.

„Eteria” a luat forma lojilor masonice şi le va împrumuta ritualul. **„Eteria”** reprezintă numele dat unor societăţi patriotice greceşti create în vederea organizării

luptei împotriva stăpânirii otomane.

Cea mai cunoscută dintre ele a fost **„Philiké heteria” – „Societatea amicală”** creată în 1814, la Odessa. Marii boieri români s-au afiliat cu entuziasm la masonerie, pentru că ei vedeau în aceasta o bază solidă în lupta de eliberare naţională. Din masonerie a făcut parte şi slucerul Tudor Vladimirescu, cel care va conduce **„Revoluţia de la 1821”.** El a fost iniţiat într-o lojă eteristă şi va fi chezăşuit de tovarăşul său de lupte împotriva turcilor, Iordache Olimpiotul, ofiţer în straja domnească. În 1820, Suveranul Mare Comandor al Eteriei a fost generalul principe Alexandru Ipsilanti, fiul fostului domnitor al Ţării Româneşti, Constantin Ipsilanti.

Alexandru Şuţu, ultimul domn fanariot al Ţării Româneşti va divulga la Poartă uneltirile eteriste. **Eteriştii, hotărâţi să-şi pună planul în aplicare, au conspirat la asasinarea Domnului şi la declanşarea insurecţiei armate.** Medicul domnitorului, Christoris, un eterist fanatic, va răzbuna cauza eteristă prin infectarea unei fistule a domnitorului. Acesta va muri în primele zile ale lunii ianuarie 1821, stil vechi. Este momentul în care Tudor Vladimirescu va porni Revoluţia în Oltenia.

4.1. TĂIAT CU SĂBIILE ŞI ARUNCAT ÎNTR-O FÂNTÂNĂ

Moto:

„Rău şi ură, dacă nu sunt, nu este istorie”.

— Mihai Eminescu

Dimitrie Cantemir, a fost prima personalitate română care a făcut parte dintr-o societate secretă europeană. Calitatea care l-a propulsat în rândul elitelor vremii, nu a reprezentat-o domnia sa efemeră, ci excepţionala sa cultură. Considerat un adevărat titan al culturii şi civilizaţiei româneşti, Cantemir a primit recunoaşterea celor mai înalte Academii de pe vechiul continent. Se ştie că el a fost afiliat la Ordinul Rosacrucian, printre ai cărui membri de onoare s-a numărat şi Isaac Newton. O legendă, neconfirmată, din mai multe surse, susţine că după moartea lui Cantemir, capul său a fost înmormântat, cu toate onorurile cuvenite unui iniţiat, într-un cimitir rosacrucian din Scoţia. Revoluţia Franceză a adus în Europa un suflu nou care impunea schimbări socio-politice,

iar masele au înţeles că a sosit momentul prielnic, când ele pot să-şi obţină libertăţi cetăţeneşti.

Boierimea din Moldova şi Ţara Românească ostilă regimului fanariot şi dominaţiei otomane, s-a integrat curentului de eliberare naţională care cuprindea Sud Estul european. Angajarea ei în lupta de emancipare era asociată cu ideea că Rusia îşi va da concursul şi va sprijini în mod substanţial, popoarele creştin-ortodoxe.

În acest sens, academicianul Florin Constantiniu arată: **„Rusia apărea, astfel, în dublă ipostază, de protector militar şi de garant al monopolului politic deţinut de elita boierească”.**

Dan Amedeo Lăzărescu scrie în cartea sa: **„Marii boieri români s-au afiliat în masă la masonerie şi acelaşi lucru l-a făcut şi slucerul Tudor Vladimirescu, erou al războiului ruso-turc din 1806-1812, decorat de ţarul Alexandru I cu ordinul Sf. Vladimir şi înălţat la rangul de parucic (locotenent) în oastea ţarului”.**

Tudor Vladimirescu a fost iniţiat şi primit în loja masonică a Eteriei de către tovarăşul său de luptă împotriva turcilor, căpitanul Iordache Olimpiotul. Eteria reprezenta o societate masonică secretă, organizată şi condusă de Alexandru Ipsilanti, general în armata rusă şi

nepot de fiu al voievodului cu acelaşi nume. În Eterie erau recrutaţi tineri greci care doreau să lupte împotriva ocupaţiei turceşti, în Balcani şi în special pentru eliberarea patriei lor. La 15 ianuarie 1821, trei mari boieri din Ţara Românească, Grigore Brâncoveanu, Grigore Ghica şi Barbu Văcărescu (la ei se vor adăuga mai târziu şi alţii) i-au dat împuternicire lui Tudor Vladimirescu pentru a declanşa o acţiune militar-revoluţionară.

Cuprins de entuziasm patriotic, Tudor va face în prima jumătate a lunii ianuarie 1821, un legământ cu Iordache Olimpiotul şi cu Iordache Farmache, doi militanţi eterişti, să lupte solidari. Cei trei s-au angajat: „(...) **să ducem, prin cea mai dârză activitate, la îndeplinirea planului nostru cel spre obştescul folos şi anume ca, prin puterea armelor noastre, să ne eliberăm de jugul apăsător al barbarilor şi să ridicăm semnul biruitor al crucii izbăvitoare”.** Evenimentele au arătat că până la un moment dat a existat o colaborare între Tudor şi Eterie şi că lupta ambelor părţi s-a conjugat.

Prin acordul semnat de Tudor, misiunea sa era de a crea o diversiune în Ţara Românească încât Poarta să creadă că revoluţia este o mişcare împotriva domnilor fanarioţi şi a clasei boiereşti, mişcare

rămasă în limitele supunerii faţă de înalta Poartă. Proclamaţia de la Padeş a fost redactată în acest sens, denunţând pe asupritorii poporului, fie ei laici sau clerici.

Când Tudor şi-a adunat oastea, el va ocupa toată Oltenia şi va porni spre Bucureşti. Încă de la începutul acţiunii armate între Tudor şi triumviratul boieresc se vor ivi conflicte. **Slucerul Tudor a înţeles că el reprezintă interesul celor mulţi şi nu trebuie să fie instrumentul grupării boiereşti antiotomane.** Între timp, Alexandru Ipsilanti va trece Prutul cu mica sa oştire şi va fi primit cu mare bucurie de Mihai Şuţu şi mitropolitul Moldovei.

Eteriştii au coborât spre Milcov cu scopul ca oastea lor să ajungă la Bucureşti. În ziua de 21 martie/2 aprilie 1821, oastea slugerului Tudor intră în Bucureşti.

Călare, Tudor purta în mână o pâine, nu sabia, iar lângă el un preot cu crucea şi un pandur purtând un steag alb. **Simbolic, Tudor Vladimirescu, ţintea prin acţiunea sa belşug pentru ţară, păstrarea credinţei strămoşeşti şi pacea** pentru toţi **românii. Cu patru zile înainte de intrarea pandurilor lui Tudor în Bucureşti, ţarul Alexandru I, s-a desolidarizat de acţiunea revoluţionară a Eteriei, va dizolva**

organizaţia, iar pe Alexandru Ipsilanti l-a scos din serviciul Rusiei”.

Membră în Sfânta Alianţă, Rusia acţiona ca o putere tipic reacţionară. Faptic, Rusia se opunea luptei pentru independenţă naţională şi drepturi democratice.

Consulul rus la Bucureşti l-a avertizat pe Tudor, că nu îi sprijină acţiunea.

CONCLUZIE! Fără asistenţă politică şi ajutor militar, **a continua lupta cu Poarta Otomană reprezenta** o **adevărată sinucidere.** La întâlnirea dintre Tudor Vladimirescu şi Alexandru Ipsilanti s-au purtat discuţii de tactică şi strategie, cum să-şi coordoneze cei doi comandanţi acţiunile în teritoriu.

Când trupele turceşti au trecut Dunărea şi au continuat acţiunea afluind ameninţător spre Bucureşti, situaţia a devenit deosebit de gravă. Ipsilanti şi-a retras oastea spre Târgovişte, unde voia să-şi organizeze o bază de rezistenţă, iar Tudor Vladimirescu s-a retras cu oştirea spre Piteşti şi a început să facă negocieri cu turcii.

Otomanii au cerut mai întâi depunerea armelor şi apoi alăturarea oştii lui Tudor pentru zdrobirea mişcării masonice eteriste. Înţelegând cât de gravă este situaţia, Tudor a încercat să temporizeze negocierile

şi să acţioneze în funcţie de desfăşurarea evenimentelor. Disciplina severă aplicată armatei sale, absenţa beneficiului obţinut din jafuri şi prăduirea localităţilor prin care treceau, cât şi pericolul trupelor turceşti, au creat mari disensiuni între Tudor şi o serie de comandanţi ai oştirii sale.

Faptul că pe drumul de la Bucureşti spre Goleşti, Tudor a poruncit să fie spânzuraţi douăzeci şi şase de oameni pentru indisciplină şi jaf armat, a creat o foarte mare nemulţumire în oştire. Când comandantul a cerut în scris subordonarea faţă de el, patru căpitani au refuzat şi nu i s-au mai subordonat.

A fost picătura care a umplut paharul. **Un complot a început să se coacă în oştirea lui Tudor şi care-l viza chiar pe comandant.** Ipsilanti era, la rândul lui supărat pe Tudor, căci acesta refuzase să continue colaborarea cu el şi că alesese soluţia să stea rezervat şi să vadă ce se întâmpla în continuare.

În declaraţia dată de Tudor Vladimirescu, în 3 aprilie 1821 arată: **„Eu nu sunt dispus să vărs sângele românilor pentru Grecia şi nu vreau ca printr-o măsură nesocotită şi pripită să întreprind ceva împotriva poporului român”.**

Ca un patriot adevărat, clucerul nu voia să deturneze sensul **„Revoluţiei”** din Ţara Românească în interesul strict al Eteriei.

Socotindu-se trădat, Alexandru Ipsilanti s-a hotărât să-l asasineze pe Tudor. Doi trimişi ai eteriştilor ajunşi în tabăra de la Goleşti, profitând de atmosfera tulbure existentă au căutat să atragă de partea lor pe căpitanii oştirii şi ajutaţi de aceştia, l-au arestat pe slucer. Niciun pandur nu a sărit să-i ia apărarea comandantului.

Tudor Vladimirescu a fost dus la Târgovişte, şi în noaptea de 26 spre 27 mai, stil vechi, anul 1821, a fost torturat cu sălbăticie şi tăiat cu săbiile. Trupul eroului a fost aruncat într-o fântână.

Turcii vor zdrobi oştirea eteristă, iar Ipsilanti a fugit peste munţi în Transilvania, unde a fost arestat de austrieci. **Deşi „Revoluţia de la 1821” a fost înfrântă, ea a adus o mare schimbare în planul politico-social; regimul fanariot a fost abolit, iar domniile pământene au fost reinstaurate în vara anului 1822 prin sprijinul primit de la Metternich şi de lordul Stengford, ambasadorul Angliei la Istanbul.**

4.2. DREPTATE – FRĂŢIE!

Moto:

„Uneori lumina vine dinspre Apus”.

— Victor Duţă

Între anii 1776-1820, evoluţia social-politică, acţiunile revoluţionare, războaiele şi amploarea dezvoltării masoneriei au jucat un rol decisiv în istoria Europei şi Americii.

Cât de importantă era acţiunea masonică şi cât de puternic se infiltrase ea în rândurile marilor personalităţi ale timpului, o dovedesc implicările în activităţi secrete ale francmasoneriei, a regelui Prusiei, Frederic al II-lea, al soţului Mariei Thereza, împărăteasa Austriei, ducele Francisc al Lorenei, şi al feciorilor săi mai mari, viitorii împăraţi ai Germaniei, Iosif al II-lea şi Leopold al II-lea.

Pe la 1825, mai mulţi tineri reîntorşi de la studiile făcute la Paris, au înfiinţat la Bucureşti **„Societatea filantropică”,** sub acoperirea căreia puteau complota împotriva ruşilor şi turcilor care le aservise ţara.

„Această societate ar fi fost inspirată de către francmasonerie” arată Daniel Beresniak în cartea sa. În

1832, Ion Câmpineanu, un mare boier muntean, se va pune ui fruntea unei mişcări conspirative având ca program: **„Actul de unire şi independenţă”.** Aşa cum arată Constantin şi Dinu Giurăscu, în istoria lor **„Luminatul şi patriotul dregător, Ion Câmpineanu va izbuti să plece în străinătate, unde va protesta împotriva încălcărilor ruseşti şi face propagandă pentru programul său, care prevedea înlăturarea protectoratului rusesc şi a suveranităţii turceşti, tributul răscumpărându-se o dată pentru totdeauna, apoi unirea tuturor românilor şi egalitatea claselor sociale, aşadar un program naţional şi revoluţionar”.** Întors în ţară, Ion Câmpineanu a fost arestat şi întemniţat la mănăstirea Mărgineni.

Mult mai revoluţionar va fi programul conjuraţiei lui Dimitrie (Mitică) Filipescu, dat în 1840, program căruia i s-a alăturat şi Nicolae Bălcescu. El prevedea independenţa ţării, egalitatea tuturor în faţa legii, instituirea unei republici democratice, emanciparea şi împroprietărirea ţăranilor prin transformarea lor, în schimbul unei rente în bani, în deţinători viageri ai loturilor avute în folosinţă.

Conjuraţia a fost descoperită de autorităţi, iar

participanţii la mişcarea revoluţionară, au fost arestaţi şi închişi. Mitică Filipescu va muri în temniţă, iar Bălcescu va fi eliberat după trei ani de detenţie, dar având sănătatea zdruncinată.

Într-o zi de toamnă, a anului 1843, pe dealul Filaretului, trei tineri: **Ion Ghica,** nepot de frate al foştilor domnitori Grigore şi Alexandru Ghica, **Nicolae Bălcescu,** boier de treapta a doua, şi **Christian Tell,** căpitan de origine germană, au înfiinţat o organizaţie subversivă, după modelul lojilor francmasonice. Deviza organizaţiei era: **„DREPTATE – FRĂŢIE!”**

Această organizaţie secretă va constitui nucleul care va aduna şi uni toate asociaţiile patriotice secrete din cele două Principate. Ea având sprijinul francmasoneriei europene va face să izbucnească **„Revoluţia din Ţara Românească”,** din iunie 1848, la **Izlaz.** Pentru asigurarea acoperirii diplomatice, conducătorii lojii masonice **„Dreptate Frăţie”** au stabilit contacte secrete cu consulul britanic şi cu cel francez, iar Ion Ghica se va deplasa la Constantinopol pentru a negocia politic cu guvernul otoman şi cu ambasadorii Franţei şi Angliei.

4.3. PRIMĂVARA POPOARELOR ÎN ŢĂRILE ROMÂNE

Moto:

„Stejarul nu creşte pretutindeni, buruienile în tot locul”.

— Mihai Eminescu

Mulţi din intelectualii români, formaţi în secolul al XIX-lea la Paris au primit cu entuziasm masoneria şi au fost iniţiaţi în Loja (masonică) Atheneul Străinilor.

Vasile Alecsandri, Mihail Kogălniceanu, Ion Heliade Rădulescu, C.A. Rosetti, fraţii Golescu, I.C. Brătianu, Alecu Russo, sunt doar câţiva din aceştia. Întorşi acasă, ei au format generaţia paşoptistă, care va fi implicată în Revoluţia din 1848, cât şi în procesul masonic de modernizarea principatelor Române.

Lojile **„Lumina”, „Fraternitatea”, „Fii Columnei lui Traian”, „Steaua României”**, etc. s-au înfiinţat şi au activat la Bucureşti şi la Iaşi. Lui Ion Ghica **„Venerabilul”** acestor loji i s-a mai spus şi **„profesorul”** pentru că utiliza alfabetul masonic secret pentru a-şi cripta corespondenţa

personală. **Sfârşitul deceniului al cincilea al secolului al XIX-lea a marcat a doua revoluţie europeană sub semnul organizării şi desfăşurării conspirative după modelul masonic.**

„Revoluţia de la 1848” a reprezentat o revoluţie a intelectualilor pregătiţi în Apus, aceştia constituind elementul care a reuşit să coaguleze şi să mobilizeze masele pentru eliminarea elementelor reacţionare ale orânduirii feudale, propăşirea naţională şi reforme politico-sociale. Ca un mason ce era, Nicolae Bălcescu arată: **„Va veni ziua fericită, ziua izbânzii, când omenirea se va scula... atunci nu va mai** fi **niciun om rob, nici naţie roabă, un om stăpân pe altul, nici popor stăpân pe altul, ci domnirea Dreptăţii şi Frăţiei”.**

Revoluţiile paşoptiste din Ţările Române au avut două elemente la bază:

a) modelul şi idealurile Revoluţiei Franceze din anul 1848;

b) dezvoltarea societăţii româneşti, care reclama necesitatea unor schimburi politico-economice structurale.

Revendicările revoluţionarilor erau asemănătoare în toate Ţările Române: **se cerea desfiinţarea iobăgiei, a**

dijmelor şi a altor obligaţii ale ţăranilor faţă de stăpânii de pământ, împroprietărirea ţăranilor, abolirea privilegiilor, a rangurilor boiereşti sau nobiliare, libertate individuală, atribuirea funcţiilor după merit, libertatea presei, etc. Aşa cum arată Constantin şi Dinu Giurăscu în istoria lor: **„Revendicarea libertăţii şi egalităţii în drepturi a naţiunii române din Transilvania şi a unirii Principatelor – înscrisă în programul din Moldova – înseamnă definirea şi fixarea de către revoluţionarii români din 1848, a primei etape majore către statul unitar, înfăptuită în 1918”.**

Practic, primăvara revoluţionară din Ţările Române a constituit un triumf al ideologiei masonice din Paris, pe plaiurile noastre. **„Frăţia”** îşi avea modelul ei carbonarii italieni. **Ion Ghica recunoaşte că Nicolae Bălcescu a fost apostolul cel mai ager şi mai zelos al ei. Gh. Platon vede în Revoluţia paşoptistă punctul de convergenţă a patru revoluţii: demografică, agrară, industrială şi ideologică. În Moldova,** evenimentele revoluţionare s-au desfăşurat în trei zile (27-29 martie 1848, stil vechi). Un comitet format din 16 boieri printre care se aflau Grigore Cuza, Mihail Kogălniceanu şi

Costache Rolla, a fost însărcinat să înfăţişeze Domnului o petiţie cuprinzând 35 de puncte. Se cerea între altele: **„grabnica îmbunătăţire a stării locuitorilor satelor”, îmbunătăţirea administraţiei (justiţie, armată, finanţe, reforme şcolare, ridicarea cenzurii, înfiinţarea unei gărzi cetăţeneşti, dizolvarea Obşteştei Adunări, etc.)**

Pe când revoluţionarii negociau cu Domnul, boierii progresişti şi un număr mare de orăşeni s-au adunat în casa şi grădinile lui Alexandru C. Mavrocordat şi în casa lui Constantin Sturza. S-a ordonat arestarea căpeteniilor mişcării şi o parte din aceştia urmau să fie surghiuniţi în Turcia. Cumpărând echipajul barcazului, revoluţionarii arestaţi ajunşi la Brăila, iar la intervenţia vice-consulului englez vor fi eliberaţi. Redobândind libertatea, revoluţionarii trec prin Transilvania şi se vor refugia în Bucovina. Câţiva boieri au încercat să răscoale ţăranii de pe moşiile lor, dar fără succes.

Dan A. Lăzărescu arată: **„Revoluţia masonică din Moldova a eşuat lamentabil din primele două zile, căci i-a lipsit cu totul suportul politic extern şi mai ales cel lăuntric”.**

În Bucovina, aflat în exil, Mihail Kogălniceanu a redactat

un program intitulat **„Dorinţele partidei naţionale din Moldova”,** care reprezintă un document cu mult mai radical decât cel întocmit la Iaşi. Iată câteva idei pe care le stipula în document Kogălniceanu: **condamnă Regulamentul Organic (ceea ce nu făcea memoriul de la Iaşi), cerea „neatârnarea administrativă şi legislativă în toate cele din lăuntru fără amestec a orice puteri străine”, egalitate în drepturi civile şi politice, garantarea individului şi domiciliului, libertatea tiparului, învăţământ egal şi gratuit, secularizarea mănăstirilor închinate, desfiinţarea rangurilor şi privilegiilor, împroprietărirea ţăranilor prin despăgubire, eliberarea robilor ţigani şi altele. Partida Naţională cerea Unirea Moldovei cu Ţara Românească, şi această construcţie constituie „cheia de boltă fără de care s-ar prăbuşi edificiul naţional”.**

Revoluţia din Ţara Românească s-a bucurat de sprijinul din administraţie şi din armată.

Conducătorii lojei masonice **„Dreptate – Frăţie”** au constituit un comitet revoluţionar secret, care, la Bucureşti va pune în practică indicaţiile cu care au venit de la Paris. Acţiunea revoluţionară a început pe 9 iunie, la Izlaz, unde

autorităţile militare şi civile erau de partea revoluţionarilor.

Ion Heliade Rădulescu a citit **„Proclamaţia”** care cuprindea 22 de articole, revendicând: **„Independenţa... administrativă şi legislativă pe temeiul tratatelor lui Mircea şi Vlad şi neamestec al niciunei puteri din** afară în **cele din întru ale sale”, suprimarea rangurilor sociale, împroprietărirea ţăranilor, „emanciparea mănăstirilor închinate locurilor sfinte”, desfiinţarea robiei, ele.**

În **„Proclamaţia de la Izlaz” nu se vorbea de Unirea Principatelor”.** În aceeaşi zi, la Bucureşti, trei tineri au tras cu pistolul în Gheorghe Bibescu. Domnul a scăpat doar trăgând o spaimă straşnică şi având un epolet smuls de un glonţ. **Pe 11 iunie, la semnalul dat de clopotul Mitropoliei, mulţimea se adună cu steaguri, cocarde şi eşarfe tricolore şi se îndreaptă spre palatul domnesc. Bibescu, ştiind că armata nu-i de partea lui şi că ofiţerii superiori au declarat că armata va apăra ţara de duşmani, dar nu va vărsa sânge de român, acceptă noua constituţie, de fapt Proclamaţie, şi aprobă formarea unui guvern provizoriu. La 12 iunie consulul rus părăseşte Bucureştiul protestând formal împotriva noii**

orânduiri, iar Domnul, de frică, abdică pe 13 iunie 1848 şi se retrage la Câmpulung. Puterea a fost preluată de guvernul provizoriu prezidat de mitropolit.

În guvern erau: Heliade, Ştefan Golescu, Tell, Magheru, iar printre secretari se numărau: C.A. Rosetti N. Bălcescu, I.C. Brătianu şi A.G. Golescu.

Guvernul începe să dea decrete şi să guverneze ţara. Cel dintâi decret a fost crearea steagului naţional având culorile, roşu, galben, albastru şi deviza **„Dreptate – Frăţie”.** Al doilea decret hotăra desfiinţarea rangurilor civile (titlurile boiereşti). Al treilea decret impunea desfiinţarea cenzurii. Vor urma decrete stipulând înfiinţarea guardiei naţionale, desfiinţarea pedepsei cu bătaia şi a pedepsei cu moartea, eliberarea deţinuţilor politici şi... mai târziu, decretul prevăzând desfiinţarea robiei ţiganilor.

Cercurile conservatoare şi reacţionare se opun măsurilor luate şi pun la cale un complot condus de coloneii I. Odobescu şi I. Solomon. Va fi arestat guvernul şi se părea că toată Revoluţia s-a încheiat cu victoria reacţiunii.

Dar populaţia Bucureştiului se mobilizează şi sub conducerea Anei Ipătescu şi a lui Toma Gheorghiu, eliberează guvernul. Cad în luptă opt revoluţionari şi vor fi

numeroşi răniţi. **Conspiraţia conservatoare continua!** Se răspândeşte zvonul că trupele ţariste au intrat în ţară şi că înaintează rapid...

Guvernul se va retrage la Târgovişte. Reacţia populară hotărâtă, va determina revenirea şefilor Revoluţiei la Bucureşti. **Declaraţiile de fidelitate faţă de înalta Poartă ale liderilor, au determinat în prima fază a evenimentelor, o atitudine binevoitoare faţă de Revoluţie.**

Atitudinea anti-rusă a revoluţionarilor, era împotriva intereselor ruseşti, şi turcii au folosit-o în mod abil. Diplomaţia ţaristă, care vedea că **„Revoluţia”** era împotriva protectoratului rusesc, intervine la **„Poartă”** şi cere restabilirea ordinii în Ţara Românească. **Amestecul rusesc provoacă la Bucureşti, în mase, o reacţie puternică şi într-un gest simbolic, pe Dealul Mitropoliei, după ce a fost purtat cu mare alai şi bocete prin tot oraşul, va fi ars, filă cu filă, exemplarul oficial al Regulamentului Organic şi al Arhondologiei, cartea care cuprindea numele şi rangurile tuturor boierilor.** Generalul Duhamal, care avea sub supraveghere Principatele Române, a primit ordinul din partea ţarului să provoace prin orice mijloace o

ciocnire sângeroasă între trupele otomane şi forţele armate revoluţionare. Acest lucru se va întâmpla la bariera Mihai Vodă, când trupe turceşti s-au ciocnit cu campania de pompieri condusă de căpitanul Zăngănescu. Artileria otomană a deschis focul fără nicio provocare, iar ostaşii români s-au aruncat în luptă cu vitejie şi curaj şi au capturat tunurile turceşti, le-au întors şi au tras în oastea păgână provocând pierderi însemnate. **După acest eveniment, în Principate „ordinea" va fi restabilită prin intervenţia ruso-turcă.**

Toate căpeteniile Partidei Naţionale au fost arestate şi transportate pe Dunăre, în condiţii grele de detenţie. La Belgrad li s-a dat drumul. Noua stăpânire a dat decrete prin care erau exilaţi cei mai importanţi fruntaşi revoluţionari.

„Revoluţia din Ţara Românească" s-a realizat având o puternică mişcare de mase. Ea va implanta idei care vor pătrunde în conştiinţa populaţiei şi vor rodi în timp. Iată câteva din acestea: egalitatea tuturor cetăţenilor în faţa legilor, suprimarea titlurilor boiereşti, secularizarea averilor mănăstireşti, împroprietărirea ţăranilor, legea învăţământului, ideea unităţii naţionale, etc. **Prin propaganda desfăşurată în Apus de capii**

„Revoluţiei” exilaţi, mulţi din aceştia fiind francmasoni legaţi de loje franceze sau germane, se va realiza un puternic curent al opiniei publice şi guvernamentale în favoarea Principatelor.

Revoluţia de la 1848 a reprezentat o revoluţie a intelectualilor (în general masoni) care au reuşit să convingă masele să adere la lupta pentru a pune bazele **„României moderne”.** În ceea ce priveşte **„Revoluţia din Transilvania”,** ea a început ca o continuare a revoluţiilor izbucnite la Viena şi la Budapesta, dar a avut mai ales o componentă specific socială şi naţională de respingere a unirii Transilvaniei cu Ungaria. În 1848, în imperiul austriac au avut loc revoluţii cu caracter masonic. Sub conducerea lui Kossuth şi-a proclamat Ungaria independenţa şi Dieta va vota anexarea Transilvaniei la statul maghiar. Românii nu puteau accepta această hotărâre samavolnică şi totodată ei cereau drepturi egale cu saşii şi ungurii din Ardeal. În zilele de 3-15/15-17 mai 1848, lângă Blaj, pe Câmpia Libertăţii, s-au adunat zeci de mii de români având în frunte pe cărturarii lor. **La marea adunare au participat: Simion Bărnuţiu (care a ţinut o cuvântare), Avram Iancu, Ion Buteanu. Adunarea din „Câmpia Libertăţii” votează o rezoluţie în patru**

puncte prin care „naţia română se declară şi se proclamă (...) de sine stătătoare şi (...) parte integratoare a Transilvaniei pe temeiul libertăţii egale” şi (...) „depune jurământ de credinţă către împărat şi către patrie”. A doua zi se va completa rezoluţia cerându-se reprezentare proporţională în toate procesele de conducere şi administrare a ţării, libertatea presei şi de întrunire, şcoli de tot felul, universităţi, etc.

Subliniem în mod deosebit că în „Revoluţia din Transilvania” s-a protestat solemn şi vehement împotriva unirii cu Ungaria. Pe Câmpia Libertăţii s-a strigat din toate puterile **„Noi vrem să ne unim cu ţara”,** se dorea unirea cu Moldova şi cu Ţara Românească. La sfârşitul lunii iunie, românii din Banat, sub conducerea lui Eftimie Murgu, vor vota o rezoluţie în opt puncte în care se cere **„egala îndreptăţire”.** Revoluţionarii lui Kossuth, nu văd cu ochi buni evoluţia **„Revoluţiei Române din Transilvania”** şi prin teroare, epurare etnică şi asasinate în masă de ţărani, preoţi şi cărturari români, caută să stăvilească amploarea **„Revoluţiei”** şi să supună Transilvania ordinii maghiare. Armatele austriece sunt învinse de revoluţionarii unguri şi aceştia ocupă cea mai mare parte a ţării. Numai în Munţii

Apuseni, ungurii nu pot pătrunde şi chiar vor fi învinşi la Abrud, Fântânele şi Ponor. Avram Iancu este sufletul rezistenţei românilor în Apuseni. Aici Iancu, va imita organizarea legiunilor romane şi va dirija pe români să lupte împotriva invadatorilor unguri.

Şi masonii au făcut repetate încercări de a apropia pe revoluţionarii români de cei unguri, dar deşi ţelul era comun, desfiinţarea stăpânirii austriece, a relaţiilor feudale, etc. guvernul prezidat de Kossuth nu a vrut să recunoască drepturile românilor. Mai mult, armatele lui Kossuth au masacrat cca.40.000 de români. Evenimentele se precipită şi Curtea de la Viena cere ajutor armatei ţarului.

Când în 14 iulie 1849, L. Kossuth, Cezar Boliac şi Nicolae Bălcescu au semnat un proiect în 18 puncte care cuprindea şi o declaraţie de principiu, recunoscând românilor drepturile naţionale minimale, era prea târziu. **Crimele abominabile făcute de maghiari împotriva românilor au condus la înăsprirea relaţiilor dintre revoluţionarii români şi unguri.** Încercarea lui Bălcescu de a media reconcilierea româno-maghiară a fost un adevărat eşec. Cine a fost Lajos Kossuth? Om politic şi publicist ungur, Kossuth (1802-1894) a fost unul din

conducătorii masoni ai Revoluţiei din anii 1848-1849 desfăşurate în Ungaria. După **„Declararea independenţei”** (14 aprilie-13 august 1849) Kossuth a ajuns guvernator al statului şi a luat o serie de măsuri radicale nu legate de grofii unguri, ci în special de români, mai ales a fost de o crudă brutalitate cu preoţii şi cu intelectualii satelor din Transilvania. Când „Revoluţia” a fost înăbuşită, Kossuth a emigrat mai întâi în Turcia, a stat în Marea Britanie şi s-a stabilit în Italia, unde a şi murit. După înăbuşirea **„Revoluţiei”,** Curtea de la Viena a păstrat faţă de români şi unguri o atitudine echivocă. În L853 se înfiinţează o mitropolie a românilor uniţi, iar în 1863 una pentru românii ortodocşi. **Recunoaşterea românilor ca naţiune va avea loc** în **1863, când Dieta s-a întâlnit** la **Sibiu, deşi împăratul Franz Iosef o consfinţise în Constituţia dată la 20 februarie/4 martie 1949.**

4.4. UNIREA PRINCIPATELOR

Moto:

„Unirea multora, oricât ar fi de neînsemnată, dă

puterea; din ierburi se împleteşte funia care leagă pe elefant”.

— PANCIATANTRA

Conferinţa internaţională din 1858, organizată după războiul Crimeii, a hotărât ca Principatele Române să fie autonome, dar nu independente. Ele continuau să plătească tribut turcilor, iar cei doi domni primeau învestitura de la sultan. Pierzând războiul, Rusia a fost obligată să renunţe la protectoratul exclusiv asupra Ţărilor Române şi retroceda sudul Basarabiei şi gurile Dunării-Moldovei.

În felul acesta, cele două Principate urmau să rămână separate, având fiecare o adunare legislativă aleasă. Activitatea masonică în Principate (până atunci suspectată şi penalizată) s-a dezvoltat. Astfel, un negustor francez, stabilit la Bucureşti, va lua iniţiativa şi va forma loja masonică **„Steaua României”** aflată sub obedienţa Marelui Orient al Franţei. A urmat o proliferare a lojilor masonice în Ţara Românească şi Moldova având ca venerabili pe Petrache Poenaru (fost secretar al slucerului Tudor Vladimirescu), C.M. Burlan (profesor educat în Germania şi Franţa), Ion Zalomit (rector al Universităţii din

Bucureşti), Dimitrie Iancu, etc. În Moldova întâlnim venerabili de loji pe: Constantin Negruzzi, Scarlat Rosetti, Simion Bărnuţiu (profesor), Dimitrie Gusti (viitor primar la Iaşi, deputat, senator, ministru), etc.

Divanurile ad-hoc alese în 1857, au cerut unirea Moldovei cu Ţara Românească, într-un singur stat numit România, condus de un prinţ al unei dinastii europene. El trebuie să beneficieze de autonomie şi să fie neutru. Punerea în fruntea ţării a unui principe străin era legată de necesitatea de a stăvili din pornire luptele interne pentru putere, cât şi intervenţiile puterilor vecine în viaţa noului stat. Turcia, Austria şi Anglia s-au opus formării statului român din motive diferite. Istanbulul şi Londra doreau păstrarea integrităţii Imperiului Otoman, iar formarea statului român ar fi creat tocmai ruperea acestuia din imperiu. Curtea de la Viena se temea că formarea statului român ar impune şi unirea Transilvaniei şi ruperea acesteia de Imperiul Austriac, întrucât Conferinţa de la Paris, nu interzice explicit alegerea aceleiaşi persoane ca domn în ambele Principate, **unioniştii (masoni) l-au ales pe colonelul Alexandru Ioan Cuza, domn al Moldovei (5 ianuarie 1859), apoi şi al Ţării**

Româneşti (24 ianuarie 1859). Presiunea maselor s-a exercitat din plin asupra Camerei elective în zilele de 22 şi 23 ianuarie. Mulţimea celor strânşi pe Dealul Mitropoliei, era formată din meseriaşi, negustori şi ţărani veniţi din satele din jurul Bucureştilor. Sub această puternică presiune revoluţionară a fost ales domn şi al Ţării Româneşti, pe 24 ianuarie 1859, tot Alexandru Ioan Cuza. **De remarcat faptul că, numele lui Cuza nu apare în nicio acţiune politică, înainte de alegerea sa.** Ceea ce trebuie însă cunoscut este faptul că Alexandru Ioan Cuza, era mai înainte de alegerea sa ca domnitor în **„Venerabilul** lojei **„Steaua Dunării”** urmând în demnitate după Ion Brătianu. **Se poate afirma că alegerea în funcţia de domn al Principatelor Române a lui Cuza, aşa cum arată Daniel Heresniak, s-a realizat „prin eforturile conjugate ale masonilor români şi francezi”.**

Ajutat şi sfătuit de către marele om politic, cărturar şi ministrul său, Mihail Kogălniceanu, care era şi francmason, Cuza va organiza noul stat conform principiilor liberale. Domnitorul Cuza a fost una din cele mai reprezentative personalităţi politice ale epocii, un bărbat frumos, elegant, curajos, voluntar, inteligent, abil, hotărât să meargă până

la capăt în acţiunile întreprinse. **El s-a făcut iubit de popor.** Reformele lui Cuza au fost importante şi au dus la restructurarea vieţii politice, economice, şi culturale în Principatele Unite.

S-a realizat formarea unui singur guvern, un singur parlament, iar capitala ţării a devenit Bucureştiul. Bătălia cea mai mare s-a dat pe elaborarea legii agrare, care de fapt a reprezentat câmpul de bătaie între conservatori şi liberali.

Atenţie! Nu puteau fi înlăturate elementele specifice orânduirii feudale fără o împroprietărire a ţăranilor şi modificarea statutului social (acesta reprezenta un obiectiv masonic de primă importanţă). Luptele din parlament au fost dure, dar impasul era total.

O altă problemă era cea a secularizării averilor mănăstireşti. La început, s-a discutat despre mănăstirile închinate, ca până la urmă, pentru a nu se crea discriminări, s-a pus problema secularizării tuturor averilor mănăstireşti. Cel care era principalul oponent al lui Cuza în aprobarea legii rurale, era Barbu Catargiu, şeful partidului conservator. Acesta susţinea că: **„Dacă vreţi să faceţi pe ţăran liber, nu-l învăţaţi a hăpăi ce este al**

altuia”.

Barbu Catargiu, va propune ca emanciparea ţăranilor să se limiteze la persoana ţăranului. **„Daţi ţăranilor libertate şi ei vor cumpăra pământ, cât vor socoti de trebuinţă (...) şi apoi ce credeţi că nu mai în proprietatea cea mică stă scăparea şi puterea unei ţări”.**

În anul 1862 a avut loc un atentat asupra primului ministru, Barbu Catargiu. Sunt indicii care arată că asasinarea lui Barbu Catargiu s-a efectuat de către oamenii lui Alexandru Ioan Cuza. Şi după moartea lui Barbu Catargiu care se opunea în mod constant împroprietăririi ţăranilor şi era de acord numai cu emanciparea personală a ţăranului, chiar şi după legea secularizării averilor mănăstireşti, discutarea reformei agrare a rămas în impas. Văzând că nu poate înfrânge rezistenţa conservatorilor, Cuza dă o lovitură de stat după modelul creat şi pus în aplicare de Napoleon al III-lea, la 2 decembrie 1851. Era un principiu masonic care a avut succes de mai multe ori în istorie.

Cuza a dizolvat Adunarea electivă şi a promulgat o nouă Constituţie, care întărea puterile Domnului în detrimentul

legislativului. Va fi dată şi o nouă lege electorală, care sporea foarte mult numărul alegătorilor, favorizând astfel apariţia în parlament a unor personalităţi politice, pe placul domnitorului.

Academicianul Florin Constantiniu arată că: **„Dacă în 1859, românii învinseseră prin politica «faptului împlinit», de astă dată Domnul pune el în practică aceeaşi politică şi cu acelaşi succes”.**

Prin vizita lui Cuza la Istanbul, Domnul a obţinut recunoaşterea actului său de autoritate.

Legea reformei agrare va fi promulgată la 14/26 august 1864. Prin această lege, domnitorul mason dă o lovitură mortală rânduielilor feudale din Principate şi rămâne în istorie ca un mare binefăcător al satului şi ţăranului român. Reforma agrară cu limitele ei, a constituit un punct de cotitură în programul capitalismului, în ţara noastră.

În ceea ce priveşte politica externă, Cuza a sprijinit mişcările revoluţionare, care se opuneau opresiunii popoarelor aservite celor trei imperii: pe polonezi în Rusia, pe unguri în Austria, pe bulgari şi sârbi în Imperiul Otoman. Tot în timpul lui Cuza, s-a realizat şi dezrobirea ţiganilor. Domnitorul a stipulat prin lege obligativitatea instrucţiei publice.

Dan Amedeo Lăzărescu arată că: **„Răsturnarea Domnului Unirii, Alexandru Ioan Cuza (1859-1866) de către aşa-zisa Monstruoasă Coaliţie, s-a făcut cu concursul marii majorităţi a oamenilor politici români, cinstiţi şi patrioţi, revoltaţi de regimul personal de cârmuire şi corupţie, instaurat de domnitor în urma loviturii de stat de la 2 mai 1864 şi a impunerii Statutului lui Cuza”.**

Ţara se afla într-un real pericol. Ruşii unelteau **„dezunirea Principatelor”.** Agenţii ruşi au organizat o mişcare separatistă la Iaşi sub lozinca: **„Jos Unirea”** condusă de un boier rusofon, Nicolae Rosetti Roznoveanu. Cuza îşi tăcuse un mare număr de duşmani. Moşierii erau nemulţumiţi că li se expropriase o parte din pământuri, politicienii acuzau Domnul că instaurase dictatura, iar la cele arătate au apărut şi probleme financiare grave, cum ar fi cea a neplăţii lefurilor, etc.

Marile calităţi ale lui Cuza erau umbrite de o viaţă imorală, dezordonată, cu chefuri şi beţii permanente într-o companie de ultimă speţă. Un exemplu îl reprezintă Cezar Librecht, directorul general al poştelor şi telegrafului, prieten al lui Cuza, care avea o moralitate îndoielnică. Când Domnitorul a plecat în Germania, la Ems, ca să-şi

îngrijească sănătatea, în august 1865, va izbucni o mişcare de stradă, care va fi înăbuşită.

Marele om politic (important mason al epocii) Ion C. Brătianu va fi arestat. În timp, forţele ostile Domnitorului, s-au coalizat şi au format **„Monstruoasa Coaliţie”.**

Astfel, în modul cel mai paradoxal, liberalii îşi dădeau mâna cu conservatorii pentru a-l răsturna pe Cuza. În noaptea de 11/23 februarie 1866, conjuraţii pătrund în Palat, având gărzile alături de ei, şi îl obligă pe Domn să iscălească actul de abdicare. **De subliniat, că la acţiune au participat fraţii Golescu, fraţii Brătianu, C.A. Rosetti, Manolache Costache Iepureanu, Ion Ghica, Gheorghe Grigore Cantacuzino, Dimitrie Sturza, Petre P. Carp ca şi toţi ofiţerii garnizoanei Bucureşti.** Se poate afirma că **„oamenii Domnului”** din francmasonerie au participat direct la detronarea lui. Un punct care rămânea de rezolvat, era acela de a pune în fruntea statului român, un principe străin care să asigure continuitatea în domnie şi totodată o poziţie echidistantă faţă de forţele politice din interiorul ţării.

Domnul Unirii şi al marilor reforme, va muri în exil, la 3/15 mai 1873, la Heidelberg, în Germania. Trupul marelui

ctitor al Unirii, a fost înmormântat la Ruginoasa, iar la înmormântare au participat mii de ţărani.

4.5. ION C. BRĂTIANU

Moto:

„Un mare om politic e un om cu har. El face posibilă existenţa comună a oamenilor prin spiritul lui de organizator şi legiuitor”.

— Petre Ţuţea

Ion C. Brătianu (1821-1891) a fost unul din cei mai importanţi oameni politici români din secolul al XIX-lea. A participat activ la Revoluţia din Ţara Românească de la 1848, şi a fost membru al guvernului provizoriu (revoluţionar), iar după eşuarea revoluţiei a trăit în exil la Paris. În Franţa, I.C. Brătianu a continuat activitatea masonică. La Paris, Brătianu a avut mari probleme cu poliţia împăratului Napoleon al III-lea căci a participat la un atentat împotriva suveranului. Se ştie că Louis Napoleon a fost mai întâi ales preşedinte al **f**ranţei după Revoluţia de la 1848. El a devenit odios revoluţionarilor când a dat o

lovitură de stat şi s-a impus ca împăratul Franţei, începând cu data de 2 decembrie 1852. Arestat de poliţia imperială, Ion C. Brătianu a fost judecat şi condamnat la trei ani de închisoare şi la 3000 de franci amendă penală. Brătianu a fost apărat de marele avocat liberal Jules Favre. La percheziţia făcută acasă, revoluţionarului român, i s-au găsit manifeste antiimperiale şi presă clandestină. Întors în ţară cu gradul masonic 18, el apare ca membru fondator al lojii „Steaua Dunării" din Bucureşti, din care mai făceau parte: C.A. Rosetti, Cezar Boliac, Cristian Tell şi probabil fraţii Golescu. Cel dintâi Venerabil Mare Maestru al lojii a fost I.C. Brătianu asistat de fratele său Dimitrie şi de poetul Constantin Rosetti. Principatele Române se aflau în perioada alegerilor electorale, atât pentru stabilirea membrilor Divanului Ad-hoc, cât şi pentru alegerea Domnului. Activitatea politică a fost în acea perioadă, efervescentă. În luna octombrie 1857, s-au votat cele patru puncte programatice în cele două Divane ale Ţării Româneşti şi Moldovei, care au prefigurat acţiunea majoră de regenerare politică şi socială în sensul formării statului român intra-carpatic.

Cele patru puncte programatice stipulau Unirea Principatelor sul) un principe străin, dintr-o dinastie

suverană din Europa apuseană, autonomia ţării conform Capitulaţiilor cu Poarta Otomană, un guvern constituţional şi o adunare parlamentară-reprezentativă. Conferinţa de la Paris din 1858, a hotărât ca Principatele Române să fie autonome şi independente. La articolul 46 din Convenţie se convenea desfiinţarea tuturor privilegiilor de clasă în Ţările Române. O menţiune, împăratul francez. Napoleon al III-lea a dat un sprijin substanţial politic pentru ca dorinţele oamenilor politici români să fie împlinite. Prin Unirea Principatelor, Domn va fi ales Alexandru Ioan Cuza. La această importantă acţiune şi-a adus un aport extraordinar şi Ion C. Brătianu.

Împăratul Napoleon al III-lea, a stăruit timp de 10 ani (1856-1866) să triumfe principiul naţionalităţilor (în vogă în masoneria acelor timpuri), în numeroase regiuni ale Europei, începând cu Principatele Române. Ajutat şi sfătuit de către ministrul său, Mihail Kogălniceanu, care era şi el francmason, Cuza a organizat noul stat conform ideologiei liberale.

După ce în prima fază a Unirii, I.C. Brătianu a fost un susţinător înflăcărat al lui Cuza, începând din anul 1861, marele politician a intrat în rândul celor care i-au făcut

opoziţie domnitorului şi a contribuit direct la detronarea lui.

Ion C. Brătianu este politicianul care a mijlocit venirea pe tronul principatelor Unite, a unui principe străin, Carol de Hohenzollern. Prim-ministru între 1876 şi 1888, Brătianu a fost unul din sfetnicii cei mai apropiaţi ai regelui. I.C. Brătianu a fost unul din fondatorii Partidului Naţional Liberal şi a fost şi preşedinte al acestuia.

Pe plan intern, Brătianu a avut un rol esenţial în elaborarea şi aplicarea sistemului constituţional parlamentar democratic.

Guvernul condus de Brătianu, a iniţiat măsuri pentru consolidarea monarhiei prin adoptarea legii succesiunii la tron (1880) şi proclamarea Regatului (1881), pentru stimularea industriei şi organizarea finanţelor ţării.

Petre Ţuţea, într-un aforism al său spunea **„Un mare om politic e un om cu har. El face posibilă existenţa comună a oamenilor, prin spiritul său de organizator”.**

Noi credem că Ion C. Brătianu a fost **„un mare om politic cu har”** care se înscrie printre cei care au luptat extraordinar pentru fundamentarea statului român. De numele lui Ion C. Brătianu sunt legate câteva evenimente

excepţionale:

- **— Unirea Principatelor;**
- **— Aducerea în fruntea ţării a lui Carol I:**
- **— Obţinerea independenţei (1877) faţă de Poartă;**
- **— Proclamarea Regatului (1881).**

Capitolul 5

CONSPIRAŢIA BANCHERILOR

„La fel ca şi tine, cred sincer că instituţiile bancare sunt mai periculoase decât o armată pusă pe atac”.

Thomas Jefferson

Violenţa, banii şi cunoaşterea constituie cei trei factori specifici ai manifestării puterii. Armele şi armatele pe de o parte, reprezentând forţa şi violenţa, iar ştiinţa pe de altă parte constituind cunoaşterea sunt ombilical legate de bani şi de avere. Greu sau chiar imposibil îţi va fi să ai o armată puternică şi de temut sau să posezi o civilizaţie înaltă în care să profiţi de toate beneficiile dezvoltării ştiinţei şi tehnologiei, fără ca să dispui de bani, de foarte mulţi bani. Un vechi şi înţelept proverb dă explicaţia:

„Banul e o mică roată Ce-nvârteşte lumea toată”!

Adevăratul iniţiator al **„conspiraţiei bancherilor”** a fost nu o societate secretă sau un club aristocratic, ci însuşi bancherul evreu Mayer Amschel Rothschild. **Acesta**

a iniţiat în 1773 o întâlnire secretă a 12 mari bancheri, cărora le-a expus planul său pentru a conduce lumea, utilizând pârghii financiar-bancare.

Bancherul Rothschild şi-a dat seama că cea mai bună metodă de a face averi uriaşe, o constituia aceea de a împrumuta bani diferitelor puteri europene, cu dobânzi ridicate. Experienţa istorică demonstra că regii sau guvernanţii restituiau greu, chiar foarte greu împrumuturile şi chiar evitau să-şi respecte cămătarii, încercând, adesea, să-i elimine, fie arestându-i, fie chiar ucigându-i.

În această situaţie dificilă, bancherul Rothschild a găsit soluţia ca finanţatorii să aibă capacitatea de a putea interveni în politica naţională sau internaţională a puterii: **„Capcana, arată Miguel Pedrero, consta în finanţarea duşmanului, în cazul în care regele sau guvernul încearcă să se îndepărteze de la linia trasată de către marele bancher”.** Pornind de la această strategie financiar-bancară, Mayer Amschel Rothschild şi-a răspândit prin Europa fiii, şi cu ajutorul lor şi al altor bancheri, a intrat abil, dar energic, în politica de a conduce, dirija şi a alcătui planuri de viitor pentru a influenţa manifestările puterii atât la nivelul naţional, cât şi

în cel global.

De la întâlnirea celor 12 bancheri evrei, efectuată la Frankfurt, în 1773, s-a născut **„MAREA CONSPIRAŢIE A BANCHERILOR”.**

Metoda lui Rothschild era războiul. Finanţarea unui guvern funcţiona exact ca aceea a unei simple persoane care-şi cumpăra un bun, de exemplu o casă. Dacă clientul nu-şi poate plăti ratele, banca (bancherul) îi va lua casa. Cu ce-l va obliga banca pe client? Cu un alt client interesat de case. La finanţarea guvernelor era acelaşi lucru. Nu se finanţa tot un guvern, ci se împrumuta bani şi altor guverne. Banchetul (banca) avea grijă ca ambele ţări finanţate să fie la fel de puternice, inegalitatea dintre ele apărând tot din finanţare. În mod practic, ţara care nu-şi va plăti datoriile, va fi ameninţată de o altă ţară cu războiul. Aşa a procedat familia Rothschild în Războiul de secesiune dintre Nord şi Sud. În SUA, victoria Nordului n-a avut la bază doar principii şi factori psihologici, ci în primul rând, a fost legată de finanţarea efectuată de bancheri conform planului lor de interese.

Mulţi nu înţeleg ce s-a întâmplat cu ascensiunea şi cu prăbuşirea lui Napoleon Bonaparte. Fraţii Rothschild au început în Europa o conspiraţie numită de istorici

„echilibrul de forţe”. Când Napoleon a dat Franţei o anumită putere şi strălucire, bancherii au format imediat un bloc de ţări care, aliate, au constituit o putere contrabalansând puterii formată de Revoluţia Franceză.

Forţele A ŞI B erau finanţate de fraţii bancheri. A fost creată şi o, a treia putere, Anglia care-l avea mare bancher pe Nathan Rothschild. Anglia era puterea suverană în Europa. Arbitru între forţele A ŞI B era Anglia. Marea Britanie se afla permanent de partea celui care câştiga războiul.

Jan van Flelsing arată: **„Puterea casei Rothschild, prin eficienţa acestei politici a crescut aşa de mult încât, la începutul secolului XX controla 50% din averea omenirii”.**

Într-o scrisoare pe care Thomas Jefferson o adresează lui John Adams scrie: „L**a fel ca şi tine, cred sincer că instituţiile bancare sunt mai periculoase decât o armată pusă pe atac”.**

„Nerv” al existenţei omeneşti, banul circulă pe toată planeta şi încurcă şi descurcă toate problemele existenţei umane. Rolul banilor în societatea contemporană este esenţial, iar impactul lui în viaţa de zi cu zi este pur şi simplu extraordinar:

„Ai bani, Ai prieteni. N-ai bani, N-ai prieteni”.

spune un vechi aforism. Acest lucru este valabil atât la nivel de individ, cât şi la nivel de stat sau federaţie de state**. „Îţi lipsesc toate, când îţi lipsesc banii”** ne avertizează absolut clar Rabelais. Prin „conspiraţia bancherilor”, banca sau instituţia financiar-bancară, participă direct la evenimentele politice, sociale sau economice ale perioadei, ba mai mult, ea este capabilă să plănuiască şi să dezvolte conflicte (războaie) pentru a-şi realiza strict şi eficient interesele.

Bătrânul bancher Rothschild n-a descoperit în fapt **„roata”** căci rolul banilor era cunoscut din vremuri vechi.

Cronicarul Miron Costin arată: **„Banii răscolesc împărăţiile şi mari cetăţi surpă”.**

Timp de zeci de ani, politicienii, istoricii, mass-media, etc. ne-au tot spus că Revoluţia Bolşevică a fost înfăptuită de nişte eroi comunişti care, s-au jertfit şi au luptat pentru ca masele să trăiască mai bine, în libertate şi democraţie.

În fapt, ne-au fost repetate până la refuz lozincile Revoluţiei Franceze din 1789, actualizate la perioada respectivă. Existau în lume două mari lagăre care se confruntau şi toţi erau convinşi că între acestea lupta era atât în plan ideologic cât şi în plan social-material şi

cultural. Perioada **„Războiului Rece”** a fost lungă şi plină de evenimente neplăcute pentru cei mulţi şi săraci.

„Anul Domnului”, 1989 a produs schimbarea şi astăzi cunoaştem mai multe din cele întâmplate în trecut. **Am înţeles că banii sunt un element important al puterii şi că ei, în mod cinic, brutal şi fără scrupule participă în mod tranşant la conducerea omenirii. Bancherii şi instituţiile care dispun de bani, îi folosesc cu abilitate şi cinism, făuresc evenimentele, le dau curs şi în final, culeg roadele, nişte averi uriaşe.**

„Conspiraţia bancherilor” funcţionează ca o structură letală bine orchestrată, ca un adevărat **„pluton de execuţie”** care se găseşte în mâna NOII ORDINI MONDIALe.

Cunoscutul anarhist şi revoluţionar Bakunin declara:

„Adepţii lui Karl Marx stau cu un picior în bancă, iar cu celălalt în mişcarea socialistă”. „Manifestul Comunist” a fost finanţat de bancherul Rothschild. În spatele marilor evenimente istorice în care s-au produs zeci şi sute de milioane de victime, s-au distrus comunităţi şi s-au sărăcit ţări sau chiar continente, au fost organizate subtile conspiraţii financiar-bancare pentru a controla

lumea, a o dirija şi bancherii a-şi realiza interesele, averi uriaşe.

„Drumul banilor” ascunde întotdeauna o conspiraţie îndreptată împotriva celor mulţi şi reprezintă mijlocul cel mai la îndemână prin care NOUA ORDINE MONDIALĂ conduce lumea.

În acest capitol al lucrării noastre vom demonstra că marile bănci private sunt cele care participă direct şi interesat, chiar alimentează revoluţiile, acţiunile teroriste şi stau la baza marilor conflagraţii mondiale.

Puterea mincinoasă a banilor este un adevărat catalizator al evenimentelor. Într-un articol al său, Constantin Ştefan scrie: **„Revoluţia Americană de la 1776 a fost organizată de societăţi secrete francmasonice, la fel ca şi Revoluţia Franceză şi cea Bolşevică”.** Războiul de secesiune dintre Nord şi Sud, numeroasele conflicte din Africa, Asia şi America de Sud s-au născut şi ele din conspiraţii bancare odioase. **„Corupţia marilor puteri”** are la bază subtile conspiraţii bancare.

În spatele acţiunilor oculte au stat sisteme financiar-bancare care au cheltuit mulţi bani, dar, în final şi-au

recuperat investiţiile cu un randament extraordinar. Viaţa de toate zilele demonstrează că finanţarea economică a naţiunilor prin sistemul datoriilor nu reprezintă decât o subtilă conspiraţie a bancherilor, care, prin intermediul banilor conduc cu o mână de oţel lumea. Curge sânge, mor milioane de oameni, pandemiile seceră mii de vieţi într-un ritm ameţitor, iar banii reprezentând profiturile bancherilor cresc, se înmulţesc mai rapid decât ciupercile după ploaie.

Banii fac bani, iar bancherii conspiră din umbră cu cinism şi fără scrupule. **Societatea în care trăim este o lume a banilor murdari, a corupţiei şi a subdezvoltării.**

Lumea a treia achită datoriile, iar băncile private au grijă ca ele să fie din ce în ce mai mari, mai greu de plătit. NOUA

ORDINE MONDIALĂ este în primul rând o conspiraţie a bancherilor pentru a aservi omenirea.

5.1. GUVERNUL INVIZIBIL AL SUA

Moto:

„Banii nu sunt altceva decât o nouă formă de sclavie impersonală în locul vechii sclavii personale”.

— Lev N. Tolstoi

„Federal Rezerve Bank” reprezintă **„Guvernul invizibil al** SUA”. Trebuie cunoscut de către cititorii noştri că **„Banca Mondială”, „Fondul Monetar Internaţional”** şi **„Federal Rezerve Bank”** sunt trei bănci prin care Iluminaţii conduc financiar-bancar, din umbră, omenirea. Cum a fost creată **„Federal Rezerve Bank”** şi care este istoria acestei mega bănci?

În 1913, bunicul celebrului bancher şi important om politic David Rockefeller a propus în Congresul SUA o lege prin care, contrar Constituţiei, se aproba cedarea dreptului de a prelua economiile cetăţeanului şi a acorda împrumuturi pentru **„gospodărirea naţiunii”** unui grup de bănci. **I** se va da numele de „Federal Rezerve Bank”. Numele ales ascundea faptul că banca nu mai era o instituţie guvernamentală, ci una particulară. Concret, **„Federal Rezerve Bank”** controla întreaga avere a naţiunii americane, dar cei care se ocupau de activităţile ei, erau marii bancheri particulari. Toată legislaţia şi

documentaţia au fost aprobate, dar mai exista un hop, validarea aprobărilor, prin semnătura preşedintelui SUA. William Howard Taft, acest preşedinte republican (1909-1913) nu a aprobat proiectul propus şi a creat mari probleme conspiraţiei bancherilor.

În anul 1912 aveau loc alegeri prezidenţiale, iar republicanul Taft avea toate şansele de a fi reales. Conspiratorii nu doreau acest lucru şi s-au pus pe treabă. Bancherii ştiau că realegerea lui Taft ca preşedinte, împiedica practic crearea **„Federal Rezerve Bank”.** Soluţia era ca în alegeri, preşedinte să fie ales un om care să fie în serviciul masoneriei. Bancherii conspiratori au hotărât să-l susţină pe candidatul democrat Woodrow Wilson, iar pentru a-i diminua şansele lui Taft l-au sprijinit şi pe republicanul Teddy Roosevelt. **Voturile s-au împărţit şi în final conspiraţia a reuşit; a fost ales preşedinte Woodrow Wilson.** Câştigând cursa pentru Casa Albă, ajuns preşedinte, Wilson a semnat actul de constituire a **„Federal Rezerve Bank”.** Aşa cum arată congresmenul Louis Mc. Fadden **„Când Legea Rezervei federale a fost aprobată, poporul Statelor Unite n-a sesizat că în acest fel se instaura un sistem bancar mondial”.** De fapt, primul stat masonic al lumii, ajuns

treptat cea mai mare putere de pe Terra, era controlat şi dirijat conspirativ de un grup de bancheri internaţionali. **Opt sunt principalii proprietari ai acestei super-bănci şi anume: Băncile Rothschild din Londra şi Berlin; Fraţii Lazard din Paris, Banca Israel Moses Seif din Italia, Banca Warburg, din Hamburg şi Amsterdam, Banca Fraţii Lolman, Banca Kuhn Loeb, Banca Chase Manhattan şi Banca Goldman Sachs.** Este o adevărată federaţie de bănci particulare internaţionale şi un adevărat **„guvern invizibil”** nu numai al SUA, ci chiar şi al lumii. Cuvântul **„federal”** reprezintă o formă de amăgire şi de manipulare pentru cei care sunt necunoscători.

Practic, această bancă are un caracter privat, este un instrument extrem de util al Iluminaţilor şi nu avem în faţă o instituţie a guvernului american. Prin sistemul financiar-bancar, **„Federal Rezerve Bank”** controlează politic, economic şi social SUA, cât şi relaţiile statului cu străinătatea. **Conspiraţia bancherilor a reuşit, ei pot face şi desface ce vor.** Pentru ajutorul acordat de preşedintele Wilson, masonii l-au sprijinit atunci când SUA a dorit să intre în Primul Război Mondial şi la încheierea Tratatului de la Versailles. Preşedintele mason, ajuns în

funcţia supremă a statului, a fost un adevărat instrument guvernamental care a servit cu cea mai mare consecvenţă şi conştiinciozitate cauza realizării planurilor lui Albert Pike şi Giuseppe Mazzini.

În activităţile sale, preşedintele Wilson era ajutat de Edward House şi de Bemaid Bameh, doi oameni ai Iluminaţilor. Această mega-bancă a dat un sprijin major şi financiar şi politic guvernului american, preşedintelui sau Congresului. Bancherii s-au făcut utili, chiar indispensabili statului american atunci când în crize sau în acţiuni majore, era nevoie de bani. A fost împrumutat statul american cu uşurinţă, permanent, iar SUA a devenit un imperiu cu picioare de lut: între 1913-1994 guvernul american a făcut datorii la această bancă de cca. 4000 de miliarde de dolari. Dacă se aduna la datoriile statului şi cele individuale sau ale unor firme, datoriile ajung uşor la cca.16.000 miliarde dolari, iar după războaiele din Irak şi Afganistan, SUA au datorii şi mai mari.

Băncile care au constituit „federal Rezerve Bank” sunt şi cele care au susţinut financiar Revoluţia Bolşevică. Printre bancherii regăsim nume marcante: Morgan, Rockefeller, Otto Kahn, Du Pont, etc. În timpul celui de Al Doilea Război Mondial, URSS-ul a fost ajutat financiar de această bancă.

Atenţie! Istoric, preşedintele SUA, Truman l-a sprijinit pe Mao-Tse-Dun să preia puterea în China. Se poate afirma că „Federal Rezerve Bank" a constituit trezorierul care a ajutat concret şi eficient crearea comunismului atât în URSS cât şi în China.

Subliniem că toate guvernele SUA sunt adevărate marionete în mâinile bancherilor care dirijează fondurile de la **„Federal Rezerve Bank".**

Această mega-bancă reprezintă **„un guvern invizibil",** puternic, incontrolabil, cu funcţii ilegale şi care a provocat şi provoacă, în funcţie de planurile Iluminaţilor: crize economice, conflicte locale şi pe plan mondial, ajută formaţiuni teroriste, etc. **„Federal Rezerve Bank"** reprezintă o adevărată caracatiţă mondială care serveşte interesele Noii ORDINI MONDIALE. Teodor Filip arată într-o carte a sa că: **„Oamenii lucizi şi cinstiţi care au căutat să împiedice extinderea acestei caracatiţe financiare au eşuat. Louis Mc. Faden otrăvit la New York, Larry Mc. Donald mort într-un accident de avion doborât la 31 august 1983 deasupra spaţiului aerian sovietic, senatorii John Heinz şi John Trevor, decedaţi în misterioase accidente de avion particular".** Se poate afirma fără a greşi că **„Federal**

Rezerve Bank” care a funcţionat în ultima sută de ani, a reprezentat un factor decisiv în formarea istoriei omenirii şi că această mega-bancă a fost şi este un instrument deosebit de puternic în mâinile Iluminaţilor pentru a impune NOUA ORDINE MONDIALĂ!

5.2. PUTEREA DIN SPATELE BOLŞEVICILOR

Moto:

„Omul politic poate renunţa la conştiinţă, dar nu renunţă la bani şi nici la glorie”.

— Victor Duţă

Spre sfârşitul secolului al XIX-lea, marele imperiu ţarist constituia principalul obstacol în faţa Iluminaţilor, de a ajunge să controleze şi să conducă lumea. Miguel Pedrero arată că: **„Animaţi de dorinţa de a-şi extinde puterea reprezentanţii băncii (n.a. Finanţa mondială) au reînviat imediat posibilitatea de a pune stăpânire pe vechiul imperiu ţarist. Erau nerăbdători să**

controleze banca rusă şi să pătrundă cu interesele lor industriale într-un teritoriu nou, vast şi încă neexploatat”. Aşa cum am arătat în lucrare, dacă luăm urma banilor şi a setei pentru a poseda puterea vom afla secretul marilor conspiraţii, revoluţii şi războaie.

În 1916, la New York, într-un congres B’nai B’ritn a fost ales ca preşedinte al mişcării revoluţionare din Rusia, bancherul Jacob Schiff. Pe 13 ianuarie 1917 a sosit în SUA, Lev Davidovici Bronstein, alias Lev Troţki. Revoluţionarul rus era ginerele bancherului, iar Jacob Schilf şi alţi bancheri americani, englezi, francezi, nemţi vor finanţa substanţial Revoluţia Bolşevică. În cartea lui, **„Ţarismul şi Revoluţia”,** Arsene de Goulevich, un fost general rus implicat în Revoluţie, arată că principalii finanţatori erau **„anumite cercuri britanice şi americane care sprijiniseră cauza revoluţionară rusă o lungă perioadă de timp (...) Rolul important în evenimentele din Rusia, l-a jucat înstăritul bancher american Jacob Schiff, ceea ce nu mai reprezintă un secret pentru nimeni”.**

Troţki a recrutat din evreii care doreau să lupte în Rusia şi ia pregătit din punct de vedere militar pe terenurile puse la dispoziţie de **„Standard Oii Company”,** proprietate a

lui Rockefeller, din New Jersey. **Împreună cu socrul său, Troţki a elaborat planul Revoluţiei Bolşevice din Rusia.**

După ce pregătirea militară a revoluţionarilor a fost terminată, ei au fost transportaţi în Europa cu ajutorul unui vapor închiriat de bancherul Jacob Schiff. Troţki s-a oprit în Elveţia, unde s-a întâlnit cu I.enin. Stalin, Kaganovici, Litvinov, etc. (comisari ai Revoluţiei) pentru a definitiva planul strategic de desfăşurare a **„Revoluţiei”** şi totodată pentru a primi fonduri şi instrucţiuni de la Iluminaţi. Aşa cum arată Jan van Helsing: **„Din Elveţia, drumul mai departe spre Rusia al agenţilor, al revoluţionarilor cu bani şi echipament a fost asigurat de Max Warburg, fratele evreului bancher Paul Warburg, şeful serviciului secret german sub regele Wilhelm. Acesta a procurat un vagon sigilat şi convoiul a trecut prin Germania”.**

În Rusia, Lenin a fost şeful activităţii politice şi ideologul Revoluţiei, iar Troţki a reprezentat organizatorul şi conducătorul Armatei Roşii. **Troţki şi grupurile de comando, bine pregătite militar în SUA au dat lovitura de stat în Rusia. Ocuparea Palatului de Iarnă şi arestarea familiei imperiale au declanşat**

Revoluţia Bolşevică. În anul 1918, ginerele bancherului Jacob Schiff a fost numit comisar pentru probleme militare, primind însărcinări stricte de a pregăti o nouă armată revoluţionară, Armata Roşie. Editura Hasefer scrie într-un **„Dicţionar bibliografic”** că **„Troţki s-a dovedit un comandant strălucit, ducând Armata Roşie spre victorie”,** în 1917, după răsturnarea ţarului de la conducerea imperiului, Ohrana a fost desfiinţată şi s-a organizat CEKA, condusă cu o mână de fier de către Feliks Dzerjinski, un fanatic şi sângeros revoluţionar. În lagărele de concentrare ale Securităţii comuniste vor fi exterminaţi milioane de cetăţeni. **Se împlinea un punct important din planul lui Albert Pike stabilit cu Giuseppe Mazzini, iar conducătorii Revoluţiei Bolşevice vor asculta cu stricteţe ordinele secrete ale lui Rothschild şi ale marilor bancheri ai lumii: Felix Warburg, Max Warburg, Otto Kohn, Mortimer Schiff, Jérôme llannaner, Jacob Schiff, Max Breitung**, etc.

După **„Revoluţie”, „Standard Oii”,** imperiul lui Rockefeller, a cumpărat pe un preţ de nimic 50% din câmpurile petroliere ale URSS-ului.

Referitor la situaţia din Rusia, în timpul Revoluţiei, fostul general ţarist Janiv, scrie în jurnalul său că un informator i-

a relatat că Revoluţia Bolşevică **„era condusă de către englezi, mai exact de Sir George Buchanan şi Ford Milner”.** Acelaşi informator l-a asigurat că **„Oraşul Sankt-Petersburg era plin de englezi. El putea enumera străzile şi adresele la care erau găzduiţi agenţii britanici. În timpul revoltei, aceştia au primit ordin să dea bani soldaţilor pentru a îi face să se răzvrătească”.**

Iluminaţii, în conspiraţii şi revoluţii au o experienţă laborioasă şi sunt excelenţi organizatori. **Banii sunt combustibilul care asigură viabilitatea revoluţiilor.**

Teroarea roşie, războiul civil, sărăcia şi foamea, regimul pur şi simplu cumplit al bolşevicilor au condus la exterminarea a 42 milioane de cetăţeni. În timp ce sovieticii erau terorizaţi de activiştii de partid şi Securitate, SUA făcea cu URSS-ul mari afaceri care aduceau în băncile americane profituri uriaşe. **Între SUA ŞI URSS exista, formal, un război ideologic.**

Practic colaborarea între conducătorii celor două imperii era bună şi profitabilă. De exemplu, în 1927 **„Standard** Oii” a construit în URSS o rafinărie şi s-a convenit ca profitul să fie împărţit între cele două părţi. În anul 1964, importantul om de afaceri şi politician, David Rockefeller

şi-a petrecut vacanţa în Uniunea Sovietică, la invitaţia guvernului comunist. Ni se pare a fi extrem de exactă concluzia trasă de Paul Bourget care susţine că: **„O revoluţie e întotdeauna începută de naivi, continuată de intriganţi şi exploatată de escroci”.**

Stuart Crone arată: **„Dacă privim în urmă, ne dăm seama că fiecare război din Europa secolului al XIX-lea s-a încheiat prin realizarea unui echilibru de putere. De fiecare dată când se împărţeau cărţile, se realiza un astfel de echilibru în interiorul unui grup din jurul casei Rothschild din Anglia, Franţa sau Austria. Analiza situaţiei naţiunilor pe timp de război arată, în general, cine va fi cel care va pierde”.** În timp, la nivel de bancheri, au apărut noi familii şi anume: Warburg, Schilf, Morgan Kuhn, Loeb, Rockefeller, etc. Aceste familii conspiră, lucrând mână în mână cu Iluminaţii, împreună fac mondializarea şi luptă din răsputeri pentru a întrona NOUA ORDINE MONDIALĂ.

5.3. PRIMUL RĂZBOI MONDIAL

Moto:

„Războaiele moderne se duc cu arma comerţului şi nu pe câmpul de luptă”.

— Paulo Coelho

„Războiul este părintele şi regele tuturor lucrurilor; pe unii îi face zei, pe alţii oameni, pe unii robi, pe alţii liberi”, arată Heraclit. În realitate, războiul nu reprezintă decât o manifestare brutală a luptei pentru existenţă a membrilor unei comunităţi în concurenţă cu alta. Caracteristic războiului este faptul că el se dă nu numai legat de o ideologie politică, ci are conotaţii şi în plan economic, social, religios, etnic.

Paulo Coelho ne avertizează că: **„Războaiele moderne se duc cu arma comerţului şi nu pe câmpul de luptă”. Primul Război Mondial (1914-1918) a izbucnit din motive comerciale.** Banca împrumutase Marii Britanii sume importante de bani şi se implicase foarte mult în industrie şi comerţ. La orizont, pe piaţă, Germania se dezvoltase şi făcea o concurenţă majoră Marii Britanii şi aceasta îi afecta grav interesele. **„Lumea este condusă de interese”** iar avariţia de a câştiga cât mai mulţi bani şi a acapara cât mai multă putere, reprezintă mobiluri care pot conduce la crime inimaginabile sau

războaie sângeroase. În acest context social şi politic, Iluminaţii conspirau cu gândul de a găsi o soluţie şi a instala un **„guvern mondial”** chiar printr-un război mondial. Un asemenea conflict programaseră încă din deceniul al optulea al secolului al XIX-lea cei doi mari maeştrii masoni: Albert Pike şi Giuseppe Mazzini. Taberele erau deja formate:

— Marea Britanie se baza pe ajutorul Statelor Unite care doreau să-şi extindă influenţa în lume. Anglia, în 1914, promisese ajutor Rusiei în caz de război, iar vechea lor alianţă încă din timpul războaielor napoleoniene funcţiona...

— Germania avea ca aliat Austro-ungaria.

Războiul mocnea căci, erau puse în joc interese comerciale, resurse de materii prime şi sfere de influenţă politică. **Trebuie înţeles că Primul Război Mondial, la suprafaţă a fost un conflict al politicienilor şi militarilor, dar în fapt, marele conflict a avut la bază o conspiraţie a bancherilor şi a Iluminaţilor.** De menţionat că bancherii, direct sau indirect, erau instrumentele cele mai eficiente ale masoneriei.

Istoric, frust, motorul conflictului a fost asasinatul moştenitorului tronului Austriei, prinţul Ferdinand şi a

soţiei sale Sofia, de către organizaţia secretă **„Mâna Neagră”,** la Sarajevo. Asasinul era evreul Gavril Princep. Scolastic, conflictul a început între Austria şi Iugoslavia, dar, în fapt, el avea rădăcini mult mai adânci. Masoneria şi bancherii conspirau în secret urmând împreună câteva acţiuni pentru a fi duse la finalizare cu succes:

— În primul rând, Iluminaţii doreau să pună mâna pe Rusia şi s-o dirijeze în interesul lor economic şi politic;

— În al doilea rând, se dorea ca Germania şi Austria să ajungă puteri aservite masoneriei şi sfera lor de influenţă politică, economică, militară să scadă;

— Masoneria să-şi consolideze forţa în formarea unui guvern ocult;

— Marii bancheri să-şi extindă afacerile şi influenţa, pârghia financiar-bancară să devină primordială.

Pretextul ideal pentru a intra în război pentru a sprijini Marea Britanie al SUA, a fost scufundarea de către germani a vasului **„Lusitania”.** Acest incident militar a fost exploatat la maxim de presă şi s-a creat în populaţie un curent major pentru a intra în război alături de englezi.

Nu vom urmări evenimentele istorice decât în sensul în

care suntem interesaţi de subiectul cărţii noastre. Trebuie cunoscut că între marii bancheri ai lumii există strânse legături de cooperare şi colaborare. Cu cât războiul era mai sângeros, cu atât ajutorul primit de ruşi era tot mai slab. Iluminaţii vegheau şi doreau ca Rusia să se afle în mare primejdie. Agenţii lui Rothschild pregăteau terenul pentru Revoluţie, înlăturarea ţarului şi instaurarea comunismului. V.I. Lenin, I.V. Stalin, Troţki, etc. Vor face Revoluţia, iar ajutorul financiar şi militar a fost consistent. Reamintim cititorilor că rebelii conduşi de Troţki au părăsit SUA şi au ajuns în Rusia pentru a da lovitura de stat, având la dispoziţie 20 de milioane de dolari.

Trenul având în componenţă vagonul blindat sigilat, cuprinzând conducătorii Revoluţiei Bolşevice, a străbătut Germania şi a trecut prin frontul în care se confruntau cu cerbicie două forţe în conflict. Şi totuşi, nimeni şi nimic n-a împiedicat ca trenul să ajungă în Rusia şi **„Revoluţia”** să iasă biruitoare. De felul cum au cooperat diverşi factori vorbesc diverse elemente edificatoare:

— Paul Warburg era un bancher care plătise şi ajutase pe rebelii revoluţionari, iar fratele acestuia era şeful serviciului secret al regelui Wilhelm.

— Cititorii trebuie să ştie că din relatarea ambasadorului

rus în America, Bauhmetiev rezultă că între anii 1918-1922 a avut loc un transport de aur rusesc.

— Bancherul Max Warburg a fost cel prin care s-au efectuat transferuri de bani revoluţionarilor până în 1918, de 40.580.997 mărci, iar după ce Lenin a luat puterea, trezoreria germană a mai dat încă 15 milioane de mărci bolşevicilor.

Jan van Helsing spune: **„Masacrul sângeros al milioanelor de ruşi şi înrobirea multor milioane de oameni sub comunism, i-a lăsat indiferenţi pe bancherii internaţionali în acţiunea lor spre hegemonia lumii”.**

Interesele ocultei mondiale sunt deasupra oricăror probleme legate de morală sau de umanitate.

În lupta pentru putere, morala este cel mai des corijentă, sau ajunge chiar să cunoască repetenţia.

Istoric, SUA a intrat în Primul Război Mondial pentru că un submarin german a scufundat vasul Lusitania omorând o serie de cetăţeni americani. De facto vasul transporta muniţie şi arme pentru englezi.

În 1917, SUA a intrat în război sub deviza cu iz masonic recunoscut al ultimelor secole de istorie: **„Război pentru a pune capăt tuturor războaielor”.**

Marii conspiratori, în Primul Război Mondial au făcut profituri uriaşe şi şi-au crescut considerabil sferele de influenţă. După război, masonii au strâns în pumnul lor mai multă putere decât au avut vreodată.

Winston Churchill mărturiseşte că dacă SUA nu intra în război **„s-ar fi încheiat pacea cu Germania, colapsul în urma căruia Rusia a optat pentru comunism nu ar fi avut loc, nici căderea guvernului din Italia, urmată de fascism, iar nazismul nu ar fi cunoscut niciodată ascensiunea în Germania”.** Primul Război Mondial a fost o afacere excepţional de bună pentru Iluminaţi. Bernard Baruch, fost preşedinte al Comitetului industriei de război şi-a sporit averea de la un milion la două sute de milioane de dolari. Politica abilă a Iluminaţilor, conspiraţia bancherilor internaţionali şi manipularea opiniei publice au creat Primul Război Mondial.

Acesta a adus omenirii multe victime, sărăcie şi mizerie, iar băncilor profituri de excepţională valoare. Tratatul de la Versailles a fost conceput respectând în amănunt planul familiei Rothschild.

Bilanţul Primului Război Mondial a fost:

— Măcelul mondial a ucis 9.700.000 de oameni, iar cca.20 de milioane au fost răniţi, contuzionaţi

sau gazaţi.

— S-au cheltuit imense resurse materiale: cca.278 miliarde de dolari.

— Ca urmare a războiului, imperiul Austro-Ungar a fost dezmembrat şi se vor crea state naţionale: Iugoslavia (reunind Serbia, Croaţia, Slovenia, Bosnia-Herţegovina, Muntenegru), Cehoslovacia (reunind Cehia şi Slovacia), România Mare (aderând la România: Transilvania, Basarabia şi Bucovina), Polonia.

— A izbucnit Marea Revoluţie Bolşevică şi imperiul ţarist s-a transformat în URSS.

— Vor izbucni revoluţii comuniste şi în Ungaria şi Germania care însă vor eşua. Revoluţia din Ungaria, condusă de Bela Kun a fost înăbuşită de armatele române.

NOTĂ! Din cele prezentate mai sus rezultă că Iluminaţii şi-au îndeplinit obiectivele:

— S-a provocat şi s-a derulat Primul Război Mondial;

— Revoluţia Bolşevică a provocat alungarea de la putere a regimului ţarist, s-a instaurat COMUNISMUL regim creat cu prioritate de

masonerie.

NOUA ORDINE MONDIALĂ PLUTEA pe un ocean de sânge nevinovat, iar trupurile victimelor constituia fundamentul ei.

Războiul constituia pentru masonerie, aşa cum afirma Andre Lebey **„o ocazie unică, ce ni se oferă pentru a reconstrui lumea mai rezonabil”.**

Prima conflagraţie mondială pusă în rol de Iluminaţi, urmărea şi crearea Ligii Naţiunilor, ţel realizat prin sprijinul extraordinar al preşedintelui mason Thomas Woodrow Wilson.

În urma Primului Război Mondial trei regimuri au fost desfiinţate: al Kaiserului german Wilhelm al II-lea, al împăratului habsburg Carol I şi al ţarului Nicolae al II-lea. Totodată în Rusia a fost instituită dictatura comunistă. Se poate concluziona că după Primul Război Mondial, masonii şi-au realizat toate planurile la un nivel excepţional.

Nu conta că lumea fusese distrusă, că milioane din oameni au fost masacraţi sau răniţi.

Iluminaţii au reuşit să preia puterea şi mai strâns în ghearele lor de oţel pentru a stabili o NOUĂ ORDINE MONDIALĂ.

5.4. BANI, SÂNGE ŞI PUTERE

Moto:

„Oh, omule eşti înşelat în toate câte crezi!”

— George Coşbuc

Tratatul de la Versailles consemnează o victorie extraordinară a Iluminaţilor şi în fapt, nu face decât să stipuleze într-un act oficial, realizarea unui punct important consemnat în planul diabolic al lui Albert Pike. Cititorii trebuie să fie informaţi că la Versailles au participat mai multe personalităţi masonice importante:

— **Din partea SUA:** Woodrow Wilson, preşedintele statului şi marionetă a familiei Rothschild, cu sfetnicii săi, agenţii Baruch şi House. Trebuie arătat că persoana cea mai importantă la întocmirea tratatului a fost colonelul House, omul secret al lui Rothschild.

— **Din partea „Coroanei” engleze** au participat: Loyd George, primul-ministru, consilierul Sir Philipp Sasoon, membru în **„Consiliul de stat secret”** şi descendent din Amschel Rothschild.

— **Din partea Franţei** au participat: primul-ministru

Clemenceau şi George Mandel. Trebuie spus că Mandel era născut Jerobeau Rothschild.

Cei prezentaţi mai sus făceau parte din **„Comitetul celor 300”,** o formă de conducere masonică a lumii. Despre organele de conducere ale masoneriei vă rugăm să vedeţi la cap 6.1.

Tratatul de la Versailles constituia o uriaşă victorie a masoneriei şi de fapt punea bazele unei noi ere politice. Rusia devenind comunistă putea fi utilizată ca o sperietoare pentru celelalte ţări din Europa sau Asia.

În forma sa, tratatul nu reprezenta un tratat care să asigure pacea pe o perioadă îndelungată, ci aşa cum au arătat numeroase personalităţi, constituia o adevărată declaraţie de război.

Primul ministru, Loyd George a declarat: **„Avem un document scris care garantează un nou război în douăzeci de ani; dacă se impun unei naţiuni condiţii pe care nu le poate îndeplini, atunci ea este silită sau să încalce statutul sau să facă război”.**

Prezenţa agenţilor Rothschild între personalităţile care au pus la punct tratatul de la Versailles, demonstrează locul şi rolul pe care o familie de bancheri (Rothschild), l-a avut în conducerea lumii. Analizând cu atenţie principiile

de bază ale alcătuirii tratatului, se constată că el îndeplineşte cu rigurozitate pe cele stipulate în **„Noul Testament Diabolic”** creat de Adam Weishaupt cât şi în **„Protocoalele înţelepţilor Sionului”.**

Rolul fiecărui reprezentant, în alcătuirea actului oficial a fost strict legat de gradul şi poziţia respectivului în ierarhia masonică a perioadei. **Colonelul House** era persoana cea mai importantă la Versailles. Se consemnează faptul ca atunci când Clemenceau a vrut să vorbească cu House, preşedintele SUA, Wilson a trebuit să părăsească biroul.

Astfel, House şi Clemenceau au putut discuta singuri fără prezenţa preşedintelui SUA.

Ascensiunea politică a lui Adolf Hitler şi posibilitatea ca el să devină un dictator dur, violent şi sângeros, s-au datorat unor conspiraţii la care au participat alături de bancheri, oameni politici, industriaşi şi comercianţi.

Consemnăm faptul că marii bancheri ai lumii, în conspiraţia lor continuă, sunt responsabili în cea mai mare măsură de apariţia partidului nazist şi a lui Hitler în planul geopolitic, împreună cu echipa sa de fanatici sângeroşi. **NOTĂ!** Marii bancheri susţineau că numai Hitler ajuns la putere le va putea realiza planurile şi că numai viitorul dictator va crea condiţiile refacerii economice conform

concepţiei doctorului Wilhelm Lauterbach.

Principalul agent al conspiraţiei bancherilor a fost Greeley Schacht, preşedintele Băncii Generale a Germaniei. Acesta era strâns legat de interesele băncii Morgan, din SUA.

Demisionând din funcţia sa de preşedinte al Băncii Generale a Germaniei, Schacht a provocat o puternică şi profundă instabilitate politică în ţară şi în zonă. Astfel, în patru ani de criză, în Germania se vor succeda tot atâtea guverne. Când la putere a venit guvernul condus de Sehleicher şi s-a produs o oarecare stabilitate economică, în rândul conspiratorilor s-a creat un reflex de spaimă, o adevărată angoasă. Bancherii, ajutaţi de către Schacht, au reuşit să-l îndepărteze pe von Sehleicher din postul de cancelar şi să-l propulseze în locul acestuia pe Hitler. **Atenţie! Hitler a venit la putere sprijinit de marea finanţă având sediul în Wall Street.**

Astfel, Miguel Pedrera trage concluzia că sprijinul acordat de bancheri lui Hitler **„a reprezentat o eroare de calcul a marilor cercuri de interese bancare, eroare care s-a soldat cu milioane de morţi”.** Noi ne exprimăm părerea că, în fapt, atât politicienii, cât şi bancherii, n-au scrupule şi ei nu şi-au urmat decât

interesele şi nu au conspirat decât ca să-şi mărească în mod considerabil puterea şi averea.

Că în toate acţiunile în care Hitler a primit ajutor, a primat doar interesul, o vom demonstra în cele ce urmează. La vârsta de 20 de ani, Hitler a primit un împrumut de 100.000 de mărci de la un evreu şi viitorul dictator şi-a creat un ziar, un mijloc de propagandă util activităţii lui politice.

Renaşterea economică a Germaniei, nu ar fi putut avea loc fără ajutorul şi acordul Marilor Puteri. Câteva date vor convinge pe cititorii noştri că al Doilea Război Mondial a fost pregătit minuţios de Iluminaţi şi că declanşarea lui s-a făcut printr-o conspiraţie din umbră a celor interesaţi.

I.G. Farben era un cartel care controla industria chimică şi farmaceutică pe plan internaţional, având filiale în 93 de ţări. **Atenţie! 546.000** din acţiunile lui **I.G.** Farben erau ale lui **„Standard Oii”,** proprietate a lui Rockefeller. Tot I.G. Farben a semnat şi un acord foarte important cu „**Alcoa Aluminium”** companie controlată de Rothschild.

Atenţie! Prin această mare firmă s-au dat importante sume de bani pentru a subvenţiona SS-ul şi a se face propagandă nazistă. **În Consiliul Cartelului I.G. Farben se aflau mari personalităţi despre care noi am mai**

vorbit în cartea noastră: Max şi Paul Warburg (Federal Rezerve), C.F. Mitchell (Federal Rezerve) şi H.A. Metz (Bank Manhattan).

În ceea ce-l priveşte pe Herman Schimitz, preşedintele cartelului I.G. Farben, acesta era în acelaşi timp membru în consiliul de conducere al Deutsche Bank şi al Băncii Internaţionale de Plăţi a Elveţiei.

Fraţii Harriman şi ei bancheri extrem de bogaţi, au finanţat substanţial SS-ul prin Union Bank, asociată cu Thyssen. Jan van Helsing constată că: „Din opt directori ai alianţei Thyssen-Harriman, patru erau din organizaţia „Skull şi Bones" şi doi naţional socialişti". Ceea ce la prima vedere ar constitui ceva absolut absurd, **fraţii Harriman au finanţat concomitent atât pe bolşevici cât şi pe nazişti.** Conspiraţia bancherilor îşi urmărea cu mare dibăcie interesele oculte. **Până în anul 1936, peste o sută de firme americane funcţionau în economia hitleristă, iar condiţia acceptării lor era ca veniturile obţinute să fie alocate ajutorării lui Hitler şi a acoliţilor acestuia.** Napoleon Bonaparte, un mare strateg, un mare maestru al conspiraţiilor şi în acelaşi timp un geniu în aplicarea planurilor masonice spunea: **„În politică,**

absurditatea nu e un obstacol”.

Nimeni nu ar fi conceput ca Stalin şi Hitler să fie apropiaţi, să poarte discuţii şi chiar să ajungă la înţelegeri. Şi totuşi absurdul s-a dovedit a avea sens politic. **Stalin a avut iniţiativa pactului Molotov-Ribbentrop şi Kremlinul se va alege cu ţările baltice, cu partea răsăriteană a Poloniei, cu Basarabia românească, Bucovina de Nord şi ţinutul Herţa, dând în schimb Germaniei fasciste, mână liberă să declare război Poloniei martire.**

Mason ca şi Hitler, Stalin ştie că acest eveniment va declanşa al Doilea Război Mondial. Imoralitatea reprezentanţilor marilor puteri a fost atât de mare încât, în anii premergători declanşării celui de-al Doilea Război Mondial, atât Hitler (în anul 1938) cât şi Stalin (în anul 1939) au fost desemnaţi şi onoraţi cu apelativul **„omul anului”.** Şi mai incredibilă este afirmaţia demonstrată prin argumente faptice a lui Roger Garandy (important lider comunist) care arăta faptul că o parte din evreii foarte bogaţi l-au ajutat financiar pe Hitler, atât în ascensiunea lui spre dictatura nazistă, cât şi în dezvoltarea industrializării Germaniei. **Deşi utili masonilor pentru a pune în practică planurile privind declanşarea celui**

de-al Doilea Război Mondial şi a le întări poziţia de conducere a lumii, Hitler şi Stalin vor rămâne pentru totdeauna în istorie, ca doi dictatori sângeroşi de tipul lui Nero şi Caligula, la amintirea cărora, omenirea se oripilează. Conspiraţia bancherilor urmăreşte doar interesele unor fanatici ai puterii şi ai îmbogăţirii continue şi nu reprezintă un model moral pentru milioanele de cetăţeni ai omenirii.

5.5. AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL

Moto:

„Povestea omenirii este războiul. Cu excepţia unor scurte şi precare interludii, niciodată n-a fost pace în lume”.

— Winston Churchill

Al Doilea Război Mondial (1939-1945) reprezintă cel mai mare conflict militar şi diplomatic din istoria omenirii. La acest război planetar au participat 72 de state, având o populaţie de 1,7 miliarde de oameni (n.a. Cca.80%din populaţia lumii la acea dată). Acest conflict a fost planificat

şi a apărut consemnat în scrisoarea din 15 august 1871 a lui Albert Pike, suveran maestru al ritului scoţian loja americană şi Giuseppe Mazzini, mare maestru al lojei **„Marele Orient”** din Europa.

Vorbind despre cel de-al Doilea Război Mondial, un mare politician al epocii, Winston Churchill afirmă: **„Niciodată în istorie n-a mai fost vreun război atât de uşor de prevenit prin acţiune oportună”.** Şi totuşi acest război a fost dorit şi provocat prin conspiraţii abile ale Iluminaţilor. La prima vedere, războiul a fost provocat de agresiunile la care au căzut victime ţări din Europa, Asia şi Africa provocate de Germania hitleristă, Italia fascistă şi Japonia militaristă. O serie de evenimente politice din acea perioadă de timp consemnează că la mijlocul acţiunilor militare au fost în joc mari interese economice şi că în hăţişul evenimentelor apar numeroase cauze imorale legate de personaje importante ale timpului şi anume: Chamberlain, Loyd, Roosevelt, Hitler, Churchill, care nu fac decât să reprezinte interesele politice, militare, financiare, etc. Legate strâns de cercurile care au în spate pe Iluminaţi.

Totul pare a fi un mare teatru de păpuşi în care reclama o face mass-media, iar masoneria trage

sforile care produc conspiraţii, atentate, masacre şi se derulează un imens plan de afaceri murdare.

Ca doi mari prieteni, Hitler şi Stalin, doi dictatori sângeroşi colaborează în plan politic, diplomatic, militar, economic şi-şi fac rolul aşa cum îi dirijează plini de autoritate Iluminaţii ocultei mondiale. După episodul pregătirii celui de-al Doilea Război Mondial în plan economic prezentat în cap. 5.3. Să derulăm şi alte evenimente care merită a fi consemnate pentru informarea concretă a cititorilor noştri:

— În 1922, se încheie un tratat secret între Rusia şi Germania, la Rapallo. **Se consemnează prin tratat că trupele germane se puteau antrena în Rusia, lucru care era interzis prin toate tratatele care consemnau că Germania după Primul Război Mondial nu putea să mai aibă condiţii militare pentru a declanşa un alt conflict.**

După episodul pregătirii militarilor germani pe teritoriul URSS, va apărea acţiunea de curăţare a celor două ţări de duşmani politici, acţiune în care cade mareşalul Tukacevski şi un număr mare de alţi ofiţeri.

Bancherii americani declanşează criza economică a anului 1929. Criza a aruncat America într-o puternică

depresiune şi în scurt timp, în întreaga lume s-a instalat un adevărat faliment economic asupra firmelor mici şi s-a ajuns la şomaj în masă şi la sărăcia lucie a populaţiei. În aceste condiţii favorabile, Iluminaţii au cumpărat la preţuri de nimic firme, terenuri şi instituţii şi au avut posibilitatea să influenţeze major hotărârile guvernului american. Mari personalităţi din lumea afacerilor din guvern, reprezentanţi ai armatei, presei au fost atrase în sferele masoneriei.

Situaţia extrem de dificilă a economiei germane determină ca Germania să rămână în urmă cu plăţile, să nu respecte tratatul de la Versailles şi să ceară un moratoriu. Acesta este respins de aliaţi, iar Franţa va ocupa regiunea Ruhr. Muncitorii vor declanşa o grevă generală. Va fi conceput planul Dawes, iar Germania obligată, îl acceptă. Planul Dawes constituia un plan gândit şi impus de Morgan. Trupele străine vor părăsi Ruhrul. Germania va primi un credit de 800.000 de dolari. Acţiunile conspiraţiei bancherilor vor urma ca o adevărată sarabandă de lovituri sub centură, dar aducătoare de mari profituri pentru cei care le provocau. A urmat planul Young (n.a. – Owen Young era un agent al lui Morgan), apoi s-a înfiinţat Banca Internaţională de plăţi a Elveţiei.

Toate acţiunile financiar-bancare, nu constituiau în fapt

un ajutor pentru Germania, ci aveau un singur scop: **realizarea unor profituri uriaşe pentru Iluminaţi.** Împrumuturile efectuate de bancherii conspiratori erau un sistem machiavelic de a controla economia unei ţări aflate după un război pierdut, iar prin capitalurile investite erau ajutaţi cei care reprezentau interesele marii finanţe mondiale din SUA, Anglia.

Nu vom plictisi cititorii cu prea multe date, dar consemnăm că, dacă exista un interes în acest sens, existau publicate protocoalele şi rapoartele **„Hearings”** ale comisarilor congreselor guvernului american şi Camera Reprezentanţilor din perioada 1928-1946. Relaţiile lui Adolf Hitler cu SUA au fost strânse mai ales că o mare parte din americani erau de origine germană. Nu este de mirare că Henry Ford, un cunoscut constructor de automobile şi patron a numeroase uzine a fost decorat cu **„Marea cruce a Ordinului Suprem al Vulturului German, în anul 1938, atunci când ilustra personalitate împlinea 75 de ani.**

Atenţie! Când s-a declarat războiul SUA contra Germaniei hitleriste, s-au luat măsuri care au interzis strict tranzacţiile comerciale cu naziştii, duşmanii Americii. **Afacerile însă vor continua, via Elveţia. Sunt**

numeroşi cei care fac afaceri cu naziştii în timpul războiului deşi, le era total interzis de lege acest lucru: Averell Harriraan, Henry Ford, George Walker, fraţii Dulles, Prescott Bush, William Farish.

Acuzat că a vândut naziştilor patentul de fabricaţie a cauciucului sintetic şi că a aprovizionat pe aceştia cu benzină pentru avioane şi submarine, Farish, va trebui să înfrunte un proces şi un oprobriu public de colaboraţionist. Moare însă în urma unui atac de cord, iar nepotul său va moşteni o avere uriaşă realizată cu banii obţinuţi din afacerile cu naziştii. În 28 octombrie 1942, guvernul american a pus sechestru pe bunurile a două societăţi care făceau afaceri cu naziştii, ambele controlate de UBC. Peste o lună se instituie sechestru şi pe Silesian American Corporation, condusă de Prescott Bush. **Tatăl viitorului preşedinte SUA, este acuzat de senatorul Harry Truman drept cvasitrădător. Presa americană îi vor prezenta opiniei publice pe Prescott Bush şi pe Thyssen ca reprezentând „îngerii lui Hitler”.**

Guvernul SUA va prelua Silesian American Corporation, iar UBC îşi va continua activitatea sub controlul biroului guvernamental. Puteau fi conservate doar proprietăţile din străinătate, având condiţie expresă să nu-i ajute pe

naziști.

Afacerile sunt afaceri şi grupurile financiare americane s-au dovedit a fi flexibile, chiar înţelegătoare cu acei care făceau afaceri ilicite cu inamicul. Se creează Naţional War Board, o societate care colectează donaţii, care au rolul de ajutor de război. Prescott Bush ajunge la conducerea acesteia.

În 1943, Prescott Bush demisionează de la UBC, iar Averell Harriman preia funcţia de ambasador SUA la Moscova. Menţionăm că fiul lui Prescott, George va ajunge director CIA, preşedinte al SUA şi totodată şeful unei loji masonice extrem de importante în America.

Iluminaţii au declanşat al Doilea Război Mondial şi au împlinit alte două puncte importante din planul lui Albert Pike: al Doilea Război Mondial şi crearea statului Israel.

După război, Harriman îşi va încheia mandatul de ambasador în URSS şi va prelua conducerea secretariatului pentru comerţ al SUA.

Marian Oprea, în lucrarea **„Dinastia Bush”** scrie: **„Allen Dulles va realiza o pace separată cu germanii conservatori şi cu industria antinazistă”.**

Pe Prescott Bush, om de afaceri foarte bogat, îl găsim printre membrii marcanţi ai Partidului Republican, care

sprijină un candidat tânăr şi dotat pentru Congres, într-un district din California. **Era Richard Nixon, care va ajunge şi preşedinte al SUA.** Fritz Thyssen cel mai important finanţator al lui Adolf Hitler moare în Argentina în 1951. Prescott Bush a primit pentru partea sa de la UBC un milion şi jumătate de dolari. **Originea acestei averi importante o constituia AL TREILEA REICH!**

Procurorul John Loftus, anchetând legăturile lui Bush cu naziştii, declara presei: **„Este deja scandalos faptul că familia Bush a contribuit la producerea de bani pentru Thyssen, să poată finanţa ajungerea lui Hitler la putere. Dar să acorzi susţinerea inamicului în timp de război, aceasta este o trădare pur şi simplu. Chiar dacă finanţarea maşinii de război a lui Hitler este detestabilă, favorizează şi încurajarea Holocaustului este de-a dreptul odioasă. Minele de cărbuni ale lui Thyssen au utilizat deportaţi evrei, cu singurul păcat că erau «produse de aruncat». Sunt şase milioane de schelete pe conştiinţa familiei Thyssen şi rămâne de găsit un răspuns La numeroasele întrebări istorice legate de delictul de crimă privind complicitatea familiei Bush”.**

Viaţa continuă şi după război! Lipsit de scrupule ca orice

om de afaceri de mare succes, Prescott Bush intră în politică şi va susţine financiar pe D.D. Eisenhower, fost comandant al Forţelor Aliate şi pe Richard Nixon.

Cei doi vor fi aleşi: primul va deveni preşedinte al SUA, **iar cel de-al doilea va fi ales vicepreşedinte.**

Cine îşi mai aminteşte astăzi că preşedinţii George Bush şi George W. Bush, au fost fiul şi nepotul lui Prescott Bush, om de afaceri de mare importanţă pentru criminalul dictator Adolf Hitler? Cei doi Bush, au reprezentat politica SUA în conducerea lumii, două decenii şi jumătate. Istoria, nu este o imagine a moralităţii, iar conducătorii, venind la putere îşi fac jocurile de interese. Fiind masoni, cei doi Bush, nu au realizat decât planurile şi interesele Iluminaţilor.

5.6. MARELE COMPROMIS

Moto:

„Cu necesitatea, pretextul tiranilor îşi scuză faptele ticăloase”.

— Milton

Conferinţa de la Ialta din 4-11 februarie 1945, a reunit la masa tratativelor pe cei trei conducători ai puterilor aliate din al Doilea Război Mondial: F.D. Roosevelt, preşedintele SUA, Winston Churchill, primul-ministru al Marii Britanii şi I. V. Stalin, **„dictatorul roşu”** de la Kremlin. Istoria consemnează că la Conferinţa de la Ialta, s-au stabilit şi s-au pus de acord planurile militare ale puterilor aliate şi au fost fixate principiile politicii lor postbelice. În fapt, cei trei conducători şi-au urmărit cu atenţie interesele, iar **„Conferinţa”** în sine a constituit un adevărat compromis.

Vorbind despre lumea în care trăim, Ioan Petru Culianu arată că **ea este în primul rând o democraţie şi a celor care pornesc după acest paravan, stăpânesc omenirea, o controlează cu fermitate, o manipulează şi o folosesc în profitul lor.** Aşa s-a întâmplat şi după întâlnirea de la Ialta. Prin marele compromis acceptat de preşedintele Franklin Roosevelt, având alături pe spionul Hiss, pe primul-ministru Winston Churchill s-a predat în controlul şi stăpânirea lui I.V. Stalin ţările: Lituania, Letonia, Estonia, Germania de Est, Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, România, Bulgaria, Albania şi Manciuria.

Marcuse ne atenţionează scriind: **„Esenţa**

capitalismului este transformarea în marfă a oricărei realităţi experimentabile şi că din această cauză derivă anularea individului, readucerea sa la simpla dimensiune economică, pierderea rădăcinilor umaniste însăşi, ale civilizaţiei noastre”.

La Ialta s-au întâlnit trei mari conducători ai lumii, trei importanţi masoni care, nu urmăreau în realitate, decât realizarea în amănunt a planurilor secrete ale Iluminaţilor. Toate evenimentele care au fost premergătoare **„Conferinţei de la Ialta”** şi apoi, demonstrează clar că masoneria urmărea un scop absolut precis şi anume să-şi instaureze ordinea sa specifică, ajungând să aibă în propriile mâini frâiele puterii mondiale. Iată cum au decurs în sine, principalele evenimente:

Al treizeci şi doilea preşedinte al SUA, Roosevelt era maestrul mason al unei loji, membru al CFR (Consiliul pentru Relaţii Externe) şi în Consiliul celor 300. Consilierii lui au fost: Baruch şi House (şi ei masoni). Roosevelt i-a provocat pe japonezi să intre în război, impunându-le ultimativ în 26 noiembrie 1941 să-şi retragă trupele din Indochina şi Manciuria. Ultimatumul a avut un caracter secret, iar Congresul SUA a aflat despre el după atacul de la Pearl Harbor. Japonezii nu au dorit să aibă un

război cu SUA şi au încercat totul ca să-l evite, dar Roosevelt dorea ca America să participe la al Doilea Război Mondial şi să fie parte importantă în stabilirea noilor condiţii privind împărţirea lumii între Marile Puteri.

Preşedintelui american, apropiaţilor acestuia, conducerii armatei, etc. le era cunoscut că japonezii vor ataca la Pearl Harbor, dar se dorea ca această agresiune să aibă loc, iar SUA având motivaţie să poată intra în războiul mondial. Cititorii trebuie să ştie că, în 1941, serviciul secret american a descifrat **„Codexul militar japonez”. Atenţie!** Roosevelt şi consilierii lui au ştiut data şi ora la care japonezii vor declanşa atacul în Hawaii şi au luat măsuri pentru a feri câţiva specialişti (Al. Bielek şi Nikola Tesla) care lucrau la Pearl Harbor, câteva vase portavion, etc. le-au evacuat pentru a nu fi distruse. Roosevelt şi colaboratorii au lăsat cu intenţie, ca bombardamentele aviatice japoneze să facă victime umane şi să producă pagube militare, pentru ca prin propagandă şi manipulare, populaţia să fie convinsă că SUA trebuie să lupte împotriva fascismului şi japonezilor.

Pentru a duce la bun sfârşit acţiunea militară, Roosevelt va apela la Einsenhower, cel care îi avea în spate pe Iluminaţi. Cariera acestui militar a fost una de excepţie.

Iată cum l-a plasat preşedintele SUA pe Eisenhower în fruntea armatelor aliate: în 1941, el a fost înaintat la gradul de colonel, iar trei luni mai târziu, făcut şeful armatei a treia

Peste alte trei luni, Eisenhower este numit general de brigadă, iar pe 12 decembrie acelaşi an, i s-a încredinţat strategia întregii operaţiuni de război. Cariera lui Eisenhower (om al Iluminaţilor) a fost în continuare fulminantă: în februarie 1942 va fi înaintat la gradul de şef al statului major al **„War Plans Division”,** iar în numai două luni va prelua comanda. În alte trei luni, generalul Eisenhower preia comanda peste **„European Theatre of Operaţions”,** peste o lună e numit general locotenent, iar în alte şase luni devine general cu cinci stele. La scurt timp, Eisenhower devine comandantul trupelor peste operaţiunile din Europa.

Trebuie ştiut că între aliaţi existau înţelegeri care au făcut ca al Doilea Război Mondial să se desfăşoare după anumite planuri de interese. Când trupele germane erau respinse în Roma, aliaţii puteau să-şi extindă sfera de acţiune şi să atace Iugoslavia, să continue atacul pe linia Viena, Budapesta, Praga. Nu s-a urmat acest drum, iar militarii americani au fost trimişi să elibereze Norvegia. Ce

se întâmpla? La Conferinţa de la Québec, în 1943 s-a adoptat o poziţie care consfinţea ca într-o anumită zonă a Europei, „poziţia rusă să fie determinantă”.

Atenţie! În anul 1943, ataşatul personal al lui Roosevelt, la Istanbul l-a informat pe preşedinte că şeful serviciului de informaţii german, i-a comunicat faptul că Hitler este gata să capituleze, dacă i se dă posibilitatea, armatei sale să se retragă. Au urmat şi alte discuţii între părţi, s-au înaintat şi documente, dar, rând pe rând, cererile lui Hitler au fost respinse. Iluminaţilor nu le convenea capitularea lui Hitler în 1943, situaţia de pe fronturi deşi le era favorabilă, nu le îndeplinea absolut toate interesele urmărite. Primii care nu erau satisfăcuţi, erau bancherii care mizau pe mult mai mulţi bani de realizat şi pe stabilirea unor situaţii geopolitice cu mult mai favorabile lor. Din SUA spre URSS, se livrau ajutoare de război, tehnologii şi secrete tehnico-ştiinţifice. Stalin a primit ca ajutor din America: 20.000 avioane, 400.000 camioane (n.a. Opel, construite în Germania), 300.000 tancuri, locomotive, automobile, alimente, echipamente şi documente secrete. Un ofiţer american a descoperit printre ajutoarele primite de ruşi, documente privind energia nucleară şi alte date cu caracter ştiinţific secret. În principiu, iluminaţii doreau ca

după război, URSS să devină o mare forţă în lume. Cu ajutorul lui Lenin, Troţki, Stalin, prin comunism, masonii doreau mondializarea şi aducerea în sclavie a cât mai multe naţiuni.

Astfel, deşi Germania dorea să capituleze, aliaţii au refuzat să accepte propunerile lui Hitler. Tot aşa au făcut şi japonezii care au acceptat să capituleze fără condiţii, în martie 1945. Iată ce relatează Jan van Helsing: „În această lună (martie 1945), şeful armatei japoneze a transmis ambasadei americane din Moscova, ambasadei ruse din Tokyo, Pentagonului la

Washington, că guvernul majestăţii sale doreşte capitularea necondiţionată”.

Roosevelt a refuzat, ba mai mult a ordonat bombardamentele de la Nagasaki şi Hiroshima. Ce se urmărea în fapt? Planurile de reconstrucţie ale Germaniei şi Japoniei vor aduce bancherilor venituri uriaşe.

Pentru a ajunge la aceste profituri extraordinare, guvernele ţărilor învinse în război, trebuiau să ajungă adevărate marionete în mâinile Iluminaţilor. Drumul spre NOUA ORDINE MONDIALĂ este presărat cu masacre, sânge, sărăcie şi haos planetar. După „Conferinţa de la Ialta”, marele compromis realizat între cei trei conducători

masoni, comunismul a luat amploare, ba mai mult, sub patronajul lui I.V. Stalin, s-a format Blocul Comunist Mondial, iar în Europa s-au creat noi probleme politice.

— În Italia şi Franţa a luat amploare mişcarea comunistă, ceea ce a determinat mari mişcări sociale şi un adevărat haos economic şi politic;

— Partidul Laburist din Marea Britanie a socializat industriile cele mai importante;

— În Suedia a fost ales un guvern socialist, iar restul Europei a avut de suportat o împovărătoare impozitare pentru a finanţa programe masive de asistenţă socială.

Cei care câştigau şi se simţeau ca peştele în apă, erau conspiratorii bancheri. Pe timp ce trecea, sistemul financiar-bancar mondial devenea tot mai puternic şi el capătă la nivel mondial o importanţă tot mai mare.

Istoric, Roosevelt şi Churchill, la ialta au trădat interesele ţărilor din Estul Europei şi le-au dat sovieticilor posibilitatea nu numai să devină o mare putere, dar exploatând în mediul cel mai sângeros aceste ţări au creat posibilitatea declanşării aşa zisului „Război Rece” care **reprezintă o altă etapă a Iluminaţilor în instaurarea NOII ORDINI MONDIALE.**

AL Doilea Război Mondial a costat contribuabilul

american suma enormă de 400 miliarde de dolari şi SUA intra complet în ghearele feroce ale bancherilor internaţionali. Iluminaţii după al Doilea Război Mondial au mai reuşit să realizeze şi alte obiective din planul lor monstruos:

— A fost creat Blocul Mondial Comunist o sperietoare pentru celelalte ţări ale lumii. Legat de acest **„Bloc”** se va declanşa **„Războiul Rece”,** prilej pentru ca bancherii să conspire şi să facă mari profituri din înarmarea globală, activităţi de spionaj şi terorism.

— S-a format statul Israel, punct important înscris în planul Pike-Mazzini;

— S-au creat condiţii pentru a se forma ONU, unul din cele mai importante instituţii avute la îndemână de Iluminaţi în conducerea abilă a omenirii;

— Să nu uităm să spunem că prin **„Conferinţa de la Ialta”** s-a hotărât lichidarea militarismului german şi a nazismului şi împărţirea Germaniei în zone de ocupaţie.

NOTĂ! Iluminatul Eisenhower, comandantul trupelor aliate din Europa, după succesul militar obţinut, în timp, apreciat de masoni, va ajunge preşedinte al SUA. Pentru ţările din Estul Europei, Roosevelt şi Churchill au făcut la Ialta prin înţelegerea cu Stalin, o mare ticăloşie: cetăţenii

acestor popoare au simţit pe grumazul lor, presiunea cizmei terorii comuniste. Aşa oferă Iluminaţii cetăţenilor lumii o porţie de democraţie masonică. **Prin procesul de mondializare ne va fi dată sclavia planificată.**

5.7. RĂZBOIUL RECE

Moto:

„Noua Ordine Mondială are la bază forţe oculte, care de sute de ani acţionează pentru răsturnarea ordinii sociale în care oamenii sunt egali şi liberi”.

— Victor Duţă

La 5 mai 1946, Winston Churchill a ţinut un discurs la Colegiul Fulton din Missouri şi a declarat că **„RĂZBOIUL** RECE” este un fapt existent.

Legat de ceea ce înţelegea marele politician prin „Război Rece” iată câteva explicaţii ale acestuia:

— „Lucrul cu care ne confruntăm nu este o smucitură violentă, ci o tracţiune de lungă durată”.

— „Este mai bine să avem o lume unită, decât o lume divizată, dar este, de asemenea mai bine să

avem o lume divizată decât o lume distrusă”.

După al Doilea Război Mondial, omenirea a fost divizată în două blocuri, care erau în competiţie economică, socială şi militară, dar se impunea, atent, ca să se evite conflictul.

Formal era un război desfăşurat la rece, dar conflictul mocnea şi permanent războiul mondial putea să izbucnească.

„Războiul rece” a durat 44 de ani şi oficial el s-a terminat după întâlnirea de la Malta între preşedintele SUA, George Bush şi cel al URSS-ului, Mihail Sergheevici Gorbaciov. În anul 1990 s-a semnat între SUA ŞI URSS un tratat de reducere a armamentului convenţional şi s-au făcut declaraţii care arătau că epoca „Războiului Rece” s-a sfârşit şi că omenirea a intrat în altă eră de dezvoltare.

După cel de-al Doilea Război Mondial, conspiratorii au continuat să finanţeze URSS-ul, ba mai mult l-au ajutat şi l-au susţinut din punct de vedere economic şi tehnologic, operaţia decurgând secret prin punerea la dispoziţie de brevete şi informaţii tehnice.

Miguel Pedrero scrie**: „În timp ce puterile occidentale cheltuiau mii de milioane de dolari, pentru înarmare împotriva imperiului sovietic, conspiratorii controlau ambele tabere”.** Iată ce

declară profesorul Sutton într-o lucrare a sa, legat de dezvoltarea tehnologică în URSS: **„Stalin a plătit tribut ajutorului oferit către Statele Unite înainte şi în timpul războiului. El afirmă că aproape două treimi din marele organism industrial al Uniunii Sovietice au fost construite cu ajutorul sau cu asistenţa tehnică a Statelor Unite”.** O declaraţie a congresmenului american Louis Mc. Fadden, preşedinte al comitetului Comisiei Bancare din Senatul SUA arată: **„guvernul sovietic a primit fonduri din partea trezoreriei Statelor Unite prin consiliul Rezervei Federale şi prin băncile aflate în subordinea Rezervei Federale care au acţionat prin intermediul Chase Bank al Guaranty Trust Company şi ulterior al altor bănci din oraşul New York”.** Conform unor date publicate în New York Times, corporaţia IBEC controlată de familiile Rockefeller şi Rothschild au investit în URSS mii de milioane de dolari.

În anul 1980, sovieticii au participat direct şi s-au aliat cu întreprinderile occidentale şi cu marile bănci pentru a controla piaţa aurului.

Iată ce relatează Miguel Pedrero în lucrarea **„Corupţia marilor puteri”: „Fostul director însărcinat cu**

schimburi internaţionale în cadrul Rezervei Federale a recunoscut într-o conferinţă ţinută la data de 5 decembrie 1984 că banca sovietică exercită o influenţă enormă asupra pieţei interbancare prin intermediul unor organizaţii bancare americane”. Se poate afirma că sovieticii şi americanii erau duşmani făţişi în faţa opiniei publice, dar în fapt ei cooperau şi făceau mari afaceri conspirând împotriva celor mulţi şi aserviţi lor. **„Războiul rece”** a fost utilizat ca o sperietoare propagată prin posturile de radio: **„Vocea Americii”, „Europa liberă”, etc.** Pentru a influenţa opinia publică şi parlamentele au votat sume astronomice pentru înarmare. Se poate afirma că în cei 44 de ani de **„război rece”** cetăţenii lumii şi-au adus obolul prin munca lor la cursa aberantă a înarmărilor. Statele lumii au făcut datorii imense, iar beneficiarii acestor datorii au fost bancherii internaţionali.

În principal, împrumuturile statelor la Banca Mondială, FMI, „Federal Rezerve Bank”, au fost atât de mari, încât sunt situaţii în care ele vor fi plătite greu, foarte greu şi vor ţine în sărăcie şi mizerie multe generaţii. NATO şi trupele Tratatului de la Varşovia au cheltuit sume imense pentru înarmare, iar datoriile statelor implicate s-au ridicat la

sume astronomice.

Se ştie că Pactul Nord Atlantic – NATO, opera la Bruxelles şi era condus de lordul Carrington, ruda lui Rothschild. Că acest important personaj politico-militar era mason, nu-i nicio îndoială, căci a ajuns să prezideze întâlniri ale Organizaţiei oculte Bilderberg.

Un capitol special îl ocupă relaţia SUA cu Israelul. Permanent SUA a ajutat statul evreu, financiar şi militar, iar conflictul permanent palestiniano-evreu a consumat sume incredibil de mari. Cu o violenţă deosebită, în epoca **„Războiului rece”,** conflictul din Orientul Apropiat şi Mijlociu, s-a desfăşurat consumând mii de vieţi şi totodată aducând bancherilor internaţionali profituri uriaşe.

SUA a declanşat războaie calde în Coreea şi Vietnam şi a invadat statul Panama. Tot SUA a finanţat şi sprijinit politic **„mişcări de gherilă”** în ţările Americii Latine şi de Sud. Comitetul special din Congresul SUA însărcinat să investigheze operaţiunile financiare ale fundaţiilor scutite de impozite, a descoperit că acestea erau subordonate unor mari bănci, iar ele aveau rolul, în principal, de a finanţa mişcările revoluţionare din diverse locuri ale lumii. În sine, operaţiile financiare puneau în rol, mişcări revoluţionare cu iz politic interesat. La rândul ei, URSS-ul a

înăbuşit în sânge Revoluţia Ungară din 1956, a invadat Cehoslovacia şi a redus la tăcere **„Primăvara de la Praga”,** iar apoi a încercat să ocupe Afganistanul. Toate aceste războaie au demonstrat că marile puteri nu sunt de acord cu spiritul de democraţie şi libertate ale popoarelor, iar conspiraţia bancherilor nu face decât să împlinească riguros şi din umbră planurile ocultei mondiale. **Teodor Filip, constata că** la **fiecare 10 ani, masa monetară a SUA se dublează, aproape se triplează.** Iată un exemplu:

— În iarna anului 1968, masa monetară era de 361 miliarde dolari, ea ajungând în februarie 1980 la valoarea de 976 miliarde. **Atenţie!** O asemenea creştere a masei monetare produce inflaţie, aduce profituri uriaşe pentru **„Federal Rezerve Bank”** şi sărăceşte populaţia. În fapt, Wall Street-ul lucrează continuu, dar conspiraţia pe care o pune în rol, este cea legată de NOUA ORDINE MONDIALĂ.

Trebuie arătat cititorilor că, în principal, conspiraţia bancherilor atinge zonele cele mai înalte ale politicii. Un apropiat al importantului om politic Henry Kissinger, a fost prins de autorităţile americane când acesta efectua afaceri necurate cu URSS-ul. O dezvăluire făcută de ziarul New York Times arată că marii bancheri au exportat de-a lungul

a mai mulţi ani, produse strategice către URSS.

Se folosea un truc conspirativ şi anume, că aceste produse erau nestrategice, etc. Nu era acesta adevărul, căci produsele exportate contra unor sume substanţiale de dolari reprezentau cu prioritate instrumente ştiinţifice, produse chimice, metalurgice. Iată un alt exemplu: bancherul Rockefeller şi cunoscutul magnat Cyrus Eaton au încheiat acorduri cu sovieticii pentru a le livra din SUA diverse brevete de invenţii.

Se poate afirma că **„oculta mondială”** prin documentele pe care le are la dispoziţie, a susţinut în continuare URSS-ul, chiar şi în perioada Războiului Rece. În fond, URSS-ul a fost creat şi crescut de către marii bancheri şi politicieni ai SUA şi a slujit permanent cu devotament, oculta mondială.

Capitolul 6

NOUA ORDINE MONDIALĂ

Moto:

„Conspiraţia, atentatul, crima, terorismul, etc. sunt elemente care nasc, aplicând legea junglei puterea”.

— Victor Duţă

Parafrazându-l pe Mihai Eminescu spunem că arta de a guverna ţările şi popoarele este sinonimă cu arta de a amăgi oamenii, de a-i cloroformiza cu utopii demagogice de tipul, libertate, adevăr, democraţie, egalitate şi prin frică şi minciuni sfruntate, să-i manipulezi, să-i modelezi mental şi în final, să-i controlezi strict şi să-i stăpâneşti total. Marele Voltaire (mason şi el) spunea: **„Nu există guvernare desăvârşită, pentru că oamenii au pasiuni. Şi dacă n-ar avea pasiuni, n-ar avea nevoie de guvernanţi”. O plasă fină, dar deosebit de rezistentă, împletită cu vorbe bine meşteşugite, ţesute cu promisiuni deşarte, minciuni apetisante şi**

ameninţări voalate, dar extrem de dure, acoperă adevărul, creează o realitate virtuală şi impune cu severitate ordine şi legi care trebuie executate rapid, exact, fără opoziţie de către cei mulţi. De sute de ani Terra are un „guvern secret", invizibil, care din umbră, provoacă mari crize economice, conflicte locale, revolte şi revoluţii, este cel care inspiră şi susţine revoluţii şi lovituri de stat, susţine terorismul mondial, impune dictate, caută să dirijeze şi să stăpânească cursul evenimentelor, iar când totul a fost realizat conform planului iniţial, caută să-şi impună guvernarea omenirii ca un fenomen natural, prin mijloacele celui mai tare (legea junglei).

„Guvernul secret" îşi exercită prerogativele puterii faţă de ţări şi popoare în modul cel mai dictatorial posibil. De fapt, în spatele uşilor ferecate, ascunse stau secrete mai vechi sau mai noi, şi în mod real şi draconic se scrie istoria omenirii. Pe data de 17 februarie 1950, bancherul Warburg, directorul băncii FED anunţa instaurarea unui guvern mondial afirmând: **„Noi vom avea în viitor un guvern mondial indiferent dacă acest lucru ne convine sau nu! Singura întrebare este dacă acest**

lucru se va instaura prin violenţă sau pe cale paşnică”. Ideea unei NOI ORDINI MONDIALE nu este nouă, ea nu a apărut în ultimul deceniu al secolului al XX-lea cum ar putea crede unii cetăţeni neavizaţi. **„Novus ordo seculorum” – „Noua ordine pentru secole”** apare în filosofia astrologică veche. Textul latin**, Novus ordo seculorum”** a fost înscris şi pe marele Sigiliu al SUA şi indică, fără posibilitatea de a fi contrazişi că, încă de la formarea acestui stat, conducătorii lui şi-au propus să supună omenirea voinţei lor şi să-i dirijeze destinele după interesele proprii.

Se vorbeşte de mai bine de cincizeci de ani de NOUA ORDINE MONDIALĂ direct, fără perdea sau subtilităţi, căci masoneria s-a dezvoltat planetar, a reuşit performanţe impresionante şi se găseşte din ce în ce mai aproape, să creeze un IMPERIU global şi să-şi impună puterea unică asupra omenirii. Astăzi, Iluminaţii au stabilit forme de stăpânire şi dirijare a politicilor economice, sociale, militare, religioase, etnice, etc. încât membrii marcanţi ai masoneriei nu fac decât să anunţe răspicat tuturor că NOUA ORDINE MONDIALĂ îşi intră în rol, nu din umbră, ci în plină lumină. Câteva declaraţii făcute de personalităţi ale lumii, vă vor convinge de acest lucru şocant:

— Istoricul Walter Mills susţine că, înainte de Primul Război Mondial, colonelul Edward House, principalul consilier al preşedintelui Woodrow Wilson, avea un motiv ascuns pentru a implica **SUA** în acest uriaş conflict: **„Unica justificare a colonelului, să pregătească o asemenea baie de sânge pentru compatrioţii săi, era speranţa de a stabili o NOUĂ ORDINE MONDIALĂ, a păcii şi a securităţii”.**

Până şi dictatorul Adolf Hitler (mason şi el ca şi I.V. Stalin), înainte şi în timpul celui de-al Doilea Război Mondial se gândea la o NOUĂ ORDINE MONDIALĂ. Iată ce spunea Hitler: **„Naţional-socialismul îşi va folosi propria revoluţie pentru a înfiinţa o NOUĂ ORDINE MONDIALĂ”.**

Un comunicat al Asociated Press din data de 26 iulie 1968 arată: **„Guvernatorul din New York, Nelson N. Rockefeller, anunţă că, dacă ar ajunge preşedinte, ar acţiona în sensul creării pe plan internaţional al NOII ORDINI MONDIALE”.** A. Ralph Eperson subliniază că în 30 ianuarie 1976, cetăţenilor SUA le-a fost prezentat un document intitulat **„Declaraţia de Independenţă”.** Acest document era semnat de 32 de senatori şi 92 de deputaţi din Washington DC. În document se afirmă: **„Cu**

două secole în urmă, strămoşii noştri au dat naştere unei naţiuni; acum, trebuie să ne alăturăm altora pentru a da naştere unei NOI ORDINI MONDIALE”.

Preşedintele George Bush, cel care împreună cu preşedintele Mihail Sergheevici Gorbaciov s-au întâlnit la Malta şi au stabilit un nou plan politic de dezvoltare a omenirii, într-o cuvântare rostită la Universitatea din Texas, declara la 12 mai 1989**: „În ultimă instanţă, obiectivul nostru este acela de a primi Uniunea Sovietică înapoi în ordinea mondială. Poate că ordinea mondială a viitorului va fi cu adevărat o familie de naţiuni”.**

O altă mare personalitate politică, Henry Kissinger, fost Secretar de Stat al SUA declara în data de 18 aprilie 1975 la Seattle: **„Naţiunea noastră are menirea unică de a duce un rol creator şi decisiv în noua ordine care se va forma în jurul nostru”.** Din cele câteva declaraţii prezentate mai sus, rezultă clar că la baza NOII ORDINI MONDIALE există o caracatiţă a conspiraţiei globale, în spatele căreia stă şi organizează tot felul de maşinaţiuni şi influenţe, masoneria. Obsesia de a stăpâni lumea, nu e nouă, dar a devenit pur şi simplu cronică, ajunsă la metastază şi se manifestă corespunzător. D-na Cumbey,

autoarea cărţii: **„Protocoalele ascunse ale curcubeului”** anunţa că: **„se intenţionează a se aduce o NOUĂ ORDINE MONDIALĂ – ordine care-L elimină din sistem pe Dumnezeu şi îl zeifică pe Lucifer”.**

Cine cunoaşte puţină istorie, ştie că la baza dezvoltării SUA a stat sclavagismul. NOUA ORDINE MONDIALĂ, prin globalizare nu urmăreşte decât a se ajunge la sclavia popoarelor lumii, utilizând instituţii strict specializate în domeniu. Prin diverse forme de sclavie multinaţională sau individuală se va putea exploata şi controla eficient, dur şi fără oprelişti uriaşe mase de oameni ajungând până la individ. În acest sens, s-a creat **„Comicii of Foreign Relaţions” – „Consiliul de Relaţii Externe ale SUA (n.a. – aşa numitul CFR) o organizaţie semisecretă condusă de Sindicatul Rockefeller şi de o organizaţie europeană numită „Consiliul celor 300”.** Referindu-se la Noua Ordine Mondială, la data de 18 februarie 1991, preşedintele SUA, George Bush declara solemn: **„Există o idee mare: NOUA ORDINE MONDIALĂ, în care naţiunile diferite sunt atrase împreună într-o cauză comună pentru a realiza aspiraţiile universale ale omenirii, pace şi securitate, libertate şi domnia legii. Numai Statele**

Unite posedă poziţia morală şi mijloacele pentru a o promova”.

Iată cum, utilizând vorbe mari şi minciuni frumos ambalate se invită ţările şi popoarele lumii să accepte stăpânirea omenirii de către Iluminaţi.

Istoria demonstrează că SUA n-a fost niciodată un stat care a promovat libertatea, democraţia, egalitatea, suveranitatea, etc., ci şi-a urmărit permanent doar interesele. ŞI IA a fost şi este un stat expansionist: a cumpărat Louisiana, preia de la spanioli Florida, cucereşte provinciile mexicane din Sud şi din Vestul Sălbatic, etc. Iar astăzi după catastrofalul război din Vietnam, cucereşte şi administrează Irakul şi Afganistanul. Morţii din aceste teritorii arată clar că SUA se comportă ca un stăpân sângeros şi nu ca un eliberator providenţial.

După anul 1989, adică la două sute de ani după Revoluţia Franceză, tentaculele dictaturii masonice s-au extins foarte mult şi au început să controleze viaţa politică şi cea economică într-un număr din ce în ce mai mare de ţări. Iată câteva din rezultatele acţiunii învăluitoare ale Noii Ordini Mondiale:

— Blocul Mondial Comunist a fost desfiinţat.

— Pactul militar de la Varşovia a fost desfiinţat, în

schimb NATO a fost păstrat şi a căpătat un rol ofensiv alături de SUA. Astăzi, NATO funcţionează ca o instituţie de pedepsire a ţărilor şi popoarelor care nu execută ordinele ocultei mondiale sau celor care se opun instaurării NOII ORDINI MONDIALE.

— URSS-ul a fost dezmembrat, iar Federaţia Rusă este într-o continuă efervescenţă în ceea ce priveşte conflictele interne şi cele de la frontierele ei. În perspectivă, se preconizează o pulverizare a Rusiei Imperiale.

— R.F. Iugoslavia a fost dezmembrată şi minată prin războaie de tip etnic în care au intervenit cu forţe militare SUA, **NATO, Al-Qaeda, etc.**

— Cehoslovacia s-a dezmembrat în Cehia şi Slovacia.

— Au fost ruinate şi aduse în criză economică, morală şi spirituală toate ţările din fostul Bloc Mondial Comunist.

Singura operaţiune de consolidare a unei ţări a constituit-o unirea la 3 octombrie 1989 a celor două Germanii, dar, atenţie, nu a fost în fapt o unire, ci o încorporare politico-economică a RDG-ului în RFG. Cu toate că în noiembrie 1990 s-a încheiat **„Carta de la**

Paris” pentru o nouă Europă, în care au fost reafirmate solemn principiile identice celor de la Helsinki, privind intangibilitatea frontierelor şi hotărârea liberă a popoarelor, aţi văzut mai sus cum s-au produs schimburi cu dezintegrare de state şi cu mari prejudicii aduse unor naţiuni suverane şi independente. Formarea statului Kosovo în trupul Serbiei reprezintă cel mai bun exemplu că, mondializarea ţinteşte pulverizarea statelor independente, suverane şi hotărârea acestora de a-şi păstra identitatea. **Iugoslavia unită şi prosperă creată de Tito, şi-a dat obştescul sfârşit sub loviturile nimicitoare şi otrăvite ale instaurării NOII ORDINI MONDIALE.**

În noua eră istorică, SUA a devenit nu numai cea mai puternică forţă a lumii contemporane (aşa cum au gândit părinţii masoni ai acestui stat), ci şi jandarmul universal care veghează dictatorial împreună cu NATO ca toate statele planetei să îndeplinească efectiv, strict şi la timp ordinele date de **„guvernul din umbră”.** Astfel, se instituie NOUA ORDINE MONDIALĂ. Recent, scriitorul conservator George Weigel, directorul Centrului de Etică şi Politică din Washington D.C. A spus: **„Dacă Statele Unite nu stabilesc fără reţineri regulile ordinii mondiale şi**

nu le aplică – în ambele situaţii, cu ajutorul aliaţilor dacă este posibil, dar şi unilateral în caz de necesitate, atunci avem puţine motive să credem că vor fi servite pacea, securitatea, libertatea sau prosperitatea”.

Concluzia o pot trage cititorii noştri: istoria dovedeşte că practic, în nicio ţară unde SUA a intervenit militar sau economic, nu s-a instaurat democraţia, libertatea, securitatea şi prosperitatea.

Pentru România, SUA reprezintă amintirea barbariei bombardamentelor sălbatice din aprilie 1944 şi astăzi criza economică şi morală în care se află ţara.

Axa politică Washington-Londra-Bucureşti a adus multe vorbe frumoase, dar combinate cu datorii uriaşe, mizerie, sărăcie şi nesiguranţa zilei de mâine. Acestea sunt manifestările clasice ale NOII ORDINI MONDIALE.

6.1. INSTITUŢII CARE IMPUN GLOBALIZAREA

Moto:

„Scopul guvernului mondial este de a deţine puterea fără limite, iar fiecare om să reprezinte un supus extrem de ascultător care să se lase nu numai condus, ci şi exploatat fără a opune nicio rezistenţă”.

— Victor Duţă

Pentru a înţelege cât mai corect evenimentele politicoeconomice ale ultimelor decenii îl citǎm pe David Rockefeller care aratǎ: **„Suntem în pragul unei transformări globale. Trebuie să declanşăm o criză majoră (economică, militară, politică, socială, educativă, religioasă) şi toate naţiunile vor accepta NOUA ORDINE MONDIALĂ”.** Deci criza prin care a trecut şi trece omenirea, reprezintă un mijloc secret utilizat de Iluminaţi pentru a institui dictatura guvernului ocult şi Noua Ordine Mondială.

Legat de această mare personalitate a politicii economice mondiale, ziaristul Bill Mayers, într-un documentar prezentat la TV în 1980, arată: **„David Rockefeller este cel mai reprezentativ exponent al clasei conducătoare de astăzi, o fraternitate multinaţională care modelează economia mondială**

şi trasează fluxuri de capital. Rockefeller a fost născut pentru asta şi el este cel care a făcut-o în cea mai mare parte. În ceea ce unii critici consideră o vastă conspiraţie universală, pentru el reprezintă doar o zi obişnuită de muncă”.

Concluzia pe care o putem trage este absolut clară: **„David Rockefeller lucrează zilnic la succesul instaurării Noii Ordini Mondiale”.**

În cele ce urmează, vom prezenta cititorilor noştri cele mai importante instituţii care au fost constituite pentru a impune omenirii NOUA ORDINE MONDIALĂ:

1 – CONSILIUL PENTRU RELAŢII EXTERNE

Consiliul pentru Relaţii externe (Council of Foreign Relaţions – abreviat CFR) a luat naştere în 1921, în urma unei întâlniri a experţilor şi consilierilor pe probleme de politică externă reuniţi cu ocazia Conferinţei de la Paris din 1919. **Scopul creării CFR a fost (şi rămâne) oferirea de consultanţă detaliată şi nepartizană a unor aspecte sectoriale sau de ansamblu ale politicii externe americane.**

CFR este alcătuit din oameni de afaceri de prim rang (de

exemplu David Rockefeller), politicieni, oficiali guvernamentali şi universali. El reprezintă o instituţie foarte importantă şi se confruntă direct cu administraţia instalată la Casa Albă.

Prin rolul permanent pe care-l are CFR, importanţi specialişti ai lumii consideră că el este gruparea specială, care urmăreşte preluarea controlului dictatorial al omenirii, deci este şi el un instrument de bază al Noii Ordini Mondiale (NOM).

Joseph Kraft, un reputat ziarist, fost membru CFR defineşte această instituţie **„ca organism apropiat de ceea ce am putea numi ELITA PUTERII”.**

SUA, fiind stat masonic, această **„elită a puterii”** reprezenta, la momentul respectiv, cei mai marcanţi membri ai Iluminaţilor. Din CFR au făcut parte: Bil Clinton, Jimmy Carter, Henry Kissinger, George Bush.

Quigley arată că CFR constituie **„o reţea foarte puternică între Londra şi New York (cele mai importante centre ale masoneriei în plan mondial) care a penetrat adânc viaţa universală, în presă şi în politica externă”.**

Sunt păreri că CFR este pionul principal al NOII ORDINI MONDIALE. La conducerea lui au fost: David Rockefeller,

Howard Baker, şeful personalului la Casa Albă în timpul mandatului lui Ronald Reagan, George Schultz – Secretar de Stat în perioada Reagan, Cyrus Vance – Secretar de Stat în preşedinţia lui Jimmy Carter, general-locotenent Brent Skoweroft – Consilier pentru Securitatea specială a preşedintelui George Bush; Henry Kissinger – Secretar de Stat în timpul lui Richard Nixon, etc.

De subliniat că încă de la înfiinţarea sa, CIA s-a aflat sub controlul CFR. În CFR, familia Rockefeller, permanent a avut un rol foarte important.

2 – COMISIA TRILATERALĂ

Comisia Trilaterală (Trilateral Comission – TC) a fost creată în anul 1973 şi a avut ca scop **„promovarea înţelegerii mutuale şi întărirea cooperării”** dintre America de Nord. Europa (respectiv Comunitatea Economică-abreviere CEE-sau Piaţa Comună) şi Japonia. **Domeniile de cooperare erau în plan bancar-financiar cât şi industrial, economic şi politic.**

În timp, ţintele Comisiei Trilaterale s-au extins mult şi s-a format forumul de Cooperare Economică Asia-Pacific (APEC) care cuprinde în afară de Japonia, Australia şi

China, iar CEE a devenit Uniunea Europeană (UE), cuprinzând 27 de state, printre care şi România.

Ca şi CFR ŞI TC reprezintă un organism privat şi este un instrument masonic puternic, participant la globalizarea omenirii. Iată câţiva reprezentanţi care fac parte din TC: George Bush, Dick Cheny, Gaspar Weinberger (fost Secretar al Apărării SUA), Henry Kissinger, Serghei Karaganov (fost consilier al lui Elţin şi apoi al lui Putin). **Comisia Trilaterală a fost creată şi promovată de cunoscutul bancher, David Rockefeller şi ea reprezintă o instituţie cu rol important în politica C I R şi a NOM.**

Cu ajutorul Comisiei Trilaterale, masoneria poate controla şi dirija politica economică a întregii planete, după cum îi sunt interesele.

Crearea Comisiei Trilaterale, a Uniunii Europene şi a tuturor formelor de asociere de state, s-au creat cu un singur scop, acela al desfiinţării statelor naţionale şi a creării condiţiilor practice pentru a realiza globalizarea

Teodor Filip arată că Uniunea Europeană nu este în fond decât o clonă coruptă a URSS-ului.

Vladimir Bukovski, un disident sovietic susţine că având acces la documentele secrete ale Comitetului Central şi

ale Poliburo, acestea fiind clasificate secrete vreme de 30 de ani, din aceste documente a extras **concluzia că ideea de a transforma Piaţa Comună Europeană într-un stat federal a fost convenită între partidele de stânga ale Europei şi Moscova, drept un proiect pe care liderul sovietic Mihail Gorbaciov, l-a numit în 1988-1989 – „Casa comună europeană”.** În fond, Gorbaciov voia Uniunea Sovietică Europeană.

Şi acest drum reprezintă o cale clasică spre globalizare, tot aşa cum şi comunismul a reprezentat o etapă în planul Iluminaţilor de a reuşi să preia puterea fără limite şi să dirijeze destinele omenirii, utilizând un guvern din umbră. NOM militează pentru o lume cu **„democraţie limitată”** sau chiar se doreşte a fi doar „autoritară”. În acest sens, în 1975, Comisia Trilaterală a elaborat un raport care susţine că SUA **„suferă de un exces de democraţie”** şi că în relaţiile comercial-politice este nevoie de o moderaţie a **„democraţiei”** pentru a asigura **„o mai bună guvernabilitate”.**

În principiu, în Comisia Trilaterală sunt cooptaţi în posturile de conducere arhitecţii fideli ai Noii Ordini Mondiale.

3 – GRUPUL BILDERBERG

„Grupul” a fost creat în 1954, la hotelul Bilderberg, din Oosterbeek – Olanda de către prinţul Bemhard. La prima reuniune au participat cca.120 de personalităţi din elita financiară a Europei, SUA ŞI Canada. Atunci s-au pus bazele unei organizaţii **„neoficiale”** care se va numi Grupul Bilderberg şi care, în timp, va deveni una din cele mai puternice societăţi secrete din lume. Acest **„Grup”** are o întâlnire anuală şi ea se desfăşoară permanent în hotelul de la care a căpătat şi numele. Grupul sau Clubul Bildenberg s-a creat având scopuri atât politice cât şi financiar-bancare. El reprezintă în fond o conspiraţie pentru a ajunge la stăpânirea autoritară a omenirii. Unii susţin că acest Grup a fost format, în primul rând pentru a face faţă unei expansiuni a puterii de influenţă a URSS-ului şi a sateliţilor acestuia din Europa în spaţiul occidental al bătrânului continent. Nu trebuie uitat însă, faptul că URSS-ul reprezintă o creaţie a bancherilor occidentali şi în primul rând a SUA.

La întâlnirile anuale participă: David Rockefeller, Gerard Ford, Margaret Thatcher, Henry Kissinger, Nelson Rockefeller, Valery Giscard d’Estaing, Bill

Clinton, Tony Blair, etc. De la început, Grupul Bilderberg l-a avut ca preşedinte pe prinţul Bemhard, soţul reginei Iuliana a Olandei.

Atenţie! Prinţul Bemhard era înainte de război, membru SS şi avea şi o funcţie în concernul I.G. Farben. După ce s-a căsătorit şi a intrat în casa regală a Olandei, el a primit o funcţie la **„Shell Oii”.**

Într-un articol al cunoscutului ziarist Corneliu Vlad se arată: **„Inima Grupului Bilderberg, constă dintr-un total de 39 de membri Iluminaţi. Cele 3 comitete ale sale sunt alcătuite aproape exclusiv din membri ai unor grupuri diferite secrete, care unesc Francmasoneria, Vaticanul şi Nobilimea Neagră”.**

Facem observaţia că în ceea ce-l priveşte, Grupul Bilderberg, pune accentul pe europeni şi pe problemele Europei.

Atunci când interesele o cer, Clubul Bilderberg acţionează şi pe plan mondial şi se manifestă, în această situaţie ca un guvern invizibil mondial, având la bază Iluminaţi din SUA ŞI Europa.

Organizarea de către prinţ a **„Grupului”** a fost sprijinită de către CFR, de CIA şi de către o serie de societăţi sioniste. **Ideea introducerii monedei unice europene**

a fost dezbătută în „Grup”.

Un cunoscut ziarist, Tucker afirmă că şi schimbarea din postul de prim-ministru a **„Doamnei de Fier”,** Margaret Thatcher s-a făcut la recomandarea **„Grupului Bilderberg”.** Noua Ordine Mondială reprezintă o oligarhie financiară, iar Grupul Bilderberg, face parte, şi constituie un instrument al ei. Ziaristul Marius Albu, într-un articol al său arată**: „În spatele creării Uniunii Europene se află Grupul Bilderberg, constituit din bancheri, conducători de companii transnaţionale, politicieni, academicieni, analişti, conducători militari şi capi ai mass-media”.**

Structural, Grupul Bilderberger reprezintă o parte componentă a unei reţele mai vaste de organizaţii care includ: Institutul Regal al Afacerilor Externe din Marea Britanie, Consiliul pentru Relaţii Externe al SUA ŞI Comisia Trilaterală. **Scopul de bază al Grupului Bilderberg a fost crearea suportului Uniunii Europene, respectiv al introducerii pe piaţă a monedei unice a continentului, a EURO-MONEDEI. Au dat un sprijin efectiv pentru aceasta cancelarul Helmuth Kohl, Jacques Santer (preşedintele Comisiei Europene şi membru al Grupului).**

Prin deschiderea Băncii de la Frankfurt, economiile statelor europene şi economiile ţărilor cuprinse în UE sunt astăzi oficial şi riguros controlate şi bineînţeles dirijate şi exploatate.

Prin Tratatul de la Maastrich a luat naştere UE, s-a introdus o monedă unică şi o bancă centrală, iar acestea vor fi controlate de 6 bancheri desemnaţi în funcţie, pe o perioadă de 8 ani.

Se prevede şi ca rezervele de aur şi cele monetare ale statelor cuprinse în UE să fie controlate de această comisie profesionistă.

De fapt, masoneria a luat măsuri severe de a controla şi dirija financiar, bancar, politic şi economic UE, iar Grupul Bilderberg, reprezintă un instrument eficient al său. Se poate afirma că pentru Europa, Grupul Bilderberg este un guvern secret, acţionând atât în plan european, cât şi mondial.

4 – COMITETUL CELOR 300

„Comitetul celor 300” a fost creat în 1729 de către East India Merechart Company (BEIMC) şi reprezintă una

din cele mai puternice organizaţii din lume care acţionează în scopul **„formării unui guvern mondial”. „Comitetul celor 300”** reprezintă o organizaţie cu regim secret şi este format din cei mai importanţi reprezentanţi ai masoneriei.

Aceştia iau hotărâri asupra mersului lucrurilor în plan mondial. „Comitetul” a fost constituit ca o aşa-zisă **„elită a City-ului”.** Printre membrii **„Comitetului celor 300”** s-a aflat şi Sir John J. Lauden. El a reprezentat **„Banca N.M. Rothschild”** din Londra şi mai ocupă şi alte posturi deosebit de importante şi anume: era director la **„Sell Petroleum Company”** şi administrator la **„Fundaţia Ford”.** Deci Sir John Lauden deţinea o putere foarte mare şi lua decizii în plan mondial. Concluzia este că reprezentanţii **„Comitetului celor 300”** iau decizii cu aplicabilitate mondială.

5 – CAVALERII DE LA MALTA

„Cavalerii de la Malta” formează o organizaţie masonică internaţională de rang înalt, care îşi întinde tentaculele cu scopul de a controla atent şi a dirija un spectru larg de aspecte ale vieţii politice, economice,

militare, religioase, culturale, etc. Preşedintele mondial al **„Cavalerilor de la Malta”** este ales pe viaţă şi necesită acordul Papei. **„Cavalerii de la Malta”, au drept conducător chiar pe Papă şi împreună cu acesta, Religia Catolică participă direct la constituirea Noii Ordini Mondiale.**

Principalii membri ai **„Cavalerilor de la Malta”** sun! membrii **„Consiliului de Relaţii Externe”,** ai **„Comisiei Trilaterale”,** ai **„Clubului Bilderberg”** şi ai **„Clubului de la Roma”.** Astăzi, **„Cavalerii de la Malta”** sunt **numiţi „Ordinul suveran şi militar de la Malta”** (OSMM) şi joacă un rol important în toate domeniile de interes pentru Noua Ordine Mondială. Iată câteva nume de **„Cavaleri de la Malta”.**

William Casey, George Bush, William Wilson, Myron Taylor (trimis al preşedintelui Roosevelt), John Mc. Cane, Roberts Wagner (trimis al preşedintelui Jimmy Carter). Ronald Reagan, preşedinte al SUA a ţinut un discurs de sfârşit de an cu toţi **„Cavalerii de Malta”,** expunând acestora politica sa externă.

Atenţie! „Cavalerii de Malta” au imunitate parlamentară, sunt scutiţi de control vamal, iar baza lor o formează aristocraţii.

Se apreciază că jumătate din cei 1000 de membri ai organizaţiei aparţin celor mai vechi şi mai puternice familii europene, consolidând în acest fel legătura dintre Vatican şi **„Aristocraţia Neagră”.** (AN). Ea reprezintă cea mai bogată şi mai influentă nobilime a Europei. **În structura sa modernă, „Noua Ordine Mondială” s-a născut la Malta, la întâlnirea celor doi mari maeştri masoni, preşedinţii George Bush, reprezentând SUA ŞI Mihail Sergheevici Gorbaciov, reprezentând URSS-ul. Întâlnirea de la Malta a deschis larg procesul de globalizare planetară.**

6 – CLUBUL DE LA ROMA

„Clubul de la Roma**”** s-a constituit ca un gigant institut de cercetare social-iluminist şi a strâns în rândurile lui mulţi oameni renumiţi de ştiinţă din întreaga lume. De fapt **„Clubul” reprezintă o ramură ştiinţifică a masoneriei.** Ca instituţie masonică, **„Clubul”** este un important instrument utilizat de **„Comitetul celor 300”** pentru a-şi realiza planurile şi nu ceea ce afirmă mincinos mass-media, că reprezintă o poartă spre un viitor fericit al omenirii.

Ţelurile **„Clubului de la Roma”** sunt după Jan van Helsing următoarele:

1 eliminarea programului industrial necontrolat. Prin control şi promovarea unor tehnologii specifice sunt puse pe piaţă toate acele tehnici care aduc mari beneficii Iluminaţilor în acest sens, **„Clubul”** este un agent al corporaţiilor transnaţionale aservite masoneriei.

2 oprirea cercetărilor ştiinţifice în anumite domenii. Se urmăreşte ca dezvoltarea ştiinţei să permită controlul eficient şi sever pe fiecare persoană în parte de către Noua Ordine Mondială. Tot ceea ce se poate face prin control este că anumite domenii de cercetare să fie oprite din dezvoltarea lor firească.

3 **deplasarea populaţiei de la oraş în zone rurale.** Acest proces împiedică dezvoltarea civilizaţiei şi obligă la încetinirea procesului de democratizare. Apare un control atent al procesului de democratizare, a raporturilor sociale necontrolate.

4 eliminarea unei părţi importante din actuala populaţie a omenirii. Se consideră că populaţia actuală a planetei a ajuns a fi prea mare şi pune probleme în procesul de globalizare, probleme legate de consum, de

resurse, de administraţie, de organizare social-politică, acordare de drepturi, religie, tradiţie, cheltuieli sociale.

Participanţii de la Washington ai „Clubului de la Roma” au acceptat la 5 decembrie 1980 planul unui genocid global numit „Global 2000 – Raport”. Prin acest plan diabolic urma a se realiza până în 2010 exterminarea controlată a 2,5 miliarde de oameni prin războaie, foamete, boli (pandemii controlate şi provocate) şi planificarea naşterilor. Ştim cu toţii că în ultimii ani, au apărut diverse pandemii cum ar fi: Sida, boala vacii nebune, gripa aviară, gripa porcină, etc. Boli cu caracter militar care au rolul de a decima rândurile populaţiei.

Prin declararea cu mare vâlvă, aparent **„mare interes”** a diverselor pandemii, se justifică diverse micşorări planificate de populaţie în ţările europene şi în lume. În România ultimele două decenii, populaţia a scăzut cu 2,5 milioane de locuitori, iar alte 3-4 milioane au emigrat în Occident pentru a lucra acolo şi a face Pibul acestor ţări mai mare, mai consistent.

Totodată, anunţând „pandemiile” planificate sunt scoase pe piaţă diverse tratamente care, în fapt, determină mari afaceri pentru corporaţiile transnaţionale

farmaceutice. Sunt puse la cale afaceri de mare anvergură cu produse ale unor ţări cum ar fi SUA (carne de curcan, carne de pasăre, avute în stoc, carne expirată din depozitele NATO), iar vaccinurile pentru diverse gripe (aviară, porcină etc), de prevenire a cancerului uterin (cu conotaţii, ca fetelor cărora li s-au făcut, să le scadă fertilitatea), aduc cheltuieli mari la nivel de stat şi la particulari şi beneficii corporaţiilor legate de oculta mondială.

Totul ţine de afaceri, de câştiguri mari. Iluminaţii **„Clubului de la Roma”,** consideră că 2,5 miliarde de oameni reprezintă **„cetăţeni de prisos” şi** că, prin diverse forme, ei trebuie să fie eliminaţi.

5 distrugerea identităţii naţionale şi a suveranităţii de **stat.** Documentele demonstrează că organizaţia „Clubul **de** la **Roma”** reprezintă un instrument ştiinţific al Iluminaţilor cu posibilitate de a fi utilizat în practica social-politică. El este aflat în slujba masoneriei şi în funcţionarea sa este finanţat de o serie de forumuri ale ei printre care găsim şi Comisia Trilaterală.

7 – FONDUL MONETAR INTERNAŢIONAL

Economia planetară este controlată continuu, sever **şi eficient prin diverse instituţii masonice specifice:** Fondul **Monetar Internaţional, Banca Mondială, etc.** Cotizaţiile ţărilor membre la aceste importante organizaţii bancare se ridică anual la mii de miliarde de dolari (sau euro).

Dacă o ţară face un împrumut şi are dificultăţi economice pentru a plăti datoriile, aparmari probleme social-economice care se resimt la nivelul omului de rând, al cetăţeanului plătitor de taxe şi impozite.

Fondul Monetar Internaţional (FMI) încheie documente specifice şi obligă ţările care s-au îndatorat să ia măsuri politice, economice şi sociale conform intereselor, atât ale sale, dar în special să îndeplinească politicile masonice ale perioadei.

După decembrie 1989, FMI ŞI Banca Mondială au întocmit programe speciale pentru România, iar guvernele **„tranziţiei democratice”** n-au făcut decât să le pună în practică. **Rezultatul a fost pur şi simplu monstruos: românii şi România au devenit săracii continentului; ţara s-a ruinat şi a ajuns într-un faliment economic greu de imaginat.** Mulţi români şi-au pierdut speranţa într-un viitor mai bun şi alte câteva milioane din ei au

emigrat în: Italia, Spania, Franţa, etc.

FMI are ca scop să unească sau să acapareze toate băncile naţionale ale lumii, iar apoi să le dirijeze activităţile. **Se stabilesc din Wall Street condiţii draconice pentru fiecare naţiune care s-a împrumutat, iar în calitate de cămătari ai omenirii pun condiţii politice, economice, sociale, etc.**

Încasarea datoriilor se face dirijat de interesele Iluminaţilor care au reprezentanţi în teren şi prin aceştia, unele (puţine) ţări sunt păsuite (Ungaria, Polonia), iar altele (Argentina, România) sunt afundate în datorii. Un exemplu clasic de politică extrem de înţelegătoare s-a făcut faţă de ţări europene cum ar fi Ungaria şi Polonia. Aceste ţări au fost alese să facă politici masonice cu interes pentru Iluminaţi. Aşa cum arată Jan van Helsing: **„Creditele date de FMI sunt prezentate naţiunilor ca o momeală”.**

FMI se informează şi când are toate datele asupra unei economii va face propuneri pentru a credita o ţară:

1) când şi cu ce sumă o poate credita. Totodată îi va indica de la ce bancă internaţională va lua împrumutul.

2) i se va impune să reducă drastic cheltuielile sociale şi economice;

3) ţării respective i se va cere să reducă importurile;

4) se va cere să fie tăiate subvenţiile pentru mărfuri şi servicii de primă necesitate (de exemplu pentru alimente, pentru căldură);

5) se vor tăia total sau parţial ajutoarele în domeniul social;

6) se va impune devalorizarea monedei naţionale sub pretextul ieftinirii exporturilor. Prin acest procedeu impus de FMI, se scumpesc mărfurile şi serviciile din import. Astfel, **prin măsuri luate se creşte corespunzător datoria faţă de FMI.** Aceste condiţii clasice constituie un prim pas al relaţiei ţării respective cu FMI-ul. **În a doua etapă, se impune un plan de refinanţare pentru plata dobânzilor.**

În noile condiţii create, băncile străine îşi asigură o mulţime de drepturi de proprietate în statul datornic. Amănuntele acestor tranzacţii (adesea extrem de nefavorabile pentru ţările care au împrumutat) au un caracter secret şi de fapt, reprezintă o conspiraţie ocultă asupra suveranităţii economice şi politice a ţării datornice. **Privitor la România, prin împrumuturi de la FMI, ţara a rămas fără bănci, combinate, uzine, fabrici,**

resurse ale solului şi subsolului, etc.

Modelul clasic al relaţiei FMI şi o ţară datornică îl reprezintă Argentina, care în anul 2000 a devenit pur şi simplu o ţară ajunsă în faliment în toate planurile economiei naţionale.

Se poate afirma fără a greşi că FMI-ul are funcţia unei poliţii exigente a băncilor internaţionale aservite la NOM.

De fapt, prin FMI se fac tranzacţii cu diverse state şi tot prin acesta se stabilesc aşa-zisele „modele de amânare" a plăţii datoriilor. Conform unei statistici a Băncii Mondiale s-au încasat în anii 1980-1986, sume de 326 miliarde de dolari din 109 ţări şi ratele datorate s-au ridicat la o sumă de 332 miliarde dolari

Deci s-au plătit 430 miliarde dolari. Totuşi cele 109 state nu-i datorează băncilor particulare încă 382 miliarde dolari.

Iată cum ţările sărace şi popoarele cu probleme social» grave sunt jefuite de caracatiţa financiar-bancară a Iluminaţilor. Astfel, prin liberul schimb, atât de triumfător şi puternic propagat de SUA şi de masonerie se realizează ceea ce se doreşte şi anume, instaurarea NOII ORDINI MONDIALE.

Michael Streeter scrie: „Luaţi urma banilor. Se spune că aşa se descâlcesc iţele unei crime sau ale unui scandal politic”.

Urmând acţiunile FMI, România a ajuns în pragul falimentului, populaţia a fost pauperizată, iar ţara ca atare urmează a fi dezmembrată. Despre FMI o să mai vorbim în continuare în lucrarea noastră. Există şi personalităţi ale noastre care apreciază activitatea FMI-ului în România. Iată că revista **„Business Magazin”** declara **„FMI-ul ca personalitate a anului 2009”.** În subtitlul revistei găsim textul: **„Inamicul public numărul unu din anii ’90, Fondul Monetar Internaţional, a ajutat în acest an economia românească mai mult decât au făcut-o guvernanţii, dar nu din mărinimie”.**

Cu ajutorul unor politicieni corupţi şi a unor economişti obedienţi, FMI-ul a adus România în pragul falimentului. **Ţara are astăzi o datorie apropiată de 100 de miliarde, iar cea publică garantată de stat de încă 100 miliarde.**

România îşi va plăti datoria prin copiii nepoţilor noştri şi acest lucru se va realiza însă cu o condiţie, dacă ţara va mai exista.

8 – BANCA MONDIALĂ

Banca Mondială este o agenţie specializată a ONU (instituţie masonică) înfiinţată la Conferinţa de la Bretton Woods pentru reconstrucţia economică după al Doilea Război Mondial. Principala idee pentru care a fost creată această bancă a reprezentat-o dezvoltarea internaţională. **Banca Mondială este compusă din cinci divizii: Banca internaţională pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare (principala ei componentă), Asociaţia Internaţională pentru Dezvoltare (AID), Corporaţia Financiară Internaţională (CFI), Agenţia Multilaterală de Garantare a Investiţiilor (AMGI) şi Centrul Internaţional pentru Rezolvarea Disputelor privind Investiţiile (CARDI).**

AID (fondată în 1960) acordă împrumuturi fără dobândă celor mai sărace ţări membre ONU. CFI (fondată în 1956) finanţează afaceri din ţările în curs de dezvoltare. AMGI (fondată în 1985) susţine agenţiile naţionale şi private care încurajează investiţiile directe în străinătate, oferind asigurări împotriva riscurilor necomerciale. CARDI (fondată în anul 1966) a fost creată pentru a elibera BIRD de povara rezolvării disputelor legate de investiţii.

Pentru a înţelege de ce Iluminaţii doresc cu atâta ardoare **„globalizare”** vom da pentru cititorii noştri câteva date prezentate de ziaristul Romulus Căplescu într-un articol al său: **„Experţii care au luat parte la dezbateri (n.a. – e vorba de Forul Economic Mondial de la Davos) din 25-30 ianuarie 2001) au reamintit că, în decurs de 20 de ani, între 1980 şi 2000, datoriile ţărilor în curs de dezvoltare au crescut de patru ori, de la 520 miliarde de dolari la 2070 miliarde dolari. În această perioadă, aceste ţări au rambursat 3350 miliarde dolari, adică de şase ori mai mult decât datoriile cunoscute în 1980. Între anii 1980 şi 1990, ţările în curs de dezvoltare au înregistrat în comerţul exterior un deficit de 45 miliarde de dolari, în comparaţie cu excedentul de 8(1 miliarde de dolari înregistrat de ţările industrializate. Cu alte cuvinte, dezvoltarea bogaţilor, s-a făcut pe seama săracilor.** Concluzia este evidentă: **„Sărăcia celor mulţi aduce bogăţie unei elite”.** Astfel, se explică de ce Iluminaţii folosesc pârghiile financiar-bancare pentru a conduce lumea.

NOUA ORDINE MONDIALĂ este în primul rând o oligarhie financiar-bancară.

9 – ORGANIZAŢIA NAŢIUNILOR UNITE

Organizaţia Naţiunilor Unite a fost creată în urma negocierilor masonice purtate la Conferinţa de la Ialta.

Concepută ca reprezentând un for democratic universal, ONU a fost creat la Conferinţa de la San Francisco, la data de 25 iunie 1945, când a fost semnată Carta sa, iar ea a intrat în vigoare la 24 octombrie 1945.

Prima sesiune a Adunării Generale s-a desfăşurat între 10 ianuarie – 14 februarie 1946, în clădirile Colegiului Hunter din Love Succes, lângă New York. **De notat că atât ONU cât şi Liga Naţiunilor, au fost create după ce omenirea a trăit ororile unor războaie cu caracter mondial şi speranţele tuturor s-au îndreptat spre o perioadă de pace şi progres social.** Sediul ONU a fost stabilit la New York City, D. Rockefeller a donat 18,6 milioane de dolari pentru ONU, iar cu suma respectivă s-au cumpărat 18 acri de teren pe malul lui East River la New York şi **aici s-a pus temelia unui centru vital din care, Iluminaţii îşi vor conduce marile afaceri, adică îşi vor desfăşura permanent şi instituţionalizat o activitate de stăpânire, dirijare, manipulare,**

modelare şi amăgire prin promisiuni deşarte a popoarelor şi naţiunilor lumii. Potrivit Cartei ONU scopurile pentru care această organizaţie a fost creată sunt:

— Menţinerea păcii şi a securităţii internaţionale;

— Dezvoltarea de relaţii prieteneşti între naţiuni, întemeiate pe respectarea principiilor egalităţii în drepturi şi autodeterminării popoarelor;

— Realizarea colaborării internaţionale în vederea rezolvării problemelor internaţionale cu caracter economic, social, cultural, umanitar.

În ceea ce priveşte executarea funcţiilor de conducere ONU s-a creat un centru de coordonare a acţiunilor forumului aplicând un sistem de principii:

— Principiul egalităţii suverane pentru toate ţările membre;

— Principiul îndeplinirii cu bună credinţă a obligaţiilor asumate prin Carta ONU;

— Principiul reglementării prin mijloace paşnice a diferendelor între state;

— Principiul nefolosirii forţei şi al ameninţării cu forţa;

— Neintervenţia în treburile interne.

ONU are un sistem de conducere format din: Adunarea Generală, Consiliul de Securitate, Consiliul Tutelar, Secretariat.

Atenţie! Consiliul de Securitate reprezintă o altă formă de conducere secretă, discreţionară nu numai a marilor puteri ale lumii, ci în mod direct al Iluminaţilor. Marile hotărâri ale Consiliului de Securitate sunt în fapt conducerea masonică a lumii după planurile întocmite de Iluminaţi. Creând ONU, ca organizaţie mondială (masonică) de mediere a conflictelor între naţiuni, acestea de fapt intră sub un control strict al Iluminaţilor. De semnalat pentru cititori că în **„camera de meditaţii de la ONU”** apare ca element decorativ, motivul masonic al ochiului în piramidă. În mod practic, ONU **se manifestă ca un jandarm al masoneriei şi care rezolvă conflictele între state ţinând cont de interesele Iluminaţilor. Că este aşa, o dovedeşte textul publicat în „The Birminghani News”, în data de 31 ianuarie 1992: „Liderii naţiunilor Consiliului de Securitate s-au aflat astăzi la New York, pentru prima lor întâlnire la vârf, gata să plaseze Naţiunile Unite în centrul unei NOI ORDINI MONDIALE şi să făurească o politică comună în domeniile menţinerii**

păcii şi controlului armamentelor”. Pentru prima oară de la fondarea sa în 1945, la ONU s-a produs o întâlnire a liderilor celor 15 state membre ale Consiliului de Securitate lărgit. Consiliul de Securitate are 5 state: SUA, Rusia, China, Anglia, Franţa) marcând astfel trecerea la o nouă eră politică a lumii în care dominaţia mondială este realizată de guvernul din umbră.

De fapt, prin ONU, Noua Ordine Mondială controlează politica omenirii şi ia măsurile necesare ca masoneria să-şi menţină în propriile gheare puterea absolută. Că este aşa, o dovedesc, zi de zi, acţiunile care se discută la ONU şi măsurile care apoi se iau pentru a rezolva problemele ivite. **Concluzia care poate fi trasă este că Noua Ordine Mondială îşi desfăşoară activitatea prin: Consiliul pentru Relaţii Externe – SUA, Comisia Trilaterală, Grupul Bilderberg, Clubul de la Roma, Vatican, Ordinul „Cavalerii de la Malta”, Consiliul celor300, ONU (n.a. – un rol extrem de importantă are Consiliul de Securitate), etc.**

10 – OPUS DEI

„Opus Dei” a fost şi a rămas o societate secretă. În pagina de web a ordinului găsim scris: **„Suntem şi acum în mişcare, oricând să pornim la drum, să ne schimbăm căile şi metodele, pentru a ne împlini misiunea noastră în cadrul Bisericii, aceea de a propovădui învăţăturile lui Iisus şi Vestea cea Bună”.** Această organizaţie are ca membri pe **„iezuiţi”,** care au avut o influenţă deosebit de consistentă în societăţile secrete ale Iluminaţilor Bavarezi.

Întemeietorul organizaţiei a fost Ignacio Lopez de Layola. Ca să înţelegem cât de pătrunşi sunt reprezentanţii organizaţiei de dogme, vom cita din Layola textul: **„Voi că albul pe care-l văd este negru, dacă Biserica Catolică va spune că aşa este”. „Luptând în numele lui Iisus”,** iezuiţii împlineau până în cele mai depărtate meleaguri ordinele primite de la Vatican. În 1773, Papa Clement al XIV-lea a luat hotărârea de a suprima **„Ordinul”,** dar acesta va fi reînfiinţat în 1814, de către Papa Pius al VII-lea.

„Opus Dei” reprezintă un ordin cu caracter secret care a fost şi este utilizat de Biserica Catolică ca o **„unitate de şoc”.** Formele ei de manifestare au fost cunoscute de marele public, după ce scriitorul Dan Brown a publicat

importanta sa carte **„Codul lui da Vinci”.** S-a dezvăluit că **„Opus Dei”** este o organizaţie cu caracter secret, implicată în acţiuni criminale, în care se minte, se înşală şi se face orice pentru a-şi atinge scopurile oculte.

Organizaţia este un instrument al Iluminaţilor care îl folosesc pentru a acapara puterea fără limite, a aduna bogăţii şi a elimina orice opoziţie. **Această organizaţie este acceptată de Vatican.** Pe pagina de web a organizaţiei scrie: **„Descoperirea lui Dumnezeu în munca şi în viaţa de zi cu zi”.** Sunt păreri că organizaţia face printre altele şi activităţi de **„poliţie politică”** pentru Vatican.

6.2. ANUL REVOLUŢIONAR 1989

Moto:

„Omul e clădit astfel încât, ficţiunile îi fac o impresie mai puternică decât adevărul”.

— Erasmus din Rotterdam

În anul 1989, s-au împlinit 200 de ani de la Revoluţia Franceză şi Iluminaţii au comemorat această mare

aniversare, provocând adevărate acţiuni revoluţionare care, au produs o schimbare profundă în structurile geopolitice şi au deschis o nouă eră în istoria omenirii. În unele lucrări publicate de Iluminaţi prin anii 1780 scrie: „E **necesar să stabilim un regim universal şi un imperiu asupra întregii lumi”.** În **„Manifestul umanist II”** din anul 1793 regăsim textul: **„Deplângem împărţirea omenirii în teritorii naţionale. Am ajuns într-un moment critic în istoria omenirii, unde cea mai bună opţiune este depăşirea limitelor suveranităţii naţionale şi să propunem apropiata reconstrucţie a comunităţii mondiale (...) un sistem al autorităţii lumii şi o ordine mondială bazată pe o guvernare federală internaţională”.**

Deci procesul mondializării a fost gândit de Iluminaţi încă de la sfârşitul secolului al XVIII-lea, când rezultatele efective ale Revoluţiei Americane şi cele ale Revoluţiei franceze nu erau încă recunoscute şi analizate. L**a două secole de la aceste evenimente, Noua Ordine Mondială** (NOM) **a acţionat prompt şi la Malta, în 1989, s-au deschis larg porţile unei noi ere istorice, cea a mondializării masonice a planetei.**

La acest proces şi-au adus un aport deosebit, o serie de

personalităţi politice, masonice ale lumii contemporane:

— Preşedinţii SUA: Ronald Reagan şi George Bush;

— Papa Ioan Paul al II-lea;

— Preşedintele URSS, Mihail Sergheevici Gorbaciov;

— Prim-ministrul Marii Britanii, „Doamna de Fier”, Margaret Thatcher;

— Alte personalităţi importante în plan politic, financiar şi militar cum ar **fi: David Rockefeller, Henry Kissinger, Jimmy Carter, Zbigniev Brzerzinsky, William Casey, Valerie Giscard d’Estaing, François Mitterand, Helmut Kohl, George Schultz.**

Nu trebuie uitaţi mulţi politicieni şi membri ai KGB-ului care au participat din umbră, la succesul acţiunii masonice globale.

Subliniem că fără aportul lui Mihail Sergheevici Gorbaciov, al KGB-ului şi a unor reprezentanţi politici sovietici, procesul revoluţionar de tip masonic al anului 1989 şi care a pus capăt existenţei Blocului Mondial Comunist nu ar fi putut avea loc. Se poate afirma răspicat că prin înţelegerea program încheiată la Malta, în decembrie 1989, la 200 de ani de la Revoluţia Franceză, **s-au înnoit prevederile**

înţelegerii de la Ialta, în noile condiţii geopolitice şi în afara desfiinţării Blocului Mondial Comunist, s-a hotărât trecerea într-un ritm accelerat la Noua Ordine Mondială, adică la procesul de globalizare a planetei. Anul 1989, numit de unii ideologi **„Anul Domnului”,** reprezintă de fapt anul când, cu surle şi trâmbiţe s-a trecut la procesul de mondializare rapidă şi draconică a omenirii. Iată câteva evenimente care s-au produs în 1989 şi care (în principiu) au avut în spate un suport puternic masonic:

— În luna ianuarie 1989, în Ungaria (atenţie: Ungaria a reprezentat permanent o piesă de acţiune masonică în anul 1848, Revoluţia Comunistă din 1919, Revoluţia din 1956, etc.), parlamentul a votat aplicarea pluralismului politic şi s-a hotărât desfăşurarea de alegeri libere. Tot în Ungaria, la 17 mai 1989, s-a semnat Convenţia ONU referitoare la statutul imigranţilor. Prin acest act, statul ungar refuza să mai returneze refugiaţii din ţările comuniste şi practic se facilita exodul estgermanilor în RFG. Imediat se va constata şi o creştere spectaculoasă a românilor care trec fraudulos graniţa în Ungaria şi vor emigra în Occident.

Cine cunoaşte puţină istorie, ştie că în Ungaria a

izbucnit Revoluţia Comunistă din 1919, condusă de Bela Kun, iar în anul 1956 s-a produs Revoluţia Anticomunistă înăbuşită în sânge de trupele sovietice. Şi Revoluţia de la 1848, împotriva imperiului austriac a avut o mare amploare**. Se poate afirma că, Iluminaţii au în Ungaria o structură masonică puternică, bine organizată şi că din acest motiv, Ungaria reprezintă o placă turnantă şi un instrument de bază în acţiunile NOM.**

— În vara anului 1989, organizaţia sindicală revoluţionară poloneză **„Solidaritatea”** câştiga alegerile, iar **în luna august, Tadeusz Mozowieczki, liderul organizaţiei devine prim-ministru.**

— În luna iunie 1989, chinezii protestează în mod vehement împotriva regimului comunist. Revolta studenţilor se va încheia cu masacrul din Piaţa Tien An Men. **Atenţie!** China va rămâne singura ţară comunistă (importantă) cu un specific tipic al ei până astăzi. Acest lucru n-a împiedicat China să se dezvolte extraordinar şi să devină o putere şi mai importantă din punct de vedere politic, economic, industrial şi militar în zilele noastre.

— În luna august 1989, la Chişinău are loc o demonstraţie cu o participare de mase a populaţiei şi se

proclamă ca limbă oficială în stat, limba română pe tot teritoriul Republicii Moldova.

— În septembrie 1989, în Bulgaria au loc primele demonstraţii împotriva regimului comunist.

— Spre sfârşitul anului 1989, evenimentele politice se vor precipita, iar Mihail Sergheevici Gorbaciov, preşedintele URSS va vizita RDG-ul. Manifestările anticomuniste devin foarte puternice şi Erich Honecher va fi schimbat cu Egon Krenz (n.a. Şeful Securităţii).

— La 9 septembrie 1989, Zidul Berlinului va fi dărâmat.

— La Chişinău izbucnesc conflicte violente între susţinătorii Frontului Popular Moldovenesc şi forţele de ordine. **Totul se va finaliza prin înlocuirea secretarului general al Partidului Comunist al R.S.S Moldovenească cu Simion Grosu.**

— În Bulgaria, fără victime şi vărsare de sânge, au loc schimbări politice importante. **Are loc schimbarea lui Teodor Jivkov cu Peter Mladenov.**

NOTĂ! Toate acţiunile de mai sus s-au efectuat de către serviciile secrete din ţările respective, apropiate de KGB (aserviţi Iluminaţilor) şi care, în mod sistematic au pregătit în modul cel mai minuţios **Consfătuirea de la Malta**

desfăşurată în 2-3 decembrie 1989.

Atenţie! Deşi şi Securitatea Română era la ordinul KGB-ului, ea nu s-a manifestat direct decât după ce a avut loc întâlnirea între cei doi mari maeştri masoni, George Bush şi Mihail Sergheevici Gorbaciov, la Malta.

— La 4 decembrie 1989, are loc la Moscova întâlnirea şefilor de state semnatare a Tratatului de la Varşovia. Cu această ocazie, Gorbaciov, informează despre înţelegerea de la Malta şi trasează sarcini legate de **„democratizarea”** (în stil masonic) a regimurilor comuniste prin aplicarea **„Perestroikăi”.** De fapt, Gorbaciov făcea o cosmetizare a comunismului şi se trecea propriu-zis la procesul de globalizare.

În finalul discuţiilor de la Moscova, Gorbaciov, îi va cere lui Nicolae Ceauşescu să demisioneze imediat. Ceauşescu a refuzat invocând principiul binecunoscut **„al neamestecului în treburile interne al unui stat independent şi suveran”,** cum era România.

— În 22 decembrie 1989, Ceauşescu va fi arestat de forţe aşa-zise **„democratice”.** Securitatea, forţă reprezentativă a PCR, nu l-a apărat pe şeful statului român, ba mai mult, ea a fost organizatorul acţiunilor, aşa-zis revoluţionare, a zilelor sângeroase ale lui decembrie

1989.

Revoluţionarii principali, ai evenimentelor au fost atât forţe externe, cât şi forţe interne şi anume: activişti de partid, securişti, unii militari şi reprezentanţi ai mass media (în special specialişti în manipulare de la TVR). Cei care, până mai ieri reprezentau vip-urile comunismului în România, s-au transformat peste noapte în **„mari democraţi”.** Mulţi **vechii ilegalişti”** de tip Silviu Brucan, au devenit ideologii democraţiei.

În 23 de ani de restauraţie au devenit preşedinţi ai României, doi foşti secretari de partid (Ion Iliescu şi Emil Constantinescu), şi un fost ofiţer de marină, dar şi securist (Traian Băsescu).

Noua Ordine Mondială a avut încredere şi s-a bazat permanent în acţiunile sale pe bancheri, oameni de afaceri, activişti comunişti şi securişti. În perioada scursă de la evenimentele sângerosului decembrie 1980, politicienii tranziţiei, au depus eforturi pur şi simplu extraordinare pentru a intra în graţiile Noii Ordini Mondiale.

România a fost primită în NATO, UE, iar FMI-ul şi Banca Mondială, două unelte ale NOM, au fost permanent prezente în ţară pentru a ghidona politica economică a

României, pentru a o aduce în faliment. Astăzi, România nu mai are în proprietate: combinate, uzine, fabrici; agricultura s-a ruinat, s-au pierdut bogăţiile solului şi subsolului, băncile au încăput pe mâinile structurilor masonice specializate. Ţara a fost jefuită minuţios. Privatizarea a reprezentat trecerea în proprietatea oamenilor masoneriei, a bogăţiei României.

Concluzie: ţara a intrat într-un colaps economic incredibil. Se poate afirma fără a greşi că în prezent, România îndeplineşte toate condiţiile să poată fi dezmembrată teritorial în regiuni şi astfel să fie globalizată. Românii mileniului al treilea pot afirma că au devenit SCLAVII ocultei mondiale. Toţi revoluţionarii care mişunau în decembrie 1989-1990, în studiourile TVR sunt astăzi oameni bogaţi şi aşezaţi în cele mai importante posturi ale statului român. **România a devenit o COLONIE cu SCLAVI a Noii Ordini Mondiale.**

6.3. ORIZONTUL NOII ORDINI MONDIALE ESTE APROAPE

Moto:

„Nu alegeţi UE, pentru că are să vă stoarcă de puteri. În locul Moscovei are să dicteze Bruxelles-ul”.

— Vladimir Bukovski

Iluminaţii au mutat Internaţionala Comunistă de la Moscova la Bruxelles. Comunismul cu faţă umană de care se vorbeşte de mai bine de două decenii, reprezintă o mare minciună, o diversiune, o gogoaşă care se umflă şi plesneşte cu zgomot, şi care lasă în urma sa mizerie, sărăcie, ruină morală şi incredibile dezamăgiri. Că este aşa, puteţi compara regii României, Carol I ŞI Ferdinand, cu preşedinţii de după ’89: Ion Iliescu, Emil Constantinescu şi Traian Băsescu. Dacă nu vi se pare edificatoare comparaţia, faceţi o alta, între politicieni de genul: I.C. Brătianu, Mihail Kogălniceanu, Ionel I.C. Brătianu, Ion Ghica şi prim-miniştri de tipul: Petre Roman, Stolojan, N. Văcăroiu, Ciorbea, Emil Boc, etc. Dacă nici acum nu vă lăsaţi convinşi, de cât de catastrofal este momentul din punct de vedere politic, nu numai economic, ci şi moral, vă rog să puneţi în balanţă calităţile politice ale unui ministru

de externe, ca Nicolae Titulescu şi oricare din miniştrii pe care evenimentele din decembrie 1989 i-a promovat, la acest minister. Ţara de astăzi seamănă izbitor cu aceea pe care regele Mihai a predat-o la cheie, trupelor sovietice şi comuniştilor de la 23 August, care, până în anii 1965 au făcut din ea o colonie sovietică de prim rang. Este normal căci, liderii politici ai ultimilor 23 de ani sunt urmaşii ilegaliştilor din perioada neagră a sovietizării ţării, a transformării ei într-o colonie de **„tip închisoare a poporului român”** în care alogenii au devenit stăpânii şi exploatatorii sângeroşi ai ei. Iată câteva nume providenţiale care au participat la prăbuşirea ţării şi aducerea ei în falimentul economic, social şi moral: Ion Iliescu, Silviu Brucan, Petre Roman, Alexandru Bârlădeanu, Vladimir Tismăneanu, Bogdan Olteanu, Traian Băsescu, etc. Lista poate continua pe mai multe pagini ale cărţii noastre.

Vladimir Bukovski, un disident sovietic care a stat 12 ani în gulag, când a dat un interviu (avea şi experienţa unei perioade trăite în Occident), dă un sfat absolut şocant, pentru unii cititori: **„Nu alegeţi UE, pentru că are să vă stoarcă de puteri. În locul Moscovei are să vă dicteze Bruxelles-ul”.** Întors din Occident în Rusia,

acelaşi Bukovski publică **„Judgement in Moscow”,** lucrare, în care pe bază de documente, dezvăluie legăturile secrete ale Kremlinului cu guvernele democratice din Europa de Vest, cu partidele comuniste din aceste ţări, cu mişcările pentru pace şi cu personalităţi din aşa-zisa **„lume liberă”,** provocând un imens scandal., **Adevărul supără, doare, stârneşte conflicte, iar atunci când sunt descoperite minciuna şi manipulările, conspiratorii vicleni devin violenţi, răzbunători, chiar sângeroşi.**

Mark Hollingsworth şi Stewart Lansley în cartea lor **„Londongrad, Invazia oligarhilor ruşi”** arată: **„Între 2000 şi 2008, cel puţin 13 jurnalişti ruşi disidenţi, majoritatea făcând anchete cu privire la corupţia statului şi la legăturile acestuia cu crima organizată, au fost ucişi”.**

Cea mai importantă personalitate dintre aceşti jurnalişti, a reprezentat-o Ana Polikrovskaia, asasinată în anul 2006, se pare după ce începuse să relateze o serie de evenimente care-l implicau şi pe Putin, unul din **„ţarii ruşi”** de după Gorbaciov.

Ca urmare a dezvăluirilor efectuate, Bukovski devine pentru a doua oară **„persona** non-grata” chiar în propria

ţară. Să nu uităm că pentru bune oficii aduse URSS-ului,Marii Britanii şi SUA, regele Mihai a fost decorat, a primit diverse recompense şi cadouri, a ocupat o poziţie privilegiată în Aristocraţia Neagră a Europei. Şi astăzi, Iluminaţii îl apreciază în mod deosebit pe ex-rege şi-l onorează cu diverse omagieri şi recompense. **Cei care servesc oculta mondială sunt preţuiţi şi respectaţi chiar şi când timpul trece şi îşi pune amprenta uitării peste faptele lor ticăloase.**

Preşedintele Putin îl va aprecia mult pe ex-regele Mihai şi-l va decora a doua oară, intrând în concurenţă chiar cu înaintaşul său, pe care-l urmează şi-l copiază parcă la indigo, I.V. Stalin.

Sunt păreri că Nicolae Ceauşescu a fost folosit de sovietici ca **„un cal troian”,** în relaţiile cu Occidentul, dar indiferent cum îl consideră unii sau alţii, el a reuşit să aducă în România, tehnologii noi din Vest şi în ţară s-au construit combinate, uzine, fabrici, s-a dezvoltat agricultura, s-au pus în valoare resursele solului şi subsolului. **Fără a aduce laude deşarte, putem afirma** că **Ceauşescu s-a manifestat (dincolo de marile lui greşeli) ca un politician care-şi iubea ţara; a făcut-o să prospere şi să se plaseze între statele lumii**

respectate şi apreciate. Comparându-l pe Ceauşescu cu cei trei preşedinţi, de după decembrie 1989, constatăm că sub aceştia din urmă, România a ajuns în colaps economic, iar în relaţiile externe, România intrând în UE ŞI NATO a devenit o colonie obedientă faţă de Noua Ordine Mondială.

Sub Nicolae Ceauşescu, România era membră a Tratatului de la Varşovia, dar, atenţie! n-a participat nici la invadarea Cehoslovaciei şi nici nu a fost de acord cu războiul dus de URSS în Afganistan. Ca membră NATO, România participă activ la acţiuni în ţările din fosta Iugoslavie, în războaiele din Irak şi Afganistan. **Este pentru prima oară în istoria noastră când militarii români acţionează în afara ţării, servind interese străine poporului nostru.**

Când armata noastră a trecut Prutul, la ordinul mareşalului Antonescu, avea ca scop eliberarea Basarabiei de sub jugul sovietic. Sacrificiile militarilor români în Irak, Afganistan şi **în** perspectivă, în Africa nu au legătură **cu un** interes naţional, cu un ideal de a avea o ţară întregită, aşa **cum** o cer românii, ci servesc interesele guvernului ocult şi fac parte **din planurile** Noii Ordini Mondiale.

Odiosul tratat Ribbentrop-Molotov nu mai este

pus în discuţie, ba în timpul preşedintelui Emil Constantinescu s-a încheiat un jalnic tratat cu Ucraina care, atestă pe sute de ani permanentizarea ocupaţiei unor teritorii româneşti ocupate samavolnic de sovietici.

Sub preşedinţia lui Emil Constantinescu, ţara l-a avut ministru la Externe, pe Adrian Severin. Un fost profesor la **„Şcoala PCR”** de la **„Ştefan Gheorghiu”.** Urmând principiile **„Internaţionalismului proletar”,** controversatul politician, Adrian Severin, n-a făcut decât ceea ce i s-a cerut de către oculta mondială şi a încheiat tratatul în totală contradicţie cu interesele ţării şi a românilor, trăitori în teritoriile vremelnic ocupate.

România, ţara care pe timpul lui Nicolae Ceauşescu reprezenta un factor activ în politica mondială şi stabilea legături între URSS-SUA, URSS-China, SUA-URSS, Israel-Palestinieni, etc. este astăzi, un NIMENI, în relaţiile internaţionale; de la Iliescu la Băsescu, România a fost inexistentă, exact ca o colonie aservită „lumii bogaţilor”, obedientă, ascultătoare şi mai ales preocupată permanent să placă stăpânilor timpului.

În timp ce, Ungaria, Polonia, Cehia, ţări din zona decomunizată, îşi apără interesele în UE, în NATO şi în

toate întrunirile internaţionale, conducătorii ţării noastre se comportă ca nişte slugi care acceptă totul şi chiar sunt capabili să fie atât de servili încât, relaţiile noastre externe pot fi catalogate a fi obediente, jenante, pur şi simplu odioase.

Aşa s-a aprobat intrarea în NATO, în UE, s-au încheiat tratatele cu Ungaria, Ucraina, s-a votat cu o uşurinţă strigătoare la cer, Constituţia de la Lisabona, s-a acceptat Codex Alimentarius etc, fără discuţii publice, fără a cere prin referendumuri acordul populaţiei. Politica ţării, după decembrie 1989, se face contra intereselor României, din punct de vedere a suveranităţii şi independenţei ţării, se realizează obedient, slugarnic.

De 23 de ani, politicienii care au condus România, s-au comportat ca nişte sclavi ai Noii Ordini Mondiale şi rezultatele se văd:

— România, **„Grădina Maicii Domnului”** aşa cum o numeau strămoşii noştri a devenit ţara cea mai săracă din Europa.

— Sub steagul unor lozinci de tip masonic (libertate, democraţie, egalitate, etc.) statul român a ajuns în colaps, nu numai economic, ci şi-a pierdut şi independenţa şi suveranitatea.

Consilierii sovietici ai anilor ’50 au fost înlocuiţi de consilieri americani, englezi, etc. Iar trupele sovietice care ocupau România, treptat, treptat sunt înlocuite cu militari NATO sau pur şi simplu americani. Toate ţările din jurul nostru, n-au acceptat scutul antirachetă american; numai românii reprezentaţi prin Traian Băsescu, Emil Boc, etc. l-au acceptat.

După fregatele date la casat în Marea Britanie, cumpărate sub girul lui Ion Iliescu-Năstase, urmează o nouă afacere dubioasă, sub obedienţa lui Băsescu-Boc pentru a cumpăra avioane F-16, care şi-au trăit traiul şi care, în loc să fie aruncate pentru a fi reciclate, se fac presiuni să le cumpărăm noi, la preţuri mari. Unchiul Sam a găsit în România, oameni care cumpără gunoaiele armatei americane şi le reciclează, oferindu-i bani buni pe ele. Aşa că, prin guvernanţii români care cumpără fregate şi avioane casabile, Noua Ordine Mondială face o politică economică specifică, minând state independente şi făcându-le colonii extrem de ascultătoare ordinelor intransigente ale Iluminaţilor.

Se poate afirma, fără a greşi cu nimic că România a decăzut economic, social şi moral cu două-trei trepte faţă de situaţia în care se găsea în decembrie 1989, când

poporul nemulţumit l-a dat jos pe Nicolae Ceauşescu şi a cerut libertate şi democraţie reale.

Ţara care reprezenta **„un grânar al Europei”** a ajuns după douăzeci şi trei de ani **„de dominaţie masonică”** să importe nu numai cereale, ci şi 70-80% din produsele alimentare necesare pentru a hrăni populaţia. Am devenit astăzi **CERŞETORII EUROPEI**. Intrând în UE, România plăteşte o sumă importantă, iar ajutoarele primite de la UE sunt mai mici cu 0,71 miliarde de euro anual. Grozavă afacere am făcut intrând în UE! Vechile ziceri: **„Munţii noştri aur poartă / Noi cerşim din poartă-n poartă” sunt astăzi mai valabile decât în orice altă perioadă istorică.** Ai impresia că ne-am întors în ferocele comunism al Anei Pauker-Dej când, activiştii aciuiaţi de prin URSS au venit în România să-şi orânduiască o viaţă prosperă, lipsită de griji, călcând sub tălpile cizmelor lor îmbibate cu sânge, poporul român. Nu mai sunt sovieticii cei care jefuiesc resursele ţării, ci urmaşii vechilor bolşevici au ajuns şefi, s-au cocoţat pe culmile puterii şi din această ipostază au făcut afaceri profitabile pentru ei, vânzând la preţuri de nimic combinate, uzine, fabrici, pământuri, bogăţiile solului şi subsolului. Făcând tâlhărie la drumul mare, servind interesele ocultei mondiale,

politicienii şi acoliţii lor, au acumulat averi incredibile. Iată un exemplu strigător la cer: ginerii odiosului securist Ion Dincă (poreclit Ion Te Leagă) sunt astăzi unii din cei mai bogaţi afacerişti români. Popoviciu şi Badea, ca să ajungă în fruntea celor care prăduiesc bogăţiile ţării, au făcut politici economice legate de mai marii zilei... şi aşa din hoţi, lotrii, tâlhari la drumul mare s-a născut **„nobilimea postdecembristă”.**

Un exemplu este tipic: s-au vândut la un preţ derizoriu, rezervele de petrol şi gaze, iar astăzi, în ţară preţul la benzină şi motorină este mai mare decât cel din ţările care nu dispun de asemenea resurse.

Marian Nazat, într-un articol al său arată că: **„Manipulatorii Noii Ordini Mondiale îşi freacă palmele a profit” (...) iar „Omenirea seamănă tot mai mult cu pacienţii spitalelor neuropsihiatrice. Cam smucită şi depresivă dependentă de fel de fel de droguri şi legată în cabluri sau frânghii care mai de care”.** Se tot vorbeşte de libertate de exprimare, de democraţie, de apărarea drepturilor omului, etc. Dar de fapt ne-am îndepărtat doar formal de comunism, ba sunt numeroase domenii în care astăzi am depăşit cu mult ororile **„ciumei roşii”.**

— Corupţia a ajuns generalizată. La nivelul cetăţeanului simplu nu se poate face nimic fără **„să dai mită cuiva”.**

— Totul se vinde şi se cumpără. Formal se dau concursuri pentru diverse posturi... **în realitate, postul se ia cu gir de la partid, iar la partid se cumpără cu bani. Trebuie să plăteşti pe cei care te ajută şi trebuie să şi cotizezi căci... sunt alegeri, se face propagandă electorală, etc. Se vând şi se cumpără diplome de licenţă,** iar organizarea **„facultăţilor particulare”** reprezintă un adevărat rai pentru infractori. Diplomele se cumpără, iar doctoratele se iau prin fraudă. În cazul delictelor penale şi a contravenţiilor totul se rezolvă cu bani, cu servicii, sau pur şi simplu cu ajutor de la partid.

— Astăzi nu există nicio siguranţă pentru cetăţeanul simplu. Acesta nu este apărat de nimeni căci instituţiile statului sunt atât de corupte, încât victimele oricăror forme de agresiune, pot fi reduse la tăcere, iar infractorii sunt apăraţi cu cerbicie de: Poliţie, Procuratură, Justiţie, etc.

Sunt pedepsiţi (uneori chiar foarte aspru pentru vini nesemnificative) doar amărâţii, bătrânii neajutoraţi sau cei

la care există interesul să fie scoşi dintr-o competiţie de orice fel. S-au creat tot felul de instituţii cum ar fi ANI, DNA etc care nu folosesc decât ca acei aflaţi la frânele puterii să-şi poată apăra interesele din funcţia respectivă. Telefoanele sunt ascultate permanent şi autorizat. În acest sens, s-a luat modelul după preşedintele american George W. Bush şi el un mason intransigent ca şi tatăl său, fost director la CIA şi apoi preşedintele SUA, şeful unei loji masonice.

Toate procesele importante au la bază ascultarea telefoanelor şi documente bazate pe acest tip de informaţii. Vechii securişti şi urmaşii acestora acţionează la nivel de parlament, guvern, instituţii centrale, de stat şi la nivel de cetăţean ascultând telefoane şi prezentând note informative la nivel de preşedinte, prim-ministru sau la Poliţie, Procuratură, Justiţie. Nu s-a efectuat nicio epurare a Securităţii de torţionari comunişti şi numeroasele ei personaje odioase cum ar fi: Pantiuşa, Nikolski, Alexandru Drăghici Pleşiţă, etc. Ei au trăit liniştiţi după sângerosul decembrie 1989. În orice stat democratic din lume aceşti **„monştri”** ai torturilor şi ai **„dictaturii sângeroase comuniste”** ar fi fost arestaţi şi judecaţi exact cum s-a petrecut la Nuremberg. Ion Iliescu, Emil

Constantinescu şi Traian Băsescu au evitat a se implica într-un proces de culpabilizare a acestor criminali notorii, de frică văzând acest proces posibilitatea ca, în perspectiva istoriei, să fie şi ei judecaţi pentru faptele lor incriminatorii.

Eliminarea acestor călăi ai poporului român s-a realizat natural, prin moartea acestora şi nu printr-o acţiune coordonată de forţe de tip democrat. **Trebuie subliniat un lucru care pare a fi incredibil: Securitatea este astăzi mai numeroasă şi mai prezentă în viaţa publică chiar faţă de dictaturile** de **tristă amintire ale Anei Pauker, Gheorghiu Dej sau Nicolae Ceauşescu**. Informatori ai Securităţii de ieri, au fost în ultimii douăzeci şi trei de ani, persoane politice importante. Exemple sunt numeroase dar noi, le dăm pe cele mai relevante: **Mona Muscă, Dan Amedeo Lăzărescu, Ion Diaconescu,** iar securiştii, în special cei care au lucrat în domeniul comerţului exterior sunt astăzi oameni de afaceri prosperi (Dan Voiculescu, George Păunescu). Tom Gallagher arată în lucrarea sa **„Furtul unei naţiuni": „Sfârşitul oficial al regimului comunist în România pare să se fi produs în beneficiul** unui **grup restrâns de cetăţeni. Unii au**

fost actori de frunte în fostul regim, experţi în căpătuire la vremuri noi, un grup mult **mai mare era format din activişti plasaţi strategic la** diferite **niveluri în fostul aparat de stat, pregătiţi să profite** de **relaţiile de care se bucurau cu noii deţinători ai puterii". Noi îl completăm pe Tom Gallagher, arătând că** un **rol deosebit de important îl au în noua etapă de dezvoltare masonică a lumii româneşti îl deţin securiştii** „Garda **Pretoriană a PCR". Silviu Brucan,** odiosul ideolog al structurilor democratice ale conducerii statului român (n.a. Brucan a fost şi ideologul care făcea discursurile dictatorilor Gheorghiu-Dej şi Nicolae Ceauşescu) arată în cartea sa **„Stâlpii noii puteri în România": „În guvern nu mai există niciun muncitor (...) beneficiari ai revoluţiei sunt oameni** de **afaceri şi întreprinzători care fac afaceri, se lătăie în Mercedesuri şi trăiesc viaţă de lux (...) Foştii comunişti, mai mult sau mai puţin disidenţi în timpul dictaturii, au venit la putere".** Cu asemenea oameni politici, epoca de după decembrie 1989, cuprinde în multe probleme importante, o formă specifică de trecere la un nou comunism având în frunte bolşevici cu o mare experienţă: Ion Iliescu, Silviu Brucan, Alexandru

Bârlădeanu, Nicolae Văcăroiu, Emil Constantinescu, etc.

Dorim să informăm cititorii că în procesul de mondializare, Noua Ordine Mondială se bazează în mod practic pe **două pârghii principale: sistemul financiar-bancar şi serviciile secrete.** În subsidiar, pentru a manipula opinia publică, guvernul ocult foloseşte plenar mas-media.

Ross Johnson, fost director al Radio Free Europa Liberty, într-un interviu la Jurnalul Naţional se destăinuie: „În **decembrie 1989, ne-am trezit cu securiştii care schimbau tabăra".**

Un răspuns la această situaţie pe care ne o oferă realităţile ultimelor două decenii, concluziv şi la obiect este aforismul lui Maxim Gorki**: „În căruţele trecutului nu poţi merge nicăieri".**

Acest lucru s-a petrecut şi în **România. Puterea** ştie că PRESA constituie principala **armă** de diver**siume.** Mulţi jurnalişti sunt corupţi cu bani **sau c**u **posturi,** iar alţii sunt şantajaţi cu procese sau cu alte mijloace Având la dispoziţie o mass-media ticăloşită, puterea dezinformează continuu, iar prin programele servite la TV sau radio, modelează şi alienează mari mase de oameni. **Toţi guvernanţii de după decembrie 1989, având în**

frunte pe preşedinţii ţării au strunit bine presa, iar când a fost cazul chiar s-a trecut la prigonirea unor ziarişti. Din acest punct de vedere, ca şi din altele, de peste două decenii, România a avut mulţi, chiar foarte mulţi **„repetenţi în ale democraţiei”.**

Într-un articol al său, Dumitru Tinu vorbeşte de **„efectul de turmă”.** Existând puţine valori în plan politic, social, economic sau cultural şi lipsa competiţiei corecte pentru posturile în conducerea statului român, efectul de turmă polarizează zone imense ale populaţiei, atât în ceea ce priveşte opţiunea politică, moda, gusturile, etc. **De două decenii se poate spune că românii îşi fac educaţie la televizor şi că nu mai citesc decât foarte puţin, merg la teatru sau la o conferinţă foarte rar, iar vizita la o expoziţie sau la un muzeu,** reprezintă **o excepţie. Românul anului 2012, faţă de anul 1990** este **mai puţin pregătit intelectual, a fost molipsit de tarele corupţiei şi şi-a căutat mijloacele de existenţă în realităţile epocii, scăzând dramatic în plan moral şi spiritual.** Orizontul este aproape. Noua Ordine Mondială ne învăluie, acţionează insidios şi pregăteşte individul spre o lume fără orizont, superficială şi imorală. Individul, ca să poată trăi cât decât în limite

acceptabile, trebuie să fie cu o personalitate limitată, fără pretenţii şi fără prejudecăţi. **În turmă, sclavii n-au personalitate.**

Înţelepţii lumii au susţinut din cele mai vechi timpuri că **„BINELE ÎNVINGE RĂUL”.** La scară cosmică acest principiu este o lege a dezvoltării, dar, în condiţiile vieţii umane contează când se va petrece acest lucru, peste un an, peste zece, peste o sută, etc.

Orizontul ca Noua Ordine Mondială să facă procesul de globalizare este aproape şi agresiv şi discreţionar progresează zi cu zi. Este posibil ca Iluminaţii să-şi impună plenar dictatura şi oamenii planetei să devină sclavii noului imperiu. Noi sperăm, ca acest proces nociv să nu ajungă a fi biruitor şi ca BINELE SĂ ÎNVINGĂ RĂUL.

Iată ce spune Monica Petre într-un articol al ei: **„Francmasoneria urmăreşte să obţină controlul total asupra planetei. A avut ca termen hotărât de conducătorii ei cu mult timp în urmă, anul 2000. Nu a reuşit şi l-a mutat în 2050”.**

Vladimir Bukovski arată: **„Trebuie să înveţi să-ţi ţii frica** sub **control şi să nu o laşi să te domine”.**

Eu sunt convins că Noua Ordine Mondială nu va reuşi să-şi ducă planurile la bun sfârşit. Civilizaţiile lumii au fost

create de o aristocraţie formată din intelectuali aprecia Gustave le Bon.

În principiu, intelectualii adevăraţi sunt oameni morali şi cu o mare credinţă în Dumnezeu. Astăzi, din ce în ce mai mulţi oameni au înţeles care sunt jocurile specifice în plan politic, economic, social, religios al ocultei mondiale. Nimeni nu iubeşte sclavia şi oamenii vor să trăiască liberi într-o lume democratică.

Noi credem în victoria binelui şi în alungarea spiritului lui Lucifer, Dumnezeul masoneriei. **„Omul e centrul Universului, fiindcă numai în om natura a ajuns la conştiinţa propriului său eu, a ajuns să se recunoască! (...) Omul e Dumnezeu”** arată Liviu Rebreanu într-o carte a sa. Noi credem că în om Divinitatea dă forţa şi voinţa necesară pentru a învinge RĂUL. Şi marele rău, Noua Ordine Mondială poate şi trebuie să fie învinsă.

6.4. ARMATA UMANITARĂ A UNCHIULUI SAM

Moto:

„Averile uriaşe ale câtorva se bazează pe o înşelare permanentă a celor săraci şi mulţi, a micilor ţări cu bogăţii imense. Morală? Milă? Poate în altă viaţă”.

— John Perkins

Al Doilea Război Mondial a distrus economia şi întreaga structură organizatorică şi tehnică a numeroase ţări din Europa şi ASIA. Reconstrucţia acestor ţări a adus marilor bancheri profituri astronomice. George Catlentt Marshall, general şi om politic american, Secretar al Departamentului de Stat a expus un **„Plan de sprijinire a refacerii şi dezvoltării economiei ţărilor europene după cel de-al Doilea Război** Mondial”.

„Planul Marshall” a fost aprobat la Conferinţa de la Paris (1947) de către Austria, Belgia, Irlanda, Islanda, Italia, Luxemburg, Marea Britanie, Norvegia Olanda, Danemarca, Franţa Grecia. **Formal „Planul Marshall” favoriza reconstrucţia ţărilor distruse de război. Practic el impunea hegemonia nu numai militară ci şi economică a** SUA în **lume.**

America, statul creat de masoni, oferea posibilitatea

acestora prin structurile sale financiar-bancare, să stăpânească economia mondială.

Reconstrucţia Germaniei şi a Japoniei distruse aproape în totalitate au creat bancherilor internaţionali posibilităţi să dea credite acestora, iar beneficiile realizate să fie şi ele colosale. Înfrânte de aliaţi şi capitulând fără condiţii, cele două ţări au fost obligate şi au plătit continuu până în zilele noastre, datorii imense, pur şi simplu sufocante.

Popoarele german şi cel japonez fiind structural deosebite prin educaţia muncii, spiritul naţional, tradiţii, istorie, etc. au fost supuse nu numai unei sufocante şi ameninţătoare datorii către băncile Iluminaţilor, ci şi unui proces dur de reeducare în care spiritul naţionalist trebuie distrus, ideea că sunt popoare alese trebuia inhibată, iar ceea ce trebuiau sădite premeditat în conştiinţa maselor, o constituia supunerea şi respectul faţă de Aliaţii care-i înfrânseseră în război.

În acest sens, legat de creditele date de băncile masonice, Jan van Helsing arată: **„Guvernele german şi japonez, ca şi** cel **american nu au fost decât marionete ale Iluminaţilor, la fel ca şi guvernanţii ruşi”.** Al Doilea Război Mondial a costat pe contribuabilul american enorma sumă de 400 miliarde de dolari.

Concluzie: RĂZBOIUL A FOST CÂŞTIGAT DE WALL STREET. America, după război, era puternic intrată în ghearele bancherilor internaţionali. Războiul a creat platforma pentru instaurarea, în anul 1945 a ONU (având sediul la New York), organizaţie cu structuri masonice de guvern ocult al omenirii. În mod ciudat, spectaculos şi în acelaşi timp, incredibil, CIA a inclus în structurile sale gestapoul german (având în frunte pe R. Gehlen) şi au fost chiar asociaţi numeroşi oameni din SS. Cu o asemenea organizare, CIA şi-a creat o ramură importantă de spionaj în Europa de Vest. Bancherilor nu le-a fost suficient, cât au câştigat prin creditele acordate pentru reconstrucţia ţărilor distruse, ci au creat fobia **„Războiului Rece”,** ceea ce a impus o înarmare furibundă şi, iar s-au făcut datorii uriaşe şi cheltuieli pe măsură. **De fiecare dată, cei mai mulţi bani veneau din America şi unchiul Sam era cel care dădea ajutor.** Timp de decenii, n-a existat ţară care să nu aibă datorii foarte mari, iar cetăţenii să nu fie siliţi să-şi facă o viaţă plină de griji, de lipsuri, ca să poată plăti datoriile statului respectiv.

Prin sistemul financiar-bancar, încet, încet, Iluminaţii au pus stăpânire pe fiecare ţară în parte şi le-au impus politica lor.

Treptat, treptat, Unchiul Sam a îndatorat planeta şi a început să dispună de marile resurse ale Terrei. În fapt, SUA a început să controleze atât financiar-bancar, cât şi bogăţiile solului şi subsolului, ţărilor datornice băncilor internaţionale. **Rezerva federală constituia un guvern invizibil al omenirii.**

Acelaşi lucru s-a întâmplat şi cu ţările Americii Latine care au intrat în grupul de interese anglo-americane. În acest sens, la începutul anilor ’80 s-a creat o organizaţie numită **„Dialog Interamerican”** (DI). Ea s-a format după războiul din Maldive, în anul 1982 având ca teme crearea unor relaţii amiabile între ţările americane. **„Fundaţia DI”** ocupă un loc central în **„estabilismentul liberal american”.**

Câţiva reprezentanţi ai Comisiei Trilaterale (importanţi întreprinzători şi preşedinţi de companii multinaţionale din SUA, Europa şi Japonia) ocupau posturile de conducere. Iată câteva nume relevante: David Rockefeller, Robert Mc. Namara, Cyrus Vance, Elliot Richardson.

Ca reprezentanţi ai băncilor au apărut: Donald Platten (preşedinte al Chemical Bank), Nicholas Ardito Barletta (vicepreşedintele Băncii Mondiale) şi importanţi reprezentanţi ai Marine Midlend, First Boston Internaţional

Bank of America, etc.

Seminariile organizate erau în aparenţă efectuate pentru a realiza studii de tip sociologic, dar în realitate ţinteau MARI AFACERI. Iluminaţii aveau la dispoziţie bănci internaţionale şi corporaţii transnaţionale care, făcând afaceri profitabile, în fond nu realizau decât planurile masonice în derulare.

Acest organism a fost creat în anul 1968 de către Congresul SUA cu scopul precis ca peste un deceniu, în anii ’80 să se formeze o structură americană care să controleze strict, activităţile politice, economice, financiare şi militare din ţările Americii Latine. Participarea la această acţiune, subtil organizată a unor personalităţi marcante cum ar fi: John Reed (preşedintele City Bank), Dwayne O. Midiand sau Max Kampelman (preşedinte onorific Liga Antidefăimare), dovedeşte importanţa care se dădea în realitate organizaţiei **„Dialog Interuman”.** În sine, DI provine dintr-un ansamblu de măsuri având ca subiect principal ECONOMIA şi cunoscut sub numele **„Proiectul Democraţia”.** El plănuia discret constituirea poliţiei oficiale a preşedintelui Ronald Reagan. Personalitate politică remarcabilă, Ronald Reagan, nu a fost doar unul din **„groparii comunismului”,** ci şi un preşedinte care a

ţintit o expansiune economică deosebită a SUA în lume, iar în America Latină cu prioritate.

Practic, politica care se punea în rol nu era nouă, ideea avea la bază studii efectuate în anii ’70 care au pus în mişcare Dialogul Interamerican prin Comisia trilaterală. Teza **„Proiectului Democraţia”** avea la bază ideile **„Grupului de lucru privind guvernabilitatea democraţiilor”** elaborat de Comisia Trilaterală în 1975. Se prevedea că vor veni ani în care vor izbucni grave probleme economice şi instabilitate politică importantă în întreaga lume.

În fond, „Proiectul Democraţia” a fost fundamentat ca să creeze o serie de reţele de influenţă internaţională care să poată controla NOUA ORDINE MONDIALĂ. Miguel Pedrero arată că **„Proiectul Democraţia a acordat întregul său sprijin organizaţiilor neguvernamentale Naţional Endowment Democrecy (NED), creată chiar de Congresul Statelor Unite”.**

Misiunea NED a fost de a aduna o întreagă structură de organizaţii neguvernamentale sub comanda guvernului SUA. Scopul era de a imobiliza forţele pentru ca în colaborarea SUA cu statul respectiv să nu existe probleme

divergente şi resursele puse în joc să servească intereselor americane. **NED primeşte fonduri de la guvernul SUA şi din partea tuturor fundaţiilor care sunt legate de marile oligarhii americane. Atenţie!** Sub lozinca masonică **„să întărim instituţiile democraţiei”,** NED a început să finanţeze partidele politice, mediile de informare, centrele de studii, etc. din toată America Latină. Condiţia pusă de NED era ca ajutoarele date să fie acceptate conform principiilor Proiectului Democraţia. **Subtil, ţările trebuiau să accepte normele impuse ţărilor Americii Latine de Fondul Monetar Internaţional şi de ideologia emanată din doctrina Noii Ordini Mondiale.**

Armata umanitară a Unchiului Sam îşi urmărea interesul de a face profituri cât mai mari pe seama maselor sărace din America Latină. Că în spatele umanitarismului propagat pur şi simplu deşănţat stăteau Iluminaţii o dovedesc două elemente şi anume:

a) Henry Kissinger, Secretar de stat al SUA a fost implicat până peste cap şi în această conspiraţie financiară masonică;

b) Winston Churchill, important mason al secolului al XX**-lea arată: „Este cu adevărat orb acela care nu**

vede că **pe Terra se înfăptuieşte o lucrare măreaţă, un plan important de a cărui îndeplinire ni se permite să acţionăm ca slujitori fideli”.**

6.5. BĂNCILE INTERNAŢIONALE PROVOACĂ MARILE CRIZE

Moto:
„Cele nevăzute se pot vedea prin cele văzute”.
— Anaxagorax

Lumea este condusă de interese, iar Iluminaţii îşi manifestă forţa de a conduce omenirea prin marile bănci care le înfăptuiesc şi apără cu cerbicie planurile oculte. Omenirea se află astăzi în cea mai gravă criză economică, după cea care a existat prin anii 1929. **Un studiu realizat de o organizaţie americană de jurnalism relevă faptul că, în ecuaţia crizei financiare mondiale, băncile nu sunt victime, ci reprezintă în principal chiar sursa dezechilibrelor economice la care asistăm şi pe care le-au provocat deliberat.**

Bill Buzenberg, directorul executiv al „Center of Public integrity” (o organizaţie de investigaţie jurnalistică) scrie: „Mega-băncile care au finanţat industria subprime nu au fost victimele prăbuşirii sistemului financiar, aşa cum au spus (...) Aceste bănci, în mod deliberat, au facilitat finanţarea împrumuturilor care acum ameninţă sistemul financiar”.

Studiul organizaţiei jurnaliştilor vine după ce în Camera Reprezentanţilor s-a propus a se efectua un studiu analitic asupra situaţiei utilizând o comisie de anchetă care să analizeze cauzele crizei economice provocate. Se folosea, în principiu, o idee pe modelul celei utilizate în SUA pentru a ancheta atacurile teroriste provocate la 11 septembrie 2001.

În studiu, s-au folosit date guvernamentale. **Studiul a stabilit că în perioada 2005-2007 au fost aprobate 7,2 milioane de împrumuturi cu risc.** Cifra este impresionantă şi arată că 21 din cele 25 de instituţii financiare au primit ajutor din partea statului american, iar 11 dintre ele au plătit sume importante de bani pentru a evita urmăririle judiciare pentru abuz. Printre cele 25 de instituţii financiare, raportul prezintă nume absolut

relevante ca: AIG, Citigroup, HSBC, Berclays Bank.

În centrul acestei grave crize financiare s-a aflat **„Rezerva Federală”,** cu principalele bănci private care o susţin. Trebuie ştiut că în situaţii de criză, corporaţiile şi societăţile mici dau faliment, numărul lor se micşorează simţitor, iar marile companii adună mari bogăţii şi devin mai puternice şi mai importante în economia mondială. Acest proces de concentrare şi de fortificare a unor instituţii particulare, are în spate sprijinul şi direcţionarea funcţionalităţii, organizaţiile secrete ale masoneriei. Băncile internaţionale cele mai puternice sunt instrumente de prim ordin în mâinile Iluminaţilor pentru a acapara puterea fără limite şi a promova Noua Ordine Mondială.

În faza globalizării, Ben Bemanke, preşedintele **„Rezervei Federale”** referindu-se la grupul de bănci care au nevoie de fonduri suplimentare a spus: **„Ne vom asigura ca băncile să ne prezinte planuri credibile pentru strângerea capitalului şi pentru a deveni, din nou, instituţii cu capital privat”.**

În fapt, Rezerva Federală controlând atent situaţia financiar-bancară a SUA şi a unei mari părţi din omenire reprezintă un adevărat guvern ocult al planetei. În haosul economic creat de criza financiară, se obţin profituri uriaşe

şi se ajunge să intre sub patrimoniul privat instituţii şi chiar economii ale unor ţări care îşi pierd suveranitatea şi independenţa. În cazul României, datoria publică a atins cote, pur şi simplu alarmante (94-95 miliarde euro datoria statului, iar cea publică garantată de stat s-a apropiat de 100 de miliarde euro). Este clar, în această situaţie, de ce băncile internaţionale, în special cele din SUA au provocat intenţionat criza: ele îşi apără interesele, iar epoca globalizării prevede ca lumea să se prezinte numai sub două forme de indivizi: stăpâni, deosebit de bogaţi şi puternici şi supuşi, săraci şi foarte obedienţi.

În acest sens, Rezerva Federală a acordat fonduri băncilor sănătoase (apropiate de Iluminaţi) şi a evitat să ajute băncile bolnave (cele care nu s-au supus conducerii masonice). Au trecut ani şi criza nu a fost rezolvată deşi, s-au acordat fonduri importante la General Motors, Wels Forgo, Citigroup, etc.

Pe de altă parte, datoriile SUA după războaiele din Irak, Afganistan şi politicile aberante ale preşedintelui George W. Bush au devenit o adevărată bombă cu ceas şi un pericol pentru liniştea planetară. **Congresul SUA a stabilit ca limită a datoriilor SUA, cifra de 14.300 miliarde dolari.** Ea a fost deja atinsă şi pentru a nu intra

în incapacitate de plată, conducerea de la Washington a suspendat, până în august 2011, investiţiile în fondurile naţionale de pensii.

Timothy Geithner, secretarul Trezoreriei Americane, a arătat că cifra de 14.300 miliarde de dolari (91,6% din Produsul Intern Brut) reprezintă datoria publică care deja a fost atinsă. **„Cer cu insistenţă încă o dată, Congresului, să se ia măsuri pentru majorarea limitei datoriei publice cât mai repede posibil”** se arată într-o scrisoare trimisă de oficial Congresului. Cititorii trebuie să ştie că, încă din 1917, americanii stabilesc prin lege cifra datoriei publice, plafonul ei fiind negociat periodic. Astăzi, acest plafon intră în discuţie, căci lupta politică între democraţi şi republicani este acerbă.

Administraţia Obama vrea să ridice pragul datoriilor SUA şi se susţine că, dacă acest prag nu va fi ridicat substanţial, statul american va intra în incapacitate de plată. **Se afirmă răspicat faptul că dacă statul american ar opri, amâna sau diminua plăţile către dezvoltatorii care au contracte cu autorităţile, angajaţii din sectorul public şi deţinătorii de obligaţiuni americane şi economia americană ar intra în recesiune.**

Criza economică încă nu s-a terminat, iar efectele ei sunt extrem de toxice. Specialiştii (în special cei din rândul Iluminaţilor) susţin că o incapacitate de plată, chiar de scurtă durată ar aduce pagube irevocabile nu numai economiei americane, ci şi ţărilor legate de aceasta. În tabăra opusă, republicanii nu vor să se ridice plafonul datoriei statului, fără a se face anumite compromisuri. Sunt vizate de la tăieri şi ajustări de fonduri în sectorul sănătăţii publice, etc. **Trebuie spus că datoriile SUA reprezintă o bombă cu ceas, care dacă va exploda va produce o criză economică şi mai mare în întreaga lume.**

Sistemul financiar-bancar este la timona omenirii, dirijând abil, dur, crud şi sângeros nivelul de viaţă al locuitorilor planetei. Viaţa a demonstrat permanent că aforismul lui Anaxagorax este corect şi acţionează strict şi astăzi: **„Cele nevăzute se pot vedea prin cele văzute”.** Să nu ne îmbătăm cu apă rece, că dacă în SUA, drepturile negrilor s-au ameliorat, ba mai mult, a fost ales chiar un preşedinte negru, familiile Rockefeller, Morgan, Du Pont, etc. sunt în continuare foarte puternice, au reprezentanţi de frunte între Iluminaţi şi nu au pierdut frâiele puterii. Practica vieţii de zi cu zi ne demonstrează

că atunci când totul este învăluit în mister, primejdia este mare şi apropiată. Să dăm un exemplu verificat istoric: întreaga familie Rockefeller l-a susţinut pe Eisenhower şi după fulminanta carieră politică în armată, acesta a fost ales preşedinte al SUA. La o săptămână după alegerea sa ca preşedinte, Eisenhower l-a numit pe Nelson Rockefeller ca preşedinte al Comitetului Prezidenţial al Organizaţiei de Guvernământ, iar în această funcţie el fiind direct responsabil cu planificarea reorganizării guvernului.

Era o poziţie mult visată pe care clanul Rockefeller o dorea şi o ţintea de multă vreme. În situaţia nou creată, s-au propus noi programe de dezvoltare şi guvernare aprobate de Congres. **Atenţie!** în anul 1953, astronauţii au identificat în spaţiu obiecte mari care se îndreptau spre pământ şi s-a crezut (în fapt s-a implantat în conştiinţa opiniei publice) că sunt asteroizi, apoi s-a ajuns la concluzia că sunt nave spaţiale, OZN-uri, etc. S-a creat proiectul SIGMA cu ideea de a intercepta şi interpreta semnalele radio extraterestre.

Datorită Proiectului SIGMA, apoi a altor proiecte, s-au făcut cercetări ştiinţifice deosebite. Ceea ce era important, nu o constituiau cercetările ştiinţifice, ci fondurile uriaşe puse la dispoziţie şi care erau aprobate de Congres şi

împrumutate de la bănci. Se asigurau mai multe interese:

— SUA reprezenta în continuare o forţă în domeniul ştiinţific şi tehnologic spaţial;

— Datoria publică era din ce în ce mai mare, iar băncile internaţionale aveau un rol din ce în ce mai important în conducerea SUA.

Rolul băncilor în guvernarea ocultă a omenirii devenea din ce în ce mai important.

6.6. OSAMA BIN-LADEN ŞI AL-QAEDA

Moto:

„Cei care ţes iţele încurcate ale conspiraţiei mondiale stau permanent în spatele unor acţiuni aşa-zis umanitare, promovează pacea şi înţelegerea între popoare, etc. dar, în fapt, ei sunt catalizatorul unor acţiuni sângeroase, masacre şi atentate şi tot ei declanşează revoluţii şi războaie locale sau mondiale”.

— Victor Duţă

La numai câteva ore după atentatele catastrofale de la

11 septembrie 2001, administraţia George W. Bush trage ferm concluzia (dar fără a avea dovezi sau informaţii precise) că Osama bin-Laden şi Al-Qaeda, reprezintă vinovaţii cei mai probabili. Şi mai grav era că şi Secretarul de Stat, **Collin Powell şi-a exprimat temerea că teroriştii se vor mobiliza şi mai mult în lunile care vor veni... Teoria conspiraţiei... lucra cu mare intensitate şi ţintea perioade lungi de timp.** Declaraţiile celor doi importanţi politicieni americani ascundeau teama de terorism sau marcau un interes deosebit, acela de a manipula opinia publică din SUA şi din întreaga lume? Exista un interes la mijloc sau erau doar declaraţii politice date după un eveniment deosebit de grav? **în scrisoarea sa din 15 august 1871, Albert Pike, mare maestru al masoneriei americane, îi scrie Iluminatului Giuseppe Mazzini despre formarea unui guvern care să conducă omenirea după ce se vor face trei războaie mondiale. Cum două războaie mondiale au avut loc, pentru a-şi realiza planurile oculte, masonii aveau obligaţia de a provoca şi al Treilea Război Mondial – Cruciada împotriva Islamului.** Câteva informaţii sunt necesare pentru a fi cunoscute sau reamintite cititorilor noştri: — Osama bin-

Laden, **„teroristul internaţional”** aşa cum îl numeşte FBI-ul, a fost iniţial recrutat de CIA pentru a fi folosit în lupta împotriva sovieticilor în războiul din Afganistan. **CIA, investind bani şi plătind instructori a organizat în 1979, „cea mai mare operaţiune secretă a sa” pentru a transforma „jihadul islamic” într-un război de amploare dus de ţările musulmane împotriva URSS-ului.**

Într-o carte a sa publicată în 1997, Brzezinski furnizează cititorilor interesaţi, informaţii preţioase despre bin-laden şi Al-Qaeda, cât şi despre modul cum această organizaţie teroristă a fost protejată de Administraţia Americană. Atenţie! Bin-laden a căpătat protecţie, a fost finanţat şi pregătit de către specialişti americani. Iată ce scrie Teodor Filip în cartea sa **„Democraţia Satanei”: „În vara anului 1979, consilierul prezidenţial Z. Brzezinski preocupat să creeze** un **potenţial inamic pentru URSS, a format „Mişcarea teroristă islamică”, cu baza în Afganistan şi Pakistan. Scopul era de a se infiltra în republicile musulmane din Asia Centrală”.**

Cititorii trebuie să ştie că la 1 iulie 1971, în cel mai mare secret, fără a informa sau cere aprobarea Congresului, preşedintele SUA, Jimmy Carter, a aprobat operaţiunea

„Cyclone” care a stat la baza mişcării islamice. Operaţiunea avea rolul de a duce la îndeplinire planurile ocultei mondiale care vor folosi ca instrument eficient, ca **„arme deosebit de utile terorismului”.**

Astfel, au fost adunaţi cca. 35.000 de oameni din 40 de ţări islamice, care au luptat în 1982-1992, în războiul din Afganistan. **Atenţie! CIA ŞI Pentagonul au jucat un rol absolut esenţial în pregătirea, dotarea cu armament şi echipament a mujahedinilor. Motivaţi de naţionalism şi fanatism religios, luptătorii islamici s-au implicat într-un război total împotriva URSS-ului, servind strict interesele Unchiului Sam.**

Istoria modernă a comerţului cu droguri din Asia Centrală este strâns legată de activităţile oculte ale CIA.

Teritoriile plasate la frontierele dintre Pakistan şi Afganistan devin principalul furnizor de heroină al lumii, acoperind 60% din consumul realizat în SUA. **De cunoscut este faptul că, CIA controla în mod indirect, consumul de heroină, în SUA, dar şi în lumea occidentală.** După **„anul revoluţiilor”** cum este numit 1989, afacerile cu droguri s-au relansat şi au atins cote incredibile. Când URSS-ul s-a dezmembrat şi războiul din

Afganistan s-a stins, alături de mujahedini, talibani şi CIA, încep să participe la afacerile cu droguri şi alte grupări ale crimei organizate.

— După retragerea armatelor sovietice din Afganistan, diversele formaţiuni angajate în lupta pentru a prelua puterea în războiul civil declanşat au continuat să primească ajutor de la CIA.

Când a fost iniţiat statul islamic taliban, acesta a servit, în mare parte intereselor geopolitice ale Washingtonului.

— La începutul anilor ’90, din comerţul cu droguri s-a finanţat armata musulmanilor bosniaci şi Armata de Eliberare din Kosovo (n.a. UCK).

Atenţie! Nici SUA şi nici ţările occidentale n-au protestat când mercenarii mujahedini au luptat în rândul teroriştilor implicaţi în războiul civil sângeros din vechea Iugoslavie. S-au închis ochii şi s-au ascuns opiniei publice mondiale crimele, masacrele şi regimul de cruntă teroare impus de talibani. Au fost masacre, s-a introdus **„legea shariei”,** femeilor li s-au încălcat în mod sistematic drepturile, iar şcolile de fete au fost închise.

Politicienii şi ziariştii din Occident n-au protestat, căci talibanii îndeplineau interesele Iluminaţilor.

Într-o glumă a sa, Nicolae Prelipceanu spune: **„S-a scumpit şi adevărul”.** Conform unui documentar citat de publicaţia britanică „The Sunday Times”, CIA a sprijinit activitatea ilegală a organizaţiei teroriste Armata de Eliberare a provinciei Kosovo (UCK), încă înainte ca acţiunea NATO, să înceapă bombardamentele devastatoare împotriva Iugoslaviei.

De menţionat că Şamil Basaev, Al Khattas şi alţi lideri ai cecenilor, au fost formaţi, pregătiţi militar şi ideologic în tabere de antrenament din Afganistan şi Pakistan, organizate şi finanţate de CIA.

Interese geopolitice şi economice au determinat CIA să finanţeze şi să organizeze tabere de pregătire pentru mujahedini, talibani sau terorişti islamici de orice fel. Concluzie: După terminarea Războiului Rece în anii ’90, SUA a sprijinit şi susţinut pe Osama bin-laden şi Al-Qaeda, iar mujahedinii au fost implicaţi în războaiele din Balcani şi din fosta URSS servind interesele Wall Streetului.

După războiul sângeros URSS-Afganistan, CIA a continuat să sprijine terorismul internaţional prin

operaţiuni oculte şi manipulând energic opinia publică internaţională. Importanţi analişti şi ziarişti de înaltă clasă au ajuns la concluzia că: **Pentagonul a inventat Al-Qaeda pentru a putea cuceri lumea.** De câte ori au pornit un război sau o acţiune de mare anvergură, americanii scrupuloşi au căutat o motivaţie plauzibilă pentru opinia publică. **De data aceasta, ei au susţinut un slogan fals: lupta împotriva terorismului.** Vechiul partener politic şi de afaceri **al** SUA, Irakul, condus de Saddam Husein, care a primit ajutor pe toate planurile de la americani pentru a-i învinge pe iranieni, devine brusc un duşman feroce, **întruchipând rolul din omul apropiat lor, cel de terorist mondial. SUA va declanşa imediat un război împotriva Irakului şi-l va cuceri pornind de la ideea că acest stat are în arsenalul său, arme de nimicire în masă.**

Armele de nimicire în masă nu vor fi găsite şi acest pretext mincinos va fi bine acoperit cu fraze frumoase şi manipulări abile, că în această ţară domneşte teroarea cruntă, că înfloreşte terorismul şi că femeile irakiene trăiesc sub o adevărată inchiziţie islamică.

Nu s-au găsit armele de distrugere în masă, în schimb au fost jefuite muzeele irakiene care aveau

vestigii inestimabile ale civilizaţiei umane de acum trei-patru milenii şi SUA au pus mâna pe 15% din rezervele mondiale de petrol. Interesele SUA fac şi determină în mod practic politica omenirii.

Preşedintele Traian Băsescu, anunţând şi aşezând politica pe axa Washington-Londra-Bucureşti, ca să fie cât mai apropiat de Unchiul Sam şi să i protejeze interesele acestuia, a acţionat obedient şi a iertat datoriile Irakului faţă de ţara noastră într-un procent de 80%. Datoria Irakului era de 2,5 miliarde de dolari, iar conform acţiunii preşedintelui român, Bucureştiul va mai primi doar 500 milioane de dolari şi aceştia, plătiţi în timp de 23 de ani. **Se pune astfel în aplicare perceptele după modelul Clubului de la Paris, care a hotărât să şteargă 80% din datoriile Irakului.** După ce a făcut această faptă caritabilă şi şi-a arătat obedienţa faţă de Unchiul Sam, Traian Băsescu va fi cinic şi intransigent faţă de pensionarii din România, cerând reducerea pensiilor acestora cu 15% şi a salariilor cu 25%. A te plasa pe axa Washington-Londra, cere sacrificii, chiar dacă măsurile pe care le iei, ucid compatrioţii tăi, bătrâni şi neajutoraţi, sau săraci şi având grija zilei de mâine.

Ceea ce apare ca un paradox istoric şi de

neînţeles, SUA ŞI Marea Britanie mobilizate plenar în lupta împotriva terorismului, nu-l pot depista, prinde şi anihila pe Osama bin-Laden mult timp.

Anii trec, terorismul există şi face atentate majore, iar bin-laden este permanent activ, de negăsit şi greu de anihilat. Un fapt este clar, real, că acţiunile teroriste iau amploare şi nu se ştie câte din acestea sunt cu adevărat acte teroriste şi câte sunt înscenări manipulatoare pentru pregătirea opiniei publice de genul celui de la Pearl Harbor.

AL Treilea Război Mondial declarat (de preşedintele american George W. Bush) împotriva terorismului reprezintă, aşa cum l-au programat Albert Pike şi Giuseppe Mazzini, o Cruciadă împotriva Islamului.

Atentatele din 11 septembrie 2001 au putut fi urmărite în timp real, pe micile ecrane din întreaga lume. Impactul lor a fost extraordinar pentru oamenii obişnuiţi care, au asistat la prăbuşirea Turnurilor Gemene şi la moartea a mii de oameni nevinovaţi.

În condiţiile atentatelor de la 11 septembrie 2001, Iluminaţii aveau motivaţii absolut credibile pentru a declanşa al Treilea Război Mondial, deci Cruciada

împotriva Islamului.

Dovezile că teroriştii Al-Qaeda au produs evenimentele din **„marţea neagră”** sunt slabe, neconvingătoare şi numeroşi analişti şi cercetători le contestă cu vehemenţă. **Cu siguranţă că un taliban care poate lupta cu un AK-47 în Afganistan NU POATE, la nivelul lui de pregătire şi la situaţia materială de care dispune, să producă un atentat de asemenea amploare, în SUA.** Că este aşa, sunt numeroase argumente:

— În SUA există o adevărată tradiţie în privinţa atentatelor, iar cele împotriva preşedinţilor dovedesc că ele sunt o practică obişnuită.

Nu trebuie uitat că, aproape toate atentatele americane sunt anchetate de comisii de tip Warren şi ascund pentru zeci de ani adevărul despre asasini şi bineînţeles despre cei care au stat la baza organizării lor. **În afară de interesele ocultei mondiale, ca vina să cadă pe teroriştii islamici, ce motivaţie poate scoate din discuţie varianta că, atentatul din 11 septembrie, total sau parţial a fost plănuit de organizaţii** secrete **din SUA?**

— Andreas von Billow, expert în securitate, analizând materialul documentar de la faţa locului susţine ipoteza

„că întreaga **operaţiune (atentatul în sine) poate fi opera** serviciilor de **securitate ascunse sub un drapel** fals”. Un mister este şi lipsa de reacţie a Executivului SUA care, la un asemenea dezastru nu a luat măsurile de a destitui şefii de la armată, CIA, FBI, etc. Şi să ia măsuri pentru a le reorganiza. Lipsa de reacţie a **autorităţilor seamănă foarte mult cu ceea ce s-a** întâmplat **după incidentul tragic de la Pearl Harbor** şi cu acel **din Israel, după atentatul în care a** fost lichidat primul **ministru, Isaac Rabin.** Se mai pun câteva întrebări care ascund mistere foarte greu de descifrat:

1. Dacă Mossadul a informat că „este iminentă o acţiune teroristă, de ce nu s-au luat măsuri corespunzătoare de securitate? Cine avea interesul ca atentatul să reuşească? Se ştie că Mossadul reprezintă o instituţie puternică, bine informată şi cu un pragmatism deosebit. **De ce tocmai** în SUA, **informaţiile Mossadului nu au fost luate în seamă?** Este un mare mister.

2. De **ce atentatul a început înainte** de **ora** 9, când în **turnurile Gemene era puţină lume?** Conform informaţiilor de presă, Osama bin-Laden şi teroriştii acţionau feroce, erau răzbunători şi sângeroşi şi la fiecare

atentat se ţintea a se asasina un număr cât mai mare de victime. **Era clar că ora** la **care s-a produs atentatul a fost aleasă tocmai, să** nu producă un **număr important de victime, iar acestea să fie,** în **special, din cei cu funcţii minore, sau chiar aveau** o **pregătire mai puţin reprezentativă.**

3. De ce la 11 septembrie 2001 au lipsit de la munca de zi cu zi, cei 4000 de israelieni? Sunt câteva aspecte care trebuie elucidate. Ziarul **„Yadiot Aharanot”,** cel mai mare cotidian din Israel, a dezvăluit că Aparatul General de securitate Shabak a avertizat pe primul ministru israelian, Ariel Sharon, să nu călătorească la New York şi cu prioritate, pe coasta de Est a Americii.

Ziarul iordanian, **„Al-Watan”** a dezvăluit că israelienii care nu s-au prezentat la muncă, în data de 11 septembrie, la serviciile din Word Trade Center din New York, au fost informaţi de Shabak să n-o facă. **Aceasta explică de ce printre victimele de** la **WTC nu au fost şi evrei. Spre cinstea lor, serviciile secrete ale Israelului şi-au făcut datoria. Ce s-a întâmplat însă cu serviciile similare americane? De ce n-au reacţionat? Sunt ele incompetente, sau n-au reacţionat, interesat?**

4. Anunţul preşedintelui George W. Bush despre noi acţiuni militare în alte ţări islamice, are sau nu are legătură cu războiul civil din Palestina şi relaţiile Israelului cu vecinii?

Noi credem că da, şi în fapt ţinteşte planul ocult al Cruciadei contra Islamului.

5. Prietenia SUA-Rusia care a fost reluată după 11 septembrie 2001, este sau nu o mobilizare de forţe într-o strategie ce priveşte al Treilea Război Mondial? Noi credem că după MALTA, strategiile geopolitice ale Noii Ordini Mondiale vizează Cruciada contra Islamului şi ţinteşte planul de globalizare a omenirii. Se impune a trage o concluzie: după ce Blocul Comunist Mondial a fost dezintegrat prin înţelegerea de la Malta, iar Europa a intrat într-un ritm **accelerat al procesului de mondializare, prin Cruciada împotriva Islamului, în zorii mileniului al II-lea, se trece la o nouă eră istorică programată de Iluminaţi; se impune cu hotărâre procesul de globalizare în zona ţărilor din lumea a treia şi din ţările de religie musulmană.**

După ce la 18 aprilie 1994,200 de luptători aliaţi ai SUA ŞI NATO agitau cu entuziasm la Sarajevo, steagurile

Arabiei

Saudite şi Turciei şi presa îi cataloga a fi un sprijin pentru libertate şi democraţie, astăzi, brutală ei pot fi identificaţi cu o acţiune religioasă musulmană a unor militari, şi înseamnă terorism islamic, specific luptei împotriva democraţiei.

În lucrarea sa **„Ciocnirea civilizaţiilor”,** Samuel Huntington arată**: „În conflictele din fosta Iugoslavie, Rusia a format sprijin diplomatic pentru sârbi, iar Arabia** Saudită, **Turcia, Irakul şi Libia au procurat arme pentru bosniaci, nu din raţiuni ideologice, de putere politică sau din interes economic, ci datorită** înrudirii **culturale (...) În lumea posterioară Războiului Rece, cultura este o forţă ce dimpotrivă divide şi unifică”.** Conform acestei teorii a profesorului american, **„Cruciada împotriva Islamului”** ar avea o conotaţie în primul rând culturală. Noi credem că planurile Noii Ordini Mondiale sunt legate strict de un evantai uriaş de interese şi numai în subsidiar procesul mondializării priveşte şi aspectele culturii. **Istoria arată că prin înţelegerea de la Malta, între cei doi mari maeştri masoni, preşedintele SUA, George Bush, fost director CIA şi preşedintele sovietic Mihail**

Sergheevici Gorbaciov, fost şef al KGB s-au pus bazele procesului de mondializare şi împărţirea lumii în stăpâni foarte bogaţi şi supuşi săraci lipsiţi de mijloace de existenţă şi fără coloană vertebrală.

Bombardamentele sălbatice NATO din Iugoslavia, dezintegrarea federaţiei, masacrele la care au participat talibanii Al-Qaeda au dus la crearea statului artificial „Kosovo” şi la prăbuşirea Serbiei ca stat independent şi suveran.

Cine este bin-Laden? în câteva cuvinte vom prezenta cititorilor o biografie scurtă a acestui sângeros şi imoral şef al Al-Qaeda: Teroristul s-a născut în 1957, la Riyad, într-o familie bogată, de origine yemenită, aflată în relaţii strânse cu Casa regală saudită. Bin-Laden face studii religioase şi manageriale, iar la maturitate participă direct la conducerea afacerilor familiei. În 1979, când s-a declanşat intervenţia sovietică în Afganistan, el a plecat hotărât să participe la **„războiul sfânt”.**

De notat că, în Afganistan, bin-Laden a participat la lupte, a înfiinţat centre de antrenament, a achiziţionat arme, a angajat voluntari şi a stabilit legături strânse cu mişcările islamiste din toată lumea. Ca terorist, în acţiunile purtate, el s-a sprijinit pe ajutorul americanilor şi pe cel al

spionajului saudit. Atunci când trupele sovietice au părăsit Afganistanul, bin-Laden a revenit în Arabia Saudită. În 1992, el va critica aspru politica regelui care a permis prezenţa trupelor SUA pe pământ saudit. Ca pedeapsă, i se retrage temporar paşaportul. La scurt timp, bin-Laden pleacă în Sudan, unde va participa la finanţarea frontului Naţional Islamic. În 1994, Ryadul îi va retrage cetăţenia, iar ţări ca Algeria, Egipt şi Yemen, îl vor acuza de organizarea unor acţiuni subversive pe teritoriul lor. În 1996, bin-Laden părăseşte Sudanul şi revine în Afganistan.

Formal sau **nu, el îşi strică relaţiile cu SUA. Aşa se joacă informaţiile din presă.** Toată arta războiului are la bază viclenia, înşelătoria şi minciuna. **Apar primele ameninţări împotriva americanilor.** Sunt comise atentate împotriva ambasadelor americane din Kenya şi Tasinama. Iar bin-Laden este învinuit că el reprezintă finanţatorul şi organizatorul acestora. Presa dă informaţii că Osama bin-Laden ar fi creat o armată, din 5000 de terorişti care sunt organizaţi în celule extremiste în Arabia Saudită, Sudan, Egipt, Yemen, Etiopia, Somalia, Afganistan, Pakistan şi Filipine. **În timp, bin-Laden capătă** aureola **de erou al mişcărilor islamiste din întreaga lume.** Se prezintă o personalitate dublă,

confuză şi premeditat misterioasă.

Osama bin-Laden este mai întâi prezentat omul americanilor, cel care organizează, pregăteşte, finanţează diverse grupări islamiste care luptă împotriva sovieticilor şi se întâlneşte cu agenţi CIA. El este tratat şi face dializă într-un spital american, sau devine un terorist feroce, organizator de atentate, etc. toate împotriva americanilor, evreilor sau Occidentului. Presa informează că numeroase servicii secrete, îl caută în ţări din Africa şi Asia, iar bin-Laden nu poate fi prins şi eliminat. La diverse intervale de timp, bin-Laden dă comunicate prin posturi de radio şi televiziune. **Sunt ziarişti care susţin că Osama bin-Laden, a fost şi a rămas omul americanilor.** La 1 mai 2011 se anunţă de către preşedintele SUA, că marele terorist a fost lichidat. Sunt date chiar şi nişte informaţii destul de şubrede care sunt nesatisfăcătoare cunoscând cât de exacte sunt datele informative, atunci când Administraţia SUA vrea să prezinte un eveniment important. Preşedintele Obama, în interviurile prezentate, privind lichidarea duşmanului cel mai mare între terorişti, Osama bin-Laden, a fost laconic, imprecis, evaziv.

Noi credem că şi dacă Osama bin-Laden trăieşte, sau el a fost lichidat, şi într-o situaţie şi în alta, numele lui trebuie

asociat cu interesul Iluminaţilor de a face să izbucnească şi să se deruleze al Treilea Război Mondial care să concretizeze procesul de globalizare a omenirii.

SUA şi aliatul său de bază, Israelul, caută prilejul şi motivaţia să declanşeze războiul cu Iranul. În anul 2011, în Egipt şi într-o serie de ţări din Africa de Nord, au izbucnit revoluţii şi de fiecare dată, guvernul SUA a fost aliatul insurgenţilor. Cruciada împotriva Islamului este în curs de derulare...

NOTĂ! Bin-Laden a fost lichidat la 1 mai 2011... Aşa a anunţat preşedintele SUA. Se ştie că data de 1 mai are o veche semnificaţie masonică... **Anunţul lui Obama, să reprezinte un semnal masonic subtil?**

6.7. AFACERI ÎNTRE BIN-LADEN ŞI FAMILIA BUSH

Moto:

„O afacere profitabilă înseamnă să goleşti buzunarele altora şi să le umpli pe ale tale”.

— Anwar Jabour

Afacerile sunt afaceri”... Ele nu ţin de morală, tot aşa cum în război şi în dragoste, poţi folosi pentru a ieşi învingător, orice tip de armă. Familia Bush a reprezentat pentru dictatorul nazist, Adolf Hitler, un preţios aliat şi un excelent partener de afaceri. Dar despre această poveste noi am mai discutat în cartea noastră.

Istoria omenirii arată că marile imperii, oricât ar fi de puternice şi bine organizate, timpul le-a măcinat existenţa, iar vânturile aspre ale vremurilor le-a spulberat în neant. Noi nu credem că un organism clădit pe minciuni şi corupţie financiar-bancară este nemuritor. Giulietto Chiesa, în lucrarea sa foarte cunoscută **„Zero”** arată că **„atentatele de la 11 septembrie 2011, cu tot arsenalul lor emoţional extraordinar şi cu toată regia sa măiastră de punere în scenă având mijloace massmedia prestigioase, nu reprezintă decât o uriaşă şi sfidătoare mistificare.**

Evenimentele mari din istorie sunt înscrise în realităţile existenţiale cu valuri de sânge nevinovat, minciuni bine ticluite şi manipulări furibunde. Miguel Pedrero susţine că există o legătură strânsă de intrigă financiară şi terorism bine regizat, în spatele atacurilor teroriste din 11

septembrie. Să vedem explicaţiile...

Banca BCCI a fost acuzată de procurorul Henry Morgenthau, aflat în funcţie la New York, care a făcut o reclamaţie împotriva acestei bănci afirmând că ea a efectuat **„cea mai mare escrocherie bancară din istoria mondială a finanţelor. Pe durata celor 19 ani de existenţă a sa. BCCI a acţionat ca o asociaţie criminală”.** Potrivit investigaţiilor ziaristului William Engdahl, tot uriaşul hăţiş de afaceri şi evenimente de la această bancă avea legături strânse cu grupul Rothschild, familie de bancheri, atât de implicată în nenumărate conspiraţii ale Iluminaţilor. Conform părerii ziaristului, personajul cheie în afaceri era Alfred Hartman, administratorul comercial al filialei elveţiene a BCCI al Rothschild Bank AG din Zürich şi membru director al companiei NM Rothschild Bank. Cu banca BCCI, lucra bin-Laden şi din acest motiv, iniţialele acestei bănci au fost menţionate foarte des, după atentatele de la 11 septembrie 2001.

Mass-media a arătat că bin-Laden, era un miliardar care îşi derula afaceri imense şi dispunea de un adevărat imperiu economic pe care-l folosea în scopuri teroriste. Atenţie! Bin-Laden a făcut afaceri importante cu George

Bush-tatăl şi a continuat să facă afaceri şi cu fiul lui, cel care la 11 septembrie era preşedintele SUA în funcţiune.

Miguel Pedrero arată: **„În mod surprinzător, unul din membrii clanului bin-Laden, Khaled Bin Mahfouz a făcut afaceri alături de Bush-fiul, fiind în acelaşi timp şi unul dintre proprietarii BCCI”.** Când banca a dispărut, Bin Mahfauz va avea rolul de investitor al societăţii de investiţii CARLYLE, din care fac parte preşedinţi şi funcţionari de rang înalt din Administraţia SUA.

Astăzi, Carlyle, înlocuind banca BCCI, administrează averea clanului bin-Laden. **Ceea ce este surprinzător şi dorim să semnalăm cititorilor noştri este faptul că, în lista şefilor grupului Carlyle regăsim nume extrem de importante şi anume: George Bush-tatăl (fost preşedinte al SUA şi mare maestru mason), John Major (fost prim-ministru al Marii Britanii), Frank C. Carlucci (fost secretar pentru apărare al SUA), etc.** Tot atât de surprinzător este şi faptul că unii din aceşti foşti conducători din Administraţia SUA au ştiut că urmau să se producă atentatele de la 11 septembrie 2011; la bursa de valori SUA s-au realizat o serie de operaţiuni strict referitoare la firmele care urmau să fie

afectate în urma atacului terorist (anumite firme de asigurare având sediu în Turnurile Gemene). **Atenţie!** Prin acţiuni speculative **„de operaţiuni de vânzare” s-au** obţinut de către **„un grup de iniţiaţi”** profituri uriaşe.

Ziaristul Bruno Cardenosa a scris o carte în care istoriseşte cu lux de amănunte conspiraţia care se ascunde în spatele atentatelor de la 11 septembrie 2001. Iată ce scrie ziaristul: **„La început s-a anunţat că tocmai bin-Laden ar fi fost suspectat de a fi avut suficient cinism pentru a mai şi specula financiar atrocitatea care urma să fie comisă. Dar adevărul era şi mai sinistru. Căutarea celor implicaţi nu a dus la niciun rezultat. Se pare că toate contractele de opţiuni de vânzare au fost efectuate printr-o metodă cu ajutorul căreia entitatea financiară care realiza tranzacţia garanta anonimatul cumpărătorilor şi vânzătorilor. S-a putut dovedi faptul că cea care gestionase mişcările, era compania lui Alex Brown, filiala nord-americană a Deutsche Bank, la conducerea căreia se afla de puţin timp Buzzi Krangard, în prezent numărul trei la CIA. În plus, Alex Brown are legături cu o companie comercială, Carlye-Group, al cărei**

director executiv este Frank Carlucci, fost secretar de stat pentru apărare şi apropiat al lui Donald Kumsfeld cel care astăzi ocupă aceeaşi funcţie”. Afacerea financiară de la bursă efectuată pe data de 10 septembrie 2001, cu o zi înaintea atentatelor seamănă foarte mult cu marea lovitură, dată de familia Rothschild după **„Bătălia de la Waterloo”.** Nu trebuie uitat că printre personajele implicate în iţele complicate ale conspiraţiei de la 11 septembrie 2001 erau implicaţi şi mulţi masoni. Noi credem că 1 mai 2011, data când s-a anunţat lichidarea fizică a lui bin-Laden este în fapt începerea unei noi etape în procesul mondializării. Data de 1 mai are o semnificaţie masonică deosebită:

— La 1 mai 1776, Adam Weishaupt lansează **„Ordinul Iluminaţilor Bavarezi”;**

— La 1 mai, socialiştii şi comuniştii serbează ziua muncii, în fond sunt comemoraţi muncitorii americani care au făcut manifestaţii pentru ziua de muncă de X ore şi au fost ucişi de forţele reacţionare... În principiu, fiecare eveniment masonic se efectuează la o dată anume şi are o anumită semnificaţie. **1 mai** 2011, **preşedintele Obama** anunţând **eliminarea fizică a lui bin-Laden, nu face decât să declare o nouă eră în desfăşurarea NOII**

ORDINI MONDIALE.

Capitolul 7

SPRE STATELE UNITE ALE EUROPEI

Moto:

„Constituţia Europeană instituţionalizează un sistem care face din om un subiect economic, un sistem care generează şi mai multă sărăcie, şomaj, poluarea apei şi a aerului. Acest tratat instituie o altă dictatură pe care noi nu o vrem”.

— Danielle Mitterand

Uniunea Europeană, ca şi SUA (n.a. – SUA a fost creat special ca stat federativ masonic ca să le servească interesele în acapararea puterii fără limite şi cu ajutorul căruia Iluminaţii să ajungă să conducă lumea) a fost concepută ca un superstat, ca un imperiu puternic, în care masoneria dictează politicile economice, sociale, culturale, religioase în funcţie de interesele şi planurile ei. Giuseppe Mazzini, masonul care după ce a luptat cu succes pentru unificarea Italiei, a înfiinţat societatea secretă **„Tânăra Europă”** cu scopul declarat de a dărâma dinastiile

existente şi a unifica întreaga Europă. La începutul secolului al XX-lea, ideea a fost preluată de alţi masoni printre care enumerăm pe **Aristide Briand,** ministru de externe francez., susţinut de omologul său german Gustav Streseman. **S-a propus la 8 august 1929, crearea unei structuri federale europene în cadrul Societăţii Naţiunilor".** Istoric trebuie citat şi contele **Richard von Caudenhove-Kalergi care** a publicat manifestul PanEuropa în care se susţine: **„Problema Europei se reduce la două cuvinte: unificare sau prăbuşire"**. S-a creat chiar o mişcare PanEuropeană masonică, care finanţa şi milita pentru o mişcare, care să ducă la crearea Statelor Unite ale Europei. În august 1946, contele Kalergi a fondat U**niunea Parlamentară a Federaliştilor, care se alătura ideilor promovate de Robert Schuman, Jean Monet, Etienne Hirsch, Paul Reuter şi Pierre Un. Atenţie!** Majoritatea acestora erau masoni, membri ai unor loji numită **„European Union Chain". În zorii anului 1947 s-a format „Mişcarea Socialistă pentru Statele Unite ale Europei".**

Acest superstat este controlat prin euro (moneda creată special) şi de către o Bancă Centrală a Europei. Ideea formării Uniunii Europene nu e nouă şi ea a fost cristalizată

în structurile organizatorice ale planurilor Iluminaţilor în mai multe decenii de discuţii, controverse şi încercări. Trebuie reamintit că şi Nicolae Titulescu, în calitate de delegat permanent al României la **„Liga Naţiunilor”** de la Geneva, a militat pentru crearea Uniunii Europene. El, pentru meritele sale, a fost învestit de două ori în funcţia de preşedinte al acestei puternice organizaţii masonice. Formal, Liga Naţiunilor era dedicată idealurilor păcii şi cooperării internaţionale, practic ea era o formă subtilă, diabolică şi manipulatoare de a implementa ideile epocii în structurarea celui de-al Doilea Război Mondial, aşa cum planificaseră Albert Pike şi Giuseppe Mazzini.

De la tribuna Ligii Naţiunilor, Nicolae Titulescu a militat pentru raporturi de bună vecinătate între statele mari şi mici ale lumii, pentru păstrarea frontierelor stabilite prin tratatele de pace, pentru respectarea suveranităţii şi egalităţii tuturor statelor internaţionale, pentru securitate colectivă şi pentru prevenirea agresiunii, etc. Ce s-a întâmplat? Al Doilea Război Mondial a constituit o încălcare flagrantă a tuturor cerinţelor dezbătute la Liga Naţiunilor, dovedind că în fond **„Liga” era un organism de adormire a vigilenţei manifestate de conducerea statelor şi praf în ochii** a **milioane de cetăţeni**

creduli. Astăzi, într-un plan superior lucrează ONU o altă organizaţie mondială prin care Noua Ordine Mondială îşi impune dictatura. După cel de-al Doilea Război Mondial au existat mişcări europene unioniste, dinamice care în multe cazuri erau afiliate la **Comitetul Internaţional de Coordonare pentru o Europă Unită, condus de Duncan Sandys.** Cea mai importantă acţiune a **„Comitetului”** a fost cea din 1948, când s-a organizat **„Congresul Europei”,** sub preşedinţia lui Winston Churchill. La **„Congres”** au participat 16 foşti preşedinţi de Consilii de Miniştri, numeroşi miniştri şi politicieni, scriitori, înalţi prelaţi, intelectuali, industriaşi, economişti, etc. **„Congresul”** a realizat **„un mesaj european”** masonic nemijlocit pentru crearea instituţiilor europene. Foarte cunoscut este şi **„Manifestul Ventotene”** lansat de un grup de comunişti, luptători împotriva fascismului care militau pentru crearea unei Federaţii Europene care avea rolul de a salva civilizaţia occidentală de la prăbuşire.

Uniunea Europeană (UE) a fost creată prin **„Tratatul de la Maastricht”** şi a intrat în funcţiune de la data de 1 noiembrie 1993. **Atenţie! Tratatul urmărea să întărească integrarea politică şi economică din Europa, prin crearea unei monede unice (euro), a**

unei politici externe şi de securitate comune şi prin dezvoltarea cooperării în domeniile imigraţiei, azilului politic şi problemelor judiciare, să se formeze un superstat.

Pentru cei neavizaţi, UE reprezintă o formă de organizare continentală în care chiar dacă independenţa şi suveranitatea statelor dispărea, cetăţenii fiind liberi, egali în drepturi vor trăi fericiţi, în pace şi în bună înţelegere. Până să se ajungă la UE s-a trecut prin mai multe faze politico-organizatorice:

— Prin **„Tratatul de la Paris”** intrat în vigoare în 1952 s-a format „Comunitatea Europeană a Cărbunelui şi oţelului” (ECSC). La această organizaţie participau 9 state şi anume: **Franţa, Germania de Vest, Belgia, Olanda, Italia, Luxemburg.** Trebuie spus că Marea Britanie a respins aderarea la acest tratat. Explicaţia era că se dorea independenţa economică a ţării. **ECSC a creat o zonă de comerţ liber şi a dus la formarea unor instituţii superstatale cu rol administrativ, legislativ, etc.**

— S-a ajuns în cele din urmă la crearea Comunităţii Economice Europene. La 25 martie 1957, ţările membre ECSC au semnat la Roma două tratate:

a) înfiinţarea Comunităţii Europene a Energiei

Atomice (Euratom);

b) s-a creat Comunitatea Economică Europeană (CEE).

Se urmărea dezvoltarea comerţului liber şi înlăturarea tuturor barierelor. Tratatul CEE impunea ţărilor respective să anuleze sau să revizuiască legile şi reglementările naţionale în politicile comerciale şi vamale (se desfiinţau taxele vamale). Tratatul impunea guvernelor o serie de reglementări care favorizau unele industrii, să colaboreze în anumite domenii în care prin tradiţie au acţionat doar independent (comerţul cu ţări din afara CEE), etc. S-au stabilit norme comune care să pună capăt comportamentului anticoncurenţional şi monopolist. Se punea şi o bază a Fondului Social Economic European, reglementând angajările, salarizarea, etc. **CEE a dus la înfiinţarea a 4 instituţii de guvernare: o comisie, un consiliu ministerial, o adunare şi o curte de justiţie.** S-a format astfel un Consiliu de Miniştri comun. **În** ceea ce priveşte **Comisia Europeană,** ea avea trei funcţii:

a) să formeze politicile comunitare;

b) să monitorizeze respectarea deciziilor;

c) să supravegheze legislaţia comunitară.

Principala instituţie cu rol decizional în CEE şi a

Comunităţii Europene a fost Consiliul de Miniştri. Preşedintele se schimbă prin rotaţie.

Nu vom intra în toate detaliile de organizare căci astăzi ne interesează în mod special UE. **Curtea Europeană de Justiţie** are rolul de a interpreta legile comunitare, mediază conflictele dintre instituţii şi stabileşte dacă statele membre şi-au îndeplinit obligaţiile. În 1973 au aderat la CEE, Marea Britanie, Irlanda şi Danemarca.

— Un pas superior de organizare l-a constituit **Actul Unic European** intrat în vigoare la 1 iulie 1987, care a extins domeniul de activitate al CEE şi impunea o coordonare mai strictă a politicilor externe ale ţărilor membre. **„Actul" a stabilit un calendar pentru creşterea pieţei comune. Se avea în vedere că, în continuare, mai existau bariere legale, tehnice, fiscale şi fizice care, limitau libera circulaţie a bunurilor, a forţei de muncă, a capitalurilor şi al serviciilor.**

— Pasul următor s-a realizat la Maastricht când la 7 februarie 1992 s-a creat Uniunea Europeană. Trebuie arătat că acest **„Tratat"** a fost întâmpinat cu o rezistenţă îndârjită de o serie de ţări cum ar fi: Danemarca. Probleme au fost şi în Marea Britanie şi chiar

în Franţa. **Motivul era legat de faptul că se considera că ţările respective îşi pierd independenţa şi suveranitatea, etc. Din acest motiv, tratatul iniţial a fost modificat şi în versiunea finală el a intrat în funcţiune la 1 noiembrie 1993.**

În forma sa finală, **„Tratatul”** era constituit din trei piloni şi anume: **Comunităţile Europene, o politică externă şi de securitate comună şi o bună cooperare în problemele interne şi de justiţie. În fond, se puneau bazele unui superstat, cu o arie extinsă, cuprinzând şi un control oficial asupra politicilor interne şi externe.** Formarea Uniunii Europene reprezintă o formă de creare a Statelor Unite ale Europei, ca replică a Statelor Unite ale Americii.

Acţiunea de liberalizare a schimburilor comerciale la scară mondială, proces dorit şi organizat din umbră de Iluminaţi reprezintă un mod conspirativ de a-şi realiza interesele. Procedând astfel, se poate afirma că **masoneria a pus „Planeta pe tarabă la vânzare”.** În mod cert, constituirea UE era un fel de Europă aşa cum a visat-o sângerosul dictator nazist Adolf Hitler. În cele ce urmează, ne vom explica punct cu punct. Prin tratatul de constituire a Uniunii Europene se realiza un control

oficializat al politicilor comunitare, privind dezvoltarea economică, educaţia, sănătatea publică şi protecţia consumatorului, protecţia mediului şi probleme legate de coeziunea socială, economică şi în cercetarea tehnologică. **Atenţie! Se stabilea cetăţenia UE care dădea dreptul de a vota şi a fi ales atât în comunităţile locale, cât şi în cele europene.**

Prin **„Tratatul de la Maastericht”** se stabilea şi cerinţa de a se înlocui moneda naţională cu o monedă unică: euro. **Atenţie! La 1 ianuarie 1999 a fost introdusă moneda unică europeană şi ea a fost adoptată în: Germania, Franţa, Austria, Belgia, Finlanda, Irlanda, Italia, Luxemburg, Olanda, Spania, Portugalia.**

NOTĂ! La acea dată, Marea Britanie, Danemarca şi Suedia, nu au acceptat să adopte moneda europeană, iar Grecia nu a fost primită în grupul celor care au introdus-o (din motive de deficit bugetar şi probleme economice). Tratatul de la Maastericht a modificat esenţial instituţiile CEE pentru ca la aplicarea deciziilor să nu apară bariere de ordin naţional, comunitar, etc.

S-au creat noi instituţii: Banca Centrală Europeană, Sistemul European al Băncilor Centrale şi Institutul

Monetar European. **Cea mai radicală reformă a constituit-o sistemul legislativ.**

— La 1 ianuarie 1995, la UE au aderat şi: Suedia, Austria şi Finlanda. NOTĂ! Norvegia a organizat două referendumuri, iar populaţia a votat contra intrării în UE. Au mai existat şi alte ţări care au evitat aderarea şi anume: Elveţia şi Islanda.

— Tratatul de la Amsterdam a intrat în aplicare la 1 mai 1999 şi prezintă un protocol social al Tratatului de la Maastericht, privind promovarea ocupării locurilor de muncă, pregătirea profesională şi probleme de protecţie socială. **Atenţie!** Acest tratat ridică probleme legate de discriminări sexuale, azil politic, etc.

Tratatul de la Amsterdam are 4 mari obiective:

1-se plasează problema locurilor de muncă şi a drepturilor cetăţenilor în inima Uniunii;

2-se înlătură obstacolele rămase în calea liberei circulaţii şi securităţii;

3-se dă Europei o voce mai puternică în lumea afacerilor;

4-se creează o structură instituţională a Uniunii mai eficientă, în vederea extinderii cu noi membri.

— Tratatul de la Nisa a intrat în vigoare la 1

februarie 2003 şi a fost negociat privind noi membri din Europa de Est. După încheierea Războiului Rece, în anii 1989-1990, o serie de ţări din Estul Europei au solicitat intrarea lor în UE. Erau probleme dificile pentru integrarea lor din punct de vedere al dezvoltării economice, tehnologice, social-politice, etc.

Pentru a rezolva aceste probleme, în UE s-a format un sistem stratificat în care unele grupuri de ţări participau la rezolvarea unor probleme privind integrarea lor europeană (comerţ, drepturile omului, etc.). În 2004, UE a acceptat să intre în componenţa sa încă **10** state şi anume: **Cipru, Cehia, Estonia, Letonia, Lituania, Polonia, Slovacia, Slovenia, Ungaria, Malta.** Nu au fost primite atunci în UE: România şi Bulgaria.

— În 2002, a fost înfiinţată **Convenţia Asupra Viitorului Europei,** prezidată de fostul preşedinte francez, Valery Giscard d'Estaing. **Masonul Giscard d'Estaing reprezintă „părintele" Constituţiei Europene.** Se ţintea o extindere totală a UE şi o mai mare dezvoltare a tuturor instituţiilor din aceasta.

— A fost creată o Constituţie a UE şi ea a fost semnată în 2004 şi trebuie ratificată de toate statele membre. **Constituţia** a fost respinsă de electoratul

francez şi cel olandez. Aşa au început să se deruleze eforturile pentru a se crea o constituţie acceptată de cele 27 de state cuprinse în UE (între timp la 1 ianuarie 2007, au intrat în UE ŞI România şi Bulgaria).

— Tratatul de la Lisabona a fost semnat în decembrie 2007 şi a fost aprobat de toate cele 27 de ţări ale UE. Prin acest **„Tratat”** se conservau unele idei din proiectul de constituţie şi se propunea înfiinţarea funcţiei de preşedinte al UE. El viza consolidarea reprezentării UE în politica externă şi dădea puteri suplimentare: Comisiei Europene, Curţii Europene de Justiţie şi Parlamentului European. **Tratatul de la Lisabona a eşuat, în 2008 a fost respins de votanţii din Irlanda.**

S-au făcut modificări şi **„Tratatul”** va fi votat în 2009. Probleme legate de **„Constituţia Europeană”** au ridicat şi polonezii, dar cererile lor au fost luate în considerare şi s-au luat măsuri pentru a le satisface observaţiile...

Singura ţară care nu a acceptat tratatul a fost Cehia, deşi populaţia îl votase. Preşedintele Cehiei, Václav Klaus, refuza să-l semneze, îngrijorat că ţara sa îşi poate pierde suveranitatea acceptând acest tratat. Cu greu, dificil şi şovăitor şi preşedintele ceh va semna tratatul. **Tratatul de la** Lisabona, **având aprobarea celor 27 de state,**

membre în UE, a intrat în vigoare la 1 decembrie 2009. Danielle Mitterand, soţia preşedintelui Franţei, concluziv arată: **„Constituţia Europeană instituţionalizează un sistem care face din** om un subiect **economic, un sistem care generează şi mai multă sărăcie, şomaj, poluarea apei şi a aerului. Acest tratat instituie o nouă dictatură pe care noi nu o vrem”.**

În fapt, tratatul promovează dictatura Noii Ordini Mondiale şi reprezintă un instrument pentru a realiza procesul de globalizare a omenirii, deci de a transforma cetăţeanul liber într-un sclav aservit ocultei mondiale.

7.1. DICTATURA EUROPEANĂ

Moto:

„Ce diferenţă este pentru morţi, orfani sau pentru cei rămaşi fără adăpost, dacă nebunească distrugere este săvârşită sub numele totalitarismului sau sub numele sfintei libertăţi şi democraţii?”

— Mahatme Gandhi

Prin constituirea Uniunii Europene, în fapt, Iluminaţii au creat Noua Ordine Europeană. Structural, UE este o uniune federativă de state controlate printr-o monedă unică, printr-o Bancă Centrală, o Constituţie (cea de la Lisabona), legi şi structuri bine organizate. **Legea UE este superioară oricărei legi sau convenţii dintr-o ţară membră.** Cetăţenii unei ţări au obligaţia să asculte şi să îndure ordinele primite de la foruri care urmăresc interese, de cele mai multe ori, străine lor, iar practic independenţa şi suveranitatea statelor au fost pierdute atunci când au aderat la UE. Un exemplu care ne priveşte şi pe noi, Guvernul român este obligat permanent să se alinieze la preţurile europene, atât la cel al gazelor, benzinei, şi motorinei, deşi, în mod firesc, acestea provenind din resursele subsolului nostru şi prelucrate cu salariaţi din ţară, ar trebui să ne coste cu mult mai puţin.

Se face prin preţuri, o aliniere la cele din UE, dar, la salariile de mizerie, existente în România. Acest proces generează sărăcie, mizerie şi subdezvoltarea ţării noastre în continuare.

— Prin intrarea în UE, a avut loc o migraţie mare a populaţiei spre ţările în care românii şi-au găsit locuri de

muncă mai bine plătite. Astfel, are loc un proces benefic pentru ţările din Occident care pot angaja salariaţi la munci grele, dificile, neacceptate de localnici, de cele mai multe ori cu salarii mult mai mici decât cele ale celor care trăiesc în zonele respective. **Prin acest proces, ţările din Occident investind sume cu mult mai mici, realizează venituri mari, îşi cresc PIB-ul şi se dezvoltă.** Totodată, ţări cum este România cheltuiesc sume mari cu creşterea şi pregătirea forţei de muncă şi atunci când ar fi normal ca ţara să-şi poată recupera cheltuielile, forţa de muncă pregătită migrează în UE, în SUA ŞI Canada şi beneficiile sunt realizate acolo, de cei care n-au cheltuit nimic pentru educaţie, sănătate, pregătirea profesională a forţei de muncă. Şi mai tragică situaţia este aceea când olimpicii români, inventatorii noştri, doctori şi profesori prestigioşi, etc. sunt ademeniţi în ţări din Vest, iar România, rămâne fără specialişti, fără forţă de muncă calificată, cu investiţii făcute în pregătirea acesteia, dar nefructificate. Este o mândrie când auzi că, un specialist român a fost declarat a fi cel mai prestigios într-un anumit domeniu al ştiinţei, când un artist român este aplaudat la scenă deschisă la Londra, Paris sau New York, dar la ce ne foloseşte că acest om obţine succese în

afara ţării şi nu produce niciun efect economic, social, cultural, pentru România.

— Intrând în UE, continentul se federalizează asemănător SUA. Statele naţionale pierzând independenţa şi suveranitatea nu vor mai reprezenta structuri specifice ţării **şi vor apărea** ca **nişte consilii locale, banale, lipsite de importanţă.** Apare şi tendinţa de atomizare a statelor. Exemplul cel mai elocvent îl reprezintă Cehoslovacia care s-a divizat în Cehia şi Slovacia.

Mai mult, survin tendinţe şovin-naţionaliste de a se forma regiuni cu caracter cinic care susţin autonomia locală. Exemplul cel mai caracteristic ni-l oferă Kosovo care, cu ajutorul SUA şi al Occidentului s-a rupt din Serbia. Aceste tendinţe există şi în România şi ele au fost încurajate de toţi preşedinţii de după 1989: Ion Iliescu, Emil Constantinescu sau Traian Băsescu.

Manifestările iredentiste ale şovinilor unguri din UDMR sau chiar a unor politicieni veniţi din Ungaria sunt plasate în afara legii, dar instituţiile statului român: SRI, Poliţie, Procuratură, Justiţie, Guvern, Preşedinţie, etc. Parcă sunt pur şi simplu anesteziate, trădează interesele ţării şi se tem să nu supere stăpânii din Vest.

— Prin introducerea monedei europene şi prin

crearea **Băncii Centrale Europene s-a instituit dictatura** bancherilor în **structurile economico-politice ale continentului.**

Europa unită prin structuri administrative, monedă unică şi Bancă Centrală Europeană dă posibilitatea ca Iluminaţii să-şi exercite **dictatura dură,** să-şi realizeze planurile şi să coordoneze procesul globalizării. **Trebuie** ştiut că aurul **şi rezervele monetare ale statelor membre sunt controlate de bancherii de la Frankfurt şi nu există** nicio **garanţie că acestea vor fi returnate dacă vreun stat doreşte să se retragă din UE.** Până în prezent, multe din statele care au intrat în UE, se căiesc de pasul făcut căci cetăţenii lor au sărăcit, ţara a intrat într-o criză economică extrem de gravă, iar economia respectivă s-a prăbuşit. Exemplul cel mai elocvent îl prezintă Grecia. Ea este urmată de Spania, Portugalia, etc. Fără a mai pune la socoteală ţările baltice, România şi Bulgaria. **Atenţie!** Trecerea la moneda euro înseamnă creşteri de preţuri până la **100%,** inflaţie puternică, şi un proces de sărăcire accentuat. **Nu suntem de acord ca România să adopte moneda euro, nu numai că nu este pregătită, dar ştim că o monedă unică poate fi utilizată perfect de masoni, ca să-şi servească**

interesele şi conduce la falimentarea economiei ţării respective.

Cu moneda euro, a avut şi are în continuare probleme chiar şi Germania, ţara care reprezintă locomotiva economică pentru Europa.

În spatele creării UE stă Grupul Bilderberg constituit din bancherii, conducătorii de companii transnaţionale, politicieni, analişti, personalităţi din mass-media, conducători militari, etc. Aşa cum am arătat în lucrarea noastră, Grupul Bilderberg este o parte din reţeaua de organizaţii care include Institutul Regal pentru Afaceri Externe din Marea Britanie, Consiliul de Relaţii Externe al SUA, Comisia Trilaterală.

7.2. MONEDA EUROPEANĂ

Moto:

„Daţi-mi controlul asupra unei monede naţionale şi mi-e indiferent cine face legile”.

— Amschel Mayer Rothschild

Oamenii pot fi controlaţi şi stăpâniţi prin mijloace simple

şi anume: hrană, îmbrăcăminte, adăpost, energie şi prin manipulare şi dezinformare. La aceste elemente se mai adaugă secretul, care fiind o forţă deosebită poate surprinde şi totodată aduce elementul hotărâtor într-o confruntare. **Când vorbim de controlul fiinţei umane nu trebuie niciodată uitat un element esenţial, banii (bogăţia). Cu ei poţi cumpăra orice, iar fără ei, în lumea noastră, efectiv nu te poţi descurca.** În lucrare am arătat că bancherul evreu Mayer Amschel Rothschild înţelegând cât de importanţi sunt banii, a convocat o întrunire secretă a 12 bancheri bogaţi. La întâlnirea secretă de la Frankfurt s-a luat o hotărâre extrem de importantă pentru viitorul omenirii: s-a elaborat un plan secret pentru a controla averea întregii lumi, utilizând pârghii financiar-bancare. Nu fără o acoperire teoretică şi practică, bancherul Mayer Amschel Rothschild arată: **„Daţi-mi controlul asupra** unei monede **naţionale şi mi-e indiferent cine face legile”.** Este de înţeles că dacă prin controlul unei monede naţionale se poate controla ţara respectivă, cu o monedă cu acoperire continentală sau mondială, controlul capătă o arie mai largă şi băncile, respectiv bancherii, pot dirija destinele politico-economice ale unor continente sau pot acţiona

planetar. Primele monede de care s-au servit bancherii şi având o arie de acoperire mare au fost: dolarul american şi lira britanică. Euro, ca monedă unică pentru 12 ţări din Uniunea Europeană a fost adoptat ca unitate monetară în ianuarie 1999. Creatorii monedei unice europene (masonii) au susţinut că euro are rolul de a consolida economic Europa, îi creşte forţa concurenţială, îi intensifică schimburile comerciale internaţionale, simplifică tranzacţiile monetare pe teritoriul Europei, conduce la egalizarea preţurilor, etc. Euro a înlocuit monedele naţionale ale celor 12 ţări, începând cu 1 martie 2002. Menţionăm că Marea Britanie şi Suedia au decis să nu adopte moneda europeană, iar populaţia votantă din Danemarca a respins-o.

S-a realizat prin introducerea monedei unice, un pas uriaş în procesul de globalizare a Europei. Prin deschiderea Băncii Centrale Europene, la Frankfurt pe Main, economiile statelor de pe continent şi noua monedă europeană au devenit instrumente eficiente de control şi conducere în mâinile bancherilor francmasoni. Aşa cum am arătat anterior, prin Tratatul de la Maastricht s-a format UE, iar în tratat se stipulează că moneda unică şi banca centrală vor fi controlate de şase bancheri, desemnaţi pentru a face

această operaţiune extrem de importantă. Iluminaţii, prin mijloace organizatorice, politice, financiar-bancare, etc. Au reuşit să efectueze un control sever al unei mase uriaşe de cetăţeni şi în fapt, procesul de globalizare se dezvoltă cu rapiditate.

Masonii au înţeles că prin bani pot ţine în frâu conducătorii de state, îşi pot plăti adepţii, pot corupe pe cei utili efectuării acţiunilor lor malefice şi nu în ultimul rând, prin salarii de mizerie vor putea manipula în interesul lor, masele de sclavi aserviţi guvernului mondial. Tranzacţiile de pe piaţă, comisioanele, bacşişurile, împrumuturile, creditele, toate se fac în bani, sunt utilizate pârghii financiar-bancare. Schimbarea cursului la bursă, a principalelor materii prime, preţul produselor agricole, a metalelor preţioase, a armamentului, jocurile inflaţiei, crizele economice, embargourile, etc. Totul, în economia europeană şi mondială, ţine de bani şi prin aceştia, aşa cum arată bancherul Rothschild, se poate controla economic o ţară, un continent sau întreaga omenire.

Scopul ascuns, masonic, de introducere a monedei unice europene, este acela de a oferi Iluminaţilor un instrument simplu, dar eficient de control asupra tuturor statelor, instituţiilor, ajungând până la individ. Cu toate problemele

întâmpinate la adoptarea monedei unice europene în unele ţări ale continentului, euro a fost impus în economia mondială, exact ca o pastilă amară servită unui bolnav aflat în stare de comă. Economia omenirii se află în criză şi bancherii conduc nu numai Europa, ci întreaga planetă. Prin euro se grăbeşte operaţia de globalizare în Europa, se atomizează sau dispar ţările şi naţiunile şi în conspiraţia masonică sunt controlate mai întâi unele comunităţi, apoi se ajunge la familie şi în final, la individ. Vorbind despre crizele economice, Walter Wittmann arată: **„Istoria finanţelor publice este istoria falimentelor din antichitate până în prezent”.** Având în vedere cel de-al Treilea Război Mondial, aflat în desfăşurare conform planului masonic al lui Albert Pike, moneda unică (euro, dolarul sau lira sterlină) va juca un rol absolut esenţial. **Ţările cu economie slabă sau mai puţin dezvoltată, prin introducerea monedei unice vor fi obligate să-şi alinieze preţurile la cele din UE şi neputând suporta concurenţa se vor împrumuta din ce în ce mai mult, iar economiile lor vor da faliment.**

În aceste condiţii, prin presiuni economice şi prin jocuri politice viclene, oculta mondială îşi va impune dictatura, iar ţările şi popoarele care nu vor fi capabile să-şi

protejeze economiile, vor dispărea într-un ritm accelerat. **Trebuie ştiut şi avut mereu în faţă ideea că Noua Ordine Mondială reprezintă o structură secretă bine articulată care acţionează pentru înrobirea, controlul şi jefuirea omenirii, în condiţiile în care îşi fundamentează dictatura prin controlul total asupra fiinţei umane.**

7.3. ROMÂNIA DUPĂ ADERAREA LA UNIUNEA EUROPEANĂ

MOTO:

„Nimic nu degradează atât de mult intelectul, ca admiterea şi lauda răului”.

— Mihai Eminescu

În decembrie ’89, democraţia a venit în România cu glonţ pe ţeavă. Din Grădina Maicii Domnului, România a devenit un paradis fiscal şi un teritoriu în care Iluminaţii au putut să-şi desfăşoare activităţile mârşave fără oprelişti. Iată ce arată Vladimir Bukovski într-un

discurs ţinut la Bruxelles: **„În 1992, spune fostul disident sovietic, într-o situaţie fără precedent, am avut acces la documentele secrete ale Comitetului Central şi ale Politburo, acestea fiind codificate şi secrete vreme de 30 de ani. Şi încă sunt la ora actuală. Aceste documente arată foarte clar că întreaga idee de a transforma Piaţa Comună Europeană într-un stat federal a fost convenită între partidele de stânga ale Europei şi Moscova drept un proiect colectiv pe care liderul sovietic, Mihail Gorbaciov l-a numit în 1988-89, «CASA NOASTRĂ COMUNĂ EUROPEANĂ»”.** În fapt, un stat federal, care să reunească toate ţările Europei, reprezintă tocmai planul pe care-l pe egăteau în mare secret, Iluminaţii. Conspiraţia a fost clocită în mare taină de către mari personalităţi masonice cum ar fi: Ronald Reagan, George Bush, Mihail Sergheevici Gorbaciov, Papa Ioan Paul al II-lea, Margaret Thatcher şi marii bancheri ai lumii. I-au ajutat eficient şi serviciile secrete: KGB, CIA, FBI, Mossad, etc. După ce experimentul masonic, cu formarea Uniunii Sovietice a reuşit, crearea Blocului Mondial Comunist, a permis desfăşurarea benefică a perioadei Războiului Rece. La Malta s-a plănuit realizarea unei Uniuni Sovietice

Europene: **„Casa Comună Europeană”** atât de trâmbiţată de Gorbaciov, nu este decât o **„Casă Masonică Europeană”** condusă de Iluminaţi, pentru a-şi îndeplini planurile şi a-şi realiza interesele. **Din informaţii secrete se ştie că Gorbaciov a făcut parte din loja masonică „Trandafirul” înfiinţată în 1957 la Moscova.** În această lojă au fost atraşi şi incluşi numeroşi tineri ajunşi la studii în URSS. **Cum comunismul îşi are rădăcinile ascunse în francmasonerie, este probabil ca Ion Iliescu să ştie multe din acţiunile adepţilor lojei „Trandafirul”.** După decembrie 1989, în România s-au format partide politice având în structurile lor importanţi membri ai PCR, cu studii în URSS sau urmaşi ai acestora.

Oare PSD-ul şi PDL-ul au întâmplător în sigla lor trandafirul? Teodor Filip face următoarea observaţie într-o carte a sa: **„Nu este un accident că «Parlamentul European» îmi aminteşte de Sovietul Suprem.**

Arată că Sovietul Suprem pentru că a fost gândit şi proiectat în acelaşi fel”. Din culisele secrete ale loviturii de stat din 89 în România, treptat, treptat au apărut masonii care au contribuit direct la destabilizarea ţării şi au adus-o în stare de faliment făcând toate

demersurile pentru a o integra în procesul globalizării. Aşa cum s-a văzut clar, Gorbaciov, marele maestru al lojei **„Trandafirul”** a dat ordine şi a condus din umbră lovitura de stat de la noi şi l-a cocoţat pe culmile puterii pe Ion Iliescu, care, va executa punct cu punct ordinele primite. **Condamnarea la moarte în ziua de Crăciun şi lichidarea soţilor Ceauşescu în ziua sfântă a naşterii Fiului Domnului a reprezentat o pedeapsă simbolică de tip masonic şi un avertisment pentru toţi cei care nu execută ordinele Iluminaţilor.**

Reamintim că, înainte cu câteva momente de a fi executat, Ceauşescu i s-a adresat soţiei sale spunând: **„Ai văzut ce ne-a făcut Marcel?”** Cornel Dan Nicolae trage concluzia**: „În ultimele clipe ale vieţii, Ceauşescu realizase că masoneria îi hotărâse soarta; execuţia capitală, numele de cod al masoneriei fiind Marcel, nume pe care îl bănuim a avea legătură cu Marcel Shapira, cel care,** la **Paris,** a **fost şeful masoneriei române în exil”.** Ion Iliescu, Silviu Brucan, Petre Roman, Gelu Voican Voiculescu, Victor Atanasie Stănculescu etc, făceau parte din planul B’nai B’rith şi al Grupului Bilderberg, de preluare a puterii de stat. **Ion Iliescu trebuia să atragă lângă el cât mai mulţi**

nomenclaturişti şi securişti cu care să preia puterea şi apoi să execute cu stricteţe planurile masonice în România. Era planificat ca Ion Iliescu să ajungă preşedintele ţării, iar Petre Roman să fie numit prim-ministru al României. **Atenţie!** Principalele obiective ale cercurilor de interese masonice, după lovitura de stat din 89, o reprezentau reactivarea şi plantarea în posturile de conducere ale ţării a unor persoane cu interese şi calităţi specifice scopului acestora, respectiv penetrarea sistemului poliţieo-administrativ cu **obiectivul declarat acela de a controla resursele minerale şi capitalul existent în sistemul economiei naţionale pentru a le putea fie, aservi sau cumpăra sub orice forme în totalitate.** Printre cei care au acţionat cu promptitudine au fost **Roland Dumas,** ministru de Externe al Franţei şi **Jacques-Chaban. Delmas,** fost preşedinte al Adunării Naţionale şi prim-ministru al Franţei în timpul mandatului prezidenţial al lui Georges Pompidou. **Cele două personalităţi politice erau provenite din rândurile Serviciilor Secrete Franceze.** Ei au vizitat România şi i-au înmânat lui Petre Roman **„o listă cu 100 de persoane”** recomandate pentru a fi puse în posturi de conducere şi astfel, prin ei să se realizeze planurile

Iluminaţilor.

Iată lista cu persoanele recomandate primului-ministru Petre Roman: Aurel Dragoş Munteanu, Răzvan Theodorescu, Viktor Opaski, Anton Vătăşescu, Victor Surdu, Adrian Năstase, Caius Traian Dragomir, Eugen Dijmărescu, Ion Caramitru, Adrian Severin, Sorin Dimitriu, Bogdan Baltazar, Pavel Câmpeanu, Mihnea Berindei, Zoe Petre, Smaranda Enache, Mircea Ciumara, Ana Maria Bărbuş Cernea, Călin Popescu-Tăriceanu, Dan Amedeo Lăzărescu, Alexandru Paleologu, Marcel Shapira, Bebe Comănescu, Ştefan Mâşu, George Şerban, Remus Constantin Opriş, Ştefan Mămulaş, Victor Ciorbea, Nicolae Manolescu, Gabriel Andreescu, Radu Popa, Peter Derer,

Sorin Dumitrescu, Ştefan Câltea, Marian Munteanu, Valentin Stan, Dan Petrescu, Aurora Liiceanu, Gabriela Adameşteanu, Victor Bârsan, Liviu Antonesei, Radu Filipescu, Mircea Dinescu, Ana Blandiana, Radu Călin Cristea, Andrei Pleşu, Stelian Tănase, Mihail Şora, Andrei Marga, Sergiu Chiriacescu, Alexandru Ioan Herlea, Simina Mezineescu, Eduard Mezineescu, Dan Marţian, Ioan

Mircea Paşcu, Claudiu Iordache, Nicolae Ţăranu, Toader Stetea, Dumitru Iuga, Ion Puiu, Constantin Constantinescu Klaus, Radu Câmpeanu, Gabriel Ţepelea, Bogdan Olteanu, Bogdan Marinescu, Napoleon Pop, Iftene Pop, Victor Babiuc, Radu Ancuţa, Constantin Telega, Constantin Ionete, Costin Murgescu, Mugur Isărescu, Lucian Boia, Andrei Cornea, Rodica Celac, Domokaş Geza, Andrei Oişteanu, Radu Felman Alexandru, Alexandru Beadiman, Alexandru Şerban Ghika, Ion Pantazi, Gheorghe Barbul, Jean Crissovelone, Arpad Marton, György Frunda, Nikolaus Kleininger, Alin Teodorescu, Rodica Culcer, Sorin Roşea Stănescu, Petre Mihai Băcanu, Darie Novăceanu, Octavian Paler, Alexandru Zub, Adrian Marino, Augustin Buzura, Dragoş Pâslaru.

Se pornea de la un principiu bine cunoscut în masonerie: **„O ţară nu poate fi cucerită fără complicitate din interior”.** Acest principiu îl folosiseră şi comuniştii racolaţi de I.V. Stalin şi retrimişi în România, să implementeze **„teroarea roşie”** şi va fi practicat şi de cei care îşi stabiliseră planurile înţelegerii de la Malta.

Atenţie! Lista a fost predată lui Petre Roman în ultimele

zile ale lui decembrie 1989, dar ea a stabilit programatic viaţa noastră politico-economică în următoarele două decenii de conducere a României. Personajele înscrise în lista înmânată de reprezentanţii Franţei au pus în rol, obiectivele planurilor masonice în ţara noastră. **Nimic nu s-a desfăşurat întâmplător.** România a intrat în UE, pe 1 ianuarie 2007, dar pentru a realiza acest obiectiv a fost necesară o perioadă de pregătire pe care, diverse comisii şi comitete transnaţionale neau dat ordine, ne-au obligat să luăm măsuri, să ne organizăm sau să acceptăm diverse împrumuturi sau privatizări, unele mai dubioase ca altele. **Ilie Şerbănescu explică în mod clar şi precis, procesul petrecut: „Băieţi vreţi să veniţi la noi în** UE? **Atunci, scoateţi totul la vânzare aşa cum vrem noi!” Toate guvernele postdecembriste poartă răspunderea falimentului în care a ajuns România, dar partea leului revine celor trei preşedinţi de ţară care au dirijat dezastrul. În acest sens, au luat «magna cum laudae»: Ion Iliescu, Emil Constantinescu şi Traian Băsescu.**

Rolul lui Petre Roman era ca, printr-o politică de destabilizare a economiei ţării să arunce România într-o cursă fără precedent al îndatorării acesteia.

La sfârşitul anului 1989, ţara NU AVEA DATORII, ba mai mult, la Banca Naţională existau rezerve de câteva miliarde de dolari. Mai erau şi alte ţări care aveau datorii către România de încă nişte miliarde. **Elitele comunisto-securiste s-au pus pe furat ajutate şi de complici străini (persoane fizice sau corporaţii transnaţionale) şi într-un timp scurt, chiar foarte scurt au fost vândute la preţul de fier vechi combinate, uzine, fabrici, s-au închis institute de cercetare şi de proiectare şi au fost defrişate păduri şi codri seculari.** Vladimir Bukovski arată clar că **„Prosperitatea nu este, de altfel, destinată tuturor”.**

Conjuraţia nomenclaturii comuniste aliată cu Securitatea a reuşit, iar reprezentanţii acestora, armonizaţi cu interesele Iluminaţilor au acaparat bogăţiile României şi s-a trecut la un jaf bine organizat. Combinatele, uzinele, fabricile, etc. toate elementele specifice industriei româneşti, categorisite de Petre Roman ca reprezentând **„fiare vechi”,** sunt privatizate rând pe rând şi vor îmbogăţi conturile externe ale acoliţilor puterii. Fostul prim-ministru constată că: **„Economia se contractă, iar situaţia se tensionează până la limita atingerii**

colapsului financiar”.

Se poate afirma fără a greşi că, Ion Iliescu, în calitatea sa de preşedinte al ţării, ca politician şi ca factor esenţial în relaţiile externe cu Gorbaciov, şi nu numai, a reprezentat artizanul prăbuşirii politico-economice a României. **În jurul lui Iliescu se formează o oligarhie de partid şi din Securitate care conduce jaful în toate planurile.** Străinii, dar şi întreprinzătorii băştinaşi s-au privatizat şi s-au împroprietărit cu bogăţiile ţării, jefuind pe români. **S-a ajuns a se spune: „ADIO petrol, ciment, gaze, bănci, electricitate, CFR, Sidex, IMGB, aur, metale preţioase, uzine, terenuri agricole, ferme, bogăţii ale solului şi subsolului, etc.**

Înainte de ’89, statul construia cca. 130.000-150.000 de apartamente/an şi le repartiza populaţiei cu probleme. Calitatea acestora, confortul, spaţiul, etc. pot fi comentate, criticate, dar un lucru este cert: se construia şi pentru cei mulţi şi cu posibilităţi limitate. **Realitatea astăzi este pur şi simplu dramatică: românii l-au răsturnat pe Ceauşescu de la putere, ca să trăiască mai rău, să ajungă din zi în zi mai săraci şi să constate că urmând dispoziţiile UE şi ale Noii Ordini Mondiale şi oferind pe tavă toate bogăţiile ţării, unii (din**

interior, dar în special din exterior) trăiesc în huzur, benchetuiesc fără ruşine şi susţin sus şi tare că au adus în România «egalitatea în drepturi şi democraţia».

Dăm pentru informarea cititorilor o listă numai a celor mai importante privatizări efectuate în condiţii dubioase: **Petromidia, Petrom, Romtelecom, Flota comercială a României, Romcim, Rafo Oneşti, Sidex Galaţi, Aro Câmpulung Muscel, Tepro Iaşi, Faur, Siderurgica Hunedoara, Laminorul Roman, Hidromecanica, Tractorul şi**

Roman Braşov, IMGB, Combinatul Siderurgic Reşiţa, Combinatul Siderurgic Călăraşi, Phoenix Baia Mare, Societatea de Distribuţie a Energiei, Gazului Natural, utilităţile locative, mii de unităţi agricole, reţele comerciale, imobile, etc.

Silviu Brucan, în cartea sa **„Stâlpii noii puteri în România”** arată clar: **„După 89 clasa capitaliştilor s-a format pe socoteala statului (...) Perpetuarea în posturi de conducere politică şi economică a vechilor nomenclaturişti, caracterizează perioada de tranziţie în toate ţările din răsăritul Europei”.**

În cotidianul **„Libertatea”** din 25 februarie 1993,

acelaşi Brucan afirmă: **„Foştii lideri comunişti, mai mult sau mai puţin disidenţi în timpul dictaturii au venit la putere într-o serie de ţări din Răsăritul Europei în fruntea unor partide socialiste sau social-democrate”.** Tovarăşii s-au lepădat ca de Satana de ideologia marxist-leninistă şi ca să-şi păstreze puterea în propriile mâini şi să fructifice plenar avantajul de a ajunge la **„caşcaval”,** s-au metamorfozat în **„democraţi”** jefuind la bogăţiile României fără a fi controlaţi de nimeni. Câteva exemple vor convinge pe cititorii noştri – Adrian Năstase, în calitate de prim-ministru al României, a avut o relaţie privilegiată cu Tony Blair, prim-ministru al Marii Britanii. Ce rezultate practice au adus această relaţie? **La 17 octombrie 2003,** cu ocazia sammitului de la Roma, cei doi prim-miniştri sau înţeles ca Marea Britanie să relaxeze procedura de acordare a vizelor pentru cetăţenii români şi chiar să le elimine în primăvara anului 2004. Descoperindu-se înţelegerea de către presa din Marea Britanie şi de către opoziţie şi efectuându-se controale atente privind emigranţii (cei mai mulţi având actele incorect întocmite) se produce un adevărat scandal politic care se termină prin demisia ministrului britanic al imigrării şi suspendarea vizelor pentru România şi

Bulgaria. **Ce interese au stabilit apropierea lui Tony Blair de Adrian Năstase?**

Tony Blair, a intervenit pe lângă autorităţile române, în favoarea LNM, ca răsplată pentru o donaţie substanţială, de 125.000 de lire sterline, făcută în 2001 Partidului Laburist de către patronul concernului, Lakshmi Mittal. Acelaşi om de afaceri mai cotizase la fondurile laburiştilor în 1997, cu o sumă de peste 50.000 de lire sterline, plus alte câteva contribuţii la companiile electorale ale unor membri ai acestui partid.

Într-o scrisoare trimisă de Blair lui Năstase, premierul britanic îi mulţumea şi îşi exprima satisfacţia că Sidexul se va privatiza cu o firmă britanică şi îl asigura pe şeful guvernului român că această tranzacţie va netezi accesul ţării noastre în UE. La două zile după ce a primit scrisoarea, Adrian Năstase a anunţat public semnarea acordului cu LNM Group.

Scrisoarea de la Tony Blair a fost citită la Bucureşti ca o relaţie privilegiată cu Marea Britanie şi că România scapă de o gaură neagră. Sidexul, din economie, care-i producea pagube imense, etc.

OUG Nr. 119/2001 (Ordonanţa de Urgenţă a Guvernului Adrian Năstase) a cerut Parlamentului să aprobe:

— Acordarea unor facilităţi fiscale de peste 1,2 miliarde de dolari

— Vânzarea întregului patrimoniu al Combinatului Sidex Galaţi cu 25 milioane de dolari.

— Achiziţionarea de către cumpărător a acţiunilor rezultate din conversia datoriilor Sidex către buget şi companiile de stat cu circa 45 milioane de dolari.

Făcând o analiză a tranzacţiei comerciale efectuate se constată:

1-Deşi facilităţile fiscale s-au redus sub presiunea negocierilor de aderare a României la UE de la 1,2 miliarde de dolari la 1,13 miliarde de dolari, ele susţin, exclusiv, interesul cumpărătorului în dauna statului român. Iată argumentele: Suma de plată a TVA-ului, a fost amânată timp de trei ani (estimată la 216 milioane dolari), iar contribuţia pentru asigurări sociale CAS s-a amânat la plată tot 3 ani (evaluată la 235 miliarde dolari).

Deci prin 2 facilităţi fiscale, Mittal a avut amânări la plată de 450 milioane dolari şi nu au fost indexate de dobânzile aferente. Sumele încasate vor fi diminuate de efectele inflaţiei. Concluzie: 3 ani de amânare a constituit o pagubă pentru România de 40%.

2-Preţul de piaţă al Sidexului a fost mult subevaluat la 70 milioane dolari, când valoarea de piaţă era de peste 1 miliard dolari. Numai modernizările Combinatului în anii 1992-1997 au fost de 400 milioane dolari. La doar un an de la privatizare, în 2004, un număr de 7500 salariaţi au fost concediaţi. **Concluzie: vânzarea SIDEX – reprezintă un jaf ca politică de stat efectuat de guvernul Adrian Năstase.** Ceea ce trebuie remarcat este faptul că dl. Mittal, la câţiva ani după ce a cumpărat pe un preţ de nimic Sidex Galaţi a devenit unul din cei mai bogaţi oameni ai lumii. Cu siguranţă că Sidex Galaţi, care făcea aşa-zise pagube în România, l-a ajutat pe Mittal să atingă cote înalte de îmbogăţire. Ion Cristoiu, într-un editorial din **„Jurnalul Naţional”** din 12 iunie 2006 scrie un articol despre **„Afacerea fregate”.** Ziaristul român relatează despre achiziţionarea de către România a două fregate vechi, scoase din dotarea flotei militare britanice, în anii 1999 şi 2002. Iată ce relatează Ion Cristoiu în articolul său: **„Aşa cum arată retrospectiva afacerii, înalte oficialităţi din ambele părţi au sprijinit şi chiar lăudat acest acord: Tony Blair, Ion Iliescu, Adrian Năstase, amiralul Gregory Johson, Comandantul Comandamentului Forţelor Aliate din**

Europa de Sud, Ioan Mircea Paşcu, Quintan Quole, fostul ambasador al Angliei în România, Traian Băsescu. Afacerea fregatelor a fost discutată în cursul convorbirilor avute la Londra de Traian Băsescu cu Tony Blair la 30 ianuarie 2005. Primirea celor două fregate în Portul Constanţa, la 25 iulie 2005, s-a bucurat de o ceremonie în cadrul căreia, Traian Băsescu a rostit un discurs entuziasmant".

În afara faptului că fregatele erau două nave vechi, uzate fizic şi moral, **Ion Cristoiu subliniază că afacerea are la bază un act puternic de corupţie.**

Concluziv, ziaristul român constata că la mijloc ar exista o suspiciune de existenţa unui comision secret de 7 milioane de lire sterline dat de firmă unor persoane necunoscute prin intermediul unui off-shore. Aceste persoane necunoscute pot fi români, britanici, etc. Plata comisioanelor prin off-shore nu permite să se descopere titularii acţiunii frauduloase. **„Presa din România scrie negru pe alb că e vorba de un politician român"** concluzionează Ion Cristoiu. Un personaj politic deosebit după 89 a fost generalul Victor Atanasie Stănculescu, **„cârtiţă a sovieticilor"** şi factor principal în răsturnarea dictaturii lui Ceauşescu. Iată ce spune despre el, Silviu

Brucan: **„În 1959, ca şef al Secţiei de înzestrare a Armatei din Marele Stat-Major, avansat în 1980 ca** şef **al Departamentului de înzestrare a Armatei, s-a ocupat de exportul şi importul de armament. Cu relaţiile create în Occident, el a devenit după 89 reprezentantul marelui concern Bali, înfiinţând la Bucureşti firma Bali Trading Co, cu o cifră de afaceri de 20-22 milioane de dolari în 1**991 **şi 155 de milioane de dolari în 1992. În asociere cu Kay Internaţional din Londra, broker al marii companii Lloyds, înfiinţează Asigurarea Anglo-Română, asigurări navale, aviatice, ş.a.m.d.**

Au trecut anii şi industria de armament a ţării, care dădea în timpul lui Ceauşescu o producţie de export de 3,3 miliarde dolari, a fost falimentată şi astăzi abia mai exportă produse la valori nesemnificative de câteva zeci de milioane. Victor Atanasie Stănculescu, cel care împreună cu Securitatea, l-au trădat pe Ceauşescu, a devenit un prosper om de afaceri, bogat, chiar foarte bogat. Îl deranjează foarte puţin Justiţia Română care-l tracasează cu **„banala”** acuzaţie că a ordonat să se tragă în manifestanţi. Ticălosul care făcea temenele pe lângă dictatorul Ceauşescu şi sinistra sa soţie, i-a trădat cu o

uşurinţă incredibilă, înfrăţindu-se cu conspiratorii şi apoi a avut drum liber la îmbogăţire prin corupţie şi servicii aduse unor corporaţii transnaţionale. Din mediul comerţului exterior, a apărut ca o rachetă şi un personaj apropiat lui Ceauşescu, George Constantin Păunescu (n.a. – el a participat la ultima vizită făcută de dictator la Teheran şi era un om de nădejde al acestuia).

Iată ce spune Silviu Brucan despre Păunescu: **„El şi-a făcut ucenicia în anii ’80 la Milano, Italia, ca şef al Agenţiei Comerciale a României, după care şi-a completat educaţia ca director în Ministerul Comerţului Exterior. Cu dolarii agonisiţi dincolo (n.a. – din ce?) şi cu relaţiile câştigate în lumea afacerilor din Occident, el a creat în 1991, firma Ages SRL cu 152 obiecte de activitate şi firma Poolgee, exportatoare şi importatoare de tinichea şi fier pentru oţel beton, ciment, zahăr, orez, petrol, cereale, tot ce simţea că se cere pe piaţa românească sau occidentală, ducând firma pe locul 4 în topul întreprinzătorilor de acest gen”. Ceea ce nu spune Silviu Brucan, este un fapt cunoscut, că în întreprinderile de comerţ exterior lucrau salariaţi ai Securităţii şi că în timpul dictaturii aceştia**

manipulau mari sume de valută.

Tot Brucan evită să spună că, după lovitura de stat din 89, sumele în valută din comerţul exterior al ţării şi cele manevrate de Securitate au dispărut şi peste noapte au apărut întreprinzători harnici, pricepuţi, stâlpii noii puteri instaurate în România. George Constantin Păunescu împreună cu fratele său, Viorel Păunescu au reuşit să preia controlul asupra hotelurilor Intercontinental, Lido din Bucureşti şi Rex din Mamaia şi Silviu Brucan completează scurta biografie a lui George Păunescu arătând: **„Este preşedinte UGIR şi deţine o avere estimată la multe sute de miliarde (n.a. – lei vechi). O lovitură spectaculoasă o constituie achiziţionarea pentru compania Dac Air a 24 avioane canadiene DASH-8 cu o rază medie de zbor pe baza unui credit de 425 milioane de dolari; furnizat de bănci nordamericane”.** Prin sprijinul directorului general de la Regia Autonomă a Protocolului de Stat, George Păunescu a achiziţionat şi Garajul CC al PCR şi averea lui creşte zi de zi, ceas de ceas. Libertatea de mişcare oferită de toate regimurile politice de după 89 a permis fraţilor Păunescu să acceadă şi să-şi crească averea într-un mod spectaculos. Concluziv, Silviu Brucan spune: **„Nu trebuie**

uitat că după 89, clasa capitaliştilor s-a format în principal pe socoteala statului, prin rapt din valorile imobiliare, din fondurile fixe şi **chiar din capitalul social al întreprinderilor sau organizaţiilor comerciale de stat".** După 89, băncile româneşti au fost ţinta unor atacuri furibunde din partea principalelor bănci din SUA, Anglia şi Europa de Vest. Rând pe rând au falimentat: Bancorex, Banca Internaţională a Religiilor, Banca Dacia Felix, etc. Iar celelalte instituţii au fost cumpărate la preţuri de nimic. **Nu este un secret că acest atac absolut draconic asupra băncilor româneşti a fost instrumentat şi săvârşit** de **către oculta mondială.** După 1989, guvernator al Băncii Naţionale a fost, aproape fără întrerupere, **Mugur Isărescu.** Despre acesta, se afirmă că este în directă legătură cu marii bancheri ai lumii şi că el a fost recrutat de către Council of Foreign Relaţions (CFR), în 1990, la New York. Se mai afirmă că Mugur Isărescu face parte şi din Consiliul celor 300, o formă de conducere a Noii Ordini Mondiale.

În postura de guvernator al BNR, Mugur Isărescu nu-i va nemulţumi pe stăpânii din CFR care, după cum am mai arătat în lucrare, controlează atent Federal Rezerve Bank,

cât şi principalele organisme financiare mondiale: FMI ŞI Banca

Mondială. **Sub Mugur Isărescu s-a realizat, conform dispoziţiilor de la CFR, devalorizarea monedei naţionale, l alimentarea unor bănci, diverse jocuri valutare şi nu s-au luat măsuri concrete pentru a stăvili inflaţia.**

În acest sens, l-a ajutat şi politica primului-ministru Theodor Stolojan. Să ne reamintim că politicianul a naţionalizat valuta aflată în bănci şi în timpul mandatului său de prim-ministru, a avut loc o prăbuşire catastrofală a leului. Cornel Dan Nicolae arată: **„Sub conducerea lui Mugur Isărescu, Banca Naţională a României s-a făcut vinovată de faptul că nu a luat niciun fel de măsuri, impuse de altfel prin legislaţie (n.a. – care stabilea obligaţie de control şi de intervenţie). În cazul marilor fraude bancare, de genul Columna Bank, Credit Bank, Banca Dacia Felix, Banca Internaţională a Religiilor, conducerea Băncii Naţionale a României a cunoscut exact marile fraude de la Bancorex pe care le-a acoperit”** Mafia şi acţiunile mafiote au înflorit în ţară după 89.

Trebuie ştiut că marile fraude care s-au produs în

România au fost cunoscute de Mugur Isărescu, de numeroşi politicieni, cât şi de instituţii ale statului român (Poliţie, Procuratură, Justiţie, Fisc, etc.) dar au fost discret şi interesat acoperite. S-au jefuit miliarde **şi** miliarde de dolari, s-au scurs sume imense din România, dar nu s-au luat măsuri, ba mai mult, adesea ele au fost acoperite prin trecerea lor la datoria publică. **Cel mai edificator exemplu îl constituie creditele clientelare oferite de Bancorex diverselor grupări mafiote. Atenţie!** Direcţia de supraveghere şi Control Valutar din cadrul BNR nu a luat măsuri pentru repatrierea valutei care a fost obţinută în urma tranzacţiilor externe şi nu a mai intrat în ţară (n.a. – iată câteva firme: Coca-Cola, Pepsi-Cola, NAPPA, Quadrart). Despre fraudele bancare petrecute în România după 89 se pot scrie zeci de cărţi. **Ce trebuie ştiut este că de procesul de privatizare din ţara noastră s-a ocupat din umbră Grupul Bilderberg care l-a monitorizat şi l-a dirijat**

Exista un precedent prin care România îşi plătise datoria externă înainte de termen, evitând să plătească dobânzi bancare împovărătoare care, aduceau profituri imense bancherilor internaţionali.

Având reprezentanţi de nădejde în ţara noastră, putea fi

plătită o mass-medie obedientă care să susţină sus şi tare că un **„împrumut înrobitor”** nu-i deranjant pentru nimeni şi că prosperitatea şi dezvoltarea unei ţări se poate realiza când iei credite pe care le plăteşti în timp şi achitând şi dobânzile aferente. Mugur Isărescu a făcut şi carieră politică fiind numit prim-ministru la sfârşitul anului 1999. În această funcţie, el a contribuit la desăvârşirea marilor infracţiuni desfăşurate la Fondul Proprietăţii de Stat... în mod fraudulos s-a făcut privatizarea Hotelului Bucureşti. La mai puţin de un an de la numirea lui Mugur Isărescu în calitate de prim-ministru, el va candida la funcţia de preşedinte al ţării. Apoi, Isărescu se va întoarce în funcţia de guvernator al BNR. **Când între cei doi masoni, Adrian Năstase şi Mugur Isărescu a izbucnit un conflict, stăpânii din oculta mondială îi vor obliga să facă pace.**

Condiţiile primirii României în UE au fost negociate îndelung de politicienii din guvernele Mugur Isărescu, Adrian Năstase, Călin Popescu-Tăriceanu, dar, atenţie, negocierile s-au făcut în genunchi, iar preşedinţii de după 89 în România au fost şi ei obedienţi şi extrem de înţelegători. De 23 de ani s-a acreditat în politica românească ideea că numai respectând întocmai şi supuşi

ordinele primite de la UE, USA, în general din Vest (forme sub care se deghizează oculta mondială), numai aşa vom transforma România într-o ţară democratică, prosperă şi progresistă. În fapt, timpul a arătat că fiind total obedienţi, românii au devenit săracii Europei, în ţară s-a adâncit mizeria şi inegalitatea în drepturi, iar România s-a transformat într-o colonie supusă intereselor străinilor, ţară fără independenţă şi suveranitate.

După intrarea României în UE la 1 ianuarie 2007, jaful a devenit **„politică de stat”.** În plan economic, după intrarea României în UE, se constată o agresiune sistematică asupra structurilor de producţie şi o distrugere a funcţionabilităţii tuturor structurilor statului român**. Intrând în UE, România a devenit un contribuitor la bugetul acestui organism.** Concret, în anul 2007, România trebuia să primească 400 de milioane de euro garantate din fondurile structurale (plătite în avans), cca. 150 milioane euro din fondurile pentru agricultură şi încă 660 milioane din fondurile de preaderare PHARE, ISPA ŞI SAP ARD. În total, aproximativ 1.1 miliarde de euro. Făcând bilanţul financiar al primului an de prezenţă a României în UE se constată că ţara noastră a devenit un contribuabil serios la instituţia europeană. În vorbe, toţi

ne-au dat asigurări liniştitoare că, pentru România este benefică intrarea în UE. **Ce se constată practic?** Teodor Filip arată că**: „În 2007, cotizaţia de membru** a **României a fost de 1,11 miliarde de euro şi a primit de la UE infima sumă de 400 milioane de euro”.** Halal afacere.

Diferenţa de 711 milioane de euro este destinată fie pentru întreţinerea birocraţilor de la Bruxelles, cât pentru dezvoltarea ţărilor bogate din UE. **Ce a primit România pentru banii cheltuiţi intrând în UE?**

— S-a cerut şi s-a impus scumpirea unor produse. Preţurile la gaze naturale, benzină, motorină, electricitate, etc. (deşi acestea provin din producţia internă şi sunt mai mici), trebuie aliniate la cele din UE.

Intrând în capcana UE, statul român a fost înrobit intereselor străine, mai precis companiilor transnaţionale. Prin privatizări frauduloase, România a fost îngenuncheată, iar sub conducerea UE, corupţia capătă forme generalizate. **Totul a început cu politica Fondului Proprietăţii Private (FPP) implementat de Petre Roman cu vestita lui zicere: „industria noastră este un morman de fiare vechi”.** Marele jaf a început sub lozinca **„marii privatizări”** şi politica

„cuponiadei”. Prin intervenţii ascunse din exterior s-a ajuns să fie trecută bogăţia naţională în mâna unor persoane private. S-au făcut privatizări prin **„MEBO”** după modelul KGB-iştilor, s-au vândut întreprinderile pe preţuri de nimic, după ce au fost falimentate prin **„căpuşare”** utilizând **„firme căpuşă”** şi firmele de stat au fost **„supte”** de firme particulare.

După 2007, guvernele şi politicienii epocii au făcut în mod deliberat politici de distrugere a economiei naţionale. Concret, după 2007, România a devenit un **„laborator de încercare”,** un loc în care s-au luat măsuri pur şi simplu monstruoase în ceea ce priveşte reducerea salariilor cu 25%, impozitarea pensiilor, creşterea aberantă a preţurilor, scăderea nivelului de trai. O comparaţie făcută cu perioada în care ţara a fost ocupată de Armata Roşie şi perioada intrării României în UE arată foarte multe asemănări. **România de astăzi** se **apropie tot mai mult de un gulag stalinist sau de un lagăr de tip Orwell.**

Justiţia a căpătat un specific tot mai politic, telefoanele tuturor sunt ascultate, Securitatea îşi manifestă tot mai puternic implicarea în viaţa publică, iar democraţia îşi îngustează pe zi ce trece aria de aplicare. În 14 iunie 2010, poetul Adrian Păunescu a rostit un discurs având titlul:

„Ce aveţi nevrednicilor cu această ţară?” Iată câteva pasaje din discursul poetului: **„V-aţi trădat familiile şi prietenii ca să cerşiţi un loc** în **faţă la momentul împărţirii de scaune. Şi dacă aţi fost cinici şi duri între voi, ce v-ar fi putut opri din opera de umilire şi retrogradare a poporului român, căruia i-aţi dat cu democraţia în cap, să-i treacă pofta de-a mai exprima opţiuni. Primele întruchipări ale voastre erau parcă din galeria de eprubete a unui prestidigitator alchimist. Cu timpul, leagănul naşterii voastre a fost chiuveta. Din speculaţiile ei s-a putut naşte haita voastră nevertebrată şi lacomă (...) Aţi inventat geografii perverse şi n-aţi mai recunoscut istoria dintre ţara în care trăiţi şi alte ţări, importante şi decisive ale lumii. Prin pluralism aţi înţeles indecizia înjositoare de a nu şti, în momentul oportun, care stăpân, fiind spălat şi pupat, ca să-i crească importanţa (...) Dar mai ales, aţi învăţat să furaţi. Ăia care erau consideraţi performeri, pentru că furau oul de sub cloşcă, au devenit, între timp, nişte amatori jalnici în comparaţie cu maeştrii care sunteţi. Iar unde n-aţi putut da lovituri directe, aţi introdus politica**

voastră de tăiere de salarii şi din pensii prin drastica împuţinare, ceea ce nici nu s-ar fi observat dacă ştiaţi să dinamizaţi componentele economice.

E pustiu pe unde călcaţi voi şi se goleşte ţara de medici, de avocaţi, de ingineri, de umanişti, de tehnicieni. Mor oamenii de disperare, bombardaţi perfid de ştirile pe care ţine să li se transmită rânjind, rânjind şi din ochi, nu numai din gură, homunculul şef ăla în capul trebii de piraţii lacrimii naţionale. Pe unde să mai scoatem capul, în acest joc de esenţă cinică, la care ne împingeţi de parcă ne-aţi mai pregăti, după viaţa nenorocită pe care o ducem, pentru o altă viaţă, de inconştienţă şi huzur".

La final de capitol, terminăm cu câteva versuri din Adrian Păunescu legate de acelaşi subiect:

„Mormântul ne atrage
Şi steaua ne apasă
Aici, e-un fel de cuşcă,
Făcută din zăbrele...
Românii mor de foame
În propria lor ţară".

Acesta este lagărul Orwell oferit de UE României şi celor

care s-au lăsat amăgiţi de discursurile despre libertate, egalitate şi democraţie rostite de Iluminaţi.

7.4. COLABORARE ECONOMICĂ SAU JAF ORGANIZAT?

Moto:

„În timp ce germanii ne-au luat toate ouăle de la găini, ruşii ne-au mâncat mai întâi găinile şi acum insistă să le dăm ouă”.

— Constantin I.C. Brătianu

Aşa cum am mai arătat în cartea noastră, **URSS-ul este o creaţie a masoneriei, iar UE, în forma ei actuală nu reprezintă decât o Uniune Sovietică mai coruptă, dar şi mai evoluată.** După ce Armata Roşie a ocupat România, sovieticii şi-au asigurat dominaţia politică şi pe cea economică, în mod discreţionar. Loiali sovieticilor, comuniştii crescuţi în slujba Kremlinului au susţinut cu frenezie colaborarea economică pe termen lung cu

ocupantul. Cu doar o zi înainte de finalul războiului mondial, în 8 mai 1945, la Moscova au fost semnate două acorduri economice. Unul din ele a fost considerat **«izvorul sovromurilor».** Mulţi s-au întrebat: **Ce a fost? Colaborare economică sau jaf organizat?**

Plastic Constantin I.C. Brătianu arată**: „În timp ce germanii ne-au luat toate ouăle de la găini, ruşii au mâncat mai întâi găinile şi acum insistă să le dăm ouă”.** Pe plan politic, pumnul de oţel al lui Vâşniski, a impus brutal instaurarea guvernului doctor Petru Groza, un guvern corupt, obedient lui Stalin şi URSS-ului. În urma acordului de la Moscova, sovieticii erau dispuşi să investească în o serie de întreprinderi româneşti de stat sau private 50% capital şi în caz de nevoie, să aspire chiar şi personal. Partea română se obligă să participe şi ea cu 50% capital şi forţă de muncă. Beneficiile realizate din contracte urmau să fie împărţite frăţeşte (n.a. – în realitate sovieticii luau totul). **Practic, din iunie 1945, până în prima jumătate a lui 1946, s-au format 19 sovromuri, în ramurile cele mai importante ale economiei româneşti.** Primul sovrom a fost constituit în transportul naval, al doilea sovrom creat s-a format în petrol, etc.

Treptat, treptat, sovieticii deveneau singurii capitalişti care exploatau sârguincios, România, în condiţiile în care ţara construia comunismul şi trata cu mânie proletară exploatarea omului de către om.

Trebuie ştiut că prin sovromuri, dar nu numai prin ele, sovieticii controlau absolut toată economia ţării, **iar în fapt, cooperarea româno-sovietică nu era decât un jaf organizat de către partenerul şi prietenul nostru de la Răsărit.** Să vedem ce se întâmpla cu România intrată la 1 ianuarie 2007 în UE? Menţionăm că politicienii noştri care au condus ţara după 89 nu au întrebat poporul român dacă este de acord cu intrarea ţării în UE şi totul s-a desfăşurat regizat propagandistic, manipulator şi învăluitor de către liderii obedienţi, slugi ale ocultei mondiale. Cine erau aceşti lideri? Ei proveneau din rândurile nomenclaturii comuniste (n.a. – Ion Iliescu, Alexandru Bârlădeanu, Silviu Brucan, Nicolae Văcăroiu, Emil Constantinescu, etc.), ilegalişti sau urmaşi ai acestora (n.a. – Bogdan Olteanu, Petre Roman, etc.) şi foşti sau actuali securişti (n.a. Traian Băsescu, Dan Voiculescu, Ion Timoc, Badea Dinea, Popoviciu, etc.) **Se ştie că UE reprezintă o formă organizatorică a masoneriei prin care Iluminaţii caută să acapareze puterea politică, economică,**

socială şi de orice alt fel în Europa. Pentru a-şi manifesta formele de exercitarea puterii, UE (n.a. în principiu masoneria) a adus pe ieşicherul conducerii şi organizării statului român, personaje bine studiate şi verificate, căci în baza activităţii acestora puteau organiza în mod plenar jaful economic planificat şi exploatarea absolut cruntă a poporului român. Cu ajutorul acestor **„personaje”** pur şi simplu ticăloase, trădătoare, corupte şi extrem de egoiste şi nelegiuite, UE a reuşit să distrugă din temelii economia românească, să destabilizeze societatea, să afecteze fibra naţională şi să aducă statul în starea destrămării lui. Termenul dat acestor întreprinzători de **„baroni locali”** este un ambalaj frumos care acoperă în mod viclean şi manipulator adevărata faţă a acestora de personaje implicate în marea corupţie, în jaful organizat intern şi în exterior desfăşurat în perioada postdecembristă. Perioada de pregătire şi apoi de intrare în UE s-a realizat prin aşa-zise **„reforme economice”** care s-au efectuat în scopul facilitării jafului economic patronat prin FMI, Banca Mondială, UE, parteneriatul cu USA, etc. Iată un exemplu tipic de jaf organizat: **întreprinderea de Maşini Grele Bucureşti (IMGB)** era una din cele mai moderne instituţii de acest gen din

Europa Centrală şi de Sud-Estul Europei Ca nivel tehnic, IMGB-ul era comparabilă cu multe instituţii de acelaşi gen din RFG, Anglia, Franţa, etc.

Ea a fost vândută pe un preţ de nimic: 500.000 de dolari. Cum a fost posibil acest lucru când numai un strung (un singur strung când IMGB-ul avea atât de multe utilaje performante) existent în dotarea instituţiei costa 300.000 de dolari. Iată **„un act de jaf,** un mod de cooperare asemănător cu cel din perioada comunizării ţării (n.a. – acum noi deveneam prin obedienţă, corupţie şi trădare a intereselor naţionale, ţară europeană). Era un act de crimă organizată. Poliţia, Procuratura, Justiţia, Fiscul, etc. nu au reacţionat. **De ce?** Enigma va fi permanentă şi de 23 de ani, **„baronii locali”** înfrăţiţi cu **„tâlharii externi”** jefuiesc ţara fără a fi opriţi. Instituţiile statului care ar trebui să acţioneze par a fi anesteziate, iar alţii susţin că, în cel mai firesc mod, sunt preocupate şi ele prin adevăraţi specialişti să-şi rotunjească veniturile. **Atenţie!** După ce IMGB-ul a fost cumpărat, proprietarul a vândut numai cantina instituţiei cu suma de 1,5 milioane de dolari. **Contractul dintre statul român şi cumpărătorul european a fost oare unul de tip comercial sau un adevărat jaf organizat?** După vânzarea dubioasă a

IMGB-ului au fost voci care au avut şi neobrăzarea să afirme că statul român a scăpat de o **„gaură neagră”** din economie... **Oare aşa să fie?**

În cartea sa **„Stâlpii noii puteri în România”,** Silviu Brucan arată că **„după 89, clasa capitaliştilor s-a format în mod necesar pe socoteala statului”.**

Deci marele ideolog al PCR, transformat peste noapte în propagandistul democraţiei capitaliste, considera absolut normală, **jefuirea statului”** de către întreprinzătorii care s-au pripăşit din catacombele loviturii de stat postdecembriste. Îl citǎm aici şi pe marele şi importantul bolşevic Valter Roman care, într-o carte a sa, se întreba cine va veni după perioada comunistă la putere? Nonşalant, fără să ezite, **„criminalul bolşevic”** va spune: **„Tot noi!”**

Un studiu publicat în Rusia, arată că din 100 de capitalişti aflaţi în topul oamenilor de afaceri având rezultate importante, 70% proveneau din nomenclatura sovietică.

În România, situaţia este asemănătoare, iar proporţia de nomenclaturişti şi securişti, în unele sectoare poate fi chiar mai mare. **Theodor Stolojan** este provenit din zona situată din Securitate. După 89 şi nu numai, el a fost un

om politic puternic curtat de Ion Iliescu, Petre Roman şi Traian Băsescu, cu structuri biografice asemănătoare dar şi comportament strict obedient masoneriei. Ca prim-mimstru al ţării, în 1991, Stolojan a naţionalizat valuta aflată în bănci şi a permis astfel ca ea să reintre sub controlul şi manipularea ocultei mondiale din Wall Street. Pus în funcţia de prim-ministru în scopul organizării alegerilor de către gruparea politică patronată de Ion Iliescu, Theodor Stolojan a condus astfel ţara încât inflaţia a explodat, preţurile la principalele produse crescând de 3-4 ori, iar leul pur şi simplu a sucombat. Chiar dacă a fost prim-ministru, Stolojan a fost implicat şi în diverse afaceri care în sine, au fost modele de jaf economic pentru România, beneficiarii fiind atât interni, dar mai ales externi. Iată un model foarte cunoscut: firma MEGAPOWER a fost declarată falimentară în 1994 de către un tribunal din San Francisco. Ea fusese creată din IIRUC-Bucureşti, o societate românească, având capital de stat şi firma americană **„Victor”,** specializată în producerea de componente electronice, formând o companie mixtă. Chiar în condiţiile acestea, Bancorex finanţează compania cu 3,2 milioane de dolari. Printr-o societate satelit Bancorex, Confidenţia din Gibraltar-Bancorex mai dă un credit de 1,2

milioane de dolari lui Megapower. Sumele s-au adăugat capitalului iniţial investit de IIRUC, adică celor 11 milioane de dolari. **Vinovaţi de aceste creditări ilegale:** Răzvan Temeşan şi Grigore Maimut. **Atenţie! Sunt o serie de politicieni români care** au **sprijinit în mod absolut suspect firme mixte care a falimentat (n.a. de fapt a fost un jaf împotriva României): Florin Georgescu, Eugen Dijmărescu şi chiar Theodor Stolojan.** Pentru modul cum a ajutat în funcţia de prim-ministru, oculta mondială, Stolojan a fost promovat ca senior-economist la Banca Mondială (1992-1999) şi va răspunde de Republica Moldova. Urmarea firească a fost şi minarea economico-financiară a acestei ţări surori.

În mod dubios s-a realizat şi privatizarea lui ALRO-Slatina în favoarea grupului Marco Internaţional deţinut de Vitali Machitski. Preţul cumpărării acestei instituţii româneşti a fost de 12 milioane de euro, în condiţiile în care numai beneficiile anuale atingeau sume de cca.80 de milioane. **Halal afacere!** Cine a luat comisionul?

Legat de ALRO-Slatina presa românească prezintă şi astăzi numeroase relatări incriminând corupţia la nivel înalt şi comisioane de nivelul a 4-5 milioane de euro. În timp ce populaţia plăteşte la cel mai mare preţ consumul

de energie electrică, ALRO-Slatina este favorizată şi plăteşte la un preţ energia electrică primită de la Hidroelectrica aproape la jumătate.

Personajele implicate în afacerea de corupţie sunt din sfera proprietarilor firmei, iar din partea românilor sunt cele din vârful protipendadei portocalii (n.a. PDL).

Ca întotdeauna: Poliţia, Procuratura, Justiţia, Fiscul sunt anesteziate. De ce? Le e frică sau au problemele lor de rezolvat... şi n-au timp să deranjeze pe alţii.

Înainte de ’89, România exporta echipament militar şi arme în valoare de peste 3 miliarde de dolari. Se obţinea atât un aport valutar extrem de important şi se realiza şi un beneficiu major. După lovitura de stat, o mare parte din industria de armament românească a fost distrusă în favoarea unor importatori străini, în special israelieni. Menţionăm că o parte din instituţiile care lucrau pentru industria militară au fost acaparate de particulari, mulţi fiind cetăţeni evrei (n.a. Cei mai importanţi comercianţi de arme din lume). Subliniem că totodată, după 89 importurile româneşti de arme au fost realizate prin afacerişti evrei, deşi armele puteau fi aduse direct, fără intermediari din SUA sau alte ţări producătoare. Chiar şi modernizarea avioanelor MIG21 a fost efectuată de către

specialişti din Israel. La baza afacerii a stat masonul Victor Babiuc, fost ministru al Apărării. **Firma „Elbit Israel” realizează 80 % din afaceri cu România.**

Cornel Dan Niculae face observaţia că, în legătură cu afacerile legate de armată **„Pe plan intern, majoritatea acestor afaceri au avut un caracter nefuncţional şi s-au lăsat cu condamnări pentru unii responsabili români (afacerea PUMA/ARGhimbav-elicoptere militare), afacerea EUROSTAR Bacău-avioane militare), dar ele nu au fost stârpite, ci se desfăşoară şi în prezent în favoarea Israelului”.** Aproape toate afacerile cu armament aveau un **„parfum strident de corupţie şi jaf bine organizat”.** Iată ce scrie un săptămânal românesc, referitor la importul a câteva mii de pistoale mitralieră, cumpărate din Israel şi destinate pentru dotarea Regimentul de Gardă: **„Au fost luate nişte jucării haioase şi dătătoare de bărbăteşti sentimente, dar asta până li s-a epuizat muniţia (împotriva cui?) Noroc cu un magazioner care a descoperit că se potrivesc cartuşele pentru pistoletul** ORITA, **uitate în depozitele Armatei de prin anii ’50”.** (Pistoalele **ORITA** erau de tip vechi, depăşite moral şi fizic, dar iată că dotarea noastră venită din

import, ne tratează ca pe o ţară africană).

S-au cheltuit sume mari pentru modernizarea avioanelor MIG-21, în afacerea LANCER, efectuată prin firma Elbit-AEROSTAR. S-au plătit 100 milioane dolari. Rezultatul a fost că avioanele după modernizare au căzut unul câte unul, ca muştele.

Au mai existat şi alte numeroase afaceri şi de fiecare dată, când a fost nevoie pentru dotarea Armatei Române, cu arme sau muniţie, prioritate au avut firmele evreieşti.

În industria de apărare a României, colaborarea externă cu Israelul, dar nu numai, a reprezentat un adevărat fiasco. Iată câteva elemente edificatoare:

— În ianuarie 2002 au loc disponibilizări masive de salariaţi.

Dacă în 2001, în industria de apărare lucrau 45.000 de salariaţi, după disponibilizări s-a ajuns la 19.000 salariaţi, iar procesul, în timp, a continuat.

NOTĂ! Salariaţii din industria de apărare au o înaltă calificare profesională, iar pentru pregătirea lor s-au cheltuit importante sume de bani şi s-au făcut mari eforturi organizatorice. Disponibilizările de personal, în fapt, reprezintă pentru România, pierderi importante, căci forţa de muncă cu o asemenea pregătire, fie va migra în

alte ţări, fie se va descalifica.

România devine din mare exportator de armament, doar un mic producător de arme (n.a. În 2001 exportul ajunsese la doar 31 de milioane de dolari).

Cele două companii româneşti de stat Romtehnica şi Romarm în loc să coopereze şi să se ajute reciproc, în afaceri interne şi externe, încep să se concureze în cadrul licitaţiilor. Inedit şi bizar apare un fapt memorabil; s-a ajuns la concurenţă în licitaţii, pentru a vinde produse realizate de aceeaşi unitate de producţie şi acest lucru se realiza pe piaţa externă. Cui folosea această concurenţă? Bineînţeles, afaceriştilor români, şi se realiza în fapt, o scurgere de venituri în exterior. În timp ce noi, treptat, treptat, am fost eliminaţi de pe piaţa externă de vânzare a echipamentelor militare, vecinii noştri bulgari, au ajuns pe locul 5 în lume în vânzările de armament.

Concluzie! Parteneriatul cu NATO şi cu forurile internaţionale occidentale, în ceea ce priveşte industria românească de armament şi comerţul aferent au constituit un mod direct de a elimina ţara noastră din competiţia mondială aducând grave prejudicii economice şi chiar de prestigiu profesional. Deşi SN-PETROM reprezenta una din cele mai eficiente companii de stat, ea asigurând 25% din

veniturile la bugetul de stat, Fondul Monetar Internaţional a impus ca şi această companie să fie privatizată. Se dădea astfel o puternică lovitură unei surse de venituri la bugetul de stat al României.

Cui folosea acest lucru? Bineînţeles nu românilor!... Într-un articol al său numit **„Jaful confidenţiul”, zi**aristul Cristian Tudor Popescu arată: „C**ondiţiile de creditare pe care le impun aceste două instituţii bancare (n.a. – FMI, Banca Mondială) sunt draconice: banii se dau numai după ce sunt îndeplinite cerinţele aspre, nu toţi odată, ci în tranşe zgârcite, cu verificarea sumelor conform acordului, la câteva luni de fapt, monitorizarea e permanentă. La noi, zeci, sute, mii de miliarde au fost făcute praf şi pulbere sub simandicoase formule «credite neperformante» (...) Nu era vorba decât de confidenţialitatea jafului”.**

Din partea României, unul din artizanii vânzării **„perlei coroanei”** care era SN Petrom a fost cunoscutul politician şi afacerist, mare maestru al combinaţiilor şi învârtelilor cu iz putred, Viorel Hrebenciuc, vicepreşedinte PSD.

Privatizarea absolut dezavantajoasă pentru România a SN Petrom respira **„un parfum tipic FMI”** şi are origini în

planurile bine regizate de Iluminaţi. Cititorii noştri nu trebuie să uite că UE reprezintă una din pârghiile puternice ale Noii Ordini Mondiale, prin care ea acţionează în Europa. Că acest lucru este real, o demonstrează ştirea apărută în martie 1999 în **„Curierul Naţional”** care anunţă tirant informaţia: **„Consorţiul ABN AMIRO Rothschils se lansează cu mari şanse** la **bătălia pentru Petrom”.**

Privatizarea SN Petrom s-a făcut având ca ministru al Economiei pe Dan Ioan Popescu, premier fiind Adrian Năstase. Ziarul **„Kronen Zeiturg”,** cea mai mare publicaţie din Austria a scris: **„Atunci când OMV a cumpărat PETROM-ul din România, a cumpărat, de fapt, o a doua Austrie”.**

În mod cât se poate de convingător, putem afirma că România vânzând resursele de petrol şi gaze, şi-a pierdut independenţa energetică. Cetăţenii ţării, după aderarea la UE, nu vor mai fi protejaţi de producătorii interni, iar preţurile la energie (gaze, benzină, motorină, electricitate, etc.) vor creşte permanent. Privatizarea Petrom-ului face parte din politica Noii Ordini Mondiale, de a globaliza şi ţara noastră, prin sărăcirea ei şi eliminarea elementelor de independenţă şi suveranitate specifice unui popor liber, într-o ţară democrată. **Se pune problema cine a**

privatizat în pagubă Petrom? Negocierile sau efectuat în anul 2000, cu Banca Mondială. **Documentul a fost aprobat de primul-ministru Mugur Isărescu, şi a fost semnat şi de Traian Băsescu, pe atunci ministru al**

Transporturilor. Deci privatizarea Petrom a fost efectuată de guvernul Adrian Năstase în baza înţelegerilor făcute cu Banca Mondială de Traian Băsescu. Viaţa va dovedi că Traian Băsescu este un fan al înţelegerilor cu FMI ŞI Banca Mondială.

În documentul încheiat cu Banca Mondială se mai menţionează, eliminarea băncilor de stat din sistemul bancar românesc şi astfel Banca Agricolă (care avea atunci probleme) a ajuns la kaifaissen, Banca Comercială Română a fost vândută şi ea în 2007. Jaful a fost impus de către Banca Mondială.

Activ în afacerile cu petrol, Dinu Patriciu a preluat controlul grupului Rompetrol în anul 1998, având sprijinul nemijlocit al altui important afacerist român, Sorin Ovidiu Vântu (n.a. – acesta îi va da lui Patriciu, acţiunile PAS ale salariaţilor acestei firme). Rompetrolul reprezenta în acea vreme **„nava amiral”** a ţării care se ocupa cu comerţul exterior legat de petrol şi gaze şi care era bine cunoscută pe piaţa mondială. Trebuie spus că Rompetrolul, ani de

zile, a adus României milioane de dolari, rezultaţi din lucrări de foraj şi construcţii-montaj în domeniul petrolier, lucrări executate în diverse ţări ale lumii.

Ca şi SN-Petrom şi afacerea Rompetrol, a fost concepută din start având ca strategie, destructurarea economiei naţionale, iar ea va fi doar începutul unei campanii constituite din lovituri succesive, care au lichidat întregul patrimoniu petrolier al ţării.

Petrolul, prospecţiunile geologice, industria legată de acestea, afacerile în domeniu reprezentau adevărate averi ale statului român.

Constituirea tandemului OMV-Rompetrol, reprezintă apariţia unui monopol în industria petrolului care va afecta puternic piaţa românească. Controlând preţurile, aceştia vor jefui fără jenă pe cetăţenii ţării noastre. Scandalul Petromidia a fost aproape permanent pus în discuţie, atât la nivel politic, cât şi jurnalistic şi bancar. Astăzi, nu mai este un secret că Dinu Patriciu a fost învinuit de încălcarea legii, de evaziune fiscală şi spălare de bani, dar niciodată nu a fost găsit vinovat şi condamnat. Partinic, Dinu Patriciu a avut sprijinul PSD şi s-a bucurat de ajutorul unor reprezentanţi majori ai masoneriei româneşti (n.a. – soţia Marelui Maestru al Marii Loje Naţionale Române, Eugen

Ovidiu Chirovici, era director financiar al holdingului. Mulţi masoni sunt angajaţi în holding). Trebuie reamintit cititorilor că Eugen Ovidiu Chirovici era foarte apropiat de PSD, el ocupând şi un post de ministru în cabinetul Adrian Năstase. De menţionat că holdingul lui Dinu Patriciu, a încasat fraudulos sume legate de exploatările firmei din Libia, sume care, în mod principial erau ale statului român. Scandalul preluării şi totodată a utilizării Rompetrolului de către Dinu Patriciu, a fost ramificat, a avut numeroase capete de acuzare, dar au fost numeroşi cei care au pus umărul, şi deşi încălcările legii erau flagrante, patronul a scăpat basma curată. Premierul Adrian Năstase a tras sforile astfel ca, lui Patriciu să i se amâne plata celor 600 de milioane de dolari prin subscrierea de către stat a unei emisiuni de obligaţiuni la nivelul datoriilor, care pot fi răscumpărate după 20 de ani de Rompetrol. **Atenţie!** Dinu Patriciu deşi a fost implicat profund în nişte afaceri necurate, de jaf al României, nu a fost afectat juridic şi nici politic: liderii PNL, Valeriu Stoica, Theodor Stolojan, Mona Muscă nu i-au reproşat nimic... În timp, Dinu Patriciu îşi va vinde compania şi va câştiga enorm din tranzacţia făcută. Vânzarea SN Petrom şi a Rompetrol-ului, unor investitori străini, a adus României pierderi imense şi a eliminat pur

şi simplu, sursa unor beneficii pentru bugetul de stat. Având în spate diverse societăţi cu interese masonice, aceste vânzări frauduloase, n-au reprezentat decât nişte adevărate jafuri organizate de Iluminaţi şi puse pe seama poporului român.

Privatizările prin investitori străini reprezintă în sine, un jaf acceptat al economiei naţionale şi o aservire directă a ţării, unor interese străine. Curând, chiar foarte curând, România nu va mai fi ţara noastră, ci proprietatea lor, de care vor dispune aşa cum vor dori. Când ne vom da adresa, nu vom mai spune, locuiesc în România, în oraşul, etc. Ci la firma X, proprietate a Companiei Y, aparţinând holdingului Z, având ca patron pe W.

Un fost prim-ministru al României şi un discutabil afacerist, în domeniul bancar, Nicolae Văcăroiu, arată: **„Banca Mondială şi Fondul Monetar Internaţional, au ca acţionari majoritari cele şase state cele mai industrializate. Niciodată acestea, nu vor vrea ca noi să avem piaţă de desfacere”.**

Cel mai simplu lucru este ca aceste state să cumpere pe preţuri de nimic, companiile noastre, iar ţara să devină piaţa lor de desfacere. În felul acesta profitul este uriaş,

garantat, iar jaful asigurat.

7.5. ZODIA HAOSULUI

Moto:

„Totul este posibil când este haos. În haos poţi vorbi de libertate, egalitate, fraternitate liniştit, căci lumea fiind speriată speră încă într-un viitor posibil mai bun”.

— Victor Duţă

În **„Grădina Maicii Domnului”** numită popular România, începând cu 23 august 1944, s-a instalat haosul. Am sperat că în decembrie 1989 se va produce o schimbare majoră, dar am fost păcăliţi ca nişte naivi ce suntem. Noua Ordine Mondială nu putea scăpa hăţurile puterii din mână şi cârmuirea ei avea doar o nouă viziune de a prezenta realităţile, fără a produce modificări conceptuale în planurile seculare pe care dorea să le impună şi să le pună în aplicare.

Înţelegerea de la Malta, între cei doi mari maeştri masoni, George Bush şi Mihail Sergheevici Gorbaciov, nu a

dus doar la desfiinţarea Blocului Mondial Comunist şi a anunţat sfârşitul erei Războiului Rece, ci a determinat trecerea într-o nouă etapă a evoluţiei politice a omenirii, cea a **„GLOBALIZĂRII”.**

Vechile structuri ale comunismului, cu activiştii de partid, securiştii aferenţi şi grupurile de tip mafiot existente nu au fost desfiinţate, anchetate, evaluate legal şi moral, sau supuse unui regim de analiză juridică competentă, ci vor constitui baza noilor organisme care se vor forma şi vor efectua sarcinile dictate de Noua Ordine Mondială. **Oculta mondială are continuitate în acţiune şi din acest motiv, multe din vechile metode şi procedee vor fi utilizate, dar ele vor fi modelate şi acomodate momentului istoric respectiv.**

În zodia haosului determinat de schimbările anului 1989, în multe privinţe, România va repeta o serie de acţiuni din perioada de tristă amintire a anilor dictaturii. Ana Pauker – Dej. De data aceasta duşmanul pentru români, nu mai este URSS-ul, ci el apare deghizat în diverse forme de manifestare ale UE, FMI, Băncii Mondiale, Consiliul Europei, NATO, etc. Cine analizează cu atenţie ce s-a întâmplat României în ultimii 23 de ani, vede că asupra ţării noastre s-a declanşat un adevărat război subtil, dar foarte dur,

care are ca scop distrugerea statului şi a naţiunii române.

„Unde interesul dictează, acolo nu există adevăr”, ne avertizează marele poet naţional, Mihai Eminescu. **Trebuie bine înţeles că, practic comunismul n-a murit, ci s-a metamorfozat în democraţia tranziţiei exact ca un cameleon, rămânând o mocirlă puturoasă din care au ieşit la liman lideri bogaţi, puternici şi de neclintit.** Lovitura de stat din decembrie ’89 a dat jos dictatura lui Ceauşescu, utilizând entuziasmul populaţiei şi jertfa unor adolescenţi naivi şi a instaurat dictatura banilor furaţi de la popor. În acest sens, Grigore Alexandrescu, în fabula **„Toporul şi pădurea”** ne avertizează:

„Cele mai multe rele nu vin de pe afară,
Nu le aduc străinii, ci ni le face toate
Un pământean de-al nostru, o rudă sau un frate”.

Câţi cititori ştiu **că guvernul Mugur Isărescu, este cel care a elaborat strategia de aderare a României la UE?** Puţini, foarte puţini. Totodată trebuie cunoscut că aderările la NATO şi la UE, s-au realizat prin negocieri secrete în perioada 1999-2006. **Nimeni n-a fost interesat, din clasa politică să consulte poporul român dacă el este sau nu de acord cu aderarea la**

aceste organisme (n.a. – nu s-au făcut referendumuri aşa cum era normal).

— Toate guvernele postdecembriste şi aproape toţi politicienii timpului au fost preocupaţi continuu pentru a câştiga cât mai mulţi bani. Lupta pentru ciolan fiind plenară, de ea au profitat toate organismele Noii Ordini Mondiale pentru a-şi îndeplini planurile oculte.

— Din 1989 şi până astăzi, sub paravanul unor aşa-zise reforme economice, structurale, dirijate de instituţii ale Noii Ordini Mondiale (UE, FMI, Banca Mondială, NATO, etc.), aplicate de guvernele ţării şi de politicieni prin îmbogăţire, România a fost supusă unui program sistematic, draconic de dezindu-strializare. Prin inginerii financiare abil prezentate în presa timpului, au fost distruse sau transferate din avuţia naţională în proprietatea străinilor sau a unor beneficiari interni: Petromidia, Romtelecom, Petrom, Flota comercială a României, Rafo-Oneşti, Aro-Câmpulung Muscel, Tepro-Iaşi, Siderurgica-Hunedoara, Laminorul Roman, Hidromecanica Roman şi Tractorul Braşov, Faur, Republica, IMGB, Combinatul Siderurgic Reşiţa, Combinatul Siderurgic Călăraşi, etc. **Jaful a reprezentat o politică de stat, iar consecinţa a fost**

falimentarea economiei naţionale. Efectiv procesul în sine al aşa-zisei democratizări s-a înfăptuit cu succes, iar nivelul de trai a scăzut după unii statisticieni, doar cu 30% faţă de anul 1989. **Practic după guvernările premierului Emil Boc şi efemera şi ciocoiasca conducere a lui Răzvan Ungureanu, şef la SIE, măsurile draconice luate pentru scăderea salariilor, pensiilor şi a altor venituri, noi credem că în România s-a instaurat dictatura sărăciei lucii şi a mizeriei generalizate;** 90-95% din populaţia ţării nu mai crede în beneficiile **„democraţiei instaurate în ’89 şi în avantajele aderării la UE”.**

Sunt analişti care arată că prin privatizările impuse de FMI, Banca Mondială, UE, ar fi trebuit să se încaseze între 500-700 miliarde de euro, dar aceste sume fabuloase par să fi dispărut misterios, iar cele care au rămas şi anunţă falimentul ţării sunt datoriile uriaşe ajunse la sume pur şi simplu astronomice. Noi nu vă prezentăm dumneavoastră, un scenariu de destabilizare a României care se va realiza în viitor, ci unul care istoric, s-a produs şi poporul român, astăzi, suferă consecinţele.

Într-un articol al său, ziaristul Cristian Tudor Popescu, vorbind despre procesul de dezindu-strializare a ţării

sintetizează sec, arătând: **„România-pregătirea pentru scufundare (...) Pentru timpurile întunecate care se apropie, cred că obiectivul fundamental al politicii româneşti trebuie redefinit: nu integrare în structurile europene şi nordatlantice, evitarea cu orice preţ a dezintegrării statului român sub presiunea falimentului economic". „Revoluţia Română"** a avut ca rezultat final, îmbogăţirea peste măsură a unei pături minoritare şi sărăcirea sub orice limite credibile a unei mari părţi din români. Au avut loc: **migrări intense de populaţie spre Italia, Franţa, Spania, SUA, etc.** Subliniem că în ultimii două mii de ani, migrările populaţiei româneşti au fost rare, nesemnificative, iar după 89, ele au devenit un proces de masă. Se estimează că au părăsit ţara 3,5-4 milioane de români. Acest fenomen s-a produs datorită sărăciei, nesiguranţei în viaţa de toate zilele şi lipsei de speranţe în dezvoltarea viitoare a României.

În zodia haosului generalizat, din România, sub impulsul disperării şi a fricii, că în ţară se vor petrece evenimentele specifice ale unei comunizări (după mineriade, cu morţi şi răniţi), milioane de români au luat drumul bejeniei spre Vest unde li s-a spus că vor găsi prosperitatea şi o viaţă

fericită. NOTĂ! Românii au stat patru sute de ani sub stăpânirea turcească şi două sute de ani sub crunta ocupaţie rusească şi, deşi, viaţa era grea, cu multe necazuri şi nedreptăţi, ei n-au migrat, nu şi-au părăsit glia natală.

În zodia haosului şi mizeriei creată de lovitura de stat din 89, situaţia social-politică din ţară arată extrem de nesigură, iar sărăcia a devenit pur şi simplu cronică, a produs exodul, migraţia populaţiei spre Italia, Spania, Franţa, etc.

Trebuie spus clar că artizanii acestei mişcări, au fost Iluminaţii care, prin această mârşavă manevră au realizat două lucruri importante:

a) s-a adus în ţările bine dezvoltate, o forţă de muncă ieftină şi utilă pentru a ocupa acele locuri de muncă grele şi refuzate de băştinaşi;

b) prin migrarea populaţiei s-a gândit slăbirea statului român şi s-a pus la cale în perspectivă, disoluţia României.

Sub oblăduirea grijulie şi înţeleaptă a unor conducători ca Ion Iliescu, Emil Constantinescu, Traian Băsescu s-a format o camarilă coruptă care roade tot, fură chiar şi ouăle de sub cloşcă.

În lipsa unor produse industriale sau agricole la export, cea mai valoroasă marfă a noastră o constituie copiii pentru adopţii internaţionale şi fetele tinere care să completeze locurile libere în prostituţia europeană şi nu numai. SUA, UE ŞI Israelul fac presiuni excepţionale pentru ca România să ofere copii pentru adopţii internaţionale. **Unde se duc aceşti copii, ce se întâmplă cu ei, nimeni nu ştie...**

Zeci de mii de copii au fost adoptaţi de străini şi au plecat din ţară, fără ca până astăzi, preşedinţii ţării, guvernanţii, politicienii sau alte instituţii ale statului român, să se intereseze de soarta acestor vlăstare care, pur şi simplu după înfiere au dispărut în neant. **O ţară care a ajuns să nu mai fie capabilă să-şi crească nici copiii, este sortită să dispară din istorie.** Acesta este planul pe care Noua Ordine Mondială îl are cu România.

Cât despre tinerele de la noi care, fac prostituţie pe toate meridianele globului, acestea sunt racolate de reţele internaţionale de proxeneţi şi... au ajuns una din cele mai căutate mărfuri de export, pe piaţa **„plăcerilor”. După 89, în fapt, România a fost pusă pe tarabă şi întreprinzătorii abili din exterior şi interior, o vând bucată cu bucată.**

Operaţia se realizează sub auspiciile celor mai titrate foruri ale Noii Ordini Mondiale, pornind cu CFR, Consiliul celor 300, Grupul Bilderberg, UE, NATO, etc. Ajungând la FMI, Banca Mondială şi în cele din urmă la Guvernul României. **S-a planificat o democraţie, dar concepută din sărăcie lucie şi iluzii deşarte.** Pe baricadele democraţiei postdecembriste, stau vigilenţi nevoie mare, nomenclaturiştii **„second hand”** şi **„securiştii, artizanii prăbuşirii lui Ceauşescu”.** Aceştia sunt oamenii de nădejde în care are mare încredere Noua Ordine Mondială.

O analiză sumară a situaţiei existente arată că, în 22 de ani de la Revoluţie, totul s-a transformat într-un Caritas, SAFI, FNI, etc. În care unii au vărsat sânge curat, iar alţii au scos banii şi trăiesc liniştiţi o viaţă de lux şi de huzur.

În zodia haosului, cea mai defavorizată pătură socială, a rămas cea a **„PENSIONARILOR”.** Cei care au muncit zeci de ani şi prin sudoarea lor au făurit: combinate, uzine, fabrici, ferme agricole, instituţii, şcoli, spitale, grădiniţe, blocuri de locuinţe, etc. sunt numiţi de preşedintele ţării **„ASISTAŢI”,** adică oameni care cerşesc pomană de la **„statul democrat”** format după 89, în care ciocoii tradiţiei hălăduiesc în lux şi desfrâu. Traian Băsescu şi Emil

Boc, au vrut să taie pensiile cu 15% în anul 2010, dar până la urmă, la împotrivirea populaţiei s-au mulţumit doar să le impoziteze. Adevărata supărare a guvernanţilor este legată de pensionari, că ei au produs în trecut prea puţin şi că bunurile pe care le-au realizat, în cea mai mare parte, au fost vândute, fondurile plătite prin CAS s-au furat şi s-au evaporat, iar astăzi, pensiile trebuie plătite şi prin acest lucru legal, guvernanţii pierd fonduri pe care le puteau valorifica în afaceri atât de profitabile. **Supărarea este atât de mare, că Traian Băsescu, Emil Boc şi camarila din jurul lor caută noi mijloace, să diminueze pensiile şi să scadă prin orice mijloace numărul pensionarilor. La acest genocid monstruos au drept aliat fidel, FMI-ul şi în tandem găsesc soluţii să închidă spitale, să schimbe reglementările în ceea ce priveşte sănătatea publică şi chiar prin măsuri de creştere a preţurilor la întreţinere, gaze naturale, energie electrică, să aducă un atac pur şi simplu ucigaş la adresa, nu numai a pensionarilor ci şi a întregii populaţii. Ocupaţi cu jaful instituţionalizat, guvernanţii au frisoane când populaţia îşi cere drepturile legale prin petiţii, mişcări de stradă, proteste de gen, greva foamei,**

dat foc sau încercări publice de sinucidere.

Tipic, în zodia haosului, apar ziceri, de tipul celei exprimate de ministrul de Finanţe, Mircea Ciumara care, spunea la începutul anului 1997: **„Mai bine** să **moară acum, 1000 de oameni, decât 1 milion mai târziu”.** Ca prim-ministru, Petre Roman a afirmat **„Agricultura este pariul, credem noi, câştigat de guvernul provizoriu”.** A avut dreptate, după 23 de ani de democraţie pur postdecembristă, agricultura în România a sucombat şi alături de industrie, ca doi fraţi gemeni, au falimentat. Toţi politicienii vorbesc, de două decenii, de reforme democratice realizate sub girul UE, ajutaţi de FMI sau Banca Mondială. În fapt, de 23 de ani. **Iluminaţii şi colaboratorii acestora din ţară, au lucrat intens la demolarea statului român şi astăzi, prin regionalizare, ţintesc disoluţia României.**

În anul 1997, un alt politician vorbăreţ, Ulm Spineanu, ministru al Reformei arată: **„Astăzi în lume se vorbeşte de un model românesc al reformei”. „Halal reformă, să ajungi să mori de foame, bolile să te chinuie, iar tu să n-ai unde să lucrezi, unde să stai şi mai rău, să n-ai nici speranţă în viitor”.** Toate aceste lucruri reprobabile, ne aduc aminte, cum în aprilie 1990, Dorn

Braia, un alt vizionar democrat afirma plin de importanţă: **„Instaurarea democraţiei în România, nu se poate face fără exterminarea unui milion de oameni”.** Astăzi, Doru Braia poate să fie mândru de zicerea domniei sale, căci la recensământul realizat, se va constata că cifra de un milion de oameni exterminaţi de sărăcie, a fost îndeplinită şi depăşită: la apel lipsesc 2,5 milioane de suflete, iar alte 3-4 milioane de români au migrat spre alte ţări. Au apărut şi alte mari realizări ale democraţiei postdecembriste:

— Numărul copiilor străzii a crescut simţitor. Ei sunt astăzi **„fericiţii”** care dorm prin canale, suflă în pungi de plastic, ca adevăraţi aurolaci şi sunt fericiţi că sunt cu adevărat liberi să cerşească la colţ de stradă.

O comisie prezidenţială, a făcut un studiu asupra drogurilor uşoare şi preşedintele ţării chiar a vorbit favorabil despre acestea. În ton cu tatăl domniei sale, în campania electorală, Elena Băsescu a vorbit favorabil tinerilor despre drogurile uşoare. După doi ani de la lansarea comisiei prezidenţiale, plantele etnobotanice, fac ravagii în tineretul de la noi, producând victime şi creând probleme sociale grave.

Sub ministrul Funeriu, şi şcoala românească a intrat în

„reforma democratică”, adică în colaps. Profesorii au început să fie trecuţi în masă, în şomaj, salariile lor s-au micşorat, iar analfabetismul a căpătat proporţii de masă. Sute de şcoli s-au închis, iar ca să studieze, mulţi copii, fac 10-15 km pe jos. **Reforma în şcoala românească înseamnă, în principiu, abandon şcolar, şomaj profesional, învăţat Istorie şi geografie în limba maghiară şi multe, foarte multe aberaţii.** Alături de victoriile extraordinare ale copiilor români în concursurile olimpice, eticheta şcolii româneşti, o pune consumul de droguri, ţigări, alcool, prostituţie, abandon şcolar şi sărăcia.

Această şcoală este legată de reforma pusă la punct la Cotroceni şi implementată de marele ministru Funeriu.

NOTĂ! în anii 2011 şi 2012, la examenul de bacalaureat au promovat sub 50% din elevi. Halal reformă!...

Ministrul Mircea Ciumara spunea: „Am **chinuit un popor degeaba, în** 1997”. Noi îl contrazicem şi arătăm că în 23 de ani, sunt mulţi întreprinzători (n.a. – unii le spun hoţi) care s-au îmbogăţit extraordinar. La ei reforma le-a asigurat un progres şi o bunăstare de neînchipuit. Totodată, băncile străine, corporaţiile transnaţionale şi

mulţi afacerişti străini, au făcut să iasă din România zeci sau poate sute de miliarde de dolari şi de euro. Prosperitatea nu-i pentru toţi. Şi falimentul ţării a progresat. **Astăzi, în zodia haosului, prin mondializare, România a intrat în faza disoluţiei. Regionalizarea a ajuns în faza dezbaterilor publice, urmează etapa planificată: desfiinţarea statului numit ROMÂNIA.**

Capitolul 8

COMUNISM ŞI MASONERIE

Moto:

„Comunismul reprezintă o creaţie interesată a bancherilor internaţionali. Aceştia erau însă nişte masoni extrem de credincioşi intereselor Iluminaţilor”.

— Victor Duţă

În decembrie 1947, Petru Groza, primul-ministru al României, după ce a prezentat actul de abdicare regelui Mihai a spus: **„Majestate, ţara a fost învăţată să vă iubească. De acum o să o învăţăm să ne iubească pe noi”.** Şi aşa a început să se manifeste plenar, dictatura comunistă în România. Am arătat în carte, cum bancherii internaţionali au sponsorizat şi sprijinit crearea comunismului în lume şi cum la Ialta, s-au întâlnit trei mari masoni: Roosevelt, Stalin şi Churchill şi au stabilit, nu numai problemele geopolitice ale momentului, ci au planificat şi viitorul omenirii pe următorii 50 de ani.

Al Doilea Război Mondial a reprezentat o adevărată perioadă de cernere a valorilor politico-ideologice ale perioadei şi a determinat şi schimbări structurale în masonerie.

În perioada interbelică, consemnăm a fi activat ca masoni pe Constantin Argetoianu, I.G. Duca, Pan Halipa, Octavian Goga, Mihail Manolescu, C. Rădulescu-Motru, etc.

Daniel Berezniak consemnează în cartea sa că o serie de **„tineri naţionalişti”** ai perioadei au protestat vehement împotriva activităţilor masonice în România. Printre aceştia se afla **şi** Corneliu Zelea Codreanu, secretar al **„Ligii Apărării Naţionale Creştine”.** De menţionat este că **„Liga”** a fost întemeiată şi condusă de **profesorul Alexandru C. Cuza.** Mai târziu, Corneliu Zelea Codreanu va fonda **Garda de Fier” şi** legionarii vor milita împotriva masoneriei. O personalitate a masoneriei a fost Mihail Sadoveanu (1880-1961) care a îndeplinit diverse funcţii în oculta masonică:

— Între 1927-1930 a fost „Venerabilul” Lojei Dimitrie Cantemir din Iaşi, iar din 1930 al „Lojei Moldova”;

— Între 1930-1935, Sadoveanu a fost Mare

Maestru al Marii Loje Naţionale, din România, Pro Mare Maestru al MLNR ŞI Mare Maestru al Francmasoneriei Române Unite.

În decembrie 1937, regele Carol al II-lea dispune închiderea lojilor masonice şi interzicerea francmasoneriei în Regatul Român. **Profesorul Nicolae C. Paulescu** de la Facultatea de Medicină din Bucureşti, un foarte cunoscut savant (cel care a descoperit insulina), a scris o carte cu un succes enorm de librărie intitulată: **„Spitalul, Kabala şi Francmasoneria”.** Atacul împotriva francmasoneriei şi asupra unor elemente legate de unele obiceiuri ale evreilor, îi vor pricinui mari şi importante probleme, atât cu masonii cât şi cu evreii care nu-l vor ierta nici astăzi pe ilustrul savant. Ei nu-i vor nega valoarea ideilor politice şi chiar marile lui descoperiri ştiinţifice. După 23 august 1944, comuniştii se infiltrează în lojile masonice şi caută să găsească sprijin în ele, în lupta pentru acapararea puterii. Daniel Berezniak, scrie în lucrarea sa **„Francmasoneria în Europa de Est”: „Demnitarii Ordinului sunt cooptaţi în măsura în care ei acceptă să se supună puterii comuniste”.** Cel mai bun exemplu îl constituie însuşi Mihail Sadoveanu. După 1948, masonii care nu s-au încadrat în doctrina comunistă şi n-au intrat

în slujba sovieticilor, au fost arestaţi, trimişi în închisori, anchetaţi şi unii din ei, chiar lichidaţi. Unul din aceştia a fost şi Constantin Argetoianu (1871-1955).

8.1. CEAUŞESCU, A FOST MASON?

Moto:

„Puterea este un afrodiziac atât de plăcut, că acţionează ca un drog”.

— Victor Duţă

Sunt numeroase controverse, dacă Ceauşescu a fost sau nu mason. În cartea **„Ochii şi urechile poporului”, Convorbiri cu generalul Nicolae Pleşiţă,** Viorel Patrichi îl întreabă pe interlocutor: **„S-a afirmat că masoneria l-a răsturnat pe Ceauşescu. E adevărat?”** Generalul a răspuns: **„Da. N-a existat şi nu va exista nimic în lume, fără implicarea masoneriei. Masoneria acţionează conjunctural. Există o mare similitudine între serviciile secrete şi masonerie”.**

Cititorii informaţi ştiu că **masoneria în afara pârghiilor specific financiar-bancare, astăzi mai**

mult ca oricând, se foloseşte şi de alte două instrumente specifice: serviciile secrete şi mass-media. Din aceste motive, sunt propulsaţi pe culmile puterii, şefii serviciilor secrete: în SUA, şeful CIA, George Bush a devenit preşedintele SUA, iar la sovietici, Andropov, Cemenko, Gorbaciov, Putin, foşti şefi KGB, au devenit apoi preşedinţii ţării.

NOTĂ! în România, Traian Băsescu a devenit preşedinte al ţării, iar Ungureanu a fost numit prim-ministru. Viorel Patrichi, îl întreabă pe general**: „Aveţi masoni în serviciile secrete?”** Generalul Pleşiţă răspunde: „Au **fost şi nu-i exclus să fie şi acum. Activitatea lor merge numai pe ocultare... Masonii au ajutat Revoluţia Bolşevică din Rusia şi tot ei au contribuit la lichidarea comunismului când acest regim dobândea trăsături naţionaliste”. Noi îl contrazicem ferm pe dl. Pleşiţă: comunismul n-a fost decât o societate de tip internaţionalist. Anumite aspecte naţionaliste care apar la unii lideri comunişti, reprezintă doar forme de manifestare ale puterii, ale luptei pentru dobândirea sau apărarea ei şi s-au integrat, în final, în internaţionalismul de tip comunist, formă primitivă a mondializării.**

Stalin a trebuit să se prezinte ca un adevărat naţionalist sovietic, pentru a putea crea Blocul Mondial Comunist, iar Dubcek sau Ceauşescu, fiind naţionalişti, au adunat în jurul lor mai mulţi membri din partidele pe care ei le conduceau. Şi apoi, când conflictele pentru putere se stingeau, apărea unitatea internaţionalistă a membrilor de partid. Patrichi l-a întrebat pe general: **„Ceauşescu a fost mason?”** Generalul a răspuns: **„Eu l-am cunoscut pe Lucio Gelli. Ştim însă lucrarea... Indirect, masoneria l-a îmbrobodit mult pe Ceauşescu, prin Propaganda Due”.**

În România, formal, masoneria fusese scoasă în afara legii, ca organizaţie ocultă, dar o serie de masoni care erau bine cunoscuţi, n-au păţit nimic, ba mai mult au fost împinşi în funcţii importante. După 23 august 1944, comuniştii s-au infiltrat în lojile masonice şi au căutat în ele sprijin în lupta pentru putere.

În 1948, Marele Maestru Grigoriu demisionează şi este înlocuit. În iunie 1948, guvernul român, hotărăşte închiderea lojilor masonice în România, iar francmasoneria emigrează şi se regrupează în loji din Franţa, SUA, Brazilia, Argentina. Şi totuşi, în societatea comunistă au existat masoni:

— Gogu Rădulescu, un important lider politic, comunist care ţesea multe iţe. El era un mason cu grad înalt

— Mihail Sadoveanu, cel care avea, în perioada interbelică, funcţii masonice importante, n-a păţit nimic şi a fost chiar permanent promovat în funcţii înalte.

— Marcel Shapira, ultimul Mare Comandor, era toarte cunoscut familiei Ceauşescu şi deşi, funcţiona în străinătate, se bucura de o bună apreciere din partea familiei dictatorului.

La Bucureşti a fost înfiinţată Asociaţia Română pentru Clubul de la Roma (ARCOR) având în structura ei 80 de membri. La **„Asociaţie”,** între vicepreşedinţi sunt **Mircea Malita** şi **Sergiu Celac,** iar secretar general a fost **Călin Georgescu.** Printre membrii ARCOR se găsesc personalităţi de atunci sau de mai târziu în România: **Ion Iliescu, Emil Constantinescu, Petre Roman, Dan Voiculescu.** Trebuie arătat că ARCOR era foarte activă şi participa la numeroase iniţiative care se ocupau de dezvoltarea socialistă a României.

Proiectul pentru Inovaţie şi Dezvoltare (IPH) era condus de un Consiliu Director din care au făcut parte: Mircea Malita, Sergiu Celac, Călin Georgescu, Ecaterina

Andronescu, Daniel Dăianu, Dan Puric, etc.

Atenţie! Mircea Malita, membru în „Clubul de la Roma” era un înalt demnitar al regimului Ceauşescu.

În ceea ce priveşte **„Propaganda Due”** – Loja P2 – a apărut în 1966. Ea a fost creată de generalul Giordano Gamberini, Mare Maestru al Marelui Orient din Italia.

Generalul Pleşiţă susţine că Pacepa şi Doicaru, au colaborat pentru a-l aduce pe masonul Ludo Gelli la Nicolae Ceauşescu. **Ceea ce se ştie este faptul că Nicolae Ceauşescu a fost iniţiat în 1966 de către fraţii masoni ai lui Gelli. „Propaganda Due” avea cca. 1500 de susţinători aleşi din: mari bancheri, cei mai importanţi generali, politicieni de vârf, directori din mass-media.** Surse apropiate lui Gelli afirmă că, în timp, Ceauşescu devenise **„unul dintre pionii cei mai importanţi ai operaţiunilor acestei loji pe plan internaţional, o mare personalitate politică şi un mare mediator pe plan mondial”.** Cu toate acestea, nu există o dovadă clară a apartenenţei lui Nicolae Ceauşescu la P2.

Lojei P2 i s-au alăturat şi Juan Peron, preşedinte al Argentinei şi Lopez Rega, mâna dreaptă a Isabelei Peron.

Sunt informaţii care susţin că Elena Ceauşescu a luat ca model pe soţia preşedintelui Peron şi a devenit şi ea mason. Elena Ceauşescu ţintea să-l înlocuiască pe soţul ei bolnav şi să preia puterea în România.

Despre P2, din lipsa informaţiilor, au apărut numeroase teorii. **Noi credem că loja P2 ar fi fost înfiinţată cu scopul de** a **reprezenta „nucleul rezistenţei" în** faţa unei ipotetice victorii a comunismului, care să dea statelor egalitate, independenţă şi suveranitate, indiferent de mărimea lor sau de dezvoltarea economică a acestora.

Primit în loja P2, Nicolae Ceauşescu a devenit unul din cei mai importanţi propagandişti ai independenţei şi suveranităţii statelor, ai colaborării dintre ele, o mare personalitate a timpului şi apreciat ca un şef de stat, cu un spirit de mediator în marile conflicte ale perioadei.

Atenţie! când Nicolae Ceauşescu a intrat în P2, cancelariile Occidentului s-au deschis larg pentru el şi şeful statului român va fi primit cu onoruri deosebite. Cu certitudine că Nicolae Ceauşescu a avut mari merite în stabilirea relaţiilor dintre URSS ŞI SUA, între SUA ŞI China, între China şi URSS, între Israel şi palestinieni, etc. Dar ceea ce noi vrem să scoatem în

evidenţă este faptul că, intrând în loja masonică P2, a obţinut pentru România un ajutor economic de excepţie, şi ţara a avut o dezvoltare social-economică deosebită. **Totodată, Ceauşescu, crezându-se puternic şi sprijinit de masonerie, şi-a permis să sfideze deschis Moscova şi să aibă chiar ieşiri „rebele" faţă de aceasta. „GUVERNUL MONDIAL"** a încercat să-l racoleze pe dictator în anii '70 în **„Grupul Bilderberg",** dar aşa cum susţine fostul ofiţer de informaţii Stelian Octavian Andronic, Ceauşescu ar fi refuzat. Se afirmă chiar că, aflat în vizită în Olanda, în 1973, chiar la invitaţia reginei Iuliana a Olandei şi a prinţului Bernard, la oferta acestuia din urmă, Ceauşescu ar fi spus NU.

Evoluţia politică internaţională a lui Ceauşescu până în apropierea anului 1989 ne face să ne îndoim chiar că informaţiile domnului Andronic ar fi mai exacte decât cele ale generalului Pleşiţă. În acest sens, avem două argumente:

— Iată ce declară succesorul lui Gelli în fruntea lojei P2: **„Nu cred că poporul român şi-a răsturnat conducătorul. Judecătorii care l-au condamnat pe Ceauşescu la moarte, nu erau pregătiţi, n-au fost în stare să-i pună în faţă problemele necesare, pe care**

nu pot să vi le dezvălui, este secret”.

— În timpul evenimentelor din decembrie 1989, au existat cercuri care au oferit „revoluţionarilor” 4,5 miliarde de dolari pentru ca Nicolae Ceauşescu să fie eliberat şi să poată pleca în exil, în Occident.

Ordinele date de Mihail Sergheevici Gorbaciov, cât şi ura malefică a unor personaje de tip Ion Iliescu, Silviu Brucan, Petre Roman, etc. au fost mai puternice decât banii oferiţi drept răscumpărare.

Asasinatul dictatorilor Nicolae şi Elena Ceauşescu, în ziua de Crăciun este totuşi un ritual masonic care trebuie înţeles ca reprezentând, pedeapsa supremă pentru cei care încalcă disciplina şi nu respectă ordinele superiorilor.

— Nicolae Ceauşescu nu a acceptat să demisioneze, la ordinul Marelui Maestru Mihail Sergheevici Gorbaciov şi trebuia să fie pedepsit;

— Nicolae Ceauşescu plătise datoriile ţării înainte de termen, ceea ce FMI, Banca Mondială, nu puteau să accepte...

8.2. GOGU RĂDULESCU, O CĂPUŞĂ A

MOSCOVEI

Moto:

„Vechea gardă pretoriană moscovită, avea în Gogu Rădulescu un reprezentant de seamă în PCR”.

— Victor Duţă

Se ştie că în anii ’50 – ’60, în România, funcţiona şi era la putere o **„Lojă kominternistă”** total obedientă Moscovei şi care-şi baza acţiunile pe sprijinul Armatei Roşii, a comisarilor sovietici şi chiar pe cel al **„marelui”** Stalin. Din această **„Lojă” au** făcut parte reprezentanţii de seamă ai **„Partidului”: Ana Pauker (Hanna Robinshon), Iosif Chişinevschi, Vasile Luca (Luka Lazslo), Valter Roman, Leonte Răutu (Lev Orgenstein), Leonte Tismăneanu (Leonid Tisminski) Mihail Florescu şi fratele său, Theodor Blumenfeld, Gogu Rădulescu şi alţii.**

Gogu Rădulescu a fost o figură emblematică între comuniştii ilegalişti din România. În timpul războiului, el a trecut la sovietici în uniformă militară, ajungând în vreme de pace, unul din cadrele de nădejde ale Partidului. Într-un articol al său, generalul Aurel Rogojan arată: „În **plan**

intern, Gogu Rădulescu, Zigu Ornea, Paul Georgescu, Idei Segal, Nicolae Tertulian şi alţii au asigurat îndeplinirea obiectivelor kominterniste. În ceea ce priveşte propaganda şi erodarea spiritului naţional tradiţional al culturii româneşti”.

Permanent, sistematic şi extrem de tendenţios, clanul moscovit s-a opus publicării integrale a publicisticii lui Mihai Eminescu, în care erau analizate influenţele nefaste asupra României, în urma acaparării puterii financiar-bancare, cât şi a celei exercitate în cultura naţională de elementul alogen. Fiind mason şi bine ancorat între oamenii puterii, Gogu Rădulescu va forma o adevărată echipă de şoc cu care el a încercat şi adesea a reuşit, să intervină sau chiar să dirijeze anumite acţiuni politice în conducerea României. După cum acţiona şi cum se comporta această grupare, unii analişti au numit-o **„BANDA LUI GOGU RĂDULESCU”.**

Sediul organizaţiei secrete care efectua numeroase activităţi împotriva lui Nicolae Ceauşescu şi soţiei acestuia, servind slugarnic ordinele Kremlinului, a fost o vilă a lui Gogu Rădulescu din comuna Coinana, judeţul Giurgiu. **„Gruparea Comana”** va deveni ofensivă şi mai puternic ancorată în diverse acţiuni, odată cu venirea la putere a lui

Gorbaciov, ea trecând la îndeplinirea misiunilor primite de la el şi de la KGB. La Comana, Gogu Rădulescu conspira împotriva lui Ceauşescu, dar în particular, făcea şi spionaj printre invitaţii săi, pentru Moscova. **Gogu Rădulescu a avut o influenţă deosebit de mare în ceea ce priveşte acţiunile contestatare ale unor tineri poeţi şi scriitori, care disidenţi, vor deveni după anii ’90 figuri reprezentative în viaţa politică şi civică a ţării.**

Faţă de oaspeţii săi, la Comana, Gogu Rădulescu afişa un spirit boem, o adevărată „rara avis” printre nomenclaturişti, dar în fondul lui intim, rămânea un oportunist rafinat, un adevărat cameleon ideologic.

Generalul Aurel Rogojan arată că **„În anii ’50, în perioada când a avut responsabilităţi pe linia Comerţului Exterior, după înlăturarea troicii, Ana Pauker, Teohari Georgescu, Vasile Luca, Gogu Rădulescu a fost implicat într-o anchetă pentru fapte circumscrise subminării economice, spionajului şi respectiv, trădării, în favoarea Israelului”.**

Pentru salvarea lui Gogu Rădulescu, s-a intervenit din exterior şi ca mai întotdeauna ticăloşii, trădătorii şi corupţii, nu numai că nu sunt pedepsiţi, ci ei vor fi

promovaţi. Aşa s-a întâmplat şi cu vechiul NKVD-ist, şi el îl va lucra din umbră pe dictator.

În 1979, membrii „Lojei”, l-au convins şi l-au manipulat pe Constantin Pârvulescu, membru fondator al PCR, şi acesta la Congresul al XII-lea al PCR, va lua cuvântul şi va încerca să-l răstoarne pe Nicolae Ceauşescu de la putere. După 1985, membrii „Lojei” vor deveni peste noapte adepţii promotori ai reformelor gorbacioviste şi vor acţiona susţinut pentru a fi înlăturat de la putere Nicolae Ceauşescu. Se propunea înlocuirea lui cu un membru din **„vechea gardă”,** cea a ilegaliştilor veniţi pe tancurile Armatei **Roşii. Ch**iar în CEPEX se formase un grup secret care acţiona împotriva lui Ceauşescu, în care lider era Gogu Rădulescu. În preajma evenimentelor din decembrie ’89, unii membri ai **„Lojei”** de la Comana erau preocupaţi de întocmirea listei cu componenţii grupei care va conduce în viitor România. **Printre cei selecţionaţi figurau: Gogu Rădulescu, Ştefan Andrei, Constantin Mitea, Paul Niculescu Mizil, Ion Dincă, Corneliu Mănescu, Alexandru Bârlădeanu, Mihai Florescu, Ioan Ursu, V**asile P**ungan, ş.a.**

Trebuie cunoscut de cititori că la Comana erau invitaţi, şi îl frecventau pe Gogu Rădulescu: Ana Blandiana, Valeria

Seciu, Dan Hăulică, Nicolae Manolescu, Radu Budeanu, Mircea Dinescu, Horia Flămându, mulţi artişti oameni de ştiinţă şi intelectuali.

Printre oamenii politici care veneau la Comana îi întâlnim pe: Paul Niculescu Mizil, Ioan Ursu, Dumitru Popescu, Suzana Gâdea, Ladislau Hegheduş, etc. Sunt informaţii că generalul Constantin Nuţă l-a avertizat pe ministrul de Externe, Tudor Postelnicu, despre activitatea conspirativă a **„grupului de la Comana”,** dar acesta fie că nu a înţeles importanţa informaţiei, fie s-a temut să acţioneze conform legii. S-a întâmplat un lucru pur şi simplu uluitor: ofiţerul de contra-spionaj care a descoperit conspiraţia pusă la cale de Gogu Rădulescu şi de echipa lui a fost aspru mustrat, scos din serviciul operativ şi trecut într-o muncă de birou.

„Grupul conspiratorilor” era foarte puternic deşi se afla în ilegalitate.

Cu toate că Nicolae Ceauşescu se opunea cu îndărătnicie acţiunilor politice ale lui Gorbaciov, şi în România exista o adevărată dictatură politică, KGB-ul şi vechii ilegalişti au rămas fideli Kremlinului, iar Gogu Rădulescu se manifesta ca o adevărată căpuşă a Moscovei. În vara anului 1989, Gorbaciov împreună cu

soţia, au vizitat România. În ultima seară a vizitei lui Gorbaciov, Ceauşescu a organizat la Teatrul Naţional un spectacol omagial în cinstea oaspeţilor. În sală au fost prezenţi mulţi activişti ai PCR, oameni de cultură şi personalităţi ale vieţii publice din România. La încheierea spectacolului, oaspeţii au fost aplaudaţi cu căldură de asistenţă. S-a petrecut şi un fenomen extrem de stânjenitor şi anume, o serie de glasuri din asistenţă s-au manifestat ostil la adresa soţilor Ceauşescu. Supărat şi pur şi simplu stupefiat, Ceauşescu va părăsi teatrul împreună cu soţia lăsând sala să-l aplaude pe Gorbaciov.

Atenţie! Era un semnal sigur că, în curând va urma deznodământul cuplului Ceauşescu. După felul în care se manifesta, Gogu Rădulescu apărea ca fiind protectorul doamnelor (n.a. – e vorba de Ana Blandiana şi Valeria Seciu) şi apărătorul unor disidenţi.

După evenimentele din decembrie 1989, Gogu Rădulescu, deşi făcea parte din CEPEX, nu a fost arestat şi în mod misterios a trăit într-un azil evreiesc de bătrâni şi tot atât de misterios, se afirmă că s-ar fi stins din viaţă. Sunt unele păreri că el n-ar fi murit, ci ar fi fost scos din ţară şi ar fi fost primit în Israel, SUA... Din **„Gruparea**

Comana” au apărut numeroşi disidenţi care au început o activitate de vârf în **„noua democraţie”. I**ată câteva nume de disidenţi: Ana Blandiana, Mircea Dinescu, Dan Hăulică, ş.a.

Ana Blandiana dovedeşte că are spiritul unui adevărat cameleon pur sânge. În comunism, ea a trăit scriind poezii de tipul celei dedicate **„Partidului”** din care pentru edificare dăm câteva versuri:

„Candoarea mi-a înflorit în ochi definitiv
Întâiul plâns în curtea şcolii sub castani,
Când clasa mea primea cravata roşie festiv,
Şi sufeream respinsă grav de colectiv
Că nu-mplinisem încă nouă ani”.

Comunistă atât de devotată PCR, după decembrie ’89, ea se va ocupa în mod special să prezinte atrocităţile regimului Ana Pauker – Dej în închisori, cu mulţi torţionari ilegalişti, sadici şi plini de zel. De subliniat că şi Ioan Ursu (n.a. Împreună cu Gogu Rădulescu şi Barbu Petrescu), cel care a convins-o pe Elena Ceauşescu să organizeze mitingul din 21 decembrie ’89, a scăpat fără să fie arestat. Gorbaciov a avut grijă de el impunând Academiei URSS, să-l facă academician al ţării şi a cerut ferm să nu se aresteze un academician al Uniunii Sovietice. Ioan Ursu va

părăsi România şi va pleca într-un exil politic, protejat de forţe oculte.

Într-un fel ciudat, se poate afirma că o parte din disidenţii Grupării Gogu Rădulescu, conduc România de astăzi.

8.3. COMPLICI LA FALIMENTAREA ROMÂNIEI

Moto:

„În vremuri ale minciunii universale, a spune adevărul este un act revoluţionar”.

— George Orwell

După decembrie ’89, studiile efectuate de instituţii prestigioase arată că **„Mafia jefuieşte România”** şi că mulţi reprezentanţi importanţi ai masoneriei sunt implicaţi în afaceri dubioase care facilitează falimentarea economiei ţării. Nu ne vom ocupa în mod special de a prezenta cititorilor noştri, structurile organizatorice ale lojelor masonice din România, ci vom creiona o serie de

personalităţi din rândul Iluminaţilor şi acţiunile lor malefice.

— MUGUR ISĂRESCU reprezintă poate, cea mai importantă prezenţă masonică în finanţele ţării, de după decembrie ’89. După ce a absolvit facultatea, Mugur Isărescu a lucrat exclusiv la Institutul de Economie Mondială timp de 19 ani. **Cu prilejul cursurilor pe care le-a urmat în SUA, Mugur Isărescu a intrat în atenţia serviciilor secrete americane.** Se afirmă că el are strânse legături cu comenzile ocultei financiare mondiale şi că din acest motiv, după 89, Mugur Isărescu a fost propulsat în postul de guvernator al Băncii Naţionale. **Sunt informaţii că, Mugur Isărescu ar fi fost racolat de către Council of Foreigh Relaţions (CFR) în 1990, la New York.** Recrutarea sa realizat la Institutul de Economie Mondială din New York, pe când Isărescu era la post. El ar mai fi efectuat un scurt stagiu peste Ocean, ca reprezentant comercial al Ambasadei României. Apoi, el s-a întors în ţară şi a fost numit guvernator al Băncii Naţionale a României. Reamintim cititorilor că CFR este controlat de familiile bancherilor evrei Rockefeller şi Rothschild susţinuţi de J.P. Morgan şi că aceştia, controlează financiar-bancar, nu numai SUA, ci întreaga

economie a lumii. În acest fel, Mugur Isărescu a devenit omul de mare încredere al CFR-ului. **NOTĂ!** Din informaţiile pe care le avem, Isărescu este singurul din Europa de Est, care a fost cuprins în conducerea CFR şi reprezintă şeful Clubului de la Roma, din România. Un alt vechi mason, evreul Sergiu Celac este şi el ales în oculta mondială.

În anul 1998, Mugur Isărescu a devenit vicepreşedinte al Clubului Guvernatorilor Băncilor Centrale din Balcani, Marea Neagră şi Asia Centrală.

Observaţie! Din anul 2002, el devine preşedintele acestui club masonic. Sub conducerea lui Mugur Isărescu, moneda naţională s-a devalorizat continuu, iar BNR n-a luat măsurile necesare pentru a o apăra de atacurile unor forţe externe interesate să falimenteze economia ţării. **Devalorizarea monedei naţionale** s-a făcut la ordinul CFR-ului şi prin această politică monetară s-a realizat şi o micşorare substanţială a creanţelor ţării (n.a. – de exemplu în Irak, Egipt, etc.)

Mugur Isărescu nu a luat măsurile necesare în cazul marilor fraude bancare, care au dus la devalizarea Bancorex-ului, Băncii Dacia Felix, Columna Bank, Credit Bank, Banca Internaţională a Religiilor, etc. În funcţia de

preşedinte al BNR, Isărescu n-a luat măsurile necesare, deşi dispunea de o Direcţie de Supraveghere şi Control Valutar, pentru ca valuta să se repatrieze în ţară în cazul firmelor Coca-Cola, Pepsi-Cola, NAPPA, în afacerile cu tutun, bumbac şi industria uşoară.

Mugur Isărescu a contribuit la desăvârşirea marilor infracţiuni desfăşurate la Fondul Proprietăţii de Stat, îndeosebi cele derulate cu infractori israelieni (n.a. – cazul afacerilor lui Sorin Beraru şi privatizarea Hotelului Bucureşti).

Au fost anchetaţi ca infractori: Eliahu, Rasinp şi Robert Badner, alături de Radu Sârbu. Ancheta era condusă de secretarul de Stat Ovidiu Grecea. Se produce atunci o acţiune de neînţeles, preşedintele Emil Constantinescu îl va destitui pe premierul Radu Vasile şi în locul acestuia va fi numit prim-ministru Mugur Isărescu. Ovidiu Grecea este destituit, iar controlul la FPS care trebuia să conducă la destituirea preşedintelui Radu Sârbu a fost brusc stopat.

Atenţie! Raportul inspectorilor guvernamentali legat de FPS se va pierde în sertarele prim-ministrului. După cca. un an de activitate ca prim-ministru şi nişte alegeri în care a candidat la funcţia de preşedinte al ţării, Mugur Isărescu se va reîntoarce în funcţia de guvernator al BNR.

Încercarea de a pune un alt guvernator al BNR, a eşuat căci Mugur Isărescu avea sprijinul FMI, al Băncii Mondiale şi a altor forţe oculte care ameninţau că dacă el nu va reveni în funcţia de guvernator, se vor lua măsuri (inclusiv nu se vor mai da credite) împotriva României. **Bancorexul** a fost falimentat atât de factori interni, cât în special de faptul că oculta mondială nu permitea existenţa unei bănci foarte puternice în România. Menţionăm că în ceea ce priveşte falimentul Bancorexului, conducerea BNR a cunoscut cu exactitate situaţia de la această bancă, dar nu a întreprins nimic pentru a salva sau a lua măsuri ca vinovaţii să fie aspru pedepsiţi. La începutul anului 2001, primul-ministru Adrian Năstase a avut un conflict puternic cu Mugur Isărescu şi promitea chiar că, acesta din urmă va fi destituit din funcţia de guvernator la BNR, printr-un control al Curţii de Conturi. S-a întâmplat ceva misterios, conflictul s-a stins, iar gălăgioasa dispută a devenit o întâmplare care părea că n-a existat niciodată.

Concluziv, Cornel Dan Nicolae arată: **„Stăpânii oculţi din** SUA **ai celor doi (n.a. – masoni) i-au pus să facă pace, iar pionii au fost sacrificaţi (n.a. – Ovidiu Grecea a trebuit să plece ca ambasador la capătul lumii)”.** Analizele economice făcute în ultimii ani au

arătat clar că mediul bancar românesc a fost şi este în continuare sabotat de masonerie.

O scurtă trecere în revistă a istoriei româneşti a masoneriei arată că în 1995, funcţiona Marea Lojă Naţională, ale cărei baze le-a pus Adrian Năstase şi loja va absorbi, în 1997, Marea Lojă Unită a României (n.a. Loja masonică înfiinţată de Marcel Shapira) şi condusă de Dan Amedeo Lăzărescu, tatăl vitreg al lui Călin Popescu Tăriceanu. Dan Amedeo Lăzărescu va primi titlul de Suveran Mare Comandor pe viaţă (un titlu onorific).

Suveran al celor două consilii unificate, devine COSTEL IANCU. În noiembrie 2003, Eugen Chirovici, un apropiat al lui Adrian Năstase ajunge Mare Maestru al Marii Loje Naţionale a României şi va primi binecuvântarea lui Kondiakov, Mare Maestru al Rusiei. **Atenţie!** Acesta din urmă era un mare KGB ist şi un apropiat al lui Putin. 15 Loji s-au separat, formând Marea Lojă Naţională a României, condusă de comisarul Viorel Danacu. Frământările şi schimbările în masonerie nu se sfârşesc acum.

Sorin Frunzăverde (n.a. – un foarte cunoscut mason), va afirma că viitorul Patriarh, va fi Daniel Ciobotaru, în acea vreme locţiitor al scaunului patriarhal, după moartea

absolut misterioasă a Patriarhului Teoctist, **„operat”** de un alt mason într-o clinică controlată de un important mason, dr. Irinel Popescu. **Iţele masonice sunt atât de complicate şi de secrete, că pot apărea greşeli şi interpretări confuze.**

În principiu, cei mai importanţi politicieni români, sunt recrutaţi în rândurile masoneriei sau au legături strânse cu Iluminaţii. Masonii pot fi activi sau se găsesc în faza de adormire (n.a. – Victor Babiuc, fost ministru, se declară a fi **„mason în faza de adormire”).**

Cu ocazia sărbătoririi a 125 de ani de existenţă a Marii Loji Masonice din România, responsabilul de presa al acesteia, Florian Pittiş, a declarat pentru Media fax că preşedintele Traian Băsescu, premierul Călin Popescu Tăriceanu şi preşedinţii celor două Camere ale Parlamentului, au primit plachete şi diplome jubiliare din partea Marii Loji Masonice.

Concluzie! Este clar pentru toţi că marile personalităţi politice ale timpului sunt masoni apropiaţi ai Iluminaţilor. Aceasta explică faptul că diversele falimente provocate în bănci, instituţii ale statului, sau acţiuni antiromâneşti ale masoneriei internaţionale sau interne sunt acoperite şi nu se iau măsurile de rigoare necesare. **În anul 2004,**

Marea Lojă

Naţională din România a obţinut recunoaşterea ca asociaţie de interes public şi va fi sponsorizată de la bugetul statului.

Practic, masonii nu numai că sunt implicaţi în cele mai dubioase afaceri care au adus grave prejudicii statului român, acum ei primesc şi fonduri de la buget, ca activitatea lor să fie mai eficientă, mai spornică, mai profitabilă. Un exemplu cât se poate de grăitor, îl constituie următoarea întâmplare petrecută la Cotroceni. Pe 23 septembrie 2010, la Palatul Cotroceni, preşedintele Traian Băsescu primeşte o delegaţie formată din 12 bancheri reprezentând băncile care funcţionează în România. **Tema discuţiei** a **constituit-o noul Cod Fiscal, valabil în 2011.** Băncile care funcţionează în ţară şi au în majoritatea lor, capital străin, realizează în schimbul împrumuturilor pe care le acordă Executivului de la Bucureşti, cât şi prin credite la cetăţeni obţin venituri uriaşe, mult peste limita decenţei sau a marjei din oricare alt stat european. Preţul acestui profit extraordinar a fost că s-a ajutat Executivul şi Ministerul de Finanţe pentru a plăti clientela politică.

Atenţie! În schimbul acestui serviciu, dincolo de

dobânzile mari plătite, în jur de 7%, Statul Român, sub preşedinţia lui Traian Băsescu, nu s-a atins de niciun ban din profitul exorbitant al băncilor. Subliniem că acest profit, băncile îl transferă în străinătate la băncile-mamă.

Ce i-au cerut bancherii preşedintelui? Conduşi de bancherul Bogdan Baltazar, bancherii au dorit să se asigure, că afacerile lor, vor continua în acelaşi mod în 2011. A fost prezentat preşedintelui un document prin care, dacă sunt păstrate cerinţele lor în Codul Fiscal, ei se angajează să ajute prin împrumuturi Statul Român cu prioritate. **Se pune problema de ce nu se atinge nimeni de profitul uriaş al băncilor? Răspunsul este simplu: conducerea României este complice cu băncile, participând direct la falimentarea ţării.**

8.4. FALSIFICATORII ISTORIEI

Moto:

„Masele nu pot distinge exact cine le apără interesele şi cine împiedică realizarea acestora”.

— Kim Ir Sen

„Cea dintâi dintre forţele care conduc lumea este minciuna” arată Jean François Revel, iar generalul chinez Sun-Tzu completează: **„Toată arta războiului se bazează pe înşelătorie”. În** practica vieţii de fiecare zi, **„viclenia vulpii poate pune la îndoială puterea leului”.** Din această cauză, istoria pe care o învăţăm este, nu rareori, falsificată, măsluită şi scrisă de învingători dubioşi, frauduloşi sau chiar învăţaţi numai în rele.

În ziarul **„Ordinea”** Nr. 32/10-16 noiembrie 1997, găsim un articol cu următorul titlu **„Câte ceva despre darea şi luarea de mită”,** din care noi vă prezentăm un citat: **„Pentru sume uriaşe a vândut Directoratul, a vândut Consulatul, Imperiul, împăratul, a vândut Restauraţia, a vândut tot şi nu va înceta să vândă până la sfârşitul lui tot ce va mai putea vinde şi chiar ceea ce nu va mai putea vinde” spunea despre Talleyrand, doamna de Stael, iar un ziarist a adăugat sarcastic, că singura persoană pe care celebrul prinţ nu a vândut-o, a fost propria mamă şi asta exclusiv pentru motivul că nu găsise pentru ea un cumpărător”.** Pe plaiurile noastre mioritice, Silviu Brucan a reprezentat prototipul politicianului care era

urmaşul marelui neguţător, prinţul Talleyrand.

Viaţa sa, Silviu Brucan o prezintă subiectiv şi romanţat, în cartea cu caracter autobiografic **„Generaţia irosită”,** publicată în anul 1992, când în calitate de **„mare revoluţionar”** reprezintă un erou al momentului. **Cine era de fapt Silviu Brucan, acest personaj deosebit de controversat?** Fiul unui negustor evreu înstărit, Silviu Brucan (Saul Bruckner) a avut legătură directă cu poporul **„prin golanii de mahala”,** admişi doar în curte, niciodată în casă, căci era doar copil de burghezi care se respectă. Marea dramă a lui Brucan, a fost produsă de brutalul craff financiar din 1929, care a determinat falimentul firmei (de vânzare de stofe) a tatălui său. **„Eram evreu şi ca atare, în anii aceia nu puteam merge regulat la Universitatea din Bucureşti”** scrie Brucan în cartea sa. Cititorii noştri ştiu că în timpul regimului comunist, multe personalităţi ale vieţii publice care nu au făcut studii universitare, profitând de situaţia lor în stat, şi-au primit diplome universitare şi chiar grade academice, cu care au ieşit în lume, nu numai ca licenţiaţi, ba mai mult, ca adevărate personalităţi ale vieţii cultural-ştiinţifice.

Generalul Pleşiţă arată că, Silviu Brucan nu avea

studii superioare şi că, atunci când a fost trimis ambasador în SUA, pentru a-i îmbunătăţi CV-ul, i s-a confecţionat o diplomă falsă. Acest lucru va reprezenta, oare, singura falsitate în structurarea personalităţii acestui controversat „ciocoi comunist", metamorfozat apoi într-un vajnic şi teribil mentor şi luptător pentru o democraţie de tip occidental? Când tatăl său a dat faliment, ce putea deveni fiul său? Un revoltat, un permanent nemulţumit care, s-a orientat strict interesat la posibilităţile pe care i le oferea viaţa socială, în momentul respectiv. Aşa că, înainte de 1944, Brucan a devenit comunist, o slugă obedientă a **„marelui Stalin".** Nu era singurul evreu care devenea comunist... Pe atunci, comunismul reprezenta un mod de a lupta cu societatea capitalistă care, fiind în criză economică, făcea o selecţie dramatică între structurile burgheziei existente la noi.

Iată ce scrie Brucan în cartea sa: **„Pe vremea aceea, mi se părea firesc ca partidul comunist să primească ajutor de la Komintern"** arătând că el era de acord cu acceptarea conducerii PCdR de către sovietici. Ucenic la un ziar de seară, Brucan va deprinde meseria de ziarist şi intră în viaţa politică subversivă a PCdR.

„Legătura mea de partid era Ştefan Foriş, secretarul cu propaganda al Comitetului Central” se destăinuie Brucan.

NOTĂ! Cititorii ştiu că Ştefan Foriş (1892-1946) a fost un militant comunist care, în perioada 1940-1944 a ajuns secretarul general al PCdR. Foriş era apropiat de grupul politic al comuniştilor veniţi din URSS (Ana Pauker, Vasile Luca, Iosif Chişinevschi, Valter Roman) şi în acest sens era implicat în toate activităţile grupului. Pentru a-şi face viaţa mai uşoară, Foriş va colabora cu Siguranţa Română condusă de Moruzov, iar comuniştii grupului lui Dej au avut de pătimit în închisori din cauza trădării liderului PCdR mari probleme. La ieşirea din închisoare, Dej a dat ordin să se treacă la asasinarea celor care au colaborat cu Siguranţa Română.

Astfel, au fost lichidaţi cei care formau grupul de acţiune al lui Foriş (n.a. – vor fi asasinaţi: Ştefan Foriş, Alexandru Iliescu, tatăl lui Ion Iliescu, etc.).

NOTĂ! Dacă Ştefan Foriş şi Alexandru Iliescu au fost lichidaţi în stil pur stalinist, Silviu Brucan, abil va reuşi să se strecoare şi în mod absolut incredibil, în loc să fie aspru pedepsit, va pătrunde nestingherit în structurile noii puteri. Nu există niciun document care să ateste că Silviu

Brucan a fost ziarist sau a efectuat publicistică înainte de anul 1944. **Iată însă că, în septembrie 1944, cu ocazia apariţiei primului număr oficial al ziarului „Scânteia”, organ al ((al PCR, aflat sub directa conducere a lui Iosif Chişinevschi, Silviu Brucan devine din prima zi secretar general de redacţie.** Mai târziu, el va deveni redactor-şef adjunct al ziarului şi în calitate de ziarist va participa activ la distrugerea totală şi fără menajamente a oamenilor vechiului regim. Prin articolele sale, Silviu Brucan, **„cu mânie proletară** de **ilegalist”** obedient lui Stalin şi Moscovei, va cere imperativ arestarea, judecarea, trimiterea în închisori şi lagăre de muncă, sau chiar lichidarea celor mai importanţi oameni politici ai vechiului regim politic, a numeroşi intelectuali (profesori, doctori, ingineri, oameni de cultură, militari, etc.). Îl ajută la exterminarea elitelor ţării pe Silviu Brucan, Alexandra Sidorovici, soţia sa ajunsă un anchetator sângeros, un adevărat torţionar al timpului Fără studii de specialitate, ajuns un important ziarist comunist şi un politician în ascensiune. Silviu Brucan va primi diplome şi onoruri, căci el era un comunist ilegalist devotat şi util procesului de bolşevizare criminală a României.

Atenţie! Silviu Brucan a fost ideologul PMR (el a slujit atât pe Ana Pauker cât şi pe Dej), s-a făcut util la început, chiar şi lui Ceauşescu, ca apoi, după decembrie 1989, să devină marele ideolog al democraţiei instaurate în ţara noastră.

Când democraţia are un ideolog de tipul lui Brucan, rezultatele se văd în timp. România zilelor noastre, falimentul economic şi starea de apropiere a disoluţiei statului, sunt tipice când te încrezi într-un ideolog absolut corupt şi mârşav cum a fost **„profetul din Dămăroaia”.** La 2 decembrie 1944, Brucan a declanşat campania de presă împotriva lui Iuliu Maniu pe care-l va eticheta **ca „slugoi politic”. Ia**tă câteva extrase din articolele scrise de Brucan în „S**cânteia” ac**elor vremuri de tristă amintire:

„Iuliu Maniu nu mai este astăzi în politica ţării, decât o încăpăţânată rezistenţă în faţa forţelor progresiste în plin avânt, O încercare de a strânge în jurul său elementele cele mai obscurantiste şi reacţionare, de a le organiza pentru a le pune de-a curmezişul ridicării unei României democratice”.

„(...) prezenţa acestui slugoi (Iuliu Maniu) în politica românească cu o carieră atât de ruşinoasă pentru ţară, nu-şi mai are niciun rost”.

„(...) Partidul Naţional Ţărănesc a crescut fascismul în România, a împărţit onoarea cu Gestapoul de a-l finanţa”.

Ca un adevărat **„asasin mediatic”** al personalităţilor din partidele istorice, Silviu Brucan a dezlănţuit cu o violenţă de neînchipuit o adevărată APOCALIPSĂ. El va cere imperativ **întemniţarea lui Corneliu Coposu şi „arestarea primului lot de criminali de război vinovaţi de dezastrul ţării”. Primul pe listă va fi mareşalul Antonescu. Acuzator public era, Alexandra Sidorovici.** Rând pe rând, ajung în puşcărie mii şi mii de români acuzaţi de diverse delicte de către Silviu Brucan. Cu un tupeu specific şi care-l va caracteriza toată viaţa, Silviu Brucan, cel care nu avea nici măcar studii universitare, va cere oamenilor de cultură şi savanţilor români să stea departe de politică, să fie morali şi să accepte democraţia impusă de PCR.

Cu un avertisment ce ascundea „teroarea mâniei proletare în plină desfăşurare”, Brucan va cere şi vor fi eliminaţi din viaţa publică figuri ilustre ca: Mihai Ralea, Grigore Moisil, Horia Hulubei, Ionescu Siseşti, etc. Scriitori şi ziarişti ai timpului vor fi zvârliţi în închisoare pe baza acuzaţiilor lui Brucan: Nichifor Crainic,

Alexandru Hodoş, Kadu Gyr, Romulus Dianu. Acuzatorul public era Alexandra Sidorovici, soţia lui Brucan. Iată cât de cumplit pleda Alexandra Sidorovici la procese: **„Îl acuz pe Stelian Popescu de complicitate la crimele lui Hitler, de atragere a României în războiul mondial. Cer pedeapsa maximă”.** Aşa a fost condamnat la moarte Pamfil Seicam şi numeroşi acuzaţi vor primi pedepse grele.

Eficienţa era maximă. Pentru victoria PCR, soţul şi soţia lucrau intens la decapitarea **„guzganilor presei”** şi ai culturii româneşti. Brucan va cere şi arestarea unor artişti: Venturia

Goga, **„bătrâna bestie afaceristă”** şi **„sfătuitoarea trădătorului Antonescu”.**

Iată cum relatează Brucan, procesul mareşalului Ion Antonescu: **„Călăul se ridică anevoie. Caută să fie neapărat marţial”.** Asistând la execuţia grupului Antonescu, Brucan i-a strigat mareşalului: **„Moarte!”**

Brucan va relata în **„Scânteia”** execuţia guvernului Antonescu. **„Ieri la orele 18, la Jilava, Ion şi Mihai Antonescu, Picki Vasilescu şi Alexianu au fost executaţi (...) şi-au primit pedeapsa meritată”.**

Din cele relatate mai sus, cititorii pot să înţeleagă fără a

avea îndoieli că, partenerul de lovitură de stat al lui Ion Iliescu, Silviu Brucan aşa-zisul **„ideolog al democraţiei”** post decembriste, nu este decât un fost fanatic şi criminal bolşevic, care din interese politico-masonice a fost înregimentat în rândurile celor care servesc pe Iluminaţi şi la ordinul acestora, execută fără ezitare, poruncile primite. Exemplul cel mai simplu îl constituie monstruosul **„proces din ziua de Crăciun”** şi lichidarea în modul cel mai sălbatic al soţilor Ceauşescu.

Lovitura de stat din decembrie 1989 a consemnat practic că „ilegaliştii de ieri”, au devenit peste noapte „democraţii” zilelor noastre.

NOTĂ! Silviu Brucan şi Alexandra Sidorovici, reprezintă simbolic pe foştii ilegalişti kominternişti, care au bolşevizat şi distrus România şi care, peste noapte, cu acceptul şi sprijinul unor forţe oculte din Vest şi din Est, s-au metamorfozat în **„democraţii tranziţiei”.**

Cu astfel de „democraţi” apreciaţi şi recomandaţi de Vest şi de Est, nu este de mirare că România a ajuns într-o stare de faliment, de disoluţie a statului şi că se îndreaptă spre Apocalipsa sa.

Într-un interviu dat în **„The Bostone Globe”,** Silviu Brucan arată: **„Ţi-a rămas vreodată un os de peşte în**

gât? Nu poţi să-l scuipi afară, nici să-l înghiţi. Ei bine, eu am fost un os de peşte în gâtul lui Ceauşescu”. Oare aşa a fost? Brucan a ajuns în intimitatea lui Dej şi-i va face cuvântările. În cartea **„Generaţia irosită”,** Brucan se laudă că liderul comunist îi cerea sfaturi şi că el, îi devenise pur şi simplu indispensabil lui Dej. **Ceea ce nu spune „eroul” nostru, este un lucru pe care-l va ţine ascuns permanent: la câte arestări şi crime ale lui Dej, a fost părtaş.** În anul 1955, Dej l-a numit pe Brucan ambasador în SUA şi i-a dat sarcina de a stabili relaţii economice şi culturale cu această ţară. Brucan trebuia să procure, pe căi diplomatice, tehnologii moderne pentru industria şi agricultura din România.

Ca ambasador, Brucan a ajuns omul americanilor. În cei 7 ani, cât a lucrat ca diplomat în SUA, Brucan a cunoscut nu numai stilul de viaţă american (n.a. – ce critici ciunte făcea imperialismului american în articolele sale din **„Scânteia”),** ci s-a apropiat de serviciile secrete ale acestei ţări, şi-a făcut prieteni în diverse instituţii ale statului şi fiind evreu, şi-a făcut prieteni de nădejde pentru viitor. În 1962, Brucan se întoarce în ţară şi deşi, relaţiile sale cu Dej au devenit reci, el va fi numit director la Radio-

televiziune.

Totuşi, Brucan arată: **„Recunosc însă că la Radioteleviziune mi-a dat mână liberă (e vorba de Dej) şi cât timp a trăit, m-a apărat împotriva criticilor acerbi ai programelor TV pe care le-am iniţiat”. Atenţie! Sub conducerea lui Brucan, radio-televiziunea din România a făcut educaţie maselor într-un profund spirit internaţionalist proletar. Formal, Brucan, încă se manifestă ca un vajnic bolşevic.** Profitând de invitaţiile primite, el va ţine cursuri la diverse universităţi din străinătate şi dă interviuri, având relaţii directe cu şefi de stat din SUA, URSS, Anglia, etc., el capătă sprijinul unor forţe politice importante din ţară şi din afară. **Silviu Brucan va face vizite la Washington, Londra şi Moscova, unde se vor pune la punct strategii, tactici şi scenarii, pentru a declanşa puciul împotriva lui Nicolae Ceauşescu.**

Toată presa internaţională va comenta **„Scrisoarea celor** 6” şi acţiunile politice ale lui Silviu Brucan îndreptate împotriva lui Ceauşescu şi a situaţiei economice a României. Ca personaj cu **„spirit democratic”,** Silviu Brucan capătă notorietate. **Radiourile „Vocea America”, „Europa Liberă”, „BBC”, „Radio**

Moscova”, etc. în emisiuni în limba română, vor prezenta textul **„Scrisorii celor 6”** şi acţiunile în favoarea eliminării regimului dictatorial al lui Ceauşescu desfăşurate de Silviu Brucan. **Ajutat politic şi mediatic de către Departamentul de Stat, de Foreign Oftice, KGB şi de Gorbaciov personal, Brucan devine un adevărat erou al zilei.** Semnatarii **„Scrisorii celor 6”** au fost: **Silviu Brucan –** un vechi şi devotat kominternist bolşevic, **Gheorghe Apostol –** fost membru în Biroul Politic al CE-PCR şi preşedinte al sindicatelor, **Corneliu Mănescu** fost ministru al Afacerilor Externe şi preşedinte al Adunării Generale ONU, **Constantin Pârvulescu** – membru fondator al PCdR, **Grigore Răceanu –** veteran PCR. **Atenţie! Se constată că Ion Iliescu,** cel pe care toate posturile occidentale îl recomandau ca urmaş al lui Ceauşescu, **nu era implicat.** Şi aceasta este o dovadă că el era protejat, iar utilizarea lui se va face doar în momentul potrivit, atunci când se va declanşa lovitura de stat.

Făcând o analiză a conţinutului **„Scrisorii celor 6”** se constată:

a) textul nu făcea decât o cosmetizare a regimului politic comunist. Se dorea a se instaura un **„comunism**

cu faţă umană” aşa cum îl preconiza în URSS, Gorbaciov.
b) cei care doreau să preia puterea din mâinile lui Ceauşescu, erau toţi vechi comunişti komin tern işti.

Când Ceauşescu începe să facă investigaţii, el va constata că Gheorghe Apostol îşi va declina semnătura. În **„Generaţia pierdută”,** Brucan arată că Gheorghe Apostol l-a făcut: **„trădător de patrie, vândut imperialiştilor americani”** şi că, în fapt, Brucan a fost cel care a scris **„Scrisoarea celor 6” „la ordinul CIA”.** În privinţa lui Grigore Răceanu, la el problemele erau mai clare: **„Mircea Răcanu, fiul său,** a **fost descoperit ca agent american şi va emigra în SUA”.**

Că există o legătură strânsă între Mircea Răceanu şi americani, o demonstrează intervenţia hotărâtă a preşedintelui George Bush, care îi transmite o notă telegrafică lui Nicolae Ceauşescu cu ordinul: **„Să nu executaţi sentinţa de condamnare la moarte a lui Mircea Răceanu”.** Silviu Brucan, Talleyrandul nostru mioritic, în cărţile sale, recunoaşte că în comunism, el şi soţia lui nu o duceau rău şi că ei puteau să cumpere orice îşi doreau din shop-urile Comturist. Făcând parte integrantă din nomenclatura comunistă, soţii Brucan, îşi

tratau sănătatea la Spitalul Elias şi peste tot se bucurau de importante avantaje şi privilegii. **Demascat ca „spion în slujba imperialismului”, Brucan afirmă că n-a fost bătut sau torturat de forţele regresive ale regimului. Nu acelaşi lucru** s-a **întâmplat şi cu victimele lui în timpul regimului comunist, în timpul loviturii de stat şi mai apoi.**

Practic am prezentat cititorilor noştri o fişă biografică (foarte scurtă) a unui **„erou”** reprezentativ al loviturii de stat din decembrie ’89.

„Führer al Revoluţiei Române”, Silviu Brucan n-a fost, nu este şi nu va fi niciodată socotit a fi „un democrat”, „un ideolog al democraţiei” atâta timp cât el, structural, a fost, a rămas şi va fi permanent un om al Moscovei, un kominternist metamorfozat peste noapte, din călău al poporului român, în înger diafan al ocultei mondiale, un terorist vândut Iluminaţilor.

8.5. TOKES LASZLO, PÂNĂ CÂND?

Moto:

„Elementele neromâneşti prin sânge să-şi dea seama că aici nu este un pământ oarecare, ci este moşia unui neam”.

— Nicolae Iorga

În decembrie 2009, preşedintele ţării, Traian Băsescu îl decorează pe pastorul maghiar Laszlo Tökes cu cea mai înaltă distincţie a statului: Steaua României cu grad de Cavaler. O asemenea onoare trebuie să fie dată unei personalităţi de cel mai înalt rang, unui om care, prin activitatea prestată a realizat pentru poporul român lucruri de o valoare excepţională şi merită să fie cinstită şi onorată.

Într-un articol publicat în ziarul **„Adevărul”,** ziaristul Cristian Tudor Popescu arată că pastorul a semnat un angajament cu Securitatea în data de 16-11-1982. Dăm mai jos textul angajamentului pentru ca să oferim cititorilor posibilitatea de a-şi forma singuri o părere despre Tökes Laszlo: **„Subsemnatul Tökes Laszlo, născut la 1 aprilie 1962, la Cluj, fiul lui Ştefan şi Elisabeta, capelan la Biserica Reformată din Dej, domiciliat în Str. Crinului 4, dându-mi seama de gravitatea faptelor pe care le-am săvârşit prin**

scoaterea în străinătate a unui material cu conţinut «ostil» care a fost publicat în revista «Elienpontek» precum şi pentru faptul că am primit şi studiat aici în ţară astfel de reviste, luând cunoştinţă de faptul că faptele mele sunt prevăzute şi pedepsite de Codul Penal al RSR mă oblig:

— Să nu discut cu nicio persoană, inclusiv membră a familiei mele sau alte organe administrative sau politice, ori cu persoanele care au fost menţionate de mine în declaraţia dată în timpul anchetei;

— Să aduc la cunoştinţă organelor de securitate toate datele şi informaţiile ce le voi obţine şi care pot ajuta la clarificarea aspectelor legate de redactarea, editarea şi difuzarea revistei «Ellenpontek», sau a altor probleme ce interesează securitatea statului român;

— Mă oblig să fiu sincer, corect, obiectiv şi să răspund cu toată promptitudinea solicitărilor făcute de organele de securitate”.

— Dej, 16-11-1982

Documentul prezentat de ziaristul Cristian Tudor Popescu are o importanţă extrem de mare căci el dezvăluie adevărul despre o persoană care descâlceşte

iţele necurate ale evenimentelor petrecute la Timişoara, în decembrie 1989. **Revoluţionarul Tökes Laszlo prezentat şi omagiat atât de călduros de posturile de radio „Vocea Americii”, „Europa Liberă”**, etc. şi de multe cercuri interesate din afara ţării cât şi din România, nu era decât un individ care colabora cu Securitatea Română şi cu AVO, Securitatea Maghiară. Anca Toader, în cartea sa **„Păstraţi România întreagă”** arată că **„Tökes Laszlo a primit în anul 1989 premiul literar „BERZSENYI” decernat de Academia Ungară de Ştiinţe. Şi totuşi, pastorul nu a desfăşurat niciun fel de activitate literară”. Atunci pentru ce activităţi a primit pastorul cunoscutul premiu?**

Numeroase ziare şi reviste, în timp, au arătat şi probitatea morală a pastorului, cât şi comportamentul acestui iredentist, pur şi simplu de gen horhtyst şi care a fost acceptat fără probleme de liderii partidelor care au condus România după 89 (Ion Iliescu, Emil Constantinescu, Traian Băsescu, etc.).

În mod absolut greşit, Tökes a fost considerat un simbol al **„Revoluţiei Române”.** În fapt, el a fost un radical terorist maghiar care va afirma fără jenă, cu o obrăznicie tipic iredentistă: **„România nu are tradiţie**

democratică, de aceasta fiind responsabilă cultura ortodoxă bizantină, care a pus în valoare ierarhizarea”. Ca un adevărat horthyst Tökes va afirma că **„maghiarimea noastră nu poate fi niciodată împărţită prin intermediul graniţelor”.**

Deci Tökes vrea, fiind cetăţean român, alipirea Ardealului la Ungaria şi recreerea **„Ungariei Mari”,** o himeră care bântuie pe toţi iredentiştii maghiari.

Pentru a reaminti cititorilor noştri vom da câteva citate revelatoare din cuvântările antiromâneşti rostite de Tökes cu diverse prilejuri:

— „În România decurge împotriva minorităţii maghiare un proces de purificare etnică la fel ca în Bosnia doar că mijloacele întrebuinţate sunt mai subtile”.

Această enormă minciună a fost debitată de către pastor într-o conferinţă de presă, din februarie 1993, la Washington.

— „Washingtonul ar trebui să fie mai sever cu Bucureştiul şi să nu renunţe la verificarea anuală a reînnoirii clauzei pentru România”. Tökes a făcut această declaraţie în timpul unei vizite făcute în SUA, în mai 1995 şi a fost relatată de Agenţia Ungară de Presă –

MT1.

Numărul declaraţiilor făcute de Tökes, cu caracter iredentist este foarte mare şi în calitatea sa de preşedinte al Consiliului Naţional al Maghiarilor din Transilvania, el cere de ani de zile autonomia teritorială şi culturală pentru **„Ţinutul Secuiesc”.** Ceea ce este grav şi condamnabil pentru România este faptul că, politicienii români tratează cu indiferenţă şi cu îngăduinţă manifestările iredentiste şi ticăloase ale pastorului şi ale unor susţinători ai ideilor lui extrem de periculoase, pentru ca ţara noastră să nu intre într-o disoluţie statală. Foarte grav este şi faptul că instituţiile statului român: SR1, Poliţie, Procuratură, Justiţie, etc. nu-şi fac treaba şi-l lasă pe Tökes să încalce Constituţia României, legile ţării, nu numai prin declaraţii, dar şi prin acţiuni iredentiste desfăşurate în judeţele Harghita, Covasna, Mureş, la care participă revizionişti din ţară şi din străinătate. Şi mai ticăloasă mi se pare acţiunea lui Traian Băsescu şi a PDL care l-au ajutat pe Tökes să ajungă europarlamentar şi acolo prin reprezentanţii PDL, şi Elena Băsescu, l-au sprijinit, ca episcopul Tökes să fie ales vicepreşedinte al Parlamentului European.

În această calitate, cetăţeanul român Laszlo Tökes reprezintă pretenţiile revizionismului maghiar

şi atacă permanent interesele României. Prietenia dintre Victor Orban, Traian Băsescu şi Laszlo Tökes aduce grave prejudicii ţării noastre şi pune bazele disoluţiei României. Iată ce a declarat Tökes după ce a ajuns vicepreşedinte al Parlamentului European: **„Este o onoare pentru mine că am fost nominalizat pentru funcţia de vicepreşedinte, din partea grupului politic al Partidului Popular European (...) Voi depune toate eforturile să reprezint interesele ţării mele (n.a. – el reprezintă interesele Ungariei) în spiritul apărării drepturilor omului, ale minorităţilor şi ale libertăţilor religioase, precum şi a valorilor europene şi creştine. Nu în ultimul rând, voi munci pentru scoaterea din izolare a fostelor ţări comuniste din Europa Centrală şi de Est, dar şi pentru drepturile comunităţii minoritare a maghiarilor din România, al căror reprezentant în Partidul Popular European sunt. Este o mare bucurie pentru mine că sunt membru al Partidului European în perioada adoptării tratatului de la Lisabona, care marchează începutul unei noi ere în istoria Europei Unite”.**

Subliniem că începând din decembrie 1989, Uniunea

Democratică a Maghiarilor din România şi o serie de cercuri iredentiste din interior, sau venite din exterior, s-au manifestat ca un factor politic destabilizator, agresiv şi chiar cu manifestări de gen terorist împotriva României şi a cetăţenilor români. Un exemplu cât se poate de edificator, pentru cât de periculoasă şi de nocivă este activitatea UDMR, a Partidului Civic Maghiar, a lui Laszlo Tökes, Marko Bela sau Kelemen Hunor îl reprezintă sărbătorirea permanentă a zilei de 15 martie (ziua naţională a Ungariei) în judeţele Harghita şi Covasna, cu arborarea steagului horthyst şi cu manifestări ostile României.

Corneliu Vadim Tudor arată că arborarea **„steagului horthyst în Ardealul Românesc echivalează cu steagul hitlerist (ridicat) în Ierusalimul evreiesc”.** Prietenia suspectă a preşedintelui Traian Băsescu cu Victor Orban şi cu Laszlo Tökes, l-a pus pe ziaristul Adrian Popescu, în situaţia de a se întreba: **„Preşedintele României vrea un al doilea Kosovo în Ţinutul Secuiesc?”**

Dan Constantin, într-un articol publicat în Jurnalul Naţional arată: **„Preşedintele (Traian Băsescu) respinge kosovarii la Varşovia, dar acasă vrea**

ceardaş”. În fapt, Traian Băsescu, a evitat să participe la reuniunea de la Varşovia, la o întâlnire de grup cu preşedintele SUA, o reuniune la care se discuta **„problema Kosovo”.**

Preşedintele nostru a jucat la cacealma, căci dacă mergea la Varşovia nu avea curajul să-şi expună părerea legat de Kosovo şi să-l contreze pe preşedintele Obama, iar în ţară fiind ambiguu în comportare, putea ţine la guvernare alături de PDL, UDMR-ul. Vehemenţa cu care cere Laszlo Tökes autonomia Ţinutului Secuiesc, impune un răspuns clar, precis, naţionalist.

Neparticiparea lui Băsescu la Varşovia demonstrează că în România, clasa politică nu are un spirit naţionalist, patriotic şi că faţă de minoritarii maghiari, este extrem de apropiată, chiar obedientă şi aceasta legat de interese meschine. Eurodeputaţii Laszlo Tökes, Csaba Sogor şi Winkler Iuliu au deschis la

Bruxelles, pe 1 iunie 2011 un stand care ar reprezenta **„Ţinutul Secuiesc”** (Harghita, Covasna, Mureş) şi nu o reprezentare a unei zone geografice din România. **Acest mod de manifestare reprezintă o încălcare flagrantă a Constituţiei României.**

Preşedintele ţării, guvernul, celelalte instituţii ale

statului român s-au făcut că nu văd această manifestare iredentistă care afectează grav onoarea ţării. Şi mai grav este faptul că **„Reprezentanţa Ţinutului Secuiesc” a** fost deschisă într-o clădire ce adăpostea diverse reprezentanţe maghiare. Marko Bela a şi spus că această manifestare au făcut-o pentru că judeţele respective nu primesc ajutor din partea guvernului român. Iată textul original: **„Să ne arate cum au ajutat la dezvoltarea Ţinutului Secuiesc”.**

Noi întrebăm clar, până când preşedintele ţării, guvernul (Boc, Ungureanu, etc.) Parlamentul României, instituţiile statului, etc. îl mai lasă pe Laszlo Tökes şi pe cei din camarila lui să încalce Constituţia şi legile României?

Oare guvernele României de după decembrie ’89, au devenit subordonate UDMR? **De ce? Sunt ele reprezentante ale românilor sau servesc alte interese?**

Partidele politice, Parlamentul, preşedinţia, toţi şi toate, ne determină ca după 23 de ani de democraţie să ne simţim străini în propria ţară. Şovinismul murdar maghiar a fost alimentat permanent de lipsa de acţiune a marilor politicieni: Ion Iliescu, Emil Constantinescu, Traian

Băsescu, Adrian Năstase, Petre Roman, Emil Boc, Călin Popescu Tăriceanu, etc. **Oare aceştia, în fibra lor, erau români şi serveau România sau aveau alte interese?**

NOTĂ! Singura acţiune corectă împotriva acţiunii iredentismului maghiar a fost moţiunea de cenzură a USL-ului, care a adus la putere guvernul Ponta.

8.6. „UNGARIA MARE”, O HIMERĂ CARE BÂNTUIE PE REVIZIONIŞTII MAGHIARI

Moto:

„Păstraţi România întreagă”.

— Anca Florea

Primul Război Mondial s-a terminat cu victoria ANTANTEI. Victoria în război, tratatele încheiate şi geopolitica aplicată, vor conduce la împlinirea planurilor masonice gândite şi programate de Albert Pike şi Mazzini încă din 1871. L**a 1 decembrie 1918, deputaţii decid în unanimitate unirea Transilvaniei, Banatului,**

Crişanei şi Maramureşului cu România. La 11/24 decembrie 1918, regele Ferdinand promulgă decretul de sancţionare a UNIRII (n.a. – se stipulează totodată unirea şi a Bucovinei şi a Basarabiei la România). **Se formează ROMÂNIA MARE.** Dacă unirea în fapt, fusese realizată, din punct de vedere diplomatic, s-au adus numeroase tratative, iar interesele politice fiind mari, s-au dus lupte de culise extrem de dure. **Delegaţia României la Conferinţa de la Paris a fost condusă de Ionel I.C. Brătianu. Se cerea respectarea prevederilor Tratatului României cu Antanta, semnat în 1916.** Comisia teritorială nu admite unirea la patria mamă, decât a Basarabiei şi a Bucovinei, Banatul este împărţit de la nord la sud cu Serbia, iar graniţa cu Ungaria nu putea fi stabilită căci se dădeau lupte, era încă război cu secesionişti lui Bela Kun. **Revoluţia Bolşevică din Ungaria era condusă de Bela Kun, un evreu ungur.**

Armata maghiară, în aprilie 1919, atacă Transilvania şi ca întotdeauna vor fi masacraţi numeroşi români.

Deşi era o revoluţie comunistă şi duşmanii de facto erau nobilii unguri, revoluţionarii bolşevici au făcut asasinate şi măceluri doar printre românii transilvăneni. Armata Română înăbuşă Revoluţia

Bolşevică Maghiară şi la 4 august 1919 ocupă Budapesta. Au fost ucişi învăţători, preoţi şi alţi patrioţi români. Ionel I.C. Brătianu refuză să semneze **„Tratatul minorităţilor”** şi se retrage de la Conferinţa de Pace din 27 septembrie 1919. Guvernul A.J. Vaida Voievod semnează tratativele de la Saint Germain şi Neuilly pe 10 decembrie 1919 cu Austria şi cu Bulgaria, iar guvernul Averescu, la 4 iunie 1920 **„Tratatul de la Trianon”** cu Ungaria. Pe 28 octombrie 1920, Franţa, Marea Britanie, Italia şi Japonia semnează la Paris un tratat de recunoaştere a unirii Basarabiei. După UNIREA din 1918, **V.I. Lenin (reprezentantul Iluminaţilor în Revoluţia Bolşevică Mondială) a acuzat România de imperialism.**

Preluând teza leninistă, Kominternul va susţine că **„România este un stat agresiv, avanpost al imperialismului, la frontierele Uniunii Sovietice, şi care pregăteşte o agresiune armată împotriva statului sovietic”.**

NOTĂ! URSS-ul şi Ungaria (adepte ale bolşevismului) nu au văzut cu ochi buni ratificarea tratatelor de la Versailles şi Trianon.

PCdR, aflat sub ordinele Kremlinului, va afirma

permanent că România Mare este un stat imperialist, care a fost format prin ocuparea de teritorii de la alte state, etc. Scoaterea în afara legii a PCdR s-a făcut în 1924 şi va fi motivată de caracterul antinaţional şi subversiv al acestui partid, fiind permanent un instrument reacţionar utilizat de Moscova împotriva României. **După ocuparea Budapestei de către Armata Română şi alungarea sângeroşilor bolşevici ai lui Bela Kun,** Vaida Voievod va declara: **„Ungurii sunt inamicii noştri de ieri, sunt învinşii noştri de astăzi şi vrem ca să fie prietenii noştri de mâine”.** Istoria va dovedi că intenţiile bune ale fruntaşului politic ardelean se vor dovedi a fi irealizabile, încă din octombrie 1919, amiralul Miklós Horthy, viitorul regent al Ungariei declara: **inamicul numărul unu al Ungariei este România, pentru că, cele mai mari pretenţii teritoriale sunt împotriva ei şi pentru că ea este cea mai puternică dintre statele vecine. De aceea, principalul ţel al politicii noastre externe este rezolvarea problemelor cu România prin recuperarea la arme”.** Înfrângerea regimului bolşevic al lui Bela Kun va diminua pentru o perioadă posibilitatea prinderii ţării noastre într-un cleşte nimicitor al spiritului tipic cotropitor sovietico-maghiar.

Atenţie! Membrii PCdR (fiind în principal alogeni), în toată perioada interbelică, au fost agenţii Kominternului şi s-au manifestat ca atare.

Aceştia, conform teoriei conspirative a lui Lenin, luptau pentru **„autonomia popoarelor până la separare”.** La Congresul al V-lea al PCdR, desfăşurat în 1931, la Gorikovo, lângă Moscova, Bela Kun (alias Schloser) va conduce lucrările şi va transmite din partea Kominternului sarcina PCdR de a acţiona aferent pentru **„dezmembrarea României”. La Congresul al V-lea al PCdR a participat şi Alexandru Iliescu, tatăl lui Ion Iliescu.** Deci nu trebuie să ne mire pasivitatea politicienilor actuali, pasivitatea lui Ion Iliescu în rezolvarea problemelor cu caracter naţional şi marea înţelegere şi adesea revoltător de înţelegătoare în ceea ce priveşte minorităţile conlocuitoare şi în special cele maghiare, a evreilor şi ţiganilor. În mod asemănător vor acţiona şi preşedinţii: Emil Constantinescu şi Traian Băsescu. Amiralul Miklós Horthy va fi între anii 1920-1944 dictatorul fascist al Ungariei. Luptând împotriva Revoluţiei Bolşevice Maghiare, el a reuşit să pună mâna pe putere şi să fascizeze ţara. **Sub Horthy, se vor realiza două politici: una legată de apropierea de Germania**

hitleristă şi alta de înflorire fără precedent a iredentismului maghiar. Trebuie spus că Iluminaţii pregăteau din culise al Doilea Război Mondial şi că tot ceea ce se întâmpla purta amprenta planurilor lor ascunse. În ziarul **„România liberă”** din 11 noiembrie 2000, este prezentat un document care arată poziţia lui Valter Roman (tatăl lui Petre Roman), viitor politician comunist participant la bolşevizarea României după 23 august 1944. **Valter Roman afirma în anul 1940, când se afla în URSS că militează pentru o Transilvanie, fie independentă faţă de România şi Ungaria, fie ca un protectorat garantat de URSS.** Nu este de mirare că, în martie 1990, la Târgu Mureş, sau petrecut evenimente sângeroase şi grave agresiuni asupra românilor când ţara îl avea preşedinte pe Ion Iliescu şi prim-ministru pe Petre Roman. **Ca şi părinţii lor, importanţii politicieni care au dat lovitura de stat în decembrie ’89, se manifestau extrem de ciudat şi chiar cu tente antiromâneşti când este vorba de minoritari.**

Prin **„Dictatul de la Viena”,** forţele antiromâneşti din Italia fascistă, cu acordul Germaniei hitleriste au oferit un cadou Ungariei Horthyste, Transilvania de Nord, adică 43.500 Km2 şi

260.0 de locuitori, în majoritate români. În contextul acelor ani cumpliţi, i se oferă Ungariei posibilitatea de a-şi pune în aplicare planurile expansioniste asupra Transilvaniei de Nord-Vest pe care o va ocupa vremelnic între anii 1940 1944. Sub ocupaţia horthystă au loc sângeroase acţiuni antiromâneşti. **Aşa cum se arată în „Raportul Comisiei Parlamentare” „numai în perioada 30 august 1940-1 noiembrie 1941, au avut loc 919 omoruri, 4124 schingiuiri, 15 893 arestări, 78 devastări colective, 447 devastări individuale”. L**a Trăsnea, în ziua de 9 septembrie au fost omorâţi 100 de oameni. Comuna a fost distrusă de tunuri, grenade, casele au fost incendiate, iar preotul Traian Costea a fost asasinat. Împuşcat în cap, preotul a fost tras pe galeria de lemn a prezbiteriului căruia i s-a dat foc.

Printre cei asasinaţi cu cruzime erau copii, bătrâni, femei, ţărani şi intelectuali. **Prima grijă a criminalilor horthyşti a fost aceea de a lichida liderii spirituali ai populaţiei româneşti, preoţii şi învăţătorii.**

Din lucrarea **„Teroarea horthysto-fascistă în nord-vestul Transilvaniei”,** tipărită în 1985, despre atrocităţile de la Trăsnea aflăm: **„După încetarea focului de arme, ungurii au pus mâna pe copiii de**

români şi de vii îi aruncau în văpaia focului, arzând de vii în chinuri groaznice şi mare jale răsuna în tot locul de plânsetele lor”. Măcelul săvârşit de horthyşti la Trăsnea se va repeta după numai 4 zile, în localitatea **Ip,** cruzimea atroce a asasinilor cunoscând noi limite. Masacrul a avut loc în noaptea de 13/14 septembrie 1940. **„Ca şi în cazul asasinatelor de la Trăsnea, şi cei măcelăriţi la Ip, aveau o singură vină, erau români”,** arată profesorul Mihai Ştefan.

În septembrie 1940, unul din autorii masacrului incredibil de la Ip, se va fotografia lângă mormântul victimelor sale. Pe verso-ul fotografiei va scrie în ungureşte: **„Cimitirul românesc din Ip, 1940, IX. Amintiri din Ardeal”.** În zilele negre ale lunii septembrie 1940, în cele 11 judeţe din nord-vestul Transilvaniei, invadatorii asasini horthyşti au realizat un adevărat genocid asupra românilor. Numai în judeţul Sălaj, au fost asasinaţi 450 de oameni, majoritate români, dar şi evrei sau slovaci.

Himera reconstituirii „Ungariei Mari” îi conducea pe horthyştii cotropitori la masacre incredibile. Istoric, între criminalii şi torţionarii lui Hitler sau cei ai lui Stalin şi cei ai lui Horthy nu existau deosebiri. Ei erau călăi sângeroşi,

paranoici şi fanatici. Cu asemenea oameni se pot realiza planurile Iluminaţilor. Conducătorul Ungariei, Horthy Miklós, care comanda genocidul românilor, oferea evrei lui Hitler pentru a fi arşi în cuptoarele morţii. Hoardele de asasini voiau să reconstituie Ungaria Mare şi în acest sens, tot ceea ce avea specific românesc trebuia să dispară. Erau ucişi românii; inscripţiile, bibliotecile, bisericile, cimitirele româneşti, trebuiau să dispară. **Hoardele lui Horthy, se manifestau asemănător cu cele ale cunoscutei organizaţii Ku-Klux-Klan din SUA, fondată de Albert Pike.** Românii care nu au fost ucişi, erau supuşi la umiliri permanente, insuportabile. Concomitent cu asasinarea şi prigonirea românilor, horthyştii au realizat şi un genocid asupra evreilor. Fostul rabin al Clujului arată: **„Ungaria a asasinat 80% din evreii săi, pe care i-a trimis în camerele de gazare de la Auschwitz şi Maidanek în timp ce, România a încercat să salveze ceea ce s-a putut salva şi a aruncat colacul de salvare celor ce se aflau în pericol de a se îneca”.**

Braham arată: **„România a reprezentat o oază, un liman de refugiu pentru refugiaţii evrei din Ungaria”.** „Prin comparaţie, Stern Samu scrie despre

evreimea din Ungaria: **Nu există popor în Europa să se fi purtat mai cumplit şi mai inuman cu evreii, decât ungurii”.**

Ceea ce trebuie înţeles de cititori este faptul că, în istorie, ungurii au reprezentat pentru masoni, un instrument util în realizarea planurilor lor. Şi, nu rareori Ungaria a primit diverse avantaje politice, sociale sau chiar financiare din partea Iluminaţilor. Masoneria a fost interesată a se păstra animozităţile româno-maghiare şi a luat măsuri continuu pentru a le utiliza cu orice prilej. **URSS-ul va trimite în România o legiune de bolşevici minoritari din care conducătorii erau: Ana Pauker, Vasile Luca, Teohari Georgescu, Valter Roman.** Şantajând pe români cu Transilvania de Nord, Stalin îşi va impune autoritatea pentru ca România să participe în războiul antihitlerist cât şi să accepte guvernul Petru Groza. Ulterior, la presiunile făcute de URSS, s-a creat **„Regiunea Autonomă Maghiară”** oferind ungurilor favoruri şi punând o serie din ei la conducerea ţării. Permanent himera **„Ungariei Mari”** a fost şi este folosită de cercuri masonice care astfel, vor păstra Ungaria ca un instrument util realizării planurilor Iluminaţilor. Aşa cum am mai arătat în cartea noastră, şi Gorbaciov, în anul 1989

şi mai apoi, a utilizat Ungaria, dar şi Polonia ca instrumente în distrugerea Blocului Mondial Comunist şi apoi în procesul de mondializare. Cât de fanatici sunt iredentiştii maghiari o demonstrează Ducso Csaba care în **„Să nu avem milă”** declară fără menajamente şi uitând că este o fiinţă umană: **„Voi suprima pe orice valah ce-mi va ieşi în cale. Voi aprinde noaptea satele valahe. Voi trece prin sabie toată populaţia. Voi otrăvi fântânile şi voi ucide până şi copii din leagăn. Voi distruge din germene acest neam ticălos de hoţi. Nu voi avea milă nici chiar pentru mama care va naşte copii”.** Cu asemenea înaintaşi să nu ne mire că a apărut Laszlo Tökes şi o întreagă masă de susţinători ai aşa-zisei **„autonomii a Ţinutului Secuiesc”.**

8.7. PRIBEAG ÎN PROPRIA ŢARĂ

Moto:

„România nu are alt ocrotitor decât pe Dumnezeu şi sabia sa!”

— Mihail Kogălniceanu

„Lumea lui Irod şi lumea lui Iuda se completează de minune şi alcătuiesc un tablou de o ferocitate şi de o abjecţie pe care nici formele cele mai oculte ale vechilor păcate omeneşti, oricât de murdare, monstruoase, respingătoare în fond, de radicale şi deşarte – nu le pot măcar parţial concura” afirma un mare spirit, N. Steinhard. În anul 1989, problema unei noi arhitecturi a Europei s-a pus cu acuitate, având ca elemente ajutătoare prăbuşirea comunismului şi acceptarea de către Mihail Sergheevici Gorbaciov şi a KGB-ului a planurilor secrete ale Noii Ordini Mondiale. **Întâlnirile de la Malta-Madrid-Amsterdam-Helsinki-Lisabona**, etc. au stabilit o nouă configuraţie politico-militară, nu numai a continentului european, ci chiar a întregii planete. **A început să fie pregătit al Treilea Război Mondial şi conform planului lui Albert Pike procesul mondializării va căpăta o nouă şi mai mare amploare. Căderea „Cortinei de Fier” în Europa va duce la prăbuşirea civilizaţiilor existente, la apariţia fenomenului de dezintegrare statală şi la refacerea unei Noi Ordini Mondiale”. Planul masonic al etapei prevedea ocuparea României de către trupele URSS ŞI Ungariei şi dezmembrarea ţării. Patriotismul**

extraordinar al unor generali, Milea şi Guşe, în principal a determinat, ca România nici să nu fie ocupată de trupe străine şi nici să nu fie, încă, dezmembrată.

Observaţia lui Albert Wirth şi-a dovedit valabilitatea: **„Românii sunt cea mai rezistentă rasă din Europa”.** Când Ceauşescu a fugit de la sediul CC, hotărârea şi curajul de nezdruncinat al generalului Guşe va salva România de invazia trupelor Pactului de la Varşovia. Ca şef al Marelui Stat Major Român, generalul Guşe a fost contactat telefonic de reprezentanţi ai trupelor din URSS, Ungaria Cehoslovacia şi Bulgaria, care îşi ofereau ajutorul militar **(în f**apt doreau ocuparea ţării fără lupte), dar conducătorul român refuză sprijinul şi comandă ca, orice forţe armate depăşesc graniţa ţării, să fie nimicite fără ezitare. În acest sens, vor fi chiar distruse câteva tancuri care au depăşit linia de demarcaţie a frontierei. Reprezentantului militar al URSS-ului, generalul Guşe îi va spune clar că nu ne trebuie niciun ajutor şi că ne vom descurca singuri. Trec ore grele, extrem de dificile şi iată că la **„Consiliul** de **Securitate”** China dă un veto invaziei trupelor Tratatului de la Varşovia şi acestea nu vor putea ocupa România. **Subliniem că: URSS-ul, SUA, Anglia şi**

Franţa, ţări având o puternică componenţă masonică în conducerea statului au fost de acord cu ocuparea ţării şi astfel, lovitura de stat condusă de Ion **Iliescu şi Silviu Brucan trebuia nu numai să reuşească, ci** să **fie desăvârşită şi prin disoluţia statului român.** De notat că, la 25 decembrie 1989, ziua când a fost lichidat Nicolae Ceauşescu după un proces monstruos, niciun partid politic românesc nu era constituit. **UDMR-ul a fost organizat şi format de Geza Domokos, pe atunci director la Editura Kriterion,** instituţie care se ocupa cu producţia de carte în limba maghiară. Pe 11 ianuarie 1990, Domokos Geza va declara că UDMR **„se limitează la dobândirea drepturilor maghiare cu respectarea integrităţii şi suveranităţii teritoriale ale unei Românii libere şi democratice”.** Data înfiinţării UDMR-ului a fost 28 ianuarie 1990. UDMR, în principiu, nu constituie un partid politic, ci a fost creată ca o organizaţie care promovează interesele minorităţii maghiare din punct de vedere cultural şi ştiinţific şi ar trebui să contribuie la consolidarea identităţii comunităţii maghiare.

Preşedinţii UDMR au fost: Domokos Geza (1990-1993), Marko Bela (1993-2011) şi Kelemen Hunor

(2011-). Deşi nu este un partid politic înregistrat, UDMR-ul, prin formele politico-sociale utilizate, s-a manifestat ca un partid de tip etnic şi care a profitat de slăbiciunile conducătorilor celorlalte formaţiuni politice (în cea mai mare parte a lor, foşti activişti de partid sau securişti) şi prin şantaj şi presiuni exercitate din interior sau din exterior (în special din Ungaria) şi-au obţinut drepturi pentru maghiarii din România, drepturi cu mult mai mari decât a celorlalţi cetăţeni ai ţării noastre. Prin **Declaraţia de la Cluj, din 25 octombrie 1992, UDMR-ul a pus bazele programului de autonomie şi autoguvernare etnică pornind de la premisa falsă că „maghiarimea din România constituie ca subiect politic un factor constitutiv al statului, ca atare partener egal al naţiunii române”.** Se contesta astfel principiul statului unitar român şi se doreşte ca el să devină un stat de tip federal, în care ungurii, care constituie o minoritate de cca. 5-7%, să fie componenţi egali cu românii care reprezintă cca.90%.

Tezele de bază ale Programului UDMR sunt legate de autodeterminare internă, autoadministraţie locală şi regională (de tip etnic) autonomie personală şi culturală. UDMR-ul va milita permanent

pentru autonomie locală, autoguvernare şi autoadministrare etnică şi strângerea legăturilor cu Ungaria.

După cum s-a văzut, lovitura de stat din decembrie ’89 a avut două componente principale:

— Una externă – pregătită minuţios în URSS ŞI Ungaria;

— Alta internă – la care au participat şi au avut un rol principal: Securitatea, o serie de activişti PCR şi o mică parte din militari (în special câţiva generali şi colonei).

În timpul loviturii de stat AVO (n.a. Securitatea maghiară) a acţionat la Timişoara şi în zonele de graniţă cu Ungaria. După ce Radioul şi Televiziunea au anunţat fuga lui Ceauşescu, în oraşele Miercurea-Ciuc, Odorhei, Sfântu-Gheorghe, Gheorghieni, Topliţa s-au organizat adunări spontane şi s-au ţinut mitinguri în limbile română şi maghiară. Începând din noaptea de 24/25 decembrie ’89 s-au produs atacuri violente ale unor posturi de poliţie şi a unor unităţi militare. În **„Raportul Comisiei Parlamentare”** care a avut scopul să ancheteze în amănunt ce evenimente s-au produs **în** judeţele Harghita şi Covasna se arată că acolo **„au avut loc violenţe şi atrocităţi împotriva românilor, care nu pot fi**

justificate decât prin atitudinea antiromânească, naţionalistă şi şovină a **unor grupuri de secui şi maghiari, care au profitat de haosul existent (...) Au fost omorâte 7 persoane, 6 fiind cadre active şi în rezervă din fostele organe de miliţie şi securitate, 4 români şi 3 maghiari”.**

Crimele s-au comis în mod bestial, fiind însoţite de grave injurii la adresa românilor. Astfel, **maiorul Agache Aurel, tată a 5 copii, a fost linşat de un grup criminal de torţionari, ameţiţi de băutură şi incitaţi de ură antiromânească. Evenimentele petrecute, pot fi asemuite cu atrocităţile şi bestialitatea mongolilor în expediţiile lor europene sau de ferocitatea şi bestialitatea cu care au făcut asasinate grupurile criminale ale horthyştilor când au ocupat Ardealul de nord-vest.** După ce a fost omorât în chinuri groaznice, maiorul va fi scuipat şi lovit în continuare, i se va pune în ochi o monedă şi emblema de la caschetă, iar în gură un şobolan mort. În final, cadavrului i se va da foc. Pe plutonierul Cheuchişan Liviu Teofil l-au omorât şi bestiile criminale au încercat să-l jupoaie cu furculiţa. Cadavrului i se va da, în final, foc. În acţiunile întreprinse de aşa-zişii **„revoluţionari unguri”**

au fost distruse parţial sau total, 38 sedii de miliţie şi securitate, iar pagubele au depăşit 10 milioane lei (n.a. – 1 dolar se schimba la 6 lei. Iar construcţia unui apartament în 1989 era echivalentă cu 3000-5000 dolari). În manifestările care au avut loc după 22 decembrie 1989, în Harghita şi Covasna s-au strigat lozinci de tipul: **„Moarte valahilor!”, „Horthy, Horthy!”, „Trăiască Ungaria!”, Ardealul la Ungaria!”, Acum sau niciodată!”**

S-a constatat că naţionaliştii unguri şi secui acţionau conduşi de forţe interesate pentru a distruge organele de ordine româneşti şi a se impune pretenţiile unei autonomii locale. Pentru românii din Covasna şi Harghita, din acel moment istoric şi până astăzi, lovitura de stat din decembrie ’89 a declanşat Apocalipsa lor.

Iliescu, Brucan, Petre Roman (n.a. – toţi minoritarii) susţineau cu tărie, în perioada când românii din Covasna şi Harghita erau masacraţi, s-au pur şi simplu ameninţaţi că li se dă foc la case, li se omoară copiii, că dacă nu pleacă din zonă, vor fi bătuţi, mutilaţi sau chiar linşaţi, **„respectarea drepturilor şi libertăţilor minorităţilor etnice”.** Pe 5 ianuarie 1990, FSN va emite o declaraţie despre dreptul minorităţilor naţionale din România. Pe 4

ianuarie 1990 a fost dat un decret lege care stabilea că în zonele din ţară locuite de minorităţi etnice, hotărârile statului să fie aduse la cunoştinţă cetăţenilor în limba acestora. **Emisiunile radio şi TV, în limbile maghiară şi germană, suspendate în 1980, au fost reluate. Ministrul Educaţiei, Mihai Şora va cere imperios reintroducerea limbii maghiare în şcoli.** Va începe calvarul elevilor români în zonele respective. Totul se va realiza de către Atila Paltalvi, un ungur ajuns adjunct la ministerul Educaţiei. **Imediat după înfiinţare, UDMR a acţionat pe faţă ca un partid etnic. Prin agitaţii şi mobilizări ale minorităţii maghiare, UDMR va încerca, subversiv formarea unui guvern maghiar la Târgu Mureş.** Anii ’90, dar şi până astăzi, au reprezentat ani viforoşi, deosebit de grei pentru românii ardeleni trăitori în zonele Harghita, Covasnajviiireş care au fost pur şi simplu abandonaţi de **„emanaţii loviturii de stat”.** În faţa **„Comisiei Parlamentare”,** Teodor Rus, din Miercurea Ciuc a spus**: „În perioada după revoluţie a fost o violenţă de nedescris, cum n-a mai fost de la pogromurile din 1940-1944 şi cum, nicăieri în lume nu a mai fost, poate în Africa de Sud să mai fie”.** Lozincile preferate ale teroriştilor criminali unguri **au** fost:

„Afară cu românii!” şi **„Români împuţiţi”.** Românii, în ţara lor, erau goniţi de la casele lor de nişte barbari sângeroşi, iar la Bucureşti, Iliescu şi ai lui (minoritari) se făceau că nu aud, nu văd şi nu luau măsurile necesare de apărare a românilor trăitori în Covasna, Harghita, Mureş. **Prin comportamentul politic al unor reprezentanţi unguri care participau la conducerea României, totul părea că ei nu fac decât să se realizeze hotărârea luată în Parlamentul Ungariei de a NU se recunoaşte niciodată prevederile Tratatului de la Trianon.**

„Miza Transilvaniei” era disputată aprig, violent, în situaţia în care planurile prevedeau **„din nou”,** ca zona Balcanilor să devină **„butoiul de pulbere”** al Europei. Teodor Filip, într-o carte a sa arată**: „Începând din 1990, la Comandamentul suprem NATO au fost elaborate scenarii de război între Ungaria şi România”.** Şi ceea ce era planificat în marile cancelarii, s-a petrecut în martie 1990, la Târgu Mureş. **A fost amorsat focul unui conflict etnic românomaghiar, înainte ca să izbucnească războiul civil de mari proporţii din Iugoslavia, cu masacre, cu lupte şi bombardamente sângeroase şi cu pierderi umane inestimabile.**

Tentativa de lovitură de stat s-a declanşat pe 15 martie 1990, ziua în care ungurii sărbătoresc Revoluţia (masonică) de la 1848 şi reprezintă ziua lor naţională. Din **„Declaraţia”** guvernului român din 21 martie aflăm că **„aniversarea a fost folosită de cetăţenii Republicii Ungare care au trecut graniţa în masă şi au arborat drapelul maghiar pe diferite clădiri şi în ceremonii de depuneri de coroane, etalând pancarte cu sloganuri antiromâneşti”.** La acest act ostil, antiromânesc au participat elemente ale Securităţii maghiare (AVO), ale guvernului ungar, şi şi-a amorsat şi activitatea şovină UDMR-ul. Prim-ministrul Petre Roman va spune:

„Ne-am fi aşteptat ca guvernul maghiar să-şi cheme proprii cetăţeni la ordine şi să-i reţină de la (...) amestecul în treburile României”. Noi întrebăm răspicat pe Ion Iliescu, preşedintele ţării, pe Petre Roman, prim-ministru, pe şeful SRI-ului Virgil Măgureanu, cine a permis ca ziua naţională a Ungariei să fie sărbătorită în inima Ardealului, la Târgu Mureş? Şi de ce s-a permis? Cine avea interes? S-au primit ordine din afara ţării? De la cine? Mai mult, începând cu anul 1990, ziua naţională a

Ungariei a fost sărbătorită permanent în România. **De ce?** Subliniem că trupele revoluţionare maghiare ale lui Lajos Kossuth au masacrat 40.000 de ardeleni. Ce sărbătoresc maghiarii în Transilvania la 15 martie, ziua lor naţională sau faptul că trupele lui Kossuth au demonstrat cât de feroce pot fi ungurii când vor să conducă fără oprelişti Transilvania. Colonelul Florentin Gârz arată în cartea sa: **Apocalipsa României": „Acţiunea a avut caracterul unei tentative de lovitură de stat, ocupându-se prefectura judeţului Mureş şi Primăria municipiului. Luptele din Piaţa Trandafirului a municipiului Târgu Mureş, care au antrenat 30.000 de maghiari şi secui şi aproximativ 12.000 de români (n.a. Majoritatea lor veniţi din satele învecinate) din 20 martie 1990 s-au soldat cu 6 morţi şi 263 răniţi, în marea lor majoritate români".**

Rămân în memoria noastră ferocitatea torţionarilor unguri care l-au maltratat sălbatic pe românul Mihai Cofariu. El va fi salvat de la moarte în ultimul moment, dar va rămâne cu grave infirmităţi toată viaţa. **Istoria consemnează că torţionarul ungur Csaresyes PAL, identificat pentru actele de barbarie şi agresiune criminale faţă de Mihai Cofariu, va fi**

judecat şi condamnat, dar va fi graţiat, mai târziu de Ion Iliescu. Atenţie! Grija lui Ion Iliescu pentru minoritari a fost permanent manifestată atât în ceea ce priveşte ungurii, dar mai ales ţiganii şi evreii. **Totdeauna, Ion Iliescu va avantaja minoritarii în defavoarea românilor. NOTĂ!** Nu numai că ungurii au cerut ca torţionarul lor criminal să nu fie pedepsit, ci ei vor prezenta cazul manipulator în mass-media internaţională susţinând că în fapt, românii au fost de vină. **Mai mult, BBC va da imaginile groaznicului atac barbar asupra lui Cofariu, ca reprezentând un act „de barbarie tipic românească”.**

BBC-ul, minţind ordinar opinia publică astfel, nu făcea decât să slujească interesele Iluminaţilor în realizarea planurilor lor murdare. **Disoluţia statului român nu se realizase, şi ea trebuia pur şi simplu stimulată şi bineînţeles efectuată.** Peste câteva luni, în iunie 1990, după evenimentele din 13-15 iunie, o mulţime adunată în faţa sediului din Miercurea Ciuc, va distruge o parte din clădire şi o va arde cu sticle incendiare. Atacul a fost dat de cca. 1500 de manifestanţi, iar pagubele au fost foarte mari. S-au strigat lozinci antiromâneşti de genul: **„Români împuţiţi plecaţi din Miercurea Ciuc!” „Afară cu**

românii de aici!

Sunt păreri că în afara forţelor citate de noi mai sus, la evenimentele din 1990, şi-ar fi adus aportul şi Virgil Măgureanu (etnic maghiar), proaspăt şef al SRI. Se afirmă că ofiţeri ai SRI, în civil, au instigat la ură, între români şi maghiari. Să nu uităm că dl. Măgureanu, avea numele real **„Astalas”.**

Doina Cornea menţionează în memoriile ei **„Faţa ne văzută”,** la pagina 207, un exemplu de implicare a Securităţii într-un moment critic de escaladare a tulburărilor. Marko Bela, lider al UDMR susţine că tragicele evenimente din martie 1990 ar fi fost provocate din cauză că guvernanţii n-au autorizat maghiarizarea absolută a Liceului Bolyai Farkas. **După părerea liderului iredentist maghiar, elevii români, în ţara lor, trebuiau să părăsească liceul, să fie alungaţi de acolo, că aşa doreau minoritarii maghiari. Începând cu 22 decembrie 1989, românii se confruntă permanent, nu numai cu o „cronică neagră** a **Transilvaniei”, ci şi cu pretenţii iredentiste din ce în ce mai mari ale minoritarilor unguri.**

Aşa cum au afirmat numeroşi istorici cunoscuţi, niciodată după atrocităţile şi barbariile produse de

horthyşti în perioada 1940-1944, **Transilvania, pământ românesc, nu s-a găsit într-un pericol atât de mare de a se desprinde de România.**

Mihail Groza, redactorul ziarului **„Adevărul Harghitei”** arată într-un articol al său publicat **în „Formula As” nr. 704:**

„Prin tranzacţiile făcute în unghere întunecoase şi nu la lumina zilei, românii au fost vânduţi, contra liniştii guvernelor din 89 încoace (...) Şantajul permanent al UDMR a determinat guvernele de la Bucureşti (...) să ne şteargă din agendă, ca şi când n-am exista (...) Direct sau indirect, UDMR conduce România”. Prin politica sa şovăitoare, Ion Iliescu, dar şi următorii preşedinţi, Emil Constantinescu şi Traian Băsescu prin poziţiile lor, ades de neînţeles, apropiate de iredentişti, s-a ajuns într-o situaţie foarte apropiată de cea în care urmează a se realiza disoluţia statului român.

„Comisia Parlamentară” instituită în octombrie 1990 pentru a investiga violenţele şi atrocităţile pe care le-au suferit românii în judeţele Harghita şi Covasna a constatat:

— În anii 1990-1991 au plecat din judeţe 4000 de persoane. Românii au devenit pribegi în propria lor

ţară, având conducătorii selecţionaţi din alogeni, foşti activişti sau securişti. În Harghita, în 1990, au plecat 453 persoane, dintre care 156 profesori, 54 ofiţeri de interne, 10 cadre militare, 20 de ingineri, 4 preoţi. **În Covasna,** au părăsit judeţul 911 persoane, dintre care 256 de profesori, 89 de ingineri, 17 actori, 68 ofiţeri de interne. S-a luat hotărârea ca directorii români de la şcolile existente să fie înlocuiţi de unguri şi să aibă loc înfiinţarea de unităţi şcolare având limba maghiară. **Un exemplu cât se poate de caracteristic îl reprezintă directoarea Nagy Rozalia, de la Liceul Baraolt care a cerut tuturor profesorilor români să părăsească imediat şcoala „întrucât acolo nu mai era nevoie de ei”.**

Atenţie! Aceste manifestări şovine, pline de ură şi iredentism atroce se petreceau **în** inima României. **Unde erau instituţiile statului român, ce făceau cei care conduceau**

România? Reprezentau ei interesele ţării sau se comportau aşa cum li se cerea din exterior?

— Trebuie înţeles că Ungaria este o ţară care prezenta interes pentru Iluminaţi şi că ea a fost şi rămâne, un instrument în mâinile ocultei mondiale. **Planul de**

disoluţie a României se poate realiza şi cu ajutorul Ungariei. Budapesta a reprezentat permanent creierul care a inspirat şi coordonat acţiunile antiromâneşti şi chiar de purificare etnică. S-au luat măsuri speciale, stricte, ca la învăţământ şi în presă, românii să fie înlocuiţi imediat cu unguri. **Raportul parlamentar arată că profesorii, ziariştii, militarii şi aproape toţi specialiştii români, în ţara lor de baştină, au fost obligaţi să-şi părăsească casele, proprietăţile şi să plece pribegi în alte zone ale ţării.**

Situaţia creată era incredibilă, dar aşa a fost concepută pentru români, democraţia creată de lovitura de stat realizată de Ion Iliescu, Silviu Brucan, Petre Roman, Victor Atanasie Stănculescu şi de aşa-zişii revoluţionari, în fapt, vechii activişti şi securişti. Concluzia care se poate trage imediat: **ceea ce s-a întâmplat în judeţele Covasna, Harghita şi Mureş nu are legătură cu înlăturarea dictaturii lui Nicolae Ceauşescu, ci reprezintă o acţiune deliberată de restauraţie în zonă a puterii austro-ungare. În acest timp, organizaţiile româneşti „Vatra Românească”, „Liga Democratică Română”, etc. au fost considerate fasciste şi în adunări publice s-a cerut interzicerea lor.**

Tot astfel, partidelor naţionaliste române cum ar fi PUNR ŞI România Mare, li s-a pus eticheta de a reprezenta şovinismul şi iredentismul românesc şi s-au luat măsuri specifice pentru eliminarea lor din viaţa politică. **În schimb, UDMR-ul a fost curtat şi primit la guvernare ca reprezentând un model politic al epocii.** Marko Bela şi astăzi, Kelemen Hunor, au cerut permanent autonomia pentru judeţele Harghita, Covasna.

Mureş. Fiind ministrul Culturii în guvernul Boc IV, la o manifestaţie, Kelemen Hunor, a ieşit în faţa demonstranţilor ţinând în mâini o pancartă pe care scria: **„Ţinutul Secuiesc nu e România”.**

Preşedintele României, Traian Băsescu, primul-ministru, Emil Boc, s-au făcut că nu văd actul de trădare naţională a lui Kelemen Hunor, iar instituţiile statului, SRI, Poliţie, Procuratură, Justiţie au fost absenţe. Oare de ce? Care este motivaţia? Cine îi opreşte pe oamenii politici şi instituţiile statului român, să respecte şi să aplice, legile ţării?

Oare toţi aceşti oameni ocupă posturi plătite prin taxe şi impozite de la români, dar se găsesc în slujba altor forţe politice, plasate în afara României? **Riscăm ca judeţele Harghita, Covasna, Mureş, să devină „un Kosovo**

pentru România”.

Atenţie! Când s-a supus la vot Constituţia României, UDMR a votat împotriva acesteia. Se ridică problema, dacă UDMR nu este un partid politic şi dacă el se manifestă ca o forţă permanent iredentistă şi este continuu împotriva ţării noastre, de ce nu se iau măsuri de sancţionare a sa, sau chiar să se treacă la măsuri de desfiinţare a unei forţe permanent de producere a unor probleme iredentiste.

Prezenţa UDMR în politica românească, ne aduce aminte de Horthy şi de oamenii acestuia. Iată câteva mostre de manifestări ale UDMR împotriva României: a **votat împotriva Constituţiei ţării.** S-a susţinut că România, nu este un stat unitar, ci ar fi un stat federativ şi că ungurii nu au asigurate drepturile democratice stabilite Pentru minorităţi.

UDMR s-a opus aderării ţării la UE, argumentând că realizările României în domeniul minorităţilor nu o îndreptăţeşte să ocupe un loc acolo. Semnarea tratatului româno-ungar a constituit o dispută politică acerbă între cele două guverne. **Acceptarea, în final, a Recomandării 1201 a Consiliului Europei, privind minorităţile, a constituit o mare greşeală din partea**

negociatorilor români. Această clauză, în viitor, va putea constitui o formă legală de a institui autonomia pe baze etnice în Transilvania şi nu numai. În Bucureşti, trăiesc cca. 300.000 de unguri şi capitala României este cel mai important oraş, ca număr de populaţie, după Budapesta. **Dacă UDMR-ul va cere autonomie şi într-un sector al Bucureştiului? E posibil, nu?**

Liderul PUNR, Gheorghe Funar, l-a învinuit pe ion Iliescu de semnarea tratatului, acceptând Recomandarea 1201. Funar a declarat: **„A periclitat viitorul poporului român şi a statului unitar, precum şi a integrităţii teritoriale”.** Astăzi, din ce în ce mai mult, reprezentanţii minorităţii maghiare (Marko Bela, Kelemen Hunor, Laszlo Tökes) cer cu o mare forţă **„Autonomia Ţinutului Secuiesc”.**

UDMR-ul şi episcopul Laszlo Tökes s-au manifestat permanent printr-un antiromânism înverşunat, violent şi au obţinut drepturi mai multe şi mai mari ca românii. Părintele Florin Tohăneanu, protopop de Covasna, constata cu mâhnire că **„udemeriştii au tras toate avantajele din laşitatea românească”.** Noi completăm că, cei mai mulţi politicieni de după 89, pentru a-şi umple buzunarele cu arginţii corupţiei şi a jefui cât mai eficient

ţara, au găsit în UDMR sprijinul dorit. **Părintele Tohăneanu** trage o concluzie tragică: **„Pentru noi este limpede, guvernanţii români au pus cruce acestei zone”.**

După alegerile din 3 noiembrie 1996, Tokay György va declara răspicat: **Acum, în sfârşit, se poate rosti cuvântul autonomie”.** În coaliţiile la guvernare, în special cele puse la cale de Traian Băsescu, UDMR va şantaja permanent, cerând crearea nu numai a unei universităţi în limba maghiară, ci şi autonomia Ţinutului Secuiesc. Pas cu pas, prin şantaj şi ameninţare cu nesupunere civică se revendică drepturi peste drepturi. **La 1 decembrie 2001, la Miercurea Ciuc s-a declarat boicotarea zilei naţionale.**

În mod ciudat, purtătorul de cuvânt al guvernului, califică documentul de la Miercurea Ciuc ca o banală diversiune a unor grupuri reformiste din UDMR. Ion Iliescu va afirma că este vorba despre nişte **„minţi rătăcite”. Ceea ce trebuie însă constatat de români este faptul că absolut toţi guvernanţii de după 89 nu au luat niciodată măsuri pentru a pedepsi pe iredentiştii vinovaţi.** Şi acţiunile antiromâneşti se amplifică cu trecerea timpului şi devin tot mai primejdioase.

— Manifestările iredentiste ale **episcopului Laszlo Tökes** se extind şi acesta, ajuns vicepreşedinte al Parlamentului European combate împotriva României şi cere autonomia **„Ţinutului Secuiesc”.**

— Marko Bela obţine în **„Legea educaţiei”** aprobarea predării în limba maghiară a istoriei şi geografiei şi i se promite că va fi creată o Universitate cu predare de limbă maghiară.

— Într-un delir antiromânesc, cu mai multe ocazii, **Eva Maria Borki** cere ca **„Tratatul de la Trianon”** să fie revizuit, iar România să fie federalizată. **Masoneria acţionează din umbră şi loveşte precis pentru a-şi concretiza planurile.**

— La Budapesta, **„Nepszâva”** publică un interviu cu **Sabin Gherman titrând pe prima pagină că „Românii cer autonomia administrativă a Ardealului”, G**herman nu reprezenta decât un cetăţean care, interesat va spune că **„s-a săturat de România”.** Şi că el crede că Ardealul ar fi normal să se administreze singur. **Sabin Gherman nu reprezintă decât ideile unei împărţiri regionale a României şi în fapt a se realiza disoluţia statului român.** Idei de acest fel vor apare şi la alţi guvernanţi: Adrian Năstase, Traian Băsescu, Adrian

Severin (toţi fiind minoritari).

Pe de altă parte, ungurii, ajutaţi de guvernul de la Budapesta, cumpără Ardealul bucată cu bucată.

Numeroase publicaţii constată că masoneria maghiară, direct interesată, **„sufocă Ardealul”.** Ea acţionează prin agenţi de influenţă în zona economico-financiară, dar şi atacă furibund şi în direcţia religios-educaţională. Ziaristul Bogdan Păpădie arată că **„Visul unora de a vedea înfăptuită „Ungaria Mare” părea a atinge pragul irealului”.**

— În octombrie 2002, premierul Adrian Năstase, începe să vorbească despre o Românie a regiunilor.

Ideile grupului de la Cluj care cereau separatism, UDMR care revendică autonomia locală şi România regiunilor economice a lui Adrian Năstase şi Traian Băsescu începe să clarifice din ce în ce mai evident procesul de disoluţie a ţării prin aşa-zisa globalizare. Cu cât criza economică se adânceşte, cu cât sărăcia devine mai lucie, cu atât ne aflăm mai aproape de disoluţia statului român. Un clasic politician român, Nicolae Titulescu declara: **„Din împrejurările de astăzi, România trebuie să iasă întreagă şi mare. România nu poate fi întreagă fără Ardeal”.**

Actualul preşedinte al UDMR, Kelemen Hunor, ameninţă că dacă NU se va da autonomia Ţinutului Secuiesc, ungurii din judeţele Covasna, Harghita şi Mureş vor trece la nesupunere civică.

Alexandru Vâlcu relatează că Eva Maria Borki şi numeroşi agitatori veniţi din Ungaria (printre care şi prietenul lui Traian Băsescu, Victor Orban) şi din diaspora fac călătorii frecvente în România şi participă la diverse acţiuni ale UDMR ŞI Partidului Civic Maghiar, fac declaraţii incitante şi îndeamnă la răzvrătirea ungurilor din Ardeal. În fruntea acestora stau Marko Bela, Kelemen Hunor, mulţi parlamentari ai UDMR şi primari din zonă.

Preşedintele ţării, prim-ministrul, instituţiile statului, toţi şi toate, nu văd pericolul iminent care paşte România. Iată o declaraţie şocantă: **„Singura deosebire dintre albanezii din Kosovo şi maghiarii din Ardeal, este faptul că ungurii nu ştiu să-şi ceară drepturile cu arma în mână”.**

Alexandru Vâlcu, într-o carte a sa, trage o concluzie amară: **„Maghiarii, după cum îi cunosc, sunt atât de îndoctrinaţi şi de pătrunşi de ideologia lor neorevizionistă încât, dacă prin absurd, s-ar reedita Dictatul de la Viena, cu toată democraţia pe care o**

afişează, ar repeta şi astăzi scenariile aplicate pe timpul ocupaţiei ungureşti din 1940-1944”. Că este aşa o dovedeşte **„Raportul Comisiei Parlamentare”** care descrie în amănunt şi veridic, atrocităţile săvârşite în judeţele Harghita, Covasna şi Mureş de iredentiştii maghiari.

Capitolul 9

GLOBALIZAREA

Moto:

„Îmi pare rău că trebuie să vă spun, dar acest pământ e prea frumos şi prea bogat ca să-l puteţi păstra fără luptă: vi-l vor lua”.

— Jean-Marie Le Pen

Potrivit definiţiei date **de Enciclopedia Universală Britanică”: globalizarea reprezintă un proces de standardizare în întreaga lume, a experienţei de zi cu zi, marcată de răspândirea produselor şi ideilor similare sau chiar identice. Printre factorii care contribuie la procesul de globalizare se numără tehnologiile şi serviciile din ce în ce mai sofisticate din domeniul comunicaţiilor şi transporturilor, imigraţia maselor şi deplasarea oamenilor, un nivel al activităţilor economice care a depăşit pieţele naţionale cu ajutorul asocierilor industriale şi a grupărilor comerciale care au depăşit graniţele**

naţionale, precum şi acordurile internaţionale care reduc costurile dezvoltării unei afaceri într-o ţară străină. Globalizarea oferă companiilor şi naţiunilor posibilitatea de a obţine profituri imense.

Astăzi, omenirea se află la o răscruce de drumuri. Ea are de luat decizii majore atât în ceea ce priveşte politica, dar şi economia, mediul, religia, relaţiile interumane, cât şi cele dintre state.

Globalizarea este asimilată de cei interesaţi de impunerea Noii Ordini Mondiale, ca reprezentând o mondializare în sine şi pune problema stringent a existenţei în continuare a statelor naţiune. Adversarii globalizării consideră ca aceasta va distruge specificul naţional în planul culturii (limbă, tradiţii, cutume, folclor, etc.)

Academicianul C. Bălăceanu Stolnici afirmă că: „Globalizarea stricto senso – nu afectează decât structurile politice, administrative şi economice. Ataşarea de valorile culturale nu trebuie să se plaseze pe o poziţie antagonistă, ci pe una complementară faţă de procesul globalizării”.

Noi credem că, în principiu, globalizarea depinde în primul rând de interesele celor care participă la efectuarea

acesteia, de rolul şi cât de mare este influenţa unor factori în procesul propriu-zis.

Ca un specific, globalizarea impune noi şi variate probleme în ceea ce priveşte cooperarea regională şi chiar cea în plan global. Problema globalizării este complexă, chiar extrem de complicată din cauza existenţei unor diferenţe uriaşe între state, în ceea ce priveşte nivelul de trai, stadiul de dezvoltare tehnică, economică, culturală, ca sisteme juridice, a considerentelor legate de morală şi religie, cât şi cele legate de asocierile de tip cauză-efect. Un capitol foarte important al globalizării îl constituie cel al **„comerţului liber”** care reprezintă politicile guvernului unei ţări în ceea ce priveşte activităţile de import-export.

Dezvoltarea comerţului internaţional este o componentă de bază a politicii economice a unui stat. Conform teoriei lui Adam Smith, ea ţine de diviziunea muncii între ţări şi impune standardizări şi specializări, dar şi reguli la nivel regional sau internaţional. **Comerţul liber este axat pe geopolitici stabilite prin diverse acorduri internaţionale, cât şi pe politici pur şi simplu fixate pe raporturi de forţe, specifice puterii fără limite.**

În noile condiţii create după schimbările politice ale anului 1989, Iluminaţii care de secole ţintesc formarea unui imperiu mondial pe care să-l conducă, participă direct la acţiunile impuse de realitatea obiectivă, ei fiind chiar promotorii cei mai fervenţi care cer măsuri radicale legate de creşterea mobilităţii capitalurilor fără obstrucţionarea pe care o dau rigidităţile legate de graniţele existente între state sau de legislaţiile acestora. Sunt atacate şi importantele disfuncţii create de probleme politice, tradiţii, regionalisme, nivel cultural cât şi în ceea ce priveşte religiile practicate. **Astfel, apar din start contradicţii majore între interesele Noii Ordini Mondiale, care deţin fonduri bancare uriaşe, au în subordine cele mai puternice corporaţii transnaţionale, dispun de instituţii de cercetare la cel mai înalt nivel, au la dispoziţie servicii de securitate şi forţe militare de excepţie, etc. şi ţări, regimuri, popoare şi naţiuni care vor să trăiască libere, suverane, în democraţie, etc. fără ca prin globalizare, să-şi piardă libertatea, să devină colonii ale ocultei mondiale.** Schimbările provocate de înţelegerea masonică de la Malta, au determinat adevărate revoluţii în plan financiar-bancar, industrial, agricol sau de mediu, dar şi în plan politic,

social, cultural şi religios.

A avut loc un atac furibund, concertat al puternicelor bănci aservite masonilor asupra băncilor naţionale pe care, fie le-au desfiinţat sau le-au asimilat, iar corporaţiile transnaţionale au înghiţit pur şi simplu, societăţile comerciale şi industriale din ţările fost comuniste.

Statele din fostul Lagăr Mondial Comunist au devenit peste noapte ţări capitaliste şi s-au transformat în colonii care şi-au pierdut suveranitatea naţională şi pe cea economică. Ca nivel politico-economic aceste ţări au ajuns la capitalismul jumătăţii de secol XIX.

Posibilităţile lor de manifestare vor fi efectiv plasate a reprezenta nişte colonii care şi-au pierdut de curând suveranitatea şi nu sunt pregătite să facă faţă unei concurenţe specifice comerţului pe o piaţă liberă. Integrarea acestor state în UE, în Trilaterală, în Clubul de la Roma este pur şi simplu formală, iar efectul este o aservire economică severă în faţa diverselor instituţii ale Iluminaţilor, cum ar fi FMI, Banca Mondială, corporaţii transnaţionale.

Eliminarea de pe piaţă a băncilor şi societăţilor tradiţionale, operaţia unei mass-medii care răspândeşte o

cultură şi o industrie a culturii şi religiei occidentale (în special a SUA), deranjează şi pune permanent în discuţie existenţa în continuare a statului-naţiune, a Religiei Creştine, a vechilor tradiţii, obiceiuri, a culturii naţionale, etc. **O astfel de globalizare este un atac împotriva tradiţiei şi loveşte principiile statului de tip naţional şi duce la disoluţia lui, la transformarea ţării într-o colonie, nu numai tehnologică, ci şi în sensul de a-şi pierde cultura şi arta, religia şi morala strămoşească. Atenţie! Pierderea suveranităţii naţionale implică şi apariţia unor problematici strict legate şi de libertatea individuală şi cea colectivă.**

Exemplul cel mai clar îl reprezintă conflictul din Iugoslavia. SUA şi aliaţii acesteia au violat grav suveranitatea statului iugoslav, au sfidat normele şi uzanţele internaţionale şi prin agresiune au efectuat disoluţia statului federal. Mai mult, cei care s-au opus forţelor cotropitoare ale NATO au devenit **„criminali de război”** şi au fost puşi în situaţia, ca fiind făcuţi prizonieri, să fie judecaţi la Haga, de un tribunal al cotropitorilor.

În fond, globalizarea atacă la rădăcinile ei, civilizaţia existentă în Europa, care a părăsit de curând comunismul.

Ceea ce trebuie reamintit este faptul că, absolut toate marile acţiuni ale masoneriei, în istorie, s-au produs numai după ce sau creat condiţiile manifestării unor crize economico-sociale de o gravitate deosebită. Criza din 1929-1933, a pregătit omenirea pentru a fi pusă în faţa iminenţei celui de-al Doilea Război Mondial.

Noi credem că procesul grăbit de măsuri al promovării globalizării, nu face decât să fundamenteze în mod real condiţiile declanşării şi desfăşurării celui de-al Treilea Război Mondial, „Cruciadă împotriva Islamului". Trebuie să facem o distincţie clară între procesul obiectiv şi ireversibil al globalizării şi tipul de mondializare impus de Iluminaţii din Wall Street şi City-ul londonez.

Lumea progresează, oamenii pot făuri civilizaţii în care să trăiască mai bine, să fie fericiţi, dar acest proces normal impus de globalizare nu trebuie să fie unul în care fiecare individ să devină un sclav al unei puteri oculte care stăpâneşte brutal şi nemilos omenirea.

Ce a realizat România ca stat şi ce progrese au făcut cetăţenii ţării în ultimii 23 de ani? A crescut nivelul de trai? Nu, evident nu.

Ţara a devenit o colonie a Occidentului, în care politicile

economice sunt dictate de FMI ŞI Banca Mondială. Politicile interne şi externe ale ţării sunt dictate de la Wall Street, City-ul londonez sau sunt primite prin intermediari de la guvernele SUA, Marii Britanii, Franţei, Germaniei, Olandei, Rusiei.

România a rupt relaţiile comerciale tradiţionale, benefice cu ţările arabe, China, ţări din America Latină, etc. şi se supune strict ordinelor primite de la Iluminaţi, prin masonii puşi să conducă în mod discreţionar destinele românilor.

Combinatele, fabricile, uzinele, fermele, etc. tot ceea ce asigură locuri de muncă pentru cetăţeni, au fost desfiinţate, vândute şi au apărut multe corporaţii transnaţionale care realizează profituri uriaşe, în România.

Atenţie! În ţara noastră, profiturile băncilor străine şi ale companiilor transnaţionale sunt foarte mari, dar ele nu rămân şi nu sunt valorificate în România, ci sunt transferate în paradisuri fiscale din Occident. În schimb, datoriile şi pagubele aduse statului sunt plătite de români. H**alal afacere!**

Pentru cetăţenii de rând s-au deschis larg porţile sărăciei, şomajului, unei existenţe precare şi nesigure. **În timp şi la noi au început să se înţeleagă revoltele**

desfăşurate la Seattle şi Davos care, prin manifestaţii uriaşe combăteau globalismul care aducea: şomaj, probleme religioase, etnice şi chiar de securitate individuală.

În viaţa de fiecare zi, în experienţa fiecăruia dintre noi, am constatat că între teorie şi practică există mari diferenţe. **Naivii, cei care se încred în himere sau în promisiuni deşarte au apoi decepţii atât de mari încât pot deveni depresivi sau autori ai unor acte iresponsabile.** Din acest motiv ne propunem să analizăm globalizarea în elementele ei teoretice şi în manifestările practice pe care experienţa unor mari personalităţi le-a evidenţiat.

9.1. FENOMENUL GLOBALIZĂRII NU TREBUIE ŞI NU POATE FI OPRIT

Moto:

„Prin globalizare ne îndreptăm spre o nouă civilizaţie. Depinde de noi dacă aceasta ne va aduce prosperitate sau nu”.

— Victor Duţă

Existenţa umană impune, ca lege a naturii, concurenţa între indivizi. Rezultatul acestui proces are un element subtil, determinant, însă el este strâns legat de voinţa cu care fiecare fiinţă umană îşi mobilizează resursele pentru a-şi rezolva problemele şi de responsabilitatea cu care respectivul se zbate pentru a-şi împlini visele.

Radu Gyr scrie:

„Înfrânt nu eşti atunci când sângerezi,

Nici ochii când în lacrimi ţi-s,

Adevăratele înfrângeri sunt numai renunţările la vis”.

„Responsabilitatea merge mână în mână cu puterea şi capacitatea” ne atenţionează J.C. Holland.

Câteva aforisme celebre scot în relief cerinţele pentru ca un individ să aibă împliniri în viaţă, iar periplul lui terestru să fie reuşit şi să-l facă să cunoască bucuria de a trăi:

— „în majoritatea reuşitelor există mai mult curaj decât talent” spune F. Lecleic.

— „Succesul pe scară mare solicită acceptarea responsabilităţii”.

atenţionează Michael Korde.

— Marc Aureliu dă o definiţie a vieţii asupra căreia trebuie să reflectăm adânc: **„Viaţa aceasta nu e joc, ci luptă; ori de unde ar veni loviturile pe neaşteptate, trebuie să le primeşti pregătit şi neclintit”.**

— „Succesul cel mai sigur este succesul obţinut prin muncă” ne avertizează Alexander Graham Bell.

În principiu, globalizarea trebuie înţeleasă ca un fenomen obiectiv impus de progresul social şi care, realizată de oameni raţionali şi morali, va conduce la o viaţă mai bună şi mai sigură pentru toţi oamenii planetei. **Logic, fenomenul globalizării nu trebuie şi nu poate fi oprit.** Depinde cum este el realizat şi dacă organismele care-l propulsează au la bază ideea îmbunătăţirii vieţii comunităţii respective sau urmăresc numai strict, dur, avid doar profitul şi interesul specific de tip politicsocial-economic legate de manifestări ale puterii: **„Vai de acele naţii, unde un mic număr de cetăţeni îşi întemeiază puterea şi fericirea lor pe robirea gloatelor”** arată Nicolae Bălcescu. Pline de sens şi deosebit de mişcătoare sunt cuvintele rabinului Harold Kushner: **„Sufletele noastre nu tânjesc după faimă, confort, avere sau putere. Acele daruri aduc cu ele tot atâtea**

probleme câte o soluţionează. Sufletele noastre tânjesc după împlinire, după sensul pe care trebuie să-l dăm vieţii pentru ca aceasta să valoreze ceva, pentru ca lumea să fie un pic mai bună numai pentru că am trecut şi noi prin ea”. Rabinul se manifestă ca un adevărat idealist într-o lume egoistă şi ahtiată după deţinerea puterii fără limite şi averi nemăsurate.

Aşa cum arată Adler, fiecare individ posedă o doză de egoism primitiv şi care pentru a şi-l realiza îşi manifestă voinţa de putere. Forme de exercitare a puterii pot fi manifestate individual, în comunităţi locale, ţări, continente sau planetar. **Nu trebuie uitat că de sute de ani, Iluminaţii, doresc să formeze un guvern mondial şi să-l conducă, având un guvern ocult.** Din această cauză, multe din problemele social-politice ale timpului nostru sunt legate de Noua Ordine Mondială şi de planurile acesteia de a realiza procesul globalizării în interesul propriu. Mondializarea accelerată este propulsată de criza economică globală provocată intenţionat în Wall Street şi care a adus în lume nu numai sărăcie, şomaj, insecuritate individuală şi colectivă, ci şi o lipsă totală de omenie, chiar o criză morală endemică.

Cu regularitate, diversele organe executorii şi de conducere ale Iluminaţilor, fac întruniri de lucru şi sunt trasate noi sarcini pentru a se executa planurile la zi ale Noii Ordini Mondiale. Astfel de întruniri au fost realizate la Davos şi Seattle, convocate de Organizaţia Mondială a Comerţului. Aşa cum am arătat anterior, **fenomenul globalizării este unul obiectiv şi nu trebuie şi nu poate fi, în sine oprit.** Ceea ce constituie globalizarea în sensul masonic al fenomenului, ea aduce sărăcie, disoluţia statelor-naţionale, acapararea unor resurse din ţările subdezvoltate de către cercuri ale Iluminaţilor, insecuritate şi transformarea indivizilor în **„mărfuri bune de exploatat şi utilizat”.**

Experienţa de viaţă a colectivităţilor, a demonstrat că acolo unde a intervenit FMI-ul şi Banca Mondială, s-a produs prăbuşirea economică, s-a instaurat sărăcia lucie, iar statul respectiv a intrat în faliment. De aceea, au apărut acele uriaşe manifestaţii antiglobalizare cu **„bătălii de stradă”,** ades sângeroase.

Fenomenul globalizării, în loc să aducă progres social, să dezvolte o nouă civilizaţie, fiind organizat de către Noua Ordine Mondială, produce criza planetară, crize locale,

nelinişti, insecuritate şi provoacă transformarea indivizilor în sclavi aserviţi strict intereselor meschine ale masoneriei. Cel mai bun exemplu îl constituie Argentina care, aplicând perceptele FMI şi ale Băncii Mondiale a ajuns în faliment economic.

Atenţie! Nu fenomenul globalizării în sine este cel care a adus nenorocirea populaţiei argentiniene, ci aplicarea instrucţiunilor primite de la FMI, Banca Mondială, Organizaţia Mondială a Comerţului, etc. şi a tot felul de alte instrumente ale Noii Ordini Mondiale de către guverne aservite şi care, pentru că şi-au îndeplinit misiunile au fost recompensate şi ele cu profituri uriaşe.

Modelul globalizării aplicat Argentinei, specific individualizat pe comunităţi, state sau organizaţii statale (ca de exemplu UE) a devenit un fapt care tinde să fie generalizat. **În Europa, criza Greciei, demonstrează că instrucţiunile FMI, Băncii Mondiale, etc. sunt nocive, reprezintă drumul spre faliment al statului şi transformarea populaţiei într-o masă de sclavi, angajaţi în plata datoriilor către stăpânii de la Wall Street sau City-ul londonez. România după două decenii de colaborare cu FMI ŞI Banca Mondială este**

astăzi falită, s-a dezindustrializat şi are o datorie externă exorbitantă. Pentru că a plătit datoria externă în avans, Ceauşescu a fost pus la zid şi executat. S-a dat un exemplu pentru toţi aceia care vor avea curajul să repete acest afront împotriva Iluminaţilor. **Dacă analizăm concret situaţia din România, când guvernele au luat împrumuturi de la FMI, s-au constatat cele mai mari prejudicii economice pentru statul român şi s-au amorsat şi realizat cele mai importante acte de corupţie:**

În 12-14 septembrie 1999, Simpozionul Clubului de la Roma s-a desfăşurat la Bucureşti sub genericul: **„Cum să stăpânim valul globalizării. Evitarea crizelor şi a conflictelor. Construirea proiectelor comune”.** În dezbateri s-au pus la punct cerinţele instituţionale şi metodologia de guvernare. S-a arătat că România nu este pregătită pentru a face faţă valului globalizării. Ricardo Diez Hochleitner, preşedintele **„Clubului de la Roma”** a declarat că **„România, aflată într-o situaţie economică defavorabilă, trebuie să facă faţă valului globalizării în condiţiile integrării în structurile europene”.**

Guvernatorul Băncii Naţionale, Mugur Isărescu, în

calitate de preşedinte al **„Asociaţiei Române pentru Clubul de la Roma”** a declarat că **la nivel internaţional nu sunt percepute şi nici detectate la timp, particularităţile ţărilor mici şi mijlocii, în contextul mondializării. Globalizarea a lovit România, inclusiv politica monetară şi economia, care au fost influenţate negativ de criza asiatică, de criza din Rusia şi de conflictul din Iugoslavia, din acest motiv a acţionat local şi a trebuit să ţină cont de provocările globalizării.** Şi mondializarea a venit ucigător peste români şi ţara lor.

Am arătat în carte cum au fost falimentate băncile româneşti, cum au fost privatizate IMGB-ul, Petromul, Romtelecomul, Rompetrolul, Sidexul, şi vedem astăzi cum Traian Băsescu şi Emil Boc, împrumutând sume mari de bani, în mod repetat şi practic falimentează economia României. **Subliniem că în guvernul Tăriceanu, când s-a sistat cooperarea cu FMI-ul şi Banca Mondială, economia românească a crescut, s-a dezvoltat, iar populaţia a avut o viaţă mai bună.**

Împrumutul de la FMI şi cel de la UE, au adus românilor, nu numai devalorizarea monedei naţionale, ci şi scăderea pensiilor, salariilor, un nou cod al muncii (un adevărat

manual de sclavagizare a salariatului) şi bineînţeles o inflaţie în permanentă creştere.

Într-un interviu dat cu nişte ani în urmă, Stanley Fischer, director FMI afirma: **„FMI are în atenţie în special crizele care necesită o intervenţie de urgenţă şi noi acordăm împrumuturi care au drept scop principal stabilizarea economiei”.**

Noi ne punem următoarele întrebări:

— Ce stabilizare a avut economia Argentinei sau cea a Greciei, după ce s-au împrumutat de la FMI?

— Ce s-a întâmplat pozitiv în economia ţării noastre? Unde au ajuns combinatele, uzinele, fabricile, fermele, resursele noastre ale solului şi subsolului?

În timpul lui Ceauşescu, cu împrumutul de la FMI s-a făcut industrializarea ţării. După 89, fiecare împrumut FMI şi instrucţiunile aplicate au condus la dezindu-strializarea României şi împrumuturile, au ajutat doar băncile străine şi corporaţiile transnaţionale să obţină profituri uriaşe, care au fost transferate în seifurile stăpânilor lor din Occident. În două decenii de globalizare sub bagheta Noii Ordini Mondiale, România se află în pragul colapsului

economic, falimentul ţării fiind apropiat. **Atenţie!** De câte ori s-au primit împrumuturi de la FMI, UE, etc. prognoza era bună. Arăta pur şi simplu entuziasmantă. Realitatea, rezultatele se văd... Falimentarea ţării este aproape...

Datoriile acumulate vor fi plătite de copiii şi nepoţii noştri sau poate chiar de strănepoţi. Cu privire la datorii, James Walfensohn, preşedintele Băncii Mondiale, într-un interviu spune**: „Împreună cu FMI am încercat să luăm în considerare, problema scutirii de datorii încă de acum trei ani, deoarece am ajuns la concluzia că un anumit număr de state, au împrumutat atât de mult, încât nu mai pot ieşi de sub povara datoriilor externe, la fel cum păţesc uneori persoanele fizice sau companiile, când ajung la faliment. Obiectivul nostru este de a încerca să readucem aceste ţări la o linie de plutire, pentru ca ele să poată merge mai departe. Prin urmare scopul nostru este cât se poate de clar: dorim să plasăm datoriile la un nivel de la care ţara respectivă să-şi poată investi fondurile în programe sociale, învăţământ şi sănătate şi vom recurge la anularea datoriilor în cazul ţărilor care demonstrează că doresc să o facă. Noi colaborăm cu toate aceste ţări,**

împreună cu prietenii de la FMI”. Experienţa de viaţă arată că, ştergeri de datorii se petrec rar şi întotdeauna se fac interesat. Două ţări care au făcut politici ale Iluminaţilor, Ungaria şi Polonia, au primit împrumuturi foarte mari şi parţial li s-au şters din datorii. **Astăzi, Ungaria, având ca premier pe Victor Orban a sistat colaborarea cu FMI.**

În ceea ce priveşte, instrucţiunile de aplicat obligatoriu după ce ai luat împrumuturi de la FMI, UE, Banca Mondială, etc. instituţii care sunt organizate să pună în practică politicile Iluminaţilor, au efecte devastatoare. Iată ce s-a întâmplat în România:

— Programul social: salariile s-au diminuat cu 25%, pensiile sau impozitat, mare parte din ajutoarele sociale au fost desfiinţate, etc.

— Programul legat de sănătatea publică: s-au desfiinţat un număr mare de spitale, fondurile pentru sănătate s-au micşorat abrupt, iar personalul mult diminuat va fi plătit cu salarii de mizerie. Preşedintele ţării a recomandat că, dacă sunt persoane care nu sunt mulţumite de salariile de la noi pot emigra... Băsescu aplică politica masonică.

— Programul în învăţământ: s-a derulat în jurul unei

legi care, în principal, micşorează calitatea şcolii româneşti, face modificări de programe şi în fapt, asigură o pregătire mai slabă absolvenţilor. Nota pozitivă a învăţământului nostru era că, orice absolvent pregătit normal într-o şcoală din ţara noastră, nu era inferior unuia care a învăţat în Occident, ceea ce permitea chiar posibilitatea unei concurenţe normale pentru ocuparea unor funcţii. Astăzi, situaţia învăţământului românesc este alarmantă. Profesorii fiind plătiţi cu salarii de mizerie, obligaţi să-şi desfăşoare activitatea în condiţii necorespunzătoare, sunt puşi în situaţia să aleagă dacă mai rămân să lucreze în învăţământul românesc sau să-şi caute un alt domeniu de activitate. Reforma în învăţământ produsă în guvernarea Băsescu, a condus la rezultatul cel mai dezastros posibil. În anii 2011-2012, la **„Bacalaureat”** au promovat sub 50% din elevi. Halal reformă...

NOTĂ! Condiţiile de muncă pentru medici, profesori, ingineri, etc. sunt necorespunzătoare, nestimulatoare şi obligă profesioniştii fie să emigreze, fie să-şi găsească slujbe în mediul privat.

— Înrăutăţirea permanentă a condiţiilor de viaţă, sărăcia cronică şi legislaţia necorespunzătoare,

legată de familie, micşorează la maxim condiţiile păstrării unei natalităţi în limite normale, în schimb creează condiţii specifice, favorabile creşterii mortalităţii. Datorită condiţiilor de viaţă precare din România, după decembrie 1989, populaţia ţării a scăzut cu cca. 2.500.000 de oameni, iar alte 3,5-4 milioane de locuitori au imigrat în Italia, Spania, Portugalia, Franţa, SUA, etc. Această mondializare abruptă, impusă de Noua Ordine Mondială a adus României sărăcia lucie, şomajul, teroarea nesiguranţei zilei de mâine, coşmarul unei vieţi la nivelul cel mai de jos al supravieţuirii. Într-un articol al său Marian Nazat concluzionează: **„Cândva un loc liniştit şi netulburat, România a păşit grăbită în ospiciul crimei transnaţionale. Recuperează inconştient decalajul de sordidul lumii periculos de libere, al cărei «opiu» ne-a luat deja minţile. Pistolarii îşi fac de cap, tâlharii şi violatorii umblă nestingheriţi pe stradă, interlopii s-au încârdăşit cu politicienii şi au încălecat instituţiile statului”.**

Guvernanţii obedienţi faţă de Iluminaţi, folosesc împrumuturile bancare pentru a ajuta băncile străine şi corporaţiile transnaţionale care fac jocurile Noii Ordini Mondiale, iar corupţia capătă caracterul unei pecingini

care afectează întreaga economie. Românii, prin acest tip de globalizare, resimt ghearele sărăciei, şomajului, nesiguranţei personale şi în timp ce unii huzuresc, trăind o viaţă ca în basme, ei plătesc datoriile către FMI, Banca Mondială, UE, etc. ca aceste instituţii să asigure Iluminaţilor puterea şi bogăţia lumii.

9.2. ROMÂNIA PE DRUMUL GLOBALIZĂRII

Moto:

„Capitalismul este era câştigului obţinut din orice... Profitorul nu are remuşcări şi nici nu va face depresii. Banii îi încălzesc buzunarele, iar inima îi tresaltă... Este un învingător al timpului său”.

— Victor Duţă

„Scopul scuză mijloacele”, contează numai ce profit s-a realizat. Trăim într-o societate în care totul este permis cu o singură condiţie: să ajungi a câştiga un profit tot mai mare**. În cazul în care eşti dispus la o**

analiză a realităţii, va trebui să faci o distincţie între România reală şi cea televizată sau cea prezentată de un politician al puterii.

Teoretic, ţara ar fi putut fi un loc în care românii, călăuziţi de politicieni raţionali, inteligenţi şi morali, ar fi putut să-şi acopere cele mai multe dintre nevoi utilizând eforturi minime, introducerea în rol a ultimelor descoperiri ale ştiinţei şi tehnicii ar fi putut să le îmbunătăţească viaţa şi le-ar fi dat sentimentul că patria lor ar fi progresat ireversibil şi că ea merge pe un drum al progresului şi binelui public. În decembrie 1989, pentru aceste idealuri au ieşit masele în stradă, au înfruntat gloanţele şi l-au gonit într-un cor de huiduieli pe dictator. **Viitorul visat a fost prezentat de Ion Iliescu, Silviu Brucan, Petre Roman şi era apetisant, roz, dădea speranţe şi năştea iluzii deşarte.** Privind la televizor, masele de români s-au încrezut în manipulările profesioniste ale unui Theodor Brateş, ginerele generalului de Securitate Nikolski, KGB-ist şi călău al poporului român. **Viaţa a demonstrat că Noua Ordine Mondială se naşte din durere şi sânge.**

Am arătat că fenomenul globalizării nu trebuie şi nici nu poate fi oprit, dar să vedem ce s-a întâmplat în ţara

noastră, în ultimii 23 de ani. România a devenit un laborator de experimente al ocultei mondiale, o pistă cu încercări în drumul mondializării omenirii. **În fapt, România a trecut de la un regim dictatorial, la unul de jaf organizat.** După evenimentele din decembrie 1989, marile bănci internaţionale, corporaţiile transnaţionale şi mafiile din Est şi Vest şi-au dat întâlnire în România pentru a reorganiza economia statului şi a putea trece la prăduirea tuturor bogăţiilor ţării. Pentru a-şi facilita operaţiile de jaf organizat, Iluminaţii s-au folosit de politicienii obedienţi, adevărate marionete ale războiului împotriva României şi a românilor.

În procesul de globalizare, după cum solicită FMI, UE, NATO, etc. s-a ajuns la un haos care permitea desfiinţarea sistemului bancar românesc, dezintegrarea industriei, prăbuşirea agriculturii, creşterea ratei şomajului şi a delincvenţei şi falimentarea sistemului economic al ţării. Această situaţie a implicat un val susţinut de privatizări al băncilor (BCR, BRD, etc.), al unor combinate, uzine şi fabrici (Sidex, IMGB, Faur, Republica, etc.) ce au fost vândute: Flota comercială a ţării, s-au înstrăinat resursele solului şi subsolului (s-au vândut Petromul, Rompetrolul etc,),

agricultura a fost adusă în colaps şi totul şi toate, de la industrie la sistemul bancar al României au căzut pe mâna reprezentanţilor marilor interese multinaţionale.

Trebuie spus clar că niciun reprezentant al guvernelor de după 89 n-a avut o poziţie protectoare faţă de economia ţării şi astăzi România are economia la dispoziţia marilor bănci internaţionale, iar corporaţiile transnaţionale conduc activitatea economică în industrie şi în unele zone agricole.

Atacul concertat al băncilor internaţionale a fost speculat şi a adus mari beneficii Iluminaţilor prin volatilitatea monedei naţionale pe piaţa bancară. Din deprecierea leului faţă de euro, dolar, francul elveţian sau lira sterlină, băieţii deştepţi de la Wall Street şi City-ul londonez au câştigat averi imense.

Într-un interviu dat revistei AS, Ilie Şerbănescu arată că **„Nimeni nu şi-a cedat în Europa resursele proprii ca noi”.**

Spectaculoasa vânzare a 75% din Rompetrol de către Dinu Patriciu, Companiei Kaz Munai Gaz la preţul de 2,7 miliarde de euro reprezintă un exemplu. Subliniem că Patriciu a primit în proprietate Rompetrolul la un preţ pur

şi simplu derizoriu şi guvernul român i-a făcut numeroase avantaje. În condiţii asemănătoare s-a efectuat şi privatizarea Petrom, care a fost preluată de statul austriac. Ilie Şerbănescu arată că ni s-a spus: **„Nu privatizaţi, nu intraţi în UE”.** Practic, am fost şantajaţi de Iluminaţi, pentru a fi jefuiţi. Silviu Brucan, cu tupeul său arhicunoscut declara ca **„un mare adept al democraţiei occidentale”: „Economia de piaţă nu se naşte fără dureri”.**

„Oracolul din Dămăroaia”, ideologul manifest al bolşevismului în România, metamorfozat cameleonic într-un propagandist al **„democraţiei masonice”** evită să spună că **„durerile economiei de piaţă”** sunt pentru mase, sărăcia, foamea, şomajul, lipsa siguranţei individuale, etc. sunt numai pentru cei mulţi.

„Pentru reformă, românii vor escalada nu patru Munţi Carpaţi, ci patru Himalaya” profeţea Silviu Brucan. Ce s-a întâmplat? Din cauza sărăciei, şomajului şi a traiului rău consolidat după 89,4 milioane de români şi-au pus traista în băţ şi au emigrat în Occident. Niciodată în istoria noastră n-a avut loc o asemenea părăsire a României de către un număr atât de mare de populaţie. **Iată cât de benefică este globalizarea la noi.**

Comunismul ne-a oferit drama celor 60.000 de saşi arestaţi şi trimişi în gulagurile sovietice, dislocarea din satele româneşti de la graniţa cu Iugoslavia a 40.320 de oameni şi aduşi în Bărăgan, apoi ne-a condus la colectivizare forţată, arestarea şi exilarea în Bărăgan a chiaburilor, arestarea şi punerea la muncă forţată a numeroşi oameni politici la Canalul Dunăre – Marea Neagră, etc. Emigrarea a milioane de români, după 89, s-a făcut prin politicile aceloraşi activişti şi securişti, cât şi a urmaşilor acestora, dar la o proporţie cu mult mai mare.

Nu trebuie uitat că şi comunismul este o creaţie a ocultei mondiale, iar istoria se repetă.

Globalizarea impune apariţia în economia unei ţări a corporaţiilor transnaţionale. Aşa s-a întâmplat şi în România. Iată un exemplu grăitor: La 16 iunie 2004, au început lucrările la cea mai scumpă autostradă din lume. Este vorba de contractul încheiat de Ministerul Transporturilor din ţara noastră cu firma Bechtel. Astăzi (16 iunie 2011), înaintea termenului limită de terminare a lucrării, este gata doar 12% şi s-au cheltuit peste 2 miliarde de euro. Din cei 415 km de autostradă proiectaţi, s-au realizat mai puţin de 50 km exploatabili. Compania americană Bechtel a crescut, în timp, preţul lucrărilor şi cu

cât se întârzie realizarea contractului, preţul creştea ameţitor. Lucrările la autostrada Transilvania au început în timpul premierului Adrian Năstase (contractul se estima a costa cca. 2 miliarde de euro), sau realizat până în prezent 18% din lucrare, şi după cheltuielile făcute până acum, ar mai fi nevoie ca statul român să mai plătească 16 miliarde de euro. **Autostrada Transilvania poate fi considerată o adevărată gaură neagră. Bechtel care s-ar materializa de la un contract semnat de 2 miliarde de euro** să **ajungă la 18, deci de nouă ori mai mult.**

În cartea sa **„Istoria secretă a imperiului american”,** John Perkins scrie: **„Dacă Bechtel vrea un angajament, atunci nici nu mai trebuie să te oboseşti să participi la licitaţie, mi-au spus în diverse situaţii, diverşi oficiali”.**

Această companie americană, dictează preţul şi face ceea ce doreşte atunci când statul respectiv (în cazul de faţă România) are guvernanţi obedienţi, fricoşi, loiali însă, ocultei mondiale. Ion Longin Popescu, într-un articol al său, arată că **„sub presiunea exercitată de FMI, „Ministerul Economiei, trădează un interes obscur al guvernanţilor. Lipsa lor de patriotism şi de respect pentru bogăţiile ţării este evidentă”. Astfel,**

o altă mare bogăţie a României, cea de cupru este scoasă la licitaţie. Ne întrebăm cu durere şi cât va mai dura până străinii vor începe exploatarea aurului la Roşia Montană?

România, astăzi, este scoasă la vânzare, fără rezerve. Asistăm la un fenomen de iresponsabilitate civică şi de o încălcare morală faţă de români.

România a devenit o colonie, iar guvernanţii se acomodează ca nişte slugi loiale noilor stăpâni. Capitalismul pe care noi îl construim şi-a pierdut faţa umană şi şi-a căpătat reperele sălbatice ale tradiţiilor secolului al XIX-lea. Concluzia o trage un articol din pagina financiară a ziarului **„Adevărul”** din 20 iunie 2011: **„România o duce mai rău decât Botswana”. NOTĂ!** Guvernul Ungureanu (n.a. – fost şef la SIE) a dat o ordonanţă pentru a transforma Universitatea de la Tg. Mureş în şcoală doar pentru unguri şi a pus la vânzare, pe tarabă cuprul şi gazele de şist... Se vindea totul cu elan... masonic.

Iată ce mari realizări au obţinut în 23 de ani **„de libertate şi democraţie”** inspirate de Ion Iliescu, Silviu Brucan şi camarila lor. **Prognozele FMI arată excelent, realitatea este pur şi simplu înfiorătoare.** În ceea ce

priveşte sistemul de sănătate, după 23 de ani **„de democraţie Iliescu-Brucan-Constantinescu-Băsescu”,** România înregistrează o serie de recorduri negative la capitolele de sănătate şi sistem de sănătate în UE:

— Suferim de boala sărăciei – TBC-ul – Sunt înregistrate anual cca. 110 cazuri de infecţie cu bacilul Koch la 100.000 locuitori, ajungând astfel ţara cu cea mai mare incidenţă a TBC-ULUI din UE.

— Româncele ocupă locul în UE, la mortalitatea provocată de cancerul de col uterin. Se contabilizează anual cca. 2000 de decese şi apoi cca. 3400 noi cazuri.

— România ocupă locul I la cazuri de sifilis.

— Ţara noastră ocupă locul I la rata mortalităţii infantile din UE. Se înregistrează 10 decese la copiii sub 1 an la 1000 de nou-născuţi vii.

Statisticile diferite arată că 45-50% din români sunt obezi, maladia provocată de o alimentaţie necorespunzătoare, stres, viaţa cu multe probleme existenţiale şi nesiguranţa individuală. Din obezi, 75. – 80% pot capta şi diabet zaharat.

— Ceea ce este grav îl reprezintă faptul că în România s-au închis aproape 200 de spitale, fondurile pentru

sănătate au scăzut extrem de mult, iar din cauza salarizării necorespunzătoare cca.

10.0 de medici au emigrat în ultimii 3 ani. Statisticile arată că în cca. 10-12 ani, România poate rămâne fără medici, aceştia emigrând în UE sau SUA.

— Un raport realizat de Parlamentul European arată că România se află pe ultimul loc în UE în ceea ce priveşte investiţiile legate de dezvoltarea medicinii la cel mai înalt nivel tehnic. Acest sistem extraordinar de negativ în sănătatea din România îl conduce ministrul Sănătăţii, UDMR-istul Cseke Attila. **NOTĂ!** În regimul Băsescu-Boc două ministere de primă importanţă (sănătatea, cultura) au fost date să fie conduse de UDMR. Ce grijă şi ce responsabilitate au avut miniştrii unguri de sănătatea şi cultura poporului român se poate constata.

Ilie Şerbănescu, într-un articol de analiză economică arată**: „În condiţii de criză, Occidentul a abandonat globalizarea şi economia de piaţă şi a trecut la naţionalism economic. Pe care însă nu-l permite şi altora”.**

9.3. PULVERIZAREA STATELOR

EUROPENE

Moto:

„Marile incendii se nasc din scântei mici”.

— Cardinalul Richelieu

Înţelegerea de la Malta între Mihail Sergheevici Gorbaciov, preşedintele URSS-ului şi George Bush, preşedintele SUA a deschis cutia Pandorei.

O nouă lume se năştea, cu dureri, conflicte sângeroase, transformări spectaculoase şi adevăraţi munţi de controverse. Într-o lucrare a sa, Victor Jinga arată: **„Popoarele pot şi trebuie să trăiască, nu numai unul lângă celălalt, ci şi într-o paşnică şi durabilă colaborare”.** Procesul globalizării, planificat şi condus din umbră de oculta mondială, presupune însă în sine şi marea pulverizare a statelor, regionalizarea lor, pierderea identităţii naţionale. Istoric, s-a dovedit că H. Heine avea dreptate când afirma: **„Fiecare pas pe care îl face omenirea costă şuvoaie de sânge”.** Anul revoluţionar 1989, când Blocul Mondial Comunist s-a prăbuşit şi comunismul a fost declarat a reprezenta o religie **„non grata”** a condus la transformări, unele dintre ele fiind

incredibile. **Fostul secretar de partid (de exemplu Mihail Sergheevici Gorbaciov) a devenit peste noapte tovarăşul capitalist, iar ofiţerul KGB s-a metamorfozat într-un întreprinzător abil, curajos şi fără scrupule, un om de afaceri căutat şi devenit peste noapte un mare prieten al marilor capitalişti occidentali.**

Ca un artist al combinaţiilor masonice, Mihail Sergheevici Gorbaciov, a provocat prin politica sa nu numai sfârşitul Imperiului Sovietic pe continent, ci a contribuit direct şi substanţial la pulverizarea statelor din Estul Europei. Prin acţiunile sale, Gorbaciov a dinamizat împlinirea unor planuri masonice mai vechi printre care şi cel în care cuprindea procesul de globalizare a omenirii.

După ce regimurile comuniste din Germania de Est, Cehoslovacia, Bulgaria, URSS, România, etc. şi-au dat obştescul sfârşit, noua ordine impusă de oculta mondială a determinat şi o profundă schimbare a hărţii politice într-un teritoriu geografic bine stabilit. **Singura operaţiune de consolidare a unei ţări a fost unirea pe 1 octombrie 1989 a celor două Germanii, dar, în fapt, NU a fost chiar o unificare, ci o încorporare politico-economică a RDG-ului în RFG.**

Cu toate că în noiembrie 1990 s-a încheiat **„Carta de la Paris pentru o nouă Europă”,** în care au fost reafirmate solemn principiile identice celor de la Helsinki, privind intangibilitatea frontierelor şi hotărârea liberă a popoarelor, pe continent, **se vor produce mari schimbări având la bază dezintegrări de state şi provocând mari prejudicii aduse unor naţiuni suverane şi independente.**

Forţe puternic centrifuge vor pulveriza URSS-ul. După puciul din august 1991, din culise se vor regiza evenimente politice incredibile. S-a încercat mai întâi să se înlocuiască forma Uniunii Sovietice cu o federaţie de state (Confederaţie de State Independente) ca în final lucrurile să ia o întorsătură gândită şi perfectată mai întâi în capitala Islandei, apoi la Malta, Washington şi Paris. **Prin crearea CSI s-a dat actul de deces al URSS-ului, iar marele Gorbaciov, conducătorul celui mai puternic imperiu al lumii, va ieşi discret din scena politică printr-o demitere formală. El îşi va continua misiunea sa istorică, doar ca un individ care trebuie protejat, dat exemplu ca un model de personalitate democratică.**

Pe scena politico-economică a Europei au apărut statele

componente ale URSS-ului, cu noi frontiere, cu noi guverne, dar diminuându-se rolul acestora în sens economic, politic şi diplomatic. **A fost desfiinţat şi CAER-ul,** iar statele afiliate la el au pierdut o serie de relaţii tehnico-economice şi comerciale cimentate în timp. Intrând pe piaţa liberă, noile state vor cunoaşte, ceea ce reprezintă concurenţa dură pe piaţa occidentală.

Aria geopolitică a fostei Uniuni Sovietice va deveni una din cele mai conflictuale zone din societatea internaţională.

Criza din Iugoslavia a precedat-o pe cea din URSS şi va avea consecinţe din cele mai grave. **Iugoslavia unită şi prosperă creată de Tito, îşi va da obştescul sfârşit sub loviturile din umbră a celor care doreau pulverizarea şi acestei federaţii. Au urmat afaceri mari cu arme, droguri, războaie sângeroase, epurări etnice, manifestări xenofobe, etc.** Toate nenorocirile petrecute în Iugoslavia şi-au primit girul ocultei mondiale. În Belgrad, Zagreb, Sarajevo, Liubliana au fost incitate spiritele ultranaţionaliste şi rând pe rând, republicile federaţiei vor cere independenţa. Primul pas către disoluţie din federaţie l-a făcut Slovenia, care şi-a câştigat independenţa în iunie 1991. Exemplul ei a fost urmat de

Croaţia, Bosnia şi Macedonia. Nimic din cele relatate mai sus nu s-a făcut întâmplător.

Comunitatea Europeană şi SUA s-au implicat direct în procesul de divizare al statului iugoslav, utilizând ca un factor util, în conflict, Ungaria. Prin Ungaria s-au trimis arme şi echipament militar insurgenţilor. Pentru conflictul din Iugoslavia, SUA a pus la cale, crearea Al-Qaeda şi a apărut în prim-plan, ferocele terorist Bin-l aden. De notat că în conflictele din Iugoslavia, Bin-Laden şi Al-Qaeda acţionau ca prieteni şi colaboratori ai SUA.

În ziarul **„România liberă”** din 4.12.1990, apare ştirea: **„Un raport strict secret al CIA, anunţa foarte posibilă, dezmembrarea Iugoslaviei în următorul an şi jumătate”.**

Ziaristul Mihai Gieza, într-un articol al său subliniază: **„Războiul din Iugoslavia a făcut parte dintr-un** scenariu **al unor societăţi, organizaţii şi servicii secrete occidentale, care deja planificaseră în flancul sudic al Europei un al doilea «Orient Apropiat»”.**

Marii bancheri ai lumii, după ce perioada Războiului Rece s-a încheiat, au găsit necesar că un război civil provocat în Iugoslavia reprezintă o sursă imensă de

câştiguri. Republicile federaţiei îşi vor prădui resursele interne (atât cele materiale cât şi cele financiare) şi apoi vor face împrumuturi împovărătoare de la băncile Iluminaţilor. **Trebuie înţeles că întregul război civil din Iugoslavia a fost regizat de Iluminaţi, iar în timp ce combatanţii sunt victimele unor cutremurătoare genociduri, conturile bancherilor masoni creşteau, se rotunjeau şi ajungeau la valori incredibil de mari.** Ziarul iugoslav **„Borba”,** la începutul anului 1991, va arăta că autorităţile maghiare s-au implicat direct în conflictul din Iugoslavia prin introducerea ilegală de arme şi echipament militar în Croaţia, ceea ce a dus la izbucnirea conflictului pe tot cuprinsul federaţiei.

Iată cum Ungaria îşi arată utilitatea ca unealtă a masoneriei şi va participa direct la aplicarea planurilor secrete ale Iluminaţilor. Masoneria din Ungaria a fost şi este foarte puternică, iar colaborarea ei cu lojele mamă din SUA, Anglia, Franţa este foarte strânsă. **Atenţie!** Rusia, care istoric, a fost o apărătoare permanentă a Serbiei, în războiul din Iugoslavia nu s-a implicat sau numai a mimat diplomatic că dă ajutor acestei ţări agresată în mod samavolnic de NATO, SUA ŞI Occident. Dacă războiul din Slovenia a durat mai puţin de

două săptămâni, cel din Croaţia s-a terminat după ce sârbii au pus stăpânire pe Kraina. În Bosnia, unde sârbii reprezentau doar 25% din populaţie, conflictul a fost dur, sângeros şi a durat mult, până la împărţirea republicii în prezenţa unui corp armat SUA ŞI Comunităţii Europene**. Intervenţiile NATO ŞI SUA, bombardamentele nimicitoare, sprijinul permanent al teroriştilor musulmani aduşi din toate colţurile lumii de forţe interesate să-i ajute pe bosniaci, au dovedit că interesele ocultei mondiale au fost foarte mari în pulverizarea federaţiei iugoslave.** Implicarea SUA în războiul din Iugoslavia a demonstrat în fapt, ce reprezintă **„democraţia americană”,** creditată de mulţi politicieni ca reprezentând modelul de democraţie care trebuie urmat.

Satanizarea sârbilor, punerea la cale a unor scenarii ca acela **„al masacrului din piaţa Sarajevo”,** bombardarea nu numai al obiectivelor militare, ci şi a podurilor de peste Dunăre, a televiziunii, a complexelor chimice şi petroliere, a industriei, a unor spitale, şcoli şi grădiniţe, etc. dovedesc că Iluminaţii urmăreau, în principiu, distrugerea economică a Iugoslaviei şi a armatei acesteia. **Prin participarea directă a SUA, NATO şi a**

Comunităţii Europene la conflictul civil din Iugoslavia s-a dovedit că aceste forţe slujesc şi în fapt îndeplinesc, planurile Noii Ordini Mondiale.

S-au petrecut lucruri pur şi simplu incredibile: de la încercarea **„grupului Păianjen”** (alcătuit din 5 specialişti francezi în terorism), de a-l lichida pe preşedintele iugoslav Miloşevici, până la a se pune un premiu pe capul acestuia, de 5 milioane de dolari, pentru ca liderul să fie prins sau asasinat. **Iată un aspect concret al „democraţiei” de tip occidental:**

Cunoscutul **„Papirus Insinger”** spune: **„Moartea omului rău e o zi de sărbătoare pentru cei rămaşi în viaţă. Celui căruia îi place să trăiască în rele, găseşte că o ciumă este poruncită de Lege”.**

Cu o obrăznicie fără margini, după ce Iugoslavia a fost pur şi simplu pustiită de bombardamentele NATO şi mii de familii îşi plângeau morţii, secretarul general al acestei organizaţii agresive, Javier Solana, cere sârbilor să-l dea jos pe Miloşevici prin lovitură de stat. Ca o încununare a moralităţii Iluminaţilor în politicile lor, Djindjici îl va preda Tribunalului Penal de la Haga pe fostul preşedinte al Iugoslaviei, iar mai apoi, prin trădări şi măsuri administrative mai curând odioase, decât de a se face

justiţie, sunt arestaţi şi predaţi rând pe rând, lideri şi generali sârbi pentru a fi judecaţi la Haga de tribunalul obedient Noii Ordini Mondiale.

Miloşevici moare în detenţie şi an apărut păreri ale unor ziarişti că el, neacceptând rolul de criminal de război, înscenat de masoni, şi apărându-se ca un patriot sârb, ar fi fost lichidat prin otrăvire. Omenirea asista cu înmărmurire, cum unui şef de stat (nu numai el) care şi-a apărat ca un patriot ţara de un atac terorist organizat din exterior, i se regizează un proces european pentru crime de război împotriva umanităţii. NOTĂ! Procesul lui Miloşevici este asemănător cu acel organizat de comunişti lui Ion Antonescu. Subliniez că Occidentul a omagiat şi a atribuit la doi şefi de stat, Hitler şi Stalin, criminali şi pur şi simplu satrapi de popoare, titluri omagiale de **„oameni ai anului”,** iar, în zilele noastre, terorişti UCK ŞI Bin-Laden devin peste noapte persoane care apără drepturile omului. **Oare masacrele din Iugoslavia reprezintă în globalizare, drepturile omului?**

Noua Ordine Mondială are o morală cu o geometrie extrem de variabilă. **Când Bin-Laden şi-a făcut treaba în Bosnia-Herţegovina şi cu alte ocazii, se**

transformă miraculos în primul terorist al lumii şi va fi lichidat de SUA. Un alt stat creat prin Tratatul de la Versailles, Cehoslovacia, se va împărţi în Cehia şi Slovacia. Divergenţele de interese economice, cât şi incitarea externă la ură etnică, au determinat cu un stat federal, prosper să intre în disoluţie. **Separarea s-a produs, fără vărsare de sânge, la sfârşitul anului 1992.** Sunt păreri că dezmembrarea Iugoslaviei, a Cehoslovaciei şi încercarea disoluţiei statului român au fost gândite pentru a se recrea imperiul austro-ungar. Se poate trage o concluzie absolut clară: **Noua Ordine Mondială reprezintă dictatura unei elite care, din umbră, conduce omenirea cu o mână de fier; fiecare individ fiind controlat de guvernul mondial devine un serv al acestuia şi se va supune credinţei în Lucifer, care reprezintă fiinţa divină care conduce masoneria.**

Ion Heliade Rădulescu arată: **„Patriotul cel bun nu este fanatic; el este iubitor de oameni şi ştie că natura nu cunoaşte neamţ, grec sau român, ci numai om”.** Apare un mare paradox, şi anume când Tito conducea Iugoslavia şi se opunea cu hotărâre criminalei politici dictatoriale a lui Stalin, Occidentul şi SUA

reprezentau prietenul devotat al Iugoslaviei, iar când Blocul Comunist s-a desfiinţat, a apărut un comportament absolut contrar. **Iată cum morala în politică se ghidează pur şi simplu numai după interese, mai ales geopolitice.**

9.4. DEZINTEGRAREA ROMÂNIEI

Moto:

„Doamne, nu pedepsi România pentru păcatele fiilor săi”.

— Inscripţie pe piatra de mormânt a episcopului Dionisie Romano, mort în anul 1873

„După Plevna externă, trebuie să cucerim acum şi Plevna internă” ne avertiza în **1**876 marele patriot român C.A. Rosetti. România prin bogăţie, frumuseţe şi ospitalitate, a constituit întotdeauna **„Pământul Făgăduinţei”,** plasat în Europa. Aceasta explică de ce ţara noastră a fost, în istorie, atât de încercată cu năvăliri şi războaie ale unor cuceritori. Şi din această cauză, marile puteri au căutat fie s-o stăpânească, fie s-o oblige la

nenumărate siluiri şi umilinţe. Recunoaşterea în urma războiului româno-rusoturc din 1877-1878, cât şi decizia formării României Mari au avut la bază stipulat de marile puteri obligaţii specifice legate de obţinerea cetăţeniei unui mare val de alogeni.

„Grădina Maicii Domnului”, România a fost privită permanent de ţările care reprezentau stăpânii Europei, ca o ţară în care puteau să-şi exercite influenţele politice, să-şi facă interesele economice şi la nevoie prin cuceriri teritoriale totale sau parţiale să-şi exercite influenţa geopolitică.

Astăzi, România se află în pragul Apocalipsei sale. După ce a trăit coşmarul utopiei comuniste, care i-a adus pe români în situaţia să cunoască suferinţele dictaturii bolşevice, Iluminaţii programând globalizarea, instituie pentru ţara noastră procesul regionalizării ei, în fapt, mai întâi o federalizare şi mai apoi o dezintegrare programată.

În anul 1990, Silviu Brucan susţinea cu tărie şi tupeu, că românilor le vor trebui cca. 20 de ani pentru a-şi însuşi lecţiile democraţiei. Iată că au trecut 23 de ani şi ţara noastră a cunoscut sărăcia lucie, haosul economic şi politic, iar economia sa se află în

pragul colapsului. Cu ani în urmă, când lucram la I**. P.** Universul l-am cunoscut pe **„oracolul din Dămăroaia”.** În faţa lui Silviu Brucan, dacă nu erai avizat cu cine stai de vorbă, puteai pur şi simplu ajunge să fii cloroformizat cu minciuni şi utopii incredibile, spuse fără a clipi de către un politician care acţiona la limita dintre a fi un terorist feroce sau un idealist efemer. Ca să vedem în ce atmosferă s-au derulat evenimentele în cele două decenii de aşa-zisă **„democraţie** a **tranziţiei”** îl vom cita şi pe Doru Braia, un alt ideolog de ocazie, care, în aprilie 1990, declară: **„Instaurarea democraţiei în România nu se poate face fără exterminarea unui milion de persoane”. I**ată că sărăcia şi mizeria au exterminat 2,5 milioane de români, au determinat migraţia altor 4 milioane, iar democraţia gândită de Brucan, Iliescu, Petre Roman, Doru Braia, etc. a căpătat sens tragic: **„scapă cine poate”,** iar corupţia a atins cote incredibile.

Istoria arată că Nicolae Ceauşescu, la proces a descoperit cu uimire că a fost trădat de foştii săi colaboratori, iar poporul român, după 23 de ani de la evenimentele din decembrie 1989, constată că revoluţionarii de ieri şi cei mai mulţi dintre politicienii zilei, nu-l reprezintă, ba mai mult, sunt

complicii ocultei mondiale care, prin globalizare vor să producă disoluţia statului. Politicienii postdecembrişti au acreditat ideea că în democraţie, fiecare face ce vrea, că legea poate fi călcată şi că de fapt, s-au creat condiţii ca indivizii bine dotaţi fizic şi imorali se pot îmbogăţi fără a fi judecaţi şi condamnaţi. Prin mass-media pusă în slujba Iluminaţilor s-au vândut **„gogoşi”** privind democraţia, privatizarea întreprinderilor şi că prin dezvoltarea întreprinderilor mici şi mijlocii, nivelul de trai al românilor va creşte vertiginos şi că se va forma o clasă de mijloc, etc. S-au debitat poveşti frumoase de adormit copiii şi s-au spus minciuni care să cloroformizeze atenţia şi raţiunea oamenilor.

Realitatea crudă arată că în ultimii ani, 80% din aceste societăţi au dat faliment sau au fost închise sub guvernul Boc-Băsescu, iar procesul de sărăcire al populaţiei s-a ridicat la un nivel incredibil. **România, alături de Bulgaria, a înregistrat în anul 2010 cel mai mic PIB pe cap de locuitor din Uniunea Europeană cu 55% sub media blocului comunitar.**

Măsurile de austeritate (scăderea salariilor, impozitarea pensiilor, creşterea TVA-ului) aplicate de guvernul Boc, la propunerea preşedintelui Traian Băsescu, au determinat

ca nivelul de trai al românilor, în anul 2010, să scadă vertiginos. **Subliniem că s-a ajuns la prăbuşirea economică, politică şi morală a ţării, în condiţiile în care România este membră a UE, îndeplineşte instrucţiunile forului continental şi pune în aplicare de ani de zile, cerinţele FMI, Băncii Mondiale, etc.**

Cristian Tudor Popescu, într-un articol al său, spune că integrarea României în Uniunea Europeană a condus la situaţia **în** care ţara se află **în** pragul **„dezintegrării centrifugale, a disoluţiei”.**

La **„Şcoala de Vară”** a tineretului PSD, premierul Adrian Năstase arată că tot mai des apar mesaje în mediul politic intern şi extern, în mass-media, cât şi în cel diplomatic cu privire la probleme legate de autonomia pe criterii etnice şi că: **„Noi acordăm maximă toleranţă minorităţilor, dar trebuie să ne apărăm cu fermitate interesul naţional. Asigurăm învăţământul în limba maternă, dar trebuie să creăm un învăţământ în limba română pentru toţi cetăţenii, iar acest lucru nu este respectat peste tot”.**

Adrian Năstase mai arată: **„Demersul lui Sabin Gherman, emanat şi prin cartea sa – Patria de lux – mesajele din diverse publicaţii din Transilvania,**

bilingve sau maghiare şi din emisiunile în limbile minorităţilor – ideile cuprinse în volumele semnate de Gustav Molnar şi Gabriel Andreescu sau nuclee care promovează aceste teme. Avem şi asociaţii care creează ca o alternativă şi o iniţiativă Pro Transilvania a lui Sabin Gherman, dar avem şi o iniţiativă de înfiinţare a unui partid transetnic, Partidul Transilvania. Şi cu ocazia seminarului de la Băile Tuşnad au fost exprimate astfel de idei".

Ca un politician cunoscător al situaţiei politice mondiale, Năstase a vorbit şi despre dezmembrarea unor state federale cum ar fi: URSS-ul, Cehoslovacia, Iugoslavia. Atenţie! Şi România era programată la dezmembrare dacă s-ar fi reuşit ocuparea ei de către armatele URSS ŞI Ungariei, în decembrie 1989.

Iredentiştii unguri, încă din 1990, au emis pretenţii de autonomie în judeţele Harghita şi Covasna.

Katone Adam, un ultraradical din UDMR afirma pe 4 octombrie 1991 că e nevoie de un referendum popular pentru a se realiza autonomia **„Ţării Secuilor".**

Tokay György, deputat UDMR (după alegerile din 3 noiembrie 1996) afirma: **„Acum, în sfârşit, se poate rosti cuvântul autonomie".**

Văzând că ungurii iredentişti sunt cooptaţi în guvernul României, Gheorghe Funar, primarul municipiului Cluj Napoca va declara: **„Cei care acum 400 de ani au tăiat capul lui Mihai Viteazul se află acum la conducerea ţării”.**

Adrian Năstase va concluziona: **„Cine nu înţelege că Iugoslavia a fost după comunism un poligon de încercare pentru ordinea mondială să nu participe la dezbateri internaţionale”.** În timpul unei conferinţe de presă la SRI, directorul Radu Timofte a declarat: **„Pierderea autorităţii statului în judeţele Harghita şi Covasna. De fapt crearea unei microregiuni a secuilor în judeţele Harghita şi Covasna, formate din 50 de oraşe, 333 comune şi 1025 sate, reprezintă primul pas spre federalizarea României”. Trebuie subliniat că începând din 1989, aproape toate guvernele României au avut la administrarea ţării, în toate structurile reprezentanţi ai UDMR-ului, ceea ce ne face să credem că ele au ascultat cu un servilism remarcabil instrucţiunile primite de la oculta mondială.**

Într-o ţară în care lupta împotriva corupţiei apare în declaraţiile politicienilor ca reprezentând o

politică de stat, iar corupţia a devenit, practic, politică de stat, guvernanţii epocii trebuie să fie cu ochii aţintiţi şi cu urechile ciulite la ceea ce li se ordonă de la Washington, Londra, Berlin, Paris, Moscova şi să execute ordinele rapid şi fără comentarii. Toate guvernele după ’89 au fost corupte, iar mulţi dintre politicieni s-au îmbogăţit fabulos. A fi la putere înseamnă a fi la ros caşcaval şi la a te servi, fără jenă din bogăţiile ţării. **Nu execuţi ordinele masonice, nu rămâi la putere... şi pierzi ciolanul din gheare...**

Preşedintele Franţei, F. Mitterand, o personalitate marcantă printre Iluminaţi a declarat în primăvara anului 1990 la Budapesta: **„Ungariei i s-a făcut o mare nedreptate la Trianon”.** O astfel de personalitate nu face declaraţii politice de amorul artei, ci numai atunci când poate exprima un punct de vedere politic sau însera o idee dintr-un plan care se află în derulare. Într-un interviu dat Televiziunii Ungare, la 31 iulie 1989, ex-regele Mihai răspunde la o întrebare a unui redactor: **„Aţi privi favorabil o spiritualizare a graniţei dintre România şi Ungaria, adică frontiera să nu mai fie o cauză a suferinţelor îndurate de populaţie**? Iată răspunsul ex-regelui: **„Părerea mea este că aceasta trebuie să**

constituie ţelul întregii Europe şi, **dacă el se va îndeplini, România şi Ungaria vor putea prinde ocazia şi atunci ar triumfa o circulaţie a persoanelor şi mărfurilor, în general”.**

Ca mai toate declaraţiile ex-regelui şi aceasta a provocat daune şi o furtună diplomatică. **După ce Mihai I, prin lovitura de stat de la 23 august 1944 a deschis drum larg trupelor sovietice să ocupe România şi apoi s-o bolşevizeze, la Budapesta şi apoi în toate ocaziile, ex-regele se va declara ca un adept al participării ţării la operaţiunea de globalizare, care înseamnă pierderea suveranităţii de stat şi moartea istorică a naţiunilor mici.**

Prin politica sa, în general antiromânească, Mihai I a fost un monarh apropiat şi preţuit de sovietici şi apoi de ruşi (a fost decorat de Stalin şi apoi de Putin), cât şi de Occident (decorat de SUA şi primit la marile curţi regale). **Ex-regele este însă, mai puţin iubit în România.**

Prin tot ceea ce au făcut politicienii (în special parlamentarii) şi guvernanţii români în ultimele două decenii (inclusiv prin aducerea permanentă la conducerea ţării a UDMR-ului şi satisfacerea continuă a tuturor dorinţelor acestora) s-au creat condiţii favorabile

federalizării României. Iată câteva din acţiunile care creează condiţiile realizării acestui proces:

— Legitimaţia de maghiar reprezintă o găselniţă din cele mai ingenioase de a transforma Transilvania într-un teritoriu de complementaritate pentru Ungaria. În timp ce guvernanţii noştri sunt apatici, cei de la Budapesta sunt insistenţi, au voinţă politică şi prin mijloace variate, subtile, colonizează economia Ardealului (n.a. – cele mai multe întreprinderi din Transilvania au fost cumpărate fie de unguri, fie de administraţia maghiară). Sunt informaţii care atestă că masoneria maghiară este deosebit de puternică şi că ea acţionează cu mare eficienţă în Ardeal. Ea îşi concentrează acţiunile în diverse direcţii:

a) pentru a realiza dominaţia economică în zonă;

b) sprijină Biserica Maghiară şi subminează convieţuirea paşnică dintre românii greco-catolici şi cei ortodocşi;

c) Loja Kossuth se supune ordinelor primite de la Marele Orient al Ungariei şi de la Budapesta;

d) Marea Lojă Naţională Română a fost infiltrată de maghiari, cu agenţi de influenţă.

Atenţie! La 25 ianuarie 1995, Gheorghe Funar,

preşedinte al PUNR şi primar al municipiului Cluj-Napoca cere scoaterea în afara legii a UDMR pentru politica iredentistă şi programul de autonomie.

PDSR se delimitează faţă de propunerea lui Funar şi consideră acţiunea a fi una cu caracter extremist.

Ion Iliescu şi colaboratorii acestuia rămân internaţionalişti şi resping spiritul naţionalist şi patriotismul legitim de apărare a unităţii statale.

— La 11 mai 1995, România a fost prima ţară care depune la sediul CE din Strasbourg, instrumentele de ratificare a „Convenţiei cadru pentru protecţia minorităţilor naţionale”. În cei 23 de ani de democraţie postdecembristă, guvernele ţării au dat drepturi şi facilităţi administrative minoritarilor unguri, mai multe şi mai importante decât tuturor celorlalţi cetăţeni ai ţării. UDMR-ul a cerut permanent obţinerea autonomiei pe criterii etnice. Acţiunile şovine, manifestările iredentiste şi comportamentul ades ostil faţă de români, n-au fost observate şi sancţionate de guvernul ţării, iar instituţiile specifice: SRI, Poliţie, Procuratură, Justiţie, Ministerul de Externe au acţionat parcă ar fi fost în slujba Ungariei şi nu plătiţi din banii românilor.

— La 20 iunie 2001 – autorităţile române şi toate

partidele, cu excepţia UDMR-ului, dau o declaraţie comună apreciind că legea adoptată de guvernul maghiar contravine normelor internaţionale aplicabile în materie. Ca întotdeauna guvernele maghiare au avut manifestări iredentiste, profund şovine, iar legea care vorbeşte de legitimaţia de maghiar nu reprezintă şi ea decât un model agresiv şi profund nedemocratic de a apăra interesele unui stat care permanent se inflamează ţintind recrearea Ungariei Mari. – La 17 decembrie 2001, Senatul respinge **„moţiunea simplă Harghita-Covasna”** iniţiată de PRM, PNL ŞI PD legată de drepturile românilor în aceste judeţe şi de modul şovin, ofensator în care sunt trataţi şi obligaţi românii să părăsească această zonă geografică.

Minoritatea maghiară este favorizată de către o serie de politicieni şi totul se face pentru a fi pe placul autorităţilor europene.

NOTĂ! în ultimii 23 de ani, toate partidele naţionaliste române au fost socotite a fi extremiste, iar politicienii noştri au preferat să cocheteze şi să sprijine fără oprelişti iredentismul manifestat de UDMR.

Populaţia României nu a putut să înţeleagă de ce politicienii noştri i-au sprijinit pe unguri în enclavizarea ţării în zona Harghita, Covasna, Mureş.

Există două motivaţii:

— Mulţi dintre politicieni sunt minoritari; (n.a. Evrei, ţigani);

— Ei sunt vechii activişti de partid sau securişti (n.a. – sau urmaşii acestora) şi cred în internaţionalismul proletar.

Aceşti politicieni n-au fost niciodată în inima lor români, ci mai curând **„comunişti”,** fraţi de cruce cu **„bolşevicii sovietici”.**

— La 7 martie 2002, Senatul respinge moţiunea **„Abandonarea Transilvaniei”** depusă de PRM care are ca punct principal denunţarea memorandumului româno-maghiar pe marginea **„Legii statutului maghiarilor de pretutindeni”** încheiat în decembrie 2001.

— La 13 martie 2002, relaţiile dintre România şi Republica Moldova cunosc un moment critic: are loc o expulzare reciprocă a unor oficiali. În timp ce guvernul Ungariei are grijă să se apropie de cetăţenii de etnie maghiară care trăiesc în ţările vecine, guvernul de la Bucureşti manifestă o politică absolut ostilă faţă de Republica Moldova, parte componentă a ţării, ocupată prin mârşavul pact Ribbentrop-Molotov.

— La 20 martie 2002, guvernul Adrian Năstase îşi

asumă răspunderea pentru **„Legea accelerării privatizării”,** de fapt o lege care determină statul român să rămână fără industrie, iar în final, economia ţării să se falimenteze. **Atenţie!** Adrian Năstase, fiind un mason important acţionează permanent în favoarea ocultei mondiale.

— La 6 august 2002, România semnează cu SUA un tratat de asistenţă juridică, potrivit căruia soldaţii americani, aflaţi pe teritoriul statului român, nu vor putea fi predaţi Curţii Penale Internaţionale spre a fi judecaţi, fără acordul autorităţilor americane.

Iată cum americanii îşi apără cetăţenii, iar statul român este de acord ca pentru delicte penale să nu manifeste faţă de soldaţii americani decât înţelegere şi să nu ia niciun fel de măsuri coergitive. **Se manifestă în fapt, justiţia celui mai tare şi guvernul român acceptă să se supună nemijlocit şi acestei discriminări. Cazul morţii cântăreţului Teo Peter este edificator, iar nerezolvarea lui de către autorităţile române, dovedeşte clar că administraţia noastră nu este decât una obedientă, faţă de cea americană.** Se repetă situaţia din perioada când România era ocupată de

trupele sovietice.

— La sammitul celor 19 state NATO, de la Praga, la 21-22 noiembrie 2002, România este primită în Alianţa Atlantică împreună cu: Bulgaria, Estonia, Lituania, Letonia, Slovenia, Slovacia.

NOTĂ! La 26 martie 2003, România semnează la Bruxelles, protocolul de aderare la NATO.

— La 1 martie 2003, BNR înlocuieşte dolarul cu euro, ca valută de referinţă pentru cursul monedei naţionale.

— La 14 martie 2003, la Cluj-Napoca ia fiinţă Comitetul de Iniţiativă pentru crearea Consiliului Naţional al Secuilor. Se creează astfel premisele ruperii de România a judeţelor Harghita, Covasna şi o parte din Mureş. Se atacă **„Constituţia”** şi se afirmă că România nu este **„un stat naţional”,** ci feudal.

— La 12 decembrie 2003, Consiliul European întrunit la Bruxelles adopta admiterea României şi Bulgariei, în UE, începând cu data de 1 ianuarie 2007.

— La 14 decembrie 2003, ia naştere la Cluj-Napoca **„Consiliul Naţional al Secuilor”** condus de Tökes Laszlo. Ca preşedinte al României, Traian Băsescu îl va decora pe Tökes cu cel mai important ordin român.

ATENŢIE MARE! La 29 decembrie 2003, preşedintele Republicii Moldova, Vladimir Voronin acuză România de imperialism („România a rămas unicul imperiu din Europa, constituit din Moldova, Dobrogea şi Transilvania”) şi ameninţă autorităţile de la Bucureşti că se va adresa autorităţilor internaţionale, dacă altă cale de a scăpa de aceste rude nu va avea.

Maniera de a se comporta a lui Voronin este cea manifestată de membrii PCdR din epoca când aceştia erau pregătiţi şi coordonaţi direct de la Moscova. Aşa susţineau **„bolşevicii minoritari”** veniţi de la Moscova când făceau propaganda comunistă în România. În loc să se pună în discuţie monstruozitatea pactului Ribbentrop-Molotov şi să se ia măsuri ca el să fie **„în fapt desfiinţat”,** prorusul preşedinte Voronin atacă România şi cere practic dezintegrarea statului unitar român.

— Pe 17 ianuarie 2004, Consiliul Naţional al Secuilor adoptă proiectul statutului de autonomie a teritoriului Ţinutului Secuiesc.

— La 1 martie 2004, un grup de deputaţi UDMR depune în numele Consiliului Naţional al Secuilor propunerea legislativă privind autonomia Ţinutului Secuiesc.

Lovitura de stat din decembrie 1989, a adus pe culmile

puterii, vechii activişti ai PCR şi artizanii conspiraţiei, vajnicii securişti crescuţi şi educaţi de **KGB.** În această situaţie, au apărut o serie de caracteristici specifice politicii postdecembriste:

— Politica s-a făcut nu în interesul naţiunii române, ci **în** favoarea unei pături de aşa-zişi **„emanaţi ai revoluţiei”,** în fapt foşti activişti, securişti sau vajnici minoritari profitori de gen. Silviu Brucan, Petre Roman sau Ion Iliescu, etc.

Trebuie bine înţeles că nu a dispărut în totalitate comunismul, creaţie a masoneriei şi că aşa cum afirma disidentul sovietic, Vladimir Bukovski **„În multe privinţe UE este aşa de asemănătoare Uniunii Sovietice (n.a. Deşi într-o versiune mai îndulcită) încât eu prefer să o denumesc UESSR”.**

Au trecut 22 de ani de **„democraţie postdecembristă”** şi mulţi români îşi dau seama că prin programul aplicat ţării de UE, FMI, Banca Mondială, Clubul de la Roma, etc. Toate aceste instituţii fiind unelte ale Iluminaţilor, are loc un plan diabolic de **„dezintegrare a României”.**

Cristian Tudor Popescu, într-un articol al său, scrie**: „În România acestor zile, ideea de ţară, de patrie**

comună se topeşte ca o bucată de ţesut cufundată în acid. La nivelul claselor de sus nimeni nu dă semne că s-ar mai gândi şi la altceva, decât la satisfacerea scopurilor personale. Fiecare rupe mârâind bucata care-i convine din ceea ce se mai cheamă încă România şi fuge la o parte cu ea în gură, ca s-o poată digera în voie. Restul ducă-se! Noţiunea de răspundere, de suportare a consecinţelor, este cu desăvârşire abolită; e scandalos că un parlamentar sau un ministru poate intra în «grevă» şi poate declara ce-i vine la gură, dar este teribil că nu se teme nicio clipă că va păţi ceva pentru asta – şi chiar nu păţeşte”. Ca nişte animale feroce, politicienii interni cooperând strâns cu cei externi, tratează România ca o pradă extrem de apetisantă care se oferă să fie jefuită, prădată şi împărţită. Din decembrie 1989 şi până în zilele noastre, partidele politice înfrăţite în interese, s-au perindat la guvernare, luptând cu cerbicie nu pentru a asigura o viaţă mai bună pentru români, ci prin reprezentanţii lor au acţionat furibund pentru a jefui bogăţiile statului şi de a exploata crunt locuitorii care, în naivitatea lor, i-au votat şi au avut încredere în ei. Astăzi, preşedintele Traian Băsescu,

constatând că partidul lui de suflet este în situaţia de a fi eliminat de la guvernare, sau nu va putea câştiga alegerile în anul 2012, face o mişcare strategică şi propune împărţirea României în 8 regiuni astfel că prin mişcări administrative abile şi prin fraudă electorală, PDL-ul să câştige voturi şi să se apropie de un procent convenabil care să-i asigure continuarea guvernării. **Ciolanul şi caşcavalul care trebuie înfulecate nu pot fi părăsite.**

Prada este gustoasă, iar politicienii tranziţiei s-au obişnuit cu savoarea ei. **Ideea regionalizării reprezintă o veche sarcină trasată de la UE şi ea a fost concepută încă din timpul guvernului Adrian Năstase.** La discuţii, atât preşedintele, cât şi Emil Boc, Victor Ponta, Crin Antonescu sau Daniel Constantin cred că împărţirea ţării în 8 regiuni este ceea ce ar reprezenta soluţia ideală. Atenţie! Dar ce te faci cu UDMR-ul, care doreşte şi el o parte din ţară s-o administreze etnic? **Discuţiile şi controversele sunt aprige, iar partidele româneşti nu pot funcţiona fără cooperarea cu UDMR-ul.** Există legături strânse între politicienii români şi cei unguri, iar interesele legate de putere, cât şi cele care implică jaful sunt împletite atât de armonios, că atunci nu se mai pun probleme etnice, de naţionalism

şovin.

Nu trebuie să mire pe cineva de ce UDMR-ul, nu a fost etichetat ca partid în afara legii, terorist şi periculos pentru siguranţa statului român. Mai mult, UDMR-ul a fost aproape continuu la guvernarea României.

În ultimii 10 ani, România a pierdut 3,5-4 milioane de oameni care au migrat spre Vest, mai mult decât în orice război pe care ţara noastră l-a avut cu vecinii, pentru a-şi păstra independenţa şi suveranitatea. Politicienii, cei care trăiesc bine şi hălăduiesc printre numeroasele bogăţii acumulate, ne cer **„solidaritate”** în timp de criză, atunci când sărăcia ne loveşte cumplit. **Ei, ca slujbaşi ai ocultei mondiale, se zbat cum să împartă România şi să aibă partea lor de „ciolan” cât mai mare, mai fragedă, mai gustoasă.** Cu asemenea preşedinte al ţării (n.a. – fie el Ion Iliescu, Emil Constantinescu sau Traian Băsescu), prim-ministru (n.a. – Stolojan, Adrian Năstase, Emil Boc, Ungureanu), guvern, politicieni, poţi fi sigur că poţi spune: **„Adio, România!”** Şi Noua Ordine Mondială îşi împlineşte planurile pas cu pas. Ea are susţinători şi instrumente în ţara noastră. Concluzia o trage, Ileana Vulpescu, o mare

scriitoare a momentului: **„O ţară nu poate fi cucerită fără complicitate din interior”.** Şi politicienii postdecembrişti ajută oculta mondială eficient în disoluţia statului român.

9.5. CAPCANA EURO

Moto:

„Daţi-mi controlul asupra unei monede naţionale şi mi-e indiferent cine face legile”.

— Amschel Mayer Rothschild

Teoretic, introducerea monedei unice europene (n.a. – euro) a reprezentat o încercare a unor ţări dezvoltate de a-şi uni moneda pentru a face faţă concurenţei economice externe. La prima vedere experimentul părea reuşit, piaţa de desfacere creştea şi erau semne care creau impresia că economia în Europa de Vest înflorea, se dezvolta într-un ritm alert, iar progresul părea asigurat. S-a uitat **ceea** ce spunea bancherul evreu Amschel Mayer Rothschild: **„Daţi-mi controlul asupra unei monede naţionale (n.a. În cazul acesta moneda era naţională pentru mai**

multe ţări europene) şi mi-e indiferent cine face legile”.

Nu trebuie pierdut din vedere că Iluminaţii îşi fac jocurile în procesul globalizării şi că **„euro”** reprezintă un instrument util acţiunii lor. Cu euro se poate controla economiile ţărilor respective şi totodată masoneria îşi putea aplica direct şi fără oprelişti planurile de implementare a globalizării.

Un proverb înţelept rusesc ne avertizează: **„Unii oameni sunt stăpânii banilor, în timp ce alţii sunt sclavii lor”.** Procesul globalizării implică în mod deosebit controlul fiecărui individ în parte, căci numai aşa el poate fi bine stăpânit, manipulat şi exploatat. Iluminaţii au înţeles că prin bani, ei pot ţine în frâu atât conducătorii de state cât şi masele, îşi pot plăti adepţii şi colaboratorii, pot corupe pe cei utili realizării planurilor lor şi în final, îşi vor impune stăpânirea unor comunităţi, state sau federaţii de state, oferind salarii de mizerie, frică şi nesiguranţă, libertate şi democraţie numai în vorbe şi nu în realitate. Având la dispoziţie o monedă continentală, sunt uşurate nu numai tranzacţiile de piaţă şi afacerile, ci şi controlul şi dirijarea financiar-bancară a întregii activităţi economice. Prin băncile care le sunt instrumente de lucru, Iluminaţii

pot controla tranzacţiile de piaţă, analiza şi conduce vânzările şi cumpărarea de acţiuni prin bursele de mărfuri, verifica comisioanele, bacşişurile, creditele, cunoaşte afacerile subterane şi toate având la bază banii şi pârghiile financiar-bancare. **Dispunând de o monedă unică, pe care o controlează cu atenţie şi o foloseşte în propriul interes, Noua Ordine Mondială ajunge să conducă politic, economic şi social ţările care au adoptat-o.** Cititorii trebuie să înţeleagă faptul că schimbările cursului la bursă a principalelor materii prime, preţul produselor agricole, a metalelor preţioase, a armamentului şi echipamentului militar, jocurile **„inflaţiei”,** crizele economice, embargourile, conflictele locale, etc. totul în economia mondială ţine de bani şi prin aceştia, aşa cum arăta bătrânul bancher evreu, Rothschild în secolul XVIII, poţi controla o ţară, o zonă economică, o microregiune, un continent sau chiar întreaga lume. **Când a fost introdus euro, principala monedă de schimb, era dolarul urmat de lira sterlină (n.a. Marea Britanie).**

Apariţia monedei euro, constituie fără îndoială un mod important de a afecta economia unor puteri cum ar fi fost SUA ŞI Marea Britanie. În acest sens, deşi erau cuprinşi în

UE, britanicii au refuzat să implementeze euro şi ei vor rămâne în afara **„zonei euro”,** iar la americani, **dolarul a rămas şi el moneda SUA şi a unei mari zone de tranzacţii financiare cum ar fi în petrol, metale preţioase, diverse surse de materii prime.** De ce s-a adoptat euro în Germania, Franţa, Spania, Italia, etc? Aceste ţări aveau economii foarte puternice, cu relaţii comerciale, extinse în întreaga lume şi având monede diferite erau greu de controlat, de dirijat şi de manipulat.

Globalizarea reprezintă pentru Iluminaţi un control extrem de strâns economic, social şi politic. În drumul spre globalizare şi spre instituirea dictaturii Noii Ordini Mondiale, s-a concretizat necesitatea punerii în circulaţie a monedei europene unice, iar o serie de ţări din Europa vor accepta începând cu anul 2002, **„euro”** ca monedă naţională. **Atenţie!** Sub un substrat masiv de argumente de tot tipul (liber schimb, avantaje **în** tranzacţii, salarizare, etc.), în fapt, **moneda europeană reprezintă un instrument simplu la îndemâna masonilor, extrem de eficient, în controlul activităţii tuturor instituţiilor de stat şi particulare ajungând, în final, până la individ.** Prin moneda unică se grăbeşte procesul de globalizare, dispar ţările şi naţiunile şi în

conspiraţia masonică se ajunge până la a controla fiecare individ în parte.

NOTĂ! începând cu 1 martie 2003, BNR înlocuieşte dolarul cu euro, ca valută de referinţă pentru cursul monedei naţionale.

Vorbind despre crizele economice, Walter Witman arată în cartea sa **„Dezastrul global": „Istoria finanţelor este istoria falimentelor din antichitate până în prezent".** În cadrul celui de-al Treilea Război Mondial, programat de Pike-Mazzini, moneda unică europeană va avea un rol de adevărată capcană pentru cele mai diverse economii. **Ţările cu economii slabe sau mai puţin dezvoltate, prin introducerea monedei unice vor fi obligate să-şi alinieze preţurile la cele ale Uniunii Europene şi neputând suporta concurenţa acerbă de pe piaţa comunităţii se vor împrumuta din ce în ce mai mult, iar în final se vor prăbuşi într-un faliment economic.** Cel mai bun exemplu îl constituie astăzi Grecia, iar aproape de ea sunt ţări cum ar fi: Irlanda, Italia, Spania, Portugalia, etc. **Introducerea monedei euro în ţări puternice cum ar fi Germania şi Franţa a avut consecinţe negative.** În Germania preţurile care erau apreciate la valoarea de 1 marcă s-au dublat ajungând la 1

euro. În Franţa, şomajul atinge cote de 9-10%, iar în rândul tineretului el atingând chiar cota de 20%. Dirijând criza mondială, pornită din SUA spre Europa, dezvoltarea economică a stagnat, şomajul a crescut, inflaţia a ajuns la cote alarmante, iar ţări ca Irlanda, Italia, Spania, Portugalia au început să simtă criza din plin. **Euro a constituit o capcană masonică perfidă, iar prezenţa lui îşi arată efectul malefic, chiar în plină criză economică.**

Cancelarul Germaniei îşi pune problema să treacă de la euro la marcă, şi să nu mai depindă de variaţiile şi problemele pe care le creează moneda unică pe plan, nu numai comunitar, ci chiar pe plan mondial.

NOTĂ! Faptul că România n-a adoptat până astăzi moneda europeană, constituie un avantaj, şi totuşi prezenţa **„euro”** şi în economia ţării noastre a reprezentat un factor nociv:

— Moneda naţională s-a devalorizat în raport cu euro, căpătând valori incredibil de mici în condiţia în care, ţara n-a fost în război, n-a suferit mari calamităţi naturale, etc.

— Inflaţia în România a căpătat cifre pur şi simplu înspăimântătoare. Intrarea ţării în UE, nu este benefică, ci duce la ruină economică, la faliment.

— Şomajul creşte şi migraţia populaţiei spre Vest este în continuă evoluţie.

Dacă Grecia, pentru a nu ajunge la o totală ruină economică, va renunţa la euro, şi alte ţări vor proceda asemănător, Uniunea Europeană va intra în colaps. Iluminaţii îşi vor vedea visul împlinit în ceea ce priveşte globalizarea, dar populaţia europeană, nu numai că va resimţi efectele prin sărăcie, şomaj, lipsă de siguranţă individuală, etc. ci va înţelege că Noua Ordine Mondială, deşi clamează vorbe mari cum ar fi libertate, egalitate, solidaritate, democraţie, etc. tocmai aceste elemente fundamentale, absolut necesare fiinţei umane, le va elimina treptat şi va aduce populaţiei sclavia şi exploatarea fiinţei umane la cel mai înalt nivel de eficienţă. Conform cotidianului britanic **„Telegraph”,** mai multe bănci din Anglia au început să-şi retragă capitalul din zona euro pentru împrumuturi, ceea ce reprezintă un indiciu că va avea loc o criză severă în domeniu şi că se iau măsuri de prevenire a unor pierderi financiare, foarte grave.

Deşi se susţine sus şi tare că România a ieşit din criză, preşedintele, primul-ministru şi guvernatorul BNR, apar tot mai des împreună, iau măsuri, vorbesc la diverse foruri şi

se simte că în acest sistem trilateral miroase a criză gravă şi mulţi pesimişti vorbesc de prăbuşirea totală a economiei României.

Euro a fost şi a rămas o capcană pentru cetăţenii de rând, dar el reprezintă o mină de aur pentru Iluminaţi. Cu euro se adânceşte criza mondială şi se aprofundează procesul de globalizare. Noul preşedinte al Băncii Centrale Europene, italianul MARIO DRAGHI are sarcina extrem de dificilă de a salva de la moarte euro. Acest **„Super Mario”** este prezentat de mass-media ca un adevărat magician.

Să nu uităm că Iluminaţii sunt foarte apropiaţi de parapsihologic şi că arma paranormală este astăzi mai la modă ca oricând. Mario Draghi este puternic susţinut de preşedintele Franţei, Sarkozy şi de cancelarul german, Merkel.

Ţările şi naţiunile sunt în pragul disoluţiei. Oculta mondială lucrează, iar moneda europeană este şi a rămas o capcană masonică.

9.6. FAŢĂ-N FAŢĂ

Moto:

„Politica este un ou stricat; dacă s-a spart miroase”.

— Proverb din Rusia

Din martie 1965 până în decembrie 1989, **Nicolae Ceauşescu** a condus România ca un monarh absolut atât în plan politic cât şi în cel economic şi social.

Mihai Unghianu în cartea sa **„Un război civil regizat”** arată că evenimentele sângeroase din decembrie 1989, petrecute în România au fost îndelung pregătite, dirijate şi executate de oameni instruiţi şi pregătiţi pentru a efectua acţiuni conspirative de anvergură, ei fiind atât din ţară, securişti cu state vechi în poliţia politică sau din exterior, provenind din KGB sau din serviciile secrete ale SUA, Ungariei, Iugoslaviei, Marii Britanii, Franţei, Israelului.

În fapt, **„Şi-au dat mâna având lumină verde şi KGB ŞI CIA şi coloana V-a şi spionajul francez şi cel englez şi Mossad” (...) „Teza este că Moscova dorea să-l înlăture pe Ceauşescu, mai ales după ce ridicase problema Basarabiei la Congresul al XIV-lea al PCR şi că, în acest scop, KGB a conlucrat cu grupul Militaru”.**

În cartea **„Revirimentul democraţiei”,** cunoscutul autor J.F. Revel scrie: **„Se ştie că în România, numai complicitatea şi ajutorul exterior al KGB-ului le-au permis complotiştilor să-l lichideze pe Ceauşescu. În absenţa lor (n.a. – a KGB-iştilor) revolta ar fi fost înăbuşită în sânge”.** Ideea că Moscova dorea să-l mazilească pe Ceauşescu, apare verosimilă având în vedere două elemente principale:

— La Congresul al XIV-lea, cât şi anterior, de câte ori a avut ocazia, Ceauşescu a ridicat problema Basarabiei şi a tezaurului României rămas la ruşi din timpul Primului Război Mondial;

— Ceauşescu a fost permanent neascultător la ordinele Moscovei. După Tito, Ceauşescu a fost şeful de partid comunist care a acţionat naţionalist şi în fapt, el făcea o politică diferită de cea impusă de la Kremlin. Cu ocazia înţelegerii de la Malta, legată de desfiinţarea Blocului Mondial Comunist, s-a ivit ocazia ca prin lovitură de stat, să se scape şi de acest factor de indisciplină în ceea ce priveşte îndeplinirea strictă a planurilor masonice.

Academicianul Florin Constantiniu scrie: **„Ceauşescu a fost un obsedat al independenţei, sfârşind prin a face un fetiş, căruia i-a sacrificat în final primitiv şi**

brutal, interesul naţional”. Lichidarea soţilor Ceauşescu, în ziua de Crăciun, trebuie înţeleasă şi ca o prelungire firească a regimului bolşevic, anticreştin şi aservit Moscovei, cât şi concepţiei ideologice, a celor care au creat comunismul, Iluminaţii. În conceptul lor ideologic, masonii au ca divinitate pe Lucifer, iar satanizarea unor fenomene şi evenimente reprezintă un mod simbolic de a le marca. **Asasinarea monstruoasă a soţilor Ceauşescu în ziua sfântă a naşterii fiului lui Dumnezeu, reprezintă o pedeapsă simbolică, masonică la adresa celor care nu li se supun.**

Informaţia privind judecarea şi executarea soţilor Ceauşescu de către tribunalul revoluţionar (creat ad-hoc de către Ion Iliescu) a fost dată pe postul de televiziune, printr-un comunicat succint. Iată textul:

„Luni, 25 decembrie 1989, a avut loc procesul lui Nicolae Ceauşescu şi al Elenei Ceauşescu, în faţa Tribunalului Excepţional.

Capete de acuzare:

1-Genocid – peste 60.000 de victime.

2-Subminarea puterii de stat prin organizarea de acţiuni armate împotriva poporului şi a puterii de stat.

3-Infracţiunea de distrugere a bunurilor obşteşti prin distrugerea şi avarierea unor clădiri, explozii în oraş, etc.

4-Subminarea economiei naţionale.

5-Încercarea de a fugi din ţară, pe baza unor fonduri de peste un miliard de dolari, depuse în bănci străine.

Pentru aceste crime împotriva poporului român şi a României, inculpaţii Nicolae Ceauşescu şi Elena Ceauşescu au fost condamnaţi la moarte şi li s-au confiscat averile. Sentinţa a rămas definitivă şi a fost executată".

Completul de judecată a fost format din:

Preşedinte: colonel de justiţie, **Popa Gică.**

Judecător: colonel de justiţie, **Nistor Ion.**

Asesori populari: — cp. **Sorescu Corneliu; It**. maj. **Codrea Daniel; It. Zamfir Ion.**

Procurorul acuzării: maior de justiţie **Dan Voinca.**

Avocatul apărării, propus din oficiu pentru inculpatul Nicolae Ceauşescu: **Constantin Lucescu.**

Avocatul apărării propus din oficiu pentru inculpata Elena Ceauşescu: **Nicolae Teodorescu.**

Au asistat la proces:

— Virgil Măgureanu – ofiţer MI şi **profesor la Academia Ştefan Gheorghiu.**

— Victor Atanasie Stănculescu – general locotenent adjunct al Ministerului Apărării.

— Gelu Voican Voiculescu – inginer geolog, asistent CFSN, **„omul cu automatul”,** aşa cum i se spunea în timpul loviturii de stat.

— Ştefan Matenciuc – locotenent major MApN, aghiotant al generalului Stănculescu.

— Ion Baiu – colonel, şef de stat major al Institutului de Cercetări Ştiinţifice al MApN. El a filmat procesul şi execuţia acuzaţilor.

— Ion Boeru – căpitan MApN, comandantul celor 7 paraşutişti de la Boteni, care asigurau paza completului de judecată.

NOTĂ! Nu vom prezenta monstruozitatea procesului şi maniera de tip KGB în care s-a desfăşurat el. Vom arăta cititorilor doar câteva elemente care vor releva cine a pus la cale, lichidarea în tip bolşevic a soţilor Ceauşescu. Soarta celor doi dictatori, a fost decisă într-un W.C. care fusese al generalului Vasile Milea. Acolo, cu duşul deschis la maxim, Ion Iliescu, Silviu Brucan şi Petre Roman au hotărât, ca dictatorul şi soţia acestuia să fie lichidaţi.

Ordinul fusese primit de la Gorbaciov, iar Iliescu, Brucan şi Roman aveau şi ei motive personale să se răzbune pe cei doi dictatori. La evrei, legea talionului reprezintă o lege care este respectată cu conştiinciozitate şi aplicarea ei efectivă se realizează când se iveşte ocazia. Cei trei **„revoluţionari bolşevici”** n-au pierdut ocazia de a se răzbuna şi au făcut-o cu ferocitate şi entuziasm.

1**-Cetăţeanul Ion Iliescu,** directorul Editurii Tehnice a ordonat pe 24 decembrie 1989 să se constituie Tribunalul Excepţional. La acea dată, Ion Iliescu nu avea nicio funcţie în stat şi nu avea dreptul legal să ordone constituirea unui asemenea Tribunal. **Ion Iliescu, va deveni preşedinte al CFSN-ului pe data de 27 decembrie 1989, atunci când soţii Ceauşescu erau judecaţi şi lichidaţi. Ca principal autor şi beneficiar al loviturii de stat din decembrie 1989, Ion Iliescu a ordonat fără să-şi facă niciun fel de scrupule asasinarea soţilor Ceauşescu.** El a semnat un act cu aceste date într-o calitate pe care nu o deţineacea de preşedinte CFSN. **Deci procesul s-a desfăşurat pe baza unui act fals.**

NOTĂ! Toată **„democraţia postdecembristă”** s-a derulat într-o atmosferă de minciună ordinară, manipulare şi falsitate. Foştii activişti şi securişti, lupii atroci ai

comunismului, au devenit prin lovitură de stat, paznici la oi.

OBSERVAŢIE! Foarte multe din acţiunile **„regimului democratic”** de după decembrie 1989 reprezintă încălcări ale, legii, subminarea interesului naţional, fraude, acte de corupţie şi de trădare a interesului naţional. Cei care au participat direct la conducerea României au aservit ţara interesului Iluminaţilor, şi au fost direct interesaţi de a-şi spori propria lor avere.

NOTĂ! Preşedinţii Iliescu, Constantinescu, Băsescu şi guvernele postdecembriste n-au ridicat niciodată problemele legate de Basarabia şi pactul Ribbentrop-Molotov, sau aceea a retrocedării de Rusia a tezaurului României rămas la această putere după Primul Război Mondial.

Interesul naţional s-a aflat, permanent, plasat pe ultimul loc sau chiar a lipsit în totalitate.

Nicolae Ceauşescu nu a recunoscut legalitatea tribunalului afirmând: **„Nu recunosc niciun tribunal în afară de Marea Adunare Naţională (...) Lovitura de stat n**u **poate fi recunoscută”. Dictatorul a înţeles că era pus în faţa unei lovituri de stat şi că toată organizarea nu reprezenta în fapt, o revoluţie**

populară.

Atenţie! În timpul procesului, avocaţii din oficiu ai acuzaţilor, nu numai că nu i-au apărat pe aceştia, ci au pledat permanent acuzându-i nefondat pe soţii Ceauşescu**. În întreaga mascaradă a procesului acuzaţiile n-au fost probate juridic, ci s-au făcut doar pe bază de afirmaţii grave cu argumente şubrede. În timp, se va dovedi că acuzaţiile au reprezentat nişte minciuni ordinare asemănătoare cu acelea care erau frecvent utilizate în procesele politice din timpul comunismului** (n.a. – de exemplu cele din procesul mareşalului Ion Antonescu, ale politicianului Iuliu Maniu, etc.) iată un exemplu tipic: **s-a afirmat că s-a efectuat un genocid de peste 60.000 de victime.** Datele reale sunt următoarele:

— În timpul evenimentelor sângeroase din decembrie 1989, au murit 1104 persoane, din care 160 până în 22 decembrie, data la care au fost arestaţi soţii Ceauşescu, iar 944 după această dată. Numărul răniţilor s-a ridicat la 3321, din care 1107 până la 2,2 decembrie, iar 2214 după această dată.

NOTĂ! Se constată că majoritatea morţilor şi a **răniţilor au provenit din perioada când soţii**

Ceauşescu erau arestaţi.

Analizând istoric evenimentele din decembrie 1989 se va constata că multe din acţiunile care au condus la apariţia de morţi şi răniţi au fost coordonate de **„turiştii** sovietici" care au fost principalii coordonatori ai loviturii de stat. Ei au colaborat strâns cu o parte din Securitatea Română şi o parte din conducerea MApN. Şi-au mai adus aportul elemente ale Securităţii din Ungaria, Iugoslavia, Franţa, Marea Britanie şi Mossadul.

— Cifrele de 60.000 de victime şi chiar mai mult, au fost prezentate mincinos şi cu caracter strict manipulator de posturile de radio: „Vocea Americii", „Europa Liberă", „Radio Moscova", etc. instrumente propagandistice ale Noii Ordini Mondiale.

Posturile de radio citate, cca. 10 ani au prezentat subversiv poporului român ideea că Ion Iliescu reprezintă personalitatea ideală care poate să-l înlocuiască pe Nicolae Ceauşescu şi că schimbarea dictatorului este absolut necesară.

În pregătirea loviturii de stat, acţiunile lui Silviu Brucan erau descrise ca fiind ale unui adevărat erou al poporului român, exact ca ale unui haiduc legendar care lupta cu

răul, şi că acest rău, este Nicolae Ceauşescu. Se ascundea faptul că Silviu Brucan fusese ziaristul criminal care-l acuzase în stil bolşevic pe mareşalul Ion Antonescu şi care participase direct la lichidarea lui Iuliu Maniu şi a altor mari lideri politici, economici şi a unor personalităţi intelectuale ale românilor. Din terorist şi criminal, posturile de radio citate îl prezentau pe Silviu Brucan ca pe un adevărat erou al românilor, (n.a. – el era evreu).

Şi celelalte acuzaţii prezentate în **„Procesul de la Târgovişte”,** erau false, ele urmărind lichidarea soţilor Ceauşescu şi n-au fost probate nici în proces, şi n-au fost dovedite nici mai apoi.

S-a făcut mare caz de averea lui Ceauşescu. Toate anchetele efectuate au dovedit că familia Ceauşescu n-a avut conturi în străinătate şi că în afară de instituţiile statului pe care le folosea (locuinţa, birouri, case de odihnă, etc.), soţii Ceauşescu nu aveau proprietăţi.

Subliniem că majoritatea bunurilor şi instituţiilor de care s-a folosit Ceauşescu cât a fost dictator, au fost utilizate şi de preşedinţii postdecembrişti ai României. Ba mai mult, aceştia, după mandat au rămas cu locuinţe oferite de stat, maşini, pensii mari şi servicii personale de securitate. Nu s-a dovedit că, dictatorul a organizat acţiuni politico-

economice de distrugere şi avarierea de clădiri şi explozii în oraş. **Ceea ce se ştie este faptul că bogăţiile României au fost vândute prin privatizări frauduloase şi prin corupţie generalizată.** Niciunul din preşedinţii ţării de după 89 n-a luat măsuri ca să oprească operaţia de jefuire a ţării de către străini sau de românii complici acestora.

Concluzia la proces o trage chiar Nicolae Ceauşescu care a spus: **„Cine a dat lovitura de stat poate să împuşte pe cine vrea”.**

Că este aşa, a dovedit-o preşedintele Ion Iliescu când a chemat **„oamenii de bine” minerii.** Ei au făcut ordine în Bucureşti, ori de câte ori a avut nevoie fostul secretar cu propaganda în cadrul CC al PCR. Acţiunile minerilor în care erau înseraţi mulţi, chiar foarte mulţi securişti s-au finalizat cu acte de vandalism, bătăi crâncene ale opozanţilor, morţi şi răniţi. Instituţiile statului român n-au luat măsuri, nu s-au dat sancţiuni şi nici nu s-au aplicat tranşant din partea unor foruri internaţionale (UE, SUA, ONU, etc.) diligenţele corespunzătoare care să ateste poziţia critică a acestora. **De ce oare?** Ion Iliescu avea acordul lor bineînţeles. **Cât a fost la putere, Gorbaciov era un susţinător al lui Ion Iliescu.**

Astăzi, când a trecut o perioadă aproximativ egală cu aceea cât a condus Ceauşescu România, se poate face o comparaţie pe date, cifre şi dacă vreţi fapte între **„epoca dictaturii lui nea Nicu”** şi **„democraţia tranziţiei” având ca protagonişti preşedinţii: Ion Iliescu, Emil Constantinescu şi Traian Băsescu.**

Toată lumea este de acord că orânduirea comunistă a fost o încercare a Iluminaţilor de a acapara puterea fără limite şi o etapă în procesul de globalizare.

Noi nu suntem adepţii „religiei comuniste” create de ideologii şi apologeţii evrei, ci ai unei democraţii raţionale, morale, apropiată de cerinţele omului modern care a cunoscut şi şi-a introdus în viaţa sa progresele ştiinţei şi tehnicii. Pentru a pune faţă-n faţă **„epoca Ceauşescu”** şi **„epoca tranziţiei democratice”** ne vom folosi de elementele acuzaţiilor aduse de Tribunalul Excepţional dictatorului:

1-Genocid – peste 60.000 de victime

Acuzaţia adusă dictatorului este incorectă şi a fost utilizată în mod mincinos de completul de judecată. Ceea ce este relevant este faptul că dictatorul era preocupat de creşterea numărului de cetăţeni ai ţării şi luase în acest sens măsuri uneori dure chiar, care merită a fi incriminate

major.

Interzicerea **„întreruperii sarcinii”** a constituit un fapt care a dus la creşterea populaţiei, dar a condus şi la numeroase probleme de familie, apariţia unor victime.

De subliniat că în **„epoca Ceauşescu”** nu au fost probleme legate de grădiniţe, şcoli, facultăţi, şi că profesorii nu aveau dificultăţi cu asigurarea locurilor de muncă sau cu salarizările legate de gradul de pregătire (grade profesionale). În ultimii 22 de ani, din cauza sărăciei, şomajului, nesiguranţei vieţii, etc. numărul populaţiei a scăzut cu cca. 2.500.000 de persoane, iar 3,5-4 milioane de români au emigrat. Procesul de depopulare a României s-a făcut prin:

a) plecarea în străinătate, la muncă, a câtorva milioane de români. Atenţie! Aceştia vor participa la creşterea PIB-ului în ţările în care ei au migrat, şi-l vor scădea direct pe cel din ţara lor de baştină.

b) au fost încurajaţi tinerii să emigreze din ţară şi să se stabilească definitiv în alte zone geografice. În acest sens, sau dat legi, la diverse ministere şi facultăţi, s-au înfiinţat diverse birouri de imigrare, etc. şi s-au găsit tot felul de măsuri de a facilita emigrarea tinerilor.

c) s-au încurajat familiile în sensul aplicării unor

mijloace anticoncepţionale, în fapt au fost vizibil descurajaţi să facă copii. Măsurile s-au folosit cu mai multă atenţie în special în cazul familiilor de români şi nu la minoritari.

d) prăbuşirea sistemului de sănătate publică, a asistenţei medicale pentru copii, în mod special. Cazurile de malpraxis în unităţile spitaliceşti, au devenit frecvente. Celebru este cel de la Spitalul CFR, unde câţiva copii au ars de vii în incubatoare...

e) scăderea nivelului de trai. Acest proces a devenit sever în ultimii 5-7 ani, iar legislaţia pentru copii, s-a modificat în sensul reducerii cheltuielilor legate de contribuţia statului pentru copii, drepturi legate de natalitate, etc. **Toate acestea au determinat în mod real, un recul în natalitate.**

Cititorii ştiu că astăzi, a face şcoală reprezintă un lux, iar profesorii sunt atât de prost plătiţi, că acei care au o bună pregătire profesională, nu rareori au emigrat sau şi-au luat alte servicii în afara învăţământului. În ultimii ani, şcolile s-au degradat, multe din ele s-au desfiinţat, iar nivelul învăţământului s-a depreciat treptat. Un exemplu semnificativ este faptul că la examenul de bacalaureat din vara anului 2011, procentul de reuşită a fost sub 50%. **S-a**

ajuns ca în anul 2011, elevul să fumeze fără jenă lângă profesor, când ia note mici să poată contesta calităţile profesionale ale dascălului şi prin comportament arogant şi indisciplină, şcoala să devină un lăcaş de distracţie, consum de alcool şi droguri şi nu un templu de educaţie.

Toţi cei trei preşedinţi ai României de după 1989, s-au ocupat intens de procesul de învăţământ şi rezultatele se văd **„Reforma în învăţământ”** pregăteşte conform expresiei lui Traian Băsescu **„tâmpiţi”. Semnificativ este şi faptul că mulţi politicieni au arătat elevilor că ei au fost mediocri la învăţătură şi chiar dacă pregătirea lor şcolară a fost sumară, acest lucru nu i-a împiedicat să ajungă oameni bogaţi, miniştri, parlamentari sau chiar preşedinţi de republică. Mari** prostii şi acte de indisciplină făcea şi Nicu Ceauşescu, dar ceea ce se întâmplă cu copiii protipendadei postdecembriste întrece orice imaginaţie. Cel mai semnificativ exemplu, îl constituie feciorul doamnei Plăcintă, ministru şi parlamentar cunoscut. Tânărul, având o educaţie şi o formare profesională în străinătate, pe banii mămicii sale, consumă droguri, este impulsiv, bate persoane care nu-l ascultă, le loveşte cu maşina sau

urinează pe troiţe. D-l Plăcintă, cu educaţia făcută în Occident, este tipul de satanist care a apărut ca model, pentru tinerii din societatea îmbogăţiţilor de după ’89. Şi cât te gândeşti că un asemenea element va ajunge, probabil, în protipendada politică şi cea care va conduce ţara în viitor. **Ce respect pot avea străinii faţă de noi, când în Parlamentul European au ajuns: Gigi Becali sau Elena Băsescu? Valorile autentice ale românilor, olimpicii noştri sau oamenii de cea mai înaltă valoare sunt ademeniţi cu salarii şi situaţii corespunzătoare şi vor emigra în Occident. I** s-a incriminat lui Ceauşescu că **„a subminat economia naţională”. Oare aşa să fie?** Combinatele, fabricile, uzinele, fermele, instituţiile de cercetări, etc. toate cele care constituiau factori care susţineau economia naţională, după ’89 fie au fost vândute la fier vechi de noii guvernanţi, fie au fost privatizate la preţuri de nimic şi s-au primit comisioane grase. Instituţiile privatizate sau demolate au avut valori calculate de unii specialişti la cca. 500-700 miliarde de euro. **Aşa-zisa privatizare a diminuat drastic potenţialul economic al României. Atenţie!** Procesul de privatizare nu s-a făcut în interesul celor care prin truda lor au acumulat imense bogăţii

pentru ţara lor, ci s-a privatizat în beneficiul unor firme străine, cele mai multe aflate în proprietate de facto a unor reprezentanţi ai ocultei mondiale. **Un exemplu relevant: flota comercială a ţării a dispărut în triunghiul tranziţiei. Flota intră în galeria marilor fraude economice ale sfârşitului secolului al XX-lea. În procesul flotei au fost 130 de oameni cercetaţi, 80 acuzaţi, dar niciun prejudiciu rezultat în urma cercetării nu s-a materializat**. Interese majore au determinat ca **„dosarul flota”** să fie închis cu toate că multe din vasele incriminate circulă şi astăzi şi aduc profituri uriaşe noilor proprietari.

Când s-au ridicat personalităţi care să pună întrebări legate de corupţie şi de jaful efectiv aplicat ţării, guvernanţii, foarte autoritari dispunând de mijloace (SRI, DNA, ANI, Procuratură, etc.) s-au supărat şi au spus răspicat: **„Ciocu mic, că acum noi suntem la putere”.** Şi afacerile legate de privatizări cerute de FMI, Banca Mondială, UE, etc. s-au efectuat într-un ritm tot mai alert. Privatizările s-au efectuat în interes strict privat. Astăzi, România se prezintă ca o ţară sub industrializată. **De ce? Cine este vinovat? Are legătură această stare de lucruri cu Iliescu, Constantinescu sau Băsescu, ori**

cu camarila care i-a înconjurat pe fiecare când a ajuns la putere? În cartea noastră, într-un spaţiu relativ restrâns faţă de jaful făcut, am prezentat tot felul de fapte de corupţie care incriminează efectiv acţiunea de vasalizare a României faţă de UE, FMI, Banca Mondială, etc. **În spatele acestui jaf organizat stau Iluminaţii care îşi realizează planurile specifice globalizării. Băncile internaţionale şi corporaţiile transnaţionale au avut sprijinul total al preşedinţilor ţării, iar guvernele şi parlamentul, n-au făcut decât să le ajute ca jaful ţării să fie efectuat cât mai eficient.**

Nicolae Ceauşescu a dat o importanţă majoră creării IMGB-ului şi s-au investit fonduri importante în ceea ce priveşte investiţiile, pregătirea personalului, etc. **IMGB-ul avea o dotare la cel mai înalt nivel al timpului şi efectua lucrări pentru punerea în funcţiune a Centralei nucleare de la Cernavodă.** Cu o uşurinţă care poate fi apreciată ca reprezentând o adevărată trădare a intereselor ţării, IMGB-ul a fost vândut la un preţ de 500.000 de dolari. **Că preţul a fost extrem de mic o dovedeşte faptul că noul proprietar, a vândut numai cantina instituţiei la un preţ de 3 ori mai mare decât preţul cu care achiziţionase toată instituţia.** Cine

vizitează astăzi IMGB-ul găseşte o sumedenie de clădiri ajunse în ruină şi folosite ca depozite pentru diverse firme. Utilaje de cea mai înaltă tehnologie au fost vândute la fiare vechi. **Unde au fost conducătorii ţării când s-au produs asemenea acte de trădare a interesului naţional? Oare sub Ceauşescu s-ar fi putut întâmpla asemenea lucruri?** Nu. Sigur nu.

Ca urmare a exploatării de la Roşia Montană de către Gold Corporation Ltd. statului român revenind doar 2% din valoarea afacerii. **Un caz asemănător cu acel al afacerii Roşia Montană îl reprezintă contractul de privatizare prin care OMV, cumpără la 23 iulie 2004, de la PETROM, acţiuni reprezentând 3334% din capitalul social, pentru care România primeşte doar 668,815 milioane de euro. Atenţie!** Prin majorarea capitalului social al Companiei PETROM, OMV va ajunge să obţină încă 17,55% din acţiuni. Procedând astfel, OMV cu acordul statului român va avea în total peste 50% din acţiunile companiei, ceea ce înseamnă că, în fapt.

OMV deţine conducerea şi-i va dirija acţiunile după cum îi sunt interesele. Totul s-a făcut în timpul guvernului Adrian Năstase sub **„supravegherea”** vigilentă a preşedintelui Ion Iliescu. Prin contract, guvernul Adrian

Năstase acordă firmei OMV facilităţi incredibile şi foarte costisitoare statului român. Iată câteva dintre acestea:

a) valoarea redevenţei de exploatare (n.a. la care preţul petrolului s-a considerat a reprezenta 22 dolari/baril) a fost ales cel din anul 2002, faţă de cel existent la încheierea contractului cel de 39,59 dolari/baril. Deci statul român a acţionat în interesul OMV-ului.

B) Guvernul României şi-a asumat responsabilităţi şi eventuale cheltuieli sau/şi despăgubiri fără o limită valorică, în care apar probleme cu terţii produse din motive legate de poluare.

Iată cum bogăţiile României ajung pe mâinile străinilor, iar nivelul de trai al românilor scade.

În comunism, rata de acumulare a variat între 23-33% din PIB, ceea ce a permis ca să se facă investiţii numeroase. Iată câteva din acestea efectuate în timpul lui Nicolae Ceauşescu: Casa Poporului, metroul bucureştean, Sidex-ul, Combinatul de la Călăraşi, Sala Polivalentă, Palatul Copiilor, Hotelul Bucureşti, Hotelul Dorobanţi, etc. În aceeaşi perioadă s-au construit cămine pentru copii, grădiniţe, şcoli, facultăţi, cluburi, cinematografe, hoteluri la munte şi la mare, în staţiuni de odihnă, pieţe agroalimentare, locuinţe pentru populaţie. Anual se

construiau în România 130.000-150.000 de apartamente pentru populaţie. Cele mai multe erau repartizate muncitorilor şi ţăranilor şi se dădeau acestora în condiţiile în care erau aplicate chirii modice. **Câte locuinţe se construiesc astăzi pentru populaţie?** Puţine, poate câteva sute. **De ce? Cine ne împiedică să facem acest lucru?** Cum explică preşedinţii Iliescu, Constantinescu, Băsescu, reculul economic al ţării? **Au şi ei o vină?** Astăzi, după 22 de ani de democraţie se închid şcoli, sunt desfiinţate spitale, iar locuinţe, autostrăzi sau azile pentru bătrâni nu se construiesc din lipsă de fonduri**.** Se pun nenumărate întrebări şi anume: **Cine a devalizat Bancorexul? Unde sunt fondurile din privatizări care se cifrează la 500700 de miliarde de euro? Pe ce s-au cheltuit banii din împrumuturile FMI, UE, Banca Mondială etc? Ce au făcut preşedinţii ţării, miniştrii, parlamentarii, instituţiile statului, când fondurile respectiv e erau jefuite? De ce în ultimii 23 de ani, unii au făcut averi fabuloase, iar cetăţenii României au sărăcit, cunosc şomajul şi mizeria?** Când Ceauşescu a descoperit nereguli în activitatea unui negustor de vinuri, Ştefănescu, acesta a fost anchetat, judecat şi i s-a dat sentinţa de condamnare la moarte.

Câţi hoţi şi oameni corupţi au fost anchetaţi, judecaţi şi condamnaţi sub preşedinţii Iliescu, Constantinescu, Băsescu? Puţini, aproape deloc. S-au plătit doar poliţe politice utilizând instituţii ca: SRI, DNA, ANI, Procuratură, etc. Dar şi aceste acţiuni s-au făcut mai mult ca mijloc de şantaj între clanurile de jefuitori şi nu ca elemente care să determine introducerea ordinii democratice în ţară.

Se vorbeşte adesea de **„scleroza democraţiei postdecembriste”.** Noi credem că democraţia postdecembristă nu este decât o minciună manipulatoare sub care clasa politică a putut trăda interesele ţării şi s-a îmbogăţit într-un ritm trepidant. O glumă politică sinistră a făcut Traian Băsescu, afirmând că ţara sub conducerea domniei sale va avea cetăţeni care vor trăi bine. **Realitatea este una pur şi simplu stupefiantă: sub conducerea acestui preşedinte, România a intrat în faliment economic şi sărăcia a devenit o adevărată pandemie socială.** În timpul lui Ceauşescu se făceau cozi la carne, ouă, brânză, etc. iar sub preşedinţia lui Băsescu pensionarii stau ore în şir, la cozi unde se distribuie ajutoare gratuite, se fac pomeni publice pentru săraci. Situaţia devine din ce în ce mai gravă. Îndemnul lui Traian

Băsescu **„Să trăiţi bine!”** s-a transformat în: **„Să muriţi bine!”**

În lupta politică desfăşurată cu cerbicie pentru putere şi a avea acces la „caşcaval” s-au mobilizat numeroşi politicieni, parlamentari, reprezentanţi ai guvernului şi preşedinţii ţării, dar efectul nu a avut decât un rol decorativ şi mai ales, a fost strâns legat de acapararea puterii. **În** UE, **România este considerată o ţară în care domneşte corupţia şi în care nicio acţiune cu caracter comercial nu se realizează fără mită” sau „comision bine agrementat”.** Pentru a face o deosebire clară între situaţia existentă în anul 1989 în ţară şi situaţia de astăzi vom da câteva cifre edificatoare:

În anul 1989 aproape 49% din populaţie era cuprinsă într-o ramură a economiei naţionale. Bugetul asigurărilor pentru pensii era excedentar, fiind susţinut de 8 milioane de salariaţi. Pensionarii în ’89 erau 3.347.000 şi un pensionar revenea la cca. 2,4 salariaţi. Astăzi, situaţia este dramatică, din două motive absolut legate de situaţia de prăbuşire economică a României:

a) **circa 3,5-4 milioane de români au emigrat, iar ei fac PIB-ul în ţările în care s-au stabilit.** Această migraţie de populaţie prezintă mari avantaje pentru ţările

care i au primit şi anume:

— Pentru creşterea, pregătirea şi **evoluţia lor, statul respectiv nu a cheltuit nimic.**

În schimb, statul român a făcut eforturi financiare legate de creşterea emigranţilor, şcolarizare şi pregătire profesională, cât şi faptul că la mulţi din aceştia le creşte copiii şi le ajută familiile în timp ce ei lucrează în străinătate.

— Numărul pensionarilor, astăzi, este sensibil mai mare, iar numărul celor care lucrează în România a scăzut simţitor.

În perioada actuală, când şomajul a căpătat valori importante, la un pensionar revine între 0,89-1 persoane care lucrează pe un pensionar. De aceea, pot apărea discuţii legate de fondul de pensii şi de asigurarea acestuia. **Subliniem însă că, pensia este un act de proprietate şi că într-un stat democratic ea este garantată.** Pensionarii şi-au plătit contribuţia şi în mod real statul trebuia să le depoziteze şi să le garanteze banii pe care i-au dat prin impozitare. **Ceea ce este ştiut, este faptul că în „democraţia postdecembristă”, s-au furat fără nicio jenă toate fondurile (pensii, Bancorex, fondurile PCR, ale sindicatelor, ale UTC-**

ului, etc.) şi că jaful a fost preocuparea de bază a politicienilor perioadei. Ce au făcut preşedinţii ţării ca să stăpânească jaful şi corupţia? Au găsit forme specifice să-şi apere camarilele...

Atenţie! În ’89, România nu avea datorii şi în plus avea de primit importante sume de bani, de la diverse ţări cu care avea relaţii de afaceri (exemplu Irakul). Menţionăm că deşi situaţia ţării, din punct de vedere economic, prezintă foarte mari probleme, preşedintele Traian Băsescu, fără să consulte pe nimeni, a aprobat cu de la sine putere, ştergerea celei mai importante părţi a datoriei Irakului. **De ce, când această ţară dispune de petrol şi putea să-şi plătească datoria în sistem barter?** Aşezându-se pe axa Washington-Londra, Traian Băsescu a şters datoria Irakului faţă de ţara noastră, într-un procent de cca. 80%. Menţionăm că datoria Irakului era importantă şi atingea cifra de 2,5 miliarde de dolari. Acest procent este copiat după Clubul de la Paris, care a hotărât să şteargă 80% din datoria irakiană către ţările membre, în mai multe etape. În situaţia României, ţara va mai primi de la statul din Golf doar 500.000 de dolari. **Iată ce afaceri fac conducătorii ţării noastre în condiţiile în care, economia României este în stare de faliment.**

Se ştie că, în zilele noastre, România cumpără petrol de pe piaţa externă. Cui serveşte cavalerismul lui Traian Băsescu când România este îngropată în datorii faţă de FMI, UE, bănci internaţionale? **Nu cumva ca să-şi facă priză pe lângă mai marii vremii, guvernanţii noştri dau ţara de pomană?** Iată care era situaţia în dictatura lui Ceauşescu:

— Erau locuri de muncă pentru toţi cetăţenii. Când un cetăţean pleca definitiv din ţară, el îşi plătea pregătirea profesională, studiile, etc. Acest lucru a produs mari proteste din partea unor minoritari, dar eu consider că acest mod de a taxa cheltuielile statului este corect. Şomajul este plaga care sufocă economia românească. **România a devenit în zilele noastre, pur şi simplu o fabrică de şomeri.** Se dau afară din servicii: profesori, doctori, asistente medicale, poliţişti, salariaţi în administraţia publică şi acest reflex al regimului Băsescu-Boc a devenit pur şi simplu cronic. În schimb, se are mare grijă de infractori şi, instituţiile statului, sub îndrumarea UE şi a democraţiei postdecembriste dau pedepse uşoare sau îi lasă pe criminali, pedofili şi tâlhari liberi.

NOTĂ! Cheltuielile pentru un infractor închis sunt de 4-5 ori mai mari decât indemnizaţiile pentru un copil crescut

într-o instituţie a statului român. Totodată, sub preşedinţii postdecembrişti, se pare că, în România au fost pregătite închisori pentru teroriştii arestaţi de militarii americani. Într-un fel, se poate afirma că s-a trecut de la **„gulaguri”** din timpul dictaturii Anei Pauker-Dej, la **„guantanamo”,** în zilele noastre.

— Ordinea şi disciplina în învăţământ asigura o corectă pregătire a cadrelor pentru producţie. Învăţământul era obligatoriu şi se făcea gratuit. Astăzi, asistăm la prăbuşirea învăţământului românesc, iar conceptul Băsescu-Boc-Funeriu a condus la rezultatul dezastros al examenului de bacalaureat al anilor 2011-2012.

— Sărăcia lucie şi proasta organizare socială au determinat ca numărul bolnavilor şi handicapaţilor să crească. Cheltuielile în domeniul medical fiind foarte scăzute au determinat ca numărul bolnavilor de afecţiuni majore cum ar fi cele cardiovasculare, obezitate, diabet zaharat, cancer să crească într-un ritm ameţitor.

— Nefuncţionarea firească a instituţiilor statului a determinat situaţia ca numărul infractorilor să fie din ce în ce mai mare, iar nesiguranţa individuală să

crească. Şi din acest punct de vedere, Justiţia Română să se afle în vizorul UE. **Un scandal care a făcut mare vâlvă a fost cel legat de Nicolae Văcăroiu, pe atunci preşedinte al Senatului.** El era implicat într-o afacere murdară cunoscută ca scandalul SOV-BID-FNI. Văcăroiu a fost învinuit că era finanţat de BID. Constatând că scandalul ia amploare, preşedintele Ion Iliescu califică drept **„făcături şi calomnii”** probele prezentate de presă. **În mod real, iată cum un preşedinte de ţară, acoperă minciuna şi corupţia la cel mai înalt nivel.** Ion Iliescu comite un gest impardonabil, acela în care un preşedinte de ţară intervine şi dă un verdict înainte ca experţii şi Justiţia să-şi spună cuvântul. Acest mod de a reacţiona, l-au avut atât Ion Iliescu cât şi Emil Constantinescu sau Traian Băsescu (n.a. – cazul Ridzi de exemplu, sau acoperirea cazului Roberta Anastase). În capitolul **„Faţă-n faţă”** cititorii au posibilitatea să-şi facă o părere despre politica făcută în România, la cel mai înalt nivel, din 1965 până în 2012. Se poate face o comparaţie între poziţia unui dictator şi modul de a acţiona a trei preşedinţi **„ai democraţiei postdecembriste”.** Personal, eu care am vizitat în ultimii 40 de ani ţări cum ar fi Germania, Franţa, Anglia, Danemarca, Belgia, etc.

consider că niciunul din preşedinţii noştri nu pot fi luaţi drept model. **Social-democraţia pe care eu am văzut-o în derulare în Germania, Franţa, Danemarca poate constitui un model de urmat şi la noi. Trebuie scăpat însă de ciuma politică care a îmbolnăvit ţara. Există o soluţie pentru politicieni: EMIGRAREA.** Scăpăm astfel de corupţi, ticăloşi, hoţi şi mulţi, chiar foarte mulţi servitori ai Noii Ordini Mondiale.

9.7. ARMA METEOROLOGICĂ

Moto:

„Planeta este condusă nu de către popoare libere, ci de forţe oculte care singure decid puterea şi istoria”.

— Ion Coja

Întors de la a IV-a Conferinţă de Cartografie, generalul român Marian Rotaru, expert ONU a afirmat**: „În următorul război mondial, Marile Puteri se vor bate în cutremure, furtuni şi ninsori”.** Oamenii de ştiinţă, specialişti în domeniu, vorbesc astăzi de posibilitatea

utilizării eficiente a fenomenelor naturii în confruntările dintre state, de fapt este enunţată o nouă formă de război: **„apariţia războiului geofizic”. L**iviu Aron Deac şi Emil Străinu, în cartea lor **„Războiul geoclimatic”** arată**: „În acest tip de război, agresorii vor apela pentru a-şi înfrânge adversarii la mişcări seismice devastatoare, la manipularea fenomenelor meteorologice în declanşarea unor fenomene specifice care produc seceta prelungită, ploi torenţiale care determină inundaţii catastrofale, furtuni şi uragane care şterg de pe faţa pământului regiuni întregi, căderi de grindină care distrug recolte, omoară oameni şi animale, ninsori abundente şi îngheţuri care nu numai că produc perturbări grave ale climei, dar aduc şi distrugeri ale culturilor, îmbolnăvesc oamenii şi animalele etc”**. Întrun articol al lui Dan Odagiu, legat de teoria dezbătută mai sus este prezentată o întâmplare povestită de generalul Marian Rotaru. Era în 1995 şi la Moscova se serba cu mult fast aniversarea a 50 de ani de la înfrângerea Germaniei hitleriste. Buletinul meteorologic anunţa că, de festivităţi urma să plouă şi să fie vreme rea. Conducerea militară a Rusiei a hotărât să se ia măsuri

folosind un anumit tip de rachete şi norii de ploaie să fie mutaţi în alt spaţiu geografic. Festivităţile au avut loc pe o vreme frumoasă a povestit generalul Rotaru, **„dar (...) pe străzile Moscovei, pe bănci şi pe clădiri, a fost o mâzgă ca şi cum ar fi avut loc o deratizare a oraşului”.**

Istoric, chimista română Mărăcineanu a fost prima care a experimentat realizarea ploii artificiale cu ajutorul iodurii de argint. Experimentele s-au făcut în deceniul al IV-lea al secolului XX în România şi Franţa. URSS-ul, respectiv ruşii au făcut numeroase studii în domeniu şi au obţinut arme meteorologice performante. **NOTĂ!** Tehnologiile de modificare a vremii au fost puse la punct în interes militar în Rusia (fostul URSS) şi SUA, ca mari puteri militare. **Ambele sisteme au la bază manipularea ionosferei şi alterarea câmpului magnetic terestru. Specialiştii susţin că un grup internaţional, împreună cu sovieticii, au efectuat experimente privind modificarea vremii din emisfera Nordică începând cu anii ’70.** Liviu Aron Deac şi Emil Străinu arată în lucrarea lor **„Războiul geoclimatic”** că **„începând cu 9 iunie 1974, mari inundaţii au devastat regiunea Rapid City din statul Dakota de Sud din SUA.**

Fenomenul era atât de neaşteptat pentru clima acelei zone şi anotimpul respectiv, încât s-a declanşat o anchetă la nivel guvernamental”. Ancheta a fost extrem de dificilă şi după 3 ani de studiu s-a constatat că în zonă s-au făcut experienţe de înseminare a norilor cu iodură de argint. **De fapt, se realizaseră experimente care vizau crearea artificială a precipitaţiilor.** Potrivit meteorologului american Scott Stevens, **„uraganul Katrina”** a fost provocat de o armă meteorologică. **Scott Stevens,** la postul de televiziune Fox şi în cotidianul **„Post Register”** a declarat că acest uragan a fost provocat cu ajutorul unei arme meteorologice produse de către URSS, încă din anii ’60-’70. Conform specialistului, arma oferă celui care o foloseşte posibilitatea de a influenţa vremea, cu ajutorul unor generatoare electromagnetice. După spuselor lui Stevens, sovieticii (respectiv ruşii) au vândut **„sistemul”** unui număr de cel puţin 10 state şi organizaţii. Legat de uraganul Katrina, Stevens a emis două ipoteze:

Potrivit celei dintâi, atacul a fost ordonat **de mafia niponă, pentru a marca 60 de ani de la atacul atomic contra Japoniei efectuat de americani.**

Observaţie! Stevens mai afirmă şi că, probabil, atacul

a fost opera unor forţe din interiorul elitei politice americane. La 16 decembrie 1980, în **„New York Times”** apare un articol care dezbate problema colaborării dintre SUA ŞI URSS într-un proiect implicând transmiterea undelor ELF spre Antartica, urmărind să interfereze câmpul magnetic terestru: sistemul sovietic Woodpecker. Sistemul implica cca. 10 hertzi şi utiliza transmiţătoarele Tesla. Citând din ziarele amintite se arată că transmiţătoarele generau efecte electromagnetice pentru a produce o reţea de unde scalare III deasupra SUA, cauzând totodată o rupere a atmosferei. **Tehnologia amintită poate fi folosită pentru modificarea** curenţilor de **aer,** deci **pentru a bloca un timp vremea.** De notat că, în anul ’80 s-a realizat menţinerea pe o perioadă mare, curgerea normală a aerului din Pacific spre California şi au fost împinse furtunile spre nord. **„Gwen”** este un sistem american similar celui sovietic Woodpecker. Unităţile producătoare „**(Wen”** au fost localizate în Texas, Nevada, Maine, Carolina de Nord, Maryland, Georgia, etc. În 1993, au avut loc căderi excesive de ploaie, care au produs inundaţii. Ele au fost provocate de acţiunea combinată a transmiţătorilor Gwen localizate cu cele sovietice Woodpecker. **NOTĂ! Sunt păreri ca apariţia**

calamităţilor şi dezastrelor apărute în diferite locuri de **pe Terra au fost cauzate mai ales de factori artificiali şi cu mult mai rar, de factori naturali.**

Din cele arătate mai sus rezultă că arma meteorologică poate fi aplicată de forţe oculte şi pentru a pedepsi state mici, care supără pe cei mari şi puternici. Tot mai mulţi specialişti consideră că România a fost adesea atacată dur cu **„arme meteorologice”.** Se ştie că ţara noastră, în ultimii 23 de ani a devenit o ţintă importantă în procesul de globalizare. Cine a avut ideea să analizeze strict evoluţia vremii în ultimele două decenii în România va constata apariţia unor fenomene care nu se regăsesc în istoria climatică a ţării, studiată pe 200 de ani. Neregulile observate în ceea ce priveşte desfăşurarea climei din ţara noastră a dus la concluzia că am fost permanent în grija unor agresiuni bine controlate şi dirijate din exterior. **Furtunile stârnite din senin, căderile de grindină extrem de numeroase şi în zone în care recoltele erau bogate, perioade de secetă prelungite, etc. ne determină, să credem, că asupra ţării noastre s-a declanşat din umbră un război geofizic care urmăreşte distrugerea economică a ţării, înspăimântarea şi**

sărăcirea populaţiei.

Generalul Emil Străinu şi ziarele **„Adevărul”** şi **„Libertatea”** apărute în septembrie 2005 afirmă că România a fost teatrul unui atac meteorologic puternic. C.V. Tudor afirmă că **„din cauza politicii greşite şi declaraţiilor iresponsabile ale lui Traian Băsescu (în calitate de preşedinte al ţării” (...) „Nu Marea Neagră, ci România a devenit LAC RUSESC”.** În anul 2005, între lunile aprilie-septembrie, România fost lovită de furtuni şi ploi devastatoare şi s-au produs inundaţii criminale în Banat, Moldova, Oltenia, Muntenia, Transilvania şi Dobrogea. Cei care urmăresc mai atent evenimentele politice de la noi, constată că de câte ori apar atacuri la adresa Rusiei (dar nu numai în direcţia acestei mari puteri) apar forme de război meteorologic care produc inundaţii, căderi de grindină sau forme de secetă dură. **OBSERVAŢIE!** în ultimii 23 de ani, Komânia a fost constant ţinta unor războaie meteorologice şi probabil că până procesul de globalizare se va definitiva, atacurile cu bombe meteo-climatice vor continua... Anul 2012 este un an de călduri insuportabile, iar seceta este deosebit de puternică. Agricultura românească a fost pur şi simplu arsă, calamitată.

CAPITOLUL 10

GAZ PE FOC

Moto:

„Virtutea şi puterea supremă nu merg mână în mână”.

— Lucreţiu

Globalizarea, în sine, reprezintă **un** proces normal de dezvoltare social-economică a omenirii. Scopul globalizării este legat de evoluţia civilizaţiei pe Terra şi de atingerea unor noi standarde de viaţă, în condiţiile în care, lumea a progresat foarte mult în plan ştiinţific, tehnic, cultural, artistic şi organizatoric şi a atins noi standarde în domeniul comunicării şi a relaţiilor interumane. **Globalizarea acţionează exact ca un foc continuu care permite comunităţilor să se dezvolte, să-şi mărească orizontul de acţiune, să evolueze în cele mai diverse direcţii.** Din punct de vedere al Iluminaţilor, globalizarea trebuie să fie un proces în urma cămia masoneria să-şi formeze un imens imperiu pe care să poată să-l

administreze, să-l conducă şi să-l exploateze, în mod discreţionar. Globalizarea, pentru masoni, reprezintă un mod explicit de a-şi manifesta puterea fără limite în condiţiile în care ei reuşesc să adune bogăţii imense utilizate în propriul interes. În modul cum îşi aplică planurile, Iluminaţii se comportă exact ca un grup corupt, ahtiat după putere şi averi obţinute prin exploatarea celor mulţi şi săraci. Lozincile de tip, libertate, egalitate, democraţie, solidaritate sunt utilizate permanent şi folosite curent pentru a acoperi în mod strategic jafurile, corupţia, ticăloşenia şi crima organizată care se ascund în spatele Noii Ordini Mondiale.

L**iniile directoare de evoluţie ale globalizării reale nu corespund de fel cu acelea gândite şi plănuite de masonerie.** Iluminaţii ţintesc acapararea puterii fără limite şi prin aceasta, ei vor să impună o elită (de fapt conducerea lor) care să conducă imperiul creat şi să se ajungă până la exploatarea fiecărui cetăţean al planetei cu maximum de eficienţă. **Şi globalizarea masonică constituie un foc continuu, dar în acesta, Iluminaţii pun gaz pe foc, îi înteţesc vâlvătăile pentru ca în anumite direcţii, ei să-şi îndeplinească scopurile existente (mai puţin vizibile) în planurile lor**

ascunse. Iată un exemplu ca să fim bine înţeleşi de cititorii noştri: În imperiul masonic, fiecare individ este un serv, un sclav care trebuie să asculte de ordinele primite de la stăpân, nu să aibă iniţiative sau idei proprii. **Libertatea de acţiune a unui sclav este cea pe care o dă stăpânul, nu aceea pe care o visează servul.** Prin globalizarea masonică, acţiunile Iluminaţilor au rolul de a forma în subconştientul şi conştientul individului (servului) acele reflexe de manifestare care i-au fost inoculate de la centrul de coordonare al stăpânului. I**ată câteva din acestea: să acţioneze reflex (fără a se gândi) la anumite acţiuni; să nu se apuce la fiecare ordin primit să despice firul în patru şi să facă după cum gândeşte el; să acţioneze exact ca un soldat care se subordonează comandantului său; să consume, să mănânce, să cumpere, să folosească ceea ce i se recomandă, alegerea făcându-se după ce i s-a indicat şi nu după cum gândeşte el reflex; să ajungă să acţioneze ca un robot care execută comenzile primite de la centru; să nu aibă păreri şi idei proprii decât într-un domeniu strict limitat; să respecte cu sfinţenie ordinele primite şi să aibă faţă de stăpân un respect şi o supunere oarbă; cei**

indiscipiinaţi vor fi eliminaţi sau sancţionaţi dur; să aibă pretenţii minime şi să lucreze cât mai eficient pentru stăpânul său; în fiecare moment al existenţei sale, un individ din mase, să poată fi controlat, verificat şi dirijat cu uşurinţă; credinţa unui individ va fi legată de religia impusă de stăpân, iar divinitatea la care se va ruga va fi Lucifer; în masa de populaţie, fiecare om va fi doar o fiinţă amorfă, fără personalitate independentă, naţionalitate sau comportament liber.

Pentru a se impune un asemenea gen de globalizare, Iluminaţii au luat măsuri de ordin organizatoric, şi în acest capitol al cărţii noastre noi vom prezenta cititorilor câteva mijloace utilizate curent pentru a se realiza planurile Noii Ordini Mondiale. **Ideea unei coagulări postbelice a potenţialului de influenţă a societăţilor secrete a încolţit mai întâi în mintea evreului austriac Joseph** H. **Retingen.** Ea va fi preluată de masoni şi este aplicată astăzi cu prioritate. Centralizarea puterii societăţilor secrete a condus fără probleme la o acţiune comună a acestora şi eficienţa a crescut simţitor. Acest lucru s-a putut vedea în desfăşurarea Primului Război Mondial, la crearea Revoluţiei Bolşevice, în aspectele politice care au

fost generate de tratatele încheiate la Paris, Versailles, Trianon, etc. şi în continuare.

Puterea forţei de a influenţa a conspiratorilor s-a extins în timp şi rezultatele s-au văzut şi au devenit tot mai numeroase şi mai relevante. Fără ajutorul ocultei mondiale, nu s-ar fi născut dictaturile lui Stalin sau Hitler şi nici nu s-ar fi impus crearea Clubului Bilderberg condus de prinţul Bernard.

Marea conspiraţie a Iluminaţilor pentru stăpânirea lumii şi-a arătat forţa extraordinară în provocarea celui de-al Doilea Război Mondial, în crearea statului Israel cât şi în actele de a acţiona de tip global, prin tratatele de la Teheran, Ialta, Postdam, etc. Epoca Războiului Rece, cât şi organizarea Iluminaţilor prin CFR, C 300, Trilaterala, Clubul de la Roma, etc. a condus, ca prin înţelegerea de la Malta, să se ajungă la crearea UE. Dar despre aceste elemente specifice ale activităţii masonice am vorbit anterior în lucrarea noastră. Să vedem în continuare la ce mijloace au apelat şi ce utilizează curent Noua Ordine Mondială pentru a reuşi operaţiunea de globalizare a Terrei.

10.1. CONTROLUL TOTAL ASUPRA

INDIVIDULUI

Moto:

„Vai de acele naţii unde un mic grup de cetăţeni îşi întemeiază puterea şi fericirea **lor pe robirea gloatelor”.**

— Nicolae Bălcescu

Noua Ordine Mondială implementându-şi dictatura urmăreşte cu atenţie să supună fiecare individ în parte, ordinelor sale şi să-l transforme într-un supus (eventual un sclav) inclus într-o turmă de supuşi şi care va fi dirijat şi controlat după cum îi dictează interesele sale. Pentru aceasta, individul trebuie format sau reformat ca un cetăţean cu o personalitate strict limitată, şi care este incapabil să ia decizii majore singur. Se poate afirma că în asemenea cazuri, **individul va trebui să fie supus unui adevărat „dresaj psihic”, exact ca la un animal util în gospodărie (bou, cal sau vacă) sau cum se procedează cu acei câini folosiţi de poliţie pentru a depista hoţii sau a găsi ascunzătorile de droguri sau explozibili.** Trebuie bine înţeles că **„dresajul uman”**

este mult mai dificil decât cel chinologic şi din acest motiv, el va începe a fi efectuat începând din copilărie prin educaţie în grădiniţe, şcoală şi apoi în toate instituţiile unde individul va activa sau cu care va colabora.

Ziaristul Bogdan Ficeac arată în cartea sa: **„Tehnici de manipulare”: „Controlul total asupra individului înseamnă controlul asupra modului său de gândire, asupra comportamentului său şi asupra sentimentelor sale”.** Mijloacele tehnice de care astăzi dispune Noua Ordine Mondială sunt atât de sofisticate încât un necunoscător poate fi pur şi simplu uimit când află despre acestea. KGB-ul, CIA, Mossad, cât şi celelalte servicii secrete din ţările dezvoltate, dispun de mijloace în domeniul controlului mental pornind de la forme clasice utilizate din antichitate până astăzi în manipularea indivizilor sau a mulţimilor, trecând la tehnici şi dispozitive electronice descoperite şi utilizate în practică în ultimii cincizeci de ani. Iată ce spune dr. Elizabeth Raucher: **„Daţi-mi fondurile necesare şi un răgaz de trei luni şi voi fi capabilă să modific comportamentul a 80% din populaţia unui oraş fără să se ştie. Îi pot face fericiţi sau îi pot face să creadă că sunt fericiţi... Sau îi pot face violenţi”.**

NOTĂ! Cu asemenea dispozitive electronice s-a acţionat la mitingul din 21 decembrie 1989 şi mulţimea speriată a rupt cordoanele de miliţieni şi a fugit înspăimântată. Cu asemenea aparaturi s-a acţionat de nenumărate ori în Anglia când a fost înfrântă opoziţia minerilor faţă de măsurile dure ale primuluiministru, **„d-na de Fier”** sau în nenumărate mitinguri şi revolte de la Moscova, în Asia sau în Africa, etc. Identitatea unei fiinţe umane este dată de împletirea armonioasă între cele trei elemente (comportament, gândire, sentimente) şi nu suportă decât mici, foarte mici dizarmonii între ele. **Cititorul trebuie să ştie că atunci când apare o discrepanţă majoră, individul simte o senzaţie puternică de disconfort şi se naşte astfel o disonanţă cognitivă**. În cercetările efectuate, Leon Festinger a ajuns la concluzia: **„Dacă unei persoane i se modifică actele comportamentale, atunci implicit şi gândirea şi sentimentele vor trebui să sufere modificări în sensul ca disonanţa să fie minimă”.**

Pentru modelarea fiinţei umane în sensul dorit de cei care impun dictatura mondială şi Cer formarea omului trebuie programat să se acţioneze schimbând una din componentele ştiind că

instinctiv se va produce o modificare pentru a restabili armonia necesară între componente şi eliminarea disconfortului psihic provocat de disonanţă cognitivă. Controlul comportamentului fiinţei umane este strict legat de controlul realităţii fizice în care ea trăieşte şi se dezvoltă. **Această realitate existenţială implică: alimentaţie, modul de a se îmbrăca, mijloacele de transport, tipul de locuinţe folosit, modul în care ea trăieşte, se distrează, regimul de viaţă, etc.** Pentru ca individul să fie ţinut permanent sub control strict, el trebuie să aibă un **nivel de trai modest (să fie cât mai sărac), să depindă direct de un patron (stăpân), de un lider sever sau de un conducător autoritar, eventual un dictator.** În aceste condiţii de viaţă, pentru orice cerinţă a sa, el va depinde de hotărârea şefului (stăpânului) direct. Iată câteva exemple edificatoare pentru dvs.:

— Pentru a părăsi locul de muncă, individul este obligat să ceară voie de la şef;

— Pentru a se deplasa în oraş, la piaţă, etc. el va cere voie, bani de autobuz, de cumpărături, ş.a.m.d.

— La orice activitate pe care trebuie s-o facă, individul trebuie să respecte regulamentul de

ordine interioară, protocoale, eventual legile aplicate. Îngrădit de legi şi regulamente, de un sistem draconic de ordine care poate ajunge a fi şi dictatorial, individul se va transforma într-un supus disciplinat, un membru al unei turme de sclavi umani. Viaţa unui astfel de om controlat se va încadra într-un sistem planificat şi organizat pe vârste, sexe, profesii, etc. Pentru a ajunge la un control strict al fiecărui individ se vor lua măsuri corespunzătoare:

1-în copilărie-va merge la grădiniţă unde va fi îmbrăcat cu o anumită uniformă, va avea un anumit program şi va învăţa un anumit fel de **a** se comporta.

Atenţie! Se gândeşte a se elimina educaţia efectuată prin cei 7 ani de acasă, cu educaţia de la grădiniţă, o instituţie care poate fi cu mult mai uşor controlată de Iluminaţi. Se urmăreşte a se forma obiceiul de a trăi într-o turmă şi a se micşora cât mai mult legăturile şi sentimentele de apropiere de familie.

2-la şcoală-ca elev, copilul va fi educat astfel cu regulamente şi legi care trebuie a fi respectate. **Pregătirea şi educaţia şcolară îl vor marca pe individul respectiv toată viaţa.** Apar câteva elemente

care trebuie a fi evidenţiate şi anume: copilul va participa obligatoriu la diverse programe şcolare, i se va impune o disciplină şi o educaţie programată, va participa obligatoriu la diverse serbări, aniversări, acţiuni patriotice, religioase, etc. Programul educaţional impus va marca întreaga viaţă a copilului, căci din fragedă pruncie, **i se vor implementa în conştientul său câteva elemente specifice: respectul pentru autorităţi, sentimentul de supunere faţă de conducător (şef, patron, stăpân) şi faţă de legi, respectul pentru anumite doctrine politice, religioase sau chiar social-culturale.**

3-ca tânăr şi ca persoană ajunsă la maturitate, individul se va încadra într-un program de viaţă cu reguli stricte, participând la acţiuni sociale, politice, culturale, sportive, religioase, etc.

Atenţie! Eficient este ca individul să nu aibă timp liber la dispoziţie. Tânărul va fi permanent ocupat, controlat şi dirijat. Iată câteva exemple care vor fi edificatoare pentru cititorii noştri. Cei care au trăit în comunism, ştiu că programul de muncă se extindea uneori şi în zilele de sărbători, iar când exista uneori timp liber, el era ocupat cu şedinţe, acţiuni politice, muncă voluntară,

etc. În societatea capitalistă în care trăim, programul de lucru acoperă cea mai mare parte a **„zilei solare”,** iar seara manifestările de tip manipulator sunt atât de puternice, că ele stârnesc curiozitate pentru cei ahtiaţi de senzaţional. **Prin mijloace mediatice extrem de convingătoare se cultivă interesul pentru senzaţional, sexualitate şi depravare, consum de droguri şi activităţi violente.** Când totul pare a fi normal, apar crize economice, şomaj, probleme de mediu, spectaculoase crize politice, etc. **Într-o societate în care toată lumea se îmbracă la fel, vorbeşte în aceeaşi manieră, se distrează în acelaşi mod, etc. individul îşi va pierde individualitatea şi devine un ANONIM.** O persoană anonimă, amorfă, insipidă şi încoloră va fi mult mai uşor de a fi transformată într-un supus, sau chiar poate deveni un sclav extrem de obedient. **Obţinerea unei imense mase de supuşi sau de sclavi obedienţi reprezintă unul din punctele importante de a fi realizate prin globalizarea omenirii conform planurilor ascunse ale ocultei mondiale.** Iluminaţii impun un sistem dictatorial bazat pe o supunere oarbă faţă de o anumită doctrină. Celebră este lozinca bolşevică pe care o putem găsi şi în unele cărţi sfinte: **„Cine nu e**

cu noi, este împotriva noastră”. Acest percept strict dictatorial a fost utilizat continuu în comunism şi are o aplicabilitate maximă şi în societatea în care trăim. În afara mijloacelor prezentate mai sus, astăzi marile puteri dispun de un întreg arsenal de arme şi dispozitive electronice cu care pot face un control strict al individului şi a-l determina să execute ordine şi să acţioneze pur şi simplu dirijat. Nu este un secret pentru nimeni că Uniunea Sovietică a făcut importante cercetări în domeniul parapsihologiei şi a reuşit să producă arme bazate pe radiofrecvenţe prin care se pot dirija soldaţii unei armate inamice, produce influenţarea unei mase de demonstranţi, se modifică gândirea unui individ şi-l poate face agresiv, criminal, sau a-l transforma, programat într-un erou care se jertfeşte pentru o anumită cauză. De exemplu, erau soldaţi ai Armatei Roşii care nu voiau să lupte în războiul din Afganistan. Aceştia erau aduşi la o clinică din Odessa, unde erau trataţi radiomicroelectronic şi după o perioadă scurtă de timp ei deveneau, indivizi dispuşi să lupte cu eroism în Afganistan.

În Marea Britanie au fost produse arme non-letale cu care se putea acţiona subtil asupra unui disident care nu era de acord cu politica dusă de guvern. La ordinul lui

Margaret Thatcher, sau folosit aceste arme, de poliţia secretă împotriva greviştilor mineri. MI5 a avut la dispoziţie o întreagă liotă de dispozitive montate pe microbuze, şi care au fost utilizate în primul rând asupra liderilor greviştilor. **Autobuzele dotate cu dispozitive având microunde erau plasate lângă locuinţele liderilor şi acţionând asupra mentalului acestora, îi convingea fie să nu mai acţioneze, fie îi înfricoşa şi-i scotea din activitatea de disidenţă, etc.**

Într-un articol al său, Marius Marţian arată că: **„Francmasoneria are acum la dispoziţie un număr impresionant de arme destinate controlului minţii. Aceste arme sunt numite eufemistic, non-letale, deoarece deşi nu ucid pe loc, ele provoacă distrugeri ale sistemului nervos, produc cancere, colapsuri mentale care conduc la sinucideri, la atacuri cardiace care pot provoca moartea datorită efectului malefic al microundelor”.**

Atenţie! Armele cu microunde pot modela precis activitatea creierului unui individ, a-l influenţa psihic şi chiar a-l face să execute ordine date din exterior. Astfel de arme cu microunde au în dotare ţări ca Rusia, SUA, Marea Britanie, etc. CIA a dezvoltat un program propriu de

cercetări sub îndrumarea dr. Ivor Srowning.

Una din direcţiile cercetărilor s-a axat pe **„centrul plăcerii” din creier (hipotalamusul) şi reuşind a-l stimula s-au creat sentimente de euforie şi de satisfacţie intensă.** S-au făcut experimente folosind câmpuri de tipul ELF, în diverse programe în SUA, URSS, etc. **Testând anumite frecvenţe s-a descoperit că ele pot afecta creierul atât la oameni cât şi la animale.** În general, armele cu microunde, sunt utilizate discret, iar în exteriorul serviciilor secrete se cunosc doar puţine lucruri despre ele. Specialiştii susţin că aceste arme au ajuns în mâinile Iluminaţilor şi că ei le folosesc de câte ori au nevoie de ele, în controlul fiinţei umane, pornind de la individ, la mase de indivizi. Se poate afirma că astăzi, Noua Ordine Mondială, are în dotarea sa tot felul de arme pentru a-şi realiza planurile de globalizare. **Controlul strict al fiinţei umane reprezintă un mijloc pragmatic de a impune mondializarea pe Terra.**

10.2. GLOBALIZAREA BIOMETRICĂ

Moto:

„Uneori, libertatea înseamnă că poţi să alegi care despot îţi va fi stăpân”.

— Jeanne Moreau

„Nimic nu este mai scump şi mai dulce decât libertatea”.

ne învaţă un mare filosof umanist, Baruch Spinoza, iar poetul latin Horaţiu completează ideea: **„Libertatea e mai preţioasă decât aurul”**. Instaurarea dictaturii Noii Ordini Mondiale oferă maselor de supuşi, şocantul rol de sclav sau, în cel mai bun caz, de supus al unui guvern ocult, corupt şi criminal. Iată o situaţie extrem de neplăcută care poate fi definită prin o idee care a fost descoperită de o mare artistă contemporană, Jeanne Moreau: **„Uneori, libertatea înseamnă că poţi să alegi care despot îţi va fi stăpân”.** Libertatea îşi are rădăcinile în structura intimă a fiinţei umane, în sângele ei şi, adesea, omul este obligat s-o apere chiar cu viaţa sa. Sub presiunea şi avalanşa de acţiuni desfăşurate din umbră de Iluminaţi, lumea se prezintă, conform prozatorului Norman Manea: **„grăbită, uitucă, nevrotică, asaltată zilnic de o avalanşă de murdării în care izbutesc să tropăie, în frenezia burlescului”**

„indivizi corupţi, fără coloană vertebrală care s-au înregimentat în acea pătură foarte subţire de indivizi, o aşa numită elită a răului, care slujesc obedient Noua Ordine Mondială, ca să poată fi lăsaţi să fure, să jefuiască şi să devină bogaţi şi puternici”. NOTĂ! Cel mai bun exemplu îl constituie politicienii tranziţiei democratice de la noi: ticăloşi, corupţi, hoţi, etc. Nu a fost de ajuns că puterea masonică s-a extins economic prin acţiunile băncilor internaţionale aservite lor, sau prin forţa militară, ocupând ţări stabilite interesat de la Wall Street şi din City-ul londonez că ar reprezenta un factor terorist, etc. ci şi prin obligativitatea aplicării **„cipurilor biometrice”, care constituie un mod perfecţionat de supraveghere a fiecărui individ în parte.** Cât de important pentru masoni este implementarea cipului biometric pe actele de identitate, pe paşapoarte sau pe cărţile de credit este dezvăluit şi de Secretarul de Stat al SUA, Hillary Clinton care le cerea subalternilor săi, acreditaţi la Bucureşti, să strângă informaţii despre **„actualii lideri şi cei în devenire”,** în special **„detalii biometrice”,** ale acestora. **Cel** puţin aşa ne dezvăluie site-ul Wikileaks, care a zguduit şi a dat informaţii pentru toţi despre felul cum anumiţi politicieni

toarnă şi acţionează în slujba **„Licuriciului cel mare”,** reprezentat astăzi de SUA. Trebuie bine înţeles că sistemul biometric este **„un atentat la libertatea şi intimitatea fiecărui cetăţean al lumii”.** Referitor la controlul total asupra individului aplicat de către Noua Ordine Mondială, mari personalităţi ale lumii şi-au exprimat părerea:

— Preotul grec Skartsiuri Dimitriu scrie în lucrarea sa „Profeţii despre Anticrist”: „Se pune în aplicare sistemul pentru publicarea noilor buletine de identitate care vor avea imprimată cifra 666. Pe bancnota de 500 de drahme, există un grup de cifre 666. Numărul 666 apare pe produsele pe care noi le consumăm, el este sub forma sistemului liniat la codificare. De asemenea apare în telecomunicaţii, în sistemul bancar şi altele”. Acelaşi slujitor al Bisericii Ortodoxe mai declară: **„Dr. H. Eldeman, specialist şi preşedinte al sectorului de analiză al Pieţei Comune comunică la Bruxelles că se pregăteşte un sistem electronic, inteligent, care se ocupă cu probleme care interesează întreaga lume (...) întregul sistem este numeric. Fiecare om de pe Pământ va primi un număr al său (n.a. – un fel de a se înregistra puşcăriaşii, soldaţii, salariaţii din marile instituţii,**

etc.) Numărul acesta va da sistemului electronic, date despre fiecare individ şi pe baza acestui număr va putea să întreprindă relaţii de schimb în sectorul mondial”. Trebuie înţeles că numărul respectiv reprezintă practic **„un individ controlat”** subtil, din umbră, fără a fi văzut efectiv şi **„va fi imprimat fie pe frunte, fie pe palma mâinii, prin utilizarea razelor laser. Cu un dispozitiv special, el se va putea citi de pe fiecare semen numărul înscris”.**

— Noua Ordine Mondială instaurată plenar reprezintă o societate fără bani, dar aflată sub un control dictatorial continuu, strict şi extrem de exigent. Jan van Helsing arată că **„Elementele premergătoare (ale creării Noii Ordini Mondiale) sunt: carnetul de CEC, cartea de credit, cartelele pentru telefon, cartea de asigurare de boală, toate acestea se citesc electronic”.** Masele vor fi convinse că procedeul este mai simplu, mai eficient şi evident mai uşor de utilizat la cele mai diverse plăţi. **În pasul următor, se vor convinge şi lămuri masele că decât să porţi în buzunare atâtea cărţi de credit, este mai comod să ai doar una singură, sau şi mai simplu, fiecare individ să posede tatuat un număr de identificare. Acest cod de identificare, uşor de**

scanat este cel care urmează a fi **utilizat. NOTĂ!** Procesul de însemnare a indivizilor a început în SUA încă din anul 1992. Mulţi cetăţeni au fost marcaţi cu cifra 666, înregistrarea făcându-se cu un lichid special aplicat subcutanat. Informăm cititorii că în SUA chiar există „o **autostradă 666”** şi nişte turnuri de culoare turcoaz, având un triunghi în vârf prin care se controlează mintea umană. Fiecare individ în parte poate fi controlat prin **„telefonul mobil”** (n.a. – ca locaţie, poziţie politică şi diverse alte informaţii), cât şi prin instalaţii electronice plasate pe automobile, sisteme de control în circulaţia rutieră, etc. Faptul că indivizii sunt controlaţi în SUA o dovedesc numeroasele construcţii ciudate (n.a. De exemplu turnurile turcoaz, plasate în zonele marilor autostrăzi de pe lângă Los Angeles sau în alte zone din California). Cu aceste instalaţii sunt reperate şi înregistrate şi telefoanele mobile. Sunt informaţii că şi în Rusia se fac asemenea controale. **Asasinarea generalului DASAEV este concludentă în acest sens. Victima a fost descoperită ca poziţie după semnalul telefonului mobil şi asasinată. Legislaţia impusă de preşedintele George W. Bush obligă organele competente la ascultarea telefoanelor. Acest mod**

de a se proceda a fost preluat de la americani şi de alte ţări. Ia fiind explicată a fi utilă în lupta împotriva terorismului, este concepută a reprezenta un control absolut asupra fiecărui cetăţean în parte. Se ştie că masonii, ocupă în viaţa publică posturile cele mai importante în stat (preşedinţi, prim-miniştri, miniştri, directori de companii, preşedinţi de bănci) şi din funcţiile pe care ei le ocupă, iau hotărâri pentru a instaura dictatura Iluminaţilor. **În România, primul care a protestat împotriva introducerii paşapoartelor biometrice a fost părintele Justin Pârvu.** Domnia sa a făcut legătura dintre cipurile biometrice şi atenţionarea profetică din Apocalipsă. În Cap. 13 din Apocalipsa lui Ioan scrie: **„Va veni vremea când cei mici şi cei mari, cei bogaţi ca şi cei săraci, cei liberi şi sclavi, vor purta un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte, pentru ca nimeni să nu poată să cumpere sau să vândă fără numărul numelui fiarei. Cine are minte, să vadă că numărul este 666”.**

Atenţie! Cititorii interesaţi vor constata că pe Bar Code de pe mărfurile din comerţ se va regăsi în orice loc din lume, linii subţiri scurte şi linii subţiri lungi. O linie subţire lungă înseamnă cifra 6. **Veţi observa întotdeauna că**

veţi găsi 3 **linii subţiri şi lungi, adică numărul 666. În „Vechiul Testament”,** în **„Cartea Regilor”** cap. 10 stă scris: **„Grămada aurului care s-a adunat într-un an pentru Solomon a fost de 666 talanţi de aur”. Numărul 666 este simbolul aurului. „Banul este ochiul dracului”** spune răspicat un proverb al românilor. **Banul se îndreaptă întotdeauna spre putere, iar cu bani poţi stăpâni întregul pământ.** Relevantă este sugestia dată de Bisanne de Soleil care spune: **„Bancherul (respectiv cămătarul) care te împrumută îţi face prezentul plăcut şi viitorul nesigur”.** Felul de a acţiona şi de a se comporta cu masele de oameni, al Noii Ordini Mondiale este absolut asemănător ideii prezentate mai sus. Iată câteva informaţii interesante pentru cititorii noştri:

— Codul Băncii Mondiale este 666.

— „Credit Card” al Băncii Australiei este 666.

— „Credit Cardurile” noi din SUA poartă codul 666.

— „Cardurile Băncii Bombay” poartă cifrele 666.

— Sistemul de calculatoare Olivetti poartă numărul 666 la fel ca şi calculatoarele produse în SUA.

— Numărul de cod pentru convorbiri telefonice ale statului Israel este 666.

— „Exon” al lui Rockefeler poartă şi el codul 666.

Pe fiecare loz de loterie în Israel apare numărul 666.

Profesorul universitar Mihai Valica, de la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Iaşi a analizat cu atenţie fenomenul şi a semnalat pericolul implementării cipurilor biometrice. Din ce în ce mai multe organizaţii civice din România au protestat şi continuă să acţioneze împotriva implementării cipurilor. **I.P.S. Bartolomeu Anania îi cere răspicat preşedintelui Traian Băsescu să scoată diavolul din paşapoarte.** Realizarea globalizării conform planului conceput de Iluminaţi implică aplicarea unui control dur asupra fiecărui cetăţean al planetei, iar in extenso negarea şi anihilarea existenţei naţiunilor cât şi transformarea lor în mase amorfe aservite sever guvernului ocult. Se concepe formarea unui imperiu uriaş controlat strict electronic prin cele mai mari bănci din lume, prin servicii secrete aservite Iluminaţilor şi prin corporaţii transnaţionale instituţii proprietate ale guvernului ocult. Singurul preşedinte al SUA, care nu a fost mason, John F. Kennedy a declarat în 1963:

„Înaltul post de Preşedinte a fost folosit pentru a instiga un complot de distrugere a libertăţilor Americii, înainte de a părăsi postul, trebuie să

informez pe cetăţeni asupra pericolului care îi aşteaptă". Peste 10 zile de la fulminantul discurs, Kennedy a fost asasinat. Nesupunerea la Noua O rdine Mondială se pedepseşte cu moartea pentru cel care deranjează guvernul ocult şi poate afecta în **continuare şi familia acestuia. NOTĂ!** Eliminarea criminală a soţilor Ceauşescu şi problemele create familiei (Nicu, Zoe, Valentin) sunt un bun exemplu de amintit cititorilor.

Procesul globalizării impune în mod real o restructurare a întregului sistem mondial. Toate relaţiile comerciale se vor desfăşura prin coduri numerice care permit un control absolut atât al individului cât şi a unor colectivităţi. Conform planurilor Iluminaţilor, fiecare document va avea un semn distinctiv şi va conţine numărul 666, în fapt, însemnul lui Lucifer. În România, acest proces apocaliptic a fost programat, iar de la 1 ianuarie 2011, noile cărţi electronice de identitate au un cip înserat. Acesta are forma şi dimensiunea unei aşchiuţe în care sunt stocate datele biometrice ale persoanei respective. **Cipul se poate plasa pe:** cartea de identitate, paşaport, cardul comercial, carnetul de sănătate, etc. **Albert Pike, suveranul Pontif al Francmasoneriei Universale**

scrie în „Instrucţiuni către cele douăzeci şi trei de Consilii Supreme ale Lumii”: „Dacă Lucifer este Dumnezeu şi din nefericire Adonay este şi el Dumnezeu (...) Lucifer, Dumnezeu al luminii şi Dumnezeu al binelui luptă pentru omenire împotriva lui Adonay, Dumnezeul întunericului şi al Răului”.

Prin globalizare, Noua Ordine Mondială vrea să instituie pe Terra împărăţia lui Lucifer cu **„energiile lui clocotitoare”** implementând prin 666 dictatura într-un IMPERIU AL RĂULUI ABSOLUT.

Atenţie! Globalizarea este un proces natural şi care conduce la o civilizaţie în care omul poate să trăiască mai bine, să fie mai mulţumit şi să-şi găsească împlinite multe din visele şi speranţele sale. Iată însă că apar interese şi factori care murdăresc procesul natural al dezvoltării şi chiar îl asociază cu răul şi nesiguranţa. **Apare un lucru ciudat, paradoxal, legat de evoluţia civilizaţiei umane; ea cu o mână îţi oferă un drum minunat spre o viaţă de vis, iar cu alta te înjunghie pe la spate şi te obligă să trăieşti în stres, nesiguranţă şi mizerie.**

10.3. AMERICANOFOBIE

Moto:

„Răul trebuie tăiat de la rădăcină”.

— Ovidiu

Nimic nu este întâmplător în lume. Şi aceasta o dovedeşte şi faptul că primul lider al Iluminaţilor Bavarezi, s-a numit **ADAM WEISHAUPT.** Mulţi cercetători consideră că totul a fost de fapt o înşelăciune, o făcătură specială ca să dea bine, să facă impresie, să simbolizeze ceva. **Numele este compus special într-un simbolism de tip ezoteric: „ADAM”primul om, iar „WEISHAUPT”se traduce prin „căpetenie înţeleaptă”.** În aceste condiţii, totul pare a fi gândit atent, la rece, într-o perspectivă istorică seculară. **Weishaup inaugurează Ordinul Perfectibililor** (n.a. Cititorii trebuie să fie foarte atenţi la nume), care este cunoscut sub numele de **Ordinul Iluminaţilor Bavarezi.**

Inaugurarea acestui ordin s-a făcut pe data de 1 mai 1776. Alegerea zilei de 1 mai simbolizează şi ea o zi importantă, fiind legată de împăratul Diocleţian. **În anul 303, s-a dat un edict prin care se cerea unificarea**

confesională. Creştinii s-au opus ordinului imperial, iar împăratul, supărat a răspuns cu represalii sângeroase. Numărul victimelor s-a cifrat a fi de ordinul sutelor de mii. **Diocleţian s-a îmbolnăvit şi a abdicat pe data de 1 mai – anul 303 după Iisus Hristos. Adam Weishaupt a luat ziua de 1 mai, ca zi de începere a persecuţiilor contra creştinilor la peste 1400 de ani.** Ca şi elementele prezentate mai sus, **AMERICANOFOBIA,** despre care vom vorbi, nu a apărut din senin şi nici nu s-a dezvoltat cu totul şi cu totul întâmplător. În ultimele secole, cele mai puternice state din Europa au fost Anglia, Franţa, Germania, şi Rusia. **Ele au format zone de influenţă în care îşi impuneau limba, tradiţiile şi adesea şi legile. Din această cauză, în diplomaţie se utiliza franceza, în comerţ preponderent se folosea engleza, iar în tehnică era imbatabilă germana. Odată cu tendinţele de mondializare a lumii şi apărând ca o forţă hegemonică, tot mai puternică a Noii Ordini Mondiale, SUA, s-a impus limba americană (în fapt o limbă engleză mai puţin selectă şi mai apropiată de mahala) ca singura limbă de comunicare atât în politică şi economie, cât şi în tehnică, în acţiuni**

armate, culturale, în învăţământ şi chiar în religiile cu caracter universal. NOTĂ! Reamintim cititorilor că SUA este primul stat creat după concepţie masonică şi el a fost conceput ca un viitor imperiu care să stăpânească şi să dirijeze destinele omenirii. Nu e de mirare deci, că americanofobia a fost utilizată ca fiind un instrument util în procesul de globalizare a planetei. **Genetic SUA reprezintă principial o fiică a Marii Britanii, iar continuitatea istorică a colaborării dintre aceste state dovedeşte concret că ele au structuri etno-politice şi istorice, ombilical unite.** Care sunt motivele apariţiei americanofobiei şi de ce acest fenomen se găseşte într-o ascensiune extraordinară, vom demonstra în continuare:

Primul argument este legat de faptul că în trecut, Anglia a avut cel mai mare imperiu colonial, iar astăzi locul întâi ca jandarm al lumii şi ca forţă comercial-politică SUA i-a luat locul. Trebuie spus clar că SUA a reprezentat una din coloniile Imperiului Britanic şi în ipostaza de astăzi, când ea este federaţie care domină lumea, trebuie spus că, multe din elementele specifice englezeşti au fost păstrate în teritorii şi anume: **limba (e drept, uşor dialectizată), prezenţa lojilor**

masonice, impunerea unei culturi anglo-americane, implementarea unor reguli în comerţ, asigurări, tehnică (de ex. Măsuri ca picior, inch, etc.). **Un alt argument îl constituie, că Noua Ordine Mondială este strict condusă din două centre de putere: Wall Street şi City-ul londonez.** Cele două centre prin care, în cea mai mare parte, Iluminaţii îşi exercită puterea şi îşi impun planurile de globalizare acţionează exact ca un adevărat **„Vatican al finanţelor”** internaţionale. Cu scurgerea timpului, New **York-ul** devine tot mai puternic, fiind centrul finanţelor mondiale, iar în Europa, City-ul londonez îşi păstrează locul şi rămâne foarte important. Băncile masonice controlează pieţele comerciale, sunt implicate în credite şi afaceri şi au în vizor şi adesea dirijează din umbră mari corporaţii transnaţionale, concerne multinaţionale de comerţ, de asigurări, edituri, ziare, companii de publicitate, etc. Cititorii noştri trebuie să înţeleagă exact că **aceste două centre masonice, Wall Street-ul şi City-ul londonez sunt baza formelor de conducere ale Noii Ordini Mondiale şi în jurul lor sunt create instituţiile specifice: CFR, Trilaterala, Comitetul celor 300, Grupul Bilderberg, Clubul de la Roma, FMI, Banca Mondială, ONU, etc.**

Imperiul bancar a reprezentat şi reprezintă şi astăzi un creuzet în care se zămislesc marile averi şi tot aici apar şi forme specifice şi extrem de eficiente de dirijare a marilor afaceri planetare. Istoric, SUA ŞI Marea Britanie au dus în secolul XX şi continuă şi astăzi să realizeze bine armonizate, politici, prin care vor să deţină puterea economică, să-şi impună hegemonia militară, să acapareze marile resurse minerale şi energetice ale lumii. **Ele vor să conducă autoritar destinele lumii pe care doreşte s-o supună în mod dur şi s-o exploateze ca pe o colonie.** Marele Maestru, Albert Pike arată în cartea sa **„Morală şi dogmă": „Vom constitui echilibrul Universului şi vom domni peste Stăpânii Lumii".**

Propaganda favorabilă anglo-americanilor este asigurată de o mass-media puternică, profesionistă şi foarte atent controlată de Iluminaţi. Controlul este atât de strict, încât oamenii sunt manipulaţi şi convinşi ce politici să accepte, li se modelează gustul în ceea ce priveşte moda, ce să mănânce, cum să se îmbrace, ce automobil să cumpere, în ce casă să locuiască, cum să se comporte în anumite situaţii, ce muzică să asculte, la ce cultură sau religie să adere, ce distracţii să utilizeze, etc. Se

constată că fiinţa umană este supusă la un control absolut şi că sub stăpânirea Noii Ordini Mondiale, fi**inţa umană se dezvoltă pur şi simplu artificial, într-o lume prefabricată de masoni pentru ca fiecare om să poată să devină, în timp, un sclav util şi performant, care să lucreze pentru Iluminaţi, să le sporească permanent puterea şi bogăţiile.** Prin reclamă şi publicitate, sunt lansaţi zgomotos o serie de artişti, sportivi sau gânditori, corporaţii şi produse create din iniţiativa Iluminaţilor pentru a se realiza un sistem de tip New Age care prin efectele lui servesc Noua Ordine Mondială. În acest sens, prin muzică, dans, droguri, alcool, modă, cultură, limbă, mijloace de comunicare, etc. se realizează o lume cu structuri masonice care permit controlul fiinţei umane la cel mai înalt grad. La Rouche arată că: **„Esenţialmente, rock-ul este o renaştere a ritualurilor bahice antice (...) Are legături cu ritmurile alfa ale creierului. Combinat cu alcoolul şi cu substanţe excitante, ca să le spunem întăritoare, cu sex ciudat, produc o schimbare de personalitate de tip contracultural". „Beatles-ii nu sunt altceva decât un experiment al Clubului de la Roma, programat de două componente ale clubului: o**

organizaţie britanică de cercetări, cunoscută sub numele de Tavistock for Uman Relaţions şi corespondentul său american, Stanford Research Institute (SRI)” arată Jonathan Vankin şi John Whalen în lucrarea lor **„Conspiraţii celebre”. „Fenomenul Beatles NU a fost o rebeliune spontană a tinerilor împotriva vechiului regim social. A fost în schimb un complot atât de bine realizat încât complotiştii nu puteau fi identificaţi”** afirmă dr. Coleman.

Ceea ce surprinde pe români reprezintă simbolurile arătate curent de americani, englezi, olandezi şi în general de occidentali, reprezentând diverşi degeneraţi sexual, dar ocupând posturi importante în diverse instituţii... Oricât de neaşteptat apar aceste exemplare umane, ele sunt susţinute de diverse instituţii şi culte şi operează astăzi în lume ca un produs al serviciilor secrete britanice, americane, etc. supuse oligarhiei masonice. **„Această entitate”, ierarhic superioară a conspiratorilor se numeşte „Comitetul celor 300”** spune dr. Coleman, iar în continuare el arată: **„Comitetul celor 300 este cea mai importantă societate înfiinţată de clasa conducătoare”... Aţi observat ceremonialul deschiderii Parlamentului Britanic de Regină?” se**

întreabă enigmatic dr. Coleman şi tot el arată: „Aco**lo, în văzul tuturor se află căpetenia celor 300”. Cei** puternici încearcă şi fac eforturi deosebite pentru a realiza un control şi o manipulare inteligentă a maselor, afirmând că acest factor important este atât utilizabil cât şi permisibil într-o societate democratică. Astf**el, Anglia şi SUA mari** puteri economice, cu industrii bine dezvoltate, având forţe militare şi comerciale remarcabile, conduse din umbră de Iluminaţi, practic au devenit jandarmii omenirii şi dirijează cu mare atenţie destinele lumii contemporane. Angl**o şi americanofobia au fost impuse nu numai prin forţă sau la masa tratativelor, ci şi insidios prin elemente specifice psihice, parapsihologice, sprijinite şi susţinute de consumul de droguri, alcool, tutun, sex ciudat şi elemente implementate prin modă şi un mod spectaculos de a vieţui şi a te impune unui public ahtiat după senzaţional. Apelând la elemente care acţionează asupra inconştientului uman, se produce o schimbare de personalitate de tip contracultural şi conduce adesea la o contramoralitate. Un e**xemplu tipic pentru România şi nu numai, este că se desfăşoară pur şi simplu ca o adevărată agresiune, pe toate canalele

audiovizualului muzică şi filme numai producţii americane şi din când în când şi câte o producţie englezească. Aceste producţii specifice, în mare parte americane, sunt de o calitate mediocră, reprezintă acţiuni dure, violenţă, zgomot sexualitate deşănţată, consum de alcool şi droguri, transmit o moralitate îndoielnică şi mesaje satanice creierului.

„Muzica de astăzi nu este altceva decât un laborator monstruos al NIMICULUI”, arată Joan Cau. Dansul modern este în fapt un mod de a îmbina gimnastica de circ, cu ritmurile şi bâţâielile africanilor aflaţi în transe hipnotice. **Sunt date mesaje subliminale pe frecvenţe pe care urechea nu le distinge, dar subconştientul le percepe şi în timp, le** va **integra.** Iată un exemplu pentru cititori: The Beatles în cântecul **„Revoluţia Nr. 9”** mesajul transmis este**: „Începe să fumezi marijuana”.** Kiss în cântecul **„God of Thunder”** mesajul transmis subliminal este: **„Demonul este Dumnezeul tău”.** Iată cum un mesaj satanic, de tip masonic se va imprima subliminal în creierul ascultătorilor. Vrând nevrând ascultătorii şi telespectatorii auzind limba anglo-americană şi-o însuşesc, iar limba ţării în care vorbesc indigenii se va îmbogăţi şi se va contamina cu

expresii americane de tot felul ca: OK, KO, Love You, etc. **Mass-media aservită Iluminaţilor, ahtiată după senzaţional şi câştiguri uşor de realizat din publicitate şi reclamă va întocmi programe, plătite de ONG-uri şi societăţi occidentale, iar producţiile naţionale vor fi eliminate. Acestea, devenind nerentabile, vor fi plasate în zone de dispariţie, sau pur şi simplu se vor metamorfoza în creaţii asemănătoare celor copiate după cele impuse de Iluminaţi.** Politic, se va susţine că arabii constituie teroriştii lumii, că indienii sunt săraci şi neajutoraţi, sau că la chinezi a rămas un comunism feroce, iar ruşii au continuat să fie pentru noi duşmani de moarte. **Manipulând psihic masele se va ajunge la concluzia că totul şi toate, bunăstarea şi fericirea vin de la Marele Licurici** – SUA. Aşa se întâmpla şi în perioada de bolşevizare a ţării noastre, după ce Armata Roşie a ocupat România. **Deci tehnica aplicată nu este nouă, iar specialiştii în modelarea psihică a maselor sunt tot cei vechi, sau copiii lor.**

O analiză atentă a ultimilor 23 de ani de la zilele fierbinţi din decembrie ’89 arată că, **România deşi a stat sub dominaţia** Imperiului Otoman 400 de ani, sub ruşi alţi 200

de ani, nu s-a transformat şi nu a pierdut caracteristicile specifice ale unei ţări distincte, cu un popor având anumite trăsături inconfundabile, cu o limbă şi tradiţii absolut diferite de ale altor naţiuni, etc. cum s-a petrecut în perioada de aşa-zisă **„democraţie a tranziţiei”. Transformările au fost pur şi simplu dramatice şi dacă procesul va continua vom dispărea ca popor şi ca naţiune. Istoria noastră a fost pur şi simplu minată, fără a pune în loc elemente de cultură, moralitate sau cel puţin un nivel de trai superior care să reprezinte un câştig pentru români. Globalizarea prin americanizare se află într-o adevărată conspiraţie care atacă fibra naţională a poporului român,** iar politicienii tranziţiei au fost primii care fiind lăsaţi să fure, să se îmbogăţească şi să-şi facă toate poftele, au apărat cu cerbicie noua atmosferă care murdăreşte, otrăveşte şi distruge ţara. Politicienii tranziţiei apar ca reprezentând adevăraţi asasini ai tradiţiilor, religiei şi moralităţii la români.

Deşi foarte mulţi cetăţeni şi Biserica Ortodoxă s-au opus, parlamentul şi guvernul ţării au impus drepturi şi libertăţi ciudate pentru homosexuali, şi nu s-au luat măsuri aspre contra pedofililor.

Manifestările **„gay”** care apar şi hălăduiesc prin Bucureşti, sunt apărate cu cerbicie de poliţie şi unii parlamentari. Despre consumul de droguri au vorbit şi le-au dat girul, preşedintele ţării Traian Băsescu şi fiica acestuia, Elena Băsescu. O comisie prezidenţială s-a ocupat şi a prezentat un raport privind consumul de droguri uşoare. În **ultimii doi ani, consumul de droguri a luat amploare în România** şi **până în prezent, Guvernul a acţionat palid, inconsistent, iar Parlamentul parcă lâncezeşte. În timp ce şcoala românească a ajuns în colaps, consumul de droguri, în rândul tineretului ia proporţii, se dezvoltă, capătă noi direcţii de evoluţie. Vânzarea de droguri aduce profituri uriaşe MAFIEI interne şi externe României, iar prin acesta se poate influenţa direct** şi **dirija evoluţia tineretului în plan politic, economic, familial, sexual, religios, etc.** Exact acest lucru se doreşte prin procesul de globalizare. A existat o propunere legislativă făcută de Gheorghe Funar care propunea ca Radio-Televiziunea să nu mai pună accentul doar pe prezenţa unor acţiuni violente, crime, violuri, scene de război, masacre, pedofilie, etc. şi să redea şi reliefa acţiuni cu caracter pozitiv, moral, inspirate din dragoste faţă de

om, faţă de animale sau să prezinte succese ale ştiinţei, tehnicii şi culturii.

Trebuie arătat că propunerea legislativă a lui Funar a fost întâmpinată cu un protest pur şi simplu înfricoşător atât din mass-media, cât şi de lumea politică, căci, cum este şi normal, o astfel de măsură înseamnă ordine, disciplină, aplicarea legii. Pe de o parte, mass-media îşi pierdea elementul de senzaţional şi trebuia să lucreze mai mult pentru a capta şi educa masele de consumatori, iar politicienii într-o lume normală nu mai pot fura, trăda interesele naţionale şi să-şi facă mulţi dintre ei activităţile în lojile masonice în care au fost primiţi. Aşa o aversiune s-a manifestat faţă de propunerea legislativă a lui Gheorghe Funar încât aveai impresia că acesta ar fi incitat la masacrarea pur şi simplu a poporului român şi nu apărarea lui de a fi contaminat şi infectat de vulgaritate, violenţă, lipsă de înţelegere faţă de sentimente înalte, de dragoste pentru aproape, de credinţă în Dumnezeu, etc.

Un mare apărător al limbii române a fost şi George Pruteanu, un politician şi un om de **cultură de prim ordin.** Ca parlamentar, în mai multe rânduri, **George Pruteanu** a luat apărare limbii române şi a cerut

ca în viaţa publică, în special în comerţ şi societăţi comerciale, limba română să nu mai fie stâlcită şi să i se aducă grave prejudicii. **Politicienii noştri nu au înţeles că suntem români în primul rând, că vorbim româneşte şi că limba română, într-un sens restrâns, constituie PATRIA noastră. Prin limbă, prin tradiţii, obiceiuri şi prin simţire (suflet, patriotism) suntem români.** Şi George Pruteanu nu a reuşit să apere limba română, într-un PARLAMENT infectat cu securişti internaţionalişti, semianalfabeţi şi aserviţi concepţiilor libertine masonice.

O altă propunere a făcut-o Victor Socaciu care, în calitate de parlamentar a încercat o iniţiativă legislativă propunând dublarea filmelor străine în limba română. Iniţiativa legislativă a stârnit reacţii puternice de respingere, argumentul principal fiind că limba engleză trebuie învăţată, fiind auzită liber. Prin dublare, ea este tradusă, îşi pierde farmecul şi că prin dublarea filmelor engleza nu mai poate fi învăţată de masa de spectatori şi de telespectatori, **în fond, mulţi politicieni fiind masoni apără la baionetă asaltul limbii anglo-americane care ne invadează ca un tsunami care implementează energic procesul de**

mondializare. Trebuie subliniat că aproape toţi politicienii români, nu sunt interesaţi de a proteja limba română şi tradiţiile poporului nostru, ci ei sunt preocupaţi de a-şi câştiga cât mai multă putere, aprecieri interne, dar mai ales externe şi a ajunge în cel mai scurt timp la o îmbogăţire cât mai semnificativă. **Prin atacul anglo-american, lingvistic perfid, oamenii capătă în timp o nouă morală, devin partizanii devotaţi ai Marii Britanii şi** SUA. Prin efectul direct sau subliminal, oamenii devin ca nişte **„maimuţe”** manipulate din umbră, încep să folosească cuvinte anglo-americane, cu rost şi mai ales, fără rost, în limba curentă, firmele comerciale şi instituţiile cele mai importante îşi iau (treptat) nume anglo-americane, toată societatea se anarhizează, devenind un adevărat **„ghiveci”** în care s-au introdus surogate anglo-americane. **Văzând în acest proces o uriaşă primejdie pentru Franţa, parlamentul ţării respective a luat o serie de măsuri legislative legate de utilizarea limbii engleze în texte, în instituţii şi, în general, în viaţa socială.**

În România, nu este de **„bon ton”** dacă eşti patriot, vorbeşti româneşte şi nu arunci câteva americanisme de genul OK, KO, etc. când vorbeşti, iar dacă eşti ziarist sau

politician, a devenit un obicei, a infesta limba română cu expresii englezeşti sau tipic americane. **Ceea ce este şi mai surprinzător, cei care intoxică limba română cu expresii de acest gen, dacă sunt obligaţi să vorbească în limba engleză o stâlcesc şi o chinuiesc exact ca într-un gulag sau ca la Guantanamo.** După 23 de ani de **„democraţie”,** am ajuns săracii Europei şi nu ne mulţumim cu acest loc, politicienii noştri dragi, acompaniaţi şi de o massmedie obedientă, participă direct la procesul de globalizare a României şi prin macularea limbii române cu americanisme absolut de prisos. **Cine vrea să înveţe limba engleză o poate face corect şi fără oprelişti.**

Nichita Stănescu arată: **„Limba română e patria mea”.** Mihai Eminescu, poetul nostru naţional arată: **„Limba română în sine acasă e o împărăţie bogată, căreia multe popoare i-au plătit banii în aur. A o dezbrăca de averile pe care le-a adunat în mai bine de 1000 de ani, înseamnă a o face din împărătească, cerşetoare”.**

10.4. LA CE MAI SERVEŞTE NATO?

Moto:

„De la apariţia lor, Statele Unite nu au ezitat să folosească forţa în afacerile internaţionale”.

— James Chance

Refacerea structurală politică, economică, militară şi socială pe bătrânul continent şi nu numai, după prăbuşirea Blocului Mondial Comunist şi desfiinţarea Pactului Militar de la Varşovia s-a făcut sub conducerea directă şi energică a Noii Ordini Mondiale. Se încheia o epocă istorică plină de frământări şi conflicte, cea a Războiului Rece. Pactul Nord Atlantic, organism militar de apărare colectivă în perioada bipolarismului ideologic, apare în continuare ca o instituţie parazitară, inutilă şi chiar nocivă. Î**n mod normal, NATO ar fi trebuit să dispară odată şi concomitent cu Blocul Militar de la Varşovia.** Şi totuşi, NATO continuă să existe, iar guvernul ocult îi dă o importanţă deosebit de mare. Noua Ordine Mondială îl foloseşte în **„faza caldă”** de desfăşurare a unor evenimente prin care îşi exercită voinţa, îşi impune interesele şi îşi manifestă puterea militară. În componenţa NATO au intrat marile puteri: SUA, Marea Britanie, Franţa, Germania care, aşa cum noi

cunoaştem din istorie, acţionau numai în sensul realizării propriilor interese. Pentru fostele state comuniste din Europa Centrală şi de Est, aflate în procese dificile de tranziţie, cu frământări sociale şi marcate de crize economice fără precedent, intrarea în NATO a fost un adevărat MIT, iar integrarea în el reprezenta **„o adevărată perdea de securitate”,** mai mult sau mai puţin eficace, într-o lume care se globalizează, statele se pulverizează, masele se uniformizează ca nivel de trai şi devin supuse unui centru de putere mondial. În perioada Războiului Rece, se afirmă că **NATO există ca să-i ţină pe americani înăuntru, pe germani jos şi pe ruşi afară.** Astăzi, situaţia pare să se fi inversat. La Washington, puţini mai au iluzii asupra capacităţii sau voinţei europenilor de a acţiona în cadrul alianţei. Cu siguranţă sunt şi excepţii: Marea Britanie partenerul permanent al SUA în acţiuni, Turcia calitativ şi cantitativ păstrează forţe militare importante, iar unele din fostele ţări comuniste îşi manifestă voinţa şi interesul de a participa, din când în când, la diverse acţiuni cum ar fi cele din Irak sau din Afganistan. În zilele noastre, NATO a fost păstrat de Iluminaţi cu scopul de a controla şi stăpâni crizele apărute în Europa de Est, în Balcani, în CSI, dar şi în

alte zone ale lumii care dezvoltă un potenţial de terorism sau pur şi simplu prezintă interes căci posedă mari resurse în petrol sau alte bogăţii naturale. **Principial, planul de globalizare impune a se controla, dirija şi mai ales impune voinţa Iluminaţilor pentru a se realiza marele imperiu planetar şi a se ajunge nu numai a-l stăpâni, dar şi a îl exploata eficient. Trebuie bine înţeles, că mulţi cetăţeni din Europa de Vest, astăzi când Uniunea Sovietică nu mai există, când Pactul de la Varşovia s-a desfiinţat, ei cred în mod absolut normal că NATO nu mai este necesar, că se cheltuie fonduri uriaşe în mod inutil pentru a-l întreţine şi chiar că păstrarea lui reprezintă un pericol foarte mare pentru pacea omenirii.** Iluminaţii şi cei aserviţi lor susţin că NATO reprezintă o forţă militară care militează pentru păstrarea ordinii şi cooperării între ţările mari şi mici, pentru asigurarea democraţiei, egalităţii şi libertăţii în relaţiile politice şi sociale de pe diverse continente, respectarea drepturilor şi libertăţilor omului şi combaterea terorismului de orice fel (n. a. în mod special cel islamic). Primează, chiar şi în NATO, interesele puterilor mari, SUA, Marea Britanie şi Franţa, iar ţările mici, aliate fac şi ele jocurile aşa cum li se impune. Se ştie că Al-Qaeda a fost

creată de CIA şi cu aceasta s-a acţionat în războiul din Iugoslavia, care s-a finalizat prin disoluţia federaţiei. **În zilele noastre, SUA a declarat că Al-Qaeda reprezintă terorismul islamic în plină desfăşurare.**

Interesele marilor puteri, fac, nu rareori să se schimbe alianţe, planuri, viziuni ideologice sau chiar politici planetare.

Diabolizarea de către SUA a Al-Qaeda a pornit războiul NATO în Irak şi apoi ocuparea militară a Afganistanului. **Trebuie înţeles că la mijloc au fost în afara „luptei împotriva terorismului" şi interese legate de marile rezerve de petrol ale Irakului, ocuparea unei poziţii geoglobale a trupelor americane în Golf, stăpânirea resurselor minerale existente în Afganistan şi bineînţeles, nu trebuia lăsată fără un control interesat marea piaţă a drogurilor din regiune.** Poziţia militară a forţelor NATO în diverse zone ale lumii controlează şi de nenumărate ori, chiar participă şi dirijează evenimente în zone **„fierbinţi ale planetei"** (Pakistan, Africa, etc.).

Pe de altă parte, dependenţa strategică de Rusia a ţărilor europene, în special în chestiunea energetică, mai ales în ceea ce priveşte gazele naturale, impune o

colaborare strânsă, mai ales a Germaniei cu ruşii. Dispunând de resurse uriaşe de gaze şi petrol, politic, ruşii acţionează şi adesea şantajează partenerii şi-i obligă pe aceştia să facă mari concesii. Aşa se face că în UE, când ruşii aplică diverse politici interesate subminând independenţa Republicii Moldova, Georgiei, Azerbadjanului şi chiar în Ucraina, Bruxelles-ul este îngăduitor, calm, chiar înţelegător. România, Polonia, Bulgaria sunt privite ca aliaţi serioşi ai NATO şi în ciuda sărăciei lor, participă la acţiunile curente ale organizaţiei militare. **Noi afirmăm că ţara noastră poate reprezenta o componentă a Alianţei Nord-Atlantice, dar guvernanţii noştri nu trebuie să fie atât de obedienţi şi să trimită militari peste ţări şi mări, în Irak, Afganistan, etc. Unde nu avem nimic de câştigat şi nici de apărat. Recomandată este şi o diplomaţie strategică, înţeleaptă pe lângă Kremlin, căci neocolonialismul rus este lângă noi, iar Rusia şi SUA, au fost şi au rămas permanent mari puteri imperialiste prietene şi în continuă cooperare.** În principiu, astăzi NATO este o alianţă din ce în ce mai puţin viabilă. **Alianţa Nord Atlantică este în comă şi practic ea ar trebui desfiinţată.** Nu se doreşte desfiinţarea ei căci este forţa

militară a Iluminaţilor cu care ei acţionează pentru a-şi impune interesele în realizarea globalizării planetei. Apariţia şi dezvoltarea unor mari puteri cum sunt China şi India, impune ca NATO să fie desfiinţată pentru a nu prilejui posibilitatea aprinderii unui nou război mondial. Şi aşa SUA ŞI Israelul tot încearcă declanşarea **„Celui de-al Treilea Război Mondial”, „cruciada împotriva Islamului”** care apare în planul Albert Pike – Giuseppe Mazzini. Iluminaţii doresc ca NATO şi SUA să reprezinte nu numai interesele lor, ci să fie jandarmul care folosit, să le impună aplicare a planurilor satanice.

10.5. COMPLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂŢII

Moto:

„Sănătatea e mai bună decât toate bogăţiile lumii”.

— Proverb universal

Sănătatea reprezintă pentru fiinţa umană poate cel

mai important element al vieţii de care depind toate celelalte, le influenţează sau chiar le determină.

Sănătatea nu poate fi cumpărată sau dăruită, dar ea este afectată de diverse maladii care, acţionând o pot mina sau pur şi simplu distruge. Noua Ordine Mondială, în planurile ei de a forma un imperiu pe care să-l conducă dictatorial, are în vedere şi sănătatea umană ca factor hotărâtor pe care să-l folosească şi să-l determine în stare să-i aducă profituri uriaşe. **În acest sens, sunt utilizate armele biologice în războiul de tip bioterorist şi vor profita cu prioritate companiile farmaceutice transnaţionale, proprietate a Iluminaţilor. În ultimul deceniu, toţi au fost speriaţi de apariţia unor pandemii cum ar fi: cea a vacii nebune, a gripei aviare şi de curând, a epidemiei de** Eb**ola.** Am arătat în cartea noastră că Iluminaţii au hotărât prin lucrările Clubului de la Roma, desfăşurate în 1980, la Washington să elimine 2,5 miliarde din populaţia lumii până în 2010 şi că se fac eforturi ca, pe plan mondial, să se reuşească a se stăvili în sistem malthuzianist creşterea în continuare a numărului populaţiei. În plan militar, statele puternice au făcut cercetări şi au pus la punct diverse arme biologice care, folosite pot provoca pandemii.

Atenţie! Fiecare din armele biologice posibil de folosit, locale şi mondiale, au în spate firme farmaceutice puternice care s-au pregătit şi dispun de cantităţi mari de vaccinuri care pot trata şi opri dezvoltarea în continuare a epidemiei. **În fapt, armele biologice reprezintă un atac criminal la adresa omenirii şi totodată constituie şi o sursă uriaşă de câştiguri pentru concernele farmaceutice şi nu numai. Afacerile sunt afaceri, iar Noua Ordine Mondială se află permanent în mijlocul acestora.** Periodic, mass-media anunţă câte o Apocalipsă: s-a depistat în ţara „X”, o nouă formă de **„gripă”** şi au început să apară **3-5** decese... Peste câteva zile se extinde şi în ţara **„Y”** şi aşa se creează o isterizare a opiniei publice. **Aşa s-a răspândit în România „gripa aviară”.** Mass-media din oră în oră, anunţă că a mai apărut un focar de **„gripă”** şi în satul **„Z”** au mai murit **2-3** găini şi s-au găsit **5** leşuri de păsări călătoare. **În timp, s-au descoperit peste o sută de focare de gripă aviară.** Toată lumea era pur şi simplu năucită de ştirile grave, transmise la Radio, Televiziune, sau apărute în ziare. Guvernanţii de la Bucureşti luau măsuri:

— Erau blocate sate, străzi, cartiere, etc. Carantinele stabileau zone de calamitate, etc.

— Vehiculele erau dezinfectate, iar oamenii erau vaccinaţi, controlaţi medical, li se făceau analize;

— Lupta împotriva gripei aviare lua proporţii: zeci de mii de păsări erau sacrificate. Săracii români, care aveau în bătătură câteva păsări, rămâneau şi fără acestea.

Aşa de energică a fost acţiunea de luptă împotriva gripei aviare în România, că în puţine locuri au mai rămas câteva păsări care să cotcodăcească prin ogrăzile ţăranilor noştri. Se ajunsese să se declare că în lume, pe toate continentele, au fost înregistrate 108 cazuri mortale. **Ciudat, foarte ciudat, doar Statele Unite erau foarte liniştite.** Gripa aviară a ocolit America, în schimb marile firme dispuneau de cantităţi uriaşe de carne de pasăre pe care au scos-o la vânzare pe piaţă, în Europa şi în locurile unde pandemia dusese la lichidarea păsărilor indigene. **Gripa aviară a constituit o fantastică afacere pentru marile concerne farmaceutice care au vândut imense stocuri de vaccinuri şi pentru producătorii americani de carne de pasăre.** Virusologul Yoshihiro Kawaoka, de la Universitatea din Wisconsin – Madison arată că transmiterea dificilă de la om la om a gripei aviare, se explică prin faptul că receptorii virusului nu sunt prezenţi

la semenii noştri decât în profunzimea plămânilor. **Astfel H5N1 ar trebui să acumuleze mai multe mutaţii pentru a deveni un veritabil pericol pentru om. O simplă matematică arată că 108 cazuri mortale de gripă aviară la o populaţie de cca. 7 miliarde reprezintă un procent pur şi simplu absolut nesemnificativ şi că, în fapt, totul a fost o afacere extraordinară pentru marile companii comerciale (farmaceutice, de creştere a păsărilor), cât şi pentru întreprinzătorii care au creat staţii de dezinfectare a terenurilor, autovehiculelor, etc.** În România, ministrul care s-a ocupat de gripa aviară a fost **Gheorghe Flutur.** Oamenii care au lucrat cu acesta au avut acţiuni extrem de profitabile. **Vaccinurile, operaţiile de distrugere conform standardelor, a păsărilor, procesele de dezinfectare, înlocuirea păsărilor cu altele aduse din import, etc. Totul şi toate au constituit mari pierderi pentru România şi români, dar au adus mari profituri în UE şi la o serie de întreprinzători interni şi externi.** Un alt mare scandal şi în acelaşi timp un reper al felului cum acţionează Noua Ordine Mondială, UE şi alte organe legate de acestea îl constituie cel **„al gripei porcine". Conform** celor

relatate de ziarista austriacă Jane Bürgermeister, gripa ar fi fost declanşată de fisurarea unei fiole destinată unui laborator de cercetători, petrecută într-un tren Intercity în Elveţia şi care conţinea virusul gripei porcine. S-au găsit ziarişti care au afirmat că pandemia n-ar fi fost produsă întâmplător şi că, numeroase companii farmaceutice aveau pregătite pentru vânzare un uriaş stoc de vaccinuri pentru a trata pe bolnavi, sau a preveni infestarea cu această pandemie.

Atenţie! Vaccinurile preventive, atât în cazul gripei aviare cât şi în ceea ce priveşte cea porcină, au produs victime şi s-au lăsat cu scandaluri relevate atât în presă, cât şi în justiţie. **Trebuie arătat că Organizaţia Mondială a Sănătăţii a decis în luna iunie 2009 să anunţe starea de pandemie legată de gripa porcină.** Se va dovedi că OMS a exagerat cu pericolul acestei pandemii şi că în fond, şi în acest caz, la mijloc au fost mari interese şi s-au desfăşurat afaceri cu valori impresionante. **Expertul epideiniolog german Wolfgang Wodarg a declarat în ianuarie 2010 că pandemia declarată de OMS este o eroare.** Şi în cazul gripei porcine s-au făcut tratamente şi analize, s-au vândut milioane de seturi de vaccinuri, s-au pus embargouri la

vânzările de carne de porc, iar, ca întotdeauna SUA a adus în Europa şi pe alte continente, la vânzare, cantităţi uriaşe de carne de porc. **Afacerile sunt afaceri, iar în comerţul mondial, SUA este permanent privilegiată. Să vedem ce s-a întâmplat în România cu gripa porcină!** În anul 1989, în ţara noastră se creşteau 10 milioane de porci în ferme şi în gospodăriile ţărăneşti. La sfârşitul anului 2007, numărul porcilor a ajuns la ceva mai mult de un milion. Renumitul Contim care reprezenta o adevărată mândrie a Banatului, dar nu numai el, ci şi alte combinate, au fost închise. **De ce? Totul a fost impus de la UE. Comisia Europeană (CE) a obligat autorităţile române să se renunţe la vaccinarea porcilor împotriva pestei porcine. Servili şi obedienţi, guvernanţii noştri s-au conformat ordinelor primite şi din 2003 (guvernul Adrian Năstase) au pus în aplicare cerinţele comisarilor europeni care, solicitau, în mod expres, exterminarea porcilor bolnavi şi a celor existenţi în jurul lor.**

Cerinţele CE erau legate atât de porcii crescuţi în marile ferme, cât şi în cele ale gospodăriilor ţărăneşti. **Era în fapt, un mod simplu de a elimina de pe piaţa internă**

şi cea externă a cărnii de porc româneşti şi deci să elimine un concurent major. Vecinii noştri, nu s-au conformat cerinţelor UE şi ungurii de exemplu, au rămas un exportator important de carne de porc. În România **„şmecherii tranziţiei”** s-au ocupat de afaceri prin importuri de carne de porc şi astfel preţurile cărnii de porc au crescut substanţial, iar calitatea ei a scăzut. **S-a reuşit să se transforme gripa aviară şi pesta porcină în inginerii financiare extrem de profitabile. Astfel, s-au adus economiei ţării importante prejudicii, iar pentru populaţie s-a făcut pur şi simplu un atentat la siguranţa ei alimentară.** Practic, prin toate recomandările primite de la UE, suntem împiedicaţi să ne dezvoltăm şi ni se impune să devenim o colonie a Occidentului, care să ne exploateze atât ca o piaţă de desfacere, cât şi ca o naţiune, care pune la dispoziţie forţă de muncă ieftină. **Locul nostru pe piaţa cărnii de porc îl ia o companie americană Smithfield Foods, din statul Virginia, cel mai mare procesator de carne din lume.** Complotul mondial împotriva sănătăţii are deci componente tipic specifice imperialismului şi permite Noii Ordini Mondiale să-şi întindă tentaculele atât în industria farmaceutică cât şi în industria alimentară. Astfel, oculta

mondială a scos pe piaţă la vânzare nu numai carne sau vaccinuri, ci a pus pe tarabă şi sănătatea şi siguranţa existenţei unei naţiuni. **Banii şi puterea sunt mai importanţi decât viaţa oamenilor.**

10.6. CODEX ALIMENTARIUS, UN INSTRUMENT AL GLOBALIZĂRII

Moto:

„Oamenii pot fi controlaţi şi stăpâniţi prin energie, hrană şi prin dezinformare”.

— Jan van Helsing

Astăzi, procesul globalizării cuprinde un număr foarte mare de măsuri care finalizate impun instaurarea Noii Ordini Mondiale şi formarea unui imperiu planetar condus de un guvern ocult. **Piaţa alimentară trebuie să prezinte omului de rând preţuri de achiziţie moderate, o calitate a produselor rezonabilă, şi să-i asigure o siguranţă cât mai mare în ceea ce priveşte sănătatea personală.** Apariţia şi impunerea **„Codexului**

alimentar” are rolul de a pune la dispoziţia Noii Ordini Mondiale încă un instrument prin care se poate controla, dirija şi în acelaşi timp realiza mari profituri. Cu acest cod se realizează un complot mondial asupra sănătăţi i individului scoţând în afara legii orice metodă alternativă în domeniul tratării şi întreţinerii sănătăţii, pe căi naturiste, folosirea suplimentelor alimentare şi a vitaminelor. **„Codex Alimentarius”** cartelează piaţa produselor necesare hrănirii populaţiei, a tratării ei de diverse maladii, cât şi a întreţinerii sănătăţii, elimină micii producători şi impune o legislaţie de tip mondialist care permite unei minorităţi infime de oameni super bogaţi prin intermediul unor corporaţii transnaţionale să vândă produse, aşa-zis verificate, infestate cu otrăvuri şi care, în final, le vor aduce profituri atât de mari, încât le vor umple buzunarele cu dolari sau euro.

În Osea IV, 6 găsim textul care vine să ne atenţioneze asupra realităţii: **„Poporul meu piere din lipsă de cunoaştere”.** Prin minciuni şi dezinformare, masele pot fi prostite, manipulate şi conduse să consume alimente nocive şi chiar periculoase pentru viaţa lor. Acest lucru se întâmplă permanent prin proliferarea produselor **„fast**

food” şi mai ales prin răspândirea centrelor comerciale de tip Mc Donalds.

Paul Anthony Taylor arată: **„Controlând accesul nostru la alimente sănătoase şi sigure, în medicina naturală, forţele din spatele Codexului intenţionează să ne controleze vieţile”.** Impunând Codexul, se ajunge la un control strict al producţiei de alimente, sunt eliminaţi micii producători, se dirijează piaţa şi se pun preţuri de monopol, iar faţă de concurenţii care nu sunt apropiaţi de guvernul mondial se iau măsuri de embargou sau chiar se pot declanşa războaie comerciale pustiitoare. **Codex Alimentarius stabileşte standarde stricte asupra compoziţiei hranei în ceea ce priveşte compoziţia ei, vitaminele, sărurile minerale, oligoelementele, structura ei organică, produsele modificate genetic, conservanţi, coloranţi, aditivi, etichetarea şi forma de prezentare a alimentelor, verifică reclama şi publicitatea, stabileşte norme în ceea ce priveşte limite legate de reziduuri de pesticide şi de medicamente veterinare, etc.**

Jane Bürgermeister, o cunoscută jurnalistă apreciază că acest Codex reprezintă o crimă monstruoasă împotriva

omenirii şi, **în aprilie 2009, ea a făcut o plângere împotriva OMS, ONU, Barack Obama, David de Rothschild, George Soros, Wener Faymann, mai multor înalţi funcţionari de rang înalt şi ai unor preşedinţi şi directori de mari concerne farmaceutice acuzându-i plenar de BIOTERORISM.** Din 1963 se lucrează la Codex Alimentarius şi prin el se doreşte a se crea un complex de standarde globale pentru toate produsele alimentare. **Codex Alimentarius a devenit obligatoriu de aplicat în UE începând cu data de 31 decembrie 2009. România a fost prima ţară care a ratificat Codexul.** În acest sens, politicienii români ai tranziţiei sunt atât de obedienţi ocultei mondiale că pot fi remarcaţi de aceasta. De fapt, dispoziţiile Codexului sunt impuse de Organizaţia Mondială a Comerţului (WTO), care aşa cum ştim, se găseşte sub oblăduirea Noii Ordini Mondiale. Dr. Mathias Rath constată că prin aprobarea şi susţinerea Codexului se fac afaceri uriaşe şi se favorizează implicit industria farmaceutică. Iată ce susţine Dr. Rath: **„Adevăratul scop al industriei mondiale farmaceutice este de a câştiga bani pe seama bolilor cronice, şi nu de a se ocupa de prevenirea unor asemenea boli... Această industrie**

este responsabilă de un genocid permanent şi răspândit în plan global, ucigând în acest mod milioane de oameni". Ca întotdeauna când este vorba de Noua Ordine Mondială, pe primul loc sunt profiturile estimate în bani, iar pe ultimul loc se plasează omul de rând.

La prima vedere, un control atent, ştiinţific asupra alimentaţiei fiinţei umane poate fi considerat un lucru necesar şi benefic, dar în realitate nu este aşa. **Se fac controale şi se iau măsuri dure asupra doar a micilor firme (care trebuie eliminate, căci ele concurează), iar la cele mari şi care sunt aservite guvernului ocult le vor fi trecute cu vederea lipsurile şi încălcările legilor şi, în principiu vor fi favorizate.** Aşa este în lumea de astăzi: cei puternici au permanent dreptate. Exigenţa verificărilor este controlată şi manipulată şi ţine direct de interesele Noii Ordini Mondiale. P**rocedând astfel, Codex Alimentarius devine un instrument eficient al globalizării planetei şi asigură supremaţia guvernului mondial.**

Atenţie! Prin Tratatul de la Lisabona, Comisia Europeană a fost ridicată la gradul de Guvern European şi dirijează direct procesul de globalizare în zona bătrânului

continent. În aceste condiţii specifice, Paul Anthony Taylor declară: **„Codexul plasează restricţii severe asupra formelor naturale de îngrijire a sănătăţii”.** În România ultimilor 23 de ani, au fost mari probleme cu impunerea unor norme privind alimentaţia şi din interese private (susţinute în special politic) alimentaţia tradiţională a fost eliminată, iar 70-80% din alimente sunt importate. **Produsele aduse din import sunt aspectuoase, au faţă comercială, dar cele mai multe din ele, sunt nesănătoase.** Claire Severac, într-o carte a sa arată că **„În zilele noastre, analizând sângele oricărui copil din lume, putem găsi gaze de eşapament, produse chimice, pesticide, plastifianţi, agenţi ignifugi, hidrocarburi, izolanţi electrici. Au existat studii făcute pe sângele mai multor parlamentari europeni, oamenii de ştiinţă găsind în el aproximativ cincizeci de produse chimice”.** Este clar că trăim într-o lume infestată, iar comerţul şi banii câştigaţi prin el aduc fiinţei umane mari prejudicii. În fond, vrând nevrând, asimilând Codexul participăm la complotul ocult împotriva sănătăţii pus la cale de Noua Ordine Mondială. Hrăniţi cu biberonul **„democraţiei”** globaliste suntem permanent sub tirul unor sloganuri venite de la

Washington, Londra, Paris, etc. de la UE, CE, ONU, OMS, etc. şi fără să ne dăm seama acceptăm tot felul de ordine care ni se servesc ca fiind perceptele unei lumi democratice, mai bune şi mai fericite, dar care în loc să se apropie de noi se îndepărtează şi devine un vis efemer. Jean Rostand arată că **„Obligaţia de a îndura ne dă dreptul să ştim”.** Şi noi dorim să vă facem mai informaţi, şi în acelaşi timp mai puţin creduli în ceea ce ne servesc Iluminaţii din exterior sau din interiorul ţării noastre. În România, se utilizează în tratarea sănătăţii pe lângă medicamentele sintetice şi medicina alternativă. Aceasta utilizează produse naturale şi tratamente specifice. **Cel mai des, medicina naturistă, bine condusă şi controlată duce la rezultate excelente.** Ea este cu mult mai ieftină şi nu are efecte secundare. Codex Alimentarius **interzice:**

a) teoriile care susţin că o dietă echilibrată dă o sănătate bună şi previne bolile;

b) **teoriile care susţin că alimentele pot fi utilizate pentru vindecarea bolilor, în asociere cu vitaminele şi cu mineralele.** Codexul refuză să ia în considerare toate cercetările făcute şi care demonstrează de mii de ani că alimentele şi produsele naturale pot fi utilizate în

tratarea sănătăţii umane.

Atenţie! Controalele şi restricţiile introduse de Codex se fac pentru a impune doar utilizarea medicamentelor sintetice. Totul este gândit şi programat pentru a servi interesele marilor corporaţii transnaţionale aservite Iluminaţilor. Un avertisment l-a făcut în timpul său chiar marele savant, Albert Einstein, spunând: **„Oamenii trebuie preveniţi că sunt în pericol de moarte, ştiinţa devine criminală”.** Vom da un exemplu cât se poate de grăitor care să demonstreze adevărul prezentat de Einstein. În anul 1973, timp de o lună, doctorii din Israel au fost în grevă. Controalele medicale s-au redus de la 65.000 la numai 7.000. **„Serviciul funerar din Ierusalim a raportat că gradul de mortalitate a scăzut cu 50% în această lună”.** Dr. Mendelson arată într-o carte a sa că: **„Atunci când doctorii au intrat în grevă, la Bogotá, în Columbia, în Los Angeles, California şi în Israel, gradul de mortalitate a scăzut în mod considerabil”.** Trebuie bine înţeles, că medicamentele sintetice nu sunt întotdeauna benefice. Multe din ele au efecte secundare, produc boli şi nu rareori, accidente mortale.

Paul Anthony Taylor arată că prin instrucţiunile

Codexului apar numeroase probleme de semnalat: **„Ca rezultat, substanţe cândva interzise sunt astăzi permise, cum ar fi bioxidul de sulf şi etilena, folosite pentru coacerea forţată a bananelor şi fructelor de kiwi, deşi este cunoscut că acestea cauzează reacţii alergice, ulcere şi tumori canceroase. Este monstruos să numeşti un fruct «organic», când a fost transportat crud mii de kilometri, în containere frigorifice cu bioxid de carbon şi apoi bombardat cu etilenă pentru a se coace, în preziua distribuirii în magazine”.** Concluzia pe care o putem trage este că **rolul Codexului este de a proteja comerţul (chiar şi în cazul în care se fac erori împotriva sănătăţii umane), a favoriza industria farmaceutică şi a o eficientiza plenar şi de a fi un instrument sever de control în lupta pentru ca, realizând planul de globalizare să se obţină şi profituri uriaşe.**

Paul Anthony Taylor declară: **„Codex Alimentarius este un instrument al forţelor care promovează un guvern mondial controlat de corporaţii”.**

10.7. FEREŞTE-MĂ, DOAMNE DE PRIETENI

Moto:

„Globalizarea planetei reprezintă şerparul democraţiei”.

— Victor Duţă

Au trecut 23 de ani de la evenimentele sângeroase din decembrie 1989 când românii au strigat **„jos comunismul!” „Vrem libertate şi egalitate!” „Jos Ceauşescu!”, etc.** şi în mod paradoxal, am asistat la un proces absolut incredibil, s-a produs scleroza democraţiei, iar România a devenit o colonie săracă şi pustiită de industrie, agricultură, dar şi de cca. 4 milioane de oameni care au luat drumul pribegiei în Occident. În ţară, s-au produs numeroase **„cumetrii politice”. „Băieţii deştepţi” au realizat mari prietenii şi au devenit unelte utile ale Iluminaţilor.** În cei 23 de ani de copilărie ai **„democraţiei româneşti”** au fost servite cu biberonul cele mai diverse dogme şi s-a reuşit ca prin politicieni şi prin mass-media să se producă o adevărată

cloroformizare a opiniei publice care, bine condusă prin minciuni **„rose bombon”** şi manipulări abile a reuşit să imbecilizeze până la absurd conştiinţa maselor. Riscurile procesului de globalizare sunt enorme şi au obligat România ca în baza apropierii ei de **SUA,** conform „Raportului” lui Dick Martin să accepte ca pe teritoriul ţării să fie plasate închisori **CIA.**

Încrederea câştigată de a păstra terorişti de mare importanţă pentru americani o au securiştii noştri şi este legată de experienţa lor acumulată în perioada de bolşevizare a României, cea a dictaturii Ana Pauker-Dej, când închisorile de la Piteşti, Gherla, Jilava, etc. şi-au câştigat o adevărată faimă mondială. Nu întâmplător, ci dintr-un respect deosebit, guvernanţii democraţiei ultimilor 23 de ani nu s-au legat de sângeroşii torţionari din comunism: Pantiuşa, Nikolski sau Alexandru Drăghici, iar la cei peste 15.000 de securişti care au lucrat sub regimul lui Nicolae Ceauşescu şi i-au prăbuşit dictatura printr-o conspiraţie de înaltă profesionalitate, li s-au asigurat pensii foarte mari, promovate prin lege specială. **Şi apoi, Securitatea este o instituţie de o valoare inestimabilă pentru guvernanţi.** Ion Iliescu a utilizat-o atât de eficient în mineriade, iar, astăzi preşedintele

Traian Băsescu o foloseşte politic împotriva adversarilor săi economici, ideologici şi mai ales cei care atacă şi se leagă de PDL. **Administraţia Carter, apreciind activitatea politico-economică a ţării noastre sub conducerea lui Nicolae Ceauşescu şi posibilitatea ca România să părăsească Tratatul de la Varşovia, în timpul vizitei făcute la Bucureşti în 1978, s-a angajat să listeze la Bursă, industria României.** De atunci şi chiar anterior acestei vizite deosebit de importante, se luau hotărâri privind viitorul politico-economic al ţării noastre. Iată ce spunea Edward Giereck în august 1971: **„Nu pot să cred că nu putem exercita influenţe asupra activului Partidului Comunist Român. Măcar acum să identificăm persoanele din România pe care ne vom putea baza pe viitor”.** Şi după o lungă chibzuinţă, muncă asiduă, prietenii conspirative şi interese comune s-a alcătuit baza structurilor politice care dintre activişti au participat direct la prăbuşirea regimului lui Ceauşescu şi instaurarea **„democraţiei cu importante prietenii şi cumetrii” în România.** Iluminaţii dau o mare importanţă **„cadrelor”** pe care le folosesc în conducerea activităţii masonice şi primul-ministru, Petre Roman a primit în decembrie 1989,

lista cu 100 de nume de persoane cu care putea colabora. Cine are timp şi curiozitatea să facă o trecere în revistă a celor o sută de personaje propuse, va constata că toate, absolut toate, au participat la crearea **„democraţiei postdecembriste”. Prietenii la nevoie se cunosc şi ajutorul primit de primul-ministru se va dovedi inestimabil. Cu ajutorul acestor „aleşi” ai Iluminaţilor, guvernanţii postdecembrişti au reuşit marea lor creaţie: FALIMENTAREA ROMÂNIEI.**

Cunoaşterea specificului economiei ţării a fost atât de bine realizată, că în mai puţin de două decenii, industria şi agricultura, instituţiile statului, resursele solului şi subsolului au fost privatizate. Ce înseamnă apropierea de Marele Licurici, prietenia şi alianţa cu acesta? **Iată cum, pe nesimţite, s-a realizat procesul planificat de globalizare într-o ţară care apare în istoria continentului ca reprezentând, pământul făgăduinţei”. Important este pentru cine apucă să-l utilizeze şi să-l folosească...** Manifestând o mare deschidere şi o mare apropiere faţă de România, CIA a creat şi a patronat o serie de fundaţii, instituţii care se ocupă cu diverse problematici, obşteşti, ecologiste, culturale pentru drepturile omului, etc. **În spatele**

fiecărei fundaţii în parte stau interese secrete şi chiar dacă fundaţia lucrează la lumina zilei, acţiunile ei sunt de control, au caracter conspirativ şi pot desfăşura activităţi politice şi chiar insurecţionale. Fondurile la fundaţii vin de la CIA, ajung la destinaţie prin instituţii patronate de Soros şi sunt folosite azi de câte ori apare la mijloc un interes deosebit de a fi realizat. În principiu, fundaţiile se declară a avea activităţi apolitice, dau burse de studii în SUA şi în alte ţări din Occident iar **„cadrele pregătite”,** întoarse în ţară ocupă postura din care vor efectua sarcinile masonice primite.

„Fundaţia Soros pentru o Societate Deschisă” a fost creată de evreul ungur György Soros şi este patronată de CIA şi are un rol politic legat de schimbările ce trebuiau să aibă loc în fostul URSS, Cehoslovacia, Polonia, Iugoslavia, România, etc.

Zepp-La Rouche, unul din cei mai mari specialişti din SUA în domeniul sistemului global arată despre **G. Soros că este „un gangster al speculaţilor de bursă, care dă lovituri folosindu-se de informaţii secrete care i se pun la dispoziţie de CIA”** şi că **„Tot ceea ce a întreprins în Europa de Est şi în Rusia în numele**

reformei a fost greşit, criminal de greşit, dacă nu criminal de stupid, cum au fost majoritatea propunerilor care au pornit din SUA”. Fundaţia Soros, se pretinde a fi apolitică, dar ea penetrează toate mediile influente politice, vânează oamenii de talent, cu calităţi remarcabile şi sub pretextul că îi ajută, le pregăteşte condiţii pentru a-i determina să emigreze. O statistică arată că astfel, **au fost recrutaţi, selecţionaţi şi impulsionaţi să emigreze peste 500 de tineri români superdotaţi.** La asemenea tineri li se alcătuiesc fişe biografice cu date privind starea lor socială, cu politica desfăşurată din trecut până în prezent, religia, trăsăturile de caracter, capacitatea de muncă, nivelul intelectual, valoarea socializării, etc. Aceste date alcătuiesc măsuri standard utile în spionaj şi sunt folosite de CIA, KGB, Mossad, Avo, etc.

Atenţie! Prima filială a **„Fundaţiei Soros”** în România a fost înfiinţată în 1990, la Bucureşti şi l-a avut preşedinte pe Alin Teodorescu provenit din **„Grupul pentru u Dialog Social”.**

Se ştie că în martie 2004, Alin Teodorescu a fost numit **„şeful cancelariei”** primului-ministru Adrian Năstase. Încă de la înfiinţarea ei, **„Fundaţia Soros”** a avut un

caracter profund antiromânesc. În acest sens, ea a sprijinit cu toate forţele acţiunile iredentiştilor maghiari şi pretenţiile Ungariei privind Transilvania. În **„Fundaţia Soros”,** funcţionează **„Comitetul pentru Independenţa Transilvaniei”** din care face parte şi ministrul Culturii din Ungaria, Kopeczi Bela, cel care prefaţase **„Istoria Transilvaniei”.** Subliniez că la această lucrare mincinoasă, Academia Română şi guvernul ţării n-au dat nicio replică viabilă. Arăt că acest **„Comitet”** a fost sprijinit, în timp, de mari personalităţi cu caracter antiromânesc deschis: György Soros, Tom Lantos, Hamos Laszlo şi alţi **„prieteni”** ai ţării noastre. Apropiaţi de **„Fundaţia Soros” au** fost la Cluj şi la Timişoara unde s-au creat filiale ale acestei fundaţii. Practic au colaborat cu **„Fundaţia”,** membrii **„Alianţei Civice-Timişoara”** şi **„Forumul Democratic Român”,** foşti membri în CADA. **„Fundaţia Soros”** a fost puternic implicată în massmedia audio-vizuală şi în cea scrisă şi a penetrat-o puternic în campaniile electorale, s-a amestecat în politică, în învăţământ, cultură, religie şi a ajuns până şi în educaţia sanitară. **„Fundaţia Soros”,** secundată de UDMR şi serviciul secret AVO militează pentru ideea că Ardealul este al Ungariei, iar în problema judeţelor Harghita şi

Covasna susţine Autonomia Ţinutului Secuiesc. Cu prilejul întrunirii reprezentanţilor UDMR, deputatul UDMR, Borbély Imre a susţinut:

„În România, nu există numai condiţii, ci şi necesitatea federalizării. Istoria şi geografia ţării sunt de aşa natură încât mentalităţi diferite s-au concentrat în entităţi geografice separate”. Am prezentat în cartea noastră, nenumărate acţiuni şovine ale unor personalităţi cu comportamente terorist antiromâneşti, printre acestea se numără şi Victor Orban, premier al Ungariei, episcopul Laszlo Tökes, vicepreşedintele guvernului ţării Marko Bela, ministrul Culturii Kelemen Hunor, etc. Ceea ce frapează şi deranjează extraordinar este faptul că preşedintele ţării, Traian Băsescu este foarte apropiat de primul-ministru al Ungariei, Victor Orban, iar cu episcopul Laszlo Tökes este extrem de apropiat. Pe acesta, pentru activităţile lui specific iredentiste l-a decorat în decembrie 2009 cu înalta distincţie a ţării **„Steaua României”** în grad de Cavaler. Prietenia şi ajutorul politic între cei doi lideri politici, Traian Băsescu şi Laszlo Tökes s-a cimentat puternic şi s-a fundamentat în principii de federalizare a ţării şi de disoluţie viitoare a statului român. Cu **„Steaua**

României” a fost decorat şi Elie Wiesel, un alt **„mare prieten”** al ţării noastre. Cine este acest important personaj, de a ajuns să fie astfel onorat şi apreciat ca fiind prieten al României? Elie născut Elizer la 30.9.1928, în Sighet, România este de fapt un vechi evreu transilvănean. În timpul ocupaţiei Ardealului de către horthişti, Elie Wiser şi familia lui au fost deportaţi la Auschwitz şi apoi la Buchenwald. **NOTĂ!** Părinţii şi sora lui Elie au fost ucişi şi este absolut normal ca el să aibă o atitudine fermă, hotărâtă legată de holocaustul hitlerist, dar şi faţă de cei care l-au produs sau au ajutat pe aceşti asasini sângeroşi, adevărate fiare paranoice. După eliberare, Elie Wiesel s-a stabilit în USA unde a devenit un romancier american de origine română.

Întreaga operă a scriitorului este dedicată holocaustului evreilor şi suferinţelor la care a fost supusă această etnie atât de încercată în milenara ei existenţă. În anul 1986, Elie Wiesel a primit Premiul Nobel pentru pace, pentru condamnarea fermă a violenţei, urii şi agresiunii. Istoria consemnează că în urma mârşavului **„Diktat de la Viena”,** armatele de criminali ale amiralului paranoic Miclos Horthy au năvălit în Transilvania şi au trecut prin sabie şi foc sate româneşti la Ipu, Moisei, etc. Ca

întotdeauna când armatele ungare vin în Transilvania (n.a. Revoluţia din 1848 a lui Kossuth sau Revoluţia Bolşevică a lui Bela Kun) asupra românilor au loc pogromuri. Asemenea evenimente sângeroase s-au petrecut şi în Harghita şi Covasna în timpul aşa-zisei Revoluţii Române din 1989. Ca să-i facă pe plac lui Hitler şi să-i plătească sprijinul politic pe care l-a primit prin **„Diktatul de la Viena”,** Horthy a adunat toţi evreii din zona ocupată de trupele maghiare şi i-au predat hitleriştilor ca să-i masacreze.

Mulţi evrei au fost asasinaţi prin gazare şi prin ardere în cuptoarele lui Hitler. **Holocaustul produs de hitlerişti este de necontestat.** Tot atât de clară este şi acţiunea criminală a horthiştilor împotriva românilor. Rămân mărturie, arderea unor sate româneşti, uciderea pruncilor prin aruncarea lor în foc şi lichidarea multor femei şi bătrâni prin tăierea sau străpungerea lor cu baionetele ucigaşilor. **Horthy şi uneltele lui criminale au făcut un adevărat masacru atât pentru evrei cât şi pentru ardeleni. Se poate concluziona că în Transilvania, sub Horthy s-a realizat un holocaust etnic.** Mulţi, chiar foarte mulţi evrei şi polonezi au emigrat în România ca să scape de prigoana hitleristo-horthistă. Sunt

numeroase informaţii şi acte care dovedesc că evreii au plecat organizat cu vapoare şi cu diverse alte mijloace în Israel sau în Occident. Acest proces nu poate fi contestat de nimeni. Românii şi guvernul Antonescu au ajutat şi chiar sprijinit efectiv migraţia evreilor (fie ei veniţi din Transilvania horthistă, fie din România) să plece în Israel sau în Occident.

Ca şi în perioada bolşevizării ţării prin **„comuniştii”** crescuţi la sânul Moscovei, astăzi executăm cu entuziasm ordinele primite de la amicii noştri din oculta mondială. Şi am ajuns chiar să ne falsificăm şi istoria pentru a fi apropiaţi, prieteni obedienţi şi executanţi ai ordinelor primite de la **„Marele Licurici”.** Mareşalul Antonescu a fost judecat şi condamnat în calitate de criminal de război pentru că a luptat împotriva URSS (nu împotriva SUA, Marii Britanii sau Franţei, aliaţii URSS-ului în al Doilea Război Mondial) pentru eliberarea Basarabiei şi Bucovinei, teritorii ocupate de Armata Roşie în urma ticălosului pact Ribbentrop-Molotov. Iată ce a declarat mareşalul Ion Antonescu în faţa ziariştilor: **„Sunt aliatul Reichului împotriva Rusiei. Sunt neutru între Marea Britanie şi Germania. Sunt pentru americani împotriva japonezilor”.** Deci România avea de rezolvat problema

teritoriilor ocupate samavolnic de URSS şi nu avea adversităţi cu Marea Britanie, SUA sau Franţa. În timpul dictaturii lui Ion Antonescu, iată ce spun mari personalităţi evreieşti că s-a produs:

— Alexandru Şafran, fost rabin şef al comunităţii evreieşti din ţara noastră arată: **„România se află în rândul acelor puţine ţări (n.a. – Mare atenţie!) europene care ocupate fiind de armatele hitleriste, ca Bulgaria, Danemarca, Finlanda, nu şi-au trimis fiii de origine evreiască să piară în gaz şi flăcări la Auschwitz”. Deci România, nu a participat la holocaust., şi deci ea nu poate fi culpabilizată.** Teodor Filip, într-o carte a sa, vorbind de rabinul Şafran arată că el **„a refuzat să semneze (...) o scrisoare mincinoasă”** prin care organizaţiile evreieşti îl acuzau pe Iuliu Maniu (Atenţie! Nu pe mareşalul Ion Antonescu) de responsabilitatea crimelor antievreieşti. Refuzul rabinului l-a costat pe acesta posibilitatea primirii funcţiei de rabin-şef al Europei. Pentru atitudinea sa fermă, corectă, rabinul Şafran a fost obligat să emigreze în Elveţia şi va deveni rabinul-şef al Genevei. Ca un adevărat prieten al românilor, în discursul său, rabinul a spus: **„Dragi fraţi români şi surori române, nu uitaţi că mă voi gândi**

mereu cu dragoste şi recunoştinţă la voi, că veţi fi prezenţi în rugăciunile mele, în rugile mele fierbinţi ca Atotputernicul să apere ţara asta dragă şi poporul acesta drag”.

Iată un evreu ce a fost cetăţean român şi care a rămas cu dragoste profundă faţă de un popor şi o ţară care l-a preţuit şi l-a avut în sânul lor ca prieten de nădejde.

— „Subsemnatul Wilhelm Filderman, Doctor în Drept la Facultatea din Paris, fost Preşedinte al Uniunii Comunităţilor Evreieşti din România şi Preşedinte al Evreilor Români, domiciliat actualmente în New York, USA, Hotel Alamedo Broadway al 71 St., declar următoarele:

(...) În timpul perioadei de dominaţie hitleristă în Europa, eu am fost în legătură susţinută cu Mareşalul Antonescu. Acesta a făcut tot ce a putut pentru a îmblânzi soarta evreilor expuşi la persecuţia germanilor nazişti (s.n.). Trebuie să subliniez că populaţia română nu este antisemită (:). Am fost martor al unor mişcătoare scene de solidaritate şi de ajutor între români şi evrei în momentele de grea încercare din timpul infernului nazist în Europa. Mareşalul Antonescu a rezistat cu

succes presiunii naziste care impunea măsuri dure împotriva evreilor. Aş aminti doar câteva exemple:

Graţie intervenţiei energice a Mareşalul Antonescu a fost oprită deportarea a mai mult de 20.000 de evrei din Bucovina;

El a dat paşapoarte în alb, pentru a salva de teroarea nazistă evreii din Ungaria, a căror viaţă era în pericol. Graţie politicii sale, bunurile evreilor au fost puse sub un regim de administrare tranzitorie care, făcându-le să pară pierdute, le-a asigurat conservarea în scopul restituirii la momentul oportun. Menţionez aceasta pentru a sublinia faptul că POPORUL ROMÂN, ATÂT CÂT A AVUT, CHIAR ÎN MĂSURĂ LIMITATĂ, CONTROLUL ŢĂRII, ŞI-A **DEMONSTRAT SENTIMENTELE DE UMANITATE** ŞI **MODERAŢIE POLITICĂ".**

Subliniez că dl. W. Filderman a fost coleg de clasă cu Ion Antonescu şi l-a cunoscut pe acesta încă din copilărie. Iată cum un mare rabin şi o importantă personalitate a Comunităţii Evreilor din România îşi expun punctul de vedere despre modul în care s-au comportat românii faţă de evrei în timpul perioadei naziste şi cum a procedat mareşalul Ion Antonescu, apărând (în limita posibilităţilor)

comunitatea evreiască în timpul sălbaticului pogrom de exterminare a lor, efectuat de naziştii lui hitler sprijiniţi major şi cu entuziasm feroce de amiralul maghiar Miclos Horthy şi criminalii adunaţi în jurul acestuia. În timpul procesului intentat de comunişti mareşalului, el a fost învinuit drept criminal de război şi nu i s-a pus în spate şi acuzaţia că ar fi efectuat un holocaust împotriva evreilor. O mare personalitate politică, Winston Churchill fost prim-ministru al Marii Britanii, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, comentând în jurnalul său personal modul zelos în care autorităţile ungare au dezlănţuit genocidul împotriva evreilor din ţara lor şi din Transilvania ocupată, o adevărată Apocalipsă asupra evreilor. Churchill descrie procesul de ghetoizare şi de deportare a evreilor spre lagărele de exterminare a lor. **Da, în România a existat un holocaust, dar acesta l-au efectuat evreii sosiţi pe tărâmurile sovietice asupra politicienilor, oamenilor de cultură, ofiţerilor din Armata Română, moşierilor şi industriaşilor români, chiaburilor, etc.** S-au deschis ghetouri la Gherla, Piteşti Aiud, Jilava, Canal, lagăre de muncă forţată, etc. Şi în aceste adevărate **„gulaguri”** au suferit incredibile şi sălbatice maltratări, patrioţi anticomunişti. Nu există statistici care să releve

sălbatica teroare comunistă, dar în închisorile regimurilor Ana Pauker Dej se apreciază că au fost anchetaţi, Schingiuiţi şi molestaţi cca. 3.000.000 de români. De menţionat că, în închisori au fost supuşi la un regim de exterminare numai români şi n-au fost închişi nici gorilele sângeroase ale lui Horthy şi nici evreii care au colaborat cu fasciştii. S-au remarcat ca adevăraţi torţionari: Ana Pauker, familia Chişinevski, Teohari Georgescu, Gheorghiu Dej, Vasile Luka, Pantiuşa Nikolski, Alexandru Drăghici, etc. şi lista poate continua pe mai multe pagini de carte. Acest holocaust al comunismului bolşevic este evitat abil, ascuns, iar torţionarii n-au fost niciodată puşi în discuţie, anchetaţi, arestaţi şi pedepsiţi. Se ascunde cu măiestrie acest holocaust punând în spatele poporului român tot felul de fapte infamante, că este un popor care îşi omoară conducătorii, că în

România s-au făcut pogromuri împotriva evreilor, tot felul de mârşăvii, etc. Adevărul este că evreii comunişti au asasinat în timpul bolşevizării României cca. 500.000-600.000 de români, iar în închisori au fost schingiuiţi şi interogaţi de securişti pregătiţi de specialişti KGB cca. 2.500.000-3.000.000 de români. **Nu se scrie istoria acelor ani de teroare şi groază căci nu se doreşte să**

se arate grozăviile regimului comunist. În ultimele două decenii, evreii au creat o aşa numită **„industrie a holocaustului”** prin care sunt prezentate fapte (adevărate sau falsificate) pentru a se obţine despăgubiri consistente. Elie Wieser şi Radu Ioanid (n.a. – directorul Muzeului Holocaustului din Washington) n-au auzit că în timpul dictaturii lui Ion Antonescu, la Bucureşti, funcţiona singurul teatru evreiesc din Europa cotropită de nazişti şi că în timp ce evreii din România puteau vedea spectacole la teatrul **„Baraseum”,** în alte ţări trenurile cu evrei îi duceau spre moarte la Auschwitz. **Atenţie!** Sub cupola teatrului **„Baraseum” au** jucat mari personalităţi: Beate Fredonov, N. Stroe, Moni Ghelerter, Alexandru Finţi, Maria Sandu, Sandu Eliad, etc. şi au participat cu lucrările lor muzicienii: Alfred Mendelsohn, Henry Mălineanu, Leopold Felman, Edmond Deda, Elly Roman, etc. Ca un salvator al evreilor din Ardealul ocupat de Horthy a acţionat prof. Raoul Şerban, care şi-a mobilizat prietenii şi au organizat o zonă de salvare a numeroşi evrei în spaţiul Someşul Rece-Cluj-Turda.

Atenţie! La Auschwitz au fost gazaţi evrei din toate ţările Europei, dar cu o excepţie, evreii din România. Ion Iliescu, după ce a chemat minerii şi oamenii

de **„bine”** din rândul Securităţii şi a creat un adevărat război politic în Bucureşti, s-a înfrăţit cu Elie Wieser şi împreună au descoperit holocaustul evreiesc din ţara noastră. Cei doi prieteni au descoperit ceea ce cu siguranţă ar fi fost real, s-ar fi prezentat ca o acuzaţie dură în procesul Antonescu şi n-ar fi scăpat din vedere nici vigilenţilor sanghinari Silviu Brucan, Alexandra

Sidorovici. Şi un evreu intelectual născut în România, scăpat din ghearele Apocalipsei nazisto-horthyste descoperă că tocmai compatrioţii lui au făcut un holocaust imaginar. El şi Radu Ioanid, născuţi în **„Ţara făgăduinţei”** au găsit în programul **„industriei holocaustului”** să-i incrimineze pe români, oameni ospitalieri care au primit în istoria lor agitată multe valuri de evrei imigranţi, şi că aceştia ar fi produs asupra lor fapte infamante. Cu o ură nedisimulată şi urlând paranoic, Elie Wieser, ca un apucat a strigat în anul 2002: **„România a ucis, a ucis, a ucis”!** Pe cine a ucis? Pe cei 500.000-600.000 de cetăţeni exterminaţi în timpul holşevizării ţării, pe cei 944 de morţi care au fost împuşcaţi după ce soţii Ceauşescu au fost arestaţi, pe cei asasinaţi în mineriade? Ion Iliescu a înfiinţat comisia patronată de Elie Wieser şi aceasta a descoperit în

necunoscut minciuna secolului: HOLOKAUSTUL EVREILOR ÎN ROMÂNIA!

Pe cine să credem, pe marele rabin Alexandru Şafran, pe Preşedintele Uniunii Comunităţilor Evreieşti din România şi Preşedintele Evreilor Români, Wilhelm Fildennan, pe primul ministru al Marii Britanii, Winston Churchill sau pe Elie Wieser, Radu Ioanid şi Ion Iliescu? De subliniat că ultimii trei nu au făcut nimic ca să apere evreii contra pogromului nazist. Şi statul român plăteşte prietenia dintre cei doi alogeni născuţi în ţara noastră: Ion Iliescu şi Elie Wieser. Câtă dreptate au aceşti oameni faţă de ţara în care s-au născut se poate reflecta în câteva elemente specifice:

— Nu a fost suficient că românii au ajuns să fie etichetaţi a fi criminali, că şi-au omorât conducătorul în ziua de Crăciun, astăzi ei au devenit şi asasini şi terorişti ai evreilor. Cei care au hotărât soarta soţilor Nicolae şi Elena Ceauşescu au fost: Ion Iliescu, Silviu Brucan şi Petre Roman, toţi minoritari evrei.

— Cei care nu sunt de acord cu ideile holocaustului stabilit de Elie Wieser şi Ion Iliescu pot fi anchetaţi şi arestaţi potrivit unei ordonanţe date de guvernul Adrian Năstase.

— Nu este suficient că Ion Iliescu şi camarila acestuia au declanşat falimentul României, având în vedere faptul că în România s-a produs un holocaust, poporul român are obligaţia să plătească către Israel mai multe miliarde de dolari. Ion Iliescu, Elie Wieser, Radu Ioanid, Adrian Năstase, etc. pun în rol planurile Iluminaţilor. Falimentul ţării noastre intră în planurile masoneriei, de a realiza şi globalizarea acestei ţări. **NOTĂ!** În timpul regimului autoritar al lui Antonescu au existat şi evrei arestaţi şi judecaţi. Aceştia erau comunişti şi se ocupau cu sabotaje, producând pagube atât poporului, cât în special Armatei Române. Se pune întrebarea: în ce ţară din lume, sabotorii şi spionii în timp de război nu sunt arestaţi şi judecaţi?

10.8. TICĂLOŞIA NU SE PRESCRIE

Moto:

„Ambasada SUA: turnaţi aici!”

— Ion M. Ioniţă

Petre Ţuţea, un important filosof mistic român arată: **„Evreii au geniul religios. Ei au creat două religii,**

iudaică şi creştină. Mai glorioase nu văd religii în lume”. Noi credem că Petre Ţuţea are dreptate când susţine că: **„evreii au geniul religios”,** dar că misticul nostru a uitat să treacă în contul evreilor ultima lor creaţie religioasă: COMUNISMUL, o religie care a avut caracter mondial în secolul al XX-lea şi a căpătat forme noi şi există şi în secolul al XXI-lea. **Să-l fi marcat aşa de tare pe Petre Ţuţea suferinţele extraordinare pe care le-a cunoscut în temniţele comuniste, încât să fi ajuns să uite de ororile comunismului şi să considere această orânduire samavolnică doar o formă satanică a realităţii contemporane şi nu o religie?**

Ideologia comunismului fundamentată şi pusă în practică de importanţi lideri evrei, de la Marx la Gorbaciov, a pretins că vrea să creeze Paradisul terestru şi să-l pună la dispoziţia maselor de săraci şi obidiţi ai lumii, pe toate continentele, în toate ţările. În fapt, prin minciuni artistic ambalate se vindeau himere celor năpăstuiţi ai sorţii şi Marx, Engels, Lenin, Stalin, Ana Pauker, Silviu Brucan, etc. voiau să instaureze dictatura Noii Ordini Mondiale în care ei să reprezinte elita conducătoare. A ajunge stăpânii planetei şi a i dirija destinele a reprezentat un vis pe care l-au avut evreii întotdeauna în istoria lor agitată, plină de

evenimente sângeroase, revolte, conspiraţii şi migraţii majore. În crearea şi punerea în practică a comunismului, confreria masonică a impus o adevărată cruciadă la care au participat mari bancheri, teoreticieni, politicieni, militari şi economişti de prestigiu, o elită cu un spirit politic şi etnic interesat să conducă un imperiu aservit ocultei mondiale. Aşa cum în Religia Iudaică au existat mari personalităţi care au creat-o şi au fundamentat-o, ca de exemplu, Moise, Estera sau regii evrei David şi Solomon, în Religia Creştină s-au sacrificat Iisus Hristos, Apostolii şi Sfinţii, tot aşa **în** comunism nu pot fi uitaţi pentru meritele lor incontestabile bancherii familiei Rothschild (n.a. Şi nu numai aceşti bancheri), Karl Marx, Friedrich Engels, V.I. Lenin, Leon Troţki, I.V. Stalin, Ana Pauker, Valter Roman, Mihail Sergheevici Gorbaciov, etc. **Trebuie spus răspicat: COMUNISMUL a reprezentat într-o formă alterată, o schismă de la Religia Creştină, prin care evreii puteau să conducă lumea.**

Prin propagandă deşănţată s-au vândut promisiuni deşarte şi profitând de visele oamenilor săraci şi obidiţi ai lumii s-a format o orânduire care pregătea în taină, o etapă a globalizării planetare, planificată de Noua Ordine Mondială. **„Ignoranţa este mama tuturor relelor”** ne

avertizează un mare spirit, François Rabelais. Ţintind stăpânirea planetară prin formarea unui imperiu mondial, în care rolul principal să-l aibă masoneria, Noua Ordine Mondială a creat orânduirea comunistă în care rolul conducător îl aveau evreii. Multe decenii, Iluminaţii au ascuns cu abilitate grozăviile procesului de bolşevizare, care au avut loc mai întâi în Rusia şi apoi în ţările Lagărului Comunist. Ţări ca SUA, Anglia, Franţa, Germania, în diverse etape, au sprijinit URSS-ul şi s-au făcut că nu văd ororile care se petreceau în acest imperiu, unde genocidul era în proporţie de masă, iar gulagurile şi lagărele de muncă secerau zilnic un număr incredibil de vieţi. Astăzi, evreii se plâng doar de holocaustul produs de Hitler şi apropiaţii acestuia şi uită să scoată în relief că în URSS, sub dictatura sângerosului I.V. Stalin, procesul de exterminare bolşevică a evreilor a fost şi mai întins şi nu este suficient de bine analizat şi evidenţiat. **De ce? Probabil pentru că în URSS conducerea era chiar evreiască şi de masacrele săvârşite, ar trebui să dea seama vinovaţii.**

Nu putem uita ce scoate în relief Biaise Pascal: **„Esenţialul pe pământ este puterea, iar în ceruri, credinţa”.** Religia Comunistă a fost impusă cu forţa

militară şi cu propaganda politică şi primul lucru pe care l-a realizat a fost un proces brutal, chiar sângeros de eliminare a valorilor morale şi materiale, iar prin dezinformare şi implementarea unei ideologii de tip satanist s-a ajuns la o adevărată imbecilizare a maselor. Prin alienare şi manifestarea violentă a puterii politice, evreii au ajuns să conducă destinele în toate ţările Lagărului Comunist. Procesul de bolşevizare a maselor a dus la transformarea oamenilor în sclavi, iar stăpânii acestora vor ajunge să ducă o viaţă de huzur, prosperă, plină de avantaje şi oportunităţi. **Winston Churchill a declarat că „Bolşevismul nu e o politică, e o boală”** şi că **„O să vină ziua în care întreaga lume civilizată va recunoaşte fără şovăială că sugrumarea în faşă a** bolşevismului ar fi fost o nespusă binecuvântare pentru omenire”. Că Churchill a fost un mare politician, noi o recunoaştem şi nu o comentăm, că domnia sa a reprezentat un spirit extraordinar şi că pentru acest motiv a fost onorat cu un Premiu Nobel pentru Literatură se ştie, dar ne întrebăm cum să apreciem valoarea lui morală când ştim că, fiind prim-ministru al Marii Britanii, el a reprezentat unul din cei mai importanţi sprijinitori ai lui Stalin în formarea Blocului Mondial Comunist.

În politică, interesul are prioritate şi foarte, foarte rar, are şi conotafii morale. În discursul ţinut la moartea lui Lenin, Stalin a spus: „Părăsindu-ne, tovarăşul Lenin ne-a poruncit să păstrăm credinţa în Internaţionala Comunistă”. Această Internaţională Comunistă a reprezentat una din cele mai odioase forme politico-economice prin care masoneria dorea să-şi impună conducerea lumii. Astăzi, când vorbim de Internaţionala Comunistă nu putem uita că de numele ei sunt legate masacre de proporţii, gulaguri şi lagăre de muncă forţată, suferinţe de neînchipuit pentru populaţie. Ticăloşenia n**u** se prescrie, chiar dacă timpul tinde să dea uitare la numeroase nenorociri.

Fostul comisar al poporului, Cristian Jurevitsch Rakovski, ajuns ambasador sovietic la Paris şi apoi arestat de securiştii lui Stalin spunea în interogatoriul dat ca arestat unui reprezentant al GRU: „Cerinţele politicii internaţionale ne fac să ţinem secret adevărul” (...) Cu toate lichidările ce au loc, noi, comuniştii, le vom supravieţui (...) Marxismul se aseamănă cu religiile esoterice din Antichitate; credincioşii trebuiau să cunoască numai lucrurile elementare, de suprafaţă dacă în revoluţie e la fel ca în religie (...) Marxismul, înainte de a deveni un sistem filosofic sau economic a fost o conspiraţie în vederea

revoluţiei. Şi fiindcă pentru noi revoluţia este o realitate absolută, politică, economică sau filosofică sunt adevăruri numai în măsura în care folosesc revoluţiei (...) Apoi, numărul mare de masoni în guvernele statelor burgheze este pentru ei dovada puterii lor politice (...) Organizaţia masonică a fost creată cu scopul să pregătească revoluţia comunistă mondială (...) Stalin are nevoie de un comunism pentru a învinge comunismul (...) Nu-mi dau seama dacă aţi observat asemănarea miraculoasă dintre Internaţionala financiară şi Internaţionala proletariatului. Putem spune că una este oglinda celeilalte (...) Internaţionala finanţelor neagă naţionalitatea şi nu o recunoaşte. Ea nu recunoaşte nici Statul; ea este anarhică şi aşa va fi întotdeauna (...) Banul este Statul". Rakovski demonstrează fără să poată fi contrazis că Internaţionala Comunistă, are o bază masonică şi că ea reprezintă un instrument format şi aservit intereselor Iluminaţilor. Religia Comunistă are un caracter criminal şi care urmăreşte pur şi simplu acumularea banilor în băncile masonice (cele mai multe din ele fiind proprietăţi ale marilor familii evreieşti: Rothschild, Rockefeller, Morgan, Du Pont) şi conducerea geopolitică a lumii.

Trebuie să înţelegem că politica reprezintă o formă

deghizată a luptei pentru putere. În fapt, comunismul a reprezentat o pandemie de cancer politic prin care oculta mondială a căutat să-şi sporească numărul de ţări şi popoare asupra cărora să aibă o stăpânire totală. S-a crezut că prin înţelegerea de la Malta dintre doi mari lideri masoni, George Bush şi Mihail Sergheevici Gorbaciov, comunismul a murit. Masele şi-au făcut iluzii, ba s-au creat şi serbări omagiale şi bucuria a ajuns în faza de delir. Nu s-a înţeles că, în fapt, masoneria a trecut în altă fază de evoluţie şi dezvoltare şi că procesul de globalizare are loc prin noi forme organizatorice (administrative de tip UE, crize economice, procese de concentrare, războaie pentru acaparare de materii prime de valoare inestimabilă). Puţini au înţeles că în calitatea lui de mason, Nicolae Ceauşescu a reprezentat un cal troian folosit pentru a masca interese ale Iluminaţilor în relaţiile cu URSS-ul, China sau cu alte ţări ale lumii. Lumea şi-a pus întrebarea firească de ce după procesul lui Ceauşescu, în România, nu s-a făcut în mod real un proces al comunismului? De ce nu s-a pus în discuţie rolul criminal al Securităţii şi de ce această instituţie odioasă nu a fost anchetată penal cum ar fi fost normal într-o societate democratică?

Masele au ieşit în stradă în decembrie 1989 şi s-au jertfit

pentru a prăbuşi comunismul, o orânduire criminală. Pentru masonerie, un proces al comunismului ar fi constituit o formă deosebit de gravă de a-i descoperi secretele şi a-i pune la zid reprezentanţii care au servit-o cu conştiinciozitate. Adevărul supără, pune la zid idoli efemeri şi chiar dezvăluie secrete bine ascunse, dar imorale şi monstruoase. Masoneria, permanent, duce o viaţă paralelă, iar comunismul n-a murit, ci se va transforma într-o orânduire şi mai dinamică, cu conotaţii specifice monstruoase, dar viclean măsluite şi mascate. Propaganda deşănţată a democratizării societăţii după comunism permite ascunderea abilă a acţiunilor economice masonice care au dus la falimentarea economiei româneşti, eliminarea subtilă a valorilor morale, religioase, tehnice, economice şi cultural artistice; liberalizarea până la extrem a libertăţii sexuale şi implementarea violenţei. În relaţiile nou create în plan politic, social, economic s-au mascat viclean motivaţiile pentru care nu se doreşte procesul real al comunismului şi acuzarea plenară a crimelor Securităţii Române. Nu trebuie uitat că Securitatea a fost o unealtă a PCR şi că fiind un factor de agresiune poate dezvălui faptele odioase ale unor lideri cum ar fi: Ana Pauker, Valter Roman,

Tismăneanu, Vasile Luca, Silviu Brucan, etc. Vor spune unii că aceştia au constituit o perioadă mai veche a comunismului şi că astăzi, mulţi din ei trecând în eternitate, putem să-i criticăm şi chiar să-i acuzăm istoric. Realizarea este alta... Ei şi urmaşii lor, Securitatea şi structurile acesteia au participat direct la evenimentele din decembrie 1989 şi că lovitura de stat s-a dat cu ei, în principal, fiind ajutaţi şi din exterior. Fără implicarea activiştilor de partid şi a securiştilor nu s-ar fi putut organiza nici acţiunile de la Televiziunea Română, nici mobilizarea maselor din uzine şi fabrici, nici conspiraţia de la CC-PCR. Principial nu se putea mişca nimic. Totul ar fi fost frumos chiar strălucitor dacă şi cei implicaţi în acţiunile conspirativ revoluţionare n-ar fi avut în spatele lor, istorii absolut monstruoase în procesul bolşevizării ţării pe care l-au condus şi dirijat. Crimele lor odioase nu puteau fi ascunse, iar rolul lor democratic în procesul declanşat după lovitura de stat ar fi arătat că totul este o făcătură murdară, o nouă ticăloşenie de tip masonic. Cine ar fi crezut predicile dogmatice ale lui Silviu Brucan, dacă s-ar fi prezentat adevărul despre trecutul lui criminal, ca redactor şef adjunct la Scânteia, sau ce succes ar mai fi avut alegerea lui Petre Roman ca prim-ministru, dacă s-ar

fi cunoscut rolul odios al tatălui său în distrugerea cadrelor de ofiţeri ai Armatei Române? Nu s-a făcut un proces al comunismului, nu s-au făcut analize temeinice a procesului de bolşevizare a României căci, elitele care au ajuns la putere după 1989 (sau părinţii acestora) trebuiau să fie aduse în faţa Justiţiei, unele în calitate de inculpaţi, elite acuzate de crime şi încălcări majore ale drepturilor omului şi puţine doar în calitate de martori. Nu a fost posibil să se realizeze un „Nurenberg al comunismului în România" pentru că cei care urmau a fi judecaţi pentru nelegiuiri, crime, genocid, etc. erau tocmai cei care luaseră puterea şi pe care, oculta mondială se baza, în ei având încredere deplină privind aplicarea planurilor sale de globalizare şi nu numai...

„Un proces al comunismului" avea o conotaţie ideologică şi etnică şi ar fi deschis cutia Pandorei, punând în discuţie mari personalităţi evreieşti care au pus bazele şi au fundamentat orânduirea comunistă pornind de la bancherii Rothschild, Warburg, Karl Marx, Friedrich Engels, ajungând la noi la Ana Pauker, Vasile Luca, Silviu Brucan, Alexandru şi Ion Iliescu, Valter Roman, etc. În ceea ce priveşte Securitatea, conducătorii ei cei mai feroce, Pantiuşa şi Nikolski au fost evrei. Cum să vorbeşti despre

crimele şi monstruozitatea comportamentului lui Valter Roman, când fiul acestuia, Petre Roman fusese propulsat prim-ministru al ţării? O discuţie despre Alexandru Iliescu, tatăl lui Ion Iliescu, ar fi arătat poporului român legătura ombilicală a acestei familii cu Kremlinul şi ar fi pus în discuţie imediat şi relaţia preşedintelui ţării cu Gorbaciov şi cu ceilalţi lideri sovietici sau în prezent ruşii. Noi totuşi ne vom permite să informăm cititorii despre această perioadă neagră din istoria noastră, iată o serie de date despre Securitate:

În decembrie 1989, Direcţia Securităţii Statului (DSS) din România avea efectivul de 15312 angajaţi având următoarea structură organizatorică:

— Direcţia I – Informaţii externe: 114 angajaţi din care 98 ofiţeri;

— Direcţia II – Contrainformaţii: 167 angajaţi din care 150 ofiţeri;

— Direcţia III – Contraspionaj: 242 angajaţi din care 213 ofiţeri;

— Direcţia IV – Contrainformaţii militare: 1113 angajaţi din care 926 ofiţeri;

— Direcţia V – Securitatea şi garda: 486 angajaţi din care 306 ofiţeri;

— Direcţia VI – Cercetări penale: 72 angajaţi din care 36 ofiţeri;

— Unitatea Specială de Luptă Antiteroristă: 795 angajaţi;

— Serviciul Independent pentru Apărarea Secretului de Stat: 57 angajaţi;

— Unitatea specială F: 781 angajaţi;

— Serviciul Independent pentru Comerţ Exterior: 45 angajaţi;

— Centrul de Informatică şi Documentare: 272 angajaţi;

— Serviciul Independent Secretariat Juridic: 29 angajaţi;

— Serviciul Independent Cadre învăţământ şi Organizare Militară: 74 angajaţi;

Comandamentul pentru Tehnică Operativă şi Transmisiuni: 42 angajaţi;

— Unitatea Specială T: 477 angajaţi;

— Unitatea Specială P: 465 angajaţi;

— Unitatea Specială S: 388 angajaţi;

— Unitatea Specială R: 499 angajaţi;

— Serviciul pentru Transportul Corespondenţei Secrete: 77 angajaţi;

— Şcoala de Perfecţionare a Cadrelor de Securitate

Grădiştea: 170 angajaţi;

— Centrul de perfecţionare a Cadrelor Bran: 30 angajaţi;

— Centrul Special de Instruire: 35 angajaţi;

— Securitatea Municipiului Bucureşti şi Inspectoratele Judeţene: 6059 angajaţi (din care 4017 ofiţeri);

— Comandamentul Trupelor de Securitate: 1387 ofiţeri, 136 maeştri militari, 926 subofiţeri, 535 angajaţi civili (20.288 militari în termen);

— Consiliul Politic al DSS: 13 ofiţeri;

— Centrul de Informaţii Externe: 1059 angajaţi, comasat cu UM0195;

— Contrainformaţii Externe: 451 angajaţi cu serviciul D;

— Dezinformare: 22 angajaţi;

— UM 0525 din CIE: 475 cadre;

— ICI Dunărea: 137 angajaţi;

Atenţie! Astăzi, în structurile Securităţii, intră cu cel puţin 30% mai mulţi angajaţi. La ce ar folosi ei? Servesc ei poporul român? Toate manifestările iredentiste ale lui Laszlo Tökes, Marko Bela, Kelemen Hunor, etc. Nu sunt văzute de Securitate. Atunci, pe cine apără Securitatea Română, astăzi?

Actualele structuri ale Securităţii au fost create sub preşedinţia lui Ion Iliescu, Emil Constantinescu şi Traian

Băsescu. Trebuie subliniat că, în procesul de bolşevizare a României, Securitatea Română a fost extrem de agresivă, sângeroasă, iar ororile ei sunt consemnate în 500.000-600.000 de morţi şi cca. 3.000.000 de arestaţi. Cea mai agresivă şi cea mai antiromânească structură a DSS a fost Direcţia a VI de Cercetări Penale – UM 0638, în care activau, în perioada de bolşevizare a ţării (1948-1962), 45 de ofiţeri, dintre care 21 erau evrei, 8-10 erau evrei-maghiari, 4-5 greci, 2-3 sârbi, 2-3 lipoveni şi doar 3 români. În perioada 1945-1952, unul dintre cei care au acţionat în cadrul acestei structuri a fost DULBERGER MIŞU, alias Dulgheru Mihai care a condus anchetele Brigăzii Mobile. Apoi acesta a devenit Director în Direcţia Generală a Securităţii Poporului. Ca un adevărat comunist, în anul 1987, el va emigra în Israel. În subordinea lui Dulberger au fost angajaţi: Aritonovici Samuel, alias Antonu sami, director adjunct în Direcţia Anchete Penale (perioada 1948-1952. Şi acesta va emigra în Israel. Un alt anchetator a fost Mathuseevici Nathan, alias Andreescu Mătuşei. El a fost anchetator la Brigada Mobilă (1946-1948) şi la Direcţia anchete Penale DGSP (1948-1962). Răzvan Sergiu a funcţionat ca adjunct şef serviciu (1948-1953) şi va pleca în Israel. Ceaslavski a fost şef de serviciu

(1947-1953), Neidman Gingol, consilier (1947-1953) şi profesor la Şcoala de Securitate Băneasa. El va emigra în SUA. Simion Jaques a fost locţiitor şef serviciu (1947-1962) şi apoi pleacă în Israel. Rusu Mircea a fost anchetator (1947-1956) şi apoi pleacă în SUA. Davidovici Leon, alias Mureşan, a lucrat ca anchetator (1948-1958) şi va emigra în SUA. Franco Sandu a lucrat ca anchetator (1947-1956) şi apoi pleacă în Israel. Lenobel Barbu a lucrat ca anchetator (1948-1956), Micle Tedy a fost anchetator (1948-1958) şi va pleca în Israel. Mahler Willian a fost anchetator (1952-1956) şi a plecat în Israel. Framboly Telemaques a lucrat şi el în Direcţie şi va pleca în Israel.

Grupul: Segal Luiza, Hossu Estera, Gersohu Clara, Hebert Estera, Wincler Viorica, Mateescu Ella, au fost anchetatori şi toţi au părăsit România. Atenţie! Omul de încredere şi mâna dreaptă a rabinului-şef Moses Rosen, un bolşevic inveterat a fost Iulian Sorin, despre care se ştie că a activat ca ofiţer superior în Securitate la început, în fosta Direcţie I, ca şef al Serviciului Arte-Cultură, apoi ca inspector general în Departamentul Cultelor. În 1997, a devenit secretarul general al Federaţiei Comunităţilor Evreieşti din România. Avem să scoatem în relief şi caracterul agresiv, criminal şi odios al unor şefi ai

Securităţii Române: Pantiuşa, Nikolski şi Alexandru Drăghici. Activitatea criminală desfăşurată de securişti este oricând posibil de a se ancheta penal şi arată rolul ei pur şi simplu odios, dar conducătorii de astăzi se feresc să o facă, căci mulţi dintre politicienii zilei sunt rude cu vechii anchetatori, mulţi dintre aceştia trăind în israel, SUA sau în alte ţări unde au emigrat. Drept recompense pentru securiştii noştri, unii torţionari, alţii torţionari şi călăi, foarte, foarte puţini din ei fiind fideli României, s-au dat pensii şi avantaje deosebite, iar conducătorii postdecembrişti, Ion Iliescu, Emil Constantinescu, Traian Băsescu s-au sprijinit pe ei şi i-au folosit în cele mai diverse interese politice de la mineriade, la ascultat telefoane şi acţiuni politico-economice. Avem cu 30% mai mulţi securişti. La ce ar folosi ei şi pe cine servesc? Dvs. puteţi constata singuri că ei servesc „mafia politică”, iar guvernanţii nu ezită să-i utilizeze pentru a implementa „Reformele democratice”: sărăcie, şomaj, criză economică, analfabetism, insecuritate naţională şi individuală. Acţiunile antiromâneşti, şovine, iredentiste ale UDMR, comportamente ale unor lideri ca Marko Bela, Kelemen Hunor, etc. nu se văd, iar SRI-ul doarme, anunţând în liniştea în care veghează, moartea statului unitar român.

În vara anului 2012 multe din problemele guvernului Ponta şi ale USL-ului au fost create de SIE, care a făcut propagandă în UE, la marile personalităţi ale acestui for. Cât de bine trăiesc angajaţii în SRI, SIE, Poliţie, se vede din numeroasele reportaje care demonstrează fără a putea fi contestate averile colosale strânse, apariţia vilelor cu epoleţi şi a unor maşini de zeci sau chiar sute de mii de euro. Unii analişti economici demonstrează că asupra ţării noastre s-a pornit un război secret economic de mare amploare încă din 1989 şi România a fost adusă în faliment. Organele noastre de securitate nu au descoperit încă agresorii şi se crede că au ajuns la perfecţiunea de a se implica şi da chiar un ajutor substanţial în procesul de globalizare. Nu e de mirare căci, în decembrie 1989, Securitatea a fost factorul de bază al conspiraţiei. După 23 de ani de democraţie se pot trage o serie de concluzii amare:

— Nivelul de trai pentru populaţie a scăzut, dar pensiile şi recompensele pentru securişti sunt în plin „avânt democratic”.

— Evoluţia României în UE reprezintă o adevărată „legendă neagră”.

După ce ţara a fost dezindu-strializată prin privatizări

dubioase, i s-au luat principalele bogăţii ale solului şi subsolului, i s-au falimentat agricultura, etc. România ajunsă în stare de faliment economic cerşeşte pe la FMI, UE, ajutoare, împrumuturi înrobitoare. A apărut şi o soluţie salvatoare: FMI propune a fi numiţi directori străini în conducerea companiilor de stat româneşti. Deci s-a ajuns, ca după 23 de ani de „democraţie" prooccidentală, în aceeaşi fază ca a sovietizării României. În locul consilierilor sovietici, avem astăzi consilieri americani (în special) care conduc ministere, servicii, dar coordonează şi viaţa politică. Noile directive de la FMI spun clar: privatizaţi ce mai aveţi în proprietate şi lăsaţi-ne pe noi să vă conducem şi veţi cunoaşte Paradisul terestru. Miroase a parfum de neocomunism dar de tip modern, globalizare sub administraţia Noii Ordini Mondiale. Apar atractive pentru a fi vândute

(privatizate) pachete de acţiuni din companii energetice de stat şi anume: Hidro-Electrica, Nuclear-Electrica, Romgaz.

I ransgaz, etc. Zilnic, românii primesc iluzii numeroase care ar fi extraordinare, dacă măcar s-ar analiza numai în proporţie de 510%. Reformele care s-au făcut au dus la sărăcie lucie, şomaj, insecuritate şi la falimentarea ţării.

Din exterior şi din interior, politicienii şi reprezentanţii ocultei mondiale, ne mint nonşalant, ne vând gogoşi privind democraţia, libertatea de exprimare, egalitatea în drepturi etc, între timp, am preluat patentul american privind ascultatul telefoanelor. S-a făcut un pas înainte spre a ni se închide gura şi am fost atenţionaţi că libertatea anunţată a fi deplină, este totuşi în nişte limite. În anii trecuţi, CNSAS ne-a anunţat că au fost distruse peste 1000 de dosare şi că toţi cei care au fost vinovaţi de crime împotriva românilor şi-au luat măsuri ca să se apere şi în principiu, nu mai pot fi deconspiraţi. Atenţie! Mulţi din foştii ofiţeri de securitate sunt încă activi şi ca să poată lucra în linişte şi-au distrus dosarele. NOTĂ! Şi dosarul lui Traian Băsescu a fost distrus...

Ca să fie pe placul capitalului străin, guvernul şi-a luat răspunderea şi a introdus un nou „Cod al muncii”. Prin acest act normativ, salariatul devine un adevărat sclav al patronului. Drepturile salariatului s-au restrâns, sindicatele au căpătat forme strict decorative, iar patronii au devenit atotputernici. Înţelegerea de la Malta a încheiat o epocă istorică. Totul s-a terminat „cu pupături calde după Războiul Rece”, dar în noua eră, procesul globalizării încălzeşte atmosfera, creează noi relaţii între oameni,

individ şi stat, individ şi Noua Ordine Mondială. În România, dezvăluirile Wikileaks dezvăluie cine este şeful, cine ne urmăreşte şi ne dirijează politica internă şi cea externă. Câteva titluri de articole din presa noastră dezvăluie procesul de globalizare şi cine-l dirijează în România:

„Wikileaks: Ce se dă la Ambasada SUA,. Ambasada SUA: turnaţi aici!”

Câteva informaţii Wikileaks pot fi revelatoare pentru cititorii noştri:

— Trimiterea lui Adrian Năstase în judecată, s-a hotărât la Cotroceni. Mason (cavaler de Malta), Adrian Năstase a făcut privatizări care n-au fost pe placul şefilor masoneriei din SUA. Astăzi Adrian Năstase este închis...

— Ioan Talpeş confirmat ca posibilul spion din PSD.

— Interceptarea convorbirilor telefonice porneşte de la o idee americană. Acuzaţiile de poliţie politică aduse regimului Băsescu, au fost confirmate de Wikileaks.

— Rodica Culcer, nemulţumită de colaborarea ei cu şeful său, dl. Sassu s-a dus şi l-a turnat la americani. Deci Ambasada SUA în România poate interveni în audio-vizualul românesc şi lua măsuri pentru a ajuta colaboratorii devotaţi. O telegramă a Ambasadei SUA

arată dorinţa diplomaţilor americani ca preşedintele Băsescu „să-l ţină în frâu” pe procurorul Botoş, în privinţa cauzei care-l viza pe Dinu Patriciu. Şi jocurile s-au făcut, Dinu Patriciu a scăpat de acuzaţii, iar ziarul „Adevărul” al acestuia nu-l mai atacă pe Traian Băsescu. Vechii prieteni Băsescu-Patriciu din timpul Alianţei DA şi-au reluat relaţiile de amiciţie. Ziarul lui Dinu Patriciu „Adevărul” atacă permanent, violent USL-ul şi guvernul Ponta.

— Wikileaks dezvăluie că Monica Macovei este un vechi colaborator al Ambasadei SUA. Cât de apreciată este Monica Macovei în Occident se poate vedea şi din acţiunile ei pur şi simplu mârşave la adresa României, guvernului ţării şi la adresa lui Crin Antonescu şi Victor Ponta, în vara anului 2012 şi cât de ataşată este această europarlamentară de marile greşeli politico-economice ale lui Traian Băsescu.

Ca pârâcioşi şi ca informatori ai Ambasadei SUA, Wikileaks demască pe: Mircea Geoană, Vasile Blaga, Cozmin Guşă, Bogdan Chireac, Viorel Hrebenciuc, etc.

NOTĂ! În procesul de destituire politică pornit de Parlamentul României împotriva preşedintelui Traian Băsescu, ambasadorul SUA la Bucureşti a luat poziţie şi l-a apărat pe acesta. Mulţi au făcut o apreciere că

ambasadorul SUA are aceeaşi atitudine pe care o prezenta Ianuarevici Vâşinski în perioada Ana Pauker-Dej. URSS ŞI SUA au fost surori gemene. Iată cum Ambasada SUA în România are o activitate bogată, furibundă în meandrele politice, economice şi sociale ale României. Ea a luat în mare parte, locul Ambasadei URSS din timpul bolşevizării ţării noastre. Procesul de globalizare o impune ca un factor principal în succesul realizării acestuia.

Bibliografie selectivă

1 – Constantiniu, Florin, O istorie sinceră a poporului român, Univers Enciclopedic, Bucureşti.
2 – Gallaghar, Tom, Furtul unei naţiuni, Humanitas, Bucureşti, 2004.
3 – Hart, Michael H., 100 de personalităţi din toate timpurile care au influenţat evoluţia omenirii, Editura Lider şi Editura Sirius, Bucureşti, 2004.
4 – Taguieff, Pierre. André, Iluminaţii. RAO, 2008.
5 – Buzatu, Gheorghe, Românii în arhivele Kremlinului, Univers Enciclopedic, Bucureşti, 1996.
6 – Wirth, Oswald, Francmasoneria pe înţelesul adepţilor săi, RAO, 2005.
7 – Dimont, Max, 1., Evreii, Dumnezeu şi istoria, Editura Hasefer, Bucureşti, 1997.
8 – Dicţionar bibliografic, Evreii în hune, Editura Hasefer, Bucureşti, 2001.
9 – Biblia, Editura Institutului Biblic, Bucureşti, 1994.
10 – Marx-Engels, Manifestul Partidului Comunist, Editura PMR, Bucureşti, 1950.
11 – Lăzărescu, Dan A., Românii în francmasoneria universală, Centrul Naţional de Studii Francmasonice,

Bucureşti, 1997.
12 – Le Bon, Gustave, Psihologia mulţimilor, Editura ANTET XX-Press.
13 – Volkoff, Vladimir, Tratat de dezinformare, Editura ANTET.
14 – Volkoff, Vladimir, Dezinformarea, armă de război, Incitatus.
15 – Bland, Glenn, Puterea minţii, Editura Amaltea, Bucureşti, 1998.
16 – Georgescu, Maria şi Retegan, SSI-SOE, Jurnal Politic, Centrul istoric C.C. Giurescu.
17 – Bukovski, Vladimir, Reuşeşti sau mori, Humanitas, Bucureşti.
18 – Cioran, Emil, Cartea amăgirilor, Humanitas, Bucureşti.
19 – Cioran, Emil, Ispita de a exista, Humanitas, Bucureşti.
20 – Cioran, Emil, Demiurgul cel rău, Humanitas, Bucureşti.
21 – Séverac, Claire, Complotul mondial împotriva sănătăţii, Editura Lucman, Bucureşti, 2010.
22 – Albrecht, Katherine şi Mc. Intyre, Lit, Cipurile spion, Editura Sofia, Bucureşti, 2009.
23 – ASE, Criza e în noi. Editura ASE, 2010.
24 – Garaudy, Roger Procesul sionismului, Samizdat.

25 – Murărașu, Dumitru, Naţionalismul lui Eminescu, Editura Pacifica, Bucureşti, 1994.
26 – Oprea, Marian, Dinastia Bush, Lumea, 2003.
27 – Lundell, Dean, Arta războiului de Sun-Tzu pentru oamenii de afaceri şi investitori, Rentron şi Straton.
28 – Sack, John, Conspiraţia francmasonică, Class.
29 – Beresniak, Daniel, Francmasoneria în Europa de Est, Editura Nemira, Bucureşti, 1994.
30 – Cuppy, Will, Biografii necenzurate ale unor oameni celebri, Editura Litera Internaţional, 2007.
31 – Meckelburg, Emst, Agenţii PSI, Incognito, 1996.
32 – Ambrose, Tom, Despoţi şi dictatori, Editura Litera, Bucureşti.
33 – Stoenescu, Alex Mihai, Istoria loviturilor de stat în România, Editura RAO, 2004.
34 – Opriş, Ioan, Istoricii şi Securitatea, Editura Enciclopedică.
35 – Hitchins, Keith, Românii 1774-1866, Humanitas, Bucureşti.
36 – Lindemann, Albert, Evreul acuzat, Editura Hasefer, Bucureşti.
37 – Almanah istoric, Viaţa şi moartea lui Ion Antonescu, Editura Tess-Expres, 1996.

38 – Patrichi, Viorel, Convorbiri cu generalul Nicolae Pleşiţă, Ianus Inf. SRL, 2001.
39 – Păun, Liviu, Terorismul şi armele biologice, Editura Amaltea, Bucureşti.
40 – Coja, Ion, Marele manipulator şi asasinarea lui Culianu, Ceauşescu, Iorga, Editura Miracol, 1999.
41 – Vâlcu, Alexandru, Relaţiile româno-maghiare, Editura Medicală, Bucureşti, 2002.
42 – Sinha, Sanchita şi Khumi, Mufaddal, Asasinate care au schimbat lumea, Editura Meditaţii.
43 – Lumea, Istoria secretă a manipulării, Lumea.
44 – Crişan, Radu Mihai, Istoria interzisă, Editura TIBO, Bucureşti, 2008.
45 – Crişan, Radu Mihai, Eminescu interzis, Editura TIBO, Bucureşti, 2009.
46 – Petrilă, Dora, Asasinate medicale, Editura Viaţa Medicală Românească, Bucureşti.
47 – Bălceşti Gloria-Nestorescu, Francmasoneria din România, Centrul Naţional de Studii Francmasonice, Bucureşti, 2005.
48 – Theodoru, Radu, România, românii şi comunismul. Editura Lucman, Bucureşti, 2009.
49 – Theodoru, Radu, Urmaşii lui Atilla, Editura Lucman,

Bucureşti.
50 – Theodoru, Radu, învierea lui Iuda, Editura Lucman, Bucureşti, 2005.
51 – Huntington, Samuil P., Ciocnirea civilizaţiilor şi refacerea ordinii mondiale, Antet.
52 – Paulescu, Nicolae C. Instincte, patimi şi conflicte, Editura Anastasia, 1995.
53 – Protocoalele înţelepţilor Sionului, Editura ALMA.
54 – Duţă, Victor, Războiul împotriva minţii noastre, Editură şi Tipografie Icar, Bucureşti, 2002.
55 – Duţă, Victor, Conspiraţii şi asasinate celebre, Editura Ştefan, Bucureşti, 2005.
56 – Duţă, Victor, Războiul parapsihologic, Editura Victor, Bucureşti, 1997.
57 – Duţă, Victor, Apocalipsa României, Editura Ştefan, Bucureşti, 2008.
58 – Duţă, Victor, Prin parapsihologie a fi cel mai bun, Editura Victor şi Editura Universul, Bucureşti, 1994.
59 – Duţă, Victor, Conspiraţii celebre, Editura Ştefan, Bucureşti, 2007.
60 – Duţă, Victor, Puterea fără limite, Editura Ştefan, Bucureşti, 2006.
61 – Duţă, Victor, Conspiratori, asasini sau mari

conducători? Editura Ştefan, Bucureşti, 2010.
62 – Duţă, Victor, Autoinstruire în parapsihologie, Editura Miracol, Bucureşti, 1996.
63 – Duţă, Victor, Puterea şi parapsihologia, Editura Miracol, Bucureşti, 2000.
64 – Duţă, Victor, Religie şi putere, Editura Ştefan, Bucureşti.
65 – Misquitta, Clint, Dictatori nemiloşi, Editura Meditaţii, Bucureşti, 2008.
66 – Pedrero, Miguel, Corupţia marilor puteri, Editura Litera Internaţional, Bucureşti 2004.
67 – Perkins, John, Istoria secretă a Imperiului American, Editura Elit, Bucureşti, 2009.
68 — Campos, David Heylen, Minciuni oficiale, Editura Litera Internaţional, Bucureşti, 2008.
69 – Alexe, Vladimir, Ion Iliescu. Biografie secretă, Editura Elit Comentator, Bucureşti.
70 – Ofigeac, Bogdan, Tehnici de manipulare, Editura Nemira, Bucureşti, 1996.
71 – Constantin, Ion, Basarabia sub ocupaţie sovietică de la Stalin la Gorbaciov, Editura Fiat-Lux, 1994.
72 – Negureanu, Cristian, Evanghelia după Darwin, Editura Miracol, Bucureşti, 2003.

73 – Stoica, Stan, Dicţionarul partidelor politice din România, 1989-2003.
74 – Ioaniţoiu, Cicerone, Viaţa politică şi procesul lui Iuliu Maniu, Bucureşti, 1997.
75 – Donnelley, Paul, Asasini şi asasinate care au schimbat istoria lumii, Editura, Litera Internaţional, Bucureşti, 2009.
76 – Brucan Silviu, Generaţia irosită, Editurile Universul şi Calistrat Hogaş, Bucureşti, 1992.
77 – Milcoveanu, Şerban, Boli şi morţi controversate, Lumea.
78 – Brucan, Silviu, Dialectica politicii mondiale, Editura Nemira, Bucureşti, 1997.
79 – Portocală, Radu, România – Autopsia unei lovituri de stat, Agora Timişoreană, Editura Continent, 1991.
80 – Măricuş, Nicolae, Succesul în politică, Bucureşti, 2000.
81 – Robertson, Pat, Agenda ordinii mondiale, Editura Alma tip.
82 – Romano, Sergio, 50 de ani de istorie mondială, Fundaţia Culturală Română, 1999.
83 – Kiriţescu, Constantin I., România în al doilea război mondial, Editura Univers Enciclopedic, 1996.
84 – Vankin, Jonathan şi Whalen, John, Conspiraţii celebre,

Editura Aldo Press.
85 – Sillamy, Norbert, Dicţionar de psihologie – Larouse, editura Univers Enciclopedic, Bucureşti, 1996.
86 — Julia, Didier, Dicţionar de filosofie – Larouse, Editura Univers Enciclopedic, Bucureşti, 1996.
87 – Ţuţea, Petre, între Dumnezeu şi neamul meu, Editura Arta Grafică, Bucureşti, 1992.
88 – Ţuţea, Petre, 322 de vorbe memorabile, Editura Humanitas, Bucureşti, 2006.
89 – Vianu, Tudor, Dicţionar de maxime comentat, Editura Saeculum, Bucureşti, 1997.
90 – Humes, James C., Vorbele de duh ale lui Winston Churchill, Editura Humanitas, Bucureşti.
91 – Pacepa, Ion Mihai, Programat să ucidă, Editura ZIUA, Bucureşti, 2007.
92 – Adler, Alfred, Cunoaşterea omului, Editura IRI, Bucureşti, 1996.
93 – Hill, Napoleon, Puterea de convingere, Editura Curtea veche, Bucureşti, 2002.
94 – Iorga, Nicolae, Istoria bisericii româneşti, Editura Ministerului Cultelor şi Instrucţiunii Publice, Bucureşti, 1932.
95 – Freud, Sigmund, Dincolo de principiul plăcerii, Editura

Jurnalul Literar, 1992.
96 – Freud, Sigmund, Psihologia colectivă şi analiza eului, Mediafax, 1995.
97 – Chirovici, Eugen Ovidiu, Misterele istoriei: religie, politică, bani, Editura RAO, Bucureşti, 2005.
98 – Gârz, Florian, Apocalipsa şi România, Editura Obiectiv, Craiova.
99 – Epperson, A. Ralph, Noua Ordine Mondială, Editura Alma, 1997.
100 – Helsing, Jan van, Organizaţiile secrete şi puterea lor în secolul XX, Editura Alma.
101 – Filip, Teodor, Oculta mondială, Conspiraţia Satanei, Editura Obiectiv, Craiova.
102 – Filip, Teodor, Oculta mondială, Editura Obiectiv, Craiova.
103 – Tindall, George Brown şi Shi, David E., America, Editura Enciclopedică, Bucureşti, 1996.
104 – Florea, Anca, Păstraţi România întreagă, Editura Viitorul Românesc, 1996.

ZIARE ŞI REVISTE

Jurnalul Naţional
România liberă
Adevărul
Gândul
Libertatea
România Mare
Tricolorul
Flacăra
Formula AS
Vremea
Atac la persoană
Expres
Naţional